

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΜΗΛΙΟΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΜΗΛΕΩΝ

264.019
ΤΑΞ. ΑΡ. ΛΕ 536.24

ΑΡ. ΕΙΣ. 312

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών



ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἅπασαν ἀκο-
λουθίαν μετὰ καὶ τοῦ Τυπικοῦ.

Ἦ δ ἡ

Μεθ' ὧν εἰπεῖν τῆς ἐπιμελείας ἐκ τῶν πολλῶν σφαλ-
μάτων ἐκκαθαρθέν, καὶ πολλαῖς προσθαφαιρέσει
τακτοποιηθέν, καὶ ἀκριβῶς διορθωθέν παρὰ

τῆς Κεντρικῆς Πνευματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐκδίδεται τῇ ἐγκρίσει καὶ ἀδείᾳ τῆς τοῦ Χριστοῦ
Μεγάλης Ἐκκλησίας.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

1843.



ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.



264.019
LE 536.24

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

Τοῖς ἐν τευξομένοις.

Οἱ ἐν Βενετία τυπογράφοι, ἐκδίδοντες κατὰ καιροὺς δι' ἑλλειψιν ἄλλων ἡμετέρων τυπογραφείων, τὰ ἐκκλησιαστικά τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας βιβλία, ὑπέσχοντο μὲν ἐν ἐκάστη ἐκδόσει μιαν ἀκριβῆ διόρθωσιν, πραγματικῶς δὲ δὲν συνέβαινεν ἄλλο, παρὰ μία ἀπαρᾶλλακτος μετατόπισις, ἥτις γινομένη ἀπὸ στοιχειοθέτας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἑτερογλώσσους, ἐπέφερε τόσην βλάβην καὶ διαφθοράν εἰς αὐτὰ τὰ βιβλία, κατὰ τε τὸ νόημα καὶ κατὰ τὸ μέλος, ὥστε πρὸ πολλῶν χρόνων ἐθεωρήθη ἀναγκαία μία γενικὴ τούτων διόρθωσις. Τὰ μοναστήρια τοῦ ἁγίου Ὑρους, τὰ μόνα καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἐξακολουθοῦντα μὲ πολλὴν ἀκρίθειαν ἐν διατάξει τοῦ παλαιοῦ τυπικοῦ, ἐπ' αὐτῶ τούτῳ, δὲν παρεχώρησαν νὰ εἰσαχθῶσι τὰ τετυπωμένα ταῦτα βιβλία εἰς τὰς Ἱερὰς αὐτῶν Ἀκολουθίας, ἀλλ' ἐμεταχειρίζοντο τὰ χειρόγραφα, καθὼς καὶ εἰσέτι τινα ἐξ αὐτῶν ἀκολουθοῦσιν. Ἀλλ' ἐν τούτῳ πρώτος ὁ αἰοδύμος Καίσαριος Δαπόντες, ὁ ἐκ τῆς Ἱερᾶς μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου, ἀνὴρ μέτοχος παιδείας, καὶ ἐγκρατῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα μιᾶς ἐξηκριβωμένης γενικῆς τούτων διορθώσεως, οὐχὶ κατὰ τὸ δοκοῦν, καὶ τοι ἰκανὸς καὶ πείραν ἔχων περὶ τὰ τοιαῦτα ὡς ἐκ τῶν πονημάτων του ἀποδεικνύεται, ἀλλ' ἐκ παραθέσεως ἀρχαίων χειρογράφων μὲ τὰ τετυπωμένα, καὶ δι' ἀκριβοῦς παρατηρήσεως, ὅπερ κρίνεται καὶ ὀρθότερον καὶ ἀσφαλέστερον. Διότι ἡ διόρθωσις ἐνὸς μετατυπωθησαμένου βιβλίου δὲν συνίσταται εἰς τὸ δοκοῦν, ἀλλ' εἰς τὴν προσέγγισιν ὅσον ἔνεστι μὲ τὸ πρωτότυπον, καὶ τὸν νοῦν τοῦ συγγραφέως, καὶ τοῦτο ἄλλως πως γενέσθαι ἀδύνατον ἄνευ τῆς παρατηρήσεως καὶ παραλληλίας τῶν ἀρχαίων ἀντιγράφων. Ὅθεν λαβὼν ἀναχειράς, ὡς ὁμολογεῖ, τρία ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐκλεκτὰ χειρόγραφα, καὶ δύο ἐκ τῶν τετυπωμένων, ἠκολούθησε κατὰ τάξιν τὴν διόρθωσιν περὶ τὸ 1765 ἔτος, τὴν ὁποίαν μὲ πολλοὺς κόπους καὶ μόχθους ἀγαγὼν εἰς πέρας, δὲν ἐπρόφρασε νὰ ἐκδώσῃ διὰ τὸ γηραῖόν τῆς ἡλικίας του. Σώζονται πρὸς τούτους καὶ ἄλλαι διορθώσεις ἀπὸ τούς κατὰ καιροὺς μετὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας, ἀλλ' ὡς μὴ βασισθεῖσαι εἰς τὰ ἀρχαία χειρόγραφα, θεωροῦνται ἑλλειπτεῖς, ἐφ' ᾧ καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν μόνον γινόμεναι, ὑποδεστέρας πάντως τῆς τοῦ Καίσαριου Δαπόντε. Ἐσχάτη δὲ γενικὴ διόρθωσις προκύπτει ἡ τῆς παρούσης ἐκδόσεως, φέρουσα ἀναμφιβόλως τὰ πρωτεῖα μεταξὺ τῶν ἄλλων ἥτις ὅπως τε ἐπιλοπονήθη καὶ πόθεν ἔχει τὰς βάσεις καὶ ἀφορμὰς, βῆθησεται. Ὁ Κύριος Ἀνδρέας Κορομηλᾶς τυπογράφος, ζητήσας τὴν ἀδειαν τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν τούτων βιβλίων παρὰ τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κυρίου Ἀθηνῶν, καὶ τῆς πνευματικῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ λαβὼν αὐτὴν ἐπισήμως, ὡς ἐκ τῶν προεκδοθεισῶν δύο προκηρῶσεων ἐκονοποιήθη, ὑπέσχεθη τὴν ἐκδοσιν μιᾶς γενικῆς καὶ ἐξηκριβωμένης διορθώσεως ἀνατεθείσης εἰς τὴν αὐτὴν πνευματικὴν κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις καὶ κατ' ἐκκλησιαστικὴν ἐπιταγὴν ἀναλαβοῦσα τὸ ἔργον, ἐφρόντισε καὶ περὶ ἀρχαίων ἀντιγράφων,

καὶ διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐπιτροπῶν τῆς κοινότητος τοῦ ἁγίου Ὑρους μετέφερον ἐκεῖθεν τὴν τε ἰδιοχείρον διόρθωσιν τοῦ Καίσαριου Δαπόντε, καὶ ἐν ὀλοκλήρῳ σώμα Ἀθηναίων, τὰ πλεῖστα ἐν μεμβράναις, ἐκ τῆς Ἱερᾶς μονῆς τῆς Λαύρας, καὶ τὸν παλαιὸν ἑλληνικὸν Συναξαριστὴν, καὶ οὕτως ἐπὶ τῆ βάσει τούτων ἤρξατο μὲ ἀκάματον ζῆλον ἐνασχολεῖσθαι εἰς τὴν διόρθωσιν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπειδὴ ὁ περιεργὸς ἀναγνώστης μέλλει νὰ ἀπαντήσῃ διαφορὰς προσθαφαιρέσεις καὶ ἀλλοιώσεις εἰς πολλὰ μέρη, τόσον εἰς τὸ νόημα, καθὼς καὶ εἰς τὴν σύνταξιν καὶ εἰς τὸ μέλος, καὶ ὄχι μόνον εἰς ἀπλᾶς λέξεις, ἀλλὰ καὶ εἰς ὀλοκλήρους περιόδους θέλει παρατηρήσει μεγάλην διαφορὰν, ἀναγκαῖον κρίνεται νὰ γνωρίζῃ ἕκαστος, ὅτι ἡ διόρθωσις τῆς παρούσης ἐκδόσεως ἔχει βᾶσιν τὰς ἰδιοχείρους σημειώσεις τοῦ αἰοδύμου Καίσαριου Δαπόντε, τὰ χειρόγραφα τῆς Λαύρας, καὶ τὸν Συναξαριστὴν τοῦ Νικοδήμου, μὲ πολλὰς προσθαφαιρέσεις εἰς τὰ ἀναγκαϊότατα. Ἐβρίσθη δὲ καὶ εἴ τι καλὸν εὑρέθη εἰς ἄλλας διορθώσεις, καὶ οὕτω τὰ μὲν Προσόμοια, Ἰδιόμελα, Καθίσματα, Κανόνες, Ἀπολυτίκια, Κοντάκια καὶ Ἐξαποστειλάρια διορθώθησαν ἐκ τῶν τοῦ Καίσαριου Δαπόντε καὶ τῶν εἰρημένων χειρογράφων, τὰ δὲ Συναξάρια, Ἰπομνήματα καὶ τὰ δίσιχα αὐτῶν, ἐκ τῶν σημειώσεων τοῦ Δαπόντε, καὶ τοῦ Συναξαριστοῦ τοῦ μακαρίτου Νικοδήμου, οἵτινες μὲ πολλὴν ἀκρίθειαν ἐσημείωσαν τὰ περιττῶς δις καὶ τρις ἀναφερόμενα Συναξάρια καὶ Ἰπομνήματα, διὰ τοῦτο καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν μετετοπίσθησαν καὶ περιωρίσθησαν μόνον, ὅπου ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐκεῖνου, ἢ ἡ καθ' αὐτὸ μνῆμη αὐτοῦ ἀνεφέρετο, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πολλὰ τοιαῦτα μετερῶμύσθησαν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μὲ τὴν ἀπαιτούμενην τάξιν καὶ ἀκρίθειαν καὶ τὰ μὲν ἐλλείποντα ἀνεπληρώθησαν, τὰ δὲ περιττὰ ἢ ἀμφίβολα ἀφῆρησαν, οἷον καὶ τὸ τέλος τοῦ εἰς τὸν θῆνον τοῦ Ἱερεμίου ὑπομνήματος, ὡς ἀναφέρων, ὅτι ὁ Ἱερεμίας κατέβη εἰς Βαβυλῶνα, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν ἁγίαν Γραφήν, ὡς καὶ ὁ Νικόδημος εἰς τὸν μεταφρασθέντα ὑπ' αὐτοῦ Συναξαριστὴν ἐσημείωσε. Ταῦτα πάντα ἐξετέθησαν μὲ σκοπὸν διὰ νὰ γνωρίσῃ ἕκαστος τὸ εὐρυθρον τῆς παρούσης διορθώσεως, καὶ νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃ βλέπων πολλὰ ἐκ τῶν Συναξαρίων καὶ ὑπομνημάτων, ὡς ἀφῆρημένα ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἦσαν γεγραμμένα, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἄς ἦναι πεπεισμένος, ὅτι δὲν εἶναι ἀφῆρημένα, ἀλλὰ τακτοποιημένα εἰς τὴν ἀρμόδιον ἡμέραν φέρ' εἰπεῖν, ἀφῆρηθῆ ἀπὸ τῆς 2 Σεπτεμβρίου ἢ μνήμη Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ, ἀλλ' ὁ μὲν ἐορτάζεται τῆ 30 Ἀυγούστου, ὁ δὲ, 6 Νοεμβρίου, ὅπου ἡ ἀκολουθία του καὶ τὸ συναξάριον ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ ἀφῆρηθῆ τῆς μάρτυρος Βαδίας καὶ τοῦ ἁγίου Σαρβήλου, ἀλλ' ἡ μὲν ἐορτάζεται εἰς τὰς 23 τοῦ παρόντος, ὁ δὲ προεγράφη εἰς τὰς 4 τοῦ αὐτοῦ, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα εὐρήσει ὁ περιεργὸς ἀναγνώστης ὄχι μόνον εἰς τὴν Σεπτέμβριον, ἀλλ' εἰς ὄλους σχεδὸν τοὺς μῆνας, διὰ τὸ ὅποιον ἐθεωρήθη ἀναγκαῖως εἶναι

κατάλογος ἐν τῷ τέλει ἐκάστου μηνὸς πρὸς τελείαν πληροφῶριαν καὶ ὁδηγίαν ἐκάστου. Προσσετέθησαν δὲ καὶ οὐκ ὀλίγα ὀλοκλήρη συναξάρια, ἐλλείποντα ἀπὸ τῶν μηνιαίων, ὡς Ἀζάρου τοῦ Γαλιθσιώτου εἰς τὰς 7 Νοεμβρίου, καὶ Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου εἰς τὰς 28 Ὀκτωβρίου, καὶ τῶν πατέρων Πατερομυθίου καὶ Κόπρη εἰς τὴν 3 Δεκεμβρίου, καὶ ἄλλα πολλὰ, ἐρανισθέντα ἐκ τῶν τοῦ Δαπόντε, καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Συναξαριστοῦ. Ὅχι μικρὰ προσθήκη ἐγένετο καὶ εἰς Ἰδιόμελα, Προσόμοια, Ἀπολυτικά, Καθίσματα, Κοντάκια καὶ Ἐξαποστειλάρια, ἐρανισθέντα ἐκ τῶν παλαιῶν ὡς ἀνέκδοτα, καὶ ὀλοκλήρη Κανόνες ἐπεσυνήφθησαν, καὶ αἱ ἀκροστιχίδες τῶν τετυπωμένων Κανόνων διευκρινίσθησαν καὶ ἀνεπλήρώθησαν, καὶ τὰ ἐλλείποντα ὀνόματα τῶν ἱερῶν ἀσματογράφων ἐσημειώθησαν. Ὅσαι δὲ διορθώσεις ἐγένοντο εἰς μικρὰς περιόδους, ἢ καὶ εἰς λέξεις μόνον, εἶναι τόσον πολλὰ, ὅσον καὶ καταγραφῆναι ἀδύνατον καὶ ἐπειδὴ πολλάκις ἢ ἀλλαγὴ μιᾶς μόνης λέξεως φέρει ἐπίσημον μεταβολὴν εἰς τὸ νόημα, διὰ τοῦτο ὀφείλει νὰ ἐπαναπαυθῆ ὁ νοῦς τοῦ εὐλαβοῦς ἀναγνώστου εἰς τὰς τοιαύτας μεταβολάς, συλλογιζόμενος, ὅτι ἡ διορθώσις αὕτη δὲν ἦτον μικρὰ καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν, ἀλλὰ σπουδαία καὶ φιλότιμος, καὶ μὲ πολλὴν παρατήρησιν καὶ παραλληλίαν τῶν ἀρχαίων ἀντιγράφων. Καὶ ἐὰν μόνον θελήσῃ ὁ περιεργὸς ἀναγνώστης νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του εἰς ὅσας παραχόρδους καὶ νόθους, πολλάκις δὲ καὶ ἐναντίας τῆς ὑποθέσεως καὶ τοῦ νοήματος λέξεις ἀφῆρηθησαν, ἢ καὶ εἰς ὀλοκλήρους περιόδους, καὶ παραβάλλῃ αὐτὰς μὲ τὰς ὀρθὰς καὶ γνησίας, αἱ ὁποῖαι ἀντισείχθησαν ἐρανισθεῖσαι ἀπὸ τὰ παλαιὰ χειρόγραφα, θέλει μείνῃ ἐκστατικός εἰς τὴν ὅσῃ βλάβῃν καὶ διαφθορὰν ἔπαθον κατὰ καιροὺς τὰ ἱερὰ ταῦτα βιβλία. Δὲν εἶναι πάρεργον νὰ ἐπισυνάψωμεν καὶ τοῦτο, ὅτι εἰς πολλοὺς τῶν ἀσματικῶν Κανόνων τῶν ἐχόντων ἀκροστιχίδα παρατηρεῖται

μεταξὺ τῆς πρώτης καὶ τρίτης φθῆς μικρὰ διακοπὴ τῆς ἀκροστιχίδος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι λάθος ἢ παραδρομὴ, ἀλλὰ σύνθηες παρὰ τισι τῶν ἱερῶν ὑμνογράφων τὸ νὰ συνθέτωσι καὶ τὴν δευτέραν φθῆν, καθὼς ἐφάνη εἰς ἓν ἀρχαῖον χειρόγραφον, παρητήθη δὲ ἡ φθῆ αὕτη ἀπὸ τοὺς μεταγενεστέρους, καὶ περιορίσθη νὰ ψάλλεται μόνον κατὰ τὴν μεγάλην τεσσαρακοστήν. Πρὸς τούτοις καὶ εἰς μερικοὺς Κανόνες πάλιν λείπονται μερικὰ τροπάρια μεταξὺ τῶν φθῶν ὡς πρὸς τὴν ἀκροστιχίδα, ἀλλὰ τοῦτο συμπίπτει μᾶλλον εἰς τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἐορτάζονται δύο ἅγιοι, καὶ εἶναι δύο Κανόνες, ἢ εἰς ἅγιος ἔχων δύο Κανόνες, καὶ ἐπειδὴ ἡ στιχολογία ἐκάστης φθῆς ψάλλεται εἰς δεκατέσσαρα, διὰ τοῦτο ὅταν συμπέσωσι δύο Κανόνες εἰς τὸ μηνιαῖον, τότε ψάλλονται πρότερον εἰς 5 τῆς Ὀκτωβρίου, ἢ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ μηνιαίου οἱ δύο Κανόνες εἰς 4. Τοῦτου ἕνεκα ἀνὰ τέσσαρα τροπάρια χρειάζονται ἐκάστω Κανόνος εἰς πᾶσαν φθῆν, τὰ δὲ περιπλέον, ὡς περιττὰ καὶ μὴ ψαλλόμενα ἀφῆρηθησαν, καὶ μῆτε εἰς τὰ παλαιὰ εὐρέθησαν δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν. Ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγα πρὸς κατάληψιν τῆς προκειμένης διορθώσεως, καὶ ἐπειδὴ τὸ νόημα ἐσαφηνίσθη, ἢ συνταξίς ἐδιορθώθη, τὸ διαφθαρὲν μέλος προσηρμόσθη, καὶ αἱ προσθαφαίρεσις ἐγένοντο μὲ τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν καὶ ἀκρίβειαν, ἐπεταὶ ὅτι καὶ ἡ διορθώσις αὕτη κρίνεται ἡ ἀσφαλεστέρα, καὶ ἐντελεστέρα, καὶ πλουσιωτέρα ἀπὸ κάθε ἄλλης, ὡς γενομένη ἐπὶ τῇ βίσει τῶν ἀρχαίων χειρογράφων, καὶ τῆς προσεκτικῆς παρατηρήσεως, διὰ νὰ προσεγγίσῃ ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὰ πρωτοτύπως γραφέντα παρὰ τῶν ἱερῶν ἀσματογράφων, καθὰ ἕκαστος συνέγραψεν. Ἐῤῥώσθε.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 12 Μαΐου 1843.

Οἱ Ἐκδόται.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ!

ΚΑΤ' ἐκκλησιαστικὴν διαταγὴν τοῦ ἀοιδίμου Προκατόχου τῆς πανσεβάστου Αὐτῆς Παναγιότητος, τότε Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυροῦ Ἀγθίμου, καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, διορισθέντες ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ δοῦλοι Τῆς, οἱ ἀπαρτίζοντες τὸ σῶμα τῆς ἐνταῦθα Κεντρικῆς Πνευματικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς τὸ νὰ παρατηρήσωμεν καὶ νὰ διορθώσωμεν ὅσον τὸ δυνατόν τὸ κείμενον τῶν δώδεκα Μηναίων, τῶν ὁποίων τότε ἐπρόκειτο ἡ ἔκδοσις, ἐδόθημεν καθ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιμέλειαν εἰς τὴν φροντίδα τοῦ νὰ προμηθευθῶμεν ἀπὸ καλαια χειρόγραφα, καὶ ἄλλας διορθώσεων σημειώσεις, ὅσας κατὰ καιροὺς ἐξ ἰδιαιτέρας παρατηρήσεως συνεισέφερον ἄνδρες πεπαιδευμένοι καὶ φιλακόλουθοι. Καὶ ἐπειδὴ διὰ τῶν Παναγίων Αὐτῆς εὐχῶν εὐρίσκεται σήμερον τὸ ἔργον τῆς τοιαύτης διορθώσεως ἱκανῶς προκεχωρημένον, καὶ πολλὰ τεύχη ὑπάρχουσιν ἤδη διευκρινημένα καὶ ἔτοιμα εἰς τὴν ἔκδοσιν, ὑποβάλλοντες αὐτὰ οἱ ταπεινοὶ δοῦλοι Τῆς εἰς τὴν ἐπιδοκιμασίαν καὶ ἔγκρισιν τῆς Πανσεβάστου ἡμῖν ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ, παρέχομεν ἀφορμὴν, ὅπως εὐδοκῆσῃ εἰς ἐπιχορήγησιν ἐπίσημον τῆς Παναγίας Αὐτῆς ψήφου καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀδείας, ἵνα ἐκτυπωθῶσι καὶ διαδοθῶσιν εἰς τὰς ἱερὰς ἐκκλησίας, τὰ περι ὧν ὁ λόγος ἀσματικά ταῦτα βιβλία. Διὸ καὶ ὑποσημειούμεθα μὲ σέβας βαθύτατον.

αωμγ Μαΐου α.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοπάτρης καὶ Πανσεβάστου ἡμῖν ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

Δοῦλοι ταπεινοὶ

- ✠ Ὁ Ἡρακλείας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
- ✠ Ὁ Καλκηδόνος ἹΕΡΟΘΕΟΣ.
- ✠ Ὁ Συνάδων ΒΕΝΙΑΜΪΝ.
- ✠ Ὁ Τρφάδος ἹΕΡΟΘΕΟΣ.
- ✠ Ὁ ἐν Ἱεροδιδασκάλοις ΔΕΟΝΤΙΟΣ.

ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

ΕΝΕΦΑΝΙΣΘΗ ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ἐνταῦθα Κεντρικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς διαλαμβάνουσα, ὅτι κατὰ τὴν προεκδομένην διαταγὴν τοῦ αἰοδύμου Προκατόχου ἡμῶν ἐν Πατριαρχαίᾳ Ἰεροῦ Ἀθηνῶν, ἐπεξεργασθεῖσα αὐτὴ μετὰ συντόνου, ὅσον ἐρεστί, ἐπιμελείας τὸ κείμενον τῶν δώδεκα Μηναίων, ὧν τινῶν προτέθειτο ἐσχάτως φροντίς ἐγκριτεστέρας καὶ καθαρωτέρας ἐκδόσεως, ἀπαρθισαμένη τε ἅμα καὶ τὰς σωζομένας διορθώσεις, ὅσας εὐλαβεῖς ἄνδρες, καὶ τοῦ θελοῦ λόγου κάτοχοι, ἐξ οἴκλου αὐτῶν ζήλου φιλοπονησάμενοι, καταλελοιπασί, προχωρήσαντος ἤδη τοῦ ἔργου, καὶ πολλῶν τευχῶν ἐτοίμων εἰς ἐκτύπωσιν ὄντων, ἐξαιτεῖται πρὸς τοῦτο τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν ἐπιτροπὴν τε καὶ ἄδειαν. Ἐπεξελθόντες οὖν περιεργότερον ἡμεῖς τε καὶ ἡ περὶ ἡμῶν ἱερὰ Ἀδελφότης, καὶ ἀκριβῶς παρατηρήσαντες τὰς ἐπὶ τῆς μελετηθείσης ἤδη νέας ἐκδόσεως σημειώσεις, εὖρομεν ταύτας ἀδιαπτὰς οὐς, συμφώνους ταῖς ἱεραῖς διατυπώσεις, καὶ ὅπως ἀξίας ἐκκλησιαστικῆς παραδοχῆς. Καὶ δὴ ἐγκρίνοντες τὰς εἰσαχθείσας διορθώσεις ὡς ἀναγκαίως ἀπαιτούμενας ἐπὶ καταρτισμῷ τῆς τῶν ἀσμάτων τελειότητος, ἅπερ ἐν πάσαις ταῖς σωζομέναις μέχρι τοῦδε ἐκδόσεσι, σφάλμασι τυπικοῖς ὑποκείμενα, οὐ μόνον κατὰ ῥυθμὸν καὶ μέλος, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔννοιαν πολλαχοῦ λελύθηται, παρέχομεν τὴν ΣΥΝΟΔΙΚὴν ἩΜῶν ἘΓΚΡΙΣΙΝ, ὅπως τὰ, περὶ ὧν ὁ λόγος, Μηναῖα τῶν ἱερῶν ἡμῶν Ἀκολουθιῶν, τυπωθέντα, ὡς εἴρηται, μετὰ τῶν γενομένων διορθώσεων ὑπὸ τὴν ἀπειρῆ ἐκ τοῦ σφραγίστου ἐπιβλήσιν τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας ΠΡΟΤΙΜΩΝΤΑΙ ΠΑΣΗΣ ἌΛΛΗΣ ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΤΕ ΕΚΔΟΣΕΩΣ, καὶ ὡς μᾶλλον εὐπρόδεκτα διαδίδωνται εἰς χρῆσιν τῶν ἀπανταχοῦ ἱερῶν ἐκκλησιῶν. Ἐπὶ τοῦτω γὰρ τίθεται ὡδε ἡ παρούσα Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ ἐνυπόγραφος ἔγκρισις.

αὐμγ'. Μαῖου ις'.

* Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀποφαίνεται.

* Ἡρακλείας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

* Νικομηδείας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

* Δέρκων ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

* Ἰωαννίνων ἸΩΑΚΕΪΜ.

* Μαρώνας ἌΝΘΙΜΟΣ.

* Κυζίκου ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

* Χαλκηδόνος ἸΕΡΘΕΟΣ.

* Ἀνδριανουπόλεως ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ.

* Σερβίων ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ.

* Στραμονίτζης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ.



ΜΗΝ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας, λ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. ἔ. ἡ νύξ, ὥρας ιβ'.

ΕΙΣ τὴν Ἀρχὴν τῆς Ἰουδαίου, ἦτοι τοῦ Νέου ἔτους καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίου, καὶ Ἀρχιμανδρίτου καὶ ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Δειθαλά· καὶ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμρουῦν διακόου καὶ δ. δασκάλου αὐτῶν· καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Καλλίστης, Εὐόδου, καὶ Ἑρμογένους τῶν ἀναδελφῶν· καὶ μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἐμπρησμοῦ.

Ἐσπέρια εἰς τὸ ἀνυχτικόν, στιχ. τὸ α'. Ἀντιφωνῶν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ ὃς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐπιτύμειν στιχ. β'. Καὶ ψάλλομεν στιχ. τῆς Ἰουδαίου, γ'· καὶ τοῦ Ὁσίου προσώμου τριμ'· καὶ ἕτερα ἑθόμια τοῦ Ὁσίου. δ'. τῆς Ἰουδαίου, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς αὐτολέκτου καὶ Θείας διδασκαλίας Χριστοῦ, τὴν προσευχὴν μαθόντες, καὶ ἐκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῶν Κτίστη· Πάτερ ἡμῶν, ὃ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς κατοικῶν, τὸν ἐπισύσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παρορῶν ἡμῶν τὰ πταίσματα.

Ο ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, τὰς πλάκας γράψας ποτέ, αὐτὸς καὶ νῦν ἐν πόλει Ναζαρέτ, κατὰ σάρκα, βιβλίον κατεδέξω προφητικόν, ἀναγνῶναι Χριστέ ὁ Θεός· ἔ. τοῦτο πτύξας, ἐ-

(Μὴν Σεπτεμ.)

διδασκες τοὺς λαοὺς, πεπληρῶσθαι τὴν γραφὴν ἐπὶ σοί.

Ως τῶν Ἑβραίων τὰ κῶλα, ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτέ, ἀπειθησάντων ὄντως, σοὶ τῷ πάντων Δεσπότῃ, ἀξίως κατεστρώθη· οὕτω καὶ νῦν, τὰ ὄσα διασκόρπισον, τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀπίστων Ἀγαρηνῶν, ψαλμικῶς παρὰ τὸν ἀδὸν Χριστέ.

Ἔτερα Στιχ. τοῦ Ὁσίου. ἦχος πλ. α'.

Ὁσιε πάτερ.

Οσιε πάτερ, τὸ σῶμα τῆξας δάκρυσι, ἔ. τὴν ψυχὴν ἀποκαθάρας, πρὸς ὕψος ἀνήλθες τῶν ἀρετῶν· αἰσθητὸν μὲν ἐνδιαίτημα, ἔχων τὸν στύλον σου· νοητὴν δὲ ἔ. οὐράνιον πόλιν τὴν ἄνω Σιών· Ἀγγέλους ἐθάμβησας, ἀνθρώπους ἐξέστησας, δαίμονας ἠσχυνας, ταῖς ἀρεταῖς σου Συμεῶν Ὁσιε· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, εἰ ἦν τὸν σῦλον φθέγγασθαι, οὐκ ἂν ἐπαύσατο βοῶν σου, τοὺς πόνους, τοὺς μόχθους, τοὺς ὀδυρμοὺς· ἀλλ' ἐκεῖνος ἐβαστάζετο, εἶπερ ἐβάσταζεν, ὡς δένδρον πικριόμενος ἐκ τῶν δακρύων σου· ἐξέστησαν Ἀγγελοι, ἐ-

θαύμασαν ἄνθρωποι, δαίμονες ἔπτηξαν τὴν ὑπομονὴν σου, Συμεῶν Ὅσιε' πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, δυνάμει θείου Πνεύματος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, ἐν στύλῳ ἀνήλθες ὡς ἐν σταυρῷ. ἀλλ' ἐκεῖνος τὸ χειρόγραφον πάντων ἐξήλειψε, σὺ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τῶν παθῶν ἔλυσας· ἐκεῖνος ὡς πρόβατον, ἔσὺ ὡσπερ σφάγιον, ἐκεῖνος ἐν σταυρῷ, καὶ σὺ ἐν τῷ στύλῳ, Συμεῶν Ὅσιε' πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερα Στιχρ. Ἰδιόμελ. τοῦ Ὁσίου Ἦχος β'.

Εκ ρίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπὸς, ὁ ἐκ βρέφους ἱερὸς Συμεῶν, χάριτι μᾶλλον ἢ γάλακτι τραφεῖς. καὶ ἐπὶ πέτραν μὲν τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας τὴν διάνοιαν, αἰθέριον διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαίτημα, καὶ ταῖς θεαῖς δυνάμεσι συμμετεωροπορῶν· Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, Ὅσιε Πάτερ Συμεῶν, καὶ τὸ πρᾶγον τῆς καρδίας σου θεράπον μακάριε· εἰ γὰρ ἔμετέστης ἐξ ἡμῶν ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ἀλλ' οὐκ ἀπέστης ἀφ' ἡμῶν τῷ πνεύματι, ἐν ἀγάπῃ Θεῷ παριστάμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων ἐν Οὐρανοῖς· μεθ' ὧν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός· Κυπριανοῦ

Ητῶν λειψάνων σου θήκη, πανεύφημε Πάτερ, πηγάζει ἰάματα, καὶ ἡ Ἁγία σου ψυχὴ Ἀγγέλοις συνοῦσα, ἀξίως ἀγάλλεται· ἔχων οὖν πρὸς Κύριον, ὅσιε παρρησίαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀσωμάτων χορεύων ἐν οὐρανοῖς, σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός· Γερμανοῦ.

Ηγάπησας Θεοφορε, τὴν ἀνωτάτω φιλο-

σοφίαν, καὶ ἔξω Κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα· καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, Θεῖον ἀνεδείχθης· καὶ ὢν αἰεὶ ἠνωμένος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανώτερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους· πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν σοφέ Συμεῶν.

Δόξα· ἦχος πλ. β'· Γερμανοῦ.

Θεῖα χάρις ἀπηώρητο ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων σου, ἡγιασμένε Συμεῶν· διὸ καὶ εἰς ὁσμὴν μύρου τῶν θαυμάτων σου δραμούμεθα, τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν ἀρυόμενοι· ἀλλὰ Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός· Βυζαντίου.

Οπατρὶ καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ συνημμένος, ἀναρχε Λόγε καὶ Υἱέ· ὁ πάντων ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν συμπαντουργός, καὶ συνδημιουργός, τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη· πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Εἰσοδος· τὸ· Φῶς ἰαρόν· Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με, ἔξ. 1. Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με, ἔξασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἀφῆσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνά· ἰν· καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀντιδόσεως τῷ θεῷ ἡμῶν· παρακαλέσαι πάντα τοὺς πλοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών δόξαν ἀντισποδοῦ, αἰετὸν εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι· κατασολὴν δόξης, ἀντιπνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεὰ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν· καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίους ἐξηρημασμένους τὸ πρότερον· ἐξαναθήσονται, καὶ ἀνακαινιοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημασμένας ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· καὶ ἤξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου· καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπελοουργοὶ ὑμῶν· ὑμεῖς δὲ Ἰσραεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν· ῥηθήσεται ὑμῖν, ἰσχύον ἐθνῶν κατέδραστε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμαστήσεσθε· ἀντὶ τῆς αἰσχύνῃς ὑμῶν τῆς διπλῆς, καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, ἀγαλλιάσεται ἡμερὶς αὐτῶν· διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι· καὶ

εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς λυτῶν· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίους· καὶ διαθήκη αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς· καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔγκωνα αὐτῶν, ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· καὶ ὁ ὄρων αὐτούς, ἐπιγνώσεται αὐτούς, ὅτι οὗτοι εἰσὶ σπέρμα εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Λευϊτικοῦ τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. **Ε**λάλησε Κύριος τοῖς Υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων κς'. **Ε**άν τοῖς προστάγμασι μου πορεύσθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσητε, καὶ ποιήτε αὐτάς, δώσω τὸν ὑετὸν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς· καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν· καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητὸν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπῆρον, καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν· καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν· καὶ ἀπολωῖ θηρία ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν· καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν· καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατὸν, καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται μυριάδας· καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εὐλογήσω ὑμᾶς, καὶ ἀύξανῶ ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν· καὶ φάγεσθε παλαιά, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε· καὶ οὐ βδελύξετε ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς, καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός· ἐάν δὲ μὴ εἰσακουσῆτέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασι μου προσοχίση ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὡς τε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως· ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, καὶ σπερεῖτε τὰ σπέρματα ὑμῶν· καὶ ἔδονται τοὺς πόνους ὑμῶν οἱ ἀπεναντίοι ὑμῶν· καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς· καὶ φέξεσθε οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς· καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν, καὶ θήσω τὸν Οὐρανὸν ὑμῖν ὡς σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὡσεὶ χαλκῆν· καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχύς ὑμῶν, καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπῆρον αὐτῆς· καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν· καὶ ἀποσελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἀγρία τῆς γῆς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν· καὶ ὀλιγοστους ποιήσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη μάχαιρα· καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ ἐπαύλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι· ὅτι ὑμεῖς ἐπηρεύθητε πρὸς με πλάγιοι, καὶ ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ πλάγιῳ· λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. **Δ**΄. **Ε**ἵκαιος ἐάν φθάσῃ τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ὁ· 7. **Δ** ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· ποτὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μετὰ ἀμαρτωλῶν μετετέθη· ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ· ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ βεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἄκακον· τελειωθείς ἐν ἀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιος αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν στίχ. στίχ. Ἰδιόμ. τῆς Ἰνδίκτου. Ἦχος α.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Επέση ἡ εἰσοδὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ, συγκαλοῦσα γεραίρειν ταύτην, τοὺς λαμπρόνοντας Καλλιόστην, Εὐδοκίον, καὶ Ἐρμογένην, τοὺς αὐταδέλφους ἀθλητάς. Συμείων τὸν ἰσάγγελον, Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ· τοὺς ἐν Ἐφέσῳ ἑπταρίθμους παῖδας, καὶ τὴν τετραδεκάπύρσευτον τῶν Ἁγίων Γυναικῶν χορείαν, ὧν ταῖς μνεῖαις κοινωνοῦντες φιλέορτοι, βόησωμεν ἐκτενῶς· Κύριε εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, λυσιτελῶς περαιῶσαι τὴν τοῦ χρόνου περίοδον.

Στίχους δὲ λέγομεν τοὺς δε:

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεός ἐν Σιών.
Τοῦ αὐτοῦ. Ὁ αὐτός.

Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν φύλαττε ἀπολιόρκητον· τοὺς δὲ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανον, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· διὰ τῆς Θεοτόκου δωρομένου τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄.

Στίχ. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου.

Κυπριανῶ.

Θαυμαστός εἶ ὁ Θεός, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα.

γα σου, καὶ αἱ ὁδοὶ σου ἀνεξιχνίαστοι, πέλει
γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπόστασις τελεία,
καὶ δύναμις, συνάναρχός τε καὶ συνέργεια
παντοδυνάμω ἐξουσία Κόσμω ἐπεδήμησας
ζητῶν ὁ ἐκάλλυνας πλάσμα, ἀνεκφράστως
ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, μὴ τραπείς τῇ Θεό-
τητι· διαθέμενος ὅρους, καὶ χρόνους, εἰς σω-
τηρίαν ἡμῶν ἀναλλοίωτε· διὰ τοῦτό σοι βοῶ-
μεν, ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

Στχ. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Δαμασκηνοῦ.

Ο ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας προαιώ-
νιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτί-
σιν παντοδυνάμω σου λόγῳ συστησάμενος,
εὐλόγησον τὸν ζέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρη-
στότητός σου· καὶ τὰς αἱρέσεις κατάβαλε, διὰ
τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα. ἤχος πλ. α΄.

Ο σιε Πάτερ, καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι-
ῆς ἀνήλθες ἐν τῷ ὕψει, ἣν εὔρεν Ἡλίας ἄρ-
μα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν ἄλ-
λοιοι οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις
τὸν στύλον σου. Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε
Ἄγγελε, φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς Οἰκουμένης,
Συμεῶν Ὅσιε· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτὸς Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σὺ Βασιλεῦ, ὁ ὢν αἰεὶ καὶ διαμένων καὶ εἰς αἰ-
ῶνας ἀτελευτήτους· δέξαι δυσώπησιν αἰτούν-
των ἀμαρτωλῶν σωτηρίαν, καὶ παράσχου φι-
λόανθρωπε τῇ γῆ σου εὐφορίαν, εὐκράτους τοῦς
ἀέρας χαριζόμενος· τῷ πιστωτάτῳ Βασιλεῖ
συμπολέμει, κατὰ ἀθέων βαρβάρων, ὡς πο-
τέ τῷ Δαβὶδ· ὅτι ἤλθοσαν οὗτοι ἐν σκηναῖς
σου, καὶ τὸν πανάγιον τόπον, ἐμίαναν Σῶ-
τερ. ἀλλ' αὐτὸς δώρησαι νίκας Χριστῷ ὁ Θεός,
τῇ πρεσβείᾳ τῆς Θεοτόκου· νίκη γὰρ σὺ τῶν
ὀρθοδόξων καὶ καθήκων.

Τροπάριον τῆς Ἰνδικτου. ἤχος β΄.

Ο πάσης δημιουργὸς τῆς Κτίσεως, ὁ και-
ροῦς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος,
εὐλόγησον τὸν ζέφανον τῷ ἐνιαυτῷ τῆς χρη-
στότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς
Βασιλεῖς, καὶ τὴν πόλιν σου· πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. ἤχος α΄.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς
προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι,
τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν
Ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι·
Συμεῶν πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου, ἤχος βαρυς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε, Παρθένε,
λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώ-
πων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ
Κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρ-
θένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη· πρέ-
σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι
πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸν Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν α. στχλ. καθὼς τῆς Ἰν-
δικτου. ἤχος πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο καιροῦς καρποφόρους καὶ ὑετοῦς, οὐρα-
νόθεν παρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς, καὶ νῦν προσ-
δεχόμενος, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, ἀπὸ
πάσης λύτρωσαι, ἀνάγκης τοὺς δούλους σου·
οἱ οἰκτιρμοί σου γὰρ ὄντως, εἰς πάντα τὰ ἔργα
σου· ὅθεν τὰς εἰσόδους, εὐλογῶν καὶ ἐξόδους,
τὰ ἔργα κατεύθυνον, τῶν χειρῶν ἡμῶν, Κύ-
ριε, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δώρησαι
ἡμῖν ὁ Θεός· σὺ γὰρ ἐξ οὐκ ὄντων τὰ σύμ-
παντα, ὡς δυνατὸς εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς

Εἰς τὴν ἑσπέραν, μετὰ τὴν α. στχλ. καθὼς τῆς Ἰν-
δικτου. ἤχος πλ. δ΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εγκρατεία τὸν βίον σου κατεκόσμησας, καὶ νεκρώσας τὸ σῶμά σου ἐξηφάνισας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς προσβολὰς Πάτερ μακάριε, καὶ μετέστης πρὸς Θεὸν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὡς ἄξιος κληρονόμος διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,

Δόξα. ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εισήλθες ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ μαρτυρίου πιστῶς, Καλλίστη κηρύττουσα, σὺν ταῖς δυσὶν ἀδελφοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν πόθῳ γὰρ θρεψαμένη, νοερὰ σκεύη ὄντως, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπέτέλεσας τούτους διὸ ἔσυνηρμόσθης αὐτοῖς, Μάρτυς εἰς τὴν ἄνω ζωὴν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ Κυρία πανάχραντε, λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθενέ, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Ἄλλα καὶ τῶν Ἁγίων Γυναικῶν μετὰ τὸν Πάυλεον ἤχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αμνάδες λογικαί, τῷ ἀμνῷ καὶ ποιμένι, προσήχθητε πιστῶς, διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέσασαι, καὶ τὴν πίστιν τηρήσασαι ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, ἀξιάγαστοι, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ως Δεσπότη τοῦ παντός, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναδοῶντες ἐκτενῶς ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτήρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς Τεκνούσεως σε, καὶ πάντων τῶν αἰεὶ εὐαρεστούντων σοι, ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον, προσάξει σοι,

ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς τὸν σωτήρα καὶ κτίστην πάντων, ὀρθοδόξως ὑμνοῦντάς σε.

Τὸ Ἄ Αντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν. ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἦχος β'. Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα

Ὁ κανὼν τῆς Ἰνδίκτου, μετὰ τῶν Εἰρημῶν, εἰς ε' τῶν Ἁγίων μ'. Γυναικῶν εἰς δ'. Καὶ τοῦ Ὁσίου εἰς δ'. Ὁ Κανὼν τῆς Ἰνδίκτου.

Ὡδὴ α'. ἤχος α' ὁ Εἰρημός.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ασωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας Φαραῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, ἔν ἐν βυθῷ θαλάσσης ποδὶ ἀβρόχῳ ὀδηγήσαντι, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ασωμεν πάντες Χριστῷ, δι' οὗ συνέστη τὰ πάντα, καὶ ἐν ᾧ διατελεῖ ἀδιάπτωτα, ὡς ἐξ Ἄναρχου φύντι, Θεοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτῳ Λόγῳ, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ασωμεν πάντες Χριστῷ, τῷ πατρικῇ εὐδοκίᾳ, ἐπιφανέντι ἐκ Παρθένου, καὶ κηρύξαντι, ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, ὑμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, ὡδὴν ἐπινίκιον ὅτι δεδόξασται.

Εἰς Ναζαρέτ εἰσελθὼν, ὁ παροχεὺς τοῦ νόμου, ἐν ἡμέραις τῶν σαββάτων ἐδίδασκε, νομοθετῶν Ἑβραίοις τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ τὴν ἀφραστον δι' ἧς ὡς ἐλεήμων, σώσει τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αδοντες πάντες πιστοὶ, τὴν ὑπερβαύσαν Κόρην, τὴν τὸν Χριστὸν τῇ Οἴκῳ ἠγάπησαν, τείλασαν, καὶ χαρᾶς τὰ πάντα ἠγάπησαν, τῆς αἰδίου ζωῆς, αἰεὶ ἀνυμνοῦντες, ὅτι δεδόξασται.

Ἄλλος οὗ ἡ ἀκριστε. Ἐτερος κανὼν Στεφάνου Γυναικῶν Μαρτῶν μέλπῳ πόνους.

Ὡδὴ α'. ἤχος δ'. Ἄνω τὸ στόμα μου.

Στερῶς ὄν ἀντίπαλ', κατηγωνίσασθε Μάρτυρες. ἀσκήσει μὲν ῥότερον, ἔπειτα δεύτερον, ἁγιοθετικῆ Μηλεῶν

τῆ δι' αἵματος, ἀθλήσει· διὰ τοῦτο, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα πίστει γεραίρομεν.

Τρωθείσαι τῷ ἔρωτι, τοῦ δι' ἡμᾶς ὑπομειναντος, Σταυρόν τε καὶ θάνατον, τούτου τοῖς ἰχνεσιν, ἠκολούθησαν αἱ Ἁγίαι γυναῖκες, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν ἐπιλαθόμεναι.

Ελλήνων θρησκευήματα, καὶ τῶν δαιμόνων ἰδρύματα, τῷ ὄπλῳ τῆς Πίσεως, κατηδαφίσασατε, καὶ προσήχθητε, Ναῶ ἐπουρανίῳ, κειμήλια ἐμψυχα, Μάρτυρες πάνσεμνοι. Θεοῦ.

Ρωθείσαι τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, Νηδύος Πανάμωμε, Κόραι νεανίδες, διεκρούσαντο, βασάνων τρικυμίας, καὶ σοῦ ἀπηνέχθησαν, ὀπίσω χαίρουσαι.

^ο Ἐτερος κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκρστ. Δέχου τὸν ὕμνον, ὃ Συμεῶν πανόλβισ·

^ο Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

^ο Ὡδὴ ἀ. ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

^ο Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Δίδου μοι ἐν ὀργάνῳ, γλώττης σαθρῷ, ὃ θεοφόρε Συμεῶν, τῷ τὴν ᾠδὴν σοι πλέκοντι, ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, γνώσεως φῶς θεοδίδακτον.

Εγνωσαν τὴν σοφίαν, Πάτερ τὴν σὴν, Πέρσαι, Αἰθίοπες Ἴνδοι, καὶ Σκύθαι καὶ Ἀράβων πληθύς, καὶ ἐδόξασαν Χριστὸν, τὸν διὰ σοῦ δοξαζόμενον.

Χάριτος ἠξιώθης πνευματικῆς ποιμαντικῆς γὰρ ἐκ σηκῶν, ὡς Ἰακώβ Δαβὶδ, καὶ τῶν ἀρχηγέτης λογικῶν, ὠφθης θρεμμάτων.

^ο Θεοτοκίον.

Αχραντε ἄγε χαῖρε σεμνή, ἢ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σὴν σπαστρὶ χωρήσασα, λυτρωθῆναι τῶν δεινῶν, αἰτιῶν τῶν ἀνυμνῶντα σε.

^ο Καθαρία.

Σταυρόν χαράξας Μωσῆς, ἐν εὐθείας ῥάβδου, τὴν ἐρυθρὰν διε-εμε, τῷ ἰσοαὴλ πεζεύσαντι τὴν δὲ ἐπιστροφικῶς, Φαρυῶ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἠνωσέν, ἐπ' εὐρους δια-

» γράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον διὸ Χριστῷ
» ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

^ο Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἄσεισον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φῶς τὸ τοῦ προσώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ Ἅγιος, ἢ τὴν σου φιλάνθρωπε.

Στερέωσον ἀγαθὲ, ἢν κατεφύτευσε πόθῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἢ δεξιᾶ σου, κατάκαρπον ἄμπελον, φυλάττων σε τὴν ἐκκλησίαν παντοδύναμε.

Εν ἔργοις πνευματικῶν, θεοτερπέσι κομῶντας, τὸ ἐφεστῶς. Κύριε ἔτος, διελθεῖν ἀξίωσον, τοὺς πίστει σε ὑμνολογοῦντας Θεὸν τοῦ παντός.

Γαλήνιόν μοι Χριστέ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον δίδου Οἰκτίρμον· καὶ ἐμπλησόν με τῶν λόγων τῶν Θεῶν σου, οὓς ὠφθης φάσκων, Ἰουδαίοις ἐν σάββασιν.

^ο Θεοτοκίον.

Ως μόνην ὑπερφυῶς, τὴν ὑπεράνθρωπον χάριν ἐν σῇ γαστρὶ εἰσδεξαμένην, ἀτρέπτως σκηνώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀεὶ σε δοξαζόμεν.

^ο Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν.

Ρώμη πανσθενεῖ ῥωννύμεναι, τὴν τῶν ἀντιπάλων κατεπαλαίσατε δύναμιν, διὰ τοῦτο ὡς νικηφόροι, πρὸς Χριστοῦ ἐστεφανώθητε.

Ωφθη τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, θεία δυναστεία τοῦ Χριστοῦ ἀνενέργητα, καὶ ἐρρύσθητε θεοφόροι, ἀβλαβεῖς Θεὸν γεραίρσαι.

Νεύσει πρὸς Θεὸν θεούμεναι, τῆς πολυθείας τὸν κρυμὸν ἀπεκρούσαθε, καὶ πρὸς θάλψιν τῆς ἄνω δόξης, ἀθληφόροι κατηντήσατε.

^ο Θεοτοκίον.

Γνόντες εὐσεβῶς κηρύττομεν, σὲ παναληθῆ Θεοῦ Μητέρα Πανάμωμε, διὰ σοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ Πλάστης, ὁμιλῆσαι κατηξίωσεν.

^ο Ἄλλος. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Οξέως φυγῶν, τὴν νικητώδη φορὰν, τῶν

πνευμάτων, πρὸς σωτήριον ἠυτομόλησας μονήν Συμεῶν, ἐξ ἧς καὶ τὴν ἀγήρω ζωὴν ἐκαρπίσω.

Υπέκλινας χαίριων, τὴν πειθήνιον ἀκοήν σε παμμακάριστε, τῷ Δεσπότη μακαρίζοντι, καὶ μακαριζομένην εὖρες πολιτείαν.

Τοῦ λόγου δεξάμενος τὰ σπέρματα, τῆς καρδίας σε παῖς ἀβλαξί, τῶν δακρῶν ἐπιβλύσει Χριστῷ, πολύχην στάχυν, ἀρετῶν ἐδρέψω.

Θεοτοκίον.

Αβρήτως συνέλαβες Θεόνυμφε, τὸν Σωτήρᾶ καὶ Κύριον, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σέ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους.

Καταβασία.

Ράβδος εἰς τύπον τῆς μυσηρίου παραλαμβά-
» νεται· τῷ βλασῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα.
» τῇ χειρευούσῃ δὲ πρώην Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐ-
» ξήθησε, ξύλον Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ
» στερέωμα.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδικτου

Πρὸς τὸ, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Οτῶν αἰῶνων ποιητής, καὶ δεσπότης, Θεὸς τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ Οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκδοῶντας φόβῳ λυτρωτὰ, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ οἶκος.

Αβρήτω πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία, ἰσχύϊ τε πανουργικῇ διασώζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμως δυσωποῦντες παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῆ ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ῥυθθῆναι δυσχεροῦς, ὀρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσῖαις κράζοντες περιόδοις, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Ἦχος Πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Υπερζέσας τῇ Πίσει Πάτερ σοφέ, καὶ προ-

σκαίρων ἀπάντων ὑπεριδίων, Χριστῷ ἠκολούθησας, τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος, ἐγκρατεία τήξας τὸ σῶμα σου Ὅσιε, οὐρανῶν τὴν δόξαν, αἰεὶ προθεώμενος ὄθεν καὶ ἐφεῦρες, πρὸς ἀνάβασιν θείαν, τοῦ στύλου τὴν κλίμακα, τῷ σῷ πόθῳ κατάλληλον, Συμεῶν ἱερώτατε. πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφρῆσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δοξα, τῶν Ἁγίων, ἦχος α΄ πρὸς, Τὸν τάφον σου Σωτήρ. Ἀμνάδες λογικάι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἰνδικτου, ἦχος δ΄ πρὸς Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ὡς Δεσπότη τοῦ παντός. Ζῆτει ταῦτα ὄπιθεν εἰς τὰ Καθίσματα τοῦ Πολυελέου.

Ἦδὲ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Κατενόησα παντοδύναμιε τὴν σὴν οἰκονο-
» μίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

Απαρχὴν σοὶ ἐνιαύσιον, ὁ λαός σου προσφέρει, Ἀγγέλων ὕμνοις, δοξολογῶν σε Σωτήρ.

Ως φιλόανθρωπος καταξίωσαν, ἀρξάμενους τοῦ ἔτους, καὶ συμπληρῶσαι σοὶ εὐαρέστως Χριστέ.

Παντοκράτορ μόνε Κύριε, τῶν ἐτῶν τὰς ἐλλείξεις, γαληνιώσας τῷ Κόσμῳ δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Ως λιμένα νῦν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα, τὴν Θεοτόκον πάντες ὑμνήσωμεν.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υπομείνασαι βασάνους, καὶ σρεβλώσεις τοῦ σώματος, διαφόροις τρόποις, θλάσιν τε μελῶν καὶ κατάφλεξιν, τὰς οὐρανίους σκηνώσεις ἐκληρώσασθε, ἀπολαύουσαι, ξύλου ζωῆς ἀξιάγατοι.

Νεανίδων μακαρίων, τὸν ἀγῶνα εθαύμασαν Οὐρανῶν Δυνάμεις, ὅπως τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, ἐν γυναικεῖα τῇ φύσει δυναμούμεναι, τῇ δυνάμει τοῦ ἐκ Γυναικὸς ἀνατειλαντος.

Απορρίψασαι τοῦ Κόσμου, ματαιότητα ἄ-
πασαν, τῷ Θεῷ καὶ μόνῳ, ὅλη τῇ ψυχῇ ἐκολ-
λήθητε· ὅθεν ἀσκήσεως πόνους καὶ ἀθλήσεως,
ὑπεμείνατε, Νύμφαι Χριστοῦ καρτερώτατα

Ισχυρότατον ὡς ὄπλον, τὸν Σταυρὸν περιφέ-
ρουσαι, πρὸς τὰς ἐναντίας, ἀντιπαρετάξασθε
φάλαγγας· μετὰ Χριστοῦ δὲ τὴν νίκην ἀπη-
νέγκασθε, τοῦ νικήσαντος, Κόσμον δυνάμει
Θεότητος. Θεοτοκίον.

Καταδέσθηκεν ὡς ὄμβρος, ἐπὶ πόκον ἐν μή-
τρα σου, Κύριος, ὡς ἔφη, πάλαι ὁ Προφήτης
Πανάμωμε· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἀπεγέν-
νησας· ὧ κραυγάζομεν· δόξα Χριστέ τῇ ду-
νάμει σου.

Ἄλλος· Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐκ ἐν ψάμμῳ πανόλβιε, ἀλλ' ἐν βαθυτάτοις
πόνοις σὺ θέμενος, τὴν κρηπίδα τῆς ἀσκήσεως,
ἀρετῶν ἐδείμω πύργον ἄσειστον.

Νεμομένης τὸ σῶμά σου, σχοίνου τραχυτά-
της φάβῳ καθήλωσαι, τῷ τοῦ πνεύματος καὶ
σχοίνισμα, κληρουχίας θείας εὖρες Ὅσιε.

Υπενόστει τοῦ σώματος, τὰ ἐγκεκρυμμένα
πάθη πανόλβιε, ἐν σαπρίᾳ κοιταζόμενον, τῶν
σκωλήκων Πάτερ, δεδιότων σε.

Μετὰ πάθος ἐκούσιον, τὴν ζωοποιὸν νεκρὸν
ἐκμιμούμενος, ὡς περ μνήματι τῷ φρέατι, σεαυ-
τὸν ζοφώδει, ζῶντα δέδωκας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Μαρία δυ-
σώπει πάντοτε, τοῖς οἰκέταις σου δωρησασθαι,
τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Καταδασία.

**Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυ-
» στήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδό-
» ξασά σου τὴν θεότητα.**

ᾠδὴ ἑ. Ὁ Εἰρηός.

Εκ νυκτὸς ὀρμίζοντες ὑμνοῦμεν σε Χριστέ,

» τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ Σωτῆρα τῶν
» ψυχῶν ἡμῶν· τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ παρά-
» σχου φιλόανθρωπε.

Οπληρῶν τὰ σύμπαντα χρηστότητος Χρι-
στέ, σὺ εὐκραῆ καὶ εὐφορον, εὐλογίαις σεφα-
νούμενον, τὸν πολύκυκλον χρόνον, τοῖς δού-
λοις σου δώρησαι.

Τὴν τοῦ ἔτους ἀμειψὶν ἀνάδειξον ἡμῖν, με-
ταβολὴν πρὸς κρείττονα, εἰρηναίαν τε κατὰ-
στασιν, τοῖς εἰδόσι σε Λόγε, πατρὶ συναΐδιον.

Επι γῆς ἐλήλυθας συνάναρχε πατρὶ, τοῖς αἰ-
χμαλώταις ἄφεςιν, καὶ ταῖς πηροῖς ἀνάβλεψιν,
πρὸς Πατρός ἀναγγέλλων, ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

Θεοτοκίον.

Τὰς ἡμῶν ἐλπίδας Θεοτάκε Ἄγνη, καὶ τὴν
ἡμῶν πεποιθήσιν, ἐπὶ σὲ ἀνατιθέμεθα· εὐμε-
νῆ ἡμῖν δίδου, Παρθένε ὃν ἔτεκες.

Ἄλλος· Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Ως Ἀμνάδος ἄμωμοι, ὡς ὀύματα δεκτὰ, τῷ
ἀμῶ τῷ ἀληθινῷ, καὶ ποιμένι Μάρτυρες προ-
σηνέχθητε, προσφοραὶ ὀλόκληροι, καὶ δεκτὰ
ὀλοκαυτώματα.

Νεκρωθεῖσαι σώματι, ἐζήσατε ψυχῇ, τοῦ
νεκρώσαντος τὴν ἰσχύν, τοῦ θανάτου μάρτυ-
ρες ὡς μιμησάμεναι, καὶ Σταυρὸν, καὶ θάνα-
τον, καὶ τὰ πάθη τὰ ἐκούσια,

Μίαν γνώμην φέρουσαι, ἐν σώμασι πολλοῖς·
ἓνα Κύριον Ἰησοῦν, διαφόροις μάλιστα κατα-
ξαινόμεναι, καὶ πυρὶ καιόμεναι, ὡμολόγουν αἱ
θεόφρονες. Θεοτοκίον.

Ανόρθωσον πεσόντα με, ἐν λάκκῳ πειρα-
σμῶν, καὶ κυβέρνησον ἡ Θεὸν, κυβερνήτην
κυήσασα, μόνη Πανάμωμε, τὸν τὰ πρὶν ἐνώ-
σαντα, διεστῶτα ἀγαθότητι.

Ἄλλος· Φώτισον ἡμᾶς.

Νεὸν Δανιήλ, Συμεὼν Χριστός σε εἰδείξεν·

ἐκ γὰρ λάκκου θηριώδους σε, δι' ἐμφανείας, ἀλώδητον ἀνεκόμισεν.

Ολον σεαυτὸν, τῷ Κυρίῳ ἀναθέμενος, νικητοῦ κρυμοῦ καὶ καύσωνος, ταῖς ἐναντίαις, ποιότητα ἐγγεγύμνασαι.

Νέος Μωϋσῆς, καὶ Ἡλίας ἀναδέδειξαι, ἐν μιᾷ τεσσαρακονθήμερον, τροφῇ ἀνύων, διὰ βίβη παντὸς Ὅσιε.

Ως ἐν χρυσαυγεῖ, Συμεὼν ὀρμίσκω Ὅσιε, δι' ἀλύσεως πεδιόμενος, οὐρανοπόρος ἀνεδείχθης, Θεΐαις Πτέρυξιν. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον ἀεὶ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία ἀγνή, τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν, τοῖς πιστοῖς τὸ ἔλεος.

Καταβασία.

Ωτρισμακάρισον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός,
 » ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' οὗ πέπτωκεν ὁ
 » ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ
 » τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι τὴν
 » εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ 5. Ὁ Εἰσμός.

Τὸν προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους φι-
 » λάνθρωπε καμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμά-
 » των, ἀνάγαγε δέομαι.

Πολιτείας ἀπάρξασθαι, εὐαρέστου σοι Δέσποτα, σὺν τῇ ἐτησίῳ ἀπάρξει, ἡμᾶς καταξίωσον.

Ημερῶν τῶν τοῦ πνεύματος, ἐν μεθέξει τῷ νόμου σου, ἀνάδειξον πλήρεις οἰκτίριμον, Σωτὴρ τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ρῦσαι ἀπειλῆς ἢ τεχοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ρηγνύμενον, ἢ ποσὶ γυναικῶν συμπατῆμενον, καθορῶσα, ἢ προμήτωρ ἐνθῆως ἀγάλλεται, τὸν αὐτὴν δολίως, Παραδείσῃ τὸ πρὶν ἐξορίσαντα.

(Μὴν Σεπτεμ.)

Τὴν ἄσκησιν, τῇ ἀθλήσει προθύμως συνάψασαι, τῷ νυμφίῳ, τῶν ψυχῶν νῦν ἀφθόρως συνήφθητε, καὶ νυμφῶνι θείῳ, γηθομένη ψυχῇ ἐναυλιζέσθε.

Υψόμενα, τῶν βασάνων τὰ ἄγρια κύματα, τῶν Μαρτύρων, τὰς ὀλκάδας βυθίσαι οὐκ ἴσχυσαν. κραταιᾶ χειρὶ γὰρ, πρὸς τοὺς θεοὺς λιμένας κατήνησαν. Θεοτοκίον.

Ρημάτων σου, τὰς ἐκβάσεις ὀρῶσα μεγαλύνων, ἐπιπλεῖον, Θεομήτορ τὸν σέ μεγαλύναντα. γενεαὶ γὰρ πᾶσαι, σέ ἰδοὺ ἀληθῶς μακαρίζουσι. Ἄλλος. Χιτῶνά μοι.

Σημείων καὶ τεράτων σε Χριστός, αὐτουργὸν ἀνέδειξε, τῆς θεΐας μακάριε, ἐνεργείας δεδειχῶς ἐνδιαίτημα.

Υψώθη σου τὸ σῶμα Συμεὼν, ὡς σταυρῷ τῷ κίονι. διὸ συνδεδόξασαι, τῷ ἐν ξύλῳ διὰ σέ ὑψωθέντι Χριστῷ.

Μετάρσιον πορείαν ἐφευρῶν, Συμεὼν θεσπέσιε, πρὸς ὕψος οὐράνιον, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πιστῶς ἀνακόμιζε. Θεοτοκίον.

Ναὸν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ πασάδα ἔμφυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Καταβασία.

Νοτίου θηρᾶς ἐν σπλάγχθοις, παλάμας Ἰω-
 » νᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον
 » πάθος προδιετύπου σαφῶς. ὅθεν τριήμερος
 » ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπέζω-
 » γράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ
 » τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κό-
 » σμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. ἕχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, ἄρμα πυρὸς, τὸν στόλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὅσιε,

σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Τὸ Συμεὼν τὸν ἀμεμπτον βίον, ποῖα γλώσσα ἀνθρώπων ἐξαρκέσει ποτέ, πρὸς ἔπαινον ἐξηγήσασθαι; ὁμως ὑμνήσω Θεοῦ σοφία τὰ τοῦ ἥρωος ἄθλα, καὶ τοὺς ἀγῶνας, τοῦ ἐν σαρκὶ ὡς φωστῆρος φανέντος, τοῖς πᾶσι βροτοῖς, μεγάλως τῇ καρτερίᾳ, τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων ἐκλάμφαντος· σὺν τούτοις γὰρ ψάλλων ἀπαύστως Χριστῷ, πρεσβεύων οὐ παύει, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Μην Σεπτέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιβ'. Εἰς τὴν Α', ἀρχὴ τῆς Ἰνδικτου, ἡτοῖ τοῦ νέου ἔτους.

Στίχ. Ἰνδικτον ἡμῖν εὐλόγει Νέου χρόνου.

Ὡ καὶ παλαιῆ, καὶ δι' ἀνθρώπους Νέε.

Ιστέον οὖν, ὅτι τὴν Ἰνδικτιῶνα εορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων παραλαβούσα, διὰ τὸ νομιζεσθαι παρὰ Ῥωμαίοις ἀρχὴν εἶναι τοῦ ἔτους ἀπὸ ταύτης τῆς Ἰνδικτιῶνος. Ἰνδικτιῶν γὰρ λέγεται παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὀρισμός· καὶ προσέτι διὰ τὸ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰσελθεῖν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐπιδοθέντος αὐτῷ βιβλίου, ὅπερ ἦν Ἡσαίου τοῦ Προφήτου, ἀναπτύξαντα, εὐρεῖν τὸν τόπον, οὗ ἦν γεγραμμένον· « Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν ἔχω χριστέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ, κηρύξαι αἰχμαλώτους ἄφεισιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· ἀπορῆσαι τεθραυσμένους, ἐν ἀφῆσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν. εἶτα τὸ βιβλίον ἀποδόντα τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ καθίσαντα εἰπεῖν, ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφή αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν. ὅτε καὶ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ποιούμεν τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μιασηνῶν. καὶ μνήμη τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ.

Στίχ. Ἀυθαιρέτως ἀνεισιν ἄγρα τις ξένη.

Λίμνης βουθὸ πάντιμος Εἰκὼν Παρθένου.

Η μνήμη τῆς Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν τελείται, διὰ τὴν παραδοξοποιὸν καὶ Ἀγίαν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐν τῇ λίμνῃ μὲν τῆς Γαζαροῦ, Μονῆς δὲ τῶν Μιασηνῶν, διὰ τὸν φόβον τῶν Εἰκονομάχων ἐμβληθεῖσαν, καὶ μετὰ πολὺν χρόνον, ἀσπίλον ἀναδοθεῖσαν, Μονῇ δὲ τῶν Μιασηνῶν ἀνατεθείσαν.

Εἰς τὸν ἐμπρησμόν.

Στίχ. Θεοῦ πῦρ ἐκκαῆν, Μωσῆς λέγει,
Ἐμπρησμόν ἐξέκασε τῇ πόλει μέγαν.

Η δὲ τοῦ ἐμπρησμοῦ μνήμη, διὰ τὸ συμβῆναι διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, γενέσθαι ἐμπρησμόν μέγιστον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως, καὶ πυρπολυθῆναι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως, ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου πατρός ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.

Στίχ. Λιπὼν Συμεὼν τὴν ἐπὶ στύλου βάσιν.

Τὴν ἐγγὺς εὔρε τοῦ Θεοῦ Λόγου στάσιν.

Ἐψιβάτης Συμεὼν Σεπτεμβρίου ἔκτανε πρώτη.

Συμεὼν ὁ Στυλίτης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Μαρτυρίου τῆς Ἀντιοχείων Ἱεραρχοῦντος, ὁρῶμενος ἀπὸ τῆς Κιλικίων Ἐπαρχίας, κόμης Σισάν. ὃς ὑπελθὼν τὸν Μονήρη βίον, καὶ ἐπὶ κίονος ἀνελθὼν, καὶ τεσσαράκοντα ἑπτὰ χρόνους ἐν αὐτῷ προσκατεθήσας, καὶ πολλῶν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ὁσίας Μάρθας, Μητρός τοῦ Ὁσίου Συμεὼν, καὶ τῆς Ὁσίας Εὐδανθίας, καὶ ἡ κοίμησις Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Στίχ. Ἐν γῆ ξενίζει Μάρθα τὸν Χριστὸν παλαί.

Σὲ δὲ ξενίζει Μάρθα Χριστὸς ἐν Πόλῳ.

Στίχ. Εὐ μάλα ἐξήνηθησεν ἡ Εὐδανθία,

Ἀθηφοροῦσα ἀρετὰς ἀνθοπνύουσα.

Στίχ. Ὅν περ τρέχειν ἔστησεν Ἥλιον παλαί.

Λιπὼν Ἰησοῦς, Ἥλιον δόξης βλέπει.

Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ἐγένετο μὲν Υἱὸς Ναυῆ, διάδοχος δὲ τοῦ Μωσέως, τοῦ τῶν Ἑβραίων Νομοθέτου. ὃς καὶ τὴν Ἱεριχῶν παρέλαβε πόλιν ὑπάρχουσαν τῶν ἀλλοφύλων· καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ ἐθεάσατο κρατοῦντα ῥομφαίαν· καὶ μαθὼν ὅτι Ἀρχιστράτηγός ἐστι τῆς δυνάμεως Κυρίου, ῥίψας τὰ ὄπλα, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. πολεμῶν δὲ τοῖς ἀλλοφύλοις, καὶ τοῦ Ἥλιου μέλλοντος δύεσθαι, ἔχων προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον, ἠῤῥατο πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπε, σῆτιω ὁ Ἥλιος· καὶ εὐθέως ἔστησεν τὸν Ἥλιον τοῦ δρόμου αὐτοῦ μὴ δύναι, ἕως ἔτρεψε τοὺς ἀλλοφύλους κατὰ κράτος. Στρατηγήσας δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ διαμερίσας αὐτοῖς τὴν Γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἧτις ἐστὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ κρίνας τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη εἰκοσιεπτὰ, καὶ φοβερὸς τοῖς πολεμίοις γενόμενος, καὶ ἐν πολλοῖς πολέμοις τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ καὶ ἀρετὴν ἐπιδειξάμενος, ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐντίμως παρὰ τοῦ οἰκείου λαοῦ.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα ἑπτακονταίων Μαρτύρων Παρθένων καὶ Ἀσκητριῶν, καὶ

Ἄμμου Ἀποστόλου, καὶ Διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχ. Δισεκατὸν Παρθένοι πῦρ καὶ ξίφος,
Θεοῦ προεξένησαν Υἱὸν Νυμφίον.

Στίχ. Ἄμμου καλύπτραν ἔμπυρον δεδεγμένος
Τὸ σαρκικὸν κάλυμμα χαίρων ἐξέδου.

Αὗται ἐγένοντο ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Μακεδο-
νίας. καὶ Χριστιανὰ οὖσαι, τῷ Χριστῷ ἠκο-
λούθησαν, ἔχουσαι καὶ Διδάσκαλον τὸν διάκονον Ἄμ-
μου· κρατηθεῖσαι δὲ παρὰ Βάβδου τοῦ τῆς Ἀδρια-
νουπόλεως Ἀρχόντος, καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσαι τοῦ
προσκυνῆσαι τὰ εἰδῶλα, ἤξεντο πρὸς τὸν Θεόν, καὶ
ἐκρεμάσθη εἰς τὸν ἀέρα ὁ ἱερεὺς τῶν εἰδώλων, ὡς ἐπὶ
πολλὰς ὥρας τιμωρηθεὶς, πεσὼν ἀπώλετο· κρεμάται
δὲ ὁ Ἅγιος Ἄμμου, καὶ ἔεται τὰς πλευράς· εἶτα
κασίδα πεπυρωμένην δέχεται κατὰ τῆς κεφαλῆς· καὶ
ταύτης ῥυσθεὶς, παρεπέμφθη μετὰ τῶν Ἁγίων Παρ-
θένων ἀπὸ Βερόης εἰς Ἡράκλειαν τῆς Θρακῆς Λικι-
νίῳ τῷ τυράνῳ· καὶ δι' ἀποφάσεως τούτου, αἱ μὲν
δέκα εἰς πῦρ ἐνεβλήθησαν· αἱ δὲ ὀκτώ μετὰ τοῦ
διδασκάλου αὐτῶν ἀπεκεφαλίσθησαν· καὶ ἕτεραι
δέκα, ξίφος κατὰ στόμα καὶ καρδίαν δεξάμεναι
ἐτελειώθησαν· καὶ ἐξ ὑπὸ μαχαίρων κατεκόπησαν· καὶ
αἱ λοιπαὶ ἐξ σίδηρα πεπυρακτωμένα κατὰ σῶμα λα-
βοῦσαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐτα-
δέλων, Εὐδόου, Καλλίστης, καὶ Ἐρμογένους.

Στίχ. Κάλλιστον ὄντως εὔρε Καλλίστη τέλος,
Σὺν τοῖς καλοῖς τμηθεῖσα διττοῖς συγγόνοις.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, αὐτάδελφοι ὄντες, ὡς ἀ-
πὸ μιᾶς γαστρὸς γεννηθέντες, διὰ τῆς θείας κο-
λυμβήθρας πνευματικῶς ἀνεγεννήθησαν κατὰ τοὺς
καιροὺς τοῦ κηρύγματος· ἐπεὶ δὲ ὡς Χριστιανοὶ τῶν
ἀρχόντων διεβλήθησαν, καὶ διεγνώσθη τὸ εὐγενὲς τῆς
τούτων ψυχῆς παράσημα, καὶ ἀκατάπληκτον φρόνη-
μα, τὸν διὰ ξίφους θάνατον κατ' αὐτῶν ἀπεφῆνατο·
καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον οὕτω τετέλεσαντες, πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Μελέτιος ὁ
νέος, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῆς Μιουπόλεως ἀσκήσας, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σαυτὸν καθάρας Μελέτιε τρισμάκαρ,
Ἐφθης δοχεῖον πνεύματος τοῦ ἁγίου.

(Τὸν βίον τούτου ὄρα εἰς τὸν νέον παράδεισον.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀγγελῆς ὁ ἐν Κων-
σταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἀγπ. ἔτος ξίφει
τελειοῦται.

Στίχ. Ἄνθρωπος ἦν μὲν, Ἀγγελῆς κατ' οὐσίαν,
Τμηθεὶς δὲ ὤφθη, ἄγγελος σὺν ἀγγέλοις.

(Ὁ βίος αὐτοῦ, εἰς τὸ νέον μαρτυρολόγιον.)

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ἦδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβῶς
» προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀ-
» πειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν. ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς
» φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων
» Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αρχόμενοι τοῦ ἔτους, καὶ τῶν ὕμνων, ἀ-
παρχὴν ποιούμεθα, τῷ βασιλεύοντι Χριστῷ
βασιλείαν τὴν ἀπέραντον, ὁ ὀρθόδοξος λαὸς,
εὐσεβῶς μέλπων σοὶ ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Οὖν πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' αἰῶνά τε καὶ ἔτι
Κύριος, τοῖς ἀναμέλπουσι Χριστέ, ἡ πηγὴ
τῆς ἀγαθότητος, τῶν χρηστῶν σου δωρεῶν τὸ
ἔτος πλήρωσον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Οἱ δοῦλοι τῷ Δεσπότη, εἰς πρεσβείαν τὴν
Ἁγνὴν Μητέρα σου, σοὶ προβαλλόμεθα Χρι-
στέ, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τὸν λαόν σου
ἀγαθὲ, ῥυσθῆναι ψάλλοντα· ὁ τῶν Πατέρων
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ως ἀκατάπληκτον τὸ σὸν, φρόνημα Ἄμμου
θεοφόρε. ἢ γὰρ ἐξάρχων τοῦ χοροῦ, τῶν παρ-
θένων, βασάνους οὐκ ἔπτηξας, σὺν αὐταῖς τε-
λειούμενος, ὡς Διάκονος καὶ Μύσης τῆς θείας
Δόξης.

Νυμφαγωγὸς οἶα σοφός, λόγοις ὑπαλείφεις
ἀνδρείας, πρὸς τὸν νυμφίον ἀφορᾶν, καὶ σαρ-
κὸς καρτερεῖν τὰ ἐπίπονα, κραυγαζούσας τὰς
Μάρτυρας· ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ ἀποκάμωμεν ἰδοὺ, ἠνοικταὶ τὸ στάδιον
Κόραι· στῶμεν ἀνδρείως ὁ Χριστὸς, τοὺς σε-
φάνους προτείνει, τοῦ σώματος, ἑαυτῶν μὴ
φεισώμεθα· ἀνεβῶν αἱ γενναῖαι ἐν τῷ σταδίῳ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης

γαστρός σου ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, βροτῶν τε συστήματα, ὡς ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς κατάρτας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη.

Ἄλλος. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Ελυσας μὲν αὐχμὸν ἀπορουμένοις, καὶ πύλας αὐτοῖς ὑετοῦ ἠνοιξας, τὴν δὲ γῆν κλονουμένην, ἐντεύξεσιν ἔσησας, καὶ λαοὺς κραυγάζειν ἐδίδαξας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως μέγας φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, πολυφωτὸς τε Συμεὼν Ἥλιος, πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, ἐκπέμπων ἐφώτιζες, καὶ λαοὺς κραυγάζειν ἐδίδασκες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νάματα πανταχόθεν συρρύνετα, θεράπον Χριστοῦ ἀνθρώπων πέλαγος, ἐν τῇ Μάνδρα τῆς σῆς, συνεκρότεις ἀσκήσεως, ὑπὸ σοῦ βοᾶν παιδευόμενοι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πάλαι μὲν τοῦ Πρεσβύτου ταῖς ἀγκάλαις, πλαξὶ δὲ τῆς σῆς καρδίας Ὅσιε, ἀοράτῳ δυνάμει, Χριστὸς ἐνεπαύσατο, Συμεὼν· διὸ ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. *Θεοτοκίον.*

Επρεπε τῷ ἀσπόρῳ σαρκουμένῳ, ἐκ σοῦ προσελθεῖν Παρθένε ἀχραντε· σὺ γὰρ ἔφυς τὸν πάντων Ἄγνη ἀνυπέροβλητον, ᾧ βοῶντες, ὕμνοις κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. *Καταδυσία.*

Εκνον πρόσαγμα, τυράννου δυσσεβοῦς λατῆς
 » ἐκλόνισε, πνέον ἀπειλῆς, ἔξ δυσφημίας θεο-
 » στυγοῦς· ὁμῶς τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτω-
 » σε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμεον· ἀλλ'
 » ἀντηγοῦντι δροσοδόλῳ πνεύματι, πυρὶ συν-
 » ὄντες ἔφαλλον· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέ-
 » ρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰωδὴ η. Ὁ Βισμύς.

Τὸν τοὺς ὕμνολόγους ἐν καμίνῳ, διασώ-

» σαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμι-
 » νον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν
 » Θεὸν ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
 » τοὺς αἰῶνας.

Ως ἀρχηγῷ τῆς σωτηρίας Χριστῷ, ἀπαρχὴν σοι προσφέρει τὴν ἐνιαύσιον, ἡ σεπτὴ ἐκκλησία κραυγάζουσα· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα σοφῶς, καινουργήσαντα Κτίστην, καὶ διεξάγοντα τῶν καιρῶν τὰς ἐλίξεις βουλήματι, ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ διεξάγοντι τὰ πάντα Θεῷ, καὶ καιροῦς ἀλλοιοῦντι, πρὸς τὴν πολύτροπον τῶν ἀνθρώπων κυβέρνησιν ψάλλομεν· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. *Θεοτ.*

Τὴν θεομήτορα Παρθένον Ἄγνην, ἐν ἐτῶν περιόδοις τε ἔελίξεσιν. Ὀρθοδόξων βροτῶν τὰ συστήματα, ὕμνοῦμεν σε ὡς Θεοτόκον, καὶ πάντων Σωτηρίαν.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Λαμπρούς καὶ φαιδρούς ὡς ἐξ αἱμάτων, χιτῶνας μαρτυρικῶς περιεβάλεσθε, συναπεκδυσάμεναι, ὄντως τὸν φθειρόμενον, ταῖς ἀμαρτίαις ἀνθρώπων, καὶ ἀναμέλπουσαι· τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, ἔξ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Πλουσίου φωτὸς φωτοχυσίαις, Ἥλιου τοῦ νοητοῦ θείαις λαμπρότησι, Μάρτυρες λαμπόμεναι, νύκτα παρεδράμετε, τῆς ἀλείας, ψάλλουσαι ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως ἄρνες ὡς ἄσπιλοι ἀμνάδες, ὡς θεῖαι περιστεραὶ ὡς ἐθελούσια, θύματα προσήχθητε, Μάρτυρες τῷ Κτίσαντι, καὶ ὡς οὐσία ἁμωμος, συμφώνως ψάλλουσαι τὸν Κύριον ὕμνεῖ-

τε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προστάξει τυράννων παρανόμων, τὸν ἄδικον θάνατον ὑπέστητε, μέλη συγκοπτόμεναι, ῥάβδοις συντριβόμεναι, πυρὶ ὀλοκαυτούμεναι, ξίφει τεμνόμεναι· διὸ τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε, ἐν ἀγαλλιάσει πλοσσίας ἀντιδόσεις.

Θεοτοκίον.

Οπίσω σου ἔδραμον γυναῖκες, τῶν μύρων τῶν ἡδυνόων ἐπαισθόμεναι, πάναγνε Θεό-
νυμφε, μόνῃ ἀπειρόγαμε, τοῦ ἐκ γαστρὸς σε λάμψαντος, μονογενοῦς Υἱοῦ· καὶ σοὶ συμβασιλεύουσιν ὄντως, ἀνυμνολογοῦσαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος· Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Απὸ πάσης χωρισθεὶς προσπαθείας, καὶ μητρῶαν ἀσθένειαν οἰκτείρας, οἷα περ ζῶν ἐφάνης μετὰ θάνατον. Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίαν συσφίγγεις παρεθέντα, καὶ τὴν κλί-
νην τὸν Φύλαρχον προστάττεις, ἐπὶ τῶν ὤμων φέρειν ἱερώτατε, Κύριον ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολαμπρύνας Ἰώβ διὰ τοῦ πάθους, ἐλκω-
μένης σαρκὸς σου τὴν σαπρίαν, εἰς μαργαρίτην ἔτρεψε πολύτιμον, σὲ Χριστοῦ θεράπον, Συμεῶν δοξάζων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δησαρχοῦντα ἀλάστορα ὡς πάλαι, ἐπὶ ξύ-
λου ληστὴν προσεκαλέσω, ταῖς Συμεῶν ὦ Δέσποτα ἐντεύξειςιν. ὄθεν σὲ ὑμνοῦμεν. καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοῦ.

Τὴν δι' Ἀγγέλου τὸ χαῖρε δεξαμένην, καὶ τεκοῦσαν τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ τὸ φῶς τῷ Κόσμῳ ἀνατείλασαν, πάντες σὲ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολοῦμεν Παρθένε Θεοτόκε.

Κατακουστικόν.

Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
» δημιουργὸν πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγ-

» καταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον
» μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι
» ζῶν παρέχον, Πνεῦμα Πανάγιον εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμέ-
» νη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡ-
» μῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσας, κατα-
» σβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
» τόκε ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Λάγε τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, ἡ ἀληθῆς σο-
φία καὶ ἐνυπόστατος, ἡ συνέχουσα ἔκ κυβερ-
νῶσα τὰ πάντα σοφῶς, καὶ τὸν νῦν ἐπισάν-
τα τοῖς δούλοις σου, καιρὸν ἐν καταστάσει,
γαληνιώσει διεξάγαγε.

Πάντα τὰ ἔργα σου Κύριε, οἱ οὐρανοὶ, ἡ γῆ,
τὸ φῶς, καὶ ἡ θάλασσα, ὕδατα, καὶ πᾶσαι αἱ
πηγαὶ, καὶ ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη, τὸ σκότος, τὰ
ἄστρα, τὸ πῦρ, καὶ ἄνθρωποι καὶ κτήνη, σὺν
τοῖς Ἀγγέλοις εὐφημοῦσί σε.

Μόνῃ πρὸ αἰῶνων πέφυκας, ὡς ποιητῆς
αἰῶνων καὶ βασιλεύουσα, Τρισυπόστατε μία
Θεότης ἀμέριστε, ταῖς λιταῖς τῆς Ἀγνῆς Θεο-
μήτορος, τὸ ἔτος νικηφόρον τῇ κληρουχίᾳ σου
ἀνάδειξον. Θεοτοκίον.

Σῶτερ τοῦ παντός, καὶ πρύτανι, δημιουργέ
ἔκ παντοκράτορ τῆς κτίσεως, ταῖς δεήσεσι τῆς
ἀλοχεύτως Τεκούσης σε, τὴν εἰρήνην τῷ Κό-
σμῳ σου βράβευσον, τηρῶν τὴν ἐκκλησίαν, ἀ-
καταπαύστως ἀστασίαστον.

Ἄλλος. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Νάουσιν ἰάσεων κρουνοὺς τοῖς χρήζουσιν,
ὡς ἐκ κρήνης αἱ πανόλθιοι, παύουσι λύμην
νοσημάτων, παθῶν ἀποδιώκουσι καύσινα, καρ-
δίας τῶν φιλοθέων ἀρδεύουσι, πρὸς εὐκαρπίαν
θειῶν πράξεων.

Θεῖος διάκονος Ἀμμούν, Κελσίνατε καὶ

πρὸς τούτοις τεσσαράκοντα, Θεῖαι θεόφρονες
γυναῖκες, ἀθλήσασαι νομίμως ἐστέφθησαν, ἔ-
νυν μετὰ Ἀγγέλων χορεύουσιν, ἅς κατὰ χρέος
μακαρίζομεν.

Υψώθητε κράτος κατ' ἐχθρῶν ἀράμεναι, ἔ-
ἀγγέλους ὠμοιώθητε, ξύλου τρυφᾶτε ἀκωλύ-
τως, ζωῆς ἐν παραδείσῳ θεόνυμφοι· πηγῆν
νῦν τῶν καλῶν κατειλήφατε, ὑπὲρ τοῦ κό-
σμου ἰκετεύουσαι. *Θεοτοκίαι:*

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν τῆς κρείττονος,
ἀνεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἔμψυχος θρόνος τε
καὶ πύλη· διὸ ὡς βασιλίδα ἠγάπησαν, Παρ-
θένοι σε Παρθένε ὀπίσω σου, ἀπενεχθεῖσαι
τῆς Θεόπαιδος.

Ἄλλος Τὸν προδηλωθέντα.

Βεβασιλευκότα παθῶν δι' ἐγκρατείας, ὁ
Χριστὸς σε προσήκατο, Συμεὼν Θεοφόρε, τῆς
αὐτοῦ κοινωνὸν σκηπτρουχίας· ὅθεν σε ὕμνοις
μεγαλύνομεν.

Ιαματικῆς χάριτος κατηξιωμένος, ἐξ ἀσύ-
λων τοῦ Πνεύματος θησαυρῶν θεοφόρε, Συ-
μεὼν τὰς ἰάσεις βραβεύεις, τοῖς πανηγυρίζου-
σι τὴν μνήμην σου.

Επιβεβηκὼς Ὅσιε τῆς οὐρανοδρόμου, ἀρετῆς,
καὶ αἰθέριον ἄθλον ἐνδεδεγμένος ἔτι πρὸς σκη-
νὰς ἀναπτὰς οὐρανίους, πρέσβευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. *Θεοτοκίον.*

Βάτος καιομένη πυρὶ, καὶ μὴ φλεγόμενη,
ἀνεδείχθης ὦ Παρθένε, συλλαβοῦσα ἀσπάρως,
τὸν Θεὸν καὶ σωτῆρα τοῦ Κόσμου. ὃν ἀκα-
ταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταδασία.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωρ-
» γήτως βλαστήσασα Χριστόν· ὑφ' οὗ τὸ τοῦ
» Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται
» δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες
» αὐτόν, σέ μεγαλύνομεν.

Οδιὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσ-
» γεγόμενος θάνατος, διὰ σταυροῦ κατήργηται
» σήμερον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγγενῆς
» κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς Ἀγνῆς
» Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν Οὐ-
» ρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλῆρι: Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεὸν καὶ Κύριε, Τρισυπόστατε φύσις,
ἀπρόσιτε αἰδία, ἀκτιστε καὶ τῶν ὄλων, δη-
μιουργέ Παντοκράτορ, σοὶ προσπίπτομεν πάν-
τες· καὶ σέ καθικετεύομεν, τὸ παρὸν ἔτος
τοῦτο, ὡς ἀγαθός, εὐλογήσας φύλαττε ἐν εἰ-
ρήνῃ, τοὺς βασιλεῖς καὶ ἅπαντα, τὸν λαὸν σε
Οἰκτίρμον.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου Ὁμοίου.

Φωστῆρος δίκην Ὅσιε, ὁ φωσφόρος σε βίος,
ἀσράφας κατεφώτισε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ταῖς
τῶν θαυμάτων ἀκτίσι· διὰ στόλου γὰρ Πά-
τερ, ἀνηλθες ὡς ἐν κλίμακι, πρὸς Θεὸν· ἐνθα
πάντων, τῶν ὀρεκτῶν, Συμεὼν τὸ ἔσχατον
ὄντως πέλει, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμών-
των σε μάκαρ.

Θεοτοκίον.

Δημιουργὸς καὶ πρύτανις, πάσης Κτίσεως
πέλων, καιροῦς καὶ χρόνου θέμενος, ἐν τῇ σῇ
ἐξουσίᾳ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον, εὐλογίαις Οἰ-
κτίρμον, χρηστότητος στεφάνωσον, ἐν εἰρήνῃ
φυλάττων σοῦ τὸν λαὸν, ἀβλαβῆ ἀπήμαντον
ἐκκινδύνων, πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, καὶ
τῶν θείων Ἀγγέλων.

*Εἰς τοὺς Λήνους, Πᾶσα πνύξ, ἱστώμεν στίχ. δ'. καὶ
ψάλλομεν τὸν τρίτον, καὶ τοὺς δύο τετάρτου τῆς
Ἰνδίκτου, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸν δεῦτερον.*

ἤχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὁ ἐν μορ-
φῇ Θεοῦ ὑπάρχων, ἔτι συζητάμενος τὴν κτίσιν
ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι· ὁ καιροῦς καὶ
χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος· εὐλόγη-
σον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότη-

τός σου δωρούμενος εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σου, νίκας τῷ πιστοτάτῳ βασιλεῖ, εὐφορίαν δὲ τῇ γῆ, καὶ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ. ἤχος δ΄.

Η βασιλεία σου Χριστέ ὁ Θεός, Βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ πάντα γὰρ ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, καιροὺς ἡμῖν ἔχρονους προθέμενος. διὸ εὐχαριστοῦντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα βοῶμεν εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως βοᾶν σοι· Κύριε δόξα σοι.

Ἐαυτός. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Αἰ πορεΐαί σου ὁ Θεός, αἰ πορεΐαί σου μεγάλαι καὶ θαυμασταί. διὸ τῆς οἰκονομίας σε τὴν δυναστείαν μεγαλύνομεν ὅτι φῶς ἐκ φωτός, ἐπεδήμησας εἰς ταλαίπωρον Κόσμον σου, καὶ τὴν πρώτην ἀνείλες ἀρὰν, τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ, ὡς ἠδόκησας Λόγε. καὶ ἡμῖν ἐν σοφίᾳ, καιροὺς καὶ χρόνους ὑπέθου, τοῦ δοξάζειν τὴν πανουργικὴν σου ἀγαθότητα. Κύριε δόξα σοι.

ἤχος β΄. Γερμανοῦ.

Οτε τῷ Πάθει σου Κύριε, τὴν Οἰκτιμένην ἑστερέωσας, τότε καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. Γυναῖκες ἠνδρίσαντο κατὰ τοῦ πικροῦ Τυράννου καὶ τὴν ἤτταν τῆς Μητρὸς ἀνακαλεσάμεναι, πάλιν ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Παραδείσου γεγόνασιν. εἰς δόξαν σοῦ τοῦ γεννηθέντος ἐκ Γυναίκος, καὶ σώσαντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. τοῦ Ὁσίου. ἤχος β΄.

Εκ ρίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐβλάστησε καρπός, ὁ ἐκ βρέφους ἱερός Συμεών, χάριτι μᾶλλον ἢ γάλακτι τραφεῖς. καὶ ἐπὶ πέτραν μὲν τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας τὴν διάνοιαν, αἰθέριον διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδαιτίμημα ἔχων ταῖς θείαις δυνάμεσι συμμετεω-

ροπορῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ καὶ σωτήρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ἤχος πλ. δ΄. Γερμανοῦ.

Ο ἀρρήτῳ σοφίᾳ συστησάμενος τὰ σύμπαντα, Λόγε Θεῶ Χριστέ ὁ Θεός. ὁ καιροὺς ἔχρονους ἡμῖν προθέμενος, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου εὐλόγησον τὸν δὲ πιστὸν βασιλέα ἐν τῇ δυνάμει σε εὐφρανων, διδὸς αὐτῷ κατὰ βαρβάρων τὴν ἰσχὺν, ὡς μόνος ἀγαθὸς ἔχων φιλόανθρωπος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ γ΄. καὶ ε΄. Προκείμενον. ἤχος γ΄. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν. Στ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον. Τέλος. Ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ. Ζῆτει Σαββάτῳ, λγ΄. καὶ ἕτερον Ἀπόστολον τοῦ Ὁσίου. Πρὸς Κολάσσαεῖς. Ἀδελφοί ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοί. Τέλος. Ἐν τῇ Καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. Ζῆτει Κυριακῇ, λ΄. Ἀλληλουῖα. ἤχος δ΄. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεός. Στίχ. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ. Τέλος Ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ τοῦ Ὁσίου. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος, πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ. Ζῆτει Ἰαννουαρίῳ κ΄. Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου. Εὐλόγησον τὸν στέφανον. Καὶ τοῦ Ὁσίου. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλουῖα. ἐκ γ΄.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐκ τῶν ἀπορρήτων, περὶ τῆς Ἰνδίκτου ἔχου Ὁσίου Συμεών, εἰ τύχῃσιν ἐν Κυριακῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Α΄.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ πρώτη τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνὸς ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Γυναϊκῶν, καὶ ψάλλεται, ὅταν ὁ Ἐκκλησιάρχης βούληται. Ψάλλονται δὲ τὰ Ἀναστάσιμα, μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τοῦ Ὁσίου Συμεών. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Θεοτόκου, ὡς σύνθηες. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ΄. καὶ ἀναπολικὸν ἔν. Τῆς Ἰνδίκτου γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου Συμεών γ΄. Δόξα τῆς Ἰνδίκτου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὸ α΄. τοῦ ἤχου. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τοῦ

Ἁγίου· Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς· Καὶ τῆς Ἰνδίκτου Ἰδιόμελ. τοὺς β'. πρώτους, καὶ τοὺς β'. δευτέρους. Δόξα ἤχος πλ. β'. Θεία χάρις. Καὶ νῦν. ἤχος πλ. δ'. Ὁ ἀρρήτω σοφία. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἀναστάσιμα τὰ κατὰ Ἀλφάβητον. Δόξα τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν Ἄρτων. τροπ. ἀναστάς. τῆς Ἰνδίκτου, τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ θεοτόκε παρθένε, Ἀνάγ. εἰς τὰς Ἐπισ. Αἱ δὲ ἕτεραι Ἀναγ. ἐκ τοῦ Ἁγίου Συμεῶν. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον Ἀναστάσιμον. Δίς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς στιχολογίας. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ Ἀμωμος. Ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον· Πᾶσα πνοή, καὶ εὐαγγέλιον ἀναστάσιμον. Οἱ κανόνες. Ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, εἰς δ'. τῆς θεοτ. εἰς β'. τῆς Ἰνδ. εἰς δ'. Καὶ τοῦ ὁσίου Συμεῶν, εἰς δ'. Καταβ. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς. μετὰ τὴν γ'. Ὡδὴν, Κοντ. τῆς Ἰνδ. Κάθισμα τοῦ ὁσίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου. μετὰ τὴν ἕκτην, Κοντάκ. τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῇ θ'. Ὡδὴ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποσειλάριον, Τὸ ἀναστάσιμον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τοὺς Αἶνους. Πᾶσα πνοή. Στιχηρὰ ἀναστάσιμα. δ'. καὶ τῆς Ἰνδίκτου Ἰδιόμ. ἤχος α. καὶ τοὺς β'. τετάρτους. Καὶ τοῦ Ἁγίου ἤχος β'. Ἐκ ρίζης ἀγαθῆς. Μετὰ τῶν σίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών. σίχ. Τιμιὸς ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. Δόξα τὸ Ἐσθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε, Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον μόνον. Ἡ Ἐκτενής. Ἡ κατήχησις καὶ ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης λιτή. Καὶ ἡ α. Ὡρα, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς Ὠραῖς. Ἐν μὲν τῇ μιᾷ, Τροπαρ. τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τῆς Ἰνδίκτου Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τῆς Ὠρας. Κοντάκ. τοῦ Ἁγίου. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρα, Τροπάρ. τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα τοῦ Ὁσίου. καὶ νῦν Θεοτοκίον τῆς Ὠρας. Κοντάκ. τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά. Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δ'. Καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου. ἡ γ'. Ὡδὴ, εἰς δ'. Προκείμενον. ἤχος γ'. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ σίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, παρακωλῶ. Τέλος. Ἐν πίστι καὶ ἀληθείᾳ. Ἄλλος Ἀπόστολος. Πρὸς Κολοσσαεῖς. Ἀδελφοί, ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι. σπλάγγνα οἰκτιρισμῶν. Τέλος Ἀδόντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. Ζῆτει Κυριακῇ λ'. Ἀλληλοῦσα, ἤχος δ'. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών. στίχ. Εὐλόγησις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου. Εὐαγ. κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ιθ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ. Τέλος. Ἐκ τοῦ σχήματος αὐτοῦ. Ἄλλος Ἁγίου. Κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος,

πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου. Ζῆτει τῇ ε. τῆς δ'. Ἑβδομάδος. ἢ Ἰανουαρίῳ, κ'. Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ. Καὶ τοῦ Ὁσίου. εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Β΄.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου, γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου, γ'.

ἤχος Πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

ἦρας τὸ πρὶν τροπώσαμενος, τῶν ἀκαθέκτων παθῶν, ἀλλοφῶρε αἰοῖδιμε, τῶν λεόντων χάσματα, καὶ θηρῶν τὰ ὀρμήματα, ἐντεύξει θεία, σὺ ἐχαλίνωσας, τῆς τούτων βλάβης, μείνας ἀμέτοχος, πῦρ οὐ κατέπτηξας, οὐ θυμὸν δικάζοντας. τῆς γὰρ Χριστοῦ, μάκαρ ἀγαπήσεως, οὐδὲν προέκρινας.

Ἐγὼ ἐν σώματι ἐνδόξε, τὸν παλαιὸν πτερνιστήν, ἐτροπώσω τὰ στίγματα, τοῦ Χριστοῦ μακάριε, τῇ σαρκί σου δεξάμενος. καὶ νῦν Μαρτύρων συναγελάζῃ χοροῖς, στεφανηφόρος Μάμα πανεύφημε, φέγγει λαμπόμενος, Τρισηλίῳ πάντοτε τῶν ἐφετῶν, βλέπων τὸ ἀκρότατον, καθαρωτάτῳ νοῦ.

Τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, καὶ διὰ πάθους σταυροῦ, καθελόντος τὸν τύραννον, ζωηφόροις ἰχνεσιν, ἀλλοφῶρε ἐπόμενος, Μαρτύρων χαίρων, ὑπήλθες στάδιον, ἕ ταῖς αἰκίαις κατατεινόμενος, τὸν καυχησάμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, μετὰ σαρκός, Μάρτυς κατηδάφησας, καὶ ἐτραυμάτισας.

Τῷ Ὁσίου ἁγίου.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, σὺ τῷ ποδῆρει σεπτῶς, Ἄαρὸν ὡσπερ δεῦτερος, καθωραϊζόμενος, τῶν ἁγίων τὰ ἅγια, νῦν κατοπτεύεις ἐνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. Ὡ τῆς ἀρρήτης σε, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψως, Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἦς περ μετέσχηκας,

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, θεοειδῆς γεγυ-
νώς, τῇ τῶν τρόπων ἀπλότητι, Θεῷ νῦν πα-
ρίστασαι, τῇ ἐνώσει τῇ κρείττονι, καὶ ἀνε-
δότῳ νεύσει θεούμενος, καὶ τοῦ ἐκείθεν φω-
τὸς πληρούμενος, νοῦ καθαρότητι, καὶ ψυχῆς
φαιδρότητι, Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα,
καὶ ἱερώτατον.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσεπτε, τῆς κοσμικῆς
ἀποστάς, ταραχώδους συγχύσεως, τοῦ Χρι-
στοῦ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ πανόσιε, καὶ
θεωρίας θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους
σαφῶς λαμπρότητας, ὄντως ἐπλούτησας, καὶ
πιστοῖς μετέδωκας θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυνό-
μενος, μακαριώτατε.

Δόξα, ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Νέον φυτὸν, καθάπερ ἐλαίας, τῇ τοῦ Θεοῦ
τραπέζῃ γεγένησαι, ὡς Υἱὸς τῶν πορευθέν-
των τὴν τοῦ Κυρίου ὁδόν. διὰ γὰρ μαρτυρίου
εὐλόγησέ σε Κύριος, καὶ βλέπεις τὰ ἀγαθὰ
τῆς ἁνω Σιών. κατατρυφῶν τῆς θείας ἀγαλ-
λιάσεως, σὺν τῇ γονεῦσι διαπαντός, Μάμα
ἀξιάγαστε. ὦν κοινωνοὺς ἡμᾶς ταῖς ἱκεσίαις
σου γενέσθαι ποίησον. **Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Εργοῖς σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὅλον ἀπη-
μάυρωσα κάλλος τὸ τοῦ βαπτίσματος, θέλων ὁ
πανάθλιος καὶ περιβέβλημαι, στολισμὸν κα-
τακρίσεως, καὶ σκότους ἰδιό με, δέομαι πανύ-
μνητε τῇ δυναστείᾳ σου, ῥήξασα, παθῶν με
τὰ ῥάκη, τὸν τῆς ἀπαθείας χιτῶνα, ἐνδύσον
γυμνώττοντα καὶ σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Οτε ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἐβλεπε τὸν ἴδιον
ἄρνα ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἐλκόμε-
νον, θρηνοῦσα ἔλεγεν ἄτεκνῶσαι νῦν σπεύ-
δεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πε-
ποίηκας ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὁμῶς, ἀνυ-
μῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ
λόγον, ἄκραν συγκατάθεσιν φιλόανθρωπε.

(Μὴν Σεπτεμ.)

Εἰς τὸν στίχ. στιχρ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος δ΄.

Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοὶ, μνήμην τελέ-
σωμεν Μάμαντος μάρτυρος. οὗτος γὰρ νέος
Ἄβελ ἀνεδείχθη ἡμῖν. ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνος
ποιμὴν προβάτων γεγονώς, ἀμνὸν εἰς θυσίαν
πρῶτος προσήγαγε, καὶ στέφανον ἀθλήσεως,
πρῶτος ἐκομίσασα. αὐτῷ καὶ ὁ ἐνδοξὸς ἀλλο-
φόρος, θρεμματικοῖς ποιμνίαις ἐνδιαπρέψας, ἐ-
αυτὸν θῦμα εὐπρόσδεκτον τῷ Χριστῷ, προσή-
γαγε διὰ τοῦ μαρτυρίου. ἔ παρέρησιαν ἔχων
πρὸς αὐτὸν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ αἰτεῖται, ἔ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οὐ τῷ θεῷ τεμένει σου, καταφεύγοντες
Ἄχραντε, καὶ πιστῶς τὸ ἔδαφος καταδρέχον-
τες, ἐν μετανοίᾳ δακρύνοντες, τὴν λύσιν λαμβά-
νουσι, τῶν δεινῶν ἀμαρτιῶν καὶ τὴν χάριν
κομίζονται, δυσιωπούσης σου, ἐκτενῶς τὸν δε-
σπότην, καὶ σωτῆρα, τῶν ἀπάντων ἔ υἱὸν σου,
θεοκυῆτορ πανάμωμε. **Σταυροθεοτ. ὁμοιον.**

Τὸν ἀμνὸν, καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς
ἐβλεψεν, ἀμνάς ἡ τεκοῦσα σε, ἐπωδύρετο,
καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο ὅτι Υἱὸς ποθεινό-
τατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἀνηρτήθης
μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, ἔ ταὺς πό-
δας σου Δόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ
τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα;

Τραπάριον τοῦ Μάρτυρος, ἦχος δ΄.

Ο μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ,
τὸ στέφος ἐκομίσασα τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τῆ
θεοῦ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σε, τὸς τυ-
ράννοους καθεῖλεν ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ
ἀνίσχυρα θράση αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις. Χριστέ
ὁ Θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλοτερον τοῦ Ὁσίου ὁ αὐτός.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος,
ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδείξέ σε τῇ ποι-
μνῇ σε, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια. διὰ τῆ-
το ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτω-

χεία τὰ πλούσια. πάτερ Ἰωάννη ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἢ συνήθης σιχολ. κανὼν τῆς ἄκτωῆ-
χου εἰς. καὶ τῶν ἁγίων δὺ. ὁ κανὼν τοῦ μάρτυρος-
ᾠδὴ ἁ. ἤχος πλ. δ'. Ποίημα Θεοφάνους.

*Αρματηλάτην Φαραῶ.

Τοὺς οὐρανοὺς περιπολῶν ὡς ἄριστος, μάρτυς γενόμενος, καὶ τριφεγγοὺς αἰγλης, ἔνδοξε πληρούμενος, τοὺς ἐπὶ γῆς τιμῶντας σου, τὴν σεπτὴν ἔ φωσφόρον, ἡμέραν τῆς τελειώσεως, θείου φωτισμοῦ καταξίωσον.

Τὸ εὐγενές καὶ κατὰ πάντα τέλειον, τῆς διανοίας σου, ὁ προειδὼς λόγος, Μάμα ἐκ σπαργάνων σε, συνέσεως ἐπλήρωσε, ἔ καλῶν ταῖς ιδέαις, πολυειδῶς κατεκόσμησε, μάρτυς ἀθλοφόρε πανεύφημε.

Οὐ σοὶ γενέται ἀμωμήτου πίστεως, προκινδυνεύοντες, ἐν διωγμῷ πλάνης, ἐγκατακλειόμενοι, καὶ φύλακες γενόμενοι, θεϊκῶν προσταγμάτων, βλαστάνουσί σε τὸν λύσαντα, τῆς πολυθείας τὸν σύνδεσμον. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία. διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

*Ἐτερος κανὼν τοῦ ὁσίου, ἤχος ὁ αὐτός.
Εἰρμός ἄλλος. Ποίημα Ἰερμανοῦ.

Τῷ ἐκτινάξαντι.

Τῷ ἀνατείλαντι ἐν τῷ κόσμῳ, τὸν ἱεράρχην τὸν σοφόν, τοῖς τῆς εὐσεβείας διαλάμποντα δόγμασιν, ἄσωμεν τῷ Χριστῷ, ὅτι δεδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διαλάμποντα ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς εὐσεβείας τῷ φωτὶ, καὶ τῆς ἀσεβείας τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξαντα, τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς ἱεράρχην τὸν μέγαν Ἰωάννην.

Ως παριστάμενος σὴν ἀγγέλοις, τῷ ἀπρο-

σίτῳ βασιλεῖ, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὴν μνήμην ἰκέτευε, δοθῆναι τὸν ἰλασμόν, ἱεροκήρυξ παμμάκαρ Ἰωάννη. Θεοτοκίον.

Ως συλλαβοῦσα τὸν πρὸ αἰῶνων, ἀναρχον Λόγον τοῦ πατρὸς, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον πανύμνητε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

*ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Φωταυγῆ ὡς ἀστέρα, τὸν ἀθλητὴν Μάμαντα, ἔθετο Χριστὸς ἐν τῷ ὕψει, τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἄθλων λαμπρότησι, καὶ παραδόξων θαυμάτων, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον καταλαμπρόνοντα.

Ανελθὼν ἐν τῷ ὄρει, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως, καὶ καταστραφθεὶς θεωρίαις, νοῦ καθαρότητι, φύσιν τὴν ἄλογον, πρὸς λογικὴν ὑμνωδίαν, θεϊκαῖς προσάξῃσι, μάρτυς διήγειρας.

Νεανίας ὄρατος, περικαλλῆς πέφηνας. ὅθεν τοῖς ἀνόμως ζητοῦσι, τοῦ συλλαβῆσθαι σε, ὤφθης ἀπρόσιτος, ἐθελοντὶ πρὸς τὸ πάθος, ὡς ὁ πάντων Κύριος παραγενόμενος. Θεοτ.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας, ἔ τὸν τῆς γῆς ἀχραντε, γύρον ὁ κατέχων ἀπάσης, φύσει θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς κατέσχέθη, ἔ πιστοῖς σὲ σήριγμα πᾶσιν ἀνέδειξε.

*Ἄλλος. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Δεῖ ἐγκρατείας πάτερ καὶ προσευχῆς, ἀκλινοῦς ἀνήλθες πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς Θεοφόρε ἐνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν τρυφᾶς.

Ως παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, ἱεράρχα ὅσιε Ἰωάννη σοφέ, ἰκέτευε τῷ σωθῆναι, τὸς πίσει ἐκτελεῶντας τὴν μνήμην σε.

Ως εὐσεβῶν δογμάτων καθηγητῆς, καὶ σοφῶν λογίων ὑφηγητῆς ἀληθῆς, τὸν στέφανον ἀνεδήσω, κατὰ τῶν αἰρέσεων ὅσιε. Θεοτ.

Ως οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦμεν πάντες, θεοκυῆτορ ἀγνή· ὅτι ἐκ σὸ ἐπεφάνη, Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ἀλήθεια.

Ὁ Εἰρμός.

Οστερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σε Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εὐσεβείας ὑπάρχων γόνος σεπτὸς, ἀσεβείας ἐδείχθης ἐκμειωτῆς, ὦ Μάμα πανεύφημε, τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος. ἐν γὰρ σταδίῳ πλάνην, εἰδώλων διήλεγξας, καὶ εὐθαρσῶς Τριάδα, ὑμνεῖσθαι ἐκήρυξας. ὅθεν καὶ θηρίοις, ἐκδοθεὶς ἀθλοφόρε, τὸν θῆρα ἐνέκρωσας, καὶ ἀρχέκακον δράκοντα. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Σκευὸς ἐνθεον τῆς ἐγκρατείας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης Ἰωάννη μακάριε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, καὶ δεομένοις ἀντλήσας τὸν ἔλεον. πάτερ ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. ὁμοιον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ οὖν γενόμενον, βερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν σου, τοῖς ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Ημίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος παρθενομήτωρ, ἐν τῷ σαυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς ὀρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἶμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παλῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Αὐτοθελῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, ἀπτοήτῳ, ἐνδοξέ φρονήματι. τὸν γὰρ Χριστὸν εἶχες συνεργὸν, θεία δυναστεία, τὸ ἀσθενές σου βρωνύοντα, καὶ Μάρτυρα δεικνύοντα, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, καὶ τῆς ἀνω λαμπρότητος μέτοχον.

Ως συνεργός, ὁ ἐκ Θεοῦ συνοδίτης σοι, καθυπείκει, οἷα λογικώτατος, ἄγριος θῆρ. θεία γὰρ στοργῇ, σὺ καθυποτάξας, τὰ πάθη τὰ ἀλογώτατα, ὠραῖος ἀπεφάνθης, λογισμῷ σοφωτάτῳ, ἀλογίαν ἐχθρῶν τροπώσαμενος.

Δικαστικῶν, σὺ πρὸ βημάτων παρίστασο, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν μακάριε, διαπρυσίως ἀναφωνῶν, καὶ τῆς ἀθείας ἀπομαραίνων τὸ φρύαγμα, καὶ πάντας ἀδιστακτικῶς, μελωδεῖν ἐκδιδάσκων· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε. Θεοτοκίον.

Τῷ τοκετῷ, τῆς ὑπὲρ φύσιν λοχείας σου, τῶν ὠδίνων, λέλυται τὸ ἐγκλημα· καὶ τῆς ἀρᾶς, ἢ τῶν γηγενῶν, φύσις ἀπηλλάγη, θεοκυῆτορ πανάμωμε· καὶ ἠνοικταὶ τοῖς κάτω, διὰ σοῦ τὰ τῶν ἀνω, καὶ ἀγγέλοις βροτοὶ συγχορεύουσι. Ἄλλος· Μυστικῶς ὁ προφήτης·

Τὸν ἱεράρχην πάντες τὸν σοφὸν, ἐν ὠδαῖς εὐφημήσωμεν λέγοντες· θεοφόρε Κυρίου, ἐκτενῶς δυσώπει, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ως εὐσεβῶν δογμάτων φυτρωτὸν, καὶ σοφὸν ἱεράρχην σε ἔχοντες, θεομακάρισε πάτερ, ὕμνοις καὶ ὠδαῖς εὐφημοῦμέν σε.

Τὴν ἱεράν σου μνήμην οἱ πιστοὶ εὐσεβῶς ἐκτελοῦντες, αἰοῖδι με ἱεράρχα Κυρίου, ὕμνοις καὶ ὠδαῖς εὐφημοῦμεν αἰεὶ. Θεοτοκίον.

Η ἀνύμφευτος νύμφη καὶ ἀγνή, καὶ ἀλόχευτος μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτῷ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπόσω.

Σεομένου οὐδ' ὅλως, σώματος ὃ ἐνδοξος,
Μάμας ἐφρόντισε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος, τῷ
σπαράττεσθαι ἀποβαλλόμενος, καὶ τοὺς δερμα-
τίνους, ἀποδύόμενος χιτῶνας, καὶ στολὴν ἀ-
φθαρσίας δεχόμενος.

Χαριστήριον αἶνον, ἔμελπες τῷ Κτίσει σου,
ἐξαρυττόμενος, τὰς πλευρὰς παμμάκαρ, ἔ-
φωνήν οὐρανόθεν ἀκήκοας, βεβαιούσαν μάλ-
λον, τὸν λογισμόν σου πρὸς τὸ κρεῖττον, καὶ
τῶν πόνων τὸ ἄχος κουφίζουσαν.

Εν εἰρκτῇ συγκλεισθέντι, ὦφθη οὐρανόθεν
σοι, ἐπικομίζουσα, παραδόξω θεᾷ, ἀθλοφόρε
παμμάκαρ πολυάθλε, βρῦσιν ἀφθαρσίας, πε-
ριστερὰ ὠραιότατη. τῆς φθορᾶς γὰρ τοὺς ὀ-
ρους ἐκδέβηκας. Θεοτοκίον.

Σωματώσεως θείας, καὶ καταλλαγῆς ἀνεκ-
φράσου, γέγονας πρόξενος, ἢ τῶν πρὸ ἡλίου,
ἐκ πατρὸς γεννηθέντα κυήσασα. διὰ σοῦ γὰρ
φύσις, ἢ τῶν βροτῶν Θεῷ συνήφθη, καὶ ἐν
θρόνῳ τῆς δόξης καθιδρύται.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ποιμαντικῶς ἐχρίσθης, τῆς εὐσεβείας τῷ
μύρῳ θεόσοφε. ὅθεν ὡς ἱεράρχην, πάντες εὐ-
φημοῦμέν σε ὅσιε.

Ως μιμητῆς ὑπάρχων, τῶν ἀποσόλων θεό-
φρον ἀοίδιμε, πόνοις καὶ ἀγρυπνίαις, τῆς
ἐκκλησίας προέστη λαοῦ.

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν, ἔ Μωϋσῆν τὸν θεό-
πτην μιμούμενος, πάτερ Ἱεροφάντορ, τοὺς
αἵρεσιάρχας κατήσχηνας. Θεοτοκίον.

Ως βασιλῖδα πάντες, καὶ βασιλέα τῶν ὀ-
λων κυήσασαν, δεῦτε σὺν τῷ ἀγγέλῳ, τὴν
εὐλογημένην τιμήσωμεν.

ᾠδὴ ς΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῷ ζήλῳ τῷ πρὸς Θεόν, πυρούμενος ἱερί-
τατε, τῆς ὑφαπτόσεως πυρᾶς, εἰδ' ὅλως ἐ-

φρόντισας, θείῳ δροσιζόμενος, οὐρανόθεν ὄμ-
βρω, ἀθλοφόρε γενναιοῦτατε.

Ονεανίαις τρισὶ, μεταποιήσας τὴν κάμινον
εἰς δρόσον φωτοφανῶς, θεόφρον πανόλβιε,
φλογὸς ἐξαρπάζει σε, καὶ πυρὸς δεικνύει,
παραδόξως δυνατώτερον.

Μεγίστοις ἐγκαρτερῶν, ἀγῶσιν ὦφθης
παμμέγιστος, ἐν ἀθληταῖς θαυμαστός, ἐν
μάρτυσι δόκιμος. διὸ καὶ μεγίστων σε, ὁ ἀ-
γωνοθέτης, ἀντιδόσεων ἠξίωσε. Θεοτοκίον.

Γεγόναμεν κοινωνοὶ, τῆς θείας φύσεως ἀ-
χραντε, τῷ θείῳ σου τοκετῷ, καὶ λῆξιν οὐ-
ράνιον, σὺν ἀγγέλων τάξεσιν, οἱ σέ εὐφη-
μοῦντες, ἐν Χριστῷ ἐκκληρωσάμεθα.

Ἄλλος. Ὡς τὸν προφήτην ἐρρύσω.

Τῆς ἐκκλησίας τὴν δόξαν, κατακοσμήσας
Ἰωάννη μακάριε, ταῖς θείαις σου δόγμασι, καὶ
σοφοῖς διδάγμασι, τὰς αἱρέσεις πάσας, ἐκ
ποδῶν ἐποίησας.

Ως φωστήρ εὐσεβείας, τῶν δογμάτων τῷ
κάλλει ἐξήστραψας, καθ' ὅλης τῆς κτίσεως,
θεόφρον διδάσκαλε, καὶ ἡμαύρωσας τὰς αἱ-
ρέσεις λόγῳ Θεοῦ.

Αντὶ μαχαίρας τῆ γλώττη, καὶ τῷ λόγῳ
χρησάμενος ὅσιε, τὰ νόθα ἐξέκοψας διδάγ-
ματα ἅπαντα, καὶ ἐτράνωσας τὴν Τριάδα
πᾶσι σαφῶς. Θεοτοκίον.

Οτεχνεῖς ἐκ παρθένου, καὶ τὸν κόσμον
φωτίσας Χριστέ ὁ Θεός, κάμει τῶν πται-
σμάτων με, ῥῦσαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυ-
βέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ὁ Εἰρμός.

Ως τὸν προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατω-
τάτου Χριστέ ὁ Θεός, κάμει τῶν πταισμά-
των μου, ῥῦσαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυ-
βέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ε Κοντάκιον ἤχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.
 Ἐν τῇ ράβδῳ ἄγιοι, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθεί-
 σῃ, τὸν λαὸν σου ποιμαίνον, ἐπὶ νομάς ζωη-
 φόρους. θήρας δὲ τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέ-
 ρους, σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σέ ὑ-
 μναούντων. ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προσά-
 την Μάμα, θερμὸν σε κεκτήμεθα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν πάσῃ τῇ γῆ περιδόητον μάρτυρα,
 καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σὺν ἀγγέλοις χορεύον-
 τα, ὑμνήσωμεν Μάμαντα, τὸν πρὶν τὰς ἐ-
 λάφους ἐν ταῖς ἐρήμοις καινῶς ἀμέλγοντα· ἕ-
 νῳ περιούσιον λαὸν Κυρίου, ράβδῳ δυνά-
 μεις, ὡς ποιμένα καλῶς περινέμοντα, καὶ
 ὁδηγοῦντα εἰς τόπον χλόης, ἐνθα ὑπάρχει
 ἀληθῶς τοῦ παραδείσου ἡ τρυφή, καὶ τῶν
 δικαίων ἡ χαρά. δι' αὐτὴν γὰρ τὸν κόσμον
 κατέλιπε. τοῦτον πάντες προστάτην μέγαν
 θερμὸν κεκτήμεθα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Β'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος
 Μάμαντος.

Στίχ. Ἀχμαῖος ὢν τριάδος εἰς πίσιν Μάμας,
 Ἀχμαῖς τριαίνης καρτερεῖ τετρωμένος.
 Δευτερὴ χολάδες Μάμαντος χύντο τριαίνῃ.

Οὗτος ἦν ἐκ Γάγγρας, πόλεως Παφλαγόνων, γο-
 νέων Χριστιανῶν. ὢν ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πί-
 σεις κρατηθέντων, καὶ φρουρᾷ παραδοθέντων, τίκτε-
 ται οὗτος ἐν αὐτοῖς τοῖς δεσμοῖς. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν τῇ
 φρουρᾷ ἐτελεύτησαν, ἀναλαμβάνεται ὁ μακάριος
 παρὰ τινος γυναικὸς Χριστιανῆς Ἀμμίας καλουμένης,
 καὶ ἀνατρέφεται. ὃν συνεχῶς μαμᾶ τὴν θετὴν μη-
 τέρα καλοῦντα, Μάμαν ὠνόμασαν. ἐτῶν δὲ γενόμε-
 νος πέντε καὶ δέκα, συλλαμβάνεται ὡς Χριστιανός,
 καὶ ράβδῳ τύπτεται, καὶ μολύβδῳ τῷ τραχήλῳ
 τούτου ἐξαρτηθέντος, τῇ θαλάσῃ ἐναπορρίπτεται
 καὶ περισωθεὶς τοῦ κινδύνου θείᾳ δυνάμει, ὑπό τι-
 σπῆλαιον κρύπτεται, τρεφόμενος τῷ τῶν ἐλάφων γά-
 λακτι. καὶ αὐθις κρατηθεὶς εἰς κάμινον ἐμβάλλεται,
 καὶ θηρίοις ἐκδίδεται, καὶ τέλος τριαίνῃ σιδηρᾷ τὰ
 σπλάγχνα διαπαρεῖς, τῆς παρουσίας ζωῆς ὑπεξάγεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ-
 μῶν Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
 Ἡσπευτοῦ.

Στίχ. Τοῖς μὴ ρέουσιν ἐν τρυφᾷ νῦν ἡδέσι,
 Ἡσπευτὰ ρευσῶν ἡδονῶν Ἰωάννη.

Ο ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, ἦν ἐπὶ τῆς βα-
 σιλείας Ἰουστίνου, καὶ Τιβερίου, καὶ Μαυρι-
 κίου, τῶν βασιλέων, ἐν Κωνσταντινουπόλει γεννηθεὶς,
 χαρακτὴς πρώην ὑπάρχων, ἀνὴρ εὐσεβῆς καὶ φιλό-
 πτωχος, φιλόξενος, καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν. οὗτος
 μοναχὸν Εὐσέβιον τοῦνομα ἐκ Παλαιστίνης γενόμε-
 νον ὑπεδέξατο, ὃς καὶ περιπατῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἰς τὰ
 δεξιὰ μέρη τοῦ Ὁσίου, ἤκουε τινὸς διαλεγομένου αὐ-
 τῷ, οὐκ ἐφεῖται σοι, Ἀββᾶ, ἐν τοῖς δεξιῶις περιπα-
 τεῖν τοῦ μεγάλου. προμηνύοντας ἄρα τοῦ Θεοῦ τὴν
 μέλλουσαν ἐγχειρίζεσθαι αὐτῷ μεγάλην ἀρχιερωσύνην.
 μετὰ ταῦτα ἀναγνωρίζεται τῷ ἐν ἁγίοις Εὐτυχίῳ, τῷ
 ἀπὸ σχολαστικῶν καὶ ἀρχιερεῖ τοῦ Θεοῦ. ὃς καὶ ἀπο-
 καρῆσαι αὐτὸν συνεβούλευσεν, ὡς ἄξιον ὄντα κατατα-
 γῆσαι εἰς κλῆρον. ἔτι δὲ ἐν τοῖς διακόνοις ὢν αὐτός,
 ἦλθεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου, μεσημβρίας
 οὔσης, καὶ εὗρίσκει ἐρημίτην τινὰ ἐκεῖ, ὃν οὐδεὶς ἐγί-
 γωσκε πόθεν παραγέγονε, καὶ ὑπεδείκνυε τῷ Ὁσίῳ
 τοὺς ἀναβαθμοὺς τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἰδοὺ μυριάδες
 ἁγίων καὶ φωνὴ συμμιγῆς, ᾧ δὴ τε φρικώδης ἐξηκούε-
 το. καὶ λευκάς στολὰς ἐξαστραπτούσας ἅπαντες ἐνε-
 διδύσκοντο. Οὗτος διανομὸς ὢν καὶ διάκονος τῶν
 χρημάτων τῆς ἐκκλησίας, ὑποστρέφων ἐκ τοῦ ἔξωθεν
 πεδινοῦ τόπου, καὶ ἐν μόνον βαλάντιον ἔχων, καὶ ἀ-
 φθόνως διδοὺς, ὡς οὐκ ἐκενοῦτο τῶν πενήτων συρρέόν-
 των εἰς πλήθος. ὅτε δὲ ἔφθασεν εἰς τὸν βοῦν, τινὸς τῶν
 σὺν αὐτῷ ἀνακράξαντος καὶ εἰπόντος, Κύριε ἐλέησον
 με, μέχρι τίνος οὐ κενούται ἡμῖν τοῦτο τὸ βαλάντιον;
 τὸ μὲν βαλάντιον παραχρῆμα κενὸν ἦν. αὐτὸς δὲ λεον-
 τῶδες εἰς ἐκεῖνον ἰδὼν ἔφη. ὁ Θεὸς ἀδελφε, συγχωρή-
 σαι σοι. μέχρι γὰρ πολλοῦ ἔμελλε διαρκέσειν. μετὰ
 δὲ τὴν κοίμησιν Εὐτυχίου τοῦ Πατριάρχου κρατηθεὶς
 εἰς τὸ χειροτονηθῆναι, οὐκ ἐπέθετο. καὶ εἶδεν ἕκτα-
 σιν φοβεράν, ἣ δὲ ἦν· θάλασσα μέχρι οὐρανοῦ φθάνου-
 σα, καὶ κάμινος πυρὸς φρικτῆ, καὶ ἀγγέλων πλήθος
 προσφθεγγομένων αὐτῷ οὕτως· οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως
 γενέσθαι, ἀλλὰ σιώπα· ἐπεὶ τῶν ἀμφοτέρων πειραθῆ-
 σῃ. ταῦτα δὲ ἔλεγον μετὰ ἀπειλῆς. τότε καὶ μὴ βου-
 λόμενος, ἐξέδωκεν ἑαυτὸν. καὶ χειροτονεῖται πατριάρ-
 χης Κωνσταντινουπόλεως, ἄσκησιν ἄκραν καὶ βίον
 σεμνόν, διὰ πάσης ἀρετῆς μέχρι τέλους διεξεληθών.
 Οὗτος διαπερῶν ποτὲ τὸ ἔσδομον, καὶ κλύδωνος με-
 γάλου γεγονότος, τῇ εὐχῇ καὶ σφραγίδι τοῦ σταυροῦ,
 τὴν θάλασσαν εἰς γαλήνην μετέβαλεν. ἐπίχυσιν δὲ ἁμ-
 μάτων ἔχων ὁ Γαζεύς Ἰωάννης ὁ σχολαστικὸς, καὶ

λαβὼν παρὰ τοῦ ἁγίου τούτου πατριάρχου τὴν ἀ-
 χραντον μερίδα, φήσαντος αὐτοῦ, σῶμα Χριστοῦ,
 τοῦ τὸν ἐκ γενετῆς ἰασαμένου τυφλόν, καὶ ἀσπασά-
 μενος αὐτόν, ἰάσεως ἔτυχε. Θανατικοῦ ποτὲ μεγάλου
 γεγονότος, δέδωκε τινὶ πισῶ ἐκ τῶν ὑπουργούντων
 αὐτῶ, δύο σπυρίδας, μίαν κενήν, καὶ ἑτέραν ψηφίδων
 μεστήν. καὶ λέγει αὐτῶ· στήθι εἰς τὸν βροῦν, καὶ τοὺς
 παρερχομένους νεκροὺς ἀριθμῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν ἀ-
 ριθμὸν, ἀποκένου ψηφίδας εἰς τὴν κενὴν σπυρίδα
 καὶ τοῦτο ποιήσας ἅπαξ καὶ δις, ἔγνω ὅτι ἐξεκομι-
 σθησαν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ψυχὰι τριακόσαι εἰκοσιτρεῖς,
 καὶ τῇ δευτέρᾳ τοῦτο ποιήσας, ὀλίγον ἐκόπασε. μέ-
 χρι δὲ τῆς ἐβδόμης τοῦτο ποιῶν, εὔρεν ὅτι παντελῶς ἐ-
 κόπασεν ἡ θραῦσις, διὰ τῆς ἐπιτεταμένης τοῦ ἁγίου
 προσευχῆς. Τῆς δὲ ἐγκρατείας οὕτως ἦν ἐπιμελούμενος,
 ὡς ἐπὶ ἕξ μῆνας, μηδὲ ὕδατος μεταλαβεῖν. θριδακί-
 νης δὲ μιᾶς ὁ καυλός, ἐκεῖνο καὶ μόνον ἐγίνετο βρω-
 σις καὶ πόσις, ἢ πέπονος ὀλίγου· ἄλλοτε σταφυλῆς ἢ
 σύκων καθυπαλλαγὴν, ταῦτα ἦν αὐτῶ τροφή, ἐν τοῖς
 τρισκαίδεκα πρὸς τῶ ἡμίσει χρόνις τῆς ἀρχιερωσύ-
 νης αὐτοῦ. Ὑπνος δὲ ἦν αὐτῶ, τῶ καθεῖσθαι καὶ τὰ
 ζέρνα ἐπισυνάπτειν τοῖς γόνασι. ῥάφιδος δὲ αὐτῶ ἐ-
 πηρτάτο εἰς ἀπτόμενον κηρὸν ἐπικαέντα. καὶ ἡνίκα
 τοῦ κηροῦ ὑπὸ τοῦ πυρός δαπανηθέντος, ἡ ῥάφιδος ἐν λε-
 κάνῃ ἐρρίπτετο, ἀνίστατο. εἰ δὲ συνέβῃ μὴ ἀκούσαι αὐ-
 τὸν τοῦ κτύπου τῆς ῥαφίδος, τὴν ἐπιούσαν νύκτα ὄλην
 αὐπνος διετέλει. Οὗτος δι' εὐχῆς μὲν τοῖς πάθεσι πο-
 λεμῶν, τὰς τῶν βαρβάρων ἀπέσσεφε μάχας. διὰ νη-
 στείας δὲ τὴν λύμην τῆς πόλεως διεΐλε. καὶ τῇ ἀγρυ-
 πνίᾳ τὴν ποιήμνην ἐφύλαττεν ἐξ ἀοράτων καὶ ὁρατῶν
 ἐχθρῶν. Ποτὲ δὲ παρασκευῆς οὐσης ὀψίας, λέγουσι
 τῶ Ὀσίῳ· αὐριον δέσποτα ἵπποδρόμιον ἄγεται. ἦν
 δὲ Σάββατον τῆς πεντηκοστῆς· καὶ ἀποκριθεὶς λέ-
 γει· ἵπποδρόμιον τῇ ἁγίᾳ πεντηκοστῇ; καὶ πεσῶν
 ἐπὶ τὰ γόνατα ἐδυσώπει τὸν Θεὸν γενέσθαι τι ση-
 μεῖον φόβου ἕνεκα πρὸς τὸ κωλύσαι τοῦτο. καὶ ἰδὼν
 τῇ δειλῇ αἰθρίας οὐσης, γίνονται καταγίδες καὶ πλη-
 θος ἀνέμου, καὶ ὑδάτων φορὰ, ὡς συντελεσθῆναι πάν-
 τας, καὶ φεύγειν τὸν λαόν ἐκ τοῦ ἵππικου. ἐκτὸς γὰρ
 τούτου φόβος ἕτερος οὐκ ἐγένετο ἄλλοτε. Γυνὴ δὲ τις
 τὸν ἄνδρα ἔχουσα δαιμονῶντα, καὶ ἀνδρὶ τινι τὴν ἐ-
 ρημὸν οἰκούντι καταφυγοῦσα, ἀπελθε ἤκουσε πρὸς τὸν
 ἀγιώτατον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάν-
 νην, κακείνος αὐτὸν ἰάσεται. καὶ τοῦτο ποιήσασα, οὐ
 διήμαρτε τοῦ σκοποῦ. λαβοῦσα γὰρ τὴν τοῦ ἀνδρός
 ἰασιν τῇ προσευχῇ τοῦ ἁγίου, οἴκαδε χαίρουσα ἐπο-
 ρεῖετο. τούτου τῇ εὐχῇ καὶ στείραι γυναῖκες τέκνα

ἔτεκον, καὶ ἀσθενοῦντες πολλοὶ ἰάσεως ἔτυχον. κοι-
 μηθέντος δὲ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, καὶ προτεθέντος, ἐλθὼν
 εἰς ἀσπασμόν αὐτοῦ Νεῖλος ὁ ἐνδοξότατος Ἐπαρχος,
 ἀντεφλήθη παρὰ τοῦ ἁγίου, πάντων ὁρόντων καὶ
 θαυμαζόντων. εἶπε δὲ αὐτῶ καὶ τινα ῥήματα εἰς τὸ
 οὖς, ἅτινα οὐκ ἐξείπε τινί. ἐκήδευσαν δὲ αὐτόν ἔνδον
 τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ὡς ἄξιον,
 δοξάζοντες πατέρα, υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα.

Ὁ ἅγιος Διομήδης σπαθιζόμενος τελειοῦται.

Στχ. Σίδηρος εἰς σίδηρον ὁ Διομήδης.

Πρὸς τοὺς σπαθισμοὺς ἀνδρικῶς ἐκαρτέρει.

Ὁ ἅγιος Ἰουλιανὸς ξύλω θλασθεὶς τὴν κεφαλὴν, τε-
 λειοῦται.

Στχ. Ἰουλιανὸς συντριβείς κάραν ξύλω,

Τὸν πρὸς Θεὸν νοῦν σώος εἰς τέλος μένει.

Ὁ ἅγιος Φίλιππος ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Ἴππον ταχὺν Φίλιππος τὴν τομὴν ἔχω ν,

Πρὸς τὸν φιλοῦντα θάττον ἦλθε δεσπότην.

Ὁ ἅγιος Εὐτυχιανὸς ἐν ἐσχάρα πυρός τελειοῦται.

Στχ. Εὐτυχιανὸς πυρποληθεὶς ἐσχάρα,

Εἰς εὐτυχῇ μετήλθε κλῆρον μαρτύρων.

Ὁ ἅγιος Ἡσύχιος ἀπαγχονισθεὶς τελειοῦται.

Στχ. Ποθῶν τὸν ὄντως Ἡσύχιος Δεσπότην,

Καὶ τὸν δι' αὐτόν Ἡσύχως φέρει βρόχον.

Ὁ ἅγιος Λεωνίδης πυρὶ τελειοῦται.

Στχ. Τοῦ πρὸς Θεὸν σε φλόξ πόθου Λεωνίδη,

Ἐπειθε ῥᾶστα καὶ φλογὸς φέρειν βίαν.

Ὁ ἅγιος Εὐτύχιος σαυρωθεὶς τελειοῦται.

Στχ. Βαίνων κατ' ἴχνος Εὐτύχιος Κυρίου.

Δίκην ἐκείνου καρτερεὶ σταυροῦ πάθος.

Ὁ ἅγιος Φιλάδελφος λίθῳ τὸν τράχηλον βαρυνθεὶς
 τελειοῦται.

Στχ. Σαρκὸς βάρος πᾶν ἐκλιπὼν λίθου βάρει,

Ἀνήλθες κοῦφος φιλάδελφος εἰς Πόλον.

Ὁ ἅγιος Μελάνιππος πυρὶ τελειοῦται.

Στχ. Εἴπερ τι Μελάνιππος εἶχε καὶ μέλαν,

Κάθαρσιν εὔρεν, εἰς τὸ πῦρ βεβόλημένος.

Ἡ ἁγία Παρθαγάπη ἐν τῇ θαλάσῃ τελειοῦται.

Στχ. Θνήσκεις θαλάσσης ἔνδον ὦ Παρθαγάπη,

Καὶ δωρεῶν θάλασσαν εὕρισκεις ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν δικαίων ἱερέων Ἐλεάζα-
 ρου καὶ Φινεῆς, καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀει-
 θαλά καὶ Ἀμμοῦν.

Εἰς τὸν Ἐλεάζαρον.

Στχ. Τὸν Ἐλεάζαρον καὶ Φινεῆς τοὺς θύτας,

Τιμῶμεν ἄμφω τοὺς φίλους τοῦ Κυρίου.

Εἰς τοὺς μάρτυρας.

Στχ. Ἀειθαλῆς Ἀμμοῦν τε πικραῖς βασάνοις,

Αἰωνίου θάλλουσιν ἄμφω ἐν πόλῳ.

Ο ὅτι οἱ ἅγιοι μάρτυρες, τὴν ἡγεμονείαν τῆς ἐν Θράκῃ Ἀδριανουπόλεως τοῦ Βάβδου κατέχοντος, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοί. ἐρωτηθέντες δὲ τὴν τύχην εἰπεῖν καὶ τὸ ἐπιτήδευμα, Χριστιανοὶ ὡμολόγησαν εἶναι. ὡς δὲ θῆσαι τοῖς εἰδώλοις ἠναγκάζοντο, καὶ οὐκ ἐπέειθοντο, λοιπὸν πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἐν ἀμηχανία γεγονώς ὁ τύραννος, βουνεύροις τῆς πίσεως αὐτῶν τὸ στερρόν διαλύειν ἐπειράτο. ἐπὶ τοσοῦτον οὖν ταῖς βασάνοις κατεξάνθησαν, ὡς ἐν αὐταῖς τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παραθέσθαι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Καμίνε τὸ εἶδός σοι, θαλάμῃ ὥσπερ χρείαν ἐπλήρωσεν· εἰς ἡμέρας γὰρ πλείους, ἐν ταύτῃ μάκαρ κατακλειόμενος, οὐ κατεφλέχθη βροῶν τῷ ποιήσαντι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αγγέλους συλλήπτορας, συγχορευτὰς καὶ συγκοινωνοῦντάς σοι, ἀπορρήτων ἀσμάτων, φλογὸς ἐν μέσῳ, μάρτυς ἐκέκτησο. μεθ' ὧν τῷ πάντων δεσπότη ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ως ῥόδον ἀμάραντον, ὡς ἐκ παστάδος νυμφίος πρέεισιν, ὠραιότατος ὄντως ἐκ τῆς καμίνου φλέξας τοὺς ἄφρονας, καὶ τοὺς ὀρίωντας φωτίσας κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν πεπλήρωται, τῆ θεηγόρου ἢ προαγόρευσις· ἐν γαστρὶ γὰρ παρθέने, τὸν Θεὸν Λόγον ἔσχες καὶ τέτοκας, τὸν ζωοδότην, ᾧ πάντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Ο ἐπὶ γῆς φωστῆρα ἀναδείξας, τὸν εὐσεβῆ καὶ σοφὸν ἱεράρχην· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ο ἀληθῆ Ἰωάννην τὸν μέγαν, ποιμένα τῆ σῆ ποιμένα ἀναδείξας· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὰς τῆς σαρκὸς ἐπαναστάσεις πάτερ, καταβαλὼν τῷ Χριστῷ ἀνεβόας· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος τὸν κόσμον· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ως Δανιὴλ τὰ χάσματα, τῶν θηρίων ἐφίμωσας· θεία τοῦ δεσπότου ἐπικλήσει ἐνδοξε, τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας, τοὺς δυσσεβεῖς κατήσχηνας. καὶ ὡς νικητὴς τοὺς οὐρανοὺς ἀναμέλπων, οἰκεῖς ἐν εὐφροσύνῃ· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε Χριστὸν εἰς τρεῖς αἰῶνας.

Λιθολευστοῦσι μάκαρ σε, οἱ τοῖς λίθοις λατρεύοντες· καὶ πεπωρωμένοι τὴν ψυχὴν παράνομοι, τὸ ὄμμα ἐρείδοντα, τῆς ἱεῖρας σε μάκαρ ψυχῆς, πρὸς τὴν ἀρραγῆ καὶ ἀταπείνωτον πέτραν, καὶ μέλποντα προθύμως, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγωνοθέτης ἄνωθεν, σοὶ προτείνων τὸν στέφανον, οἷα νικητῆ, καὶ τὸν καλὸν ἀνύσαντι, ἀγῶνα πανόλβιε, ἐπιφωνεῖ σοὶ τὴν πρὸς αὐτὸν, στείλασθαι σεπτὴν καὶ γλυκυτάτην πορείαν, προθύμως μελωδοῦντι, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς συνέλαβες, τὸν ἐκ πατρὸς ἀμήτορα, μείνασα παρθένος, μετὰ τόκον ἄχραντε. Θεοῦ γὰρ ἡ ἐνωσις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις ἐν σοί. καὶ καινοποιοῦνται τῆς οὐσίας οἱ ὄροι· διὸ σε ὀρθοδόξως, ὡς Θεὸν τετοχυῖαν, κυρίως Θεοτόκον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίω.

Τὸν Μωσέα, μιμούμενος τρισμακαρ, ἐν τῷ

ὄρει προέβης καὶ τῷ γνόφῳ, τὸν νοητὸν τῆς χάριτος δεξάμενος, νόμον ἱεράρχα, κράζων ἀνυμνεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν λαὸν σου, ποιμένας ἱεράρχα, τῆς Αἰγύπτου τὴν πλάνην ἀπεκρούσω, καὶ Βαβυλῶνα τῶν παθῶν φευξάμενος, τὴν Σιών τὴν ἄνω, εὖρες κατοικίαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως τῷ μύρῳ, χρισθεὶς ἱεροφάντορ, τοῖς ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ εὐσεβείας, ἱεουργεῖς τὰ θεῖα ἱερώτατε. ὄθεν τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, ὕμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν μήτρᾳ, οἰκήσαντα Παρθένου, καὶ ἐν ταύτῃ φρικτῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἀνακαινίσαντα, Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Παρέθου τὴν ψυχὴν σου τῷ λυτρωτῇ, καὶ πρὸς τοῦτον προθύμως ἀνέδραμες, ταῖς καλλωναῖς, κατηγλαῖσμένος περιφανῶς, τῶν ἱερῶν ἀγώνων σου, καὶ τῶν παλαισμάτων τῶν θαυμαστῶν, πανεύφημε ὀπλίτα, φωστὴρ τῆς οἰκουμένης, τῆς ἐκκλησίας ἐγκαλλώπισμα.

Συνήφθης τοῖς ἀγγέλοις ἀγγελικὴν, ἐπὶ γῆς πολιτείαν κτησάμενος, καὶ σὺν αὐτοῖς, μέλπεις ἐν αἰνέσει χαρμονικῶς, τὸ ἱερόν μελωδῆμα, Μάμα τῇ Τριάδι πανευκλεῶς, θεόμενος ταῖς θεαῖς, μεθέξει καὶ ὁξῆς, ἀδιάδοχου εὐφορούμενος.

Ως ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν, τῶν τῆν θεῖαν σε ταύτην πανήγυριν, περιχαρῶς, μάρτυς ἐκτελούντων καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ ἱερόν σου ἄθλησιν, πίστει εὐφημούντων εὐκρινῶς, μνημόνευε παμμάκαρ, καὶ ζάλης ἔκινδύνων, καὶ πειρασμοῦ ἡμᾶς διάσωσον.

Θεοτοκίον

Απείρανδρον μητέρα, τῶν ἐπὶ γῆς, παι-

δοτόκον τίς ἤκουσε πώποτε, καὶ τὸ τεχθὲν, ἀναρχον Θεὸν τε ἔ συμφυῆ, πατρὶ τῷ προανάρχω τε, καὶ τῇ τεξαμένη ὑπερφυῶς; ὦ ξένου μυστηρίου! ὦ θείας κοινωνίας! δι' ἧς Θεῷ συνανεκράθημεν.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ο δι' ἀπαθείας, καὶ πίστεως, καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης, λόγους ἡμῖν ζωῆς τῆς αἰωνίου, ὑποδείξας σοφέ Ἰωάννη, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εν τῇ βακτηρίᾳ, τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, τὸν λαὸν ὡς ποιμάναντα, τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας; καὶ διώξαντα θεομάχους αἰρέσεις, πάντες ἱεράρχα εὐφημοῦμεν σε.

Ως τῆς ἐκκλησίας, φωστῆρα καὶ ἱεράρχην, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις; τιμῶμέν σε ἀσιγήτως, τὴν σρόν τῶν λειψάνων σου μάκαρ, πάτερ Ἰωάννη μεγαλύνοντες. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ ἀείζων ρεῖθρον τῆς ἀφθαρσίας. χαῖρε ἡ ὀλόφωτος τοῦ ἡλίου νεφέλη. χαῖρε ὄχημα τῆς θεότητος ὅλης. χαῖρε κιβωτὴ τῆς ἀγιάσματος. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, » ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τῶν μαθητῶν.

Τῷ γάλακτι ἐτρέφης τῷ τῶν ἐλάφων, ὄρεσι δαιτώμενος μάρτυς Μάμα. ἀλλ' ὠφθης ὡς γενναῖος ἐν τῷ σταδίῳ, ἀθλήσας προθυμώτατα. καὶ νίκης ἄρας βραβεῖα, πρὸς Κύριον παρεγένου. Ἔτερον τοῦ Ὁσίου.

Πρὸς, Τοῖς μαθηταῖς συνέλωμεν.

Οὐκ ἐρασταὶ τῶν λόγων σου, νῦν πιστῶς εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σε πάνσοφε, καὶ ὑπερφωτον μνήμην, σε ἱεράρχα τιμῶντες, Ἰωάννη θεόφρον. τῆς μετανοίας ὠφθης γὰρ, κήρυξ ἔνθεος πάτερ, καὶ τῆς φρικτῆς, καὶ σε-

πτῆς Τριάδος πρόμαχος μάκαρ. πρὸς ἣν ἡ-
μῶν μνημόνευε, παρεστὼς θεοφάντορ.

Θεοτοκίον. Πρὸς τῶν μαθητῶν.

Ο τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθο-
νήσας μοι τῆς πάλαι ἐν παραδείσῳ, ἐχθρὸς
ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος, καὶ τῆς Ἑδέμ,
ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ
γεννήσει παρθένε.

Σταυροθεοτοκίον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Τ ἣν ἀδικον τοῦ υἱοῦ σου, σφαγὴν ὀρώσα
παρθένε, δακρυρροοῦσα καὶ σῆθη, πατάσσο-
σα ἀνεβόας οἴμοι γλυκύτατον τέκνον, πῶς
πάσχεις ὑπὲρ ἀνθρώπων, τῶν καταδίκων ὁ
Κτίστης.

Εἰς τὸν σίχ. τῶν Δίνων, σίχρ. τῆς ὀκτωήχου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ τυπικά. Προκείμενον ἡ-
χος βαρῦς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος. σίχ. Εἰσακούσον ὁ
Θεός. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε,
παρηκολούθηκάς μου τῇ. Ζήτηι Κυριακῇ λδ'. Ἀλλη-
λουΐα, ἦχος δ'. Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ. Εὐαγγέλιον κατὰ
Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ἰ-
δοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω. Ζήτηι τῇ δ'. τῆς γ'. ἐβδομάδος
τοῦ Ματθαίου. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν
Κυρίῳ. Εἰ δὲ θέλεις γενέσθαι ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου.
Ζήτηι εἰς ἱεράρχας ἅπαντα, καὶ χρωῖ οἶαν βούλει.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Γ'.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, ἐπισκόπου Νικομη-
δείας, καὶ τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου,
συνασκητοῦ τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου.

*Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέλευε, ἱσῶμεν σίχ. σ'. καὶ ψάλλο-
μεν σίχρ. προσόμοια τοῦ ἱερομάρτ. ἦχος α'.*

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Θ εόφρον μακάριε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵ-
ματος, τὴν ἱεράν σου καὶ ἔνθεον, στολὴν ἐ-
φαίδρυνας. ἐκ δυνάμεως γὰρ, εὐσεβῶς εἰς
δύναμιν, εἰς δόξαν ἀπὸ δόξης προδέβηκας,
ἔ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θ υσίαν τὸ πρότερον Θεῷ, φέρων τὴν ἀναί-
μακτον, ὡς ἱερεὺς ἐννομιώτατος, ὡς ὀλοκάρ-
πωμα καὶ δεκτὴν θυσίαν, σεαυτὸν δι' αἵμα-

(Μὴν Σεπτεμ.)

τος, ὡς μάρτυς ἀληθέστατος ὑστερον, Χριστῷ
προσήγαγες, θεορρήμον πανσεβάσμιε' ὄν δυ-
σώπει, ὑπὲρ τῶν ὑμούντων σε.

Μ αρτύρων στρατεύματα Χριστῷ, πάτερ
προσενήνοχας, ταῖς ὑποθήκαις σου Ἀνθιμε,
καὶ παραινήσεις, νουτετῶν διδασκων, ἔ σα-
φές ὑπόδειγμα, θεόφρον σεαυτὸν παρεχόμε-
νος' μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ὁσίου ὁμοία.

Π άτερ Θεόκτιστε τὸ σὸν, εὐαγές μνημόσυ-
νον, τῶν μοναζῶν τὰ συστήματα, εὐφραίνει
κάλλεσι, τῆς σῆς πολιτείας, καὶ θαυμάτων
χάρισι, ἔ ταῖς τῶν χαρισμάτων λαμπρότη-
σι. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Π άτερ Θεόκτιστε τὸν σὸν, τόνον τῆς ἀσκή-
σεως, οἱ δυσμενεῖς ἐπτοήθησαν, ἔ κατηργή-
θησαν, ταῖς σαῖς ἀνευδότοις, προσευχαῖς πα-
νεύφημε. Χριστὸν γὰρ συνεργοῦντα ἐκέκτησο'
ὄν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Π άτερ Θεόκτιστε Θεοῦ, κτίσις ἐχρημάτι-
σας. τὸ κατ' εἰκόνα φυλάξας γὰρ, ἐπαλη-
θεύουσαν, διὰ πολιτείας καὶ σεπτοῦ σου σχή-
ματος, τὴν κλῆσιν ἐπεδείξω πανθαύμαστε.
Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος πλ. β'.

Ι ερεὺς ἐννομιώτατος, μέχρι τέλους σε ἐχρη-
μάτισας μάκαρ Ἀνθιμε' ἱερωγῶν γὰρ τὰ θεῖα
καὶ ἄρρητα μυστήρια, τὸ αἷμα ἐξέχεας ὑπὲρ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον
αὐτῷ προσήγαγες. διὸ παρρησίαν ἔχων πρὸς
αὐτὸν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ
πόθῳ τελούντων τὴν ἀεισεβάστον μνήμην σε,
ἔ πισῶς αὐτὴν γεραιρόντων, ρυσθῆναι πειρα-
σμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων ἔ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης
 ἰκέτευσον φιλάγαθε, τὸν σὸν υἱὸν τοῦ δοῦ-
 ναί μοι, τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων ἰλα-
 σμὸν, καὶ τῆς ἐξ εὐωνύμων, μερίδος ἀπαλ-
 λάξαι, καὶ βασιλείας ἀξιῶσαί με.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Παρίστατο τῷ ξύλῳ ποτέ, καιρῷ τῷ τῆς
 σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν παρθένῳ μαθη-
 τῇ. καὶ κλαίουσα ἐβόα· οἶμοι πῶς πάσχεις
 πάντων, Χριστέ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια.

Εἰς τὸν σιχ. σιχρ. τῆς ὀκτωήχου.

Ἀόξα, τοῦ Ὁσίου. ἤχος πλ. β΄.

Οσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
 φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς
 οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν
 δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέ-
 λων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμ-
 πτως ἐξήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν
 Κύριον, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποιμνὴν σου πα-
 νάχραντε, καθ' ἐκάστην πολεμεῖ ὁ πονηρὸς,
 κατάβρωμα ποιῆσαι. ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, τῆς
 βλάβης τούτου ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Ηπάναγνος ὡς εἶδὲ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρε-
 μάμενον, θρηνησοῦσα ἀνεβόα μητρικῶς· υἱέ
 μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
 πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Τροπάριον τοῦ ἱερομάρτυρος, ἤχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, ἔξ ἰθρόνων διάδοχος,
 τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὔρες
 θεόπνευσε, τῆς θεωρίας ἐπίδασιν· διὰ τοῦτο τὸν
 λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίσει
 ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς Ἄνθι-
 με· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτερον τοῦ Ὁσίου. ἤχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου
 τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους
 στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνοὺς ἐκαρποφό-

ρησας· καὶ γέγονας φωστῆρ, τῇ οἰκουμένη
 λάμπων τοῖς θαύμασι, Θεόκτιστε πατήρ ἡμῶν
 Ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθης σιχολογ. Κανὼν τῆς ὀκτωή-
 χου εἰς, καὶ τῶν ἀγίων δύο.

Ὁ κανὼν τοῦ ἱερομάρτυρος, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄνθος σε μέλπω ποιμένων καὶ μαρτύρων.

Ἰωσήφ. Ὡδὴ ἀ. ἤχος δ΄.

Τριστάτας κραταιούς.

Ανθήσας ἱερῶς, ὡσπερ κρίνον λειμῶνι, τῶν
 μαρτύρων τὰς ψυχὰς, ἀπάντων εὐσεβῶν, εὐω-
 δία τῶν ἀθλῶν σου, Ἄνθιμε εὐωδιάζεις, τῶν
 πιστῶς εὐφημούντων σε, ἱεράρχα καὶ μάρτυς
 πολύαθλε.

Νευρώσας τὴν ψυχὴν, ἐπιμόνοις μελέταις,
 ἐξενεύρισας ἐχθρὸν, ἀνδρείαις συμπλοκαῖς, ἔξ
 ἀνίσχυρον ἔδειξας. ὅθεν πᾶσα ἐκκλησία, ἐπι-
 γνοῦσα σε μάρτυρα, ἀπερίτρεπτον μάκαρ γε-
 ραίρει σε.

Θαμβεῖται κατιδὼν, πρὸ βημάτων ἀνδρείως,
 παρεστῶτα σε σοφέ, ἀλάστῳρ δυσμενῆς, καὶ
 θωπέαις ἐκλύειν σου, οἶεται τὴν καρτερίαν·
 ἀλλ' ἠττήθη καὶ πέπτωκεν, ἀπονοίας αὐτοῦ
 τὰ φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος ἐκ σοῦ, ἀνατείλας ὡς οἶδε, τοὺς
 χοροὺς τῶν ἀθλητῶν, ἐλάμπρυνεν Ἀγνή, τὰ
 αὐτοῦ εἰκονίζοντας, πάθη πάντα ζωηφόρα,
 καὶ τὸν ἄδικον θάνατον, δικαιοῦντα ἡμᾶς ἀ-
 μαρτήσαντας.

Ἐτερος κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας ὦ Θεόκτιστε φράσω.

Θεοφάνους. Ὡδὴ ἀ. ἤχος πλ. δ΄.

Ἡ κεκομμένη.

Τῆς ἀπαθείας τῷ πόθῳ νυττόμενος, σαρκὸς
 τὰ σκιρτήματα, πάτερ κατεμάρανας, Θεόκτι-
 στε σοφέ, θεόθεν βοηθούμενος, καὶ νῦν ἡμᾶς
 φωτὸς τῷ νοητῷ, πλησθῆναι καθικέτευσον, τῷ

Κυρίῳ ψάλλοντας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Οἰκειωθείς σοι ὁ μέγας Εὐθύμιος, τῇ θεία πατέρ σορογῇ, καὶ συνδαιτιώμενος, Θεόκτιστε στεφάνως, τὴν τρίβον τῆς ἀσκήσεως, διήνυσεν ἐμπράκτως ἀληθῶς, καὶ σοὶ συνανεκράυγαξε· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Υποπιάσας τὸ σῶμα πανόλβιε, καὶ πάθη τὰ τῆς σαρκός, πατέρ δουλωσάμενος, Θεόκτιστε τρανώς, ἐδέξω τὴν λαμπρότητα, τῆς χάριτος ἕ ταύτῃ λαμπρυνθείς, ἐνθέως ἀνεκράυγαξες· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Σέ σωτηρίας ἐλπίδα κτησάμενοι, Παρθενομήτορ ἀγνή, Λόγον ὡς κηύσασαν, θεόφρονες σοφοί, ἀσκήσει ἐνδιέπρεψαν, Εὐθύμιος ὁ πᾶσι ποθητός, ὁ θεῖός τε Θεόκτιστος, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Σεαυτὸν παρέδωκας, ὡς ὁ Χριστὸς τοῖς ζήτοῦσι, καὶ πρὸς σφαγὴν ἠνέχθης, ὥσπερ ἐπίσημος κριδός, καθαγιαζὼν Ἄνθιμε τῷ αἵματι, πάντα τοὺς τιμῶντάς σε.

Λύσας θεία χάριτι, πᾶσαν δαιμόνων ἀπάτην, ἤχθης δεσμώτης μάρτυς, τὸν δεδεμένον διὰ σέ, ἐξεικονίζων Ἄνθιμε, καὶ θανάτῳ λύσαντα τὸν θάνατον.

Πρηστήρια ὄργανα, βασανιστήρια πάντα, πρὸ ὀφθαλμῶν σου βλέψας, οὐκ ἐσαλεύθης· τῷ νοί· ἀλλὰ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς βάσανα, Ἄνθιμε πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Ωραιώθης Πάναγνε, τὸν ὑπὲρ πάντας ὠραῖον, τοὺς γηγενεῖς τεκοῦσα, υἱὸν καὶ λόγον τοῦ Πατρός· ὃν οἱ γενναῖοι μάρτυρες ποθήσαντες, δόξη ἐλαμπρύνθησαν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, δι' ἐγκρατείας σοι

Ἄσσει, τὴν δὲ ψυχὴν, θείων χαρισμάτων, δωρεαῖς κατελάμπρυνας.

Ολὴν μὲν τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν δεσπότην σου ἔτρεψας, τὸν δὲ θυμὸν, κατὰ τῶν δαιμόνων, θεοφόρε καθώπλισας.

Θεοτοκίον.

Υμνους ἀναμείποντες, οἱ θεοδίδακτοι Δέσποινα, σέ ἀσκηταί, ὡς Θεὸν τεκῆσαν, Θεότοκον ἐδόξασαν.

Ἄσσει. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Καθισμα. ἤχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου σοφέ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεὸν, ὡς τοῦ Ἄβελ θεόφρον· σαφῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἀκτιστον· ὅθεν Ἄνθιμε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδιώξας, τοὺς τῶν αἰρέσεων θῆρας, ὡς φύλαξ τῆς πίστεως.

Δόξα τοῦ Ὁσίου. ἤχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν πατέρων ἕξαρχος, ἀνηγορεύθης, ἕ τῷ κόσμῳ γέγονας, περιφανέστατος λαμπτήρ, Ὅσει πατέρ Θεόκτισε· ὅθεν ἀπαύτως, τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεότοκον, πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Επὶ ξύλου βλέψα, ἀναρτηθέντα, τὸν υἱὸν σου Πάναγνε, σπλάγγχα μητρῶα γοερῶς, σπαρασσομένη ἐκράυγαξες· οἱ μοι πῶς ἔδους, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον;

ᾠδὴ δ΄. Δι' ἀγάπῃσιν οἰκτίρμον.

Πέτρα πίστεως τὰς φρένας ἐρηρυσμένος, λίθοις ἐτύφθης μάρτυς, ἐν μιμῆσει Στεφάνου, ὅθεν στεφανοῦμέν σε, τοῖς ὕμνοις γηθόμενοι.

Ο Θεοῦ σε ἐπυρπόλησε θεῖος ζῆλος· πεπυρωμένοις ὅθεν, οὐκ ἠσθάνου σιδήροις, ἐμπερονιζόμενος, μαρτύρων ἀγλαίσμα.

Ιερέων χρίσμα ἅγιον κεχρισμένος, καὶ κατ'ηγλαϊσμένος, τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, χαίρων προσεχώρησας, ἀγίων εἰς ἅγια. *Θεοτοκίον.*

Μὴ κενώσας τοὺς πατρώους ὁ Λόγος κόλπους, σοῦ ἐν τοῖς κόλποις Κόρη, ἀνεκλίθη ὡς βρέφος, θέλων ἀναπλάσαι με, φθορᾷ ὑποκείμενον.

Ἄλλος. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Σοφίας τῆς πρώτης, σὺ ἐραστῆς ὠφθης πάνσοφε· τὸν γὰρ βίον ἀμέμπτως διήνυσας, κεκαθαρμένος ἄριστα ψυχὴν καὶ ἔννοϊαν, συμφώνως ἀνακράζων· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αγνίσας τὸν νῦν σε, τῆς τῶν παθῶν τύρβης ἐνδοξε, τὰς αἰσθήσεις ἐμφρόνως ρυθμίσας τε, ἀταραξίας γαλήνη πάτερ προσώρησας, εὐτόνως ἀνακράζων· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γεώδεις φροντίδας, ἀσκητικῶς ἀπώσάμενος, οὐρανίως ἐλπίδας ἐκτίησας, ὁ σὸς θεράπων Δέσποτα, θεῖος Θεόκτιστος, Εὐθυμίῳ συμπάλλων· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. *Θεοτοκ.*

Ως ὠφθης ἐν κόσμῳ, ἐκ τῆς Παρθένου ὡς ἄνθρωπος, ἐδωρήσω τὴν νίκην ὁσίῳ σου. τῷ σῷ σταυρῷ γὰρ, δαίμονας οὗτοι ἀπήλασαν, ἐν πίσει κεκραγότες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Εν τῷ δεινῷ πυροῦσθαί σου τοὺς πόδας ἀθλητᾶ, συναθλαῶς τὴν κάραν, ἀσάρκου δυσμενοῦς, καὶ πρὸς οὐρανὸν βαδίζεις, ἄθλοισ ἱεροῖς ἐγκοσμούμενος.

Νενικημένος ἔμεινεν ἐχθρὸς ἐξεσνηκῶς. Θεὸς δὲ ζῶση, ἐκάλει σε φωνῇ, θάρσος ἐντιθεὶς τῇ σῇ καρδίᾳ, ἱεράρχα πολὺάθλε.

Ως προσφορὰ ὀλόκληρος, ὡς θῦμα ἱερόν, ὡς ἱερεῖον, ὡς κάρπωμα θεῖον, τῷ παμβασιλεῖ ποιμῆν καὶ μάρτυς, ἀνηνέχθης γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Νομίσαι σκιαὶ ἐδήλωσαν τὸ φέγγος τὸ ἐκ σοῦ,

ἔξανατεῖλαν πανάμωμε Κόρη, καὶ τῶν ἀθλητῶν καταλαμπρόναν, τοὺς χοροὺς εὐφημῶντάς σε.

Ἄλλος. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέκρωσον ἡμῶν, τὰ φρονήματα Φιλάνθρωπε, τῆς σαρκὸς καὶ τὰ σκιρτήματα, ταῖς εὐπροσδέκτοις, τοῦ Ὁσίῳ σε ἐντεύξεσιν.

Ανωθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύοις παμμακάρισε, κατευθύναις τὸν βίον ἡμῶν, τῶν ἐκτελούντων πόθῳ, σοφῇ τὴν μνήμην σε. *Θεοτοκίον.*

Σύσκηνος δυὰς, Παναρίση καὶ Θεόκλητος, τὸν σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου ἀγνῆς, Θεὸν κηρύττει, ἀρρήτως ἡμῖν ἐκλάμψαντα.

ᾠδὴ ε'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Κυκλούμενος, θλιβερῶς καὶ τροχῷ προσδεσμέμενος, καὶ λαμπᾶσι, πανταχόθεν εὐτόνως φλεγόμενος, ἀκλινῆς ὠράθης, ἱεράρχα πολὺάθλε Ἄνθιμε.

Ανέπεμπες, τῷ Θεῷ ὑμνωδίαν φλεγόμενος, καὶ τὴν δρόσον, ὡς οἱ Παῖδες ἐξ ὕψους δεχόμενος, Ἀθλητᾶ γενναῖε, τῶν ἀγίων ἀγγέλων συνόμιλε.

Ιάτρευσον, τὴν ψυχὴν μου νοσοῦσαν ἀνίατα. ἱερεὺς γὰρ, δεδειγμένος καὶ μάρτυς ἀήττητος, ἐξουσίαν ἔχεις, ἀφαιρεῖν ἀμαρτίας μακάριε. *Θεοτοκίον.*

Μαράνασα, τὰ φυτὰ τῆς κακίας Ἀνύμφευτε, τῷ βλασῷ σου, τῶν παθῶν μου τὰς σκόλοπας ἐκτιλλον, καὶ βλασάνειν θεῖα, τὴν ψυχὴν μου νοήματα ποίησον.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ως ἥλιος, τοῖς ἐν γῆ ἀνέτειλας, τῷ πυρσῷ τῆς εὐσεβείας φωτίζων, καὶ ἀρετῶν, διασπείρων τὸ φέγγος, καὶ σωφροσύνης διδάσκων φαιδρότητα. Θεόκτιστε σαῖς προσευχαῖς, καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην εἰρήνευσον.

Θεόφρονι, λογισμῷ χρησάμενος, τῶν ἐν γῆ καταπεφρόνηκας πάντων, καὶ οὐρανῶν, παμ-

μακάριστε πάτερ, τὴν κληρουχίαν πανσόφως προέκρινας. Θεόκτισε καὶ νῦν σαφῶς, οὐρανὸς ἐμβατεύεις γηθόμενος.

Εθέλχθητε, καλλονῆς τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ τῆς εὐπρεπῆς τε καὶ θείας, διὰ σαρκὸς, τοῦ φανέντος ἐν κόσμῳ, ἐκ τῆς ἀγίας ἀγνῆς Θεομήτορος, καὶ ὤφθητε τῶν μοναστῶν, ἀκριβοῦς πολιτείας προγράμματα.

Ὁ Ἡρώδης· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.
Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Εν ἱερεῦσιν εὐσεβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἐσθέσας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος, τῆς σῆς ποιμνῆς θεόφρον· διό σε καὶ γεραίρουσα μυσικῶς ἐκδοᾷ σοὶ ἐκ τῶν κινδύνων ῥυσαί με αἰεὶ, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πατὴρ ἡμῶν Ἄνθιμε.

Ὁ Οἶκος

Ενθεις μοι γνῶσιν θεϊκὴν, τὸν ζῶσον τῆς ἀγνοίας ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ἀπέλασον εὐχαῖς σοι, ὅπως ὑμνήσω σου πιστῶς τὴν ἀγίαν μνήμην· ἐν ἧ ἁγγέλων χοροὶ, μετὰ μαρτύρων σήμερον εὐφραίνονται ἐνθέως, καὶ ἄνθρωποι ὕμνοις ἐγκωμίων τὴν σὴν κέραν, ὡσπερ ἄνθη συμπλέξαντες, ζέφουσιν ἀξίως· αἰτοῦντες παρὰ σοῦ λαβεῖν, τῶν πταισμάτων ἀποχὴν, καὶ τῶν κακῶν τοῦ βίου λύσιν, καὶ ἐχθρῶν ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ῥυσθῆναι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πατὴρ ἡμῶν Ἄνθιμε.

Τὸ αὐτὸ Μηνί Γ΄.

Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίου Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχ. Τμηθεὶς κεφαλὴν μάρτυς Ἄνθιμα ξίφει.

Καὶ νεκρὸς ἀνθεὶς εἰς δόξαν Θεοῦ τρίχας.

Ἄνθιμον ἐν τριτάτῃ ἀπέκτεινε ξίφος οὐξί.

Ὁ ἅγιος Ἀνθίμος, προκαλίσαντος τοῦ Μαξιμιανοῦ, ἤχθη πρὸς αὐτὸν δέσμιος, προκειμένων πάντων τῶν κολαστηρίων ὀργάνων. καὶ ἐπεὶ ἐρωτηθεὶς, τὸν Χριστὸν παρρησία ἐκήρυξε, θλάττεται τὸν τένοντα, σιδήρειοις πεπυρωμένοις τιτρώσκεται, καὶ ἐπὶ ὀστράκου γυμνὸς ἀπλῶνται, καὶ ῥάβδοις τύπτεται· καὶ κρηπίδας χαλκῆς πυρακτωθείσας ὑποδεθείς ἐλαύ-

νεται, καὶ τροχῷ δεσμεῖται, καὶ τελευταῖον τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ ἀποτμηθεὶς, τρίχας ἐκφέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, Συνασκητοῦ τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου.

Στίχ. Ὁ Θεόκτιστος εἰς οὐρανοὺς ἀπήλθε,
Σὺν Εὐθυμίῳ Χριστὸν αἰεὶ δοξάζων.

Ὁ ἅγιος Ζήνων ἐν λέβητι μολύβδου καχλάζοντος βληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ζήνων ὁ θεῖος τοῦ Θεοῦ πόθῳ ζέων,
Χαίρων ὑπήλθε τοῦ μολύβδου τὸ ζέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία Βασίλισσα θηριομαχίσασα, καὶ μηδὲν βλαβεῖσα τελειοῦται.

Στίχ. Ὁφθείσα Βασίλισσα φρικτῆ θηρίοις,
Φρικτῷ παρέστη παμβασιλέως θρόνῳ.

Ἀλεξάνδρου ἡγεμονεύοντος ἐν Νικομηδείᾳ, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, καὶ παρέστη αὐτῇ ἐκ διαβολῆς τῷ Ἀλεξάνδρῳ· καὶ μετὰ τὴν ἐρώτησιν, ἐπεὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτῆς ὁ ἡγεμὼν ἔγνω, προσέταξε τύπτεσθαι τὸ πρόσωπον αὐτῆς· τυπτομένης δὲ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦσης, ἀκούσας ὁ ἡγεμὼν, προσέταξεν ἀποδυθεῖσαν αὐτὴν γυμνήν, ῥαβδιζεσθαι, καὶ μᾶλλον πλείονα τὴν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀπεδίδου· ἀλλὰ καὶ τούτοις τὸ καρτερόν αὐτῆς καὶ ἀνένδοτον ὁ τύραννος βλέπων, μανεῖς, ἐπιπλέον προσέταξε τυφθῆναι· καὶ τοσοῦτον ἔτυψαν αὐτὴν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, ὡς καὶ τὴν πληγὴν ὀλόσωμον γεγονέναι. εἶθ' οὕτως ἀπεπελμάτωσε τοὺς πόδας αὐτῆς· καὶ ἀναβοήσασα τὸ, ὁ Θεὸς μου εὐχαριστῶ σοι, τρυπηθῆναι τοὺς ἀστραγάλους αὐτῆς προσέταξε· καὶ τούτου γενομένου, ὀγκίνους ἐμβαλόντες, καὶ ἀλύσει δῆσαντες, ἐκρέμασαν αὐτὴν κατὰ κεφαλῆς· καὶ ἄφαντες πυρκαϊᾶν ὑποκάτω αὐτῆς, ἔβαλλον πίσσαν, καὶ θείον, καὶ ἄσφαλτον, καὶ μολύβδον, ἵνα τῇ βίᾳ τῶν πάντων καὶ δριμύτητι τοῦ καπνοῦ, ταχέως ἐκπνεύσῃ· ὡς δὲ ἡ ἁγία ταῦτα πάσχουσα ἦν εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ, ὡς ἐν τρυφῇ παραδείσου ἐστῶσα· ἰδὼν ὁ ἡγεμὼν, ὅτι ὡς παίγνιον τὰς τιμωρίας λογίζεται, κελεύει κάμινον ἐκκαῆναι, καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν μάρτυρα· ἐκκαυθείσης δὲ αὐτῆς σφοδρῶς, κατασφραγισμένη ἑαυτὴν ἡ μάρτυς, εἰσῆλθεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς φλογός, καὶ εἴσα ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἀβλαβῆς διετηρήθη, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ. Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἐξαγαγὼν αὐτὴν ἐκ τῆς καμίνου, δύο λέοντας παμμεγέθεις ἀπέστειλε κατ' αὐτῆς· τῆς δὲ ἁγίας προσευξαμένης, ἔμεινε καὶ ἐξ αὐτῶν ἀβλαβῆς· Ταῦτα πάντα θεασάμενος ὁ ἡγεμὼν ἐξέστη, καὶ κατανοήσας, ὡς οἶα τοῦ Θεοῦ κρίματα, ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας τῆς ἁγίας λέγων· ἐλέησόν με δούλη τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως

Θεοῦ, καὶ συγχώρησόν μοι ὅσα σοι κακὰ ἐνεδειξάμην, καὶ στράτευσόν με τῷ σῶ βασιλεῖ, εἰ, ὡς λέγεις, δέχεται ἀμαρτωλούς. Τότε ἡ ἀγία τῶ παντοδυνάμω Θεῷ εὐχαριστήσασα, κατήχησε τὸν ἡγεμόνα. καὶ εἰσαγαγούσα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς Ἀντώνιον τὸν Ἐπίσκοπον, ἐβάπτισεν αὐτόν. μετὰ δὲ ταῦτα προσέπεσε πάλιν τῇ ἀγίᾳ λέγων. Δούλη τοῦ Θεοῦ εὔξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἄφεςιν λάβω, ὧν ἔπραξα εἰς σέ, καὶ ἐν καλῇ ὁμολογίᾳ τελέσω μου τὸν τῆς ζωῆς χρόνον. τῆς οὖν ἀγίας προσευξαμένης, εὐθέως ὁ Ἀλέξανδρος δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ. τότε ἡ ἀγία περιστείλασα τὸ λείψανον αὐτοῦ, μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐξῆλθε τῆς πόλεως ὡς ἀπὸ σημείων τριῶν, καὶ εὐρούσα πέτραν, ἔστη ἐπ' αὐτήν, καὶ προσευξαμένη ἔβλυσε ὕδωρ, καὶ πιούσα, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσασα, καὶ προβάσα μικρὸν ἐκείθεν, ἔφη· Κύριε δέξαι τὸ πνεῦμα μου ἐν εἰρήνῃ. ταῦτα εἰπούσα, καὶ τὸ γόνυ κλίνασα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ἐν χαρᾷ ἀγαλλομένη, καὶ τὸν Θεόν εὐλογοῦσα. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος Ἀντώνιος, ἐλθὼν ἐκῆδευσεν αὐτήν, πλησίον τῆς πέτρας τὸ μνήμα ποιήσας, ἐν ᾗ τὸ ὕδωρ τῆ εὐχῆ τῆς ἀγίας ἐξεληθόν, σώζεται μέχρι τῆς σήμερον.

Ὁ Ἅγιος Ἀριστίων Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας περὶ τελειοῦται.

Στχ. Ὡς εἰς ἄριστον τὴν πυρὰν σπεύδων τρέχεις.
Χριστοῦ ἄριστε Μαρτύρων Ἀριστίων.

Ὁ ὅτος ὁ ἅγιος Ἀριστίων ὑπῆρχε μὲν Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, ἐδίδασκε δὲ παρρησία τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ. ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐκδεχομένην χαρὰν τῶν ἀγίων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. καὶ οὕτω διδάσκων, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας ἄρχοντος, καὶ ὁμολογήσας τὸν δεσπότην Χριστόν, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τῷ περὶ παρεδόθη, καὶ οὕτω τὰ μακάριον καὶ ποθεινόν δεξάμενος τέλος, τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ψυχὴν παρέδωκε τῷ Θεῷ.

Ὁ ἅγιος Χαρίτων ἐν ἀσβέστου βόθρῳ βληθεὶς τελειοῦται.

Στχ. Εἰσδὺς Χαρίτων εἰς τὸν ἀσβέστου τόπον.
Ἀσβεστον εὔρε φῶς ἀκηράτου τόπου.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀρχοντίων λιμῶ τελειοῦται.

Στχ. Ἀρχοντίων λιμῶν τε, κἀντεῦθεν τρύχε,
Ἀρχοντα κόσμου, λιμίαν νοουμένην.

Καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ νέου, ἐν τοῖς ἀγίοις Ἀποστόλοις:

Στχ. Χριστὸς βασιλεὺς, εὐσεβῆ Κωνσταντίνον
Ἐν οὐρανοῖς ἔσταψε κοσμίῳ στέφει.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Πολύδωρος, ὁ ἐν τῇ νέα Ἐφέσῳ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1794 ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στχ. Δῶρον Θεός σε, καὶ πολὺ τε καὶ νέον,

Δέδωκεν ἡμῖν Πολύδωρε Τρισμάκαρ.

(Τὸ μαρτύριον αὐτοῦ ὄρα ἐν τῷ νέῳ μαρτυρολογίῳ).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Αἱ προσαχθεῖσαι τῷ σῶ, σεπτῷ σαρκίῳ φλόγες, μηδὲν σε ὅλως λυμηνάμενας, ἐπὶ τῆς μισθῶντάς σε, ἐπισασίᾳ θείων, ἐσράφησαν ἀγγέλων.

Ρώμη Θεοῦ πανσθενεῖ, τροχὸς ἐξαίφνης ἐστῆ, ὁ πρὸς ποινήν σου ἔκυλίνονται, πρὸς πίσιν τῷ θαύματι, αἱ τῶν ἀπίστων δῆμοι, σοφὴ ἱερομύσα.

Τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐντολῶν, φύλαξ ὑπάρχων, μάκαρ, ἐφυλακίσθης φυλασσόμενος, πρὸς τέτου καὶ γέγονας, φρουρὸς τοῖς σέ φρουροῦσι, διδάγμασιν ἐνθέοις.

Θεοτοκίον.

Υπερβολῇ Παρθένε, φιλανθρωπίας ὠφθη, ἐκ σῆ ὁ Λόγος σωματούμενος, ἔσώζει τοὺς μέλλοντας ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Παιῖδες Ἑβραίων.

Ὀλῶ τῷ πόθῳ συνημμένος δι' ἀσκήσεως σεβρᾶς σε τῷ δεσπότη, ταῖς αὐτοῦ νῦν τρυφᾶς, ἐλλάμψεσι κραυγάζων εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάρπωμα θεῖον τῷ δεσπότη, προσενήνοχας τὸν βίον σε τρισμάκαρ, ἔθυσίαν δεκτὴν, καὶ ἄμωμον κραυγάζων εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τέλος τῶν πόνων εὔρες μάκαρ, τὴν ἀπὸ λαισιν τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ, ἐκ στενῆς γὰρ ὁδοῦ, κατήντησας πρὸς πλάτος, τῆς βασιλείας πάνσοφε, εὐλογῶν τὸν πάντων κτίστην.

Θεοτοκίον.

Ἰδε Παρθένος Θεῖον βρέφος, ἀπεγέννησεν, ὅπερ αἱ θεοφάροι, ἐπιγνόντες Θεὸν, καὶ Κύριον

ἐβόων· εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ ἡ· Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ρητορεύεις Κυρίου τὴν σάρκωσιν, παρανόμων τυράννων ἐνώπιον, προσομιλῶν κολάσεις, καὶ πικραῖς τιμωρίαις καὶ ἀλγηδόσιν, ἱεράρχα πολύαθλε Ἄνθιμε.

Ωσπερ σίδηρος μάκαρ ἐστόμωσαι, τῷ πυρὶ τῶν ἀπείρων κολάσεων, καὶ τὰς ἀμέτρους φάλαγγας, τῶν δαιμόνων συγκόψας, νίκης βραβεῖα, ἀνεπλέξω δοξάζων τὸν Κύριον.

Νεκρωθεὶς ἐκουσίως πανόλβιε, τὴν ζωὴν τὴν ἀγείρω ἀπέλαβες, καὶ παραδείσου εἴσοδον, καὶ τὰς θείας σκηνώσεις, ἐν αἷς χορεύων, τῶν τιμώντων σε μέμνησο Ἄνθιμε.

Θεοτοκίον.

Ιεραῖς ἐν φωναῖς μακαρίσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν κιβωτὸν τὴν ἔμφυχον, τῶν μαρτύρων τὴν δόξαν, τὴν ἀνωτέραν Χερουβὶμ καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως.

Ἄλλος· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Σὺν ἐγκωμίοις γίνεται, θεοφόρε ἡ μνήμη σου· τῆς δικαιοσύνης γὰρ ἐδείχθης τρόφιμος, ἀνδρείας φρονήσεως, καὶ σωφροσύνης πάτερ σοφέ· τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνακράζων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν θεοφόρον ἅπαντες, εὐφημίαις τιμήσωμεν, ὡς ἐμπεπλησμένον ἐναργῶς τῆς χάριτος, καὶ θείαις ἐλλάμψεσι, πεφωτισμένον ἄριστα. τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἐκβοῶντες, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν τῷ μνημείῳ σώμά σου, ἱεράρχης ἐκῆδευσε, καὶ τῆς εὐθυμίας, ὁ φαιδρὸς ἐπώνυμος, ψυχὴν δὲ οἱ ἄγγελοι, ἐν οὐρανοῖς προσήνεγκαν, τῷ δημιουργῷ χαρμονικῶς ἐκ-

βοῶσαν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φιλοσοφεῖν ἐπόθησαν, τῆς σοφίας τῷ ἔρωτι, τῆς ἐνυποστάτου, ἀσκηταὶ θεόφρονες, τῆς κόσμῳ πανάμωμε, ἀναδειχθείσης Κόρη ἐκ σῆ, καὶ θεοπρεπῶς τὰς ἀρετὰς φυτευσάσης· ἦν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἰρμός· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὡδὴ ἡ· Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ως ῥόδον εὐώδες μυστικῶς, ἐξήνθησας, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν ἡμᾶς εὐωδιάζεις, Κυρίου εὐδία γενόμενος, καὶ πάθη τὰ δυσώδη μακάριε, ἀποδιώκεις τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον τὴν μνήμην σου τελεῖ, τὴν ἐνδοξον, συγκαλοῦσα πόλιν ἅπασαν, ἡ εὐγενῆς Νικομηδέων, περιδόξός τε πόλις ἐν πόλεσιν. αὐτῆς γὰρ πολιοῦχος γεγένησαι, ἦν οὐρανὸν μάρτυς ποιμαίνε.

Ηγῆ σε τὸ αἷμα ἐκχυθὲν ἐδέξατο, ἱεράρχα, τὸ δὲ πνεῦμα σου, εἰς οὐρανοὺς ἀνεκομίσθη, τοῖς θείοις συναγάλλεσθαι πνεύμασι, μεθ' ὧν ἡμῶν μνημόνευε Ἄνθιμε, θείων μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Φλογίνη ῥομφαία ἡ τὸ πρὶν τὴν εἴσοδον, παραδείσου ἐναπείργουσα, νῦν δὲ δίδωσι παρθένη, τοῖς πάθητὰ σεπτὰ εἰκονίσασσι, Χριστοῦ τοῦ λογχευθέντος θελήματι, καὶ σὲ τιμῶσι τὴν ὑπέρτιμον.

Ἄλλος· Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ροαῖς σου τῶν δακρύων ἐκαθαρθεῖς, νῦν φωτὸς ἀπολαύεις Θεόκτιστε, τοῦ τριφεγγοῦς, τούτῳ παριστάμενος ἐμφανῶς, καὶ ταῖς ἐκείθεν ἄριστα, ἐκλελαμπρυσμένους μαρμαρυγαῖς, ἐξ ὕψους ἐποπτεύοις, ἡμᾶς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας παμμακάριστε.

Αγάπη καὶ ἐλπίδι θωρακισθεῖς, καὶ πιστῶς

πεφραγμένος διέλυσας, τὰς μηχανὰς, ἔ τὰς μεθοδίας τῶν δυσμενῶν. καὶ νικητὴς γενόμενος, νῦν στεφανηφόρος περιπολεῖς, ταῖς θείαις σὺν χορείαις, ἀγγέλων καὶ δικαίων, περὶ τὸν θρόνον τοῦ παντάνακτος.

Σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς, ἐν τῇ γῆ σὺν ἀνθρώποις βιώσαντες, ἐν οὐρανοῖς, λάμπετε θεόφρονες ἀσκηταί, σὺν ἀσωμάτων τάξεσιν, αἰγλή ἐντροφῶν ἐς θεαρχικῆ ἢ παρ' ἧς καὶ τῶν ἀγώνων, ἐνδίκως τοῖς στεφάνοις, ὡς νικηφόροι ἐκοσμήθητε. Θεοτοκίον.

Ω θεία καὶ θεόφρον καὶ ἱερά, ξυνωρίς τῶν πατέρων ὑπέρλαμπρε, ταῖς σαῖς λιταῖς, κόσμων τὴν εἰρήνην παρὰ Θεοῦ, καταπεμφθῆναι αἰτῆσαι, καὶ ταῖς ἐκκλησίαις εἰλικρινῆ, ὁμόνοιαν καὶ πίστιν, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις, τῆς Θεοτόκου παμμακάριστοι.

Ἐξαποστειλαρίον. **Χ**ορείαν ἄγε σήμερον ἑτησίαν, Νικομηδέων πᾶσα χαίρουσα πόλις, τοῦ καλοῦ ποιμένος σου, καὶ σκίρτησον, τὸν πολιούχον ἔχουσα, διατηρῶντά σε βλάβης, τῶν δυσμενῶν ἀνωτέραν. Ἐξέρον τοῦ Ὁσίου.

Αγγελικῶς ἐδίωσας, ἐπὶ γῆς θεοφόρε, σὺν Εὐθυμῷ πάνσοφε, τῷ μεγάλῳ φωστῆρι, Θεόκτιστε διαπρέφας, ἐν εὐχαῖς καὶ νηστείαις, καὶ πλείστοις κατορθώμασι, πρακτικῆς θεωρίας, μεθ' οὗ καὶ νῦν, παρεστῶς Τριάδι τῇ ἀπροσίτῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευς, τῶν τιμώντων σε μάκαρ. Θεοτοκίον ὁμοίον.

Τετυρωμένον πάντα γενε, καὶ πύοτατον ὄρος, Δαβὶδ θεογεννήτρια, μελωδῶν σε ἐκάλει, ὁ σὸς προπάτωρ παρθένε. Σολομῶν δὲ ὁ θεῖος, κλίνην σαφῶς τοῖς ἄσμασιν, Ἡσαίας δὲ ῥάβδον, καὶ Ἰακώβ, κλίμακά σε εἶδε ἔ πύλην ἄλλος, ἐξ ἧς Θεὸς τὸ φύραμα, νεουργεῖ τῶν ἀνθρώπων. Σταυροθεοτοκίον ὁμοίον.

ταυρῷ τὸν σὸν ὄρωσα πρὶν, τόκον ἀνυψω-

θέντα, θρήνοις σαυτὴν συνέκοπτες, παρεῖας σὺν θριζί σου, ἐκτίλλουσα καὶ βοῶσα, τέκνον ἐμῆς νηδύος, πῶς φέρεις ταῦτα Σῶτερ μου; πῶς καὶ θνήσκεις υἱέ μου; ἀλλὰ ὑμῶ, τὴν σὴν συγκατάβασιν πανοικτίρμον, σῶσαι τὸ γένος πάντως γὰρ, τῶν βροτῶν ἠέουλήθης.

Εἰς τὸν σχ. τῶν Λίνων σχ. τῆς ἀκτωήγου.

Δόξα. ἤχος δ'. Ἐρραῖμ. Καρίας.

Τῆ Νικομηδέων μεγαλοπόλει, πᾶσα πόλις καὶ χώρα συνεορτάζει σήμερον, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεβασμίου αὐτῆς πολιούχου. καὶ γὰρ τὰ πέρατα τῆς γῆς, κροτεῖ ἐπευφραϊνόμενα, τῇ νῦν πανηγύρει τοῦ ἱερομάρτυρος. τούτῳ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἄσμασιν ὡς ἄνθεσι, στεφάνως πλέξαντες ἐκδοήσωμεν χαίροις ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ τὴν ψυχὴν θεῖς ὑπὲρ τῶν προβάτων, ἡ θυσία καὶ θύτης, ὁ ἱερεὺς καὶ ἱερεῖον σου δεόμεθα, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, Χριστὸν Ἀνθιμὲ ἰκέτευε, τὴν ποιμνὴν σου ταύτην, τῶν βαρβάρων λύκων λυτρωθῆναι, καὶ τῆς οὐρανῆς μάνδρας σὺν σοὶ ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας πανάμωμε, καὶ ραθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε. μὴ ὡσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος. διὰ τῆ σῆ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους πραφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάντα γνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς δεσπότην κλαίβσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζβσα ἀνεκραύγαζε τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν παραμύθιον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ'. καὶ τοῦ ἁγίου ἡ γ'. ἠδὲ εἰς β' καὶ ἡ ε'. εἰς β'. Προκειμενον ἤχος βαρύς. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου. Στ.

Τί ανταποδώσωμεν. Ὁ ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν. Ἀλληλοῦσα. ἤχος β'. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται. Τοῦ Ὁσίου. Στχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα. δι' ἐμοῦ ἐάν τις. Καὶ τοῦτο εἰς Ὁσίους ἀρμόζει. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. Καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν συνήθειαν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαβύλα Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας· καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ θεόπτετου Μωυσέως τοῦ προφήτου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. στχ. προσόμια.

ἤχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Εν αἵματι βάψας σου, τὴν ἱερὰν διπλοῖδα εἰσηλθες εἰς ἅγια, τῶν ἁγίων ἅγιος σὺ γενόμενος, Βαβύλα ἐνδοξε, καὶ σαφῶς πάντοτε, ἀπαλαύεις τῆς θεώσεως, ὠραιζόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ λαμπόμενος, καὶ ἄγγελος δεικνύμενος, ταῖς καθαρωτάταις μεθέξεσιν. ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ πόθῳ ἐορτάζομεν τὴν σὴν, ἱερωτάτην πανήγυριν, ἀξιομακάριστε.

Σιδήρῳ πεδούμενος, ἀνεμποδίστως τὴν τρίβον, διώδευσας Ὅσιε, τὴν πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν φέρουσαν, τὰ σεπτὰ στίγματα, Βαβύλα πάνσοφε, ὡσπερ κόσμον περικεείμενος, ἐν ἧ γενόμενος, οἷα νικητῆς ἀληθέστατος, καὶ μάρτυς ἀπαράτρωτος, καὶ ἱεουργὸς ἱερώτατος, μέλπεις σὺν ἀγγέλοις, μελωδῆμα τὸ θεῖον καθαρώς ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, τριάς ὁμοούσιε.

Ποίμνης προϊστάμενος, τῆς λογικῆς ἱεράρχα, βακτηρία γνώσεως, ἐπὶ χλόην ἔθρεψας ταύτην πίστεως, καὶ θηρῶν ἔσωσας, καὶ Θεὸν εὐφρανῶν, τὸν ἐξ ὕψους σε ποιμάναντα· ὃν κατενώπιον, τῶν ἀλειτουργῶν μακάριε, κηρύττων ὡσπερ ἄκακον, τέθυσαι ἀρνίον γηθόμενος, μετὰ τῶν ἀκάκων, παιδίων, καὶ προσήχθης σὺν αὐτοῖς, θύμα εὐώδες ὁλόκληρον, Βαβύλα θεσπέσιε.

(Μὴν Σεπτεμ.)

Ἔτερα τοῦ προφήτου. ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Εν θυέλλῃ τὸν ἄσαρκον, καὶ ἐν γνώφῳ τὸν ἄυλον, Μωϋσῆ τεθέασαι, ὡς χωρεῖν δυνατόν θεοειδῆς τε γενόμενος, τῇ δόξῃ τῇ κρείττονι, τῷ σαρκίνῳ Ἰσραὴλ, νομοθέτης κεχείρισαι, ἀλλ' οὐ πέφυκε, νοῦς γεώδης τοῖς θεοῖς ἐμβατεύειν· ἡ γὰρ χάρις τοῖς ὀρωσί, τὰ λίαν κρείττονα δίδοται.

Ιερεὺς ἐννομώτατος, στρατηγὸς γενναιότατος, τῷ παραπικραίνοντι ἀναδέδειξαι, Μωσῆ μασιζων τὴν Αἴγυπτον· τῇ ῥάβδῳ δὲ θάλασσαν, διαιρῶν τὴν ἐρυθρὰν, καὶ βυθίζων ἀλάστορα, καὶ ὑψάυχενα, Φαραὼ σὺν τριστάταις, καὶ διάγων, ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐκτρέφων, τὸν Ἰσραὴλ τὸν ἀγνώμονα.

Μωϋσῆ τὸ ὑπόδημα, τῶν ποδῶν λύσον τὰ χιόν· ὁ γὰρ τόπος ἅγιος, ἐν ᾧ ἔστηκας, μήτι νεκρώσεως σύμβολον, ἐν σοὶ περιφέρηται. ἐν γὰρ βάτῳ καὶ πυρὶ, μυστικῶς σοι ὀπτάνεται, τὰ παράδοξα, τῆς Θεόπαιδος Κόρης, ἐν τῷ ὄρει, τῷ Χωρὶβ ὁ χρηματίζων, τῷ Μωϋσῆ ἀπεφθέγγετο.

Δόξα. ἤχος πλ. β'.

Βάσιμον κρηπίδα ἢ ἐκκλησία κέκτηται, τῆς ἱερούς σου ἀγῶνας, ἱερομάρτυς Βαβύλα· ἦν ἔφυλάττεις ἀκράδαντον, καὶ ἀνεπιβούλευτον, ἐκ λύκων κραταιῶν, κηρύττουσαν τὰς ἀριστείας σου, καὶ μεγαλύνουσαν σὺν σοὶ τὰ νήπια, τὰ ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντα, μετὰ σοῦ μακάριε.

Καὶ τῶν Θεοτοκίων. Τριήμερος ἀνέστης.

Κατάνυξιν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε, τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἢ τομῆ, ἐγγίξει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης. τῇ θεοτόκῳ δράμει πρόσπεσον.

Σταυρολεντακίον ὄμιον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἡ πεανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύ-

ρετο, βοῦσα· υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν στγ. στγρ. τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα. ἤχος πλ. β'. Βαβύλα.

Βήματι τυράννου παρεστηκώς, καὶ ἀγωνι-
ζόμενος ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐκραύγαζες· ἰδοὺ
ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἅμοι ἔδωκεν ὁ Θεός. μεθ'
ῶν ἐστεφανώθης ἐν οὐρανοῖς, Βαβύλα ἱερο-
μάρτυς, πρεσβεύων ἀπαύστως, τῶν παγίδων
τοῦ ἐχθροῦ, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτε-
κες, βασιλέα, τοῦ παντός καὶ ποιητὴν, ἐν ᾧ ὥρα
ὅταν κρίνῃ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, κατοι-
κτειρῆσαί με τὸν δοῦλόν σε.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Δαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά
σε, ἐπὶ ξύλῳ, ἡ Παρθένος καὶ ἀγνή, ἡ μήτηρ
σου ὄρωσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα
Σῶτερ διετέρωτο.

Τροπάριον τοῦ Ἱερομάρτυρος. ἤχος δ'. Καὶ τρό-
πων μέτοχος.

Ἄλλο τοῦ Προφήτου ἤχος β'.

Τοῦ προφήτου σου Μωϋσέως τὴν μνήμην
Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτ. ὁμοιον.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθης σγλ. Κανὼν τῆς Ὀκτωή-
χου εἰς, καὶ τῶν ἁγίων δύο.

ᾠδὴ α'. ἤχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Τὴν τῶν οἰκείων αἱμάτων ὡς Μωϋσῆς, ἐ-
ρυθραίαν θάλασσαν, ἀκυμάντως διελθὼν, Βα-
βύλα μακάριε. Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόας
ἄσωμεν.

Σὺ τῶν γηίνων τὸν πόθον τῷ θεϊκῷ, ὑπο-
τάξας ἔρωτι, κατεφρόνησας τοῦ ζῆν, Βαβύλα
μακάριε, Χριστοῦ ἐπειγόμενος ἰδεῖν τὴν ὡ-
ραιότητα.

Τῆς ὑπερθέου τριάδος ὡς ἐρασῆς, τοῖς τρι-
σὶ συνέθανες, ἀγαλλόμενος παισὶ, Βαβύλα μα-
κάριε, τὴν σὴν προϊέμενος ψυχὴν, τῷ ταύ-
της ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς
ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νῆν
σαρκούμενον ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς
ἐδείχθης Δέσποινα.

Ἄλλο Κανὼν τοῦ προφήτου οὐ ἢ ἀκροστιχ.

Μωσῆς Προφητῶν πρῶτος αἰνεῖσθω λόγοις.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Κλήμεντος.

ᾠδὴ α'. ἤχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μωσῆς Προφητῶν αἰνεῖσθω πρότερος, ὡς ἐ-
κπατῖα Θεῷ, συνομιλήσας πρῶτος ἐμφανῶς, ἐν
προσώπῳ πρὸς πρόσωπον, οὐκ αἰνιγματῶν φά-
σμασιν, ἀλλ' ὡς ἐν εἰδει σαρκὸς βλέψας αὐτόν.

Ως θεῖον δημαγωγὸν ἡ ῥύστην σε, τοῦ συγ-
γενοῦς Ἰσραὴλ, Μωσῆ θεόπτα, δέδωκε Θεός,
τῷ πατρὶ ὡσπερ ἠῤῥατο, ἐπαγγελίας ῥήμα-
τι, προμυθέντι σου τὴν γέννησιν.

Σοφίας σε θησαυρὸν ἐφεύραντο, αἱ γενικαὶ
ἀρεταί, ἐγκεκρυμμένον γνώσει τοῦ Θεοῦ, ὡς
ἐν Θήβῃ θεόπτα Μωσῆ. διό σε ἀνεθρέψατο, ἡ
βασιλὶς καὶ θεία πρόνοια.

Ηρνήσω θεοπτικῶς πανεύφημε, ἐκ βρέφους
πᾶσαν θηλὴν, τῷ δὲ γνησίῳ γάλακτι τραφεῖς,
παρεδήλους σαφέςατα, τῆς πρὸς Θεὸν ἐγγύτη-
τητος, τὸ ὑπεραῖρόν σε ἀξίωμα. Θεοτοκίον.

Κατέπτη Μωσῆς ἰδὼν παράδοξον, ἐν πρῶ-
τοις θέαμα, βάτον καὶ φλόγα ξένην συμπλο-
κὴν, τὸν Θεὸν ἐκ Παρθένου μητρός, προζω-
γραφοῦσαν ἄφθαρτον, ὃν διαβάς τοὺς χρό-
νους εἶδε σαρκί.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τοῦ πισοῦ σου Βαβύλα,
καὶ στεφανώσας αὐτόν, τῷ σεφάνῳ τῆς ὁμο-
λογίας σοῦ.

Μαρτύρων γέγονεν ἰσχύς, Κύριε ὁ σαυρός σου, σερεώσας τοὺς παῖδας, σὺν Βαβύλα τῷ κλεινῷ, καὶ καθελὼν δι' αὐτῶν, τὰ τῆς πλάνης ἄθεα φρυάγματα.

Ισχύς ἐξέλιπε Χριστέ, διαδόλου εἰς τέλος, τοῖς ἀκάκοις παισὶ γὰρ, καὶ τῷ θεῷ Βαβύλα, ἠττάται ὁ ἰσχυρός, καὶ γελάται ὑπ' αὐτῶν παιζόμενος. Θεοδοκίον.

Ισχύς μου ὕμνησις Χριστός, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, περικείμενος σάρκα, Θεοτόκε δουλικήν, καὶ ἐκ δουλείας ἡμᾶς, διαδόλου σώζων ἀγαθότητι.

Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε. **Ο**λως τῆς ἀρρήτου γνώσεως, ἐπλήσθης θεόπτα· τὸ γὰρ πνεῦμα τὸ πανάγιον, δι' ἀγγέλου τὴν τῶν ἀρχαίων, ἐμύησάτο σε γνῶσιν τρανῶς.

Φέρων τηλαυγῶς τὰς θείας αὐγὰς, ταῖς θεοσημείαις κατέπληττες Αἴγυπτον, μεταβάλλων τὴν τῶν στοιχείων, παραδόξως φύσιν πάνσοφε.

Ηὕγει τὸ ὠραῖον κάλλος σου, τὴν ἐκ θείας αἰγλης, λαμπρὰν μάκαρ ἀστεειότητα, ἕως πρὸς θείαν ἀπλήστως πάντας, ἐπεσπάσω ἐκ προνοίας αὐγῆν. Θεοδοκίον.

Ηχθῆς τοῦ φρικτοῦ ὄραματος, πρὸς ἐκστατικὴν κατανόησιν πάνσοφε· ἀλλ' ἐσχέθης φωνῇ Κυρίου, τοῦ τεχθέντος ἐκ Παρθένου σαρκί. Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε. Κάθισμα, ἤχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζέων πίστεως ὁμολογία, πλάνης ἐσθεσας κακοδοξίαν, στηλιτεύσας τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, καὶ ὀλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος, θαυματουργίας δροσίσεις τὰ πέρατα, πάτερ Ὅσιε. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ηροφητῶν ἀπάντων σε, πρῶτον ὡς ὄντα, Ἄλλος. ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

εὐσεβῶς γινώσκοντες, ἀνευφημοῦμεν οἱ πιστοὶ. πρῶτος Θεὸν γὰρ ἐώρακας, ὡς δυνατόν ἦν ἀνθρώπῳ θεάσασθαι.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον ὁμοίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, ἕως πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Σταυροθεοδοκίον ὁμοίον.

Επὶ ξύλου βλέψασα, ἀναρτηθέντα, τὸν υἱόν σου πάναγνε, σπλάγγνα μητρῶα γοερῶς, σπαρασσομένη ἐκραύγαζες· οἱ μοι πῶς ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Ἦδη δ'. Χριστός μου δύναμις.

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, πρὸ βημάτων ἐδόας τυραννικῶν, ἀπειλαῖς ἀπτότητος, ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἐν Κυρίῳ ἀγαλλόμενος.

Θυσίαν ἄμωμον, φρικτὴν ἀναίμακτον, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, καὶ σεαυτὸν, σφάγιον δι' αἵματος, ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἀκηλίδωτον προσήγαγες.

Τῶν παιδῶν Ὅσιε, τὸ νέον φρόνημα, ὡς σοφὸς παιδοτρέφης πνευματικῷ, ἀποτρέφειν γάλακτι, ἱερομάρτυς Βαβύλα, εἰς τελείωσιν κατήρτησας. Θεοδοκίον.

Ναὸν πανάγιον, Θεοῦ γινώσκοντες, σὲ τὴν ἄσπιλον μόνην, καὶ τῶν πιστῶν, πάντων ὑπερέχουσαν, ἱερωτάταις σε φωναῖς, Θεοτόκε μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τῆς ἰσχυρότητος τῆς γλώττης καὶ τῆς φωνῆς σου, διαμειφθείσης θεία προνοία θεόπτα, ῥήτωρ μυστηρίων Θεοῦ, ἐδείχθης ἐν ῥήματι, καὶ πληγαῖς ἐπάταξας Αἴγυπτον.

Ως παράδοξος ἡ κλήσις σου ὦ θεόπτα, ὡς φοβερά τὰ ἔργα τῶν σὺν τεραστίων ὥπτα.

γὰρ ὁ ὢν σοι Θεός, ἔδωξέ μοι ὑψώσας σε, Ἰσραὴλ σωτήρα ἀπέστειλε.

Νομοθέτην παραδόξων καὶ δυσεφίκτων, τοῦ Θεοῦ διδαγμάτων, ὑμνοῦντες σε πίσει, κράζομεν θεόπτα Μωσῆ, τὴν ἰλεων αἴτησαι, τοῦ Θεοῦ ἡμῖν θείαν δύναμιν.

Πᾶν πρωτότοκον ἐπάταξας τῆς Αἰγύπτου, ὡς ὁ Χριστὸς δαιμόνων ἐνέκρωσε κράτος. τύπος γὰρ τοῦ μέλλοντος, τὰ σοὶ ἐνεργούμενα, ἀληθῆς ὑπῆρχον αἰοῖδιμε. **Θεοτακ.**

Μὴ ἐγγίσης ἐν τοῖς ὧδε Μωσῆ ἀκούσας, Θεοῦ φωνῆς βοώσης, ἐκ φλογός ἔ τῆς βάρτου· ἅγιος ὁ τόπος γὰρ εἰκότως προέγραψεν, ἐν σαρκὶ τεχθήσεσθαι Χριστὸν ἐξ ἀγνῆς.

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τὴν θείαν χάριν σου Ἰησοῦ, ὁ ἱερομάρτυς Βαβύλας, ὄντως ἐξ ὕψους ἐδέξατο. ὡς καὶ παῖδας νέους, πρὸς σὴν ἀγάπῃσιν, ἀλείφειν καὶ θανάτου πρὸς καταφρόνησιν.

Τῆ θεία γνώσει σου ἐλλαμφθεῖς, ὁ ἱερομάρτυς Βαβύλας, πάντας ἐδίδασκε Κύριε, σὲ εἰδέναι μόνον Θεὸν τὸν ὄντως Θεὸν, ἐκ ζόφου καὶ τῆς πλάνης ἀνακαλούμενον.

Τῆ θεία ψήφῳ σου προκρίθεις, ὁ ἱερομάρτυς Βαβύλας, τὴν λογικὴν νέμειν ποιήμην σου, σοὶ προσφέρει Λόγε Θεοῦ, τὸ αἷμα αὐτοῦ, πρὸς τρίβον σωτηρίας, πάντας σοφῶς ὀδηγῶν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ τῶν δούλων σου τὸν ἐκ σοῦ, Πάναγνε δεσπότην τοῦ παντός, ἐκδυσωποῦσα ἰκέτευε, πάσης ἐναντίας βλάβης λυτρώσασθαι, τοὺς σὲ ὁμολογοῦντας Παρθενομήτορα.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ραπίζεις ἐρυθρὰν, ἔ ποιεῖς διαιρέσεις πολλάς, τῆ ράβδῳ σου ὡ θεόπτα, ἵνα δεῖξῃς ἐν ταύτῃ, σταυροῦ τὴν θείαν δύναμιν.

Ωτόλιμης προσφιλοῦς, ὡ ἀπλότῃτος ψυχῆς

καθαρᾶς· εἰ ἔγνωσμε παρὰ πάντας, πρὸς Θεὸν ὁ θεόπτης, φησὶ γνωστός μοι φάνηθι.

Τῆ πέτρα σκεπασθεῖς, οὐκ εἶδες Θεῶ πρόσωπον, ὡς κρύφιον ὡ θεόπτα, τὴν δὲ σάρκωσιν ἔγνωσ, τοῦ Λόγου ὡς ὀπίσθια.

Οὕων ὑετὸν, ἀντὶ ὕδατος μάννα ποτέ, Μωσῆς ἐστὶν ὁ θεόπτης, ὁ δούς ὀρτυγομήτρας, τροφήν τῷ Ἰσραὴλ δι' εὐχῆς.

Θεοτοκίον.

Εισέδους αἰσθητῶς, ἐν τῷ γνόφῳ ἔ ἔμαθες, τὰ ἄρρητα ὡ θεόπτα, ὅτι μέλλει ἐκ παρθένου, Θεὸς σαρκὶ τεχθῆναι ἐν γῆ.

ᾠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, τῷ τῆς πλάνης καθορῶν, κυμαινομένην κλύδωνι, Βαβύλας ὁ αἰοῖδιμος ἀθλητῆς, ἐβόα ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Χριστὸν ἐκμιμούμενος, πρὸ τῆς ποιμήνης τὴν ψυχὴν, τὴν ἑαυτοῦ προδέδωκεν, ὁ αἰοῖδιμος μάρτυς καὶ ἀθλητῆς, ζωὴν πρὸς αἰώνιον, ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου μεθιστάμενος.

Τῶν παίδων τὸ ἄστατον, ἐπεστήριξε σοφῶς, τοῖς ἑαυτοῦ παθήμασι, Βαβύλας ὁ αἰοῖδιμος ἀθλητῆς, ζωὴν πρὸς οὐράνιον, ἀπὸ γῆς μεταφέρων ὁ πανεύφημος. **Θεοτοκίον.**

Δεσμῶν ἀπολέλυμαι, καταδίκης καὶ ἀρᾶς, εὐλογημένη πάναγνε, τῷ τοκετῷ σου, μόνῃ γὰρ ἐπὶ γῆς, Θεὸν ἐσωμάτωσας, καθαρῶν ἐξ αἱμάτων σου πανάμωμε.

Ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Στρατεῖαν, κεκτημένος Θεοῦ Ἰσραὴλ δυνατὴν, τὰ τῆς κακίας ἐπτὰ μὲν, Χαναναίων ἔθνη ἐξαφανίζεις, τῷ λαῷ σου, κατακληροδοτεῖς δὲ τὴν γῆν τὴν αὐτῶν.

Αρρήτως, ὑπελθὼν ἐν τῷ γνόφῳ τῷ θείῳ Μωσῆ. οὐ ὁ Θεὸς ἦν καλῶν σε, τὰς γραφεῖ-

σας πλάκας δακτύλω αὐτῆ, τῶν νομίμων, ὑπεδέξω ὡς μέγας θεράπων αὐτοῦ.

Ιστηρι, ὑπακούειν Θεὸς τῆς φωνῆς αὐτοῦ, τὸν Μωϋσῆν τὸν θεόπτῃν, κατ' ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἐμφανῶς, ἵνα ἠείξῃ, φοβερὸν μετὰ δόξης τὸν μύστην αὐτοῦ.

Νόμιμοι, ὡς τῆς χάριτος παῖδες ὑπάρχοντες, τὴν εὐλογίαν τρυγῶμεν, εὐφημῶντες μακαρσε, καὶ Ἑβραίους, ὡσπερ πάλοι, Ἰακώβ, τὸν Ἡσαῦ νῦν πτερνίζοντες. *Θεοτοκίον*

Νεύματι, θεϊκῶ σε προγράφει Μωσῆς ὁ κλεινός, κιθωτὸν Θεοτόκε, ταῖς αὐγαῖς τῆ πνεύματος πάντοθεν, ὡς χρυσίω, κατακεκαλυμμένην εἰς δόξαν Θεοῦ.

Κοντακ. ἴχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.
Ως εὐσεβείας κήρυκα, καὶ ἀθλητῶν ἐδραϊώμα, ἡ ἐκκλησία δοξάζει σε ἐνδοξε, λαμπρονομένη σήμερον. ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐν εἰρήνῃ τελεία, τοὺς μεγαλύνοντας, καὶ ἀνυμνοῦντάς σε φυλαχθῆναι δυσώπηρον, ὦ πολυάθλε. *Ὁ Οἶκος.*

Τὴν τοῦ κόσμου σαφῶς ματαιότητα, ἐννοῶν ὁ τοῦ κόσμου ἀλλότριος, ἐξ τὰ πάθη Χριστοῦ μιμητάμενος, τὰ τοῦ σώματος πάθη ἐνέκρωσας καὶ τὸν σταυρὸν σου ἀράμενος ἠκολούθησας μάρτυς τῷ κτίστῃ σου καὶ συμμένων αὐτῷ νῦν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν σέ τιμώντων ἀ-ἀληθῶς, ὦ πολυάθλε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ δ' Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαβύλα ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τριῶν νηπίων, οἱ διὰ ξίφους ἐτελειώθησαν.

Στχ. Ὁ Χριστὸν αὐτὸν Βαβύλας θύων πάλοι.

Χριστῷ προθύμως θύεται διὰ ξίφους

Στχ. Αἶνον προσῆξαν τῷ Θεῷ παῖδες πάλοι,

Οἱ νῦν δὲ παῖδες, τὰς ψυχὰς αὐτῶν ξίφει.

Παῖδας καὶ Βαβύλαν πέφνε ξίφος ἀμφὶ τετάρτην.

Ος εἰσελθόντα Νουμεριανὸν τὸν βασιλέα ἐν τῇ καθ' ἑαυτὸν ἐκκλησίᾳ, ἀπήλασε τῆς ἐκκλησίας, διὰ τὸ φονεῦσαι τὸν υἱὸν τοῦ Περσῶν βασιλέως, ὃν εἶχεν εἰς

ὄμηρα. διὸ σιδήροις δεσμεῖται, καὶ πομπεύεται, καὶ τὴν κεφαλὴν σὺν τοῖς τρισὶ παισὶν ἀφαιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Βαβύλας, ὁ ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκαλος, σὺν τοῖς ὑπ' αὐτῷ ὀγδοήκοντα τέσσαρσι παισὶ ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Μαθήσεώς σοι μισθὸς ἐκ τῶν παιδίων, Βαβύλα θείε τῆς τομῆς κοινωνία.

Εἰς τὰ παιδία.

Στχ. Ὑπὲρ μεγίστου δεσπότη Θεοῦ Λόγου, Τρέχουσι θερμῶς πρὸς ξίφος τὰ παιδία.

Μαξιμιανὸν βασιλεύοντος ἐν Νικομηδείᾳ, διὰ τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν οἱ Χριστιανοὶ κατεκρύπτοντο. προσελθὼν οὖν τις τῷ βασιλεῖ λέγει· βασιλεῦ, ἐν κρυπτῇ καμάρᾳ τινὶ, κάθηται γέρον ὀνόματι Βαβύλας, καὶ διδάσκει τὰ τῶν ἀφρόνων νήπια, μὴ σέβεσθαι τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ τὸν ἐσταυρωμένον. καὶ παρευθὺς οἱ ἀποσταλέντες σὺν αὐτῷ στρατιῶται ἠγαγον τὸν Βαβύλαν σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ ὁ βασιλεὺς· ἵνα τί, ὦ γέρον φησὶ, τοσαύτη κατέχη πλάνη ἐν βιοθανεῖ ἀνθρώπῳ, παρὰ Ἰουδαίων ἀποκτανθέντι, καὶ οὐ προσκυνεῖς τοῖς θεοῖς, οἱς πᾶσα ἡφήλιος προσκυνεῖ, ἐξαπατᾷς δὲ καὶ τὰ τῶν ἀφρόνων νήπια μὴ προσκυνεῖν τοῖς θεοῖς; καὶ ὁ ἅγιος ἀπεκρίνατο· οἱ τῶν ἐθνῶν θεοὶ, ὦ βασιλεῦ, δαιμονία εἰσι. Θεὸς δὲ ὁ ἡμέτερος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησε· σὺ δὲ καὶ οἱ μετὰ σοῦ τυφλοὶ ὄντες οὐ βλέπετε τὴν ἀλήθειαν. Ταῦτα τὸν βασιλέα ἐξέμηναν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καὶ ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν τύπτεσθαι αὐτὸν λίθοις κελεύει, κατὰ τε τῶν παρεῖδων, τῶν πλευρῶν, καὶ τῶν κνημίδων. τούτου δὲ τυπτομένου, καὶ ὄλου τοῦ σώματος φοινηθέντος τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ αἵματι, ἀνεβόησεν ὁ ἅγιος λέγων· εὐχαριστῶ σοι Κύριε, ὅτι γέροντα ὄντα με καὶ ἀσθενῆ, ἐποίησας γενναιότερον βασιλέως φθαρτοῦ σφριγῶντος καὶ ἰσχυροῦ. τότε κελεύει τοὺς ὄμους αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀστραγάλους, τοῖς λίθοις συνθλάτειν, καὶ μετὰ τὸ συνθλασθῆναι πάντα τὰ ἄρθρα, ἐνέβαλον κλοιοὺς βαρεῖς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ τοὺς πόδας τῷ ξύλῳ ἀσφαλίσάμενοι, ἀπέθεντο ἐν εἰρκτῇ. Εἰθ' οὕτως εἰσήχησαν τὰ νήπια, ὀγδοήκοντα τέσσαρα ὄντα τὸν ἀριθμὸν μετὰ τῶν θηλειῶν, καὶ ἤρξατο κολακεῦν ταῦτα ὁ βασιλεὺς. ἐκεῖνα δὲ οὐκ ἀπεκρίναντο, ἀλλὰ περιστρέφοντο πυκνῶς καθ' ἑαυτά. καὶ ἰδὼν ὅτι οὐκ ἀποκρίνονται, ἐχώρισε δέκα μείζονα τῇ ἡλικίᾳ, καὶ φησὶν· ἰδοὺ ὑμεῖς ὡς φρόνιμοι πείσθητέ μοι, καὶ θύσατε τοῖς θεοῖς, καὶ ἔσεσθε σὺν ἐμοὶ ἐν τῷ παλατίῳ, πολλῶν ἀγαθῶν ἀπολαύοντες. τότε Ἀμμώνιος καὶ Δονάτος εἶπον τῷ βασιλεῖ· ἡμεῖς πιστοὶ ὄντες, δαίμοσι κωφοῖς καὶ ἀλάλοις θύσαι οὐκ ἀνεχόμεθα· καὶ ἐκέλευσε τύπτεσθαι αὐτά. ἐν δὲ τῷ τύπτεσθαι αὐτὰ ἔλεγον· ἡμεῖς Χριστιανοὶ ἐσμεν, καὶ

οὐ θύομεν, τότε στραφεῖς ὁ βασιλεὺς πρὸς τὰ ἄλλα νήπια, λέγει· θύσατε καὶ ὑμεῖς, μὴ χεῖρονα τούτων πάθητε. καὶ ἀνεβόησαν καὶ αὐτὰ λέγοντα. Χριστιανοὶ ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, οὐ θύομεν, ἀλλ' ἀνάθεμά σοι μετὰ τῶν θεῶν σου· τότε τυφθῆναι καὶ ταῦτα σφοδρῶς προσέταξε καὶ τῇ φυλακῇ ἐμβληθῆναι, καὶ λιμαγχονηθῆναι. καὶ τῇ ἐξῆς, κρεμασθῆναι προστάσσει τὸν διδάσκαλον, καὶ νεύροις ὠμοῖς καταξάινειν τὰς σάρκας αὐτοῦ. τὸ καθὲν δὲ τῶν παίδων ἡρώτα, εἰ ἀρνοῦνται τὸν Χριστὸν, καὶ τὸν διδάσκαλον αὐτῶν. τῶν δὲ μὴ ἀρνούμενων ἐκέλευσε σὺν τῷ διδασκάλῳ πάντας τῷ ξίφει τελειωθῆναι. προπορευόμενος δὲ ὁ ἅγιος εἰς τὸν προκειμένον τόπον μετὰ τῶν ὀγδοήκοντα τεσσαρῶν αὐτοῦ μαθητῶν, ἔψαλλεν· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. καὶ φθάσαντες εἰς τὸν τόπον τῆς τελειώσεως, πρῶτον μὲν κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, ὁ ἅγιος Βαβύλας ἐτιμήθη τὴν κεφαλὴν, εἶθ' οὕτω τὰ νήπια. πιστοὶ δὲ τινες εὐσεβεῖς νυκτὸς ἐλθόντες, καὶ τὰ λείψανα ἐν ἀκατίῳ ἐμβαλόντες, εἰς τὸ Βυζάντιον διακομίζουσι, καὶ ἐν τῷ βορείῳ μέρει ἔξω τειχέων ἐν τρισὶ λάρναξι καταθέντες, ἔνθα μονὴ ἐστὶ, Χώρα ἐπονομαζομένη, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀνέπεμψαν.

Ὁ ἅγιος Θεότιμος, καὶ Θεόδουλος, οἱ ἀπὸ δημίων πιστεύσαντες πυρὶ τελειοῦνται.

Στχ. Θεότιμος τέθνηκε σὺν Θεοδούλῳ,
Τιμὴν σὺν αὐτῷ δουλικὴν δοῦς Κυρίῳ.

Ὁ ἅγιος προφήτης Μωϋσῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Οὐκ ἐκ πέτρας νῦν, οὐδ' ὀπισθίων μέρει.

Μωσῆ θεωρεῖς ἀλλ' ὅλον Θεὸν βλέπεις.

Ος γεννᾶται μὲν ἐν Αἰγύπτῳ. ἀνελάβετο δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ ὕδατος ἢ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ, καὶ υἱὸν πεποιήκα, καὶ πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων ἐξεπαίδευσεν. αὐτὸς δὲ τῇ ηλικίᾳ προβάς, γενόμενος ἐτῶν τεσσαράκοντα, ἀνείλεν ἄνδρα Αἰγύπτιον, Ἑβραῖον τινὰ τιμωρούμενον· διὸ καὶ φοβηθεὶς ἀπέδρα εἰς γῆν Μαδιάμ· καὶ κεῖ γυναῖκα γήμαντι Σεφώραν τὴν τοῦ Ἰσὼρ θυγατέρα, ὡφθη αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐν τῇ φλογὶ τῆς βάρου· καὶ κεῖ πληρώσας ἔτη τεσσαράκοντα προστάξει, Θεοῦ κατήλθεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς Φαραῶν, ὅπως ἀποστείλῃ τοὺς Ἑβραῖους θύσαι τῷ Θεῷ· μὴ πειθόμενου δὲ αὐτοῦ, αὐτίκα μαστίξει τὴν Αἴγυπτον διὰ τῆς δεκαπλήγου· ἔθεν Θεοῦ ῥοπή παραλαβὼν τὸν λαὸν ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ διὰ τῆς θαλάσσης διαγαγὰν, καὶ διὰ σημείων παιδεύσας, νόμῳ ἐτείχισε. καὶ ἔπει διὰ τῆς ἀντιλογίας τὸν Θεὸν παρώξυνεν, ἀνελλὼν ἐν τῷ ὄρει τελευτᾶ ἐτῶν ὑπάρχων ἑκατὸν εἰκοσι. προέλαβε δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν, ἔτη χίλια τετρακώσια ὀγδοήκοντα πέντε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας. Μνήμη τῆς ἁγίας Ἑρμιόνης
μίας τῶν θυγατέρων Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου.

Στχ. Χωρεῖς πρὸς αὐτοὺς οὐρανοὺς Ἑρμιόνη,
Ἑρμαῖον εὐρηκῦια τὴν σωτηρίαν.

Φίλιππος ὁ ἀγιώτατος ἀπόστολος, ὁ τὸν Κανδάκην βαπτίσας, ἔσχε τέσσαρας θυγατέρας, ἃς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκάς καὶ προφήτιδας καὶ παρθένοὺς μαρτυρεῖ· ἐξ ὧν Ἑρμιόνη καὶ Εὐτυχὴς ἦλθον εἰς Ἀσίαν ἐπιζητοῦσαι τὸν Θεολόγον. μὴ εὐροῦσαι δὲ αὐτὸν, διὰ τὸ μετατεθῆναι ὡς ὁ Ἐνώχ καὶ ὁ Ἡλίας, εὐρον Πατρώνιον μαθητὴν Παύλου τοῦ ἀποστόλου, καὶ διδάχθεισαι παρ' αὐτοῦ, ἐμιμοῦντο τοὺς τρόπους αὐτοῦ. ἡ δὲ Ἑρμιόνη μετέλλε τὴν ἰατρικὴν τέχνην. διὰ τοῦτο οὖν καὶ προσήρχετο αὐτῇ πλῆθος πολὺ, καὶ πάντας τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ ἐθεράπευε. Τοῦ δὲ βασιλέως Τραϊανοῦ διερχομένου κατὰ Περσῶν, διεβλήθη ἡ ἁγία ὡς Χριστιανὴ καὶ παραστήσας αὐτὴν, ἐπειράτο κολακείαις ἀπατήσαι ταύτην, καὶ ἀποστήσαι τοῦ Χριστοῦ. ὡς δ' οὐκ ἐπειθετο, προσέταξεν αὐτὴν κατὰ τοῦ προσώπου ραπίζεσθαι ὥρας ἰκανάς. ἀλλ' ἡ Ἑρμιόνη τὸν Κύριον καθήμενον ἐν τῷ δικαστηρίῳ βλέπουσα ἐν σχήματι Πετρωνίου προσομιλοῦντα, καὶ ἐνδυναμοῦντα αὐτὴν, ἀντ' οὐδενός ἠγάγετο τὰς μάστιγας. Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸ σταθῆρόν τοῦ νοῦς αὐτῆς καὶ πάγιον, αἰδουθεὶς, ἀπέλυσεν αὐτὴν. Ἐξτοτε οὖν ἀνοίξασα ἐν Ἀσίᾳ πανδοχεῖον, ἐψυχαγῶγει πάντας καὶ ψυχικῶς, καὶ σωματικῶς, καὶ ἦν ἰδεῖν καθ' ἑκάστην ἐκεῖσε δοξαζόμενον τὸν Κύριον παρὰ παντός ἀνθρώπου μέχρι τῆς ζωῆς Τραϊανοῦ. Ἐκεῖνου δὲ τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος, βασιλεύσας Ἀδριανὸς ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ καὶ ἀναμαθὼν τὰ περὶ τῆς ἁγίας, παρέστησεν αὐτὴν διὰ τῶν στρατιωτῶν, καὶ φησὶ· λέγε μοι γραίδιον, πόσων ἐτῶν εἶ; καὶ ποίου γένους ὑπάρχεις; καὶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ διάγεις; ἡ δὲ ἁγία ἀπεκρίνατο· ὁ Χριστὸς μου οἶδε πόσων ἐτῶν εἰμι, καὶ ποίου γένους ὑπάρχω· καὶ ὁ βασιλεὺς εἶπεν· ἀραντες τὸ παλλίον ἀπ' αὐτῆς, τύπτετε αὐτὴν ἀφειδῶς λέγοντες· πρὸς ἃ ἐρωτᾷ ὁ βασιλεὺς, μετὰ σεμνότητος λέγε. τυπτομένης δὲ αὐτῆς σφοδρῶς, ὁ ψαλμὸς ἐπὶ στόματος ἦν. καὶ τῶν δημίων ἀτονησάντων, προσέταξεν ἑτέροις στρατιώταις, ἐν τοῖς πέλμασι τῶν ποδῶν αὐτῆς περώνας βαλεῖν. Γενομένου δὲ τούτου, καὶ τῆς ἁγίας τῷ Θεῷ εὐχαριστούσης, ὁ θυμὸς τοῦ τυράννου πλέον ἀνήθη, καὶ κελεύει λέσθητα ἐκκαῆναι μετὰ πίσης, μολύβδου, ἀσφάλτου, καὶ θείου διαπύρου καὶ ἐν τούτῳ τὴν ἁγίαν βληθῆναι. ἐκκαυθέντος δὲ τούτου σφοδρῶς, ἡ ἁγία εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψασα, καὶ κατασφραγισαμένη, εἰσηλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ εὐθέως ἐσβέσθη τὸ πῦρ, καὶ ὁ μολύβδος ἐξεχύθη. ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς λέγει· ἐκκαύσατε τὸν λέσθητα, ἕως οὐ τὰ ὀσά αὐτῆς χωνευθῶσιν. ἀνάφαντες δὲ τὸν λέσθητα, ἐθεύρου τὴν ἁγίαν, ὡς ἐν δρόσῳ ἰσταμένην ἐν αὐτῷ

καὶ λέγει πρὸς τὸν τύραννον ἡ ἁγία ζῆ Κύριος ὁ Θεός μου, ὡσπερ σὺ καθεζόμενος οὐκ αἰσθάνη τῆς πυρᾶς τοῦ λέσθητος τούτου, οὕτως οὐδὲ ἐγώ. ὁ δὲ θαμβηθεὶς ἐπὶ τούτῳ, ἀνέστη τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ προσφάσας τῇ χειρὶ τῷ λέσθητι, εὐθέως ἀπεβάλετο τὴν δορὰν αὐτῆς σὺν τοῖς ὄνουσι. Τότε ἡ ἁγία εἰποῦσα· μέγας ὁ λαὸς τῶν Χριστιανῶν, ἐξέμηκε τὸν βασιλέα. καὶ ἐκκαύσας τήγανον ὡς τε σπινθηροβολεῖν, ἐκείσε τὴν ἁγίαν γυμνὴν ἐξηκόντισεν. ὁ δὲ σὺν αὐτῇ ὢν ἄγγελος Κυρίου, διασκορπίσας τὴν κάμινον ἐκατέρωθεν τοῦ τηγάνου, πολλοὺς τῶν παρευρεθέντων ἐνέπρησεν. ἐκείνη δὲ ὡς ἐπὶ γλῆς ἐν τῷ τηγάνῳ ὕμνει δοξάζουσα τὸν Θεόν. Ἴδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀδριανὸς τὸ παράδοξον θαῦμα, γέγονε σύντρομος, καὶ κελεύει ἐκβληθῆναι αὐτὴν ἐξω τοῦ τηγάνου, πτοούμενος μήπως καὶ αὐτὸς ἔργον τοῦ πυρὸς γένηται. ἐκβληθεῖσα δὲ, λέγει πρὸς αὐτόν. Βασιλεῦ, ὁ Κύριός μου ἐν τῷ τηγάνῳ εἰς ὕπνον με μετέθετο, καὶ εἶδον ὅτε προστεκύνουν τῷ μεγάλῳ θεῷ Ἡρακλεῖ, ὁ δὲ περιχαρῆς γινόμενος, προσέταξεν εἰσελθεῖν αὐτὴν ἐν τῷ ναῷ. τότε τῆς ἁγίας προσευξαμένης καθ' ἑαυτὴν τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ ἡμῶν, εὐθέως βροντῆ γέγονεν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ πεσόντα εἰς γῆν τὰ ἐν τῷ ναῷ εἰδῶλα, συνετρίβησαν, καὶ γεγόνασιν ὡσεὶ χνοῦς. καὶ ἐξελλοῦσα λέγει τῷ βασιλεῖ· εἰσελθε, καὶ δὸς τοῖς σοῖς Θεοῖς χεῖρα βοηθείας, ἐπειδὴ πεπτώκασι, καὶ ἀναστῆναι οὐ δύνανται. καὶ εἰσελθὼν ὁ βασιλεὺς καὶ ἰδὼν τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν, προσέταξεν ἐξω τῆς πόλεως ξίφει τὴν τιμίαν αὐτῆς κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι. καὶ λαβόντες ὅ,τε Θεοδούλος καὶ Τιμάθεος, ἐξῆλθον τῆς πόλεως. καὶ πρὸ τοῦ προσεύξασθαι ταύτην, ὀρμήσαντες κατὰ προπέτειαν διαπράξασθαι τι, ἀπεξηράνθησαν τὰς χεῖρας αὐτῶν. προσπεσόντες δὲ τῇ ἁγίᾳ, καὶ πιστεύσαντες ὀλοφύχως εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑγιεῖς ἐγένοντο, καὶ ἠτήσαντο τὴν ἁγίαν προσεύξασθαι περὶ αὐτῶν, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀποδοῦναι τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον αὐτῆς. καὶ τούτου γενομένου, ἐκοιμήθησαν. καὶ αὐτὴ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ παρὰ τὸν αὐτὸν τόπον. ἐλθόντες δὲ πιστοὶ τινες εὐσεβεῖς, καὶ λαβόντες τὰ τούτων λείψανα, κατέθεντο ἐν τῇ πόλει Ἐφέσῳ ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ εἰς δόξαν πατρὸς, καὶ υἱοῦ, καὶ ἁγίου πνεύματος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν ἁγίων μαρτύρ. Κεντυριῶνος, Ὠκεανοῦ, Θεοδώρου, Ἀμμιανοῦ, καὶ Ἰουλιανοῦ ὀρμηθέντων ἐκ κώμης Κανδαύλης.

Στχ. Ὁ Κεντυριῶν πῦρ πόθου θεοῦ πνέων.

Ψυχὴν προθύμως εἰς τὸ πῦρ ἀποπνέει.

Τριτοῖς ἀθληταῖς ἡ πυρὰ κλίμαξ ἕξνη,

Δι' ἧς ἀνήλθον οὐρανοῦ πρὸς τὸ πλάτος.

Ὅσοι διὰ τὴν εἰς Χριστόν ὁμολογίαν, μετὰ πολλῆς πρότερον βασάνου, προστάξει Μαξιμιανοῦ,

λουτρῷ ἐκκαυθέντι ἐμβάλλονται. κακείθεν ὑπὸ θεοῦ ἀγγέλου ρυσθέντες, τοὺς πόδας πελέκει ἀφαιροῦνται, καὶ πυρὶ ἐναποβρίφεντες, τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Πετρωνίου, Χαριτίνης, Ζαρθήλου, Θαουήλ, καὶ Βεβαίας.

Στχ. Ὑπήρχε Χριστὸς τῷ Πετρωνίῳ πέτρα,

Ἀνωτέρω μένοντι πειρασμῶν βίας.

Στχ. Ὅπερ δι' εὐχῆς εἶχε σαρκὸς τὴν λύσιν,

Ἴδου δι' εὐχῆς, λαμβάνει Χαριτίνην.

Στχ. Τμηθέντες ἄμφω Θαουήλ καὶ Βεβαία,

Ζωὴν βεβαίαν εὔρον ἀντ' ἐψευσμένης.

Στχ. Βέβηλον ὁ Ζαρθήλος οὐ σέβων σέβας,

Ἀνδρῶν βεβήλων χερσὶ βάλλεται λίθοις.

Ὅσοι ὑπήρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλείας. ὢν ὁ Θαουήλ τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης ἦν ἱερέυς. ἀγρευθεὶς δὲ ὑπὸ τινος ἐπισκόπου, προσήλθε τῇ πίστει. διὸ ὑπὸ Αὐγάρου Τοπάρχου ραβδίζεται, τὰς ὀφεις καίεται, τὰς χεῖρας εἰς τοῦπίσω δεσμευθεὶς κατὰ τῆς γαστρὸς τύπτεται, τῆς χειρὸς ἐξαρτυθεὶς κρεμάται, καὶ ξέεται, τῷ πυρὶ ὑποκαίόμενος· εἶτα ἐν ὀργάνῳ τεκτονικῷ βληθεὶς, πρίεται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, καὶ τελειοῦται μαχαίρᾳ, σὺν Βεβαίᾳ τῇ ἀδελφῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων τρισχιλίων ἑξακοσίων εικοσιοκτῶ μαρτύρων.

Στχ. Ἐξακοσίους Χριστὲ καὶ τρισχιλίους,

Σὺν συνάθλοις ἠνωσας ἀγγέλοις ἄνω.

Ὅστινες εὐρέθησαν κρυπτόμενοι ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαιῖσι τῆς Νικομηδείας· οὗς ὁ Μαξιμιανὸς μυρίαὶς ὑποβαλὼν αἰκίαις, θανάτῳ παρέδωκε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίαις.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Αἰ οὐράναι ταξιαρχίαι βλέπουσαι, νεκροφόρους νέους σήμερον, κατὰ τῆς πλάνης, τὸν θεῖον τε Βαβύλαν σὺν αὐτοῖς, ἐβίων συγχαίρουσαι Χριστῷ· εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ ὑπερένδοξος.

Ἡ φωσφόρος τοῦ δεσπότη κατελάμπρυνε, χάρις τοὺς συνελθόντας πιστοὺς, ὁ αἰοιδιμὸς τε Βαβύλας στεφανηφορῶν, προτρέπει συγχαίροντας βοᾶν. εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τῶν τυράννων μὲν ἠπόρει ἡ ἐπίνοια, βοηθεῖν τοῖς μὴ οὔσι θεοῖς· τῇ Παναγίᾳ ὁ θεοπέσις Βαβύλας δὲ, προτρέπει Τριάδι τῆ βοᾶν· εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δαμπροτάταις ἀστραπαῖς σου καταλάμπρυνον, τὴν ζοφεράν καρδίαν μου, ἢ κυήσασα ἐπὶ γῆς τὸν ἥλιον Χριστὸν, Παρθένε ἢ ψάλλομεν αἰεὶ εὐλογημένη ἢ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ

Εν θεοπτίαις, τῶν ἀπορρήτων θεῖος γραφεὺς γεγωνῶς, πᾶσαν τὴν σοφὴν εἰδέαν σὺ τῆς σκηνῆς, διὰ λόγων τεχνησάμενος, τῷ ἀρχιτέκτονι, Βεσελεὴλ παρέθου τὴν πρᾶξιν Μωσῆ.

Ιερατεύειν, θρασυστομήσας πάλαι Κορὲ μετὰ σῶ, ὥφθη κατελθὼν εἰς ἄδου ζῶν παγκληρῆ, τῷ Θεοῦ σοὶ τὸ αἰδέσιμον, Μωσῆ φυλάττοντος, Βασιλείας καὶ Ἱερατείας ὁμοῦ.

Συστρατηγῶν σοι, τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους πάλαι Μωσῆ, ὥφθη Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων τῶν ἐβραυνῶν, ἢ τοῦ σώματός σου θεῖος φερρός. τὸν γὰρ ἀρχέκακον, ἀνθεστηκότα αὐτὸς κατήσχυνε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀαρὼν σε, ἢ θεία ράβδος βλαστάνειν ἐδήλωσε, πᾶσι Θεοτόκε λύσιν ἀμαρτιῶν ἰλασμοὺς βροτοῖς γὰρ γέγονας, καὶ ἀπολύτρωσις, τῆς φρικτῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀπειλῆς.

Ἠδὴ γ'. Θεὸν Πατέρα δημιουργόν.

Ημνήμη σήμερον ἀδελφοί, τοῦ Ἱερέως ἢ Μάρτυρος Βαβύλα, τοὺς ἐν φλογὶ Νεανίας ἀδελφῶν προτρέπεται εὐλογεῖτε τὸν Κύριον τὰ ἔργα, ἢ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ νέοι σήμερον φοιτηταί, τοῦ Ἱερέως καὶ μάρτυρος Βαβύλα, σὺν τῷ πρεσβύτῳ στεφθέντες, ἀδελφῶν προτρέπονται εὐλογεῖτε τὸν Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,

Τὸ χρίσμα τὸ ἱερατικόν, τοῦ Ἱερέως καὶ μάρτυρος Βαβύλα, ἐν τῇ τοῦ αἵματος χύσει, πλέον δοξάζεται διὰ τοῦτο τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ἢ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῶν αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Θεὸν ἐκύησας ἐν σαρκὶ, τὸν κατέχοντα χειρὶ

τὰ πάντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις Παρθένε, τοῦτον ἐβάστασας ὃν ὑμνοῦσιν ὡς Κύριον τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Θεράπων εἰκότως τοῦ Θεοῦ, ὡς πρᾶος ἤρασας, καὶ ἔργοις γέγονας διὸ ἐγνώσθη σοι Κύριος, ὑπὲρ πάντας τοὺς προφήτας Μωσῆ, καὶ ἐνοικήσας σοι πισῶς, ψάλλειν ἐδίδαξεν εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ως μύστης Θεοῦ καὶ λειτουργὸς, καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, Μωσῆ θεόπτα δειχθεὶς, Χριστὸν ἐκήρυξας ἔρχεσθαι, ἐν σαρκὶ προδιαγράφας αὐτοῦ, ἐν σεαυτῷ τὴν φοβεράν ἢ θείαν ἔλευσιν, οὗ ἢ τύπος, ἐμφυχος ὥφθη σαφῶς, καὶ προφήτης πιστός.

Λόγος προφητείας τὸν λαὸν, καὶ νόμος διαταγαῖς, καθοδηγήσας πισῶς, σημείων τέρασιν ἰθυνας, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξεσιν, ὑπὸ Θεοῦ γὰρ προκληθεὶς ἐν γῆ θεόπτα Μωάβ, προσετέθη, πρὸς τοὺς πατέρας τοὺς σου, μετὰ δόξης πολλῆς.

Ορει ἐπιβάς ὡς οὐρανῷ, Θεοῦ προστάξαντος, κατείδες πνεύματι, τὴν τῶν πράξεων γῆν πάνσοφε, αἰσθητῶς δὲ κατενόησας, ἐπαγγελίας τὴν τρυφήν καὶ μεταστάντος ἐκ γῆς, ἐπεκρύβη, οἰκονομία Θεοῦ καὶ τὸ σκῆνός σου.

Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προακήκοε πρὸ σου, θεόπτης ἐνδοξε, Μωσῆ θεράπον Χριστοῦ διότι ἅπαντα ἐβλεψας, τῆς παρθένου τὰ ἰνδάσματα, προδιαγράφοντα αὐτῆς τὴν θείαν γέννησιν ἐν φλογὶ γὰρ βάτου, κατείδες μορφὴν τὴν ἀόρατον.

Ἠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Χριστὸς ἀνθρώποις ὁδὸν ὑπέδειξε, διὰ σταυροῦ πρὸς ὕψος οὐρανῶν εὐεπίβατον. διὰ τοῦτο θάνατος ἠττάται βροτοῖς. παῖδες γὰρ νεα-

νία τούτον οὐκ ἔπτηξαν, σὺν τῷ θαυμασίῳ Βαβύλα· οὐς μακαρίσωμεν.

Εύρων τῶν πόνων σου τὴν ἀντάμειψιν, παρὰ Χριστοῦ θαυμάτων, παροχὴν καὶ αἰώνιον, κληρουχίαν Βαβύλα θεσπέσιε, μέλπεις σὺν τοῖς ἀγγέλοις· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Τριάς ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῇ εὐκλεεῖ σκηνῇ τῶν ἀθλοφόρων προστρέχοντες· ἐν αὐτῇ γὰρ πάρεισιν ἀγγέλων χοροὶ, πνεύματά τε δικαίων, πάντων ἡ δέσποινα, σὺν τῷ θαυμασίῳ Βαβύλα ἰάσεις νέμοντες. Θεοτοκίον.

Ωδὴν προσάγω σοι Κόρη δέσποινα, ἐκ βυπαρῶν χειλέων μου ὁ τάλας δεόμενος, τοῦ βορβόρου βύσαι με τῶν ἔργων μου· ἅπαντας δὲ τοὺς πίστει νῦν εὐφημοῦντάς σε, τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ υἱοῦ δόξης ἀξίωσον.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Γέγονας αὐτόπτης θεόπτα, καὶ μετὰ θάνατον Κυρίου, οὐ δι' ἀμυδρῶν αἰνιγμάτων, Χριστὸν ἀθραΐσας ὡς ἐν τῇ πέτρᾳ τὸ πρῖν, ἀλλ' ἀνθρωπίνῳ σώματι, φῶς ἀπαστράπτοντα Θεότητος.

Ορος τὸ Θαβὼρ ἐδοξάσθη, ὑπὲρ τὸ Σίναιον πλυσίως, ἐνθα Μωϋσῆς ἐκ νεκάδων, ἕ ὁ Θεοσίτης ἐκ χώρας ζώντων Χριστὸν, σὺν ἀποσόλοις ἐβλεπον, μεταμορφούμενον ὡς ὄντως Θεόν.

Σῶσον συμπαθεῖ σου πρεσβεία, καὶ προσευχῶν τῇ παρρησίᾳ, ὡς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ κινδύνων, Μωσῆ θεόπτα καὶ χαλεπῶν καὶ δεινῶν, Χριστιανῶν τὸ πλήρωμα, ἐκ πάσης βλάβης τῶν ὑμνούντων σε. Θεοτοκίον.

Στάμνον σε χρυσῆν τε καὶ πλάκα, ἕ θείαν τράπεζαν παρθένε, πρότερον Μωσῆς διαγράψας, τρανώς ἐδήλου Θεὸν τεχθῆναι ἐκ σοῦ· ὄνπερ ἰδόντες σώματι, πισῶς τὸν ὕμνον συμπληροῦμέν σοι.

(Μὴν Σεπτεμ.)

Ἐξαποστειλάρ. Ὁ οὐρανῶν τοῖς ἄστροις.

Θύτης ὁμῆ ἕ θῦμα, Βαβύλα ὠφθης τῷ Θεῷ, θύων αὐτῷ ἀναιμάκτως, ἕ σοῖς ἐν αἵμασι τυθεῖς, σὺν τοῖς τελείοις νηπίοις· μεθ' ὧν σε ἀνευφημοῦμεν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τοὺς μὴ τὴν σὴν εἰκόνα, παρθένε ἀσπαζόμενους, καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, ἐκ πίσεως εἰλικρινοῦς, κατάβαλε ὡς ἀθέους, καὶ τῇ γεέννῃ παράδος.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Η ἄνυμφός σου Χριστέ μου, μήτηρ ἐν τῷ σταυρῷ σε, ὡς ἐθεάσατο θρήνοις, ἐκόπτετο ἐχθοῶσα· οἶμοι γλυκύτατον φέγγος, πῶς ἔδως ἐξ ὀφθαλμῶν μου;

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Προκείμενον, ἤχος δ'. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ. Στχ. Προωρώμην τὸν Κύριον. Ὁ ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες. Ζῆτει τῶν ἀγίων πάντων. Ἀλληλούϊα, ἤχος δ'. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει με ἔμπροσθεν Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. καὶ τὰ ἐξῆς.

~~~~~

Τῷ αὐτῷ Μηνί. Ε'.

Τοῦ ἁγίου προφήτου Ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σχ. σ'· καὶ ψάλλομεν σχρ. προσόμοια. ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημεῖωσιν.

**Χ**ρίσμα περιχείμενος, σολὴν τε θείαν αἰοῖδι με, Ζαχαρία ὡς ἄγγελος, Θεῷ ἱεράτευσας, μεσιτεύων πλάσῃ, καὶ πλάσματι μάκαρ, καὶ τὰς δηλώσεις ἐναργῶς, τοῦ θείου πνεύματος εἰσδεχόμενος. διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν· τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

**Π**αιδίον ἐώρακας, ἀποτεχθὲν τῆς νεάνιδος, Ζαχαρία θεόπνευστε, πατρὶ τὸν συνάναρχον, καὶ τῷ σῶ προδήλως, προλέγεις παιδίῳ· προφήτης ἔση ἀληθῶς, τούτου τὰς τρίδους ἐταιμαζόμενος· μεθ' οὗ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν

σεπτὴν σου πανήγυριν, ἱερῶς ἐορτάζομεν, θεοφόρε πανόλβιε.

**Ν**αὸς ζῶν καὶ ἔμφυχος, τοῦ θείου πνεύματος γέγονας, καὶ ναοῦ μέσον ἔνδοξε, Θεῷ συγγινόμενος καθαρᾶ καρδίᾳ, ἀδίκως ἐσφάγης, μαρτυρικῶς ἀποπληρῶν, τὸν θεῖον δρόμον σου ἀξιάγαγε. διὸ πρὸς τὸν οὐράνιον, ναὸν εἰσηλθες ἐν αἵματι, τῷ ἰδίῳ αἰτούμενος, ἱλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

**Ι**ερwsύνης νομικῆς, ἐνδεδυμένος ὄντως στολὴν, κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν ἐλειτούργησας, καὶ παρεστῶς ἐν τῷ ναῷ, ἀγγελικὴν μορφήν ἐμφανῶς ἐθεάσω παμμικάριστε. διὸ σου τὴν μετάστασιν ἅπαντες μέλποντες, χρεωσικῶς Ζαχαρία, ἀσμασιν εὐφημοῦμεν, σέ τὸν μετὰ τὸ γῆρας ἐκβλαστήσαντα, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ.

**Κ**ύριε, σὺ τῆς σέ τεκούσης πρεσβείαις, περιφρούρησον τὴν ποίμνην σου ἥνπερ αἵματί σου τιμίῳ, ὡς οἰκτίρμων ἐξηγόρασας. καὶ ἐπιηρείαις ἐχθρῶν, ἀπήμαντον συντήρησον ὅπως ὑμνοῦντες δοξολογῶμεν, τὴν θείαν σου συγκατάβασιν.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοίον.

**Κ**ύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον, ἤλιε τῆς δικαιοσύνης, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε, καὶ ἡ Σελήνη τὸ φῶς, εἰς σκότος μετεβάλλετο ἢ δὲ πανάμωμός σου μήτηρ, τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο.

Εἰς τὸν σχ. σχρ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα προσόμοια τοῦ ἀγίου. ἤχος πλ. δ΄.

Ω τοῦ παραδόξου.

**Ω** τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ παρεστῶς τῷ Θεῷ, ἐν ὑψίστοις ἀρχάγγελος, λειτουργῶ θεόφρονι, Ζαχαρία τὴν σύλληψιν, τὴν τῆ Προ-

δρόμου εὐγγελίζεται, παρ' ἡλικίαν ἐκ τῆς χειρώσεως. ὦ τῆς ἀφράστου σου, προμηθείας δέσποτα, δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

**Ω** τοῦ παραδόξου θαύματος, τῆς παλαιᾶς τὴν σιγὴν, καὶ τῆς νέας τὴν ἐκφανσιν, Ζαχαρίου κώφευσις, προφητεῦει σαφέστατα τὴν γὰρ τοῦ νόμου σιγήσας πλήρωσιν, τὸ φῶς ὑπέδειξε τὸ τῆς χάριτος. ὦ τῆς προνοίας σε, τῆς σαφῆς φιλάνθρωπε, δι' ἧς ἡμᾶς, πάντας περιφρέρησον, ὡς παντοδύναμος.

Στχ. Καὶ σὺ παιδίον, προφήτης Ὑψίστου.

**Ω** τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐν ἱερεῦσι πικρῶς, καὶ ἐν μάρτυσιν ἄριστος, καὶ προφήτης ἔνδοξος, προμηνύων τὰ μέλλοντα, ὁ Ζαχαρίας δέσποτα δείκνυται, τριπλῶ ζεφάνῳ κατακοσμούμενος. ὦ τῶν πλουσίων σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε, δι' ὧν Χριστέ, πάντας καταξίωσον, τῆς βασιλείας σου.

Δόξα. ἤχος β΄. Ἀνατολίου.

**Ω**ς καθαρὸς Ἱερεὺς εἰς τὰ ἅγια τῶν ἀγίων εἰσέδους, καὶ τὴν στολὴν τὴν ἱεράν ἐνδυσάμενος, ἀμέμπτως τῷ Θεῷ ἐλειτούργησας, ὡς Ἀαρὼν νομοθετῶν, καὶ ὡς Μωσῆς ποδηγῶν τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῇ τῶν κωδῶνων ἀκραιφνεῖ συμβολῇ διὸ καὶ πεφόνευσαι. ἀλλὰ τὸ αἷμα σου τὸ δίκαιον, ἡμῖν σωτήριον ἴαμα γέγονε, καὶ ὡς μῦρον εὐῶδες τὰς ἀκοῖας ἀνοίγει πρὸς πορισμὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ζαχαρία τρισόλβιε, τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ὁ γενέτης, καὶ τῆς Ἐλισάβετ ὁ σύνευνος, ἐκτενῶς πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκ. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

**Ο**πως ὑπερῆραν ἀληθῶς, τῶν ἀνομιῶν μετὰ τὰ πλήθη, τὴν κεφαλὴν μου ἀγνή, καὶ αἱ ἀνομίαι μου ὑπερεπλήθυναν, καὶ φορτία δυσβάστακτα, καὶ ἀμετρα κόρη, κέκτημαι ὁ δειλαιος, καὶ ἀδιόρθωτος. σὺ οὖν τῇ θερμῇ σου

πρεσβεία, πρόφρασον καὶ σῶσον με μόνῃ,  
τῶν ἀμαρτανόντων ἢ διόρθωσις.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

**Π**όνους, ὑπομείνασα πολλοὺς ἐν τῇ τοῦ υἱοῦ  
καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες  
δακρύνουσα καὶ ὠλολύζουσα· οἱμοι τέκνον γλυ-  
κύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, θέλων πάντα  
ρύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς· ὅθεν Πα-  
ραγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει,  
ἰλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Τροπάριον Ἦχος δ΄.

**Γ**ερωσύνης στολισμὸν, περιβαλλόμενος σα-  
φῶς, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώ-  
ματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζα-  
χαρία· καὶ γέγονας φωστῆρ, καὶ θεατῆς μυ-  
στικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοὶ τὰ τῆς χάριτος,  
φέρων ἐκδήλως πάνσοφε, καὶ ξίφει ἀναιρε-  
θεῖς ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ. Χριστῷ προφήτα,  
σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς  
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθης Στγλ. οἱ Κανόνες τῆς  
Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς ς'. Οἷ ἢ ἀκρῶς.

Τὸν Προδρόμοιο τοκυῖα κροτῶ σοφὸν Ἀρχιερεῖα.

Ποίημα Θεοφάνους· Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Υγρὰν διοδύσας.

**Τ**ὴν μνήμην προφήτα σοῦ εὐφημῶν, τοῦ  
πνεύματος χάριν, ἱκετεύω μοι συνεργεῖν, τῇ  
σῇ μεσιτεῖα ἀνακράζων· τῷ λυτρωτῇ καὶ  
Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

**Ο**βίος σου ἀμεμπτος εὐρεθεῖς, τῆς ἱερωσύ-  
νης, ἐκοσμήθη καταστολῇ, καὶ τῆς προφη-  
τείας φωτοφόροις, μαρμαρυγαῖς θεορρήμον  
μακάριε.

**Ν**ομίμω ταινία, τὴν κεφαλὴν, κατηγλαῖσμέ-  
νος, Ζαχαρία ἀναδειχθεῖς, ὡς ἱεροφάντωρ ἀ-  
νεβόας· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Θεοτοκίον.

**Π**οδήρη χιτῶνα ὡς Ἀαρὼν, περιβεβλημέ-  
νος, τὴν ἐκ ρίζης τοῦ Ἰεσσαί, βλαστήσασαν

κόρην ὑπεδέξω, τὸν λυτρωτὴν ἐν κοιλίᾳ βα-  
στάζουσαν.

Ὡδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

**Ο**τε τὸ θυμίαμα, τὸ τῆς συνθέσεως ἔφερεις,  
Ἀρχιερεῦ, τότε τοῦ Προδρόμου ἐκομίσω  
προμήνι.

**Μ**ῦρον ἀγιάσματος, ἱερατεύειν σε ἔχρισεν,  
ὡς Ἀαρὼν· ὅθεν ὀπτασίας, τοῦ ἀγγέλου ἠ-  
ξίωσαι.

**Ο**ρθρον προμηνύοντα, τῇ οἰκουμένῃ σὲ Ἡ-  
λιον, τὸν ναητὸν, σῶτερ Ζαχαρίας, Ἰωάννην  
ἐκτέτοκεν.

Θεοτοκίον.

**Ι**θυνον τὸν βίον μου, Θεογεννήτρια πάνα-  
γνε, καὶ τὴν ζωὴν, ἢ τοῦ Ζαχαρίου τὴν  
οἰκίαν φαιδρύνασα.

Κάθισμ. Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

**Ε**ρουργήσας τῷ Θεῷ κατὰ τὸν νόμον, καὶ  
προφιτεύσας τὸν Χριστὸν ἐκ τῆς παρθένου,  
Ζαχαρία σαρκούμενον ἐκ πνεύματος ἀγίου,  
ἐφάνης τῇ οἰκουμένῃ στύλος φωτός, ἐξ ὕψους  
δικαιοσύνης Ἀνατολῆν, πάντα κόσμον ἐκλάμ-  
πουσαν, καὶ εἰς ὁδὸν εἰρήνης ἡμῶν, τοὺς πό-  
δας ἔφης εὐθύνουσαν, τὸν σώζοντα τὸ γένος  
ἡμῶν.

Δόξ. Ὅμοιον.

**Τ**οῦ Βαραχίου τὸν υἱὸν νῦν μακαρίσωμεν,  
ὅτι τὸν νόμον φαλμικῶς προεμελέτησε, Ζα-  
χαρίας ὁ δίκαιος νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας, λα-  
τρεύων τῷ ἐν ὑψίστοις πάντων Θεῷ, ὡς ἔφη  
ὁ ἐν προφήταις μέγας Δαβὶδ· ὅς καὶ τέλος  
δι' αἵματος, σφαγεῖς ἐτύθη ὡς ἀμνός, δεκτὸς  
εἰς ὀλοκάρπωσιν, τοῦ σωτῆρος τῶν ψυχῶν  
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

**Θ**εοχαρίτωτε ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διὰ  
σπλάγχχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν  
ταῖς ἀνω δυνάμεσι, ἢ σὺν τοῖς προφήταις, ἢ  
πᾶσι ταῖς ἀγίοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκα-  
ταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρ-

θωσίν, καὶ ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανάρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

**Τ**ῷ τοῦ υἱοῦ σε καὶ Θεοῦ σταυρῷ παρθένε, περιφρροῦμενοι αἰεὶ τὰς τῶν δαιμόνων, προσβολὰς ἐκτρεπόμεθα, καὶ τὰς μεθοδεῖας κυρίως σε Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς, ὑμνοῦντες πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαὶ, μακαρίζοντες ἄχραντε, ὡς προεφήτευσας διὸ, πταισμάτων ἡμῖν ἀφῆσιν, ταῖς πρεσβείαις σου δύρησαι.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

**Ο** προφήτης σου δέσποτα, τύποις νομικοῖς, πιστῶς ἐλειτούργει σοι, καὶ τῆς χάριτος ἠξιώται, κατοπτρίζεσθαί σου τὴν ἀλήθειαν.

**Τ**ῷ φωτὶ φῶς προσέλαβες, τῷ ἀμαυροτέρῳ σὺ τὸ τρανώτερον παμμακάριστε τῷ νόμῳ γὰρ, καὶ ἡ χάρις ὄντως προσετέθη σοι.

**Ο** Θεῷ παριστάμενος, θεῖος Γαβριὴλ εὐαγγελιζόμενος, ἀνεφάνη σοι μακάριε, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου καὶ τὸν Πρόδρομον.

Θεοτοκίον.

**Κ**αθαρὸν ἐνδιαίτημα, ὁ δημιουργὸς παρθένε τῆς κτίσεως, εὐρηκῶς σε κατεσκήνωσεν, ὁ τῆς Ἐλισάβετ λύσας στείρωσιν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁρμίζοντες.

**Η** κίδαρις ἐτέθη τῇ κάρᾳ σου, ὦ προφήτα, ἐν σφραγίδι ἔχουσα, τὸ ὄντως θεῖον ἀγίασμα.

**Α**γάλλεται ἡ κτίσις τῷ τόκῳ σου, ἀρχιερεῦ σὺ γὰρ ἀνεβλάστησας, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα.

**Κ**οσμίως σε τὸν βίον διήγυσας τὰς ἐντολάς, πάσας τῆ Κυρίου γὰρ, σὺν Ἐλισάβετ ἐτέλεσας.

Θεοτοκίον.

**Ρ**υθμίζεται πρὸς ὕμνον ἡ γλῶσσά σε, θεορρήμον τὴν γὰρ ἀπειρόγαμον, κυοφοροῦσαν ἐώρακας.

ᾠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

**Ο**νόμου λατρεύων τῇ σκιά, ὠφθη καὶ τῆς

χάριτος, κῆρυξ σωτῆρ ἡμῶν ἠξιώθη γὰρ εἶδεν σου τὴν σάρκωσιν.

**Τ**ῶν κρίσεων λογείων κοσμηθεὶς, λόγον τὸν αἰδίδιον, σάρκα φορέσαντα, Ζαχαρία, Ἱερεὺς ὑποδέδεξαι.

**Ω**ράθης ἐνδον χαίρων τοῦ ναοῦ, Θεῷ συγγινόμενος, μύστα θεόπνευστε, Ἱερεὺς τε πεφηνῶς ἀξιάγαστος.

Θεοτοκίον.

**Σ**ωτῆρα Θεομητορ ἐν γαστρὶ, παρθένε βαστάζουσα, λόγον τὸν ἀναρχον, Ἐλισάβετ ἐγνώσθης τῇ προφήτιδι.

Κοντάκ. Ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

**Ο** προφήτης σήμερον, καὶ Ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου, Ζαχαρίας προὔθηκεν, ὁ τῆ Προδρομῆ γενέτης, τράπεζαν, τῆς προφητείας πιστοῦς ἐκτρέφων, πόμα δὲ δικαιοσύνης πᾶσι κέρασας διὰ τοῦτο τελειοῦται, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

**Τ**ὴν τῆ νόμου σιγὴν, ὁ ἱεράρχης δέδεκται δι' ἀγγέλου φωνῆς, τὸν ἀγγελον δεχόμενος, Χριστοῦ παρσῖας προφήτην καὶ μύστην, σὺν Ἐλισάβετ στεῖρα καὶ σώφρονι, ἔγεννηθέντος, ἀνεκαινίσθη χάρις, καὶ λύτρωσις, καὶ καταλλαγὴ ἡμῶν παγκόσμιος κηρύττει γὰρ τὸν ἀμνὸν καὶ πλάστην, καὶ τῆς φύσεως νεηργὸν, τὸν ἐκ στεῖρας μὲν καρπὸν χορηγοῦντα, υἷον δὲ φανέντα τῆς παρθένου, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ε΄. Ἡ σφαγὴ Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρομοῦ.

Στχ. Θεῖον δι' ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ Ζαχαρίας,

Ὡσπέρ τις ἀμνὸς σφάττεται ναοῦ μέσον.

Πέμπτη Ζαχαρίαν δαπέδῳ σφάζαν παρά ναοῦ.

**Ο** ὕτος ἦν ἐξ Ἱερουσαλήμ, υἱὸς Ἰούδα τοῦ Ἱερέως, ὃν καὶ ἐκάλουν Βαραχίαν. καὶ διὰ τὸ παρρησία κηρύττειν τὴν Θεοτόκον μητέρα ὁμοῦ καὶ παρθένον, καὶ τῆς ἀφωρισμένης ταῖς παρθένοισι γάσεως μὴ ἐξείναι κελεύειν, καὶ διὰ τὸ μὴ εὐρίσκεισθαι τὸν υἷον αὐτοῦ

Ἰωάννην ἐν τῷ καιρῷ τῆς βρεφοκτονίας, ὡς κρυπτόμενον ἐν σπηλαιῷ, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, διὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· προστάζει τοῦ Ἡρώδου, ἀναιρεῖται μέσον τοῦ θυσιαστηρίου παρά τῶν Ἰουδαίων.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Οὐρβανῶ, Θεοδώρου, Μεδίμου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὀδοήκοντα ἱερέων καὶ Λευϊτῶν.

Στχ. Ὑδωρ διελθὼν, ψαλμικῶς καὶ πῦρ ἄμα, Λέγει Μεδίμος εἰς ἀναψυχὴν φθάνω.

Στχ. Σὺν Οὐρβανῷ δὲ, καὶ Θεόδωρος μέγας, Ἄθλον τὸν αὐτὸν ἐκτελεῖ τῷ Μεδίμῳ.

Στχ. Ὀκτὰς δεκαπλῆ τῶν καθιερωμένων, Πρὸς πῦρ ὕδωρ τε καρτερώς ἐκαρτέρει.

Οἵτινες ὑπὸ τοῦ κακόφρονος Οὐάλεντος τῆς ἐκκλησίας ἐξωσθέντες, καὶ μυρία δεινὰ ὑπομείναντες, τελευταῖον πλοῖον ἐμβληθέντες, καὶ κατὰ τὸν Ἀσακηνὸν τόπον τοῦ κόλπου γενόμενοι, πυρπολυθέντες τοῦ πλοίου ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου, ἐτελειώθησαν ἐν αὐτῷ.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀβδαίου ἐπισκόπου, ὃς ἦν ἐπὶ Ἰνσδιγέρδου βασιλέως Περσῶν.

Στχ. Ῥάβδων ἀκάνθας μάρτυς Ἀβδαῖος φέρει, Στεφθέντα τιμῶν ταῖς ἀκάνθαις δεσπότην.

Οὗτος ὁ ἁγιώτατος Ἀβδαῖος, ὑπὸ τοῦ ἀρχιμάγου Περσῶν κρατηθεὶς, καὶ ἀναγκασθεὶς θῆσαι τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρὶ, καὶ μὴ πεισθεὶς, τύπτεται καθ' ὄλου τοῦ σώματος μετὰ ῥάβδων ῥοίνων. καὶ ἐπὶ πολὺ μαστιγωθείς, βασταζόμενος ὑπὸ τῶν δημίων, ἐτέθη ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ὡσεὶ νεκρὸς, καὶ μετὰ μικρὸν παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀθήρᾳ.

Στχ. Πολλὰ χρεῶν τιμᾶν σε τὸν μέγαν Πέτρον, Ὡς πολλὰ τιμήσαντα Χριστὸν δεσπότην.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὅτε φωνὴ ἦ τοῦ βοῶντος, προελήλυθεν ἐκ στείρας Ζαχαρία, τῆς σῆς γλώσσης δεσμὰ, διέλυσε κραυγάζειν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλος ἐτέχθη τοῦ νυμφίου, ἐκ στείρωσεως τὸν τόκον τῆς παρθένου, προμηνύων σαφῶς, ὁ Πρόδρομος τοῖς πίστει, εὐλογητὸς εἶ κρᾶζουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλος ἐγένου Ζαχαρία, θεῖον ὄργανον τοῦ πνεύματος τρισμάκαρ. ἔξ προφήτην τὸ σὸν,

προέλεγες παιδίον. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ ἐξοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμά σε Κόρη, τὸ κεφάλαιον τῆς ὅλης προφητείας, Ζαχαρίας ὄρων ἐκραυγάζε βοῶν σοι· εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Ἀληθείας ἐδείχθης Ὑποφήτης, τοῦ Χριστοῦ γὰρ τὰς τρίβους Ἰωάννης, προπορευθεὶς ἤτοίμασεν ὁ Πρόδρομος, μάκαρ ἱεράρχα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρητορεύων ἠλόγεις τὸν δεσπότην, σωτηρίαν ἡμῖν τὸν δεδωκότα, τὸν ἐκ Δαβὶδ σαρκὶ ἐξανατείλαντα, Κύριον τῆς δόξης· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαρισμάτων μεγάλων ἡξιώθης, θεοφάντορ τὸν Πρόδρομον γεννήσας, τῶν προφητῶν ἀπάντων ὑπερκείμενον· Κύριον ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱεράρχης ὁμοῦ καὶ θεοκῆρυξ, Ζαχαρίας μητέρα καὶ παρθένον, τὸν Κύριον βασάζουσιν τῆς κτίσεως, χαίρων προσεκύνει· ἣν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐπλήσθης ἐπιπνοίας, τῆς τοῦ παρακλήτου, καὶ εὐλογεῖν ἐπεχείρεις τὸν Κύριον, ἱερομύσα θεόφρον θεομακάριστε.

Ρημάτων τὰς ἐκθάσεις, τῶν τοῦ ἀρχαγγέλου, ἑωρακῶς θεοῖς πανεύφημε, πρὸς εὐλογίαν τὴν γλωτταν εὐθὺς ἐκίνησας.

Ἡλέησεν ὁ πλάστης, τοὺς ἀπολλυμένους, ἔξ Ἀβραάμ διαθήκης ἐμνήσθη σαφῶς, ὡς προφητεύων ἐφθέγγω, πληθεὶς τοῦ πνεύματος.

Ἀθλήσεως στεφάνοις, καὶ ἱεροσύνῃς, καὶ φωτισμῷ προφητείας κεκόσμησαι, ὦ Ζαχαρία παμμάκαρ θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

**Φ**ωτὸς οὖσα δοχείον, φώτισον παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, ἔξωτέρου με σκότους, ῥύσαι πρεσβείαις σου.

Ἐξαποστειλ Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

**Α**μέμπτως ιεράτευσας, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, τῇ νομικῇ διατάξει, ὦ Ζαχαρία προφήτα. διὸ καὶ θυμιῶντί σοι, ἄγγελος λέγων φαίνεται· τέξῃ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, μεσίτην ὄντα τοῦ νόμου, ἔχον χάριτος τῆς ἐνθέου.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

**Π**αρήλθον μητροπάρθενε, τὰ σκιωδῶς τελούμενα, τῷ πάλαι νόμῳ καὶ τύπῳ· τὸν γὰρ τῷ νόμῳ δοτήρα, Θεὸν ἀσπόρως ἔτεκες, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν· διὸ καὶ τροπούμενον, τῆς ἀμαρτίας τῷ νόμῳ, σήριξον νόμῳ τῷ θεῷ.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον

**Σ**ταυρούμενον ὡς ἔδλεψας, τὸν σὸν υἱὸν πανάμωμε, διεδονήθης τὰ σπλάγγνα, καὶ δακρυρρόους βαλοῦσα, φωνὰς, υἱέ μου ἔλεγες· τί σοι ἐχθροὶ ἀπέδωκαν, ἀνθ' ὧν νῦν εὐηργέτηνται; δοξολογῶ σου τὴν θείαν, καὶ ἀνυπέροβλητον χάριν.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Προκείμενον. ἦχος βαρὺς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. Στχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός. Ὁ ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελία ὁ Θεός. Ἀλληλουῖα. ἦχος πλ. α'. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐλληλυθῆτας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς. Ζήτηε τῇ δ' τῆς ια'. Ἐβδομάδος τοῦ Ματθαίου. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. καὶ τὰ λοιπά.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΣΤ΄.

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἦτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Ἔως τὸ, Κύριε ἐκεκρακα, ἰσώμεν σχ. ε' καὶ ψάλλομεν σχρ. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

**Τ**ρισηλίου θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαήλ δεικνύμενος, ἀρχιστράτηγε

μετὰ τῶν ἄνω δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος ἅγιος εἶ ὁ πατήρ, ἅγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος ἅγιος, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, μία δόξα, βασιλεία μία φύσις, μία Θεότης ἔχου δύναμις.

**Κ**αὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαήλ πρωτάγγελε· τῇ αὐλῷ γὰρ, φύσει διέρχη τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα, τοῦ τῶν ὄλων ποιητοῦ· δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναὸν σε, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, σὲ τῇ ἀγίᾳ τιμώμενον.

**Ο**ποιῶν τοὺς ἀγγέλους σου, ὡς περ γέγραπται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι, φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν ἀρχαγγελικῶν, Μιχαήλ ἀρχιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι, καθυπεῖκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Δόξα. ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

**Σ**υγχαίρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιαρίζει. ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν, βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερόγων σου, μέγιστε Μιχαήλ ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

**Σ**υγχαίρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν παρθένων χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, ἔχου μέγιστον καὶ σκέπη, ἔχου μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῆς, καὶ θείᾳ προμηθείᾳ, τοὺς θλιβομένους παραμυθεῖται. ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτήν, βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ θείᾳ προστασίᾳ σου, ἄχραντε θεοτόκε δέσποινα.

Εἰς τὸν Στίχ. στίχρ. ἦχος α'.

Πρὸς τῶν οὐρανίων ταγμάτων

**Τ**ῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα,

καὶ τῶν ἐν γῆ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστάτην, φύλακα καὶ ῥύστην ὑμνοῦμεν πιστῶς, **Μιχαὴλ** ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες πάσης φθοροποιῆς, ἀλγηδόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Στχ. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ.

**Ο** ταξίαρχης τῶν ἄνω θείων δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν ἀγγέλοις φαιδρὰν ἑορτὴν, συγκροτῆσαι συνάξεως, αὐτῶν τῆς θείας, καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν τρισάγιον.

Στχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

**Υ**πὸ τὴν σκέπην τῶν θείων ἡμᾶς πτερούγων σου, προσπεφευγότας πίστει, **Μιχαὴλ** θεεῖ νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντὶ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

**Ω**s ταξίαρχης καὶ πρόμαχος καὶ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγός ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἐνδοξεῖ ἐναργῶς ὡς ἄυλος τὸν ἄυλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ δεσπότητος δόξης καταλαμπόμενος. αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ παρθένου προσεῖληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Τροπάριον Ἦχος δ'.

**Τ**ῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμεν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι· ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερούγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξίαρχης τῶν ἄνω δυνάμεων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν 4. στιχολ. Καθ. Ἦχος β'.

Ἐσπλαγχνίας.

**Α**σωμάτων πανάγιοι χοροὶ, δυσωπεῖτε Θεὸν τὸν ἀγαθὸν καὶ δεσπότην, φείσασθαι

ἡμῶν ἐν ὥρᾳ κρίσεως, ῥύσασθαι ἡμᾶς πικρᾶς κολάσεως, δαιμόνων κακώσεως, καὶ παθῶν ἀμαυρίσεως, καὶ πάσης ἀπειλῆς, προστρέχοντας πόθῳ τῇ σκέπῃ ὑμῶν.

Δόξα. τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον δισαῖον.

**Ε**σπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαιθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε. βλέπον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα· δεῖξον εἰς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Σταυροθεοδοκίον Ὅμοιον.

**Κ**αθορῶσα νεκρούμενον Χριστὸν, θρηνωδῶσα ἐδόξα ἡ ἀμνὰς καὶ παρθένος· ὡ μαιφωνίας τόλμημα· κρύψον σου τὸ κάλλος νῦν ὁ ἥλιος· ὁ κτίσας γὰρ ἅπαντα, νεκροῦται βουλήματι, καὶ ὀράται ὡς κριτὸς, ὁ τῶν ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Κάθισμα Ἦχος δ'.

**Ο**ἱ τῷ ναῷ σου τῷ σεπτῷ παρεδρεύοντες, ἔν ἐν αὐτῷ σε εὐσεβῶς μεγαλύνοντες, ὡς τῶν αὐλῶν τάξεων πρωτεύοντα, πίστει δυσωποῦμεν σε ἀρχιστράτηγε θεεῖ· πάσης ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐχθρῶν τυραννίδος, καὶ τῆς μελλέσεως ῥύσαι ἀπειλῆς, καὶ τῆς γεέννης ταῖς σαῖς παρακλήσεσι.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

**Α**ῦλοι ἐν στόμασι, τριάς ὑπέρθεε, ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε τῶν ἀσωμάτων χοροὶ, καὶ φόβῳ παρίστανται, ἅγιος ἐκδοῶντες· τρισυπόστατε φύσις. οἰκτεῖρον τῶν χειρῶν σε, τῶν οἰκείων τὸ πλάσμα, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

**Η**μόνη κυήσασα, τὸν ποιητὴν τοῦ παντός· ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου ἄχραντε, ῥύσαι με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· στήσον με ἐπὶ πέτραν,



τῶν Χριστοῦ θελημάτων· αὐτὸν ἐκδυσωπῶσα ἐκτενῶς ὄν ἐσωμάτωσας

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

**Ἡ** ἀνυμφος μήτηρ σε, ὡς ἐθεάσατο, σαυρῶ σε ὑψούμενον, ὄδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, καὶ παράδοξον θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ σταυρῷ προσπηγνύει, τὸν μόνον ζωοδότην, φῶς μου γλυκύτατον;

Μετὰ τὴν γ'. στιχολ. Κάθισμ. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Τ**ῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, ἕ ταῖς ἐκεῖθεν λάμπεισι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας· πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτ. Ὅμοιον.

**Τ**ῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανόια, κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς· δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσαι· σπεῦσον ἀπολύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

**Ε**ν τῷ σταυρῷ τοῦ σοῦ υἱοῦ παρεστῶσα, θεοχαρίτῳ ἀγνή Θεοτόκε, σὺν ὄδυρμῷ γενάγμασι καὶ θρήνοις πρὸς αὐτὸν, ἔλεγες δακρύουσα· πῶς ἠλώθης τῷ ξύλῳ; πάθη πῶς ὑφίστασαι, ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων; ῥύσασθαι θέλων κόσμον ἐκ φθορᾶς· τὴν σὴν δοξάζω σωτὴρ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκου ἢ τῆς ὀκτωήχου, εἰς ε'· καὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου δύο εἰς ἡ'. Κανῶν τοῦ ἀρχιστρατήγου. Οὐ ἢ ἀκροστιχίς.

Τὸν πρῶτον ὕμνῳ τῶν ἀσωμάτων νόον.

Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

**Τ**αῖς θείαις λαμπρότησι, καταστραπτόμε-

νος πάντοτε, τὸν νοῦν μου καταύγασον, τῷ ἀνυμνήσαι σε, ἀρχιστράτηγε, τῶν ἄνω στρατευμάτων· ἀπάντων κραταίωμα, τῶν προστρεχόντων σοι.

**Ο**νοῦς ὁ προάναρχος, ὑπερκοσμίου ταξίαρχον, ἀνέδειξε τάξεως, σὲ παναοίδιμε, ἀρχιστράτηγε, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ θεῖον ἀγλαΐσμα, τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ.

**Ν**όον προηγούμενος, τῶν οὐρανίων ἐν πνεύματι, τοῖς κάτω πανάριστε, Μιχαὴλ δέδοσαι, περιτείχισμα, ἕ κράτος καὶ ῥομφαία, ἐχθρῶς κατασφάττουσα, καὶ ἀφανίζουσα.

Θεοτοκίον.

**Π**αρθένε πανάμωμε, ἢ τῶν ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἀνθρώπων βοήθεια, σύ μοι βοήθησον, θαλαττεύοντι, καὶ ζάλη ἀμαρτίας, αἰεὶ περιπίπτοντι, καὶ κινδυνεύοντι.

Ἔτερος Κανὼν, ἡχος ὁ αὐτός.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμός. Τῷ ὀδηγήσαντι πάλαι.

**Τ**ὸν ἀρχηγὸν τῶν ἀγγέλων, τὸν φωταυγῆ ἡλίον, καταυγάζοντα τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ τὴν αἰχλὺν ἀπελαύνοντα, πάντοτε τῶν πειρασμῶν, χαρμονικῶς ὑμνολογήσωμεν.

**Ο** τοὺς ἀγγέλους ποιήσας, φλόγα πυρὸς Κύριε, ἀποπληροῦντας δυνατῶς, τὸ σὸν πανάγιον θέλημα, μέσον αὐτῶν διαλάμποντα, ἔδειξας ὡσπερ ἀστέρα, Μιχαὴλ τὸν ἀρχιστράτηγον.

**Υ**μνολογήσωμεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, τὸν δωρηθᾶμενον ἡμῖν, τεῖχος ἐχθροῖς ἀπροσμάχητον, καὶ ἀπερίτρεπτον ἔρεισμα πάντοτε, κινδύνων σώζοντα ἡμᾶς, τὸν ἱερόν Μιχαὴλ.

**Ε**πιστάσιαις σου θείαις, ἀποτελεῖς πάντοτε, τὸν θεῖον οἶκόν σου σαφῶς, ἀμαρτωλῶν ἰλα-

εἴριον, ἀδικημένων προσφύγιον, νόσιον τε φυγαδευτήριον πασῶν, Θεοῦ πρωτάγγελε.

**Θ**ραῦσον υἱὸς τῆς Ἁγαρ, διηνεκῶς ἐνδοξε, ἐχειρομένους καθ' ἡμῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ προσδοκίας καὶ θλίψεως, ὅπως σε ὡς ἀγαθὸν ἡμῶν αἰεὶ, προστάτην σέβωμεν.

*Θεοτοκίον.*

**Α**κατανόητον θαῦμα, πῶς τοῖς βροτοῖς ἤνωται, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, ἐκ σοῦ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἀποτεχθεὶς ἀπειρόγαμε, σώζων με τὸν ὑπαχθέντα τῇ φθορᾷ, κλοπῇ τοῦ ὄψεως.

*Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.*

**Ρ**ώμη τῇ θείᾳ, στρατηγῆ τῶν ἀγγέλων πανεύφημε, περιέρχη πᾶσαν γῆν, δεινῶν ἡμᾶς ἐξαιρούμενος, τοὺς προσκαλουμένους σου, τὸ θεῖον ὄνομα.

**Ω**ς θεῖος κῆρυξ, ὡς προστάτης πιστῶν ἀκαταίσχυντος, πλανομένων ὀδηγός, καὶ παιδευτῆς ἐχρημάτισας, Θεοῦ ἀρχιστράτηγε, θεοειδέστατε.

**Τ**οῦ θείου φέγγους, καθαρῶτατον ἔσοπτρον πέφηνας, τὰς ἐμφάσεις τοῦ σεπτοῦ, λαμπρῶς δεχόμενος πνεύματος, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, ἀξιοθαύμαστε.

*Θεοτοκίον.*

**Ο** τοὺς αὐλοὺς, συζητάμενος νόας βουλήματι, τῇ ἐνύλω σου γαστρὶ, οἰκεῖ βουλήσει Πανάμωμε, σαρκὶ καθαρῶμενος, ὁ ἀθεώρητος.

*Εἰρήμης ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντήν.*

**Π**αρεστηκῶς τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, μεθέξει τε θεούμενος καὶ φωτιζόμενος ἀσραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν πεμπομέναις, τοὺς ὑμνητάς σου φώτισον, Θεοῦ ἀρχιστράτηγε.

**Ο** Ἰησοῦς ὡς εἶδέ σε ῥομφαίαν, ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα, τῇ φοβερᾷ σου καταπλαγείς, θεωρία ἀνεβόα· τί μοι προστάσεις δέσποτα, ποιεῖν τῷ οἰκέτῃ σου;

**Τ**οῦ Ἰουδαίων ἔθνους Ἄρχων πάλαι, ὑπὸ  
(Μὴν Σεπτεμ.)

Θεοῦ καθέστηκας· Χριστιανῶν δὲ νῦν βοηθός, ἀρχιστράτηγε καὶ ῥύστης, τῶν ἀναγκῶν ῥύόμενος, αὐτοὺς ἔ τῶν θλίψεων.

**Μ**εγαλωσύνην δῶμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ δόντι ἡμῖν πρόμαχον, καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν, ἀρχιστράτηγον τὸν μέγαν· δι' οὗ βαρβάρων πάντοτε, ἀθέων λυτρούμεθα.

**Α**παγωγῇ βιαία τοὺς εἰς ἔθνη, ἀλλόφυλα τυγχάνοντας, καὶ δουλωθέντας ἐλεεινῶς, ἐπανάγαγε ἐν τάχει, ἐκδυσωπῶν τὸν ὕψισον, Θεὸν ἀρχιστράτηγε.

*Θεοτοκίον.*

**Ο** Δανιὴλ σε ὄρος γράφει μέγα, ὁ Ἀβδακούμ δὲ Ἀχραντε, ὄρος κατάσκιον ἀρεταῖς, ἔ Δαβὶδ τετυρωμένον· ἐκ σοῦ γὰρ ὁ Θεός σε σάρκωται, τὸν κόσμον λυτρούμενος.

*Καθίσματα, ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.*

**Χ**ορὸς ἀγγελικὸς, ἀρχιστράτηγον ἔχων, τὸν θεῖον Μιχαὴλ, σὺν αὐτῷ τῇ ἀγίᾳ, Τριάδι ἀσίγητον, ἀναφέρει μελωδῆμα· ἐκ μὴ ὄντων γὰρ, ὁ πλαστοουργὸς τῶν ἀπάντων, τὰ στρατεύματα, τῶν πυριμόρφων ταγμάτων, τῷ λόγῳ παρήγαγε.

*Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.*

**Ο** ὑρανίων ταγμάτων δημαγωγός, λειτουργός τε τῆς δόξης τῆς θεϊκῆς, ἀξίως γενόμενος, τῇ προστάξει τοῦ Κτίστου σε, Χριστιανῶν ὑπάρχεις, μεσίτης σωτήριος, τοὺς βροτῆς ἐποπτεύων, αὐλῷ τῇ δόξῃ σου. ὅθεν κατὰ χρέος, εὐφημοῦμεν σε πάντες, τὴν θείαν σου σήμερον, ἀνυμνῶντες πανήγυριν, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὰ θειά σου θαύματα.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.*

**Τ**ὴν σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκήησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν

τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίσθην τῆς κτίσεως. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίσει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυθθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ πλάστου μου· Δέσποινα παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Σταυροθετοκίον ὁμοίον.

**Τ**ὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἡ πικρῶς ἐκδοήσωμεν σπλαγχνίσθητι παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίσει αὐτὰ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

**Ν**ιοῦς ὁ πρῶτος ὑποστήσας, θεῖος νόας βεβλήματι, ἀρχηγὸν ἐν μέσῳ, τούτων Μιχαὴλ ἀπειργάσατο, ἐν πανολβίῳ μεθέξει, φωτιζόμενον, καὶ νοήσῃσι, θεαρχικαῖς ἀσραπτόμενον.

**Υ**μνον ἅγιον σὺν θρόνοις, καὶ ἀρχαῖς καὶ δυνάμεσι, καὶ ταῖς ἐξουσίαις, καὶ ταῖς ἱεραῖς κυριότησιν, ἀναφωνεῖς τῇ Τριάδι, παναοίδιμε, Μιχαὴλ διασώζων ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

**Μ**εγαλύνομεν τὸν πάντων, ποιητὴν τε καὶ Κύριον, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, δόντα περιφύλαγμα μέγιστον, καὶ ἀδιάπτωτον τεῖχος καὶ χαράκωμα, Μιχαὴλ ἡμῖν, τὸν φωταυγῆ ἀρχιστράτηγον.

Θεοτοκίον.

**Ν**οερῶς τοῦ σοῦ παρθένε, τοκετοῦ τὸ παραδόξον, ἐμυεῖτο πάλαι, ὁ ἱεροφάντωρ ἐν πνεύματι, ὅρος κατάσκιον βλέπων, σὲ τρανώτατα· ἐξ οὗ ἅγιος, ἦλθε Θεὸς σωματούμενος.

Ἡρώδης ἄλλος· Ἀκήκοον ὁ προφήτης.

**Σ**εναχηρεῖμ ὡσπερ πάλαι, λαὸν πολὺν κα-

τέστρωσας, θεία προστάζει, τοὺς τῆς Ἀγαρ οὕτω σύντριψον πολεμοῦντας, καὶ κατεπεμβαίνοντας, λαῶ τῷ πιςῶ, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε.

**Ω**ς φοβερὸν σε τὸ εἶδος, ὡς θαυμαστὸν καὶ τὸ κάλλος, Μιχαὴλ ὄντως· ὡς ὑπέρλαμπρος ἡ δόξα σου ἦν δεικνύεις, πᾶσι τοῖς ποθοῦσί σε, τελῶν ἐναργῶς ἄπειρα θαύματα.

**Π**εριπολεύων τὰ ἄνω, ἐπιφοιτᾷς ἐκάστοτε, φρικτῶς τοῖς κάτω, συμφορῶν πολλῶν καὶ θλίψεων, καὶ κινδύνων, πάντας ἐξαιρούμενος, Θεοῦ λειτουργεῖ, τοὺς προσκαλουμένους σε.

**Ι**δε ὁ τόπος ὁ θεῖος, ἴδε τὸ καταφύγιον τῶν θλιβομένων, ἴδε ὁ οἶκος ὁ πανάγιος, ὃν ὁ μέγας ὄντως ἀρχιστράτηγος, λιμένα πολλῶν, σωζομένων δεικνυσι.

**Σ**τύλος πυρὸς καλωράθης, Ἀρχίππῳ τῷ θεόφρονι, ὅτε ἀπείροις, δῆμος ἄνομος κατέσπευδε, κατακλύσαι ὕδασι τὸ τέμενος, τὸ σὸν, ἀρχηγέ τῶν ἄνω δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

**Ο** Γαβριήλ σοι τὸ χαῖρε, ἐκ τῶν ὑψίστων Πάναγνε κομίζων ἦλθε· σὺν αὐτῷ οὖν ἐκδοῦμεν σοι· χαῖρε πύλη· μόνος ἦν διώδευσε, Χριστὸς ὁ Θεὸς, σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

**Ω**φθης προηγούμενος, τοῦ πάλαι Ἰσραὴλ, προσταγαῖς τοῦ ἐξ Ἰακώβ, τοῖς βροτοῖς παχύτητι, ὀφθέντος σώματος, Μιχαὴλ ἀσώματε, τῶν ἀγγέλων ἀρχιστράτηγε.

**Τ**αῖς αὐλοῖς λάμψεσι, θεούμενος αἰεὶ, ἐν μεθέξει θεαρχικῇ, καὶ ἡμῖν τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φωτοδοτίδα, χορηγεῖς πρωτάγγελε, παραδόξως θαυμαζόμενος.

**Ω**ραιώθη χάριτι, ὁ θεῖός σου ναός· ἐν αὐτῷ γὰρ ἐπιφοιτῶν, ἰαμάτων πέλαγος, τοῦτον ἀνέδειξας, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, καὶ παθεῖ ἀλέξήτηριον.

Θεοτοκίον.

**Ν**οερῶν ἀγγέλων σε, ἀνέδειξε Θεός, ἀνωτέραν καθυποδύς, τὴν σὴν μήτραν Ἀχραντε, τὴν παναμώμητον ὃν δυσώπει πάντοτε, οἰκτειρῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἰρμός ἄλλος. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

**Π**ρογνόντες τὰ θαυμάσια, ἃ ἐμελλες πρωτάγγελε, ἐπιτελεῖν ἐν τῷ τεμένει σου, οἱ κήρυκες τοῦ λόγου, πᾶσι προκατήγγειλαν ὧν ἡμεῖς τὴν ἔκβασιν καθορῶμεν ἐναργῶς.

**Τ**ῆ θεία εἰσηγήσει σου, ἀρχάγγελε ἀνίστησιν, οἶκον εὐκτήριον τῷ ὕδατι, τῷ βρῦοντι, τὴν χάριν, εἰσδύψας τὴν ἴασιν, τῆς παιδός ὃ πάλαι σου, βλασφημιῶν τὰς δωρεάς.

**Π**ροσέλθετε ἀρύσασθε, χάριν ὁμοῦ καὶ ἔλεος τῶν ἱαμάτων ἢ ἀένναος, πηγὴ πρόκειται πᾶσιν ἦν ὁ ἀρχιστράτηγος, θείαις ἐπινεύσεσιν, ἐφάνέρωσεν ἡμῖν.

**Τ**υφλοῖς τὸ βλέπειν δίδοται, καὶ τοῖς κωφοῖς τὸ εὐήκοον, χωλοῖς δὲ πᾶσιν εὐδρομία, ἀλάλοις εὐφωνία, ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ σου, **Μιχαὴλ** πρωτάγγελε, παροχεῦ τῶν ἀγαθῶν.

**Β**αρβάρων θραῦσαν φρύαγμα, ζητούντων σου τὸ ποιῆμιον, ἐξαφανίσαι ἀρχιστράτηγε τὰς δὲ γέ συλληφθέντας, ὑπ' αὐτῶν ἀνάρρυσαι, αἰχμαλώτους πάντοτε, εὐφημεῖν σε σὺν ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

**Α**γγελικῶν δυνάμεων, Παρθένε ὑπερέχουσα, ὡς τετοκυῖα τῶν ἀπάντων, Θεὸν καὶ βασιλέα, σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε, παναγία δέσποινα, διασώζεσθαι ἡμᾶς.

Ἡδὴ σ'. Ἐβόησε προτυπῶν.

**Α**γάλλεται, τῶν πιστῶν ἡ πληθὺς εὐφημοῦσά σε καὶ δοξάζει, τὸν πανάγιον Λόγον συνάφαντα, τοὺς βροτοὺς ἀγγέλους, **Μιχαὴλ** τῆ αὐτοῦ ἀγαθότητι.

**Σ**τρατόπεδα, Ἰσραὴλ διεσώσω φαινόμενος, καὶ τὰς θείας, προσταγὰς χορηγῶν ἀρχιστρά-

τηγε, τοὺς ἐχθροὺς καθεῖλες, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισας.

**Ω**ς εἶδέ σε, Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ προσεκύνησεν, ἐρωτήσας, τὸ σεπτὸν σου καὶ ἔνδοξον ὄνομα, ἀρχηγέ ἀγγέλων, εὐλαβεῖα καὶ φόβῳ κρατούμενος.

Θεοτοκίον.

**Μ**ακάριος, ὁ λαὸς ὃ αἰεὶ μακαρίζων σε μακαρία, ἡ τεκοῦσα Θεὸν τὸν μακάριον, τὰς βροτοὺς δι' οἶκτον, ἀπορρήτῳ ἐνώσει θεώσαντα.

Εἰρμός ἄλλος. Ζάλη με λογισμῶν.

**Τ**οὺς πάλαι βουληθέντας ἀφανίσαι, ποταμίαις ρεύμασι τὸ ὕδωρ τῆς εὐλογίας, ὃ παρέσχες ἀρχάγγελε πιστοῖς, ἀπέδειξας ἀπράκτους, ἐπιστασία φρικώδει σου.

**Π**άλαι μὲν Μωϋσῆς ἐπληξεν πέτραν, καὶ ἐρρήθη ὕδατα νῦν δὲ σου ρήξαντος πέτραν, κατεπόθησαν ρεῖθρα ποταμῶν, εἰσέτι μαρτυροῦντα, τὸ θαῦμα θεῖε ἀρχάγγελε.

**Ο**ἱ πάλαι τῆ μανίᾳ τῶν εἰδώλων, ζόφον περιεείμενοι κακοπιστίας, τῷ θείῳ προσερχόμενοι οἴκῳ σου, τὸ φῶς τῆς γνώσεως, εὐχαῖς σου περιφανῶς ἐκομίζονται.

**Τ**ὸ εἶδος, καὶ ἡ φύσις σου πυρίνη, πιστοὺς μὲν φωτίζουσα, φλογίζουσα δὲ ἀπίστους, ἀρχιστράτηγε θείων λειτουργῶν, προστατά τῶν ἐν πίστει εἰλικρινεῖ εὐφημούντων σε.

**Τ**ὴν θείαν τοῦ δεσπότη εὐσπλαγχνίαν, ἐν πᾶσι μιμούμενος, ὀρέγεις ταπειναῖς χεῖρα, ἢ θεραπεύεις συντρίμματα ψυχῶν, καὶ παύεις τὰς ὀδύνας, τῶν προσερχόντων σοι ἀρχάγγελε.

Θεοτοκίον.

**Τ**όμον σε προεώρα ὁ προφήτης, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται, δακτύλῳ Πατρὸς Παρθένε ὃν ἰκέτευε βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἡμᾶς ἐγκαταγράψαι, τοὺς εὐσεβῶς σε δοξάζοντας.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

**Α**ρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργέ θείας δόξης,

τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ ἀσωμά-  
των, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτησαι, καὶ τὸ μέγα  
ἔλεος, ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Ὁ Οἶκος.

**Ε**φης φιλάνθρωπε ἐν γραφαῖς σου, πλήθει  
χαίρειν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐπ' ἀνθρώπῳ  
ἐνὶ μετανοοῦντι ἀθάνατε. ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀ-  
νομίαις, ἀναμάρτητε μόνε καρδιογνώστα, σέ  
δυσωπεῖν καθ' ἐκάστην τολμῶμεν ὡς εὐ-  
σπλαγχνον, οἰκτεῖραι, καὶ καταπέμψαι ἀ-  
ναξίους κατάνυξιν δέσποτα, παρέχοντα ἡ-  
μῖν συγχώρησιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν γὰρ πρε-  
σβεύει σοι, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Τῷ αὐτῷ μηνί ε'. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γενομένου  
παραδόξου θαύματος ἐν Κολασσαῖς τῆς Φρυγίας πα-  
ρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Στχ. Ὁφθης Μιχαήλ Νῶε σαῖ ναῦ νέος,  
Χώνη ποταμῶν τὸν κατακλυσμὸν λύων.

Ῥοῦν Μιχαήλ ποταμῶν χάνευσε νόων ἀγὸς ἔκτη-

**Θ**όνω τηρόμενοι ἐπὶ τοῖς παραδόξως γενομένοις  
ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ ἄνδρες  
ἐλληνίζοντες, τὸν παραρρέοντα ἐγγύθεν ποταμὸν ἐ-  
βουλεύσαντο κατὰ τοῦ ναοῦ στρέψαι ὥστε καὶ τὸν  
ναὸν κατακλύσαι, καὶ τὸν προσμένοντα ἐν αὐτῷ  
ἄνδρα τίμιον, τὸν Ἀρχιππον ἀπολέσαι. φανείς δὲ καὶ  
μόνον ὁ θεῖος ἀρχιστράτηγος, καὶ θαρρῆσθαι ἐγκλειυσά-  
μενος τῷ Ἀρχίππῳ, πλήσσει ῥάβδῳ τὴν πέτραν,  
καὶ πάροδον ἐν αὐτῇ ποιεῖ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐξ ἐκεί-  
νου μέχρι καὶ τοῦ νῦν παροδεύων ὁράται χωνευόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Ἀθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων,  
Εὐδοξίου, Ζήνωνος, Ῥωμόλου, καὶ Μακαρίου.

Στχ. Τμηθέντες Εὐδόξιος, Ῥωμόλος, Ζήνων,  
Καὶ Μακάριος, μακαριστοὶ τοῦ τέλους.

**Ο**ὗτος ὁ ἅγιος Ῥωμόλος, ἐπὶ Τραϊανοῦ τὴν κεφα-  
λὴν ἀφῆρέθη, χιλίους ἐπὶ μυριάς Χριστιανούς, χώ-  
ραις τισὶν ἐξορίᾳ παραπεμφαμένου, καὶ πικρῶ θανά-  
τῳ ὑποβαλόντος· ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ, Εὐδόξιος τοὺς  
ἀναζητοῦντας αὐτὸν στρατιώτας ξεναγωγήσας, ὁμο-  
λογεῖ αὐτὸς εἶναι Εὐδόξιος· τῶν δὲ φεύγειν συμβου-  
λευσάντων, οὗτος γυναικὸς, τέκνων οἰκείων, οἴκου,  
καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιλαθόμενος, παρίσταται τῷ ἡγεμόνι  
Μελιτινῆς. καὶ πρῶτον μὲν τὴν ζώνην, ἥτις ἦν πα-  
ράσημον τῆς τοῦ Κόμητος ἀρχῆς, ἐξ ἑαυτοῦ ἀφελών,

τῷ προσώπῳ τοῦ ἄρχοντος ἐπιφρίπτει· καὶ σὺν αὐτῷ  
ὁ περιστῶς ὄχλος τοῦ καταλόγου παντός, τέσσαρες  
ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ χίλιοι ὄντες, τὸ αὐτὸ διεπράξαν-  
το. εἶτα ταθεὶς ἐκ τεσσάρων ὁ θεῖος Εὐδόξιος, τύπτε-  
ται τὰς πλευράς, καὶ ξέεται, καὶ τότε τὸν διὰ ξίφους  
θάνατον δέχεται· καὶ ἐπεὶ κατέλαβε τὸν τόπον τῆς  
τελειώσεως, τὴν σύζυγον μεταστραφεὶς ἐκείθεν ὄρα·  
καὶ ὧν ἐνετείλατο αὐτῇ πρότερον ἀναμνήσας, καὶ  
πέρας ἀγαθὸν πᾶσιν ἐπιθεῖναι ἐπισκήψας, τελευταίαν  
ἐντολὴν δέδωκεν αὐτῇ, μὴ ἐπιδακρύσαι τῇ αὐτοῦ ἐκ-  
δημία, ἀλλ' ἐν τῷ χωρίῳ ἀμνημον τάφον αὐτῆς σχε-  
διάσαι, καὶ ἐπιχώσαι ἐν τούτῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ  
τιμῆσαι μᾶλλον τὴν ἡμέραν ἐκείνην λαμπροφορίᾳ,  
καὶ τῇ ἄλλῃ φαιδρότητι. Εὐθὺς οὖν χεῖρας ὁ μάρτυς  
καὶ ὄμματα πρὸς οὐρανὸν ἀνασχών, τὴν ἱεράν κεφα-  
λὴν ἀποτέμνεται, μετὰ τοῦ φιλτάτου αὐτοῦ Ζήνωνος,  
ὧ κλαίοντι διὰ τὸν τοῦ μάρτυρος χωρισμὸν, προεῖπεν  
ὁ μάρτυς μὴ χωρισθῆναι αὐτοῦ, ἀλλ' ὁμοῦ τελειωθῆ-  
ναι· ὁ καὶ γέγονεν, ἀποτμηθέντος ξίφει καὶ αὐτοῦ τὴν  
κεφαλὴν μετὰ τῶν λοιπῶν σὺν τῷ ἁγίῳ Εὐδοξίῳ ἁ-  
γίων μαρτύρων. Ἑπτὰ δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, ὄναρ  
ἐπιστάς τῇ συζύγῳ, ὁ μάρτυς Εὐδόξιος, ἐπισκήπτει  
αὐτῇ, εἰπεῖν τῷ μακαρίῳ ἀπιέναι πρὸς τὸ πραιτώ-  
ριον, ἐν ᾧ δὴ ἀπελθὼν, καὶ μὴ πεισθεὶς θῆσαι τοῖς  
εἰδώλοις, τὴν μακαρίαν καὶ αὐτὸς ἀποτέμνεται  
κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Οἱ ἑκατὸν τέσσαρες καὶ χίλιοι  
στρατιῶται, καὶ ἡ ἁγία Καλοδότῃ ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Δεκάς δεκαπλῆ καὶ χιλιάς μαρτύρων.  
Καὶ τετράς ἀπλῆ, συντελευτώσι ξίφει,  
Καλοδότῃ τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει.  
Καλῶν δῶτῃρι σοὶ παρίσταται Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Οἱ ἅγιοι Φαῦστος ὁ πρεσβύτε-  
ρος, Μακάριος, Ἀνδρέας, καὶ ὁ μοναχὸς Βίβος, Κυρια-  
κός, Διονύσιος, Ἀνδρόνικος, καὶ αἱ ἁγίαι Ἀδρῶπελα-  
γία, καὶ Θεέκλα, καὶ Θεόκτιστος ὁ Ναύκληρος, καὶ  
ἕτερος Κυριακὸς ὁ Δημότης, ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Τὴν γῆν ὁ Φαῦστος ἐκλιπὼν διὰ ξίφους,  
Πρὸς φαῦσιν ἤρθη τῆς ἄνω κατοικίας.  
Ξίφει θανόντες Μακάριος, Ἀνδρέας,  
Ἐδουσαν ἄμφω τὴν μακαρίαν τρίβον.  
Τὸν ἀρετῆς σέφανον ἀρνείται Βίβος,  
Εἰ μὴ σέφανον καὶ τὸν ἐκ ξίφους λάβῃ.  
Διονυσίῳ συμφρονήσαντας δύο.  
Διονυσίους συγκατέκτεινε ξίφος.  
Ὡς ἀνδρική τις ἦν Ἀδρῶπελαγία,  
Πρὸς τὴν κεφαλῆς ἐκτομήν, ὡς ἡ Θεέκλα.

Ξ.

Θεόκτιστος Ναύκληρος ἐκτιμηθεὶς κάραν,  
Ψυχῆς ἰθύνει τὸ σκάφος πρὸς τὸν Πόλον.  
Ὁ Κυριακὸς Δημότης, ἀλλ' ἐκ ξίφους,  
Συνθιασώτης τοῦ χοροῦ τῶν μαρτύρων.

**Ο**ὔτοι οἱ ἅγιοι ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ βασι-  
λέως διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοὶ Οὐαλερίω τῷ  
ἄρχοντι Ἀλεξανδρείας. παραστάντων οὖν τῶν ἁγίων,  
καταπλαγεὶς Οὐαλέριος τὸ σφῆρον αὐτῶν καὶ ἀκατά-  
πληκτον, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν κατ' αὐτῶν ἀπε-  
φήνατο· καὶ οὕτω τελειωθέντων, τὰ τούτων σώματα  
ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλοχρίστων ἀνακομισθέν-  
τα, ἐναπετέθησαν τῇ πόλει, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ ἀ-  
ληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ ἅγιος Σαραπάβων ὁ βουλευτὴς ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Βέλτιον οὐδὲν ἄλλο βουλεύσῃ τάχα,  
Τοῦ μαρτυρῆσαι Σαραπάβων ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Συνέδραμε καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς  
ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸ δεῦτερον ἐν τῷ οἴκῳ τῆς  
ἁγίας Εἰρήνης.

Στχ. Σκηνήν ἀγιάζουσι νῦν ἐγκαινίους,  
Τῆς τὴν βροτεῖαν φύσιν ἐγκαινισάσης.  
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

**Α**ποσκοπήσας Δανιὴλ, εἶδε συνεστῶτα σε  
μάκαρ, καὶ συνετίζοντα αὐτὸν, ἐν Χωράβ ἦν  
ἑώρακεν ὄρασιν, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, ὁ τὸ  
χαῖρε τῇ Παρθένῳ λαμπρῶς βοήσας.

**Τ**οὺς τῶν ἀγγέλων ἀρχηγούς, τοὺς θεοει-  
δεῖς καὶ φωσφόρους, τὸν Μιχαὴλ καὶ Γα-  
βριήλ, τοὺς ἡμῶν ἀγαθοὺς ἀντιλήπτορας, καὶ  
προστάτας καὶ φύλακας, εὐφημήσωμεν ἐν  
πίστει μεγαλοφώνως.

**Ω**ραῖος καὶ πανευπρεπής, καὶ θεοειδὴς χρη-  
ματίζων, δημαγωγὸς τῶν λειτουργῶν, τῶν  
αὐλῶν ἐν πνεύματι γέγονας, Μιχαὴλ φω-  
ταυγέστατε, σὺν αὐτοῖς οὖν ὑπὲρ πάντων,  
ἡμῶν δουσώπει.

Θεοτοκίον.

**Ν**οῦ τοῦ μεγάλου ἀληθῶς, Λόγον τὸν αἰδίου  
Κόρη, ἐν σοὶ ἀρρήτως καὶ φρικτῶς, κατοική-  
σαντα βλέπων ἐβόησε, Γαβριήλ ὁ ἀρχάγγε-  
λος· χαῖρε θρόνε τοῦ ὑψίστου εὐλογημένη.

Ἐρμὸς ἄλλος. Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

**Σ**υνεστῶσά σε ποτὲ, ὁ Δανιὴλ ὡς κατεῖδε,

δειλία ὅλως ληφθεὶς πεφόβηται, καὶ τοῖς ποσὶ  
τοῖς σοῖς προσπελάσας, συνετίζεται σα-  
φῶς, μυστηρίων ἀφανῶν, τὴν δῆλωσιν κραυ-  
γάζων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

**Τ**οὺς ἐθνῶν ἐπαγωγαῖς, ἀπαγομένους δε-  
σμίους, εἰς τόπους λίαν μακρὰν τυγχάνον-  
τας, σὲ δὲ προστάτην προσκαλουμένους ἀρχι-  
στράτηγε Θεοῦ, προσεπανάγεις ἐν χαρᾷ, κραυ-  
γάζοντας Κυρίῳ· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν  
πατέρων ἡμῶν.

**Τ**ῶν ἀγγέλων οἱ χοροὶ, κατανοῶντές σε πό-  
θῳ χοροστασίαις βροτῶν ὑμνούμενον, χαρᾶς  
πληροῦνται ἀδιαδόχου, καὶ δοξάζουσι Θεόν,  
τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτοιρῶν, συνάψαντα  
τοὺς κάτω, τοῖς οὐρανίοις μουσικῶς, ἀρχάγγε-  
λε Μιχαήλ.

**Π**οῖος τόπος ἀμοιρεῖ, τῶν σῶν ἀπείρων θαυ-  
μάτων; ποία σε πόλις οὐκ ἔχει πρόμαχον;  
ποία ψυχὴ καταπονουμένων, εἰ καλεῖ σε βοη-  
θὸν, τὸν ἀρχιστράτηγον Θεοῦ; χαρμονικῶς  
βοῶσα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

**Π**λανομένων ὁδηγός, ἀδικημένων προστά-  
της, ὀλιγοψύχων παραμυθία τε, χειμαζο-  
μένων ὑπὸ πνευμάτων, γαληνότατος λιμῆν,  
ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, νοσοῦντων ἐπίσκεψις,  
ἔσκοτισμένων φωστήρ, σὺ εἶ ἀρχάγγελε Θεῶ.

Θεοτοκίον.

**Τ**ὸν σωτήρα καὶ Θεόν, καὶ λυτρωτὴν καὶ  
δεσπότην, σαρκὶ τεκοῦσα Πάναγνε δέσποινα,  
τοῦτον αἰεὶ ἄχραντε δυσώπει· ὅπως λύσιν τῶν  
δεινῶν, καὶ τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν τὴν ἄφε-  
σιν λαβόντες, ὑμνολογῶμεν αὐτοῦ, τοὺς ὑπὲρ  
νοῦν οἰκτιρμούς.

Ὡδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

**Ν**οερῶν ἀσωμάτων ταξίαρχος, πρεσβευτὴς  
τῶν ἀνθρώπων σωτήριος, θεῖος Θεοῦ διάκονος,  
Μιχαὴλ ἀνεδείχθης, μέλπων ἀπαύστως· εὐ-  
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Ο** ἰ φωστῆρες οἱ δύο οἱ πάμφωτοι, **Μιχαήλ** **Γαβριήλ** τε ἀρχάγγελοι, τρισσοφασὺς Θεότητος, φρικτωρίαις τὴν κτίσιν φωταγωγοῦντες, τῶν δεινῶν τὴν ομίχλην διώκετε.

**Ο**ς καλοὶ κυβερνῆται ἀρχάγγελοι, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος, τὴν ψυχικὴν ὀλκάδα μου, διασώσατε ζάλη ἀμαρτημάτων, περιπίπτουσαν καὶ κινδυνεύουσαν.

Θεοτοκίον.

**Ν**υμφοστόλος ὁ θεῖος ἀρχάγγελος, ἐπιστάς προσεφώνει τὸ χαῖρέ σοι, νύμφη Θεοῦ ἀνύμφευτε, τῶν ἀγγέλων ἡ δόξα καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ διάσωσιμα καὶ περιτείχιμα.

Ἐιρμὸς ἄλλος. Ἦ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

**Γ**ῆν διέρχη ὡς ἀστραπή, βούλημα τὸ θεῖον ἐκπληρῶν, περιπολεῖς τοὺς οὐρανοὺς, προηγούμενος τῶν ἀγγέλων· τὸ κλέος σου μέγα, ὑπὲρ νοῦν δὲ τὰ ἀπειρα θαύματα, ἅπερ ἐπὶ πᾶσαν, φρικτῶς τελεῖς τὴν κτίσιν.

**Ο**ἱ αὐτόπται τοῦ δι' ἡμᾶς, σώματι φανέντος ἐπὶ γῆς, **Φίλιππος** ὁ πανευκλεῆς, καὶ ὁ μέγιστος Θεολόγος, ἐμπνεύσει θεαίαις, τὴν ἀένναον χάριν πρωτάγγελε, σοῦ τῶν ἱαμάτων, προλέγουσι πανσόφως.

**Ρ**άβδω πάλαι ὁ **Μωϋσῆς**, ἔεμε τὴν θάλασσαν, καὶ νῦν, ὁ ἀρχιστράτηγος Θεοῦ, τῇ δυνάμει τῇ ἀοράτῃ, ὡς **ράβδω** φανείσῃ, τὰ ἀτάκτως φερόμενα ὕδατα, ὥσπερ ἐν χωνία τῇ πέτρᾳ παραπέμπει.

**Ο**ς παμμέγιστος εὐρανόσ, δείκνυται ὁ οἶκος ὁ σεπτὸς, τοῦ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγοῦ, ἐν ᾧ θαύμασιν ὥσπερ ἀστροῖς, φωτίζονται πᾶσαι, τῶν πιστῶν αἱ καρδίαι δοξάζουσαι, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ο**σπερ πάλαι τοῦ **Βαλαάμ**, τὴν ἄλογον ἐκώλυσας ὄρμην, τῇ τοῦ ἀλόγου στρατηγέ, τῶν ἀγγέλων, ἐν λόγῳ φρικτῶς στάσει· υἱὸς τοῦ

τῆς Ἄγαρ κινουμένου, ἀλόγως ἐκάστοτε, καθ' ἡμῶν ἀπράκτους, ἀνάδειξον εὐχαίς σου.

Θεοτοκίον.

**Π**ῦρ ἐκύησας, οὐδαμῶς, φλογίσαν σου παρθένε τὴν νηδύν. λόγον ἐγέννησας πατὴρ, ἐξαιρούμενον ἀλογίας, τοὺς λόγους τοῦ πλάνου ὑπακούσαντας, καὶ παρακούσαντας, τοῦ πεποιηκότος Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου.

Ἦ δὲ θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

**Ι**δοὺ ἡ εὐπρέπεια τοῦ σοῦ, ἀρχάγγελε, θείου οἴκου διαλάμπουσα, τῇ φωταυγεί σου παρουσία, θαυμάτων ἀστραπᾶς ἐπαφίησι, ἢ σκότος νοσημάτων ἐκάστοτε, ἀποδιώκει θεία χάριτι.

**Ο**ς ζεῦγος ὠραῖον καὶ τερπνόν, ὑπάρχοντες, τοῦ δεσπότη τοῦ προσάγματα, τοῖς ἐπὶ γῆς, διακονεῖτε, ἀρχάγγελοι, δεινῶν ἐξαιρούμενοι, καὶ πᾶσι φωτισμὸν ἐπιπέμποντες, σωτηριῶδη θείῳ πνεύματι.

**Σ**ήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν, ἀσίωματοι, θεῖοι νόες ἀνυμνούμενοι, βλέποντες τοῦτον ὑπὸ πάντων, τὸν μέγαν καὶ φαιδρὸν ἀρχιστράτηγον, καὶ πόθῳ σὺν ἡμῖν ἐορτάζουσι, τὸν ζωοδότην μεγαλύνοντες.

**Η**θεῖα δυὰς καὶ φωταυγῆς, ἀρχάγγελοι, **Μιχαήλ** τε πανσεβάσμιε, καὶ **Γαβριήλ** δεδοξασμένε, **Τριάδι** τῇ σεπτῇ παριστάμενοι, πταισμάτων ἐνοχῆς καὶ κολάσεως, αἰωνιζούσης ἡμᾶς ῥύσασθε. Θεοτοκίον.

**Φ**ωνῇ τοῦ ἀγγέλου **Γαβριήλ** συνέλαβες, Θεὸν Λόγον παναμώμητε, λόγῳ τᾶς ἀνω στρατηγίας, ποιήσαντα καὶ λόγον παρέχοντα, ὑμνεῖν τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, τούτῃ ἀγίαν συγκατάδασιν.

Ἐιρμὸς ἄλλος. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ.

**Ο**ς ὠφθῆς ἀνθρώποις διὰ σπλάγγνα οἰκτιρμῶν, ἐπέστησας ἀγγέλους τούτοις Λόγε, διαφυλάττων αὐτοὺς ἀπὸ βλάβης ποιητρᾶς, μεθ'

ὦν Μιχαὴλ τὸν θαυμασόν· δι' ἧ σε δυσωπῶ-  
μεν, πᾶσιν ἡμῖν δώρησαι, ἰλασμόν πταισμάτων.

**Ι**σχύντε καὶ κράτος, ὁ πιστός σε βασιλεὺς,  
πρωτάγγελε καὶ σύμμαχον πρὸς ἔθνη, πολέ-  
μια καὶ δεινὰ, κεκτημένος τὴν αὐτῶν, τρο-  
ποῦται ἀπόνοιαν αἰεὶ, καὶ τὰς χαριστηρίδας, διὰ  
σοῦ τῷ πλαστοουργῷ ὕδατος ἀναπέμπει.

**Ω**δὴν προσφωνεῖ σοι, ἅπας πάντοτε πιστός,  
τῷ μέλλοντι ἀπαύστως ἐν ὑψίστοις, σὺν μυ-  
ριάσι πολλαῖς, τὴν τρισάγιον φωνὴν· προσά-  
γαγε πάντας τῷ Θεῷ, ἐκ συμφορῶν καὶ πόνων,  
ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς, ἀρχηγέ ἀγγέλων.

**Σ**χιρτάτω ἡ κτίσις, ἀνυμνοῦσα μουσικῶς, τὸν  
μέγαν ἀρχάγγελον Κυρίου· ὑπάρχει γὰρ ὁ-  
δηγὸς πλανωμένων καὶ λυμῆν, πολλῶν συμ-  
φοραῖς καὶ πειρασμοῖς, αἰεὶ χειμαζομένων, καὶ  
νοσοῦντων ἰατρὸς, καὶ θαυμάτων βρούσις.

**Η**γίασας τοῦτον, τὸν σεβάσμιον ναόν, καὶ  
ἐδειξας αὐτὸν πηγὴν θαυμάτων· ἐν ᾧ ἐστῶ-  
τες ὁμοῦ ἐκδοῦμέν σοι πιστῶς· ἀρχάγγελε αἰ-  
τησαι ἡμῖν, ἀμαρτημάτων λύσιν, συμφορῶν  
ἀπαλλαγὴν, καὶ πολλὴν γαλήνην.

*Θεοτοκίον.*

**Φ**ανεῖσα παρθένε, πλατυτέρα ἕρανῶν, ἐχώ-  
ρησας Θεὸν ἀνερμηγεύτως, ὃν ἀσωμάτων χο-  
ροὶ, ἀνυμνοῦσι μουσικῶς. αὐτὸν οὖν ἰκέτευε  
ἀγνή, πάντας ἡμᾶς τοῦ σῶσαι, τοὺς σὲ μα-  
καρίζοντας, φωναῖς ἀσιγήτοις.

*Ἐξαποστειλὰς· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.*

**Α**θροίσθητε καὶ ἴδετε, ἡ ἀνθρωπότης ἅπα-  
σα, θεάσασθε ξένον θαῦμα, τὸ τελεσθὲν ἐν  
ταῖς Χώναις· Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, ῥάβδῳ τὴν  
πέτραν ἐρρήξε, καὶ ποταμοὺς ἠκόντισε, κα-  
τερχομένους ἀτάκτως, ἐπὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ.

*Θεοτοκίον ὁμοιον.*

**Α**ρχαὶ δυνάμεις ἄγγελοι, καὶ θρόνοι κυριότη-  
τες, ἀρχάγγελοι ἐξουσίαι, καὶ Χερουβιμ Σερα-  
φεῖμ τε, τῷ σὺ υἱῷ λατρεύουσι, Παρθενομήτορ

ἄχραντε, ὑφ' οὗ λόγῳ παρήχθησαν· παρ' οὗ  
σωθῆναι δυσώπει, ἡμᾶς ἀγνή Θεοτόκε.

*Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.*

**Σ**ταυρούμενον ὡς ἐβλεψας, τὸν σὸν υἱὸν  
πανάμωμε, διεδονήθης τὰ σπλάγχνα, καὶ  
πέμπουσα δακρυρρόους, φωνὰς υἱέ μου ἔλε-  
γες· τί σοι ἐχθροὶ ἀπέδωκαν, ἀνθ' ὧν νῦν εὐηρ-  
γέτηνται; δοξολογῷ σου τὴν θείαν, καὶ ἀνυ-  
πέρβλητον χάριν.

*Ἐἰς τοὺς Αἰνοὺς, τὸ πᾶσα πνοή, ἰσῶμεν σγ. δ'. καὶ  
ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια. ἦχος δ'.*

*Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

**Α**γγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ  
ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσω-  
μεν τὸν ὕμνον· ἅγιος εἶ, ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος,  
ὁ συναΐδιος λόγος, ἅγιος εἶ, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ  
πανάγιον·

**Τ**ῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρρησίᾳ πολ-  
λῇ, καὶ παρεστῶς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν  
δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μι-  
χαὴλ ἀρχιστράτηγε· τὴς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων  
καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

**Τ**ῶν ἀσωμάτων ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχεις  
σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας φωταυγίας  
ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον ἡμᾶς,  
Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶν-  
τάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνῶντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

*Δόξα, ἦχος α'.*

**Ο**ταξίαρχης τῶν ἄνω δυνάμεων, Μιχαὴλ  
ὁ πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων, σήμερον  
ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν· ὁ καθ' ἐ-  
κάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος, καὶ φυλάτ-  
των τοὺς πάντας, ἐκ πάσης τοῦ διαδόλου πε-  
ριστάσεως. δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχρι-  
στοι, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν ὀρεψάμενοι, καθα-  
ραῖς ἐννοίαις, καὶ συνειδότι εὐστάθιμῳ, τοῦ ἀρ-  
χαγγέλου τὴν σύναξιν τιμήσωμεν· αὐτὸς γὰρ  
ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὸν  
τρिसάγιον ὕμνον ἀναμέλπων, πρεσβεύει τοῦ  
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.



Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

**Α**μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, ἔθλιβομένων ρεναγμῶν μὴ παραρῶσα· πρέσβευε τῷ ἔξ ἀγνῶν λαγόνων σε, σωθῆναι ἡμᾶς παναγία παρθένε.

Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι μάρτυρες.

**Ρ**ομφαία διήλθεν ὦ υἱέ, ἡ παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεῶν μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συγδόξασον, ἀθάνατε, τὴν μητέρα καὶ δούλην σου δέμαί.

Εἰς τὸν σγ. τῶν Αἰνῶν τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἤχος πλ. α'.

**Ο**που ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου ἀρχάγγελε, ἐκείθεν τοῦ διαδόλου διώκεται ἡ δύναμις· εὐφέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἔωσφόρος. διὸ αἰτοῦμένσε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα, ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σε λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ· ἀξιῶμνητε Μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

**Η**κεχαριτωμένη, μεσίτευσον σαῖς δεήσεσι, καὶ αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν πλῆθος οἰκτιρμῶν, ἔ τὸν ἰλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοίον.

**Η**ἀμνάς τὸν ἄρνα, βλέπουσα πρὸς σφαγὴν, ἔ τὰ πάθη ἐν σταυρῷ ὑπομένοντα βελλήσει, ἐβόα δακρύνουσα· υἱέ μου παμφίλτατε, ἀνάστηθι ἰσχύϊ σε, καὶ σῶσον τοὺς ἀνυμνοῦντάς σου τὴν σταύρωσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ἠδὲ γ'· καὶ ε'. Προκείμενον, ἤχος δ'. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ. Στχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος. Ἀλληλοῦῖα. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος. Ὁ ἀκούων ὑμῶν. Κοινωνικόν. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ τὰ εἴης.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Ζ'.

Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ ἀγίου μάρτυρος Σώζοντος.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἰσῶμεν σγ. ε'. καὶ ψάλλομεν στχ. προσόμοια τῆς Θεοτόκου τρία, καὶ τοῦ ἀγίου τρία. ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

**Τ**ῆς παγκοσμίου τῷ κόσμῳ, χαρᾶς ἀνέτειλαν, αἱ νοηταὶ ἀκτῖνες, προμηνύουσαι πᾶσι, τὸν ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐν τῇ γεννήσει σου ἀχραντε· σὺ γὰρ μεσίτης ἐδείχθης τῆς ἀληθοῦς, εὐφροσύνης τε καὶ χάριτος.

**Η**προεόρτιος αὕτη, δόξα σου Ἀχραντε, προκαταγγέλλει πᾶσι, τὰς τῆς σῆς εὐμενείας, λαοῖς εὐεργεσίας· σὺ γὰρ τῆς νῦν, εὐφροσύνης ἡ πρόξενος, καὶ τῆς μελλούσης αἰτία χαρᾶς ἡμῖν, καὶ τρυφῆς θείας ἀπόλαυσις.

**Η**Θεοχώρητος κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή, τῶν προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαβὶδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος· ἔ τὸ Ἄδὰμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Ἔτερα τοῦ ἀγίου. ἤχος δ'. Ἐδωκας.

**Σ**θένει δυναμοῦμενος, τὸ ἀσθενές σου Μακάριε, τοῦ ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, θελήσει φορέσαντος, τῶν μαρτύρων δρόμον, διήνυσας χαίρων, καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν, ὠραιοτάτοις ποσὶ συνέτριψας· διὸ σοι ἀνεπλέξατο, νικητικὰ διαδήματα, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Ε**χθροὺς ἐτραυματίσας, τῷ τραυματίζεσθαι ἐνδόξε, καὶ εἰς γῆν κατηδάφισας, σταυρῷ ὀπλισάμενος, καὶ τὴν παντευχίαν, περιβεβλημένος, τὴν ἀδιάρρηκτον σαφῶς, καὶ τὴν ἀγάπην ἐνστερνισάμενος, τοῦ σέ πρὸς τὰ βασιλεια, τὰ νοητὰ μετοικήσαντος, ὡς ἀήττητον μάρτυρα, ὡς οὐράνιον ἄνθρωπον.

**Σ**ωτήρα καὶ Κύριον, τὸν ὑπὲρ σοῦ τὰ ἐκεί-  
σια, ὑποστάντα παθήματα, σαφῶς ἐκμιμήμε-  
νος, ἀθλοφόρε Σώζων, σαυτὸν ἐκουσίως, πρὸς  
αἰκισμοὺς πρὸς ἐκτομὰς, πρὸς ἀνυποίστους  
βασάνους δέδωκας· διό σε ἀντημείψατο, ἐ-  
πουρανίους χαρίσασσι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων σε,  
τοῖς ποθοῦσιν ἀνέδειξε.

Δόξα καὶ νῦν ἤχος δ΄.

**Τ**ὴν πάνσεπτόν σου γέννησιν, Παναγία Παρ-  
θένε Ἄγνη, τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρα-  
νῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μα-  
καρίζομεν, ὅτι μήτηρ γέγονας, τοῦ ποιητοῦ  
τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· αὐτὸν ἱκε-  
τεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν  
εἰς σέ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεο-  
τόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. προσόμοια ἤχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

**Ω** τοῦ παραδόξου θαύματος, ὡς ἐξ ἀγόνου  
μητρὸς, καὶ ἀκάρπου στείρωσεως, ῥάβδος ἀν-  
θος φέρουσα, ἀναφύεται σήμερον, ἡ Θεομη-  
τωρ ἔ ἀπειρόγαμος, ἐκ τῶν δικαίων Ἰωακείμ  
ἔ Ἄννης· ὅθεν ἔ χαίρει νῦν, προφητῶν τὸ  
σύστημα, πατριαρχῶν, πᾶσα ἡ ὀμήγυρις, ἐν  
τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Στχ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

**Σ**ήμερον Δαβὶδ ἀγάλλεται, καὶ Ἰεσσαὶ νῦν  
σκιρτᾷ, καὶ Λευὶ μεγαλύνεται, καὶ χαίρει τῷ  
πνεύματι, Ἰωακείμ ὁ δίκαιος, ἔ ἀτεκνία τῆς  
Ἄννης λύεται, τῇ σῇ γεννήσει Μαρία ἀχραν-  
τε, θεοχαρίτωτε· καὶ ἀγγέλων σύστημα σὺν  
τοῖς βροτοῖς, πάντες μακαρίζομεν, τὴν θείαν  
μήτραν σου.

Στχ. Τὸ πρόσωπόν σου.

**Χ**αίροις τῶν βροτῶν τὸ σύστημα· χαίρε Κυ-  
ρίου ναέ· χαίρε ὄρος τὸ ἅγιον· χαίρε θεία  
τράπεζα· χαίρε λύχνε ὀλόφωτε· χαίρε τὸ  
κλέος τῶν ὀρθοδόξων σεμνῇ· χαίρε Μαρία μή-  
τηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαίρε πανάμωμε· χαί-

(Μὴν Σεπτέμ.)

ρε. θρόνε πύρινε· χαίρε σκηνῇ· χαίρε βάτε  
ἄφλεκτε· χαίρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος δ΄. Γερμανοῦ.

**Η** παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέ-  
τειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ  
πανύμνητος Παρθένος· ἦτις δι' ὑπερβολὴν κα-  
θαρότητος, ναὸς Θεοῦ ἐμφυχος γίνεται, καὶ  
μόνη κατὰ ἀλήθειαν Θεοτόκος γνωρίζεται·  
αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῷ κόσμῳ  
τὴν εἰρήνην κατὰπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς  
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ΄.

**Ε**κ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δα-  
βὶδ, ἡ θεόποις Μαρίαμ, τίκτεται σήμερον ἡ-  
μῖν· δι' ὃ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινερ-  
γεῖται· συγχάρητε ὀμοῦ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ.  
αἰνέσατε αὐτὴν αἰ πατριαὶ τῶν ἔθνων. Ἰωα-  
κείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει ἐν  
πνεύματι· ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, ἔ  
τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. εἰς τὴν α. στιχλ.  
κάθισμ. ἤχος α. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

**Τ**εχθεῖσα παραδόξως στείρωτικῶν ἐξ ὠ-  
δίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων ἐκύησας ὑπὲρ  
φύσιν· ὠραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστός, ἐξήνηθη-  
σας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἰ δυνά-  
μεις τῶν οὐρανῶν, βοῶσι σοι Θεοτόκε· δόξα  
τῇ προόδῳ σου σεμνῇ· δόξα τῇ κυήσει σου·  
δόξα τῇ παρθενίᾳ σου, μόνη πανάχραντε.

Δόξα καὶ νῦν· τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄ στιχολ. κάθισμ. ἤχος πλ. α.

Τὸν συνάναρχον λόγον

**Τ**ὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγάλλονται, τῶν  
ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει αὐτοῖς, καὶ οἱ  
προφήται μυστικῶς συνευφραίνονται· ἦν γὰρ  
προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς,  
βάτον, καὶ στάμνον, ἔ ῥάβδον· νεφέλην, πύ-  
λιν, ἔ θρόνον· ἔ μέγα ὄρος, γεννᾶται σήμερον.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τῆς δεκτοῦχου, ὁ προέορτιας, καὶ τοῦ ἁγίου τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Γέννησιν ὑμῶν, τῆς Θεοπαίδος κόρης. Ἰωσήφ.

Ῥωδὴ ἀ. ἤχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

**Γ**ηθόμενοι σήμερον, μετ' εὐφροσύνης ὑμνήσωμεν, τὸ θεῖον γενέθλιον τῆς Θεομήτορος· ἡ γὰρ τέτοκε χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, λύπην τῆς προμήτορος ἐξαφανίσασα.

**Ε**κ στεῖρας προέρχεται, τῆς ἀμαρτίας ἡ ζείρωσις, ἣν νόμος προέγραψε, καὶ τὰ κηρύγματα, προεδήλωσαν τῶς θείων Θεηγόρων· ἡ παναγὸς Δέσποινα, καὶ παναμώμητος.

**Ν**αὸς καὶ παλάτιον, τοῦ βασιλέως γεγένησαι, ἐν ᾧ τὴν κατοίκησιν αὐτοῦ ποιούμενος, οἰκητήρια, τριάδος τῆς ἁγίας, πιστοὺς ἀπεργάσεται ὁ ὑπερούσιος.

**Ν**υμφῶν ὠραιότατος, θρόνος Θεοῦ ὑψηλότατος, ἐκ στεῖρας προέρχεται, ἐν ᾧ καθίσας σαρκί, τοὺς καθημένους, ἐν σκότει ἀπωλείας, ἐγερεῖ πρὸς γνώσεως φῶς ἀγαθότητι.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ ἁγίου, Ῥωδὴ ἀ. ἤχος δ΄.

**Σ**ωθῆναι τοὺς τὴν σεπτὴν σου σήμερον, μνήμην γεραίροντας, ἀπὸ παντοίων Σώζων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ἡ θλίψεων, τὸν εὐεργέτην Κύριον, νῦν καθικέτευσεν πανένδοξε.

**Α**στέρα ὀλοφαῆ ἀνέδειξε, Χριστὸς ἐν ὕψει, τῆς ἐκκλησίας μάρτυς ἀληθῶς, ταῖς τῶν ἀθλῶν σου λάμψεσι, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, καταλαμπρύνοντα πανεύφημε.

**Τ**όξεύσας ὑπομονῆς τοῖς βέλεσι, τοὺς τοῦ Κυρίου ἐχθροὺς, καὶ τῆς ἀνδρείας ξίφει τὰ αὐτῶν, διακόψας στρατεύματα, νικητικὸν διάδημα, Σώζων ἀπειλήσας μακάριε.

Θεοτοκίον.

**Α**σπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας

Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

**Ῥωδὴ γ΄. ὁ Εἰσιμός. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν**  
**Η** γῆ ἡ κατάκαρπος, ἐκ γῆς ἀκάρπου γεννᾶται· ἣτις καρπογονήσει τὸν γεωργὸν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωηφόρον ἄσταχυν, τὸν τρέφοντα πάντας, θείῳ νεύματι.

**Σ**ήμερον ἐβλάστησε, τῆς παρθενίας ἡ ῥάβδος· ἐξ ἧς ἀνθήσει ἄνθος, ὁ φυτουργὸς ἡμῶν Θεός, τὰ πονηρὰ βλαστήματα, ἀποτέμνων ἄκρα ἀγαθότητι.

**Ἰ**δε τὸ ἀλλάξευτον ὄρος, ἐκ πέτρας ἀγόνου, ἀποτεχθὲν τὸν λίθον, καρπογονεῖ τὸν νοητόν· ὃς συντριβὴν ἐργάσεται, τῶν ξοάνων πάντων τοῦ ἀλάστορος.

**Ν**όμου προχαράγματα, σὲ προεδήλωσαν· Κόρη· τὸν νομοδότην σὺ γὰρ, νομίμων δίχα ἐν γαστρὶ, κυοφορεῖς τηροῦντά σε, ὑπὲρ λόγον, ἀφθορον αἰμίαντον.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

**Α**ιμάτων σου αἰβοαὶ, ποταμηδὸν διὰ Χριστὸν ρέυσασαι, πῦρ ἀσεβῶν ἐσβεσαν, μάρτυς ἀθλοφόρε υἱοῖδμε.

**Υ**πέστης καρτερικῶς, τῶν αἰκισμῶν τὰς προσβολὰς ἀρρήκτος, πῦργος καθάπερ ἐνδοξε, πλάνης καθελὼν τὸ ὀχύρωμα.

**Κ**αθεῖλες Δαβιτικῶς, ὡς Γολιάθ τὸν νοητὸν τύραννον, καὶ τὸ αὐτοῦ στρατεύμα, πίστεως σφενδόνη πανένδοξε.

Θεοτοκίον.

**Σ**ὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοὶ τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Κάθισμα τοῦ ἁγίου ἤχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Σ**ωθεὶς διὰ πίστεως, Σώζων πολυάθλε, σωτήριος γέγονας, χεμαζομένων λιμῆν, προνοία Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· βρούεις γὰρ ἰαμάτων, ποταμοὺς τοῖς ποθοῦσι, παύων ἀρρώστημά-

των, τὸν φλογμὸν καθ' ἐκάστην· διὸ τὴν θεῖαν μνήμην σου, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα καὶ νῦν ἤχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

**Α**γαλλιᾶσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανός, ἐν γῆ ἐτέθη, ἡ θεόνομμος αὐτῆ ἐξ ἐπαγγελίας· ἡ στείρα βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ, ἡ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ· Ἰωακείμ, ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστός, βλαστήσει ἐκ τῆς ρίζης Δαβὶδ· ὄντως θαῦμα παράδοξον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

**Υ**περτέρα τῶν ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Κόρη τίκτεται, ἐν ἀγιωσύνῃ, οὐσα καὶ καθάρσει ἀσύγκριτος, ἥτις τὴν καθάρσει πάντων Χριστὸν τέξεται, ἀγιότητα ἡ παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

**Μ**ακαρία ἡ κοιλία, ἡ τῆς Ἄννης γεγένηται· τὴν γὰρ ἐν κοιλίᾳ μέλλουσαν χωρεῖν τὸν μακάριον, καὶ μὴ χωρούμενον Λόγον, ἀπεγέννησεν, ἀναγέννησιν, πᾶσι πιστοῖς παρεχόμενον.

**Ν**ῦν ὁ ζόφος τῆς κακίας, ἐκμειοῦσθαι ἀπάρχεται· ἡ γὰρ τοῦ ἡλίου, ἐμφυχος νεφέλη ἀνέτειλε, στειρωτικῶν ἐκ λαγόνων, ἡ Πανάμομος· ἡ τὴν γέννησιν τὴν φωταυγῆ ἐορτάσωμεν.

**Ω**ς κατάκαρπον ἐλαίαν, τὴν ἐκ ρίζης βλαστήσασαν, Ἰεσσαὶ Παρθένη, Ἄννα σὲ βλασάνει βλαστανούσαν, τὸν ἐλεήμονα Λόγον οὐ τὸ ἐλεός, ἡ ἠλήθεια διὰ παντός προπορεύεται.

Ἄλλος· Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

**Π**υρπολούμενος ἀγάπη Θεοῦ παμμάκαρ, τὴν φρυγανιώδη ἄπασαν, πλάνην τῶν ἀθέων, ἐφλέξας τοῖς λόγοις σου, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

**Α**γιότρυκτος ὑπάρχων ναὸς Κυρίου, εἰς τὸν ναὸν εἰσέδραμες, τῶν ἀθεωτάτων· ἡ τούτων σεβάσματα, γενναίως συνέτριψας, μάρτυς ἀθλοφόρε πανεύφημε.

**Ι**ατρῆον ἀναδέδεικται πάσης νόσου, τὸ ἱερόν σου τέμενος, πίστει τοῖς φοιτῶσι, καὶ τὰς ἀριστείας σου, ἐν τούτῳ γεραίρουσι, Σώζων ἀθλοφόρε θαυμάσιε.

Θεοτοκίον.

**Α**πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένη, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὄθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

**Τ**ὸ ἐσφραγισμένον νῦν, βιβλίον ἀποτίκτεται, ὅπερ ἀναγνώσεται οὐδ' ὄλωσ, φύσεως νόμῳ, βροτὸς τηρούμενον, Λόγος εἰς κατοίκησιν καθῶς, βιβλοὶ προεδήλωσαν, θεηγόρων ἐν πνεύματι.

**Η** ἄμπελος σήμερον, ἐτέχθη ἡ σωτήριος, ἥτις τὸν ἀκήρατον ἀνθήσει, βότρυν τὸν θεῖον, γλεῦκος προχέοντα· ἐξ οὗ πᾶς ὁ πίνων μυστικῶς, θεῖαν καὶ σωτήριον, εὐφροσύνην καρπώσεται.

**Σ**κιρτήσατε ἄνθρωποι, ἀγγέλοις συγχορεύοντες· σήμερον ἐκ στεῖρας ἡ παρθένος, ἀποτεχθεῖσα τὴν λύπην ἔπαυσε, ἡ προομιάζεται χαρὰν, τοῖς πανηγυρίζουσι, τὴν αὐτῆς θεῖαν γέννησιν.

**Θ**εῖος προδιέγραψε, προφήτης προδηλότατα, τόμον σε καινὸν ἐν ᾧ δακτύλῳ, Λόγος πατρώῳ, Κόρη γραφήσεται, βίβλῳ καταγράφων τῆς ζωῆς, πάντας ἀγαθότητι, τοὺς αὐτῷ πειθαρχήσαντας.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

**Σ**ὺ μάρτυς τῷ φωτὶ, τῆς Τριάδος λαμπόμενος, ἐμείωσας ἀθείας, πολυθέου τὸν ζόφον, φωστήρ ὠφθεις ἀείφωτος.

**Σ**ὺ ῥόδον εὐανθοῦν, ἐρυθρῶ τῶν αἱμάτων σε, μακάριε δεδειγμένος, εὐωδία θαυμάτων τὸν κόσμον εὐωδίασας.

**Σ**ὺ βότρυς νοητός, τῆς ἀμπέλου ὑπάρχων

Χριστοῦ, ἀνέβλυσας μαρτυρίου, εὐκατάνυκτον οἶνον, τοῖς πίσει σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

**Σ**έ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σέ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ 5'. Τὴν θείαν ταύτην.

**Ε**τέχθη σήμερον γέφυρα, μετάγουσα πρὸς φῶς τὸ ἀνθρώπινον· κλίμαξ οὐράνιος· ὄρος Θεοῦ ἐμφανέστατον· ἡ Θεοτόκος Κόρη, ἣν μακαρίσωμεν.

**Ο**κόχλος Ἄννα προήγαγε, πορφύραν τὴν τὸ ἔριον βάψουσαν, τῆς σωματώσεως, τοῦ βασιλέως εἰς ὕστερον· ἦν ἐπαξίως πάντες ὑμνολογήσωμεν.

**Π**ηγὴ νυνὶ προελήλυθε, ρανίδος ἐκ μικρᾶς· ἡ Πανάμωμος, ἣτις τὴν ἄβυσσον, τῆς σωτηρίας κηύσασα, πολυθείας παύσει, ἀπειρα ρεύματα.

**Α**κάρπου ρίζης ἐβλάστησας, καὶ πρόρριζον κακίας τὴν ἀκανθον, τῷ ὑπὲρ φύσιν σου, θείῳ βλαστῷ ἐναπέτεμες, θεογενῆτορ Κόρη ἀειμακάριστε.

Ἄλλος· Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

**Θ**ύεσθαι, δι' ἀγάπην Θεοῦ προελόμενος, ἄμωμον θύμα καθάπερ, τῇ αὐτοῦ τραπέζῃ προσήνεξαι. διὰ τοῦτο, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν πανεύφημε.

**Α**βρόχως, διαπλεύσας τῆς πλάνης τὸ πέλαγος, εἰς τὸν λιμένα τῆς ἁγίας βασιλείας μάρτυς ἐγκαθωμίσθης, αἰωνίου, ἀπολαύων γαλήνης μακάριε.

**Ο**υξί, σιδηροῖς σου τὰ σπλάγχνα κατέξανε, ἀνηλεῶς ὁ διώκτης· ἀλλ' αὐτὸς εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα, μετὰ δόξης, ἐναπέθου παμμάκαρ αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

**Ω**θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότε-

ρον, ὅτι παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρητε.

Κοντάκ. ἤχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

**Η** Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος Μαρία, ἡ παστὰς ἡ ἀληκτος, τοῦ οὐρανοῦ νυμφίου, τίκεται ἀπὸ τῆς στείρας θεοβουλήτως, ὄχημα τοῦ θείου Λόγου εὐτρεπισθῆναι· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ προωρίσθη, ἡ θεία πύλη, καὶ μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Ὁ Οἶκος.

**Τ**ῆ στείρουσῃ καρπὸς, ἐδόθη ἡ θεόπαις Μαρία, ἣν προεῖδον ποτὲ θεοὶ προφηταὶ ἐν πνεύματι· ταύτην ἡμεῖς σήμερον ὀρώντες ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἄννης περισκιρτῶσαν, σὺν τῷ πικτῷ Ἰωακείμ, νοητῶς πρὸς ἐστίασιν συνέλθωμεν, καὶ τοὺς πόρρω καλέσωμεν, λέγοντες· τοῦ κόσμου νῦν ἡ ἀνάκλησις, ἐξ ἀκάρπου γαστρὸς ἀνεβλάστησεν, ἡ θεία πύλη, καὶ μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Ἐν αὐτῷ Μηνί Ζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σόζοντος.

Στχ. Ἄντειχε Σώζων σῶματος πρὸς αἰκίας,

Πρὸς τὸν μόνον σῶζοντα τὴν ψυχὴν βλέπων.

Ἑβδομάτῃ θάνε Σώζων τυπτόμενος χροῖα λαμπρῶν.

**Ο**ὗτος ἐκ Λυκαόνων ὀρμώμενος, καὶ ποιμὴν προβάτων γεγονὼς, ἐπεὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἠξιώθη, εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ἐν ᾧ ἴστατο ἄγαλμα ἐκ χρυσοῦ ὀβρύζου κατεσκευασμένον, ὑπὸ Μαξίμου τῆς Κιλικῶν ἡγεμονεύοντος, τούτου τὴν δεξιὰν χεῖρα διακλάσας, καὶ πωλήσας, τὸ τίμημα παρέσχε τοῖς πένησιν. ὅθεν ἐπεὶ ὁ τοῦτόπου ἡγεμὼν πολλοὺς ἐξ ὑπονοίας ἐτιμωρεῖτο, ὁ ἅγιος ἑαυτὸν κατεμήνυσε. καὶ αὐτίκα τύπτεται σφοδρῶς, καὶ ὑποδήμασι σιδηροῖς ὑποδεθείς, ἠναγκάζετο τρέχειν· καὶ αἰθὶς ἐπὶ τοσοῦτον βάλκλοις τύπτεται, ὥστε τὰ ὀστά τοῦ σώματος αὐτοῦ καταθραυσθῆναι, καὶ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ παραδοῦναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων, Εὐδόου, καὶ Ὀνησιφόρου.

Στχ. Ὅδιν τρέχων Εὐδοὸς εὐθείαν λόγου, Καὶ πάντας αὐτὴν ἐκδιδάσκων ἦν τρέχειν.

Στχ. Φέρειν ὄνησιν πᾶσιν Ὀνησιφόρος, Φερωνύμως ἔσπευδε κηρύττων λόγον.

**Ο** ἅγιος ἀπόστολος Εὐδοὸς, γενόμενος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ μετὰ Πέτρον ἐπίσκοπος, ἐν ταῖς

ἐπιστολαῖς τοῦ μακαρίου ἀναφέρεται Παύλου· μεγαλῶς ἐν τοῖς ἑβδομήκοντα ἀριστεύσας, καὶ κῆρυξ διαπρύσιος γεγονώς τοῦ Λόγου. τὸν δὲ Ὀνησίφορον, ὃν ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῇ ὁ ἀπόστολος παρεισάγει, Κολοφωνίας ἐπίσκοπον εὐρομεν γεγονότα, δεξιὸν ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἀλκιμώτατον, μέχρις αἵματος αὐτοῦ τὴν πίστιν κρατύναντα· οὗτος ἐν τῷ χορῶ τῶν Κηρύκων σὺν τῷ ἀποστόλῳ Εὐδόῳ αὐλίζεται ἐν ταῖς ἐπουρανίαις σκηναῖς.

Ὁ ἅγιος Εὐψύχιος, ζῆφι τελειοῦται.

Στχ. Εὐψυχος Εὐψύχιος ἦν πρὸς τὸ ζῆφος,  
Χαίρων ὅτι πλάσαντι τὴν ψυχὴν θυεῖ.

Οὗτος γέννημα καὶ θρέμμα ὑπῆρχε τῆς Καισαρέων πόλεως, τῶν Ῥωμαίων βασιλεύοντος Ἀδριανοῦ· τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὸν βίον ἀπολειπόντος, αὐτὸς βαπτισθεὶς, καὶ πάντα τὰ προσόντα τοῖς πτωχοῖς διανείμας, παρὰ τοῦ Καππαδοκάρχου συλλαμβάνεται, καὶ ξέσται τὰς πλευρὰς καὶ φρουρεῖται. ἀγγέλου δὲ ἐπιστασία ἀναβρῶσθεις, αἷθις ἀναρτάται, καὶ ξέσται σφοδρῶς, καὶ τελευταῖον τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται. λέγεται δὲ ἀντὶ αἵματος, γάλα καὶ ὕδωρ ρυθῆναι.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἑορτάζεται ἡ κοίμησις τοῦ ὁσίου Λουκά, τοῦ ἐκ τῆς Λυκαόνων ἐπαρχίας, τρίτου δὲ ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Σωτήρος τῆς ἐπιλεγομένης βαθέος βύακος.

Στχ. Πάσης ὑπῆρξας ἀρετῆς Λουκά τύπος,  
Πάσης ἀποστάς προσπαθείας γηίνης.

Ταῖς τῶν σῶν ἀγίων πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.  
Ἰωακείμ τε ἔη ἡ Ἄννα μακαρίζονται, ἀποκυήσαντες, τὴν μακαρίαν σαφῶς, ἀγνήν Θεομήτορα, τὴν τὸν μακάριον, Λόγον τέξασαν, τὸν μακαρίους ἀπαντας, τῆς πιστοῦς ἀποτελεῖντα.

Δῶρον τίμιον ἐκτήσαντό σε Πάναγνε, οἱ σοὶ γεννήτορες, τὴν συλλαβοῦσαν Θεὸν, τὸν καταπλητίσαντα, δωρεαῖς κρείττοσι, τῆς κραυγάζοντα· ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ μαστοὶ σὲ ὑπὲρ οἶνον ἀγαθώτατοι, Ἄννα θεόκλητε, ὅτι μαστοῖς ἱεροῖς, τὴν τὸν ἀγαθώτατον λόγον θηλάσασαν, σὺ ἐθήλασας, τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος, καὶ πνοῆς τροφῆα πάσης.

Σκίρτα κροῦε τὴν κινύραν σου θεόπνευστε, Δαβὶδ καὶ χόρευε· ἡ Κιβωτὸς γὰρ ἰδοῦ, ἦν πάλαι προήγγειλας, ἐκ στείρουσθης γαστρὸς, προελήλυθε, τῷ βασιλεῖ τῆς κτίσεως, καὶ Θεῷ τετηρημένη. Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῶν ἀλγεινῶν βασάνων μάρτυς βληθεὶς, δρόσον ἐκ Θεοῦ ἐδέξω ὑπομονῆς, εὐχαρίστως τε ἐκραύγαζες· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐκλαμπροτέραν, παντὸς χρυσοῦ ἐχων ὄντως ψυχὴν, θύσαι χρυσοτεύκτω μάρτυς ὅλως Θεῷ, καὶ ἀψύχῳ οὐ προήρησαι· σαυτὸν θυσίαν δέ, εὐωδιστάτην Κυρίῳ τέθυκας.

Παιμὴν ὁ μέγας, ποιμένα ὄντα προβάτων σε, μάρτυς ὡς ἀρνίον ἀμωμον τῇ αὐτοῦ, ἀπλανεῖ ποιμνῆ, συνέταξε, λύκοις ἀνάλωτον, τοῖς νοητοῖς σε δεῖξας πανεύφημε. Θεοῦ.

Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαίρει διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα,

Ὡδὴ η'. Παιδὰς εὐαγεῖς.

Κινήσωμεν γλῶτταν ὑμνωδίας, τὸ θεῖον γενέθλιον γεραίροντες, τῆς τὸν ὑπερύμνητον, Λόγον καὶ ὑπέρθεον, σωματωσάσης πνεύματι, καὶ ἀνακράζωμεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Οἱ θεοὶ σκιρτήσατε προφῆται, τιμῶντες Παρθένου τὸ γενέθλιον· αὕτη γὰρ ἐπλήρωσε, πάντων τὰ κηρύγματα, τὸν ὑφ' ἡμῶν δηλῶμενον ἀποκυήσασα, Χριστὸν τὸν τῷ παντὸς βασιλέα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῆξατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην· ἀπόστολοι μάρτυρες χορεύσατε· ὅσοι καὶ δίκαιοι, νῦν ἀγαλλιάσασθε, τοῖς γενεθλίαις σήμερον, τῆς τῷ Κυρίου μητρὸς· καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, ἔ· ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Η** νθησε τὸ μῆλον τὸ εὐώδες, τὸ ρόδον τὸ θεῖον πεφανέρωται, καὶ κατευωδίασε, σήμερον τὰ πέρατα, καὶ τὸ δυσῶδες ἔπαυσε, τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν, ἡ Πάναγος καὶ μήτηρ τῆς Λόγῃ ἦν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Σ** τειρεύουσα φύσις τῶν ἀνθρώπων, σεπτῶν χαρισμάτων θεῖς Πνεύματος, σήμερον εὐφράνθητι, σεύρας τὴν Θεόπαιδα, ἀποτεχθεῖσαν βλέπασα, καὶ ἀναδόξον τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψθε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

*Ἄλλος. Χείρας ἐκπετάσας.*

**Χ** εῖρα χρυστεύκτου ἀφελῶν, σοφὸν ἰδρύματος, πέννησι δέδωκας, τὸν ἀδαπάνητον ἐνδοξε, σεαυτῷ περιποιούμενος, τῆς μαρτυρίας ἀληθῶς, πλοῦτον αἰδίμε· εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Σ** αρκὶ τῷ ἀσάρκῳ συμπλακεῖς, τῆς συμμαχίας Χριστοῦ, τοῦτον κατέβαλες βραβεῖα ὄθεν σοι ἐνδοξε, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, αὐτὸς παρέσχετο πρὸς ὄν, χαίρων ἐκραύγαζες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

**Α** νοίξας ἐπλήρωσας σαυτῆ, τὸ ζῶμα Πνεύματος, Σώζων πανεύφημε· ἐχθρῶν δὲ στόματα ἐπλήσας, βλασφημούντων τὸν ποιήσαντα, πάσης αἰσχύνης· καὶ Χριστῷ χαίρων ἐκραύγαζες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

*Θεοτοκίον.*

**Σ** ὑ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἀχραντε, μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὄθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε,

*Ἄλλος. Ἄπας γηγενής.*

**Γ** δε τοῦ Θεοῦ, ὁ τόπος ὁ ἅγιος προφανῶς δέδεικται. πόλις ἡ περιδόξος, τοῦ βασιλέως νῦν ὠκοδόμηται. ὁ φωταυγῆς παράδεισος, φαιδρῶς ἐξήνθησε· παραδείσῳ πρόξενος ὑπάρχασα, πρὸς Θεὸν τε ἀνθρώπων οἰκειώσις.

**Ω** φθη ἡ λαμπάς, λυχνία τε σήμερον ἡ χρυσαυγίζουσα, φῶς τὸ προαιώνιον, ἐν ἧ οἰκῆσαν τοὺς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν, καταφωτίσει παύσειτε, τῆς ἀθείας ἀχλὺν, καὶ ἡμέρας, πάντας ἀπεργάσεται, κοινωνὸς ἀληθῶς διὰ πίστεως.

**Σ** ἡμερον ἡ γῆ, χορεύει τὸν νέον γὰρ, οὐρανὸν ἐβλεψε, Θεοῦ τὸν τερπνότατον, ἀποτεχθέντα· ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκὶ, τῶν οὐρανῶν ἐπέκεινα, ἀναδοξάσει βροτῆς, καὶ θεώσει πάντας ἀγαθότητι ὃν ὑμνεῖντες πιστῶς μεγαλύνωμεν.

**Η** περικαλῆς, δυὰς ἀνεβλάστησεν Ἄννα καὶ Ἰωακείμ, δάμαλιν τὴν ἄσπιλον, ἐξ ἧς ὁ μέσχος ὁ σιτευτὸς προελθὼν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου τέθυται, αἴρων τὰ πταίσματα, τῶν ἀνθρώπων, τὰς προσαγομένας τε, καταπαύων θυσίας τοῖς δαίμοσι.

**Φ** ῶτισον ἡμᾶς, τὸ φῶς ἡ κηύσασα, τῆς τῆν φωσφόρον σε, γέννησιν ἐν πνεύματι, θεογεννητορ πανηγυρίζοντας· καὶ τῆς φωτός τῆς μέλλοντος, δεῖξον ἀγνὴ κοινωνούς· καὶ εἰρήνην βράβευσον καὶ λύτρωσιν, τῶν δεινῶν μητρικαῖς ἰκεσίαις σου.

*Ἄλλος. Δίθος ἀχειρότητας.*

**Δ** ίθος ἐκλεκτὸς ἀνεδείχθης, Χριστοῦ τοῦ ἀκρογωνιαίου, μάρτυς κυλιόμενος ἐν γῆ, καὶ τὰ τῆς πλάνης λύων ὀχύρωμα· τὰς τῶν πιστῶν καρδίας δὲ, ἐδραιωτέρας ἐργαζόμενος.

**Ρ** εἰθρόν σε ζωῆς κεκτημένη, ἡ τοῦ Χριστοῦ νῦν ἐκκλησία· αἵμασιν ὡς νάμασι τοῖς σοῖς, καταρδευθεῖσα μάρτυς τῶν ἄθλων σε, καὶ τῶν θαυμάτων πάντοτε, τῆς εὐκαρπίας ὠραίζεται.

**Ε** ὕρες ἀμοιβῆν τῶν ἀγώνων, καὶ τῶν καμάτων σου θεόφρον, τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείαν, ἐν ἧ τῶν πίσει ἐπιτελούντων σε, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, Σώζων μνημόνευε πανεύφημε.

*Θεοτοκίον.*

**Σ** εύρας τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λύσον

παρθένη Θεοτόκε, ἡ τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πηγὴν, τεκῆσα μόνη Θεοχαρίτωτ' ἔθουμη-  
δίας ἐμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

*Ἐξαποστειλ. πρὸς, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.*

**Τ**ῷ ὄπλῳ τοῦ τιμίου σου, σταυροῦ θωρακι-  
σάμενος, ὁ ἀλλοφóρος σου Λόγε, τὰς ἐναν-  
τίας δυνάμεις, στερρόως ὑπερένικησε, καὶ τὰς  
τυράνους ἤσχυνε, καὶ ὑπὲρ σοῦ ἐνήθλησε, ἔ-  
σοι Χριστέ μου παντάναξ, συμβασιλεύει ἀ-  
παύτως.

*Ἔτερον τῆς Θεοτόκου. Τοῖς μαθηταῖς.*

**Α**γάλλου κτίσις ἅπασα, τὴν χαρὰν αἰσθο-  
μένη, ἐξ Ἄννης τῆς Θεόφρονος, ἣτις λέγεται  
χάρις, Ἰωακείμ τε τοῦ θείου, τίκτεσθαι παρ'  
ἐλπίδα, Μαρίαν τὴν πανάχραντον, καὶ ἀ-  
γνὴν Θεοτόκον ἣς ὁ καρπός, σωτηρία γέγο-  
νε τοῖς ἀνθρώποις, Χριστός ὁ σαρκωθείς Θεός,  
ἐξ αὐτῆς ἀπορρήτως.

*Εἰς τὸν εχ- εχρ. προσόμοια, ἤχος β΄.*

*Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.*

**Δ**εῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ, τὴν ἐκ Δαβὶδ φρεῖσαν,  
καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν παρ-  
θένον, Μαρίαν τὴν πανάχραντον.

*Στχ. ἀκουσον θύγατερ.*

**Αἶ**νον τῷ λυτρωτῇ, προσάξωμεν Κυρίῳ, τῷ  
ἐκ τῆς στεῖρας δόντι, ἡμῖν τὴν Θεοτόκον, ἔ-  
μόνην ἀειπάρθενον.

*Στχ. Τὸ πρόσωπόν σου.*

**Σ**ήμερον ἡ χαρὰ, πάσης τῆς οἰκουμένης,  
στερωτικῆς ἐκ μήτρας, γεννᾶται παραδόξως,  
ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου.

*Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος β΄.*

**Η**προορισθεῖσα παντάνασσα Θεῶ κατοικη-  
τήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον νηδύος προῆκται  
τῆς Ἄννης, ἠγλαῖσμένη τῆς αἰδίδι οὐσίας τὸ  
θεῖον τέμενος δι' ἣς ἰταμός αἰδης καταπε-  
πάτηται, καὶ παγγενῆ Εὐα ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ  
εἰσοικίζεται. ταύτῃ ἐπαξίως ἐκδοήσωμεν μα-  
καρία σὺ ἐν γυναίξει, καὶ ὁ καρπός τῆς κοι-  
λίας σου εὐλογημένος.

Ἴστέον ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας σχολάζουσι τὰ  
μεσῶρια, καὶ ὁ ἱκετήριος Κανὼν τῆς ὑπεραγίας Θεο-  
τόκου ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, ἕως τῆς κβ' τοῦ αὐτοῦ  
μηνός. Ὅτι ἐν αἷς ἡμέραις ψάλλεται ἡ ἑορτὴ τῆς  
Θεοτόκου, ἢ τοῦ τιμίου σαυροῦ, οὐ ψάλλεται οὔτε με-  
σῶριον, οὔτε Κανὼν ἱκετήριος.

*Τῷ αὐτῷ Μηνί Η΄.*

*Τὸ Γενέσιον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης  
ἡμῶν Θεοτόκου.*

**Δ**εῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἢ παρούσα ἑορτὴ ἐν Κυ-  
ριακῇ ἀλλὰ δὴ καὶ πᾶσαι τῆς Θεοτόκου αἱ ἑορ-  
ταί, προηγούνται τὰ ἀναστάσιμα· οὐ μὲν τοι λέγεται  
Εὐαγγέλιον ἐπιθινόν, ἀλλὰ καὶ προκείμενον καὶ Εὐαγ-  
γέλιον τῆς ἑορτῆς ὁμοίως καὶ εἰς τὴν εἰσοδὸν, καὶ  
εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν, καὶ εἰς τὴν Κοίμησιν, πρὸς δὲ  
καὶ εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, καὶ οἷα τύχη Κυριακῇ τῆς  
τεσσαρακοστῆς. Ἄνευ μὲντοι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων  
τότε γὰρ ἀλάσσει καὶ τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέ-  
λιον πρὸς τὴν ἑορτὴν.

*Τὸ δὲ προκείμενον ἐστὶ,*

*Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ  
γενεᾷ.*

*Στχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.*

*Ἐν τῷ μικρῷ ἱσπερινῷ ἱστώμεν εχ- δ' καὶ ψάλ-  
λομεν εχρ. προσόμοια, ἤχος α΄.*

*Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

**Ι**ωακείμ καὶ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσι, τὴν ἀ-  
παρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν  
μόνην Θεοτόκον οἷς ἔμεις συνεορτάζον-  
τες σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ρίζης ἐκείνης τοῦ  
Ἰεσσαί, μακαρίζομεν Παρθένον ἀγνὴν.

**Ε**ξ Ἄννης σήμερον ράβδος, φυτὸν θεόσδο-  
τον, ἡ Θεοτόκος ἔφυ, Σωτηρία ἀνθρώπων ἐξ  
ἣς ὁ τῶν ἀπάντων δημιουργός, γεννηθεὶς ὑ-  
πὲρ ἔννοιαν, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἐκαθαίρει ὡς  
ἀγαθός, πᾶσαν λύμην ἀγαθότητι.

**Η**θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή,  
τῶν προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαβὶδ ἡ θυγά-  
τηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς  
Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κα-  
τάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ  
αὐτῆς.



**Η** πρώτην ἄγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γεννᾷ, καὶ ἐξ ἀκάρπου μήτρας, καρπὸν ἄγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει, θαῦμα φρικτὸν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν ἢ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη γαλιχεῖται μαζῶ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β΄.

**Δ**εῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί, δεῦτε ὑποδέξασθε πόθω, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα. ἐκ πέτρας βλυστάουσαν στερεᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς. καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνούσης, τὴν βᾶτον τοῦ αἵλου πυρός, τοῦ καθαίροντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπίσχ. σχρ. ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

**Γ**όνος Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης ἡ Παρθένος, ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις, τῶν δεσμῶν ἀφιεῖσα, τῆς ἀμαρτίας ἅπαντας.

Στχ. Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

**Ο**ρος ὡς ἀληθῶς, κατάσκιον ἐδέιχθη, ἡ ζείρωσις τῆς Ἄννης, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται.

Στχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

**Ρ**ῆξασα τὰ δεσμὰ, στείρωσεως τῆς Ἄννης, ἡ πάναγνος Παρθένος, προῆλθε τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἄφρουν βραβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

**Ι**ωμεν οἱ πιστοί, δοξάζοντες τὴν Κόρην. ἐτέχθη γὰρ ἐκ στείρας, τὴν χειρωθεῖσαν φύσιν, ἡμῶν ἀνακαινίζουσα.

Τροπάριον. ἦχος δ΄.

**Η** γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ ἀντίφωνον. εἰ δὲ τύχη Κυριακῇ, στιχολογοῦμεν, καὶ τὸ ἐπίλοιπον.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδίῳ. δευτεροῦντες τὰ δίκω, ἦχος πλ. β΄. Σεργίου.

**Σ**ήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις, ἐπαναπαυόμενος Θεὸς, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἐαυτῷ προητοίμασεν ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς ἕρρανους, οὐρανὸν ἔμψυχον ἐν φιλανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν ἐξ ἀκάρπου γὰρ ρίζις, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς, καὶ τῶν ἀνεπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

**Α**ὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφῶν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προελήλυθε. καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκηθεῖσα, περιμένει τὴν εἴσοδον, τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου. μόνη, καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

**Ε**ἰ καὶ Θεῷ βουλήματι, περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα μητρός, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ, τὸν ἀπάντων Θεὸν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστρὸς ἢ μόνη πύλη, τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν διελθὼν, κεκλεισμένην διεφύλαξε ἔκ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτὸς, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Ὁ αὐτός. Στεφάνου ἀγιοπολίτου.

**Σ**ήμερον στερωτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται, καὶ Πύλη παρθενικὴ θεία προέρχεται. σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ μητέρα δι' ἧς τὰ ἐπί-



Εἰς τὴν Διτὴν, ἰδιόμελα, ἦχος α΄.

Στεφάνου ἀγιοπολίτου.

**Η** ἀπαρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, λαοὶ, σήμερον γέγονεν ἰδοὺ γὰρ ἡ προορισθεῖσα ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων, μήτηρ καὶ Παρθένος, καὶ δοχεῖον Θεοῦ, ἐκ στεῖρας γεννηθῆναι προέρχεται ἄνθος ἐκ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ ῥάβδος ἐβλάστησεν. εὐφραινέσθω Ἀδάμ ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Εὐα ἀγαλλιásthω χαίρῃσα ἰδοὺ γὰρ ἡ οἰκοδομηθεῖσα ἐκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ, τὴν θυγατέρα καὶ ἀπόγονον, μακαρίζει ἐμφανῶς· ἐτέχθημοι γὰρ φησι λύτρωσις, δι' ἧς ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ ἄδου ἐλευθερωθήσομαι. ἀγαλλιásthω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κινύραν, καὶ εὐλογεῖτω τὸν Θεόν ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος πρόεισιν ἐκ μήτρας ἀγόνου, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄

**Δ**εῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, ἕξ τῆς ἀγνείας ἔρασταί· δεῦτε ὑποδέξασθε πόθω, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα· ἐκ πέτρας βλυστάνουσιν στερεᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνούσης, τὴν βάτον τοῦ αὐλοῦ πυρός, τοῦ καθαίροντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

**Τ**ίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων γίνεται; Ἰωακείμ καὶ Ἄννα πανηγυρίζουσι μυστικῶς συγχαίρητε ἡμῖν λέγοντες, Ἀδάμ καὶ Εὐα σήμερον, οἱ πάλαι παραδάσει κλείσαντες παρὰδεισον ὅτι καρπὸς εὐκλεέσατος ἡμῖν ἐδόθη, ἡ θεόπαις Μαρία, ἀνοίγουσα τούτου πᾶσι τὴν εἰσοδόν.

Ὁ αὐτός.

**Η** προορισθεῖσα παντάνασσα, Θεοῦ κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον νηδύος προήχεται τῆς Ἄννης, ἠγλαῖσμένη τῆς αἰδίου ἐσσίας τὸ θεῖον τέμενος· δι' ἧς ἰταμὸς ἀδῆς καταπεπάτῃται, καὶ παγγενῆ Εὐα ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσοικίζεται. ταύτῃ ἐπαξίως ἐκδοή-

σωμεν μακαρία σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σε εὐλογημένος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ΄.

Σεργίου ἀγιοπολίτου.

**Ε**ν εὐσήμενῇ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν, σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ σήμερον τίκτεται, ἡ μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα τοῦ Ἀδάμ, ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὐας ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀφαρσίας ἡ πηγὴ, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθειώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριηλοῖ πιστοῖ· χαίρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν σχ. σχρ. ἰδιόμε. ἦχος δ΄.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

**Η** παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι' ὑπερβολὴν καθαρότητος, ναὸς Θεοῦ ἐμψυχὸς γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται· αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος,

Στχ. Ἀκουσον θυγατερ, καὶ ἴδε.

**Δ**εῖ ἀγγέλου προῤῥήσεως, γονὸς πάνσεπτος, ἐξ Ἰωακείμ ἕξ τῆς Ἄννης τῶν δικαίων, σήμερον προῤῥηθῆς Παρθένης οὐρανὸς ἕξ θρόνος Θεοῦ καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προνύσσα παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐρξεν· κατάρως ἀναίρεσις, εὐλογίας ἡ ἀφαρσις. διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη θεοῦ τὴν εἰρήνην αἰτῆται, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Στχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσει·  
**Σ**τεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, σήμερον τείτω φαιδρῶς λαμπροφορεῖτω βασιλεῖς σκιρτάτωσαν, ἱερεῖς ἐν φραϊνέσθωσαν, ἑορταζέτω ὁ σὺ

ἰδοὺ γὰρ ἡ βασίλισσα, καὶ ἡ ἄμωμος νύμφη τοῦ Πατρὸς, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσσαὶ ἀνεβλάστησεν. οὐκ ἔτι γυναῖκες ἐν λύπαις τέξονται τέκνα· ἡ χαρὰ γὰρ ἐξήνθησε, καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν κόσμῳ πολιτεύεται. οὐκ ἔτι τὰ δῶρα τοῦ Ἰωακείμ ἀποστρέφονται· ὁ θρῆνος γὰρ τῆς Ἄννης εἰς χαρὰν μετεβλήθη, συγχαρήτέ μοι λεγούσης, πᾶς ἐκλεκτὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ γὰρ δέδωκέ μοι Κύριος τὸ ἐμφυχον παλάτιον τῆς θείας δόξης αὐτοῦ, εἰς κοινήν εὐφροσύνην καὶ χαρὰν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. δ'.

Σεργίου ἀγιοπολίτου.

**Δ**εῦτε ἅπαντες πιστοὶ, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν· ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται ἡ πρὸ γαστρὸς προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μήτηρ· τὸ τῆς παρθενίας κειμήλιον· ἡ τοῦ Ἀαρὼν βλαστήσασα· ῥάβδος, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσσαὶ τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα· καὶ τῶν δικαίων, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τὸ βλάστημα. γεννᾶται τοίων, καὶ ὁ Κόσμος σὺν αὐτῇ ἀνακαινίζεται· τίκτεται, καὶ ἡ ἐκκλησία τὴν ἑαυτῆς εὐπρέπειαν κατασολίζεται· ὁ ναὸς ὁ ἅγιος, τὸ τῆς θεότητος δοχεῖον, τὸ παρθενικὸν ὄργανον, ὁ βασιλικὸς θάλαμος, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσει, ἐτελεσιουργήθη μυστήριον· ὃ προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν, τὴν τῆς παρθένου πανάμωμον γέννησιν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

**Ἡ** γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε· ἑκάστη τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν ἀ. στχλ. Κάθισμ. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Α**ναδόησον Δαβὶδ, τί ὥμοσέ σοι ὁ Θεός;

ἃ μοι ὥμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δὲς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδὰμ, ἐτέχθη βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. στχλ. Κάθισμ. ὁμοιον.

**Ε**κ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαβὶδ, ἡ Θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν· καὶ νεουργεῖται ἡ σύμπασα, καὶ νεουργεῖται· συγχαρήτε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει· κρουγάζουσα· ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· τὸ αὐτό.

Ἄλλο κᾶθισμα μετὰ τὸν πολυέλεον. ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

**Α**γαλλιᾶσθε οὐρανὸς, γῆ εὐφραινέσθε· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανὸς, ἐν γῆ ἐτέχθη, ἡ θεόνομος αὐτῆ ἐξ ἐπαγγελίας· ἡ στεῖρα, βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ, καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ, ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστὸς, βλαστήσει ἐκ τῆς ρίζης Δαβὶδ· ὄντως θαῦμα παράδοξον.

Δόξα, καὶ νῦν· τὸ αὐτό.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ ἀ. ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμε. ἦχος δ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Στχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.

Τὸ, πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλ. κατὰ Λουκᾶν. Ἀναστάσα Μαριάμ· ὁ Ν. Δόξα ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου· εἶτα Στχ. εἰς ἦχον πλ. β'. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ εὐθὺς τὰ παρὸν ἰδιόμελον.

ἦχος πλ. β'.

**Α**ὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφὼν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς πόλις ἀποκηθεῖσα, περιμένει τὴν εἰσοδὸν, τοῦ Ἱερέως τοῦ με-

γάλου μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν, εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ κανόνες, τοῦ Κυρίου Ἰωάννου μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου τὰ τροπάρια, εἰς σ΄.

Ὁ κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρημῶς.

**Δ**εῦτε λαοὶ ἀσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι δεδόξασται.

**Δ**εῦτε πιστοὶ, πνεύματι θεῷ γηθόμενοι, τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην, ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

**Χ**αῖρε σεμνή, μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος μακαριότητος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σέ πάντες ἐπαξίως, ὑμνοῖς δοξάζομεν.

**Η** τῆς ζωῆς, τίκεται σήμερον γέφυρα, δι' ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν τῆς καταπτώσεως, τῆς εἰς ἄδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὑμνοῖς δοξάζουσιν.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρημῶς.

**Τ**ῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ καὶ διαδιβάσαντι, τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἐρυθρῇ θαλάσῃ, ἀσωμεν αὐτῷ ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ ὅτι δεδόξασται.

**Χ**ορευέτω πᾶσα κτίσις, εὐφραινέσθω καὶ Δαβὶδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος φέρουσα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός.

**Η** ἀγία τῶν ἀγίων, ἐν ἀγίῳ ἱερῷ, βρέφος ἀνατίθεται, ἀνατραφῆναι ἐκ χειρὸς ἀγγέλου· πάντες οὖν πιστῶς συνεορτάσωμεν, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

**Σ**τεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἄτεκνος

Θεῷ ἤδη γὰρ προῶριστο, ἐκ γενεῶν Ἀγνῆς Παρθένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως ἐδλάστησε, Κτίστης ἐν δούλου μορφῇ.

**Σ**ὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, τὴν τὸ ἔριον Χριστῷ, μόνην ἐκ κοιλίας σε προσαγαγῆσαν, τὴν ἡμῶν οὐσίαν, πάντες ἐκ τῆς Ἄννης, τικτομένην νῦν, ὑμνοῖς γεραίρομεν.

Δόξα.

**Τ**ρία ἀναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὑμῶ· τρία συναΐδια, ἐν ἐσιότητι μιᾷ κηρύττω· Εἰς γὰρ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Τ**ίς ἐώρακε παιδίον, ὃ οὐκ ἔσπειρε πατήρ, γάλακτι τρεφόμενον; ἢ ποῦ τεθέαται Παρθένος μήτηρ; ὄντως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφοτέρα, Θεογεννήτορ ἀγνή.

Καταβασία.

**Σ**ταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥά·  
» ἔδω, τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πε-  
» ζεύσαντι τὴν δὲ ἐπισρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς  
» ἄρμασι, κροτήσας ἠνωσεν, ἐπ' εὐρους δια-  
» γράφας, τὸ ἀήττητον ὄπλον διὸ Χριστῷ ἀ-  
» σωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρημῶς.

**Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξύλω νε-  
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου  
» ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑ-  
» μνούντων σε.

**Α**μέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκνίσεως, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

**Ο**πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ σείρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἣν εἰσδύναμι κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

**Τ**ῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων, καὶ βοήθειαν.

Ἐἰρημῶς ἄλλες.

**Ε**στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ ὑψώθη

» κέρασ μου ἐν Θεῷ μου ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχ-  
» θρούσ μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν  
» σωτηρίῳ σου.

**Εὐλογημένη** ἡ κοιλία σου σὺ φρων Ἄννα·  
καρπὸν γὰρ ἤνθησε παρθενίας, τὴν ἀσπόρως  
τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, τεκοῦσαν καὶ λυ-  
τρωτὴν Ἰησοῦν.

**Σ**ὲ μακαρίζει αἰετὴρ παρθένε πᾶσα κτίσις, ἐξ  
Ἄννης σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ρίζης  
Ἰεσσαὶ ράβδον ἀχραντον, τὸ ἄνθος Χριστὸν  
βλαστήσασαν.

**Σ**ὲ ἀνωτέραν πάσης κτίσεως Θεοτόκε, δει-  
κνύων ἀχραντε ὁ υἱός σε, τὴν ἐξ Ἄννης μεγα-  
λύνει σε γέννησιν, ἧ πάντας εὐφραίνει σήμερον.

**Α**νατραφεῖσα εἰς τὰ ἁγία τῶν ἁγίων, Παρ-  
θένε ἀχραντε Θεοτόκε, ἀνωτέρα ἀνεδείχθης  
τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ κυήσασα. Δόξα.

**Σ**ὲ προσκυνούμεν, Πάτερ ἀναρχε τῆ οὐσίας,  
ὑμνοῦμεν ἀχρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τιμῶμεν  
τὸ συνἀναρχον Πνεῦμα σου, ὡς ἓνα τὰ τρία  
φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

**Τ**ὸν φωτοδότην, καὶ ἀρχίζων τῶν ἀνθρώ-  
πων, τεκοῦσα ἀχραντε Θεοτόκε, ἀνεδείχθης  
θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη τοῦ ἀ-  
προσίτου φωτός. Καταβάσια.

**Ρ**άβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παρα-  
» λαμβάνεται, τῷ βλασῷ γὰρ προκρίνει τὸν  
» ἱερέα· τῆ στείρευούσῃ δὲ πρώην ἐκκλησίαν  
» νῦν ἐξήνθησε, ξύλον σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ  
» στερέωμα. Ἡ ὑπακοή, ἦχος β΄.

**Π**ύλην ἀδιόδευτον ὁ προφήτης, μόνῳ τῷ  
Θεῷ ἡμῶν τηρουμένην, τὴν ἁγίαν Παρθένον  
ἐκάλεσε· δι' αὐτῆς διήλθεν ὁ Κύριος, ἐξ αὐ-  
τῆς προῆλθεν ὁ ὑψιστος, καὶ πάλιν ἐσφρα-  
γισμένην κατέλιπε, λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς  
τὴν ζῶν ἡμῶν.

Εἰ βούλει, εἰπέ τὰ Καθίσμ. καὶ ἀνάγνωσιν ἀπὸ τῶν  
ἐγκωμίων, τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἢ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου, ἢ  
τοῦ μεταφραστοῦ.

Καθίσμ. ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Η** παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς,  
ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡ-  
μῖν, καὶ ἐκ δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡ-  
μῶν. οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὐα-  
τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· ἧ διὰ τοῦτο κρά-  
ζομεν βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνῃ ἀγνῇ·  
χαρὰν μνηύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰ-  
κουμένῃ.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτὸ.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

**Εἰσακήκοα** Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκο-  
» νομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

**Α**νυμνοῦμέν σε Κύριε, τὸν τοῖς πιστοῖς σω-  
τήριον λημένα, παρασχόντα πᾶσι τὴν σὲ κυή-  
σασαν.

**Σ**ὲ Θεόνυμφε καύχημα, πᾶσι Χριστὸς ἀνέ-  
δειξε καὶ κράτος, τοῖς ὑμνοῦσι πίστει σου τὸ  
μυστήριον.

**Α**πειρόγαμε δέσποινα, ταῖς σαῖς λιταῖς λυ-  
τρούμενοι πταισμάτων, εὐγνωμόνως πάντες  
σὲ μακαρίζομεν. Εἰρμός ἄλλος.

**Α**κήκοα Κύριε τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοθή-  
» θην· ὅτι ἀρρήτῳ βουλή, Θεὸς ὢν αἰδίας ἐκ  
» τῆς παρθένου προῆλθες σαρκωθεῖς. δόξα τῇ  
» δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ δυνάμει σου.

**Τ**ὴν πάνσεπτον γέννησιν τῆς Θεοτόκου,  
φαλμοῖς ἧ ὑμνοῖς, δοξολογῶντες πιστοὶ, τὸν Θεὸν  
τὸν ἀψευστον, τὸν τῷ Δαβὶδ προομύσαντα  
καρπὸν, ἐκ τῆς ὀσφύος παρασχεῖν, πίσει προσ-  
κυνήσωμεν.

**Δ**ιοινηξας Κύριε τὴν μήτραν Σάρρας, καρ-  
πὸν ἐν γήρα τὸν Ἰσαὰκ παρασχών· ὁ αὐτὸς  
καὶ σήμερον, τῇ εὐσεβεῖ Ἄννῃ δέδωκας σω-  
τήρ, ἐκ μήτρας γόνιμον καρπὸν, ἄσπιλον  
μητέρα τὴν σὴν.

**Ε**πήκουσας Κύριε τῆς προσευχῆς μου, λέ-  
γέτω Ἄννα, ἐπαγγελίας καρπὸν, παρασχών  
μοι σήμερον, τὴν ἐκ πασῶν γενεῶν καὶ γυ-  
ναικῶν προορισθεῖσαν, ὡς Ἀγνήν, Ἀχραντον  
μητέρα σου.

**Σ**υγχαίρει σοι σήμερον θεόφρον Ἄννα, ἡ  
οἰκουμένη τοῦ λυτρωτοῦ γὰρ αὐτῆς, τὴν μη-  
τέρα ἠνθησας, τὴν ἐκ τῆς ρίζης βλαστήσα-  
σαν Δαβὶδ, δυνάμειος ράβδον ἡμῖν, φέρουσαν  
τὸ ἄνθος Χριστόν. Δόξα.

**Δ**οξάζω σε ἄναρχε Τριάς, ἀμέριστε τῆ  
οὐσία, Χερουδικῶς ἐκβοῶν, τῆ πηλίνῃ γλώσ-  
ση μου ἅγιος ἅγιος ἅγιος, ὁ ὢν καὶ διαμέ-  
νων εἰς αἰεὶ, εἰς Θεὸς αἰδῖος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Π**επλήρωνται Ἀχραντε, τῶν Θεηγόρων αἱ  
προφητεῖαι, ἐν τῇ γεννήσει τῇ σῇ, τῶν πι-  
στῶς καλούντων σε, σκηνὴν καὶ πύλην καὶ  
ὄρος νοητὸν, βᾶτον καὶ ράβδον Ἀαρῶν, φρεῖ-  
σαν ἐκ ρίζης Δαβὶδ.

Καταβασία.

**Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ  
» μυστήριον κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐ-  
» δόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

**Ο**σκιόγραφον ἀγλὺν, αἰνιγμάτων σκεδάσας,  
» καὶ τῶν πιζῶν ἐκβάσει τῆς ἀληθείας, διὰ  
» τῆς Θεόπαιδος, καταυγάσας τὰς καρδίας ἕ  
» ἡμᾶς τῷ φωτί σου Χριστέ καθοδήγησον.

**Α**νομνήσωμεν λαοὶ, τὴν τῶν πάντων αἰ-  
τίαν, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι τὸν αἴτιον ἕως  
τῶν τύπων ἔχαιρον, ἀξιούμενοι προφήται, ἐ-  
καργῆ σωτηρίαν ἐκ ταύτης καρπούμενοι.

**Τ**ῆς ἀνίκμου ὁ βλαστὸς, ράβδος τῆ ἱερέως,  
τῷ Ἰσραὴλ ἐδήλωσε πρόκρισιν καὶ νῦν τὴν  
λαμπρότητα, τῶν φυσάντων παραδόξως, δα-  
δουχεῖ τὸ ἐκ στεῖρας πανένδοξον κήμα,

Εἰρμός ἄλλος.

**Κ**ύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν Κύ-  
» ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς Κύριε ἐκ  
» τὸς σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν τὸ ὄνομά σου  
» ὀνομάζομεν.

**Α**χραντὸς σου ἡ γέννησις, Παρθένε ἄμω-  
μεῖ ἄφραστος καὶ ἡ σύλληψις, καὶ ἡ ὠδὴ  
ἄρρητος ὁ τόκος σου, νύμφη ἀνύμφευτε Θεὸς  
γὰρ ἦν ὅλον φορέσας ἐμέ.

**Σ**ήμερον εὐφραίνεσθωσαν, ἀγγέλων τάγμα-  
τα ἄσμασι χορευέτωσαν οἱ ἐξ Ἀδάμ· ἐτέ-  
χθη γὰρ ράβδος, τὸ ἄνθος βλασάνωσα, Χρι-  
στόν τὸν μόνον λυτρωτὴν ἡμῶν.

**Σ**ήμερον Εὐα λέλυται τῆς καταδίκης, λέ-  
λυται καὶ ὁ Ἀδάμ, τῆς ἀρχαίας ἀρας, ἐπὶ τῇ  
γεννήσει τῇ σῇ βοῶν Ἀχραντε ἐν σοὶ τῆς  
φθορᾶς ἐλυτρώθημεν.

**Δ**όξα σοι τῷ δοξάσαντι τὴν στείραν σήμε-  
ρον ἔτεκε γὰρ τὴν ράβδον τὴν ἀειθαλῆ, ἐξ ἐπαγ-  
γγελίας, ἐξ ἧς ἀνεβλάστησε Χριστὸς τὸ ἄν-  
θος τῆς ζωῆς ἡμῶν. Δόξα.

**Α**ναρχον προσκυνούμενε Τριάς ἀμέριστε,  
ἄκτιστον συναἰδιον ἕ συμφυῆ, ἐν μιᾷ ἕσῃ, τρισὶν  
ὑποστάσεσιν, ὑπερφυῖς κηρυττομένην αἰεὶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Γ**έγονεν ἡ κοιλία σου ἡλίου ὄχημα, ἐμει-  
νεν ἡ ἀγνεῖα σε ὡσπερ τὸ πρὶν, ἀσινῆς Παρ-  
θένε· Χριστὸς γὰρ ὁ ἥλιος, ὡς ἐκ πασῶ νυμ-  
φίος ὤφθη ἐκ σοῦ.

Καταβασία.

**Ω**τρισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χρι-  
» στὸς, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος δι' οὗ πέπτω-  
» κεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς  
» Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχον-  
» τι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

**Π**ρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωάνης ἐβόησε· σύ  
» με ἀνέγαγε, ἐκ πυθμένος ἄδου δέσμαι ἰ-

» να ὡς λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀλη-  
» θείας τε πνεύματι θύσω σοι.

**Π**ρὸς Κύριον ἐν Ὀλίφει, στείρωσεως ἐβόη-  
σαν, τῆς Θεομήτορος, οἱ Θεόφρονες γεννήτο-  
ρες· καὶ ταύτην γενεαῖς γενεῶν ἐκύησαν, εἰς  
κοινὴν σωτηρίαν, καὶ καύχημα.

**Ε**δέξαντο οὐράνιον δῶρον ἀξιόθεον, τῆς θεο-  
μήτορος, οἱ Θεόφρονες γεννήτορες, αὐτῶν  
τῶν Χερουβὶμ ὑπερφέρον ὄχημα, τὴν τοῦ Λό-  
γου, καὶ Κτίστου λοχεύτριαν.

Εἰρμὸς ἄλλος.

**Ω**ς ὕδατα θαλάσσης· φιλάνθρωπε, τὰ κύ-  
» ματα τοῦ βίου βυθίζει με· ἀλλ' ὥσπερ τὸν  
» Ἰωάνν ἐκ τοῦ κήτους, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς  
» τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

**Υ**μνοῦμεν τὴν ἁγίαν σου γέννησιν, τιμῶ-  
μεν καὶ τὴν ἄσπορον σύλληψιν, σοῦ νύμφη  
Θεόνυμφε καὶ Παρθένε· δοξάζουσι δὲ σὺν ἡμῖν,  
ἀγγέλων τάξεις, καὶ τῶν ἁγίων ψυχαί.

**Α**γίαν τῶν ἁγίων ὑπάρχουσαν, οἱ σῶφρο-  
νες πατέρες σου ἄχραντε, ἀνέθεντό σε ἐν οἴ-  
κῳ Κυρίου, ἀνατραφῆναι σεμνῶς, καὶ εἰς μη-  
τέρα ἐτοιμασθῆναι αὐτῷ.

**Α**ὶ στείραι καὶ μητέρες χορεύσατε, θαρσεῖτε  
καὶ σκιρτήσατε ἄγονοι· ἡ ἄτεκνος γὰρ στείρα,  
τὴν Θεοτόκον βλαστάνει· ἥτις λύσει τῶν ὠ-  
δίκων τὴν Εὐάν, καὶ τῆς ἀρᾶς τὸν Ἀδάμ.

**Α**κούω τοῦ Δαβὶδ μελωδοῦντός σοι· ἀχθή-  
σονται Παρθένοι ὀπίσω σου· ἀχθήσονται εἰς  
ναὸν βασιλέως· καὶ σὺν αὐτῷ σε καὶ γῶ, θυ-  
γατέρα τοῦ βασιλέως ὑμῶν.

Δόξα.

**Ε**ν σοὶ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, ὑμνεῖται  
καὶ δοξάζεται ἄχραντε· Πατὴρ γὰρ ἠυδόκη-  
σε, καὶ ὁ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ, καὶ θεῖον  
Πνεῦμα σοὶ ἐπεσχίασε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ.

**Χ**ρυσοῦν θυμιατήριον γέγονας, τὸ πῦρ γὰρ

ἐν γαστρὶ σου ἐσκήνωσεν, ὁ λόγος ἐκ πνεύ-  
ματος τοῦ ἁγίου· καὶ ἐν ἀνθρώπου μορφῇ  
καθωράθη, Θεογεννήτορ ἁγνή.

Καταβάσις.

**Ν**οτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰω-  
» νᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον  
» πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος  
» ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπέζω-  
» γράφισε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ  
» τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κό-  
» σμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

**Ι**ωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ  
» Ἀδάμ καὶ Εὐά, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου,  
ἠλευθερώθησαν ἄχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννή-  
σει σου. αὐτὴν ἐορτάζει, καὶ ὁ λαός σου, ἐνο-  
χῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κρά-  
ζειν· ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τρο-  
φὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

**Η**προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στεί-  
» ρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης  
εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε,  
καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ·  
ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ  
δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ  
χαρᾶς, ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τρο-  
φὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Η'. Τὸ Γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Δε-  
σποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στχ. Πάσας ἀληθῶς, Ἄννα νικᾷς μητέρας,

Μήτηρ ἕως ἂν, σὺ γέννηται θυγάτηρ.

Ἐξήγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόη Ἄννα.

**Η**ς ὁ πατὴρ Ἰωακείμ, ἐκ βασιλικῆς φυλῆς εἴλκε  
» τὸ γένος οὗτος εἰ καὶ διπλᾶ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ  
Θεῷ προσέφερεν, ὡς φιλόθεος καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν  
ἀπαιδίαν ὠνειδίκετο. ἐπὶ τούτῳ δηγθεὶς τὴν καρ-  
δίαν, αὐτὸς μὲν ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τούτου σύνευνος  
Ἄννα, ἐν τῷ παραδείσῳ δάκρυσεν τὸν Θεὸν ἰκέτευσεν.  
ὅς καὶ ἐπακούσας παρέσχεν αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας  
ἁγίου, τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ἴνα δὲ καὶ τῆς Ἄν-  
νης ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἴδωμεν τὰ γνωρίσματα.



τὰ ἀκριβῆς διηγήσομαι. Εἰκοστός τρίτος ἀπὸ γένους Δαβὶδ καὶ Σολομῶντος εὐρίσκεται ὁ Ματθᾶν· ὃς ἐγγίμε Μαρίαν ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς, καὶ ἐγέννησεν Ἰακώβ τὸν πατέρα Ἰωσήφ τοῦ τέκνονος, καὶ θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σωβῆ, καὶ Ἄνναν. καὶ ἡ μὲν Μαρία γεννᾷ Σαλώμην τὴν μαῖαν. ἡ δὲ Σωβῆ γεννᾷ τὴν Ἐλισάβετ. ἡ δὲ Ἄννα γεννᾷ τὴν Θεοτόκον, ἐγγόνην Ματθᾶν, καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. τὴν δὲ Ἐλισάβετ καὶ τὴν Σαλώμην, ἀνεψιᾶς μὲν τῆς Ἄννης, ἐξαδέλφας δὲ τῆς Θεοτόκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι αὐτάδελφοι Ῥοῦφος καὶ Ῥουφιανὸς ζίφει τελειοῦνται.

Στχ. Κλίμων ἐκυτὸν Ῥουφιανὸς τῷ ζίφει,  
Μένω σοι φησὶ Ῥοῦφε, μὴ μέλης ἔπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Σεβῆρος ζίφει τελειοῦται.

Στχ. Ἐτοιμός εἰμι πρὸς τὸ πᾶν φέρειν πάθος,  
Σεβῆρος εἶπε. καὶ τί πρὸς με τὸ ζίφος;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦται.

Στχ. Ἀρτεμίδωρος ὡς καθάλλεσθαι σθένει,  
Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.

Διήγησις πᾶν ὑφέλιμος.

Ἰερεὺς τις μετ' εὐλαστῶν διακόνου ἀγάπην τῷ Κυρίῳ φίλην εἰς ἀλλήλους κτησάμενος, διὰ δαιμονικῆς σκαιότητος εἰς ἔχθραν περιτραπέντες, ἐπὶ πολὺ ἔμειναν ἀδιάλλακτο. ἐπεὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ μίστει τελευτῆσαι τὸν Ἱερέα συνέβη, ὁ διάκονος ἤσχαλλεν, ὅτι μὴ ζῶντι τῷ Ἱερεῖ, τὴν ἔχθραν κατέλυσε. καὶ τινι τῶν εὐδιακρίτων τὸ συμβᾶν κοινωσάμενος, ὑπὸ τούτου πρὸς τινα τῆς ἐρήμου μοναστῆν γενέσθαι παρεγγυᾶτο. ὁ δὲ μάλα προθύμως τοὺς ἐρημικωτέρους τόπους περινοστῶν, τὸν Ἱατρὸν ἐπεζήτη. καὶ δὴ τινα καταλαβὼν γέροντα, τούτῳ τὴν μνησικακίαν ἀπεκάλυψεν, ἐναργῆ πληροφορίαν ζητῶν παρ' αὐτοῦ τῆς ἀφέσεως πρὸς ὃν ὁ γέρον· ὁ πιστῶς αὐτῶν, λαμβάνει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγῆσεται. οὐκ ἔμὸς ὁ λόγος φησὶν ἀδελφέ· καὶ σοι ὡς ἐπ' ἀγαθοῖς σπεύδοντι ταχείαν τοῦ ζητουμένου λύσιν λαβεῖν, παρέξει ὁ Κύριος· ὅθεν ἐλήλυθας ἀνάστρεψ, καὶ ὀψίας ἐν τῷ ναῷ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας γενόμενος, πρὸ πάντων ὑποκεκρυμμένος, τὰς ὡραίας πύλας κατάλαβε, καὶ τὸν πρῶτον ἐν αὐταῖς εἰσβάλλοντα, κράτησον, καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτὸν προσαγόρευσον, δούς αὐτῷ καὶ τὸ ἐσφραγισμένον τοῦτο πιτάκιον, καὶ παρ' αὐτῷ ἔσται σοι πάντως βεβαία τῶν σφαλόντων ἢ ἐπανόρθωσις. Τότε ὁ διάκονος, ὡς ὁ πατήρ διετάξατο, ἄνωγ' ἰδὼν τῶν νυκτῶν, τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει τὸ προπύλαιον· καὶ παρευθὺς δὲ δηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀνὴρ ἐπανέσειε, καὶ τούτον ὁ διάκονος ἀσπασάμενος, τὸ γραμματίον τοῦ γέροντος

ἐπιδίδωσιν, ἀνακαλύψας αὐτῷ τὸ ἐπακολουθήσαν τοῦ δράματος· ὅξυς δὲ ὢν ὁ ἀνὴρ, οἰκονομίας χάριν τὸ γενόμενον ἔκρινε, καὶ ὅλον ἐκυτὸν καταδρέχων τοῖς δάκρυτιν ἔλεγε· τίς εἰμι ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἵνα κατατολήσω τοιοῦτου ἐγγειρήματος; ὁμῶς ταῖς εὐχαῖς καταθαρήσας τοῦ ἀποσειλάντός σε, πρὸς τὸ προκειμένον τρέπομαι· καὶ δὴ ἐπ' αὐτῆς ταῖς κεκλεισμέναις πύλαις ὡς ἴστατο, τὰς χεῖρας ὑψώσας πρὸς οὐρανόν, καὶ γόνυ κλίνας, τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἔδαφος τέθεικεν, ὑποψιθυρίζων τῇ προσευχῇ, καὶ μετὰ μικρὸν ἀναστὰς (φρίττω λέγειν, κατανοῶν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἀνδρὸς εὐπαρήσειαστον) ὡς εἶρηκεν· ἀνοιξὲν ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου Κύριε, τὸ προπύλαιον αὐτῷ αὐτομάτως ἠνέωκεται, καὶ τούτῳ συνεισελλόντος τοῦ διακόνου, ἐπὶ τὴν αὐλὴν τοῦ ναοῦ ἐστήσαν· αὐτὸς τε πάλιν πρὸς τὰς ἐκεῖ τοῦ ναοῦ ἐξαργυροῦ πύλας γενόμενος, ὁ ἱερός ἐκεῖνος ἀνὴρ, πρὸς τὸν διάκονον ἔφησεν· ἐνταῦθα στήθι, καὶ περαιτέρω μὴ πρόβαινε· ἐκεῖνος δὲ τὴν συνήθη πάλιν ἐπὶ τῇ φλοῖᾳ ποιήσας μετάνοιαν, τὰς ἀργυραίας πύλας κεκλεισμένας οὕσας ἀνέωξε, καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ξένον θέαμα ἐδέχετο ἐν ἑαυτῷ. ἐκ γὰρ τῆς ὀροφῆς τοῦ ναοῦ, λυχνία φωτεινὴ ἐπεληούσα πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἐφωταγῶγει τὸ ἱερόν· ἀλλὰ καὶ τούτῳ προσευχομένῳ συνείπετο. ὡς δὲ πρὸς αὐτὸ λοιπόν τὸ θυσιαστήριον ἔφθασε, καὶ κεί προσκλίνας τὴν κεφαλὴν, ἤρέμα ἔξω πρὸς τὸν διάκονον γίνεται, καὶ πάλιν αὐτομάτως πᾶσαι αἱ θύραι ἐκλείθησαν· τότε ἀγωνία καὶ δειλία τὸν διάκονον ἔλαβε μὴ τολμῶντα τῷ ἀνδρὶ πλησιάσαι τὸ σύνολον· εἶχε γὰρ ὡς ἔλεγεν ἀπὸ τῆς εὐχῆς, ὡς ἀγγέλου δεδωξασμένον τὸ πρόσωπον· ὡς λοιπὸν λογισμοῖς τὸν διάκονον βάλλεσθαι λέγοντα, μὴ ἀγγελὸς ἐστὶ ὁ φαινόμενος καὶ οὐκ ἀνθρώπος· ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο διέλαθε τὸν φαινόμενον· φησὶ γὰρ πρὸς τὸν διάκονον· τί τοῖς λογισμοῖς δι' ἐμὲ πολιορκῆ καὶ ταραττῆ ὡ ἀνθρώπε; πίστευσον, ὅτι καὶ γὼ χοῖκός εἰμι ἀνθρώπος, καὶ ἐξ αἵματος καὶ σαρκὸς καὶ εὐαγοῦς οἴκου, εἰμι χαρτουλλάριος, ἐκ τῶν ἐκείσε προσόδων τὰ πρὸς ζωὴν ποριζόμενος· ἀλλ' ἢ πάντα καλῶς διεξάγουσα πρόνοια, δι' εὐτελῶν πολλάκις, μεγάλη εἴωθε διεξάγειν τεράστια· ὁμῶς ἀδελφέ πρὸς τὸ προκειμένον ἀπίωμεν· καὶ ἄμφω (πρὸς τὸν φόρον εὐθυδρομήσαντες, τὸν ναὸν ἐκείσε τῆς Θεοτόκου κατέλαβον, καὶ πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἤδη γενόμενοι τοῦ ναοῦ, διὰ προσευχῆς πάλιν ἀκείνας ἀνέωξε· καὶ πρὸς αὐτὸ γενόμενος τὸ θυσιαστήριον, τὴν εὐχὴν ἐπετέλει κατὰ τὸ σῆμα, καὶ τὸν διάκονον ἔξω ἔστῳτα καταλαβὼν μετ' ἐκπλήξεως τὸ, Κύριε ἐλέησον, λέγοντα, αἱ πύλαι μόναι ἄφνω πάλιν ἐκλεί-

σθησαν· εἶτα πάλιν τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου καταλαμβάνει ναὸν· ἔλεγε δὲ ὁ διάκονος· ὅτι οὕτως ἡμᾶς ὑπελάμβανον ἐν τοῖς ναοῖς τὴν πορείαν ποιῆσθαι, ὡς μὴδὲ πτήσιν ὄρνέου τῆ ἡμῶν οἰκίῃ παραβάλλεσθαι· καὶ δὴ πρὸς τὰς πύλας τῆς Θεοτόκου γενομένων αὐτομάτως καὶ αὐταὶ τῷ ἀνδρὶ προσανεώχθησαν· καὶ τὴν εὐχὴν καίκει ποιησάμενος, δάκρυσι καταβρέγων τὰς παρειάς, τῆς ἀγίας Σοροῦ τὰς πύλας κατέλαβε, καὶ ἐν αὐταῖς τὸν διάκονον ἐπιστήσας, βλέπειν τρανῶς τῶν εἰσερχομένων παρεγγυᾶτο τὴν κατανόησιν· καὶ δὴ ὡς πρὸς τὴν φλοῖαν τὴν ἐξ ἔθους αὐτὸς εὐχὴν ἐποιήσατο, αἱ τῶν πυλῶν ἐπάρσεις αὐτῷ τὴν εἴσοδον παρεχώρησαν, καὶ πρὸς τοῦ ναοῦ γενόμενος τὸ μεσαίτατον, τὰ γόνατα τῷ ἐδάφει ἐπερείσας, ἀνειδότης ἐν αὐτῷ ἐπέσει τὴν δέησιν· ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ἔροικε ἡμῖν ἐπιστώσατο ὁ διάκονος, καὶ δευθεβαίου, ὅτι ὡς πρὸς τὴν βαθμίδα τῆς πύλης, ἐν ἧ ἰστάμην θαμβούμενος, ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ὡσεὶ διάκονον τινὰ ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξερχόμενον, καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα θυματήριον, καὶ θυμιῶντα τὸ ἱερὸν ἀγίασμα· μετὰ δὲ μικρᾶς τινοῦ ὥρας διάστημα, ὡς κληρικούς τινες εἶδον εἰσερχομένους, ἱερέων στολὴν περικειμένους λευκοφανῆ, καὶ πάλιν ἱερέων ἄλλα σύστημα φωτεινόν, πορφυροῦν ποδῆρη περικειμένους εἰσερχεσθαι, καὶ τούτους ἀμφοτέρους χορείαν ἐγείραντας, ἐπάδειν μέλος μάλα τερπνόν καὶ ἐξαισίον, ὡς μὴδὲν ἕτερον καταλαβεῖν τὸν διάκονον δύνασθαι, εἰμὴ μόνον τὸ, ἀλληλοῖα. Καὶ μετὰ τὸ τὴν εὐχὴν τελέσαι, τὸν χαρτουλλάριον ἐξελεῖν, καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν διάκονον· ἀδελφὲ, ἔνδον τοῦ ναοῦ ἀκωλύτως γενόμενος, πρὸς τοὺς τὴν ἀριστερὰν χορείαν ἐπέχοντας ἱερεῖς σόχασαι, εἰ δύναο κατανοῆσαι τὸν μετ' οὗ τῆ μνησικακία ἀδιάλλακτος ἔμεινας. Τότε εἰσελθὼν ὑπότρομος ὁ διάκονος, σπουδῆ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἐξεῖσιν εἰρηκῶς, μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς ἐκείσε τὸν ἐπ' ἔχθρα τὸν βίον καταλύσαντα ἰδεῖν ἱερέα· εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπόμορφος ἄγγελος· εἰσελθὼν κατὰθεε καὶ τὴν χορείαν τῆδε τὴν δεξιὰν, εἰρηκε· καὶ δὴ πρὸς αὐτὴν γενόμενος ὁ διάκονος, καθαρῶς ἐστῶτα ἐν αὐτῇ γνωρίσαι τὸν ζητούμενον ἔφασκε· καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ μακάριος· εἰ τοῦτον ἀκριβῶς κατενόησας, εἶπε πορευθεῖς· τάδε σοι, καὶ Νικήτας ὁ χαρτουλλάριος ἔξω ἐστῶς, ἔλθε προσφωνεῖ· καὶ πορευθεῖς ὁ διάκονος κατὰ τὴν διαπατήν, τὸν ἱερέα ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον συνεξάγει χορείας, τῷ καὶ πρᾶξια ἔλεξε τῆ φωνῆ· Κύριε πρεσβύτερε, διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ διακόνῳ, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἐν τῇ σῇ ἀθροῦ μεταβυλῆ ἀσυμφώνους μεῖναι τῷ σφάλματι· Τότε γόνυ ἀμφοτέροι κλίναντες, ἐν ἀπλω φιλήματι τὴν ἔχθραν διέλυσαν· καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς τὸν ναὸν εἰσε-

(Μῆν Σεπτέμ.)

δῶ, καὶ τὴν αὐτοῦ χορείαν κατέλαβεν, ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος ἔλαβε τὸν διάκονον, καὶ τῆ φλοῖα τοῦ ἱεροῦ ἀγίασματος προσπεσόντος, αἱ πύλαι τούτου θεία δύναμει ἐκλείσθησαν, καὶ μέρος τι τῆς ὁδοῦ διανύσαντες, ἀμφω ἔστησαν· καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὕτω πῶς ἔφη πρὸς τὸν διάκονον· ἀδελφὲ, σὴζων σὴζου, καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν περιποιήσον, καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν πατρί σε ἀποστείλαντι, εἶπε πορευθεῖς· τῶν εὐχῶν σου ἡ καθαρότης, καὶ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν παρρησία, καὶ νεκρὸν πρὸς εἰρήνην ἐξανυστήσαι δύναται, ἡμῶν εἰς τοῦτο μὴδὲν τὸ παράπαν συμβαλλομένων· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ διακόνου ἐγένετο· ἐκεῖνος δὲ προσκυνήσας τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ οἱ τοῦ θυμαστοῦ ἴσταντο πόδες ἀνδρός, τὴν πρὸς τὸν γέροντα πορείαν ἐκπεπληγμένος ἦνυε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν, ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἀφοδ'· δι' ἀγρόνης τελεοῦται.

Στγ· Ἀθανασίῳ ἀγρόνη ὤφθη κλίμαξ,  
Δι' ἧς ἀνήλθεν οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

(ὄρα τὸ νέον μαρτυρολόγιον.)

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

**Β**άτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσοδόλος  
» κάμιнос Χαλδαϊκῆ, σαφῶς προγράφει σε  
» θεόνυμφε· τὸ γὰρ θεῖον αὐλον ἐν ὑλικῇ γαστρί, πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω· διὸ τῷ ἐκ σοῦ  
» τεχθέντι κράζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν  
» πατέρων ἡμῶν.

**Σ**οῦ ταῖς ἐνύλοις ἐμφάσεσιν, ὁ νομοθέτης εἶργετο κατανοεῖν, τὸ μέγα πάνσεμνε μυστήριον, μὴ φρονεῖν χαμαιζήλα, συμβολικῶς παιδευόμενος ποτέ· διὸ ἐκπλαγεὶς τὸ θαῦμα ἔλεγεν· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

**Ο**ρος, καὶ πύλην οὐράνιον, καὶ νοσητὴν σε κλίμακα θεοπρεπή, χορὸς ὁ θεῖος προηγόρευσεν· ἐκ σοῦ γὰρ λίθος τέτμηται, οὐχ ὑποστάς ἐγχειριδίων ἀνδρός· καὶ πύλην δι' ἧς διήλθε Κύριος, τῶν θαυμασίων Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Εἰρμός ἄλλος.

**Τ**ῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ φλογίζα-

» μένη, ἔδροαίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστα-  
 » σία· οἱ παῖδες ὑπέφαλλον· εὐλογητὸς ὁ Θεός,  
 » ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

**Ε**ορτάζομεν Ἀχραντε, καὶ πιστῶς προσκυ-  
 νοῦμεν, τὴν ἀγίαν σου γέννησιν, τὴν ἐξ ἐπαγ-  
 γελίας· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχεγόνου ἀ-  
 ρᾶς ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

**Ν**ὺν ἡ Ἄννα εὐφραίνεται, καὶ βοᾷ καυχω-  
 μένη· στεῖρα οὐσα γεγέννηκα, τοῦ Θεοῦ τὴν  
 μητέρα· δι' ἧς τὸ κατάκριμα, τῆς Εὐας λέ-  
 λυται, καὶ ἡ ἐν λύπαις ᾠδὴς.

**Ο** Ἀδάμ ἠλευθέρωται, καὶ ἡ Εὐα χορεύει,  
 καὶ βοῶσιν ἐν πνεύματι, πρὸς σέ τὴν Θεο-  
 τόκον· ἐν σοὶ ἐλυτρώθημεν, ἐκ τῆς κατάρας ἡ-  
 μῶν ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

**Ω** κοιλία χωρήσασα τοῦ Θεοῦ τὸ χωρίον· ὦ  
 γαστήρ ἢ βαστάσασα οὐρανοῦ πλατυτέραν  
 τὸν θρόνον τὸν ἄστεκτον, τὴν νοερὰν κιθωτὸν  
 τοῦ ἀγιασματος.

**Τ**ὸν Πατέρα δοξάζομεν, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ  
 Πνεῦμα, ἐν μονάδι Θεότητος, ἔξ Τριάδι προ-  
 σώπων, οὐσίαν ἀμέριστον, καὶ τρισυπόστατον,  
 ἓνα τὰ τρία Θεόν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίαν.

**Σ**ὺ Θεὸν μόνη ἔτεκες, Παρθένε παραδόξως·  
 σὺ τὴν φύσιν ἐκαίνισας, τῷ τόκῳ σου Μαρία·  
 σὺ τὴν Εὐαν ἔλυσας, τῆς πρωτογόνου ἀρᾶς,  
 Θεογεννητορ ἀγνή.

Καταθασία.

**Ε**κνοσον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λα-  
 » οὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας  
 » θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς παῖδας οὐκ ἔδειμά-  
 » τωσε, θυμὸς θηριώδης, εἰ πῦρ βρόμεον· ἀλλ'  
 » ἀντηχοῦντι δροσοδόλῳ πνεύματι, πυρὶ συν-  
 » ὄντες ἐφαλλον· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέ-  
 » ρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔδῃ ἢ Ὁ Εἰρμός.

**Ε**ν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν παίδων, προαπεικονί-

» σας ποτέ, τὴν σὴν μητέρα Κύριε· ὁ γὰρ  
 » τύπος τούτους πυρὸς ἐξείλετο, ἀφλέκτως  
 » ἐμβατεύοντας· ἦν ὑμνοῦμεν ἐμφανισθεῖσαν  
 » διὰ σοῦ τοῖς πέρασιν σήμερον, ἔξ ὑπερυψου-  
 » μεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Τ**ῆς πρὸς Θεὸν ἡμῶν καταλλαγῆς, ἡ προο-  
 ρισθεῖσα σκηνή, τοῦ εἶναι νῦν ἀπάρχεται, τε-  
 ξομένη Λόγον ἡμῖν παχύτητι, σαρκὸς ἐμφα-  
 νιζόμενον· ὃν ὑμνοῦμεν, οἱ ἐκ μὴ ὄντων δι'  
 αὐτοῦ τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν,  
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Η** τῆς στειρώσεως μεταβολή, τὴν κοσμικὴν  
 τῶν ἀγαθῶν, διέλυσε στειρώσιν, καὶ τρανῶς  
 τὸ θαῦμα Χριστὸν ὑπέδειξε, βροτοῖς ἐπιδημή-  
 σαντα· ὃν ὑμνοῦμεν, οἱ ἐκ μὴ ὄντων δι'  
 αὐτοῦ τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς  
 πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος.

**Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα Χριστέ, ὁ  
 » τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, ἔξ συνεχῶν  
 » τὸ πᾶν· Σέ ὑμνεῖ ὁ ἥλιος, σέ δοξάζει σελή-  
 » νη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ  
 » δημιουργῷ καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ο** ποιήσας παράδοξα τῇ στειρωθείσῃ γαστρὶ,  
 ὁ ἀνοίξας Ἄννης ἄγονον μήτραν, καὶ καρ-  
 πὸν αὐτῇ δοὺς, σὺ Θεὸς ἅγιος, σὺ υἱὸς τῆς  
 Παρθένου, σὺ ἐκ ταύτης σάρκα προσελάβου,  
 τῆς ἀειθαλοῦς Παρθένου, ἔξ Θεοτόκου.

**Ο** σφραγίζων τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐξανοίγων  
 αὐτήν· ὁ ἀνάγων ὕδωρ ἐν ταῖς νεφέλαις, ἔξ διδῆς  
 ὑετόν· σὺ ὁ δοὺς Κύριε ρίζης ἐκ τῆς ἀκάρ-  
 που ἐξανθῆσαι, Ἄννης τῆς ἀγίας, ἄχραντον  
 καρπὸν, τὴν ράβδον τὴν Θεοτόκον.

**Σ**ὺ ὁ λύσας τὰ ἄλυτα, τῆς ἀπαιδίας δεσμά.  
 σὺ ὁ δοὺς τῇ στεῖρα γόνιμον τόκον, τὴν ἀ-  
 γνήν Μαριάμ· ἧς υἱὸς γέγονας, καὶ βλαστὸς  
 ἀνεφύης· ἦν μητέρα ἔσχεσ κατα σάρκα, ἐν τῇ  
 πρὸς ἡμᾶς οἰκτίρμον ἐπιδημία.

**Γ**εωργέ τῶν φρενῶν ἡμῶν, ἔφυτουργέ τῶ ψυχῶν, σὺ τὴν ἀκαρπον γῆν, ἐγκαρπον δείξας· σὺ τὴν πάλαι ξηρὰν, γόνιμον εὐσταχυν ἄρουραν καρποφόρον ἀπειργάσω, Ἄνναν τὴν ἁγίαν, ἄχραντον καρπὸν ἀνθῆσαι τὴν Θεοτόκον.

Δόξα.

**Ω** Τριάς ὑπερούσιε, μονὰς συνάναρχε, σέ ὑμνεῖ καὶ τρέμει πληθὺς ἀγγέλων, οὐρανὸς ἔν ἡ γῆ· ἄβυσσοι φρίττοι, ἄνθρωποι εὐλογῶσι, πῦρ δουλεύει, πάντα ὑπακούει, σοὶ Τριάς ἁγία, φόβῳ τὰ ἐν τῇ κτίσει.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

**Ω** καινότατον ἄκρσμα, Θεὸς υἱὸς γυναικὸς, καὶ ἀσπόρου τόκου, ἄνανδρος Μήτηρ, ἔ Θεὸς τὸ τεχθέν· ὦ φρικτὸν θέαμα· ὦ συλλήψεως ξένης τῆς Παρθένου· ὦ ἀφράστου τόκου ὄντως ὑπὲρ νοῦν τὰ πάντα καὶ θεωρίαν.

Καταβασία.

**Ε**ὐλογεῖτε παῖδες, τῆς τριάδος ἰσάριθμοι, ἠδημηργόν πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε· τὸν συγκαταβάντα λόγον, ἔ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, ἔ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τὸς αἰῶνας.

Ὁρῆ θ'. Ὁ Εἰρμός.

**Η** τὸν πρὸ ἡλίου φωστήρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλασα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματούμενον, εὐλογημένη πάναγνε, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

**Ο** τοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας νάματα, τοῖς εὐπειθοῦσιν ἔθνεσι χαρίζεται, ἐκ λαγόνων στείρωτικῶν, καρπὸν εἰς εὐφροσύνην ἡμῖν, σέ Θεομήτορ ἄχραντε, ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

**Τ**ὴν τῆς ἀποτόμου, ἀρχαίας ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν

οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν κτίστην γέφυραν, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἰρμός ἄλλος.

**Α**λλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ἔξενον ταῖς Παρθένοις ἡ παιδοποιΐα. ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφοτέρα ὠκονομήθη. διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

**Ε**παξίον Θεομήτορ τῆς σῆς ἀγνείας, τὸν τόκον ἐκκληρώσω δι' ἐπαγγελίας· τῇ ποτὲ γὰρ ἀκάρπῳ θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

**Π**επλήρωται τῷ βοῶντος ἡ προφητεία· φησί γὰρ, ἀναστήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν, τοῦ ἱεροῦ Δαβὶδ, ἐν σοὶ Ἄχραντε προτυπωθεῖσαν· δι' ἧς ἡ χοϊκὴ βροτῶν οὐσία, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεοῦ.

**Τ**ὰ σπάργανα προσκυνοῦμέν σου Θεοτόκε, δοξάζομεν τὸ δόντα, καρπὸν τῇ πρώῃν ζεῖρα, καὶ ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ παραδόξου, ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βούλεται, Θεὸς ὢν παντεξούσιος.

**Ε**λάστησας νυμφοτόκε Ἄννα θεόφρον, ἐκ μήτρας παρ' ἐλπίδα, ἔ ἐξ ἐπαγγελίας, παρθενόφυτον ἄνθος, θεόβλαστον ἀγνείας κάλλος· διό σε πάντες μακαρίζομεν, ὡς ρίζαν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα.

**Α**λλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν Ἄναρχον τριάδα, Πατέρα τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παγκρατορίαν· δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἡδρασταί, τῷ νεύματι τοῦ κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

**Ε**χώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθеноμήτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν αἱ ἄνω τάξεις· αὐτὸν δυσώπει πανσεβάσμιε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

## Καταβασία.

**Μ**υστικός εἶ Θεοτόκε παράδεισος, ἀγεω-  
 » γήτως βλαστήσασα Χριστόν· ὑφ' οὗ τὸ τῷ  
 » σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται  
 » δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνου-  
 » τες αὐτὸν σέ μεγαλύνομεν.

Εἰρμὸς ἄλλας.

**Ο**διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσ-  
 » γενόμενος θάνατος, διὰ σταυροῦ κατήργη-  
 » ται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἢ παγ-  
 » γενῆς, κατὰρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς  
 » ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πάσαι αἱ δυνάμεις  
 » τῶν οὐρανῶν μργαλύνουσι.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

**Α**γάλλονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης  
 σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη, θεοκυῆ-  
 » τος Μαρία, καὶ ἀπειρόγαμε νύμφη· ἐν ἣ καὶ  
 τῶν φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας, τῆς  
 ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς προμήτορος Εὔας,  
 τὴν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν.

Ἔτερον Ὅμοιον.

**Α**δάμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὔα μεγαλύνθη-  
 » τι προφῆται σὺν ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ  
 δικαίοις· κοινὴ χαρὰ γὰρ ἐν κόσμῳ, ἀγγέλων  
 τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν δικαίων σήμερον,  
 Ἰωακείμ ἔξ τῆς Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς, πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στχ. δ'. καὶ  
 φέλλομεν στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

**Ω** τοῦ παραδόξου θαύματος· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς  
 ἐκ τῆς στείρας τίκτεται· ἡ χάρις καρπογονεῖν  
 λαμπρῶς ἀπάρχεται· εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς  
 Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος, οὐκ ἔστιν ἄλ-  
 » λος ὡς σὺ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων Θεόλη-  
 » πτε· ἡ γὰρ Θεοδόχος σου κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ  
 σκῆνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν  
 δεδώρηται.

**Ω** τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ ἐκ στείρας  
 καρπὸς, ἀναλάμψας νεύματι, τῷ πάντων δη-

μιουργοῦ, καὶ παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν κο-  
 σμικὴν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε στεῖρωσιν· μη-  
 » τέρες σὺν τῇ μητρὶ τῆς Θεοτόκου, χορεύσα-  
 » τε κρίζουσαι· κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ  
 ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ  
 μέγα ἔλεος.

**Σ**τήλη σωφροσύνης ἔμφυχος, καὶ λαμπρὸν  
 δοχεῖον, ἀποτίλθον χάριτος, ἡ Ἄννα· ἡ εὐ-  
 κλετῆς φανεῖσα τέτοκε, τὴν πρόβολον ἀλη-  
 » θῶς, τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν  
 πάσαις παρθεναῖς, καὶ παρθενίας ποθοῦσαις  
 τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, ἐμ-  
 » φανῶς βραβεύουσαν, καὶ παρέχουσαν πᾶσι,  
 τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄδεια, καὶ νῦν ἦχος πλ. β'.

**Α**ὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδὲ  
 γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νύμφων, καὶ ἡ βίβλος τοῦ  
 λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προελήλυθε· ἔξ  
 ἢ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, περι-  
 » μένει τὴν εἰσοδὸν, τῷ Ἱερῶς τῷ μεγάλῳ· μό-  
 » νη, ἔξ μόνον εἰσάγασα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκου-  
 μένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά, καὶ ἐκ τῶν κανόνων,  
 ὑδὴ γ'· καὶ ε'.

Ἰστέον ὅτι, διὰ τὸ ἐγγίξειν τὴν ἑορτὴν τοῦ σταυ-  
 ροῦ, ἑορτάζομεν τὴν παροῦσαν ἑορτὴν ἡμέρας πέντε.

## ΤΥΠΙΚΟΝ.

**Σ**αββάτω πρὸ τῆς ὑψώσεως. Εἰς τὴν λειτουργίαν.  
 Προκείμενον, ἦχος γ'. ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν.  
 σχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. Ὁ ἀπόστολος.  
 Πρὸς Κορινθίους α'. Ἀδελφοί, σοφίαν λαλοῦμεν. Ζή-  
 » τει σαββάτω γ'. Ἀλληλοῦα, ἦχος πλ. α'. Ἐκέκρα-  
 » ξαν οἱ δίκαιοι. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ  
 Κύριος· ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ. Ζήτει  
 σαββάτω ζ'. κατὰ Ματθαῖον.

**Κ**υριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως. εἰς τὴν λειτουργίαν.  
 Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν  
 σου. σχ. Πρὸς σέ κεκράζομαι. Ὁ ἀπόστολος. Πρὸς  
 Γαλάτας. Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γραμί· τισιν.  
 Ζήτει Κυριακῇ κβ'. Ἀλληλοῦα, ἦχος α'. Ὑψώσα ἐκ-



τηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς. *Στχ. Τὸ πρόσωπόν σου.*

**Η** πρώτην ἄγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γεννᾶ, καὶ ἐξ ἀκάρπου μήτρας, καρπὸν ἅγιον δῶσα, γάλακτι ἐκτρέφει, θαῦμα φρικτὸν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν ἢ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξομένη γαλιχεῖται μαζῶ.

*Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος πλ. δ'.*

**Ο** ἰ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἁγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεὸς, τὸ ζεῦγος τὸ ἅγιον, ἡ ξυνωρὶς ἡ ἁγία, Ἰωακείμ ἔξ Ἄννα οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηνάς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ, μετ' ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείας ποιούμενοι οὓς καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες εὐσεβῶς, ὑμνοῦντες λέγομεν οἱ διὰ τῆς Θεόπαιδος ἔξ πανάγνης Μαρίας, προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Τροπᾶριον τῆς ἑορτῆς· εἰ βούλει καὶ τῶν ἁγίων ἤχος β'.*

**Τ**ῶν δικαίων θεοπατόρων σου Κύριε τὴν μνήμην ἐορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωπούμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Εἰς τὸν Ὄρθρον ἢ συνήθησι σιχαλ. Μετὰ τὴν ἀ. σιχαλ. Κάθισμ. ἤχος γ'.*

**Η** Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος Μαρία, ἡ πασὰς ἡ ἄλυτος, τοῦ οὐρανοῦ νυμφίς, τίττεται ἐκ στεῖρας Ἄννης θεοδουλεύτως, ὄχημα τοῦ Θεοῦ Λόγου εὐτρεπισθῆναι· εἰς τῷτο γὰρ προωρίσθη εἶναι Κόρη καὶ μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς. *Δίς.*

*Μετὰ τὴν β' σιχαλ. Κάθισμ. ἤχος δ'.*

*Ταχὺ προκατάλαβε.*

**Δ**αβὶδ ἂ σοι ἰώμωσε πάλαι ὁ χρίσας σε, καρπὸν ἐξ ὀσφύος σου, ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, ἐπλήρωσε δόξῃ ἡμῖν· βλέπεις γὰρ τὴν ἐξ Ἄννης

Μαριάμ νῦν καὶ χαίρεις· ἐξ ἧς Χριστὸς ἐσαρκώθη, ὁ σωτὴρ τῶν ἀπάντων, ἀπειρῶ ἀγαθότητι, σῶζων τὸ γένος ἡμῶν. *Δίς.*

*Δόξα καὶ νῦν. τὸ αὐτό.*

**Ο**ὶ κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων. Ὁ κανὼν τῶν ἁγίων οὐ ἡ ἀκρος· τοὺς σοὺς γονεῖς πάντα γνε μέλπω προφρόνως. *Θεοφάνους.*

*Ὡδὴ ἀ. ἤχος β'.* Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

**Τ**ὴν λαμπάδα τὴν τὸν νοητὸν, ἥλιον ἀσράφασαν, σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἀρετῆς λαμπρότησι, διαπρέποντες ἐκτεχεῖν ἠξιώθησαν, Ἄννα ἡ θεόφρων, καὶ Ἰωακείμ ὁ παναοίδιμος.

**Ο**λοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεὸν, ὄντως ὁ θεόληπτος, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνθεος, ἀκλινῶς προσέχοντες, τὴν πανάχραντον, Θεοτόκον ἐκύησαν, τὴν ὑπερκειμένην, κτίσεως ἀπάσης ἀγιότητι.

**Υ**περτέραν ἔχοντες ζωὴν, βίου τε λαμπρότητα, πάντων ὁμῶ γεννητόρων γεγονάτε, γηγενῶν ὑπέρτεροι, τὴν ἀκήρατον Παρθένον ὡς γεννήσαντες, καὶ Θεοῦ πατέρες, ὄντως διὰ ταύτην χρηματίσαντες.

**Σ**ωτηρίας πᾶσιν ἀρχηγὸν, ὁ μακαριώτατος, Ἰωακείμ, καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος, τὴν ἁγνὴν καὶ ἁμωμον, ἔξ πανάχραντον Θεοτόκον ἐγέννησαν, τῆς θεοσεβείας, ταύτην εἰληφότες τὴν ἀντίδασιν. *Ἔτερος Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.*

*Ὡδὴ ἀ. ἤχος πλ. β'.* Ὑγρὰν διοδεύσας.

**Ε**κράτει τὸ δόγμα τὸ δυσσεβές, τὸ θύειν εἰδώλοις, τοῖς ἀψύχοις τε καὶ κωφοῖς· ἐνίκα Χριστὸς δὲ τῶν μαρτύρων, ταῖς καρτεραῖς ἔξ γενναίαις ἐνοστάσειν.

**Ε**λύττα Λυσίας κατὰ Χριστοῦ, καὶ πάντας οὓς εὔρε, σεβομένους αὐτὸν Θεὸν, παντοίως κολάζειν ἐπεχειρεῖ· ἀλλ' ἐντυχῶν σοι θεόφρον ἠσχύνετο.

**Ε**ξέπληξας μάκαρ τὸν δυσσεβῆ, γενναίως

χωρήσας, εἰς τὸ στάδιον καὶ θεῖον, ψευδῶν ἀπελέγξας παρρησία, τὸ ἀσθενές καὶ σαθρὸν καὶ ἀνίσχυρον.

Θεοτοκίον.

**Ε**χώρησας μόνη τὸν οὐρανοῖς, ἀχώρητον Κόρη, ἐν γαστρὶ σὺ θεοπρεπῶς, οἰκήσαντα ταύτην καὶ τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ἐξ αὐτῆς προσλαβόμενον.

ᾠδὴ γ'. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

**Σ**τειρεύουσα καὶ παίδων ἀπορουμένη, ἔδρακρυσι τὸν κτίστην ἐκδυσωποῦσα, τὴν μόνην ἠξιώθης εὐλογημένην, τεκεῖν θεόληπτε Ἄννα κραυγάζουσα ὡς ἔκ ἐσιν ἅγιος πλήν σὺ Κύριε.

**Ο** σύνοικον πλετήσας τὴν θείαν χάριν, Ἰωακείμ ὁ θεῖος καὶ θεηγόρος, τὴν πρόξενον ἀνθρώποις τῆς σωτηρίας, τεκεῖν ἠξιώται, πρὸς ἣν κραυγάζομεν ὡς οὐκ ἔστιν ἀμεμπτος, πλήν σου δέσποινα.

**Υ**μνήσωμεν τὴν πάνσεπτον ξυνορίδα, δι' ἧς ἡμῖν ἐξέλαμψεν ἡ Παρθένος, ἡ πάντων ποιημάτων πανυπερτέρα Ἐὐάνθη, Θεὸν γὰρ τέτοκε, πρὸς ἣν κραυγάζομεν ὡς ἔκ ἐσιν ἅγιος πλήν σὺ Κύριε.

**Σ**τειρώσεως τὸ ὄνειδος ἐκφυγοῦσα, γεγέννηκεν ἡ Ἄννα τὴν Θεοτόκον, τὸ ὄνειδος τῆς Εὐας τὴν παραδόξως, ἐξαφανίζουσαν, πρὸς ἣν κραυγάζομεν ὡς οὐκ ἔστιν ἀμεμπτος, πλήν σου Δέσποινα.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

**Ε**χαιρες τυπτόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ σοφὴ μάστιξιν, ἀνηλεῶς εἶχες γὰρ βεβαίαν, τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν.

**Ν**εύροις συγκοπτόμενος, ὑπαλλαγῇ συχνῇ ἐνδοξε, τῶν δημίων, ὡσπερ ἄλλοτριῶ, οὐκ ἠσθάνε ἐν σώματι.

**Ε**ὔρες τὴν ἀντάμειψιν, παρὰ Χριστοῦ σοφὴ στέφανον, ἀπολαβὼν τῆς δικαιοσύνης, καὶ χαρὰν τὴν μὴ λήγουσαν.

Θεοτοκίον.

**Ο** λη ἡ πλησίον μου, καλὴ καὶ ἀμωμος πέ-

φυκε, σὲ προσῶν, ἔφη Θεοτόκε, Σολομὼν ἐν τοῖς ἄσμασιν.

Κάθισμα τοῦ μάρτυρος ἡγίας Ἄννης.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

**Α**νδρεία τὴν ψυχὴν, ὠπλισμένος θεόφρον, ἐξέδωκας σαυτὸν, εἰς ποικίλας βασάνους, τῷ πόθῳ φλεγόμενος, τοῦ δεσπότου πανόλβιε. ὄθεν ἠλεγξας, τὴν τῶν τυράννων μαρτυρίαν, ἔχων τὸν στέφανον, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω, τῆς νίκης τὸν ἀφθαρτον.

Δόξα, καὶ νῦν ἡγίας πλ. Ἄ.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

**Ι**ωακείμ ἔφη Ἄννα πανηγυρίζουσι, τῷ Θεῷ γὰρ ἀξίως χάριν ἐφεύραντο ἔγέννησαν καρπὸν τὸν θεοδόχον ναὸν, τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνην εὐλογημένην, πρεσβεύουσαν ἀεννάως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ δ'. Ἐλύθηθας ἐκ Παρθένου.

**Γ**ηθόμενος τὴν Παρθένον ἐκ στερείρας κομίζεται, δι' ἧς περ ἡ στείρωσις, ἡ κοσμικὴ διαλέλυται, τόκῳ παρθενεύοντι, Ἰωακείμ ὁ θεόφρων, καὶ θεόληπτος.

**Ο** προπάτωρ τοῦ Χριστοῦ, Ἰωακείμ νῦν πρόκειται, ἡμῖν εἰς ἐστίασιν, πνευματικὴν ὁ πανόλβιος, ὃς τὴν θεομήτορα, καὶ πανακήρατον Κόρην ἀπεγέννησε.

**Ν**εκρώσεως καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους τὴν σώζουσαν, ἡ χάρις προβάλλεται, τὴν ἐσομένην μητέρα Θεοῦ, Λόγον τὸν αἰδίου, τὴν δεξομένην ἀφράστως σωματούμενον.

**Ε**κ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ ξυνορίς ἀνατέταλκεν, ἐξ ἧς ἀνεβλάστησε, ράβδος τὸ ἄνθος ἡ φέρουσα, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, εὐωδιάζον τῷ μύρῳ τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

**Ι**θυνόν μου Θεοτόκε τὸν βίον προστάγμασιν, ἐνθῶς ῥυθμίζουσα, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου



ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, παρθενομήτορ, Μαρία Θεονύμφευτε.

*\*Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.*

**Τ**αῖς θωπέαις ὁ τύραννος, σοῦ καταμαλάττειν μάρτυς τὸ εὐτανον, καὶ νικῆσαί σε οἰόμενος, οὐρανὸν τοξεύειν ἐναμίζετο.

**Ο**ὐκ αἰσθάνη παράφορε, τοῦ Χριστοῦ τὴν δυνάμιν στερεοῦσάν με, πρὸς τοὺς πόνους ἔξ τὰ σκάμματα, τῷ τυράννῳ ἔκραζες παναοἰδίμε.

**Ε**ἰ μὴ δύνάμις ἄνωθεν, ἦν μοι δεδομένη τύραννε ἔκραζε, Σεθηριανός, πῶς ἂν καὶ ἰσχυρὸν, σὰρξ ὑπάρχων, τομάς ὑπενέγκαι μελῶν.

*Θεοτοκίον.*

**Π**αναγία θεόνυμφε, δίδου μοι βοήθειαν ταῖς πρεσβείαις σου, λυτρωθῆναι τοῦ ἀλάστορος, ἵνα σε δοξάζω τὴν ἐλπίδα μου.

*\*Ὡδή 1. Ὁ φωτισμός.*

**Σ**ώφρων δυάς, καθαρότητος αἰγλή λελαμπρυσμένη, τὴν τῆς παρθενίας τῷ θείῳ φέγγει κατακοσμοῦσαν, τὴν στειρεύουσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἡμῖν ἐκτέτοκεν, Ἄννα ἔξ Ἰωακείμ οἱ θεόληπτοι.

**Π**αρθενικὸν, θεοκόσμητον θρόνον τῷ τῶν ἀπάντων, περιδεδραγμένῳ παλάμῃ θείᾳ, τῆς σωφροσύνης ἢ σεπτῆς συζυγίας, καὶ θεόφρων δυάς ἐκτέτοκεν, Ἄννα καὶ Ἰωακείμ οἱ πανεύφημοι.

**Α**νατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης εἰς ὁδηγίαν, τῶν πεπλανημένων τὴν φωτοφόρον, πύλιν ὁ θεῖος Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, θεοφρόνως πολιτευσάμενοι, τεκεῖν οἱ θεόπται σαφῶς ἠξιώθησαν.

**Ν**όμου καινοῦ, τὴν θεόγραφον πλάκα ἐν ἧ τὴν λύσιν, τῶν ἀμαρτημάτων τοῦ πάλαι νόμου, ὁ θεῖος Λόγος προετύπωσε πρῶτην, ὡς ἐκ πέτρας νῦν ἐλατόμησε, νεύματι ὁ πάντων κρατῶν ἐκ στειρώσεως.

**Α**ἰγλή τῇ σῆ, θεομήτορ τὸν νοῦν μου κα-

ταυγασθῆναι, τὸν ἐσκοτισμένον τῇ ἀμαρτίᾳ, νεῦσον Παρθένε, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, καὶ πταισμάτων ἐξαφανίζουσα ἄλλον γὰρ ἐκτός σου φρουρὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

*\*Ἄλλος. Ὁρθρίζοντες βοῶμεν σοι.*

**Ι**κρίῳ ἀνηρτήλης αἰοῖδιμε, καὶ τὸ σῶμα, κατεξάνθης ὄνουξιν, ὑπὲρ τῆ πάντων δεσπόζοντος.

**Χ**ριστέ μου ἀνεβόας ἐνίσχυσον, τὸν ἀγῶνα, τοῦτον ἐκτελέσαι με, τοῦ μαρτυρίου ξεόμενος.

**Ω**ς εἶδέ σε ὁ τύραννος ἐνδοξε ἀνενδότως, τὰς βασάνους φέροντα, κατεβροντήθη ὁ δείλαιος.

*Θεοτοκίον.*

**Ε**λπίς καὶ προστασία ἔσκέπη μου, Θεοτόκε σῶσον με πρεσβείαις σε, ἐκ τῶν σκανδάλων τῆ ὁφείως.

*\*Ὡδή 5. Ἐν Ἀβύσσῳ πταισμάτων.*

**Γ**ονιμώτατον σπόρον ἢ στεῖρα τὸ πρὶν, Ἄννα δεξαμένη ἐκ θείας ἐντεύξεως, παῖδα τεκεῖν ἠξίωται, τὴν τῶν πάντων κτισμάτων δεσπόζουσαν.

**Ν**ῦν ἢ στεῖρα γεννώσα βουλήσει Θεοῦ, πείθει παραδέχεσθαι Παρθένον τίκτουςαν, ἀνευ σαρκὸς θελήματος, τοῦ αὐτοῦ βεβληθέντος Θεοῦ προφανῶς.

**Ε**λλαμφθεῖς Ἡσαΐας τῷ πνεύματι, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄνης τὸ κῆμα, τόμον καινὸν ἐώρακεν, ὃ ἐγράφη ὁ Λόγος σαρκούμενος.

**Μ**υστηρίου προτρέχει μυστήριον πρὶν γὰρ ἢ στειρεύουσα χάρις γεγέννηκε, τὴν σωτηρίας πρόξενον, παρθενικῇ γεννήσει φανείσαν ἡμῖν.

*\*Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου.*

**Φ**ρουρᾶ σε καθειργνύει ὁ δεινός, καὶ λιμῷ βιάζεται, ἀρνήσασθαι Κύριον, ὃν ἐπόθησας παμμάκαρ ἐκ νεότητος.

**Α**γόμενος σοφέ εἰς φυλακὴν, πάντας τοὺς ὀρᾶντάς σε, Χριστῆ μὴ ἀφίστασθαι, παρρησία νοθετῶν ἐξεπαίδευες.

**Σ**παθίζεσθαι σε μάρτυς ὁ δεινός, καὶ παράφρων τύραννος, κελεύει μὴ θύοντα τοῖς εἰδώλοις· ἀλλὰ σὺ οὐκ ἐφρόντιζες.

Θεοτοκίον.

**Χ**ιτῶνά με ἐνδύσασθαι φωτός, σαῖς πρεσβείαις ποίησον, Ἄγνη τὸν ὑμνοῦντά σε, ἐν ἡμέρᾳ τὸν δυσείμονα κρίσεως.

Κοντάκιον. ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

**Ε**ὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως, λυθείσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν Παναγχαντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ τῆς κηδύσεως αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα καὶ Ἀπειρανδρον.

Ὁ Οἶκος.

**Η**τῶν δεσμῶν τῆς πρὶν ἀτεκνίας δι' εὐχῆς λυθείσα, προσκαλεῖται ἡμᾶς συνορτάσαι τῷ θαύματι, καὶ δῶρα προσάξει τῇ γεννηθείσῃ, λιτανεύοντας ἐμπροσθεν μετὰ πόθου, ὡς περ ποτέ αἱ Παρθένοι ἐν τάχει προέτρεχον, χορεύουσαι καὶ βοῶσαι· ἰδοὺ ἦλθεν ἡ πάντων ἀνάκλησις. ἰδοὺ Ἀδάμ ἠλευθέρωται, ὅτι Ἄννα καρπὸν ἀνεβλάστησε, τὴν μόνην Μητέρα καὶ Ἀπειρανδρον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Θ'. Ἡ σύναξις τῶν Δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Στχ. Ἰωακείμ τέρφθητι σὺν τῇ συζύγῳ,  
Τεκόντες ἄμφω ψυχικὴν τέρψιν κτίσει.

**Η**ν ἐορτάζομεν διὰ τὴν γέννησιν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· ὅτι πρόξενοι οὗτοι τῆς παγκοσμίου σωτηρίας διὰ τῆς Πανυπεράγνου ἀγίας αὐτῶν θυγατρὸς τῆς Θεοτόκου γεγονάσι· τὴν γὰρ τελείωσιν τούτων ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ Ἰουλίου Μηνὸς γνωρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Ὁ ἅγιος μάρτυς Σεβηριανὸς λίθον παρὰ τοὺς πόδας φέρων, καὶ ἐπὶ τοῦ τεύχους κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στχ. Σεβηριανὸς κὰν λίθον ἀλλαγῆ βάρει,  
Χαίρει κρεμασθεὶς, ὡς ἀποσπῶν γῆς πόδας.

**Ο**ὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως ἐν Σεβασείᾳ, τάξεως ὑπάρχων τῶν Σενατόρων· καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Λυσίου δουκὸς ὡς Χριστιανός, διὰ τὸ καὶ τοὺς τεσσαράκοντα ἁγίους μάρτυρας πρὸς τὸν τοῦ μαρτυ-

(Μὴν Σεπτέμ.)

ρίου ἀγῶνα ὑπαλεῖψαι, ἐπὶ τοῦ τεύχους κρεμάται· καὶ λίθῳ μεγίστῳ τοὺς πόδας βαρυνθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ πρὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ ἀσκήσαντος.

Στχ. Φανείς Θεοῦ μέγιστος ἀστὴρ καθάπερ,

Τὴν νύκτα λύεις Θεόφανες τῆς πλάνης.

**Ο**ὗτος ἐξ Ἑλλήνων ἦν γονέων, τῷ Χριστῷ δὲ προσελθὼν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἐτὶ νήπιος ἂν, εἶδε παιδίον ὑπὸ φύχους κινδυνεύον, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸ τὰ οἰκεία ἱμάτια· ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ποῦ σοῦ τέκνον τὰ ἱμάτια; τὸν Χριστὸν ἐνέδυσα, ἔφη· καὶ ὁ πατήρ· τίς ὁ Χριστὸς εἶπεν; ἡμεῖς γὰρ Ἑρμῆν καὶ Ἀπόλλωνα σεβόμεθα· τότε τὸ παιδίον τὸν πατέρα ἀρνησάμενον, ἔλαβεν αὐτὸ ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸ εἰς τὸ ὄρος τὸ Διαβηνόν, καὶ παρέθετο ἀνδρὶ ἀσκητῇ χρόνους ἐβδομήκοντα πέντε τὸν μοναστήν ὑπερχομένῳ βίον· ὅπερ λαβὼν ὁ γέρον, ἐξεπαίδευσεν ἐν μοναχικῇ καταστάσει τὰ ἱερὰ γράμματα· ἐτρέφοντο δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀγγέλου· τοῦ δὲ γέροντος μετὰ παραδρομῆν χρόνων πέντε πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, ὁ παῖς ἐν τῷ σπηλαίῳ εἶχετο τῆς ἀσκήσεως ἐπὶ χρόνους πεντήκοντα ὀκτώ· εἶθ' αὐτως ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀγγέλου ὀδηγηθεὶς, ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ σπηλαίου, λέοντι ἐπικαλῆμενος, σταδίους ἑξήκοντα, καὶ ἐκήρυττε πανταχοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, διὰ καὶ κρατήσαντες οἱ βασιλεῖς Κάρος καὶ Καρίνος καὶ Νομεριανός, ἔδωκαν αὐτῷ κόσσους ἑκατόν· εἶθ' οὕτως διαφόρους βασάνους ἐπενεγκόντες αὐτῷ, ὡς εἶδον, ὅτι δι' ὧν ἐθανματούργει, πλήθος οὐκ ὀλίγον προσέρχονται τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτοῦ, αἰδουθέντες, ἀπέλυσαν αὐτὸν ἐν ἀνέσει διάγειν· καὶ πάλιν ἀνελθὼν εἰς ὅπερ ἦν πρῶν σπηλαίων, καὶ ἐτέρους ἐπτακαίδεκα χρόνους ἐν τῇ ἀσκήσει διαβιβάσας, ὡς εἶναι τοὺς ὅλους τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ χρόνους ἐβδομήκοντα πέντε, μετέστη πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Ὁ ἅγιος Χαρίτων ἕφιει τελειοῦται.

Στχ. Πολλὴ χάρις σοι Χριστομάρτυς Χαρίτων,  
Χριστοῦ χάριν τράχηλον ἐκκεκομμένῳ.

Μνήμη τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τρίτης Συνόδου τῶν ἁγίων σ'. πατέρων, τῶν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἐν Ἐφέσῳ συναχθέντων.

Στχ. Ἄνθρωπον ἀπλοῦν, οὐ Θεάνθρωπον λόγον,  
Ὁ Νεστόριος Χριστὸν, ἐρρέτω, λέγων.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

**Ε**κ ρίζης βλαστήσασα δυὰς ἁγία, Δαδὶ τῷ

Θεόφρονος, τὴν ῥάβδον τὴν πανίερων, Παρθένον τὴν ἄχραντον, τῷ κόσμῳ τέτοκεν, ἄνθος ἱερώτατον ἡμῖν, Χριστὸν ἀσπόρως ἐξανατέλλισαν.

**Δ**αμπάδα πολύφωτον τὴν Θεοτόκον, ἢ Ἄννα ἢ ἔνθεος, καθάπερ χρυσαυγίζουσα, λυχνία βασιλεύουσα τὸν κόσμον ἅπαντα, θείῳ κατελάμπρυνε φωτὶ, ἔ παρθενίας λαμπροῖς πυρσεύμασι.

**Π**ροπάτορες ἔνδοξοι τοῦ σαρκωθέντος, δι' ἄφατον ἔλεος, Θεὸς τῷ παντοκράτορος, παιδὸς ἐκ Θεόφρονος ὑμῶν πανόλβιοι, νῦν μοι τῷ προσφεύγοντι ὑμῖν, πλημμελημάτων λύσιν αἰτήσασθε.

**Ω**ς ὄντες ὑπέρτεροι τῶν Γεννητόρων, τὴν πάντων δεσπόζουσαν, κτισμάτων ἐκτετόκατε, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, τὴν τετοκυῖαν Θεόν, σάρκα περιθέμενον ἡμῖν, ὁμοιωθέντα δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

<sup>Ἄλλος</sup> Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

**Δ**ίθους ἀδροῖς συντρίβει σου τὸ στόμα, ὁ ἀσέβης, ὑμνοῦντος παρρησία, Χριστὸν ἐν μέσῳ τῶν παρανόμων· οὗ τῆς δόξης τυχῶν, νῦν χορεύεις λαμπρῶς.

**Α**ἰωρηθεις τῷ τείχεος ἀθλοφόρε, τῷ δικαστοῦ πολλῇ παραπληξία, ἐν βάρει λίθων προσδεδεμένος οὐκ ἤρνήσω, Χριστὸν τὸν τῶν πατέρων Θεόν.

**Ω**τῆς στερέρας ἐνστάσεώς σου μάκαρ· ὦ τῆς θεομῆς ἀγάπης πρὸς τὸν κτίστην· διὸ σε φάνω κατακοσμεῖ σε τῷ ἀφθάρτῳ, καλῶς ὑπεραθλήσαντα. <sup>Θεοτοκίον.</sup>

**Σ**ὺ εἶ μου φῶς, Παρθένε Θεοτόκε, σὺ εἶ χαρὰ καὶ σκέπη καὶ λιμὴν μου, εὐλογημένη καὶ σὲ δοξάζω ὡς τεκῶσαν, Θεὸν τὸν τῶν πατέρων ἡμῶν. <sup>ᾠδὴ ἡ</sup> Τὸν ἐν καμίνῳ.

**Π**λούτῳ κομῶντες ἀρετῶν, τὴν ἐν δόξῃ θεϊκῇ πεποικιλμένην, βασιλίδα Παρθένον, Ἰωακείμ ὁ σεπτὸς, ἔ Ἄννα ἢ σώφρων τετόκασιν, ἣν πᾶσα ἡ κτίσις, ὑμνεῖ ὡς Θεοτόκον.

**Ρ**άβδος δυνάμεως ἡμῖν, δι' ὑμῶν φίλοι Θεοῦ ἐξαπεστάλη, ἡ Πανάμωμος Νύμφη, δι' ἧς ἐν μέσῳ ἐχθρῶν, ἀθέων κατακυριεύομεν, τὰς μηχανουργίας αὐτῶν καταπατοῦντες.

**Ο**πλον ἡμῖν παρὰ Θεοῦ, εὐδοκίας διὰ σοῦ ἱερωτάτη, ξυνωρὶς ἐδωρήθη ὡς νῦν ἡμεῖς οἱ πιστοὶ, ὠραίως ἀεὶ στεφανούμεθα, ἢ Θεὸν τεκοῦσα, ἀγνή Παρθενομήτηρ.

**Φ**ωτοχυσίαις τοῦ ἐκ σοῦ, σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς λελαμπρυσμένη, ἡδυὰς ἀρίστη, τῶν Γεννητόρων τῶν σῶν, γεννᾷ σε πανάμωμε Δέσποινα, πρόξενον ἡμῖν ἀγαθῶν ἐπουρανίων.

**Ρ**ώμη Θεοῦ καρπογονεῖ, ἢ στεριεύουσα γαστήρ ἀνοιγομένη, ἔ προέρχεται πύλη, Παρθενικῆ παμφατῆς, ὁ λόγος δι' ἧς ἐπεδήμησε, τοῖς ἐπὶ γῆς, σαρκωθείς ἀφράστῳ λόγῳ.

<sup>Ἄλλος</sup> Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

**Ε**γκαρτερήσας, τοῖς αἰκισμοῖς ἕως τέλους, στρατιῶτα Κυρίου μετέσης, χαίρων πρὸς τὴν ἄνω, παμμάκαρ βασιλείαν.

**Ο**ὐ κατησχύνθης, διὰ Χριστὸν γενναϊόφρον, ὑπομείνας βάσανα ποικίλα· ὅθεν συνδοξάζῃ αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Σ**τεφανηφόρος, σὺν ἀθληταῖς νῦν χορεύων, ἀληθῶς περὶ τὸν βασιλέα, μέμνησο τῶν πίστει, τελούντων σου τὴν μνήμην. <sup>Θεοτοκ.</sup>

**Ω** Θεομητορ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, ἐξελού ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, ἵνα σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

<sup>ᾠδὴ θ'</sup> Ἀνάρχου Γεννήτορος.

**Ο**μόφρονες σύμφυχοι, τὴν ἀρετὴν ὑπάρχοντες, τῆς πανάγνου Παρθένου, σεπτοὶ Γεννητορες, τοὺς ἐπιτελοῦντας προθύμως, τὴν εὐκλεῆ, καὶ ἔνδοξον μνήμην, ὑμῶν ἱερώτατοι, τοῦ σωθῆναι δυσωπήσατε.

**Ν**ομὴν κατεπαύσατε, τὴν τοῦ θανάτου ἐν-

Ξοι, τῆς ζωῆς τὴν μητέρα, λαμπρῶς γεννήσαντες, τὴν ἐξαφανίσασαν τούτου, τὴν προσβολὴν καὶ τῆς ἀθανάτου, ζωῆς προξενήσαν, τὴν ἐλπίδα διὰ πίστεως.

**Ω**ραῖος ὡς ἥλιος, Ἰωακείμ ἐνούμενος, τῆ φωσφόρῳ σελήνῃ τῇ Ἄννῃ τέτοκε, τὴν τῆς παρθενίας ἀκτίνα, δι' ἧς αὐγὴ τῆς θείας ἑσίας, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθεῖσα ἡμῖν ἔλαμψε.

**Σ**ωφρόνως βιώσαντες, καὶ εὐσεβῶς μακάριοι, νῦν τρυφῆς τῆς ἀφράστου, κατηξιώθητε, τῆς θεοφανείας τυχόντες τῷ ἐξ ἡμῶν τῷ κόσμῳ φανέντος ὄν περ ὀσωπήσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

**Χ**ερσὶ τῶν σέ ποθούντων, μάκαρ σὺ τὸ σῶμα, περισταλὲν κατετάφη ὡς ἅγιον, καὶ ἰαμάτων ἐκβλύζει, κρουνοῦς, εἰς δόξαν Θεοῦ.

**Θ**θαῦμα πῶς ἀνέστη, ὁ θανῶν οἰκέτης, καὶ προσυπήντα σου δρόμῳ τῷ σώματι, πρὸς τὴν ταφὴν ἀγομένῳ, μάρτυς πανάριστε.

**Τ**υχῶν τῆς αἰωνίου, μάκαρ βασιλείας, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ παριστάμενος, ὑπὲρ τῶν σέ ἀνυμνούντων, θερμῶς καθικέτευσε.

Θεοτοκίον.

**Ε**ξίσταντο ἀγγέλων, αἱ ταξιαρχαί, σαρκακωμένον ὄρωσαι σε φέρουσαν, τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ σέ ἐδόξαζον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέφατο.

**Η**τῆς Εὐας τὴν ἀράν, ἐξάρασα νῦν τιχεται, ἐκ γηραλέων ἀκάρπων, ἐξ Ἄννης καὶ Ἰωακείμ ἦν σὺν ἀγγέλοις ἅπαντες, κατὰ χρέος ἐν ὕμνοις, πιστοὶ εὐφημήσωμεν.

Ἄτερον τοῦ ἁγίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

**Α**λείπτῃς ἐχρημάτισας, μαρτύρων τεσσαράκοντα, ἀριστευσάντων ἐν λίμνῃ, παμμάκαρ Σεβηριανέ μετ' ὧν αἰεὶ μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων ἐνδοξε, τὴν φωτοφόρον σου μνή-

μην, καὶ σέ τιμώντων ἐκ πόθου, μάρτυς Χριστοῦ ἀθλοφόρε.

**Α**δὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐα μεγαλύνθητι· προφήται σὺν ἀποστόλοις χορεύσατε καὶ δικαίοις· κοινὴ χαρὰ γὰρ ἐν κόσμῳ, ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν δικαίων σήμερον, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θετόκος.

Εἰς τὸν σχ. τῶν Αἰώνων, σχρ. ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

**Χ**άρις τῷ λυτρωτῇ, καὶ πάντων κηδεμόνι, τῷ σεῖραν παρ' ἐλπίδα, τεκεῖν τὴν Θεοτόκον, ἀρρήτως εὐδοκήσαντι.

Στχ. Ἀκουσον θύγατερ.

**Δ**εῦτε τὴν ἐκ Δαβὶδ, καὶ Ἰούδα φεῖσαν, Θεοτόκον Μαρῖαν, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, ἀπαύτως μεγαλύνωμεν.

Στχ. Τὸ πρόσωπόν σου.

**Σ**ήμερον εὐκλεῶς, ἐξ Ἄννης ἡ Παρθένος, ἡ φωτοφόρος πύλη, γεννᾶται παραδόξως· λαοὶ, φυλαὶ σκιρτήσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Πρὸς Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεέμ.

**Σ**ήμερον ἡ Πανάμωμος ἀγνή προῆλθεν ἐκ τῆς στείρας· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται ἐν τῇ αὐτῆς γεννήσει· ὁ Ἀδὰμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται, καὶ ἡ Εὐα τῆς ἀράς ἠλευθέρωται· τὰ οὐράνια πάντα ἀγάλλονται, καὶ εἰρήνη τοῖς ἀνθρώποις βραβεύεται· ἡμεῖς δὲ δοξολογούντες βοῶμεν· δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς, ᾠδὴ γ'· καὶ ἐκ τῶν ἁγίων ᾠδὴ ε'. προκείμενον ἦχος δ'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Στχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφί, εἶχεν πρώτη σκηνή. Ἀλληλούϊα. Σωτηρία τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος· οὐδεὶς λύχνον ἄψας. Ζῆτει σαββάτω ε'. κατὰ Λουκᾶν Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι· ἐν Κυρίῳ καὶ τὰ λοιπά ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

## Τῷ αὐτῷ Μηνί Ι΄.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Μηνοδώρας, Μητροδώρας,  
καὶ Νυμφοδώρας.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στχρ. ἦχος β'.

Ποίοις ευφημιῶν σέμμασιν.

**Π**οίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσιν, εὐφημήσωμεν νῦν τὴν τεχθεῖσαν; τὴν ἀγιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ τιμιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουβίμ καὶ πάντων τῶν ἁγίων τὸν θρόνον, τοῦ βασιλέως τὸν ἀσάλευτον, τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ ὕψιστος, τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου, τοῦ Θεοῦ ἁγίασμα, τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ γεννήσει αὐτῆς, τὸ μέγα ἔλεος.

**Π**οῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἐκ τῆς ζείρας κυήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἠγίασας, καὶ Ἀδὰμ δεσμῶν ἀπελυτρώσω, καὶ Εὐαν, ἐκ τῶν ᾠδίνων ἠλευθέρωσας. Ἄγγέλων, διὸ χοροὶ συνεορτάζουσιν ὁ οὐρανὸς τῇ γῆ χαίρει, καὶ ἐπικροτοῦσιν αἱ ψυχαὶ δικαίων ᾠδὰς, πιστῶς ἀνακράζουσαι, εἰς δόξαν τῶν γενεθλίων σου.

**Τ**ίμα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε; κύκλω σου τεχθείσης ἰστάμεναι, κόραι χαρμοσύνως χορεύουσαι, καὶ θαυμάσια ἀναβοῶσαι· ἐτέχθη, τοῦ βασιλέως τὸ παλάτιον ἐκλάμπει, ἢ κίβωτός τοῦ ἁγιάσματος· πύλαι ἠνοιχθήσαν στεῖραι τοῦ Θεοῦ γὰρ πύλη, εὐτεχνίαν τῶν ἀρετῶν, εἰσάγει βραβεύουσα, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα τῶν ἁγίων, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

**Τ**αῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, εἰ αὐτὰς ὠραῖσασαι, τῷ ὠραίῳ κάλλει, Κόραι νεάνιδες, ἀδιαφθόρως συνήφθητε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συντηροῦντι τὴν ὑμῶν, παρθενίαν ἀμόλυντον, εἰς ἀκήρατον, ἀφθαρσίας νυμφῶνα, εἰς θαλάμους, οὐρανίους, εἰς παστάδα, ἀχειροποίητον μάρτυρες.

**Α**τελεῖ μὲν τῷ σώματι, ἐντελεῖ δὲ φρονήματι, παλαμναῖον δράκοντα τὸν ἀρχέκακον, κατεπαλαίσατε ἐνδοξοί, δυνάμει τοῦ πνεύματος, καὶ ἀνίσχυρον αὐτοῦ, τὴν ἰσχὺν ἀπεδείξατε ὅθεν ἤρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

**Κ**αὶ τὰ μέλη σρεβλούμεναι, καὶ πυρὶ δαπανώμεναι, σιδηροῖς τε ὄνυξι σπαραττόμεναι, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμεναι, καὶ ξίφει τεμνόμεναι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστὸν, οὐ ξοάνοις ἐθύσατε ὅθεν ἤρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'.

**Δ**ὲ ἀγγέλου προῤῥήσεως, γόνος πάνσεπτος ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, τῶν δικαίων σήμερον προῤῥηθες Παρθένε· οὐρανὸς καὶ θρόνος Θεοῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύουσα παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε· κατάρως ἀναίρεσις, εὐλογίας ἢ ἀντιδόσις· διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἰτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

**Χ**αρὸς τῶν προφητῶν, ἀγάλλεσθε· ἰδοὺ γὰρ, στεῖρα καρπὸν ἐκφύει, ἐν ᾧ αἱ προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Στχ. Ἄκουσον θύγατερ.

**Σ**κίρτα Ἰωακείμ, ὄρων Ἄνναν κοιλίας, καρπὸν ἐκφύουσάν σοι, ἐξ οὗ ζωὴ τῷ κόσμῳ, ἢ λύτρωσις τεχθήσεται.

Στχ. Τὸ πρόσωπόν σου.

**Γ**ῆρας Ἰωακείμ, καὶ στείρωσις τῆς Ἄννης σκιρτάτωσαν ὡς πάλαι, γηράσασαν τὴν φύσιν, τὴν βρότειον καινίζοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

**Η** προορισθεῖσα παντάνασσα, Θεοῦ κατοικη-

κητήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον νηδύος προή-  
κται τῆς Ἀννης, ἠγλαϊσμένη τῆς αἰδίου οὐ-  
σίας τὸ θεῖον τέμενος· δι' ἧς ἰταμὸς ἄδης κα-  
ταπεπάτηται, καὶ παγγενῆ Εὐα ἐν ἀσφα-  
λεὶ ζωῇ εἰσοικίζεται. ταύτη ἐπαξίως ἐκβοή-  
σωμεν· μακαρία σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ὁ καρπὸς  
τῆς κοιλίας σου εὐλογημένος.

Εἰς τὸν Ὅρθρον ἡ συνήτης σχολ. μετὰ τὴν ἀ-  
σιχολ. Κάθισμ. ἦχος πλ. δ΄.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

**Α**γαλλιᾶσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὁ  
τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανός ἐν γῆ ἐτέχθη, ἡ Θεό-  
νομφος αὐτῆ ἐξ ἐπαγγελίας· ἡ στεῖρα βρέφος  
θηλάζει τὴν Μαριάμ, καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τό-  
κῳ Ἰωακείμ, ράβδος λέγων ἐτέχθη μοι· ἐξ ἧς  
τὸ ἄνθος Χριστὸς, βλαστήσει ἐκ τῆς ρίζης  
Δαβὶδ· ὄντως θαῦμα παράδοξον.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν 6'. σχολ. Κάθισμ. ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

**Αἰ** ἀκτίνες ἔλαμψαν, τῆς παγκοσμίου, χαρ-  
μονῆς τοῦ τόκου σου, παρθενομητορ Μαριάμ,  
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ κατηύγασαν, τὰς διανοίας  
τῶν πόθῳ ὑμούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων, οὗ ἡ ἀ-  
κροστιχίς.

Τριῶν ἀδελφῶν γνησίων ἄθλους σέβω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ ἀ. ἦχος δ΄. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

**Τ**ραῖάδα τὴν ἄκτιστον, ἣν εὐσεβῶς ἐκηρύ-  
ξατε, ἡμῖν ἰλεώσασθε, μάρτυρες ἐνδοξοὶ, νῦν  
γεραίρουσιν, ὑμῶν τοὺς θεῖους ἄθλους, καὶ τὰ  
κατορθώματα, θεομακάριστοι.

**Ρ**ημάτων ἠλόγησαν, τοῦ δυσμενοῦς αἰ νεά-  
νιδες, τῷ θεῷ φραττόμεναι, ὄπλῳ τῆς πί-  
σεως, καὶ ὑπέστησαν, βασάνων τρικυμῖαν, καὶ  
θάνατον ἀδικον, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

**Ι**αχύϊ ῥωννύμεναι, παντοδυνάμῳ τοῦ Κτίσαν-  
τος, ἀνδρείαν ἀνέλαβον, γνώμην αἰ πάνσε-  
μνοι, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν σκολιὸν τὸν μέ-  
γαν, ποσὶ συνεπάτησαν, καὶ κατηδάφησαν.

Θεοτοκίον.

**Ω**ς ἔμφυχον θάλαμον, ὡς ἀδιάφθορον σκή-  
νωμα, ὡς πύλην οὐράνιον, ὡς θεῖαν τράπεζαν,  
ὡς παλάτιον, καὶ θρόνον τοῦ Δεσπότη, Μα-  
ρίαν τὴν ἄχραντον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

**Ν**ενεκρωμένῳ, λογισμῷ ὁ παράνομος τύραν-  
νος, τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστὸν, δεινῶς ἀρνεῖσθαι ἠ-  
νάγκαζε, μάρτυς Μηνοδώρα σε καταικιζόμενος.

**Α**τενιζούσης, πρὸς Θεὸν δικαστῆς οὐκ ἐ-  
φείσατο, ἀλλὰ ράβδους ἀπηνῶς, συνθλατὰ μέ-  
λη σου στέφος σοι, πλέκων ὡς οὐκ ᾔετο, μάρ-  
τυς ἀμάραντον.

**Δ**ιὰ βασάνων, αἱ τρισύλβιοι ἅγιοι μάρτυ-  
ρες, θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ αἰωνίζουσαν εὐ-  
κλειαν, εὐραντο τρανώτερον, Θεῷ ἐγγίζουσαι.

Θεοτοκίον.

**Ε**πιφανείσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέ-  
λασον· ἁμαρτίας τὰς σειράς, ἁγνή Παρθένε διάρ-  
ρήξον· σῶσόν με κυήσασα, τὸν Πανοικτίρμονα.

Κάθισμ. ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Κ**ατεπλάγησαν ὑμῶν, τὴν καρτερίαν τὴν  
πολλὴν, ἐπουράνιοι χοροὶ, τῶν ἀσωμάτων  
λειτουργῶν, ὡσπερ γὰρ ἄλλου πάσχοντος  
διέκεισθε· τὰ σκέλη τοῖς μοχλοῖς, συντριβό-  
μεναι, θάνατον πικρὸν, ὑπομένουσαι, καὶ γυ-  
ναικείῳ σώματι, τὸν δράκοντα τὸν ἀποστάτην  
συντριβούσαι· Παρθένοι νύμφαι, τοῦ ζωοδό-  
του, πίστεως αἱ ὑπέρμαχοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

**Η** Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀλη-  
θῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν  
ἡμῖν, καὶ ἐκ δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν  
ἡμῶν· οὐκ ἔτι ὁ Ἀδάμ κατακρίνεται· ἡ Εὐα  
τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζο-  
μεν βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνῃ Ἀγνῇ· χαρὰν  
μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάση τῇ οἰκουμένῃ.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

**Δ**αμπομένη ταῖς ἀκτίσι, τοῦ Σταυροῦ ἡ αἰο-

διμος, Μητροδώρα ξύλη ἀπηρωρήμενη ὑπέφερε, τὴν τοῦ πυρὸς τιμωρίαν, πλάνης ἀνθρακας, δροσισμῷ τῆς ἀγάπης, τῷ Χριστῷ ἀποσβέσασα.

**Φ**ανωτάτη θεωρία, λογισμῷ ἀτενίζουσα, ἔφραταζομένη, κάλλος τοῦ νυμφίου ἀμήχανον, κατεαγεῖσα μοχλῷ τε ἢ αἰοῖδος, Μηνοδώρα φέρει, καρτερῶς τὰ ἐπίπονα.

**Ω**ραιοῦντε Παρθένοι, καὶ φαιδρῶς ἐδοξάσθητε, τὸν δεδοξασμένον, Λόγον ὀλικῶς ἀγάπήσασαι· οὐ τετρωμένοι τῷ πόθῳ ὑπεμείνατε, παθημάτων τὰς ἐπαγωγὰς καρτερώτατα.

Θεοδοκίον.

**Ν**εκρωθέντα με κακία, τοῦ δολίου Πανάχραντε, ἢ ζωὴν τεκοῦσα, ζώωσον. πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον, ἔμπροσθέντα εἰς βάθη παραπτώσεων, ἐπανάγαγε, ὡς συμπαθῆς Παναμώμητε.

Ὡδὴ δ΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

**Γ**νώμην καρτερικὴν, καὶ ἀήττητον φρόνημα, αἱ μάρτυρες πρὸ βημάτων, ἐνδεικνύμεναι νίκης, στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

**Ν**ῦν φέρει σιδηρῶν, τῶν ὀνύχων σπαράγματα, στερρότατα κρεμαμένη, Νυμοδώρα Νυμφίον, ποθοῦσα τὸν ἀθάνατον.

**Η** τρίφωτος λαμπάς, τὸ τρίροφον οἶκημα, τὸ σκήνωμα τῆς Τριάδος, εὐφημήσθωσαν ὕμνοις, Παρθένοι αἱ θεόφρονες.

Θεοδοκίον.

**Σ**ὲ μόνην ἐκλεκτὴν, καὶ καλὴν καὶ ἀμώμητον, εὐράμενος σωματοῦται, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐκ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

Ὡδὴ ε΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

**Ι**δεῖν σου ἐφιέμεναι κάλλος ἀμήχανον, αἱ τετρωμένοι τῷ πόθῳ, σοῦ τῷ γλυκυτάτῳ ἀναρχε Λόγε, τῶν βασάνων, τὴν πικρίαν γενναίως ὑπήνεγκαν.

**Ω**ς κρίνα, ἀθλητῶν ἐν λειμῶνι ἐξήνηθησαν, αἱ παναοῖδοι Κόρσι, ἔτην ἐκκλησίαν πνοαῖς

βασάνων τῶν ποικίλων, εὐωδίασαν Πνεύματος χάριτι.

**Ν**υμφίον, τὸν ἀθάνατον μόνον ποθήσασαι, τοῦ ὀρωμένου θανάτου, ἀοράτῳ σθένει νευρούμεναι, ἀριδῆλως, ἐκ ἐφρόντισαν Κόρσι νεάνιδες.

Θεοδοκίον.

**Α**γιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου Κύριος, ἀγιωτέραν εὐρών σε, καὶ καθαρωτέραν κτίσεως πάσης, θεομήτορ, κυριώνυμε ἄχραντε δέσποινα.

Κοντάκιον. ἤχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

**Υ**πὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλοῦσαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς τῷ πνεύματι συνδούμεναι· ὅθεν εἰσωκίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, πρὸς τὸν ἐπουράνιον, Ἀθληφόροι νυμφῶνα· καὶ σὺν ἀγγέλοις τῷ παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστιως παρίστασθε.

Ὁ Οἶκος.

**Γ**ερωτάτην συγκροτεῖ, πανήγυριν ἐν πίστει, ἢ Χριστοῦ ἐκκλησία, αὐταδέλφων μαρτύρων, ἐπιτελοῦσα εὐσεβῶς, μνήμην ὑμῶν τὴν φωσφόρον, καὶ λαμπρὰν ἔπαυσην, πανεύφημοι ὁμότροποι· ζεῦρῶς γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ἀντίπαλον νῦν καταπατήσασαι, ἀνεδήσασθε στεφάνους ἐκ χειρὸς τοῦ Παμβασιλέως, παρ' οὗ μοι φωτισμὸν αἰτήσασθε, ὅπως εὐφημήσω τὴν ὑμῶν μνήμην ἀξίως, καὶ τὰς θαυμασὰς καὶ θεῖας ἀνδραγαθίας· ὑμεῖς γὰρ τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστιως παρίστασθε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Γ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμοδώρας.

Στχ. Ἦγοῦντο Μηνοδώρα, καὶ Μητροδώρα,

Καὶ Νυμοδώρα δῶρα σαρκὸς αἰκίας.

Θεινόμεναι δεκάτῃ δωρῶνυμοι ἐκθανον αἱ τρεῖς

**Α**ὐται ὑπῆρχον γνήσια ἀδελφί, οἰκοῦσαι ἀπὸ δύο σημείων τῶν ἐξερχομένων θερμῶν ἐν τοῖς Πυθίοις· διαβληθεῖσαι δὲ φρόντωνι τῷ τῆς χώρας ἀρχοντι, καὶ πικρῶς αἰκισθεῖσαι, ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαρυφαβά.

Στχ. Βαρυφαβάς δι' αἷμα θεῖον Δεσπότης,

Οἰκτεῖον αἷμα, συντριβεῖς ξύλοις χεῖρι.

**Ο**ύτος ἀπό τινος ἐρημίτου λαβὼν τὸ τίμιον αἷμα, τὸ ρεῦσαν ἀπο τῆς πλευρᾶς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἰάσεις πολλὰς ἐπιτέλει δι' αὐτοῦ· ὅθεν καὶ παρὰ τῶν ἀπίστων νόκτωρ δολοφονεῖται· ὁ δὲ θυσαυρὸς οὗτος ἔμεινε πάλιν παρὰ τῷ μαθητῇ αὐτοῦ φυλαττόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀγία Πουλχερία ἡ βασιλισσα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ὅντως παρέστη ψαλμικῶς Πουλχερία,  
Ἐκ διξίων σου βασίλισσα Χριστέ μου.

**Α**ὕτη ἦν ἀδελφὴ Θεοδοσίου τοῦ νέου, γυνὴ δὲ ὀνομασθεῖσα Μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως, ἥτις καὶ μέχρι γήρωσ τὴν παρθενίαν φυλάξασα, καὶ πολλὰ κατορθώματα ἔντε ναῶν οἰκοδομαῖς, καὶ γηροκομείων ποιήσασα, καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἀγίαν Σύνοδον γενέσθαι παρασκευάσασα, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων, Ἀπελλοῦς, Λουκᾶ, καὶ Κλήμεντος.

Στχ. Λουκᾶς ὁ θεῖος, σὺν Ἀπελλῇ καὶ Κλήμης,  
Ἀπόστολοι σύνεισι τοῖς Ἀποστόλοις.

**Α**λλος οὗτος ὁ Ἀπελλῆς, καὶ ἕτερος ὁ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῇ Θράκῃ ἐπίσκοπος γεγονώς· τούτοις δὲ μέμνηται ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους· ὅς φωστὴρ τῆς Σμύρνης γέγονε, καὶ τῷ Θεῷ ὁσίως δουλεύσας, πρὸς αὐτὸν ἀναλύει· καὶ οὗτος ὁ Λουκᾶς, οὐχ ὁ εὐαγγελιστῆς, ἀλλ' ὃν ὁ μακάριος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον ἐποστολῇ μαρτυρεῖ, πρωτόθρονος τῆς ἐν Συρίᾳ Λαοδικείας γενόμενος, καὶ καλῶς ποιμάνας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον· Κλήμης δὲ οὗτος, ὃν ἐν τοῖς πρὸς Κολασσαῖς ὁ ἀπόστολος διηγεῖται· καὶ γὰρ οὗτος πρῶτος πάντων ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν ἐξ ἔθνων, καὶ Σαρδικῆς ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ περιφέρων, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ὁ ἅγιος Πέτρος ἐπίσκοπος Νικαίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Νικαέων πρόεδρος ὢν πρώην Πέτρε,  
Ἀλιέων σύνεδρος ἐκθανὼν γίνῃ.

Ταῖς τῶν ὁσίων ἁγίων πρεσβείαις ὁ Θεός.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

**Θ**ύειν εἰδώλοις κωφοῖς, τοῦ δυσσεβοῦς τυράννου, κελευομένε κατεπτύσατε, βοῶσαι νεάνιδες ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Λ**ελαμπρυσμέναι τὸν νοῦν, θεαρχικαῖς ἀκτίσιν, ἀχλὺν εἰδώλων ἡμαυρώσατε, πανεύφη-

μοι ψάλλουσαι· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Ο**ὐκ ἐκτομαὶ τῶν μελῶν, οὐ διωγμὸς ἐθλίψις, Χριστοῦ χωρίσαι ὅλως ἰσχυσαν, βοῶσας τὰς μάρτυρας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

**Υ**περφυῶς τὸν Κτίστην, ἐν τῇ γαστρὶ σου Κόρη, κυοφορῆσαι κατηξίωσαι, ἡμᾶς ἀναπλάσαντα, τοὺς μελωδοῦντας πίστει, Χριστέ εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

**Σ**-τομωθεῖσαι ἀγάπη τοῦ Κτίσαντος, ἀπημλύνατε κέντρα τοῦ ὄφους, ἐν γυναικείῳ σώματι, ἀνδρικούς διανύσασαι τοὺς ἀγῶνας, καὶ στεφάνοις ἐνθέοις στεφόμεναι.

**Σ**υμπλακεῖσαι ἐν μέσῳ τοῦ σκάμματος, ἀοράτοις ἐχθροῖς μετὰ σώματος, τοὺς ἀσωμάτους ἐτρεψαν, αἱ θεόφρονες Κόραι ἀναβοῶσαι, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Ε**ν Θεῷ τῷ σωτῆρι νευρούμεναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ δυναμούμεναι, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀνίσχυρον, διωλέσατε κράτος ἀναβοῶσαι· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

**Β**ασιλείας τῆς ἄνω ἐτύχετε, σὺν Χριστῷ Ἰησοῦ βασιλεύουσαι, πεποικιλμένα στίγμασι, τῶν βασάνων τῷ κάλλει διηθησιμένα, ἀξιάγαστοι Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

**Ω**ς Θεοῦ ἀκηλίδωτον τέμενος, ὑπεδέξω αὐτὸν σωματούμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, γνωριζόμενον Κόρη, ὧ μελωδοῦμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρόσμητος.

**Ι**δεῖν ἐφιέμεναι κάλλος, τὸ τοῦ νυμφίου ὀλοτρόπῳ, νεύσει πρὸς αὐτὸν θεοφόρος, ἀθανασίαν ἐμελετήσατε, ἐν τῷ θνητῷ τοῦ σώματος· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

**Ο**φθητε τυράννων ἐν μέσῳ, οἷά περ λύκων



ώμοτάτων, ἄσπιλοι ἀμνάδες τὴν τούτων, θηριωδίαν καταπαλαίουσαι, καὶ τῷ Χριστῷ εὐπρόσδεκτα, ὡς ἱερεῖα προσαγόμεναι.

**Σ**τέφος ἀνεπλέξασθε ἅμα, μὴ παλαιούμενον Παρθένοι, θείας ἐπετύχετε δόξης, ἔ βασιλείαν ὄντως ἀσάλευτον, παραλαβεῖν ὡς μάρτυρες, μετὰ μαρτύρων ἠξιώθητε.

**Η**ς κατηξιώθητε δόξης, ἔ ἐπετύχετε χορείας, τοὺς ἐπιτελοῦντας ἐκ πόθου, ὑμῶν τὴν μνήμην τυχεῖν προσβεύσατε, ὡς παρρησίαν ἔχουσαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Σεμνοπάρθενοι.

*Θεοτοκίον.*

**Φ**εῖσαί μου Χριστέ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης, λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου, ταῖς ἰκεσίας τῆς κησαάσης σε ἔ τῶν σεπτῶν μαρτύρων σου. ὡς ἀγαθὸς ἔ πολυέλεος.

*Ἑξαποστειλῆριον. Φῶς ἀναλλοιώτων.*

**Α**ἱ τρεῖς Παρθένοι Τριάδα, Θεὸν ἀφράστως ποθοῦσαι, κηρύττουσι τῶν τυράννων, ἐνώπιον διὰ τοῦτο, βασανισθεῖσαι τοῦ ζέφους, τυγχάνουσι τοῦ ἀφθάρτου. *Τῆς Ἑορτῆς.*

**Η**λιος ὄθεν προῆλθεν, ὄνητος κατὰ σάρκα, σήμερον ἠῦγασε κόσμον, στειρωτικῶν ἐκ λαγόνων διὸ σκιρτῶντες βοῶμεν χαῖρε Μαρία, τῶν προπατόρων τὸ λύτρον.

*Εἰς τὸν σχ. 5 χρ. ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.*

**Γ**όνος Ἰακείμ, καὶ Ἄννης ἡ Παρθένος, ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις, τῶν δεσμῶν ἀφιεῖσα, τῆς ἀμαρτίας ἀπαντας.

*Στχ. ἀκουσον θύγατερ.*

**Ο**ρος ὡς ἀληθῶς, κατὰ σκιον ἐδείχθη, ἡ τείρωσις τῆς Ἄννης, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, πᾶσι πεισοῖς δωρηται.

*Στχ. Τὸ πρόσωπόν σου.*

**Ρ**ήξασα τὰ δεσμὰ, στειρώσεως τῆς Ἄννης, ἡ πάναγνος Παρθένος, προῆλθε ταῖς ἀνθρώποις, τὴν ἀφεσιν βραβεύουσα.

*Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.*

**Δ**εῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, ἔ τῆς ἀγνείας

ἐρασταί· Δεῦτε ὑποδέξασθε πόθῳ, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, ἐκ πέτρας βλυσάνουσαν σερεᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς. ἔ ἐκ τῆς ἀτεκνύσης, τὴν βάτον τοῦ αἵλου πυρός, τοῦ καθαίροντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.*

Εἰς τὴν λειτουργίαν, Τυπικά. Εὐαγγέλιον εἰ βούλει. Ζήτει Δεκεμβρίῳ δ'. καὶ τὰ ἐξῆς.

**Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ'**

Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀυτονόμου, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἐν τῇ β'. τὴν ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστάμεν στχ. 5'. καὶ ψάλλομεν στχ. ἦχος δ'.

*Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.*

**Γ**υναικεῖον ἐν σώματι, καὶ ἀνδρεῖον ἐν σχήματι, ἀνδρικὰ διήνυσας ἀγωνίσματα, μέσον ἀνδρῶν κατοικήσασα, καὶ πάθη μειώσασα, ἔ ὄρμας τῶν ἡδονῶν, παντελῶς χαλινώσασα, ταῖς ἀσκήσεσι, καὶ συντόμῳ δεήσει Θεοδώρα, καὶ ταῖς θείαις πρὸς τὸ θεῖον, καὶ ἀνεנדότοις σου νεύσεσιν.

**Γ**πὸ γῆν σε ὁ ἥλιος, ὑποδὺς οὐχ εἴρακε, πλημμυλοῦσαν ἔγνω δέ, σέ ὁ ἄδυτος, καρδιογνώστης καὶ Κύριος, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, καὶ κατηύγασε φωτὶ, μετανόιας τὰ ὄμματα, τῆς καρδίας σου ὄθεν ἔσπευσας τοῦτον θεραπεῦσαι, ἐπιμόνῳ ἐγκρατεῖᾳ, καὶ ἀρετῶν τελειότητι.

**Τ**οῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα, μηδαμῶς ἀγνοήσασα, ὅπερ οὐκ ὠδίνησας, στέργεις νήπιον. ἔ πατρικοῖς σπλάγχχνοις ἐνδοξε, ἐκτρέφουσα ἔφερες, εὐσεβεῖ τῷ λογισμῷ, τὸ ἀνθρώπινον ὀνειδος, τὴν ἀνύποισον. ἐπιτίμησιν ὄντως, Θεοδώρα διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ἐπιτελούμεν πανήγυριν.

*Τοῦ ἁγίου ὁμοία.*

**Α**ρεταῖς πυρσευόμενος, εὐσεβεῖα κοσμούμενος, ἱεράρχης ἐνθεος ἐχρημάτισας, καὶ ὡς

πολύφωτος ἥλιος, τὸν κόσμον διέδραμες, κατασπείρων πανταχοῦ, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, τὴν ἀπάτην δέ, ἐκρίζων τῇ δρεπάνῃ τῆς σῆς γλώττης, ἱεράρχα θεοφόρε, μεγαλοκῆρυξ Αὐτόνομε.

**Π**ρὸς ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς ἀνδρείαα παλαίσματα, πρὸς πληγὰς καὶ θάνατον προσεχώρησας· ταῖς γὰρ νιφάσι χωννύμενος, τῶν λίθων Αὐτόνομε, καὶ χρησάμενος αὐταῖς, ὡς βαθμίσι καὶ κλιμαξίν, ἀνελήλυθας, πρὸς Θεὸν σεφανίτης, καὶ συνήφθης, στρατειαῖς τῶν ἀσωμάτων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

**Τ**ὴν στολὴν σου ἐν αἵματι, μαρτυρίου ἐτέλεσας, λαμπροτέραν χάριτι θείου Πνεύματος· καὶ ἱερώς εἰς τὰ ἅγια, τὰ ἄνω ἀνέδραμες, ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν, Ἰησοῦς εἰσελήλυθε, νίκης στέφανον, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος μετὰ πάντων, τῶν ἐν αἵματι τιμίῳ, τελειωθέντων Αὐτόνομε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος πλ. β΄.

**Εἰ** καὶ θεῖῳ βουλήματι, περιφανεῖς στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀκάρπου παραδόξως τεχθεῖσα μητρὸς, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τὸν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστρός· ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἣν διελθὼν κεκλεισμένην διεφύλαξε· καὶ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτὸς, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

**Οἶκος** ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ μόνη Θεοτόκος, ἐκ σεΐρας καὶ ἀγόνου, προέρχεται καὶ χαίρει, Ἄδὰμ ἀνακαλούμενος.

Στχ. Ἀκουσον θύγατερ.

**Σ**ήμερον ἡ χαρὰ, γεννᾶται ἐκ τῆς Ἄννης, μηνύουσα τῷ κόσμῳ, τὴν λύσιν τῆς κατάρας, εὐφράνθητι ἡ σύμπασα.

(Μὴν Σεπτέμ.)

**Στχ.** Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσι.  
**Χ**αῖρε Ἰωακεῖμ, καὶ Ἄννα ἡ θεόφρων, τῷ κόσμῳ ὡς τεκόντες, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ σωτηρίας πρόξενον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος πλ. δ΄.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

**Ε**ν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν, σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ σήμερον τίκτεται, ἡ μήτηρ τῆς ζωῆς τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάπλασις, ἔκ τῆς Εὐας ἡ ἀνάκλησις· τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν, καὶ βοηθώμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοί· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἀγίας.

Ἐν σοὶ μήτηρ ἀκριβῶς διεσώθη.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχλ. Μετὰ τὴν ἀ. στιχλ.

Κάθισμ. ἤχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

**Α**νανεώθητι Ἀδὰμ, ἀγάλλου Εὐα· ἀνακαινίσθητι Δαβὶδ, εὐφραίνε Ἄννα· ἡ γὰρ μήτηρ τοῦ Κτίστος σου, τίκτεται παραδόξως· χορεύει καινιζομένη πᾶσα ἡ γῆ, καὶ χαίρει στολιζομένη νέαν στολὴν· πᾶσα γλῶσσα χορεύουσα, βοᾷτω νῦν τῇ Μαριὰμ, μακάριος ὁ οἶκος Δαβὶδ· ὅτι τρέφει τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ στιχλ. Κάθισμ. ἤχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

**Τ**ὴν σεπτὴν σου γέννησιν, ὑπεραγία, ἑορτὴν στησάμενοι ὑμνολογοῦμέν σε πιστῶς, καὶ ἐκ καρδίας βοῶμέν σοι, σῶσον ἡμᾶς τῇ πρεσβείᾳ σου Ἀχραντε.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ἄνω Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων.

Ἄνω Κανὼν τῆς Ὁσίας. Ἰγνατίου.

Ἄνω α. ἤχος δ΄. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

**Τ**ὸ στόμα μου πληρώσον, τῆς σῆς αἰνέσεως Κύριε, ὑμνοῦντος τὴν δόξαν σε, τὴν πολυύ-

μνητον, καὶ γεραίροντος, τοὺς πόνους Θεοδώρας, εὐαρεστησάσης σοι βίβ λαμπρότητι.

**Α** νέτειλε σήμερον, ἡ ἱερά σου πανήγυρις, ἡλίου φαιδρότερον, τὰς ἐν τῷ σκότει ψυχὰς, καταυγάζουσα, καὶ ζόφον τῶν δαιμόνων, συντόνως ἐλαύνουσα, Ἀξιοθαύμαστε.

**Ο**ὐκ ἔγνω δυόμενος, σὲ πλημμελοῦσαν ὁ ἡλιος· ὁ ἄδυτος ἔγνω δὲ, μόνος ὡς πάντα εἰδώς· καὶ κατηύγασεν ἀκτίσι μετανοίας, ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, θεομακάριστε.

*Θεοτοκίον.*

**Ω**ς ἔμψυχον θάλαμον, ὡς ἀδιάφθορον σκηνωμα, ὡς πύλην οὐράνιον, ὡς θείαν τράπεζαν, ὡς παλάτιον, καὶ θρόνον τοῦ Δεσπότη, Μαρίαν τὴν ἀχραντον, ὕμνοις τιμῆσωμεν.

*Ἔτερος Κανὼν τοῦ ἁγίου Αὐτονόμου.*

*ᾠδὴ α΄ ἤχος δ΄. Ἄρματα Φαραῶ.*

**Α** ἴγλη θεαρχικῆ, ἐλλαμπόμενος αἰεὶ, ζόφου με ἐξάρπασόν ἁμαρτιῶν ἱεράρχα, ὅπως τὴν φαιδρὰν σε σήμερον, ἀνευφημήσω πανήγυριν.

**Π** αύλου ὡς μιμητῆς, γεγονώς ἀρχιερεῦ, πᾶσαν περιώδευσας, τὴν οἰκωμένην κηρύττων, τὸ σωτηριῶδες κήρυγμα, καὶ καθελῶν τῶν εἰδώλων βωμούς.

**Π** ἔτρα τῆ νοητῆ, στηριχθεὶς σου τὴν ψυχὴν, λίθοις θανατούμενος πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, μάρτυς ἱερεῖ Αὐτόνομε, μετὰ χαρᾶς προσεχώρησας.

*Θεοτοκίον.*

**Ε** τεκες τὸν πρὸ σοῦ, γεννηθέντα ἐκ Πατρὸς Μητὴρ ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευσ, τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνῶντων σε.

*ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ἕμολόγους Θεοτόκε.*

**Α** νδρώαν στολὴν ἐνδουσαμένη, καὶ φρόνημα ἐδραμες σπουδῆ, καὶ μοναστῶν συστήματι, σεμνὴ σαυτὴν κατέμιξας, πρὸς τὰς ἀρχὰς πυκτεύουσα, τοῦ πονηροῦ κοσμοκράτορος.

**Τ**ὸ χαῦνον τοῦ θήλειος ἀνδρείως, ἠλλάξω

τῆ κλήσει ἀληθῶς, καὶ τῷ καινῷ τοῦ σχήματος, τοῖς ἔργοις δῶρον τίμιον, καὶ τῷ Θεῷ ποθούμενον, σαυτὴν ὅσια ἀνέδειξας.

**Φ** ρονήματι τεταπεινωμένω, ἢ τρόποις χρηστοῖς διακονεῖν, σοῦ τὴν ἰσχύν ἐπέδωκας, τοῖς τοῦ Θεοῦ θεράπῃσι, πρὸς ἀπαθείας ὕψος σε, ὅθεν αὐτὸς ἀνεβίβασε.

*Θεοτοκίον.*

**Χ** ειμάζει με κλύδων ἁμαρτίας, καὶ σάλος ἀτόπων λογισμῶν· σπλαγχνίσθητι Πανάμωμε, καὶ χεῖρα βοηθείας μοι, ὡς συμπαθῆς ἐπέκτεινον, ὅπως σφθεις μεγαλύνω σε.

*Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.*

**Τ** οὺς διωγμούς σου λιθασμούς καὶ τὰς ἐκκεντήσεις, καὶ αἱμάτων ποταμηδὸν ἐκχύσεις, τὰ δεσμὰ τὰς φυλακὰς τὸν θάνατον, μάρτυς ἀναμέλπω, ἱεράρχα Αὐτόνομε.

**Α** ὑτομολία καθελῶν τὴν παρανομίαν, ταῖς ράνισι τῶν σῶν αἱμάτων μάρτυς, ἱεραρχίας τὴν στολὴν ἐλάμπρυνας, καὶ συμβασιλεύεις, τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων Χριστῷ.

**Τ**ὰ κατὰ τόπον ἀριστεύματά σου μὴ φέρων, ὁ τῶν δικαίων ἀντίπαλος παμμάκαρ, διαφόρους πειρασμούς σοι ἤγειρεν· ἀλλ' αὐτὸν τῷ ὄπλῳ, τῷ τοῦ σταυροῦ ἀπενέκρωσας.

*Θεοτοκίον.*

**Α** γιωτέραν τῶν ἀγγέλων καὶ πλατυτέραν, Θεοτόκε τῶν οὐρανῶν εὐρών σε, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ἀχώρητος φύσει, ἐν σοὶ χωρεῖται καὶ σώζει με.

*Ὁ Εἰρμός.*

**Ε** στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, τῷ δι-  
» δόντι εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ· ὅτι τόξον δυνα-  
» τῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

*Κάθισμα τῆς ὁσίας, ἤχος δ΄.*

*Ταχὺ προκατάλαβε.*

**Α** σκήσει ἐλάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολὴν, ἢ δῶρον προσήνεξαι, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, Θεοδώρα θεόπνευστε· χάριν δὲ ἰαμάτων, πρὸς

αὐτοῦ εἰληφυῖα, νόσων ἀποδιώκεις, τὴν ἀ-  
χλὺν μακαρία, πρεσβεύουσα τοῦ σωθῆναι, ἡ-  
μᾶς τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

*Δόξα, τοῦ ἁγίου ὁμοιον.*

**Δ**ιπλῆνοι τὸν ζέφανον, τῆς ἀφθαρσίας  
Χριστός, παμμάκαρ δεδώρηται, ὡς ἀθλητῆ ἔ-  
σεπτῶ, ἱεράρχη Αὐτόνομε· τούτῳ γὰρ προ-  
σηγάγε, ἀναιμάκτες θυσίας· τούτῳ τὸ θεῖον  
πάθος, ἀψευδῶς ἐμιμήσω. αὐτοῦ καὶ τῆς ἀ-  
γήρω, τρυφᾶς μακαριότητος.

*Καὶ γυν. Θεοτοκίον ὁμοιον.*

**Ι**ούδα μεγαλύνθητι, καὶ κραταιούσθω Δαβὶδ.  
Ἄδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ εὐφραινέσθω Λευὶ,  
ἐξ ὧν μοι ἐτέχθη Χριστός. τίνασαι τὴν κινύ-  
ραν, ὕμνογράφε καὶ λέγε· τίς ἐστὶν ἡ τε-  
χθεῖσα, ἣν καλεῖς θυγατέρα; τροφός ἐστι τῆς  
ζωῆς ἡμῶν, ἔξ μητῆρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

*Ὡδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν.*

**Η**σκεις πολυήμερον καρτερικῶς, ἐνδοξε νη-  
στεῖαν ὡς ἄσαρκος, τὸ ἀσθενές σου, νευρου-  
μένη τοῦ Χριστοῦ, τῷ πανοθενεῖ βουλήματι,  
θεῖα τρεφομένη τε χάριτι.

**Θ**εῖαν ἐπεπόθησας περιβολὴν, καὶ κατασο-  
λὴν ἀδιάφορον· ὄθεν τριχίνοις, περιστέλλεις  
σεαυτὴν, εὐτελεστάτοις ῥάκεσι, πόνοις τὸ  
σαρκίον σου θλίβουσα.

**Ι**δε τὴν ταπεινώσιν ἔξ τὸν κλαυθμόν· ἴδε μου  
τὴν θλίψιν καὶ κούφισον, τῆς ἀμαρτίας, τὸν  
βαρύτατον κλοιόν· ἡ Θεοδώρα ἔκραζε, πρὸς τὸν  
μόνον σῶζεν δυνάμενον.

*Θεοτοκίον.*

**Η**πανυπερθαύμαστος Μήτηρ Θεοῦ, λάμψον  
μετανοίας ἀκτῖνά μοι, λύσον τὸν ζόφον, τῶν  
ἀμέτρων μου κακῶν, τοὺς πονηροὺς ἀπέλασον,  
Κόρη λογισμοὺς τῆς καρδίας μου.

*Ἄλλος. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.*

**Δ**εδεμένος τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ πάτερ,  
τοὺς δεδεμένους τῇ ἀπάτῃ λύεις ἐνδοξε, ταῖς  
πλοκαῖς τῶν λόγων σου, καὶ προσηλοῖς τῷ  
πόθῳ τῆς ὄντως ζωῆς.

**Ε**μπειρότατος ἰατρός ὑπάρχων μάρτυς, τοὺς  
φαρμακωθέντας τῷ ἰῶ τῆς ματαιότητος, τῶν  
εἰδώλων πάνσοφε, καταγλυκαίνεις λόγοις τῆς  
πίστεως.

**Τ**ῶν μαρτύρων ἡ καλλονὴ, ἀρχιερέων ἡ  
ὠραιότης, ἐκκλησίας τὸ ἐδραῖωμα, καὶ τῶν  
πιστῶν τὸ στήριγμα, ὁ θαυμαστός τιμάσθω  
Αὐτόνομος.

*Θεοτοκίον.*

**Τ**ῷ πελάγει τῶν οἰκτιριμῶν, σοῦ τῆς τεκαύ-  
σης τὴν ζωὴν, τῷ κόσμῳ νεκρωθεῖς τοῖς πα-  
ραπτώμασι, καταφεύγω Ἄχραντε. ταῖς σαῖς  
πρεσβείαις σῶσον με δέσποινα.

*Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.*

**Ε**ξέστησαν τάξεις σε, τῶν ἀσωμάτων βλέ-  
πουσαι, σώματι ἐνύλῳ μιμουμένην, τούτων  
τὸν βίον, καὶ τὴν σεπτὴν ἀγωγὴν, καὶ κατα-  
παλαίουσαν ἐχθρὸν, πάλαι τὸν πτερνίσαντα,  
Θεοδώρα ἀπάτησε.

**Θ**ηρίων ὀρμήματα, Θεός σοι καθυπέταξε, χά-  
ριν ἰαμάτων δεδωκώς σοι· τοῦτο κηρύττει ὁ τῇ  
χειρὶ σου σωθεῖς, βρώσεως ἀγρίου τοῦ θηρὸς,  
ὄνπερ ἐθεράπευσας, συντριβέντα αἰδίμῃ.

**Ε**χθρὸς ὁ πανῶργός σοι, πολυειδεῖς ἐξήγει-  
ρε, μήτερ πειρασμῆς· ἀλλὰ τῷ ξίφει, τῶτον ὅσια  
τῆς ταπεινώσεως, ἔτρωσας συντρίψασα αὐ-  
τοῦ, κάραν πολυμήχανον, Θεοδώρα θεόπνευσε.

**Ε**κτρέφεις τὸ νήπιον, τελείῳ τῷ φρονήμα-  
τι, φέρεις τὴν δεινὴν συκοφαντίαν, εὐχαρι-  
στοῦσα τῷ παντοκράτορι, τῷ σοὶ χορηγήσαν-  
τι ἰσχύν, τῷ σέ θαυμαστώσαντι, Θεοδώρα  
πανεύφημε.

*Θεοτοκίον.*

**Ι**σχὺς τε ἔξ στήριγμα, τῆς ἀσθενοῦς καρδίας  
μου, σὺ εἶ ἀπειρόγαμε Παρθένε· ἀρρήκτον  
τεῖχος, ἀπὸ προσώπῃ ἐχθροῦ, σῶζουσα παν-  
τοίων με δεινῶν, τρέπουσα τὰς φάλαγγας,  
τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος.

<sup>Ἄλλος.</sup> Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

**Ω**ς ἥλιος ἀνέτειλας, τῷ θεῷ στερεώματι, τῆς ἐκκλησίας καὶ φωτίζεις, ἀκτίσι τῶν ἀγώνων, μάρτυς καὶ θαυμάτων σου, τοὺς πιστοὺς Αὐτόνομε, λύων δαιμόνων τὴν ἀχλὴν.

**Ω**ραῖος ὡσπερ κάλαμος, ἐκτεθηγμένος Πνεύματι, τῷ παναγίῳ ἀνεδείχθη, ἡ γλῶσσά σου τὸν νόμον, τοῦ Χριστοῦ Αὐτόνομε, ἐν πλαξὶ χαράττουσα, καρδιῶν τῶν εὐσεβῶν.

**Τ**ὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, δοχεῖον σε εὐράμενον, καὶ καταγώγιον τῆς τούτου, αὐτῆς παρουσίας, θεῶν χαρισμάτων σε, ἀληθῶς ἐνέπλησεν, ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ.

<sup>Θεοτοκίον.</sup>

**Α**νάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτίνα τοῦ ἐλέους σου, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν πταισμάτων μου, αἰεὶ συνεχομένῳ, ἕως πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας ἄχραντε, ἵνα πιστεῖ σε ὑμῶ.

<sup>Ὠδὴ 5.</sup> Τὴν θεῖαν ταύτην.

**Π**ηγὴν δακρῶν προφέρουσα, ἀπαύστως τρυχομένη καὶ στένουσα, τὴν ἐπιτήμησιν, ἕως μοναζῶν τὴν διάζευξιν, εὐχαριστοῦσα φέρεις θεομακάριστε.

**Π**οτὸν θαλάσσιον ἔχουσα, ἀγρίαις τρεφόμενη βοτάναις τε, μετὰ θηρίων δέ, αὐλιζόμενη τὴν ἔρημον, ὡς οὐρανὸν κατώκεις ἀξιοθαύμαστε.

**Φ**λογμὸν ἡλίου ὑπήνεγκας, νυκτὸς τὸν παγετὸν ἐκαρτέρησας, τοῦ θεοῦ Πνεύματος συνθαλπομένη τῇ χάριτι· ὅθεν τρυφᾶς τῆς ἄνω μακαριότητος.

<sup>Θεοτοκίον.</sup>

**Τ**ὴν θεῖαν στάμνον καὶ τράπεζαν, τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς τὴν βασιτάσασαν, τὴν ἀγεώργητον, χώραν τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν.

<sup>Ἄλλος.</sup> Ζάλη με λογισμῶν.

**Τ**ῇ θεῖᾳ κυβερνώμενος παλάμη, ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸ πέλαγος τῆς ἀπάτης, ἕως προσ-

ώρησας ὄρω γαληνῶ, τῆς ἄνω βασιλείας, ἱερομάρτυς Αὐτόνομε.

**Π**λευράν σε κεντηθεὶς λόγχῃ θεόφρον, Χριστοῦ ἐξεικόνισας τὸ πάθημα, καὶ τῶν λίθων συγχωννύμενος μάκαρ νιφετοῖς, τὸν πρῶτον τῶν μαρτύρων, ὡς ἀληθῶς παρεζήλωσας.

**Τ**ελοῦντες τὴν σεβάσμιον ἡμέραν, τῆς σῆς τελειώσεως δεόμεθά σε ἐν πίσει, παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἀπαύστως ἐκδυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν παναοίδιμε.

<sup>Θεοτοκίον.</sup>

**Η**ζάλη τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων, εἰς βυθὸν καθέλκυσε τῆς ἀπογνώσεως Κόρη. ἀλλ' αὐτὴ με χειρὶ πρεσβευτικῆ, ἀνάγαγε καὶ σῶσον, ἵνα ὑμῶ σε πανύμνητε.

<sup>Ὁ Εἰρμός.</sup>

**Ζ**άλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με ἀμέτρων ἀμαρτημάτων, ἀλλὰ σὺ κυβερνήτα ἀγαθὲ, προφθάσας κυβέρνησον, ὡς τὸν προφήτην καὶ σῶσον με.

<sup>Κοντάκιον ἤχος α΄.</sup> Χορὸς ἀγγελικός.

**Τ**ὴν νύκτα τῶν παθῶν, ἐκφυγοῦσα θεόφρον, προσήλθες νοητῶς, τῷ ἡλίῳ τῆς δόξης, ἀσκήσει νεκρώσασα, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα· ὅθεν γέγονας, ὑπογραμμὸς μοναζόντων, καὶ ἀνόρθωσις, τῶν πεπτωκότων ἐν βίῳ· διό σε γεραίρομεν.

<sup>Ὁ Οἶκος.</sup>

**Υ**πογραμμὸς ἀναδέδεικται πεπτωκότων· ὁ βίος σε, τοῖς βουλομένοις προσέρχεται διὰ μετανοίας, τῷ εἰδῶτι τὰ πταίσματα συγχωρεῖν, καθὼς γέγραπται· αὐτῷ γὰρ πιεεύσασα καθάπερ ἡ πόρνη, ἀντὶ μύρου προσήγαγες ὄμβρους δακρῶν, ἐνοῖς τὸν ὄφιν ποντίσασα καθεῖλες, καὶ τὴν νίκην ἀνεδήσω, Θεοδώρα τρισόλβιε· διὸ τὸ θηρίον νεκρώσασα εὐχαῖς σου, νεκρὸν ἐξανέστησας δυνάμει τοῦ Κτίστου σου, δι' ὃν σὺ νενέκρωσαι· διό σε γεραίρομεν.

<sup>Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΑ΄.</sup> Μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Στχ. Καὶ σχῆμα καὶ νοῦν ἀρρένοι Θεοδώρα,  
Καὶ τὸν μέγαν νοῦν αἰσχύνει πρὸ τοῦ τέλους.  
Ἐνδεκάτη πύματον Θεοδώρη ὑπνον ἰαυεῖ.

Τῇ θείᾳ Βίβλῳ Διαθήκης τῆς νέας,  
Ὡς ἐξισούσθαι φησὶ παρθένοις δέκα,  
Τὴν βασιλείαν οὐρανῶν Χριστοῦ στόμα.  
Ἐν ἀνδρικῷ σχήματι γυναῖκες δέκα,  
Ἀπὸ μὲλυναν τὰ κέντρα τοῦ βροτοκτόνου.  
Δῶρον Θεοῦ λαχοῦσα τὴν κλήσιν μία,  
Ὁρμητο δ' αὐτῆ χώρας Ἀλεξανδρέων.  
Ἡ δὴ νομίμῳ συμπλακείσα συζύγῳ,  
Εὐτακτον ἤγεν ἀκατάγνωστον βίον.  
Φθόνῳ δὲ πάντως δαίμονος κακοσχάλου,  
Ἐγκλήματι μοιχείας ἀλοῦσα τότε.  
Καὶ γνοῦσα καὶ ζητοῦσα τὴν σωτηρίαν,  
Εὐαγγελικῶν ῥημάτων τοῦ Κυρίου,  
Ἦκουσεν οὕτως· ὡς λέληθεν οὐδ' ὄλωσ,  
Ὅπερ κρυφίως, ὡς λαθοῦσα σὺ φέρεις.  
Καὶ λοιπὸν ὡς ἔγνωκε τὴν ἀμαρτίαν,  
Ὡς μῦσος ἀκάθαρτον, ὡς βδέλυγμά τι,  
Στολὴν ἀπορέψασα τὴν ἐξ αἰσχύνης,  
Ὡς Θεόδωρος ἀγγελικὴν λαμβάνει.  
Καὶ μὴν προσῆλθε τῷ χορῷ τῶν ἀζύγων,  
Κλαίουσα καὶ πενθοῦσα τὴν ἀμαρτίαν.  
Ἐπὶ χρόνοις δὲ τισὶ δουλειῶν βάρει,  
Κάμνουσα, πυκτεύουσα τοῖς ἀγωγίμοις,  
Ἦκουσε πόρνος· δεῖγμα τούτου καὶ βρέφος,  
Προσφιθὲν αὐτῇ τῆς Μονῆς ἔξω, φθόνῳ  
Ψυχοφθόρου δράκοντος· ἄλλου γὰρ τίνος;  
Ὁ καὶ λαβοῦσα, καὶ τρέφουσα γνησίως,  
Ἐσπευδε λαθεῖν ὡς γυνὴ κατὰ φύσιν.  
Κρύει δὲ καὶ καύσωνι καὶ χαμευνίᾳ,  
Προσκαρτεροῦσα τῷ πυλῶνι, καὶ χρόνοις  
Ἐπτὰ, κατατακεῖσα συκοφαντίαις.  
Εἰσῆλθεν ὀψὲ τῆς Μονῆς ἐντὸς βία.  
Οὐχ ὡς γυνή, σχήματι δ' ἀνδρικῷ πάλιν,  
Αὐτίκα πυκναῖς ταῖς προσευχαῖς καὶ κόποις,  
Τῆξασα σῶμα καὶ στάσει τῇ παννύχῳ.  
Καὶ νοῦν λαβοῦσα τῆς ἄνω κληρουχίας,  
Κατὰ σκοπὸν πέφλακεν, ὡσπερ ἡγάπα.  
Φρικτὸν τὸ θαῦμα, τίς ἄρα μὴ θαυμάσει;  
Γυνὴ λαθοῦσα πλήθος ἀνδρῶν ἀζύγων.  
Εἰς ὡσπερ αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου,  
Ἀσκητικῶς λάμψασα, φωστῆρ ὡς μέγας.  
Ἐπάξια φέρουσα τῶν πόνων γέρα,  
Ἀπῆλλε χαρὰ πρὸς ποθεινὸν νυμφίον.  
Οἱ γοῦν Μονασταὶ θαῦμα πᾶσι τὸ ξένον.  
Ἰδόντες ἐξίστησαν, ὡ φρακτῆς θέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν  
Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου.

Στχ. Πένθιμον Εὐφρόσυνος πρὶν βίους βίον,  
Εὐφροσύνης νῦν διάγει σὺν ἀγγέλοις.

Οὗτος ἐξ ἀγροίκων ἀποτεχθεὶς, καὶ ἰδιώτης ὢν, μοναστῶν διακονίτης ἐχρημάτισε, παρορώμενος πολλῶν, καὶ μυκτηριζόμενος, καὶ τῷ μαγειρίῳ προσετηκώς· ἐν ᾧ δὲ ἦν οὗτος φροντιστηρίῳ, ἱερεὺς τῶν εὐαρεσούντων ἐξελιπάρει τὸν Κύριον ὑποδειχθῆναι αὐτῷ αἰσθητῶς τὰ τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν ἀποκείμενα ἀγαθὰ· καὶ μιᾶ τῶν νυκτῶν ἐδόκει ἐν παραδείσῳ ἐστάναι, καὶ θάμβει κατενόει τὰ ὀρώμενα· εἶδε δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὸν τῆς μονῆς μάγειρον τὸν Εὐφρόσυνον, μέσον ἐστῶτα, καὶ ἐν ἀπολαύσει ὄντα τῶν ἐν παραδείσῳ ἐκείνων ἀγαθῶν, ᾧ καὶ προσεγγίσας ἠρώτα μαθεῖν, τίς ἄρα ὁ παράδεισος οὗτος; πῶς ἐνταῦθα εὐρέθη; καὶ δε· οὗτός φησι τὸ καταγώγιον τῶν τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτῶν, καὶ γὰρ διὰ τὴν πολλὴν ταύτου ἀγαθότητα, ἐνθάδε συνεχωρήθη ἀυλίεσθαι· καὶ ὁ ἱερεὺς· τί δὲ ἐργάζῃ ἐν τούτῳ τῷ παραδείσῳ; τὴν ἐξουσίαν ἔχων πάντων τῶν φαινομένων σοὶ ἐνηδύνομαι τῇ τούτων αἰθήσει, φησὶν ὁ Εὐφρόσυνος· καὶ ὁ ἱερεὺς· δύνασαί μοι δοῦναί τι; καὶ ὁ Εὐφρόσυνος· εἰ βούλη, λήψη τῇ τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητι· τότε ὁ ἱερεὺς δείξας τῇ χειρὶ Μῆλα, ἐπεζήτηε ἐξ αὐτῶν· καὶ λαβὼν ὁ Εὐφρόσυνος, δέδωκε τῷ ἱερεὶ πρὸς τὸ παλλίον εἰρηκώς· ὡσπερ ἐζήτησας, λαβὼν κατατρύφησον· καὶ παρευθὺς ὡς τὸ ξύλον ἔκρουσε τῆς ἐωθίνης ὑμνωδίας, συσταλαῖς ὁ ἱερεὺς, ὡς ὄναρ, τὸ φανὲν ὑπετόπαζε· πρὸς τὸ παλλίον δὲ ὑφαπλώσας, καὶ τὰ μῆλα κατασχὼν, τῇ ἡδύτητι τῆς ὁσφρήσεως καταπλαγείς, ἀκίνητος ἔμεινεν· εὐρῶν δὲ τὸν Εὐφρόσυνον ἐν τῇ συναξεί, ὅρκους αὐτὸν προκατελάμβανεν, εἰπεῖν τὴν νύκτα ταύτην, ὅπου ἄρα καὶ ἦν· ὁ δὲ· συγχώρησον ἔφη Πάτερ, ἐκεῖ ἤμην, ὅπου καὶ νῦν με εὐρες· καὶ ὁ ἱερεὺς· διὰ τοῦτο σε ὅρκους προκατελάβον, εἰς δῆλωσιν τῶν τοῦ Θεοῦ μεγαλείων, καὶ οὐ βούλει εἰπεῖν τὸ ἀληθές; τότε ὁ ταπεινὸς Εὐφρόσυνος, ἐν αὐτῷ με τοῦ Θεοῦ τῷ παραδείσῳ φησὶ κατέλαβες, ἐν ᾧ ἰδεῖν ἐπεζήτησες τὰ τοῖς ἐκλεκτοῖς ἀποκείμενα, καὶ τὴν σὴν ἀγιότητα πληροφορησαί θέλων ὁ Κύριος, δι' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς ἐνείργησε τὸ παράδοξον· καὶ ὁ ἱερεὺς· καὶ τί μοι Πάτερ ἐν τῷ παραδείσῳ αἰτήσαντι δέδωκας; καὶ ὁ Εὐφρόσυνος· τὰ εὐαγγελία μῆλα, ἃ προσφάτως ἐν τῇ κλίνῃ σου τέθεικας· ὁμῶς Πάτερ συγχώρησον, ὅτι σκάληξ ἔγώ καὶ οὐκ ἀνθρώπος, τότε ὁ ἱερεὺς τὴν ὀπτασίαν τοῖς ἀδελφοῖς διηγησάμενος, πάντας εἰς ἀγωνίαν ἐνέδαλεν, οὐ τοσοῦτον τῷ διηγήματι, ὅσον τῇ τῶν τερπνῶν ἐκείνων μῆλων θεᾷ καὶ εὐωδίᾳ, ὡς καὶ μάλλον ἐπεκτείνεσθαι πρὸς τὸ βέλτιον· ὁ δὲ μέγας Εὐφρόσυνος, ὡς ἐκ ψιλῶ

τὰ λαληθέντα ἀνέμαθε, λάθρα ὑπεξεληθὼν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων, ἄγνωστος τὸ παράπαν μέχρι τῆς δευρο γειόμενος. ἐκ δὲ τῆς τῶν μῆλων μεταλήψεως πολλοὶ τῶν νοσοῦντων ἐρώσθησαν, εἰς δόξαν Θεοῦ. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἐτῶν ἁγίων μαρτύρων Διοδώρου, καὶ Διμήδους, καὶ Διδύμου.

Στχ. Διόδωρος μαστιγίει σὺν τοῖς συνάθλοις.

Τὴν σάρκα δόντες, μαστιγοῦσι τὴν πλάνην.

**Ο**ὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Λαοδικείας τῆς Συρίας, καὶ παρὰ τοῦ κατὰ τὸν τόπον ἄρχοντος συλληφέντες, καὶ παρόρησιασάμενοι, καὶ ἀφειδῶς μαστιγθέντες, τοῦ βίου τὸ πέρασ ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἰας, πρεσβύτιδος τὴν ἡλικίαν.

Στχ. Ὁσμὴν μύρων ἐπνευσεν ἡ μάρτυς Ἰα,  
Ἐρυθροδαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνῶν.

**Α**ὕτη συνελήφθη αἰχμάλωτος μετὰ ἑννέα χιλιάδων Χριστιανῶν παρὰ δὲ τοῦ ἀρχιμάγου διάφοροι βασάνοις ἐξετασθεῖσα, τὴν κεφαλὴν ἀπετιμήθη. λέγεται δὲ μετὰ τὴν αὐτῆς ἐκτομὴν, τὴν γῆν δεξαμένην τὸ αἷμα τῆς μάρτυρος εἰς ὄγκον ἀρθῆναι τινα, καὶ τοὺς παρόντας δημίους παρεθῆναι, καὶ τὸν ἥλιον ἀμαυρῶσαι τὸ φῶς, καὶ εὐωδίας τὸν τόπον πληρωθῆναι.

Ὁ ἅγιος Δημήτριος καὶ Εὐανθία ἡ σύζυγος αὐτοῦ, καὶ Δημητριανὸς υἱὸς αὐτῶν λιμῶν τελειοῦνται.

Στχ. Ἀγχοῦσιν οἱ τρεῖς ἀρτολιμῶ γεννάδαί.

Ἄρτους τὸν αἰτήσαντα δεῖξαι τοὺς λιθοῦς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

**Α**φορήτοις σε, πληγαῖς ὁ πολυμήχανος, ἐχθρὸς συνέκοψε, φαντασιούμενος· ἀλλ' αὐτοῦ κατέβαλες μάταιον φρύαγμα, ἀναμέλπουσα· ὁ τῶν πατέρων Κύριος, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Σ**ηροτάτους, λάκκους ἐπλησας ἐντεύξει σε, ὑδάτων ἐνδοξε, θαυματουργοῦσα σαφῶς, Θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν σέ δοξάσαντα, ὃ κραυγάζομεν· ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Υ**πεκκαύματα, παθῶν ἐναπεμάρανας, δακρύων ἐπιβροαῖς, καὶ φρυγανιώδεις ἐχθρῆ, κακίας κατέφλεξας, τῆς ἐγκρατείας πυρὶ, ἀναμέλπουσα· ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Η** βασιλίσα, Παρθένος ἡ κυήσασα, τὸν

βασιλέα Χριστὸν, οἰκτεῖρον σῶσόν με νῦν, κλονούμενον πάθεισι, πίστει στερέωσον, καὶ ὀδήγησον, πρὸς σωτηρίας τρίβον με, τῶν πιζῶν ἡ σωτηρία.

Ἄλλος. Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωσῆ.

**Ε**ν τῇ χωνεῖα ἐμβληθεῖς τῶν βασάνων, χρυσίου καθαρῶτερος ἀνεδείχθης, ταῖς λαμπετόδοσιν ἁγίε, τῶν θαυμάτων φωτίζων ἡμᾶς.

**Λ**ιθολευσοῦντές σε τὸν δίκαιον ὄντως, οἱ λίθους προσκυνοῦντες, πρὸς ὃν ἐπόθει Χριστὸν τὴν πέτραν ἐνδοξε, τῆς ζωῆς διεβίβαζον.

**Ο**ἱ διωγμοὶ σου τῶν δαιμόνων διώξεις, θεόφρον ἀνεδείχθησαν, τῶν αἱμάτων οἱ ποταμοὶ δὲ ἔσθεσαν, ἀθείας τὴν κάμινον. Θεοσ.

**Ο** ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ταύτην οὐρανῶν πλατυτέραν δεῖξας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Παιδες εὐαγεῖς.

**Ν**οὶ καθαρῶ λελαμπρυσμένοις, μετάρσιος γεγονὼς ὁ σὸς ἀρχηγός, εἶδεν ἠήτοίμασεν, ἀγαθά σοι Κύριος, φωτοειδῆ παράδεισον, καὶ ἀνεκκλάλητον, νυμφῶνα Θεοδώρα ἐν ᾧ σε, ὁ ἀγαθοδότης κατώκησε νυμφίος.

**Α**γγέλων μαρτύρων καὶ ὀσίων, χοροὶ τῆς ψυχῆς σου προεξάρχοντες, ταύτην πρὸς οὐράνια, ἔφερον σκηνώματα, πρὸς τὴν ἐκεῖ κατὰ παυσιν, εὐφραϊνομένων ἐν ἧ, ὑπάρχει κατοικία βοώντων· σέ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Π**ληθὺς μοναστῶν συναθροισθεῖσα, τὸ θεῖον κηδεύει πίστει σῶμά σοι εἶδον δὲ παράδοξα, ἔμαθον ἐξάισια, ὅπως γυνὴ τῷ σώματι, ἀνδρῶν ἐν μέσῳ οἰκεῖν, ἠυδόκησας χειρὶ σκεπομένη, τοῦ Παντοδυνάμου θεόφρων Θεοδώρα.

Ἐσοτχίον.

**Ο**πίσω σου ἔδραμον γυναῖκες, τῶν μύρων τῶν ἡδυπνῶν ἐπαισθόμεναι, Πάναγνε Θεόνυμφε, Κόρη ἀπειρόγαμε, τοῦ ἐκ γαστρὸς σε

λάμπαντος, μοναγενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ σοὶ συμβασιλεύουσιν ὄντως, ἀνυμνολογῆσαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

<sup>Ἄλλος.</sup> Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

**Γ**ῆ τὸ αἷμά σου τὸ σεπτὸν, ἐδέξατο χυθὲν διὰ Χριστὸν, οἱ οὐρανοὶ δὲ τὴν ψυχὴν, μετὰ δόξης ἀνερχομένην, ἀγγέλων χορεῖται, καὶ δικαίων ἀπάντων τὰ πνεύματα, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπήντησάν σοι μάρτυς.

**Τ**ῶν ἰδρώτων σου οἱ κρουνοὶ, κατέσβεσαν τὸ πῦρ τῶν ἀσεβῶν· οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ, ἀπέξήραναι τὰς θαλάσσας, Αὐτόνομε μάρτυς, τῶν παθῶν ἡμῶν μάκαρ τῶν πίστει σε, ἀνυμνολογούντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Δ**ιερχόμενος πανταχοῦ, ἐκήρυξας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, πλάνης κατέαξας βωμοὺς, τοὺς ἐν σκότει ἀγνωσίας, ἐφώτισας πάτερ, καὶ ναοὺς ἀπειργάσω τοῦ Κτίστου σου, ὃν ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. <sup>Θεοτοκίον.</sup>

**Γ**ῆ ἁγία ἐν ἧ Χριστὸς, ἐσκήνωσεν ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, πύλη φωτὸς τοῦ νοητοῦ, ἀλατόμητον ὄντως ὄρος, παράδεισος δόξης, καὶ λυχνία χρυσῇ προηγόρευσαι, Ἄχραντε Παρθένε, αἰεὶ εὐλογημένη. <sup>Ὁ Βίρμος.</sup>

**Γ**ῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψύχος καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

<sup>Ἡσὴ θ΄.</sup> Ἄπας γηγενής.

**Ε**δος ὡς ἀστὴρ, ἐκ κόσμου πανεύφημε, καὶ ἐξανέτειλας, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ζωὴν λιποῦσα, ὡσπερ ἀκτῖνας ἡμῖν, τὰς ἀρετὰς τοῦ βίου σε, καὶ κατορθώματα, τὰς καρδίας, πάντων καταυγάζουσα, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου,

**Π**ύλαι οὐρανῶν, φαιδρῶς διηνοίγησαν, ἀπολαδοῦσαί σε, καὶ τῶν πρωτοτόκων νῦν, ἡ ἐκ-

κλησία ἔχει χορεύουσαν, σὺν ἐκλεκτοῖς αἰοδιμε, τὴν ἱεράν σου ψυχὴν, ἐνθα ἦχος, ἔστιν ἐορτάζοντος, Θεοδώρα καὶ φῶς τὸ ἀνεσπερον.

**Ε**ὑρες ἀμοιβὰς, τῶν πόνων ὡς ἤλπισας, τὰς οὐρανίους τιμὰς· ἔστης τῆς ἐφέσεως, αὐτὴν εὐροῦσα τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν· κατατρυφᾷς τρανώτερον καὶ καθαρώτερον, τῷ νομφίβ· βλέπεις ἄπερ ἄγγελοι, Θεοδώρα, ὄραν ἡξιώθησαν.

<sup>Θεοτοκίον.</sup>

**Σ**ῶσόν με Ἄγνη, Σωτῆρα κηύσασα, καὶ πανοικτίρμονα· οἰκτεῖρον τὸν δοῦλόν σου, πρὸς μετανοίας ὁδοὺς κατεύθυνον· τοῦ πονηροῦ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσου ποίησον· τῆς αὐτῆ δὲ λυτρωσαί ἐνέδρας με, Θεοτόκε πιστῶν ἡ βοήθεια.

<sup>Ἄλλος.</sup> Ὅτι ἐποίησε

**Τ**ρανώτερον χωρήσας πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων τῆς σαρκὸς, τελώτερον ὄρας τὸν σοὶ ποθούμενον Χριστὸν, μάκαρ Αὐτόνομε.

**Τ**ελέσας σου τὸν δρόμον, καὶ τὴν πίσιν τετηρηκῶς, ἐδέξω τοὺς στεφάνους τῆς ζωῆς, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενωῶς ὑπὲρ ἡμῶν τῷ λυτρωτῇ, ἱερομάρτυς Χριστοῦ.

**Α**νέτειλέ σοι φέγγος ἀνεσπέρου διαγωγῆς, τὰ ἔργα δεδρακότι τῷ φωτὸς, ἐπὶ γῆς ἀρχιερεῦ, καὶ συνευφραίνῃ τῷ Χριστῷ εἰς τὸς αἰῶνας αἰεὶ.

<sup>Θεοτοκίον.</sup>

**Ε**λπὶς καὶ προσασία τῶν πιστῶν ὑπάρχουσα, διάσωζε ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, καὶ παντοίων πειρασμῶν, τὸς Θεοτόκον σὲ αἰεὶ, ὁμολογῶντας ἀγνή.

<sup>Ἐξαπόσειλ.</sup> Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

**Τ**ὸ σχῆμα διαμείψασα, κρυπτοφανῶς ἐσκήνωσας, μέσον ἀνδρῶν μοναζόντων, νύμφη Χριστοῦ Θεοδώρα, τρωθεῖσα θείῳ ἔρωτι. ὦ θαῦμα πῶς τὴν ἀδικον, συκοφαντίαν ἠνεγκας, τὸν πτερινιστὴν τροπομένην, τῆς Εὐας μητερ ὄσια.

<sup>Ἐτερον τοῦ ἁγίου.</sup> Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

**Ε**ν ἱερεῦσιν ὤφθης κλέος μαρτύρων, διπλῶν τε τῶν σεφάνων ἐτυχες μάκαρ, τῶν εἰδώ-



λων πλάνην πᾶσαν πατήσας, ἱερούργε Αὐτόνομε, ἕ τὰ βραβεῖα τρισμάκαρ, τῆς νίκης ὄθεν ἐδέξω.

**Ἔτερον, Θεοτοκίον.** Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ. **Ε**κ τῆς ἀκάρπου σήμερον, Ἄννης ἄνθος προῆλθεν, ἡ Θεοτόκος ἅπαντα, εὐωδίας ἐνθέου, πληροῦσα πέρατα κόσμου, καὶ χαρῆς αἰδίου, ἐμπιπλῶσα τὴν κτίσιν, ἣν ὑμνῶντες ἀξίως, εὐφημήσωμεν ὡς ἕσαν, τῶν γηγενῶν ὑπερτέραν.

Εἰς τὸν σχ. σχο. τῆς ἑορτῆς, ἡχος ἀ.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

**Τ**ύπος θεοπρεπῆς, τοῦ θείου τοκετοῦ σου, θεόφρον Ἄννα ὠφθη, τοῦ Ἄαρῶν ἡ ράβδος, ἀνίκμως ἐκβλαστήσασα.

Στχ. Ἄκουσον θύγατερ.

**Ο**τε τὴν ὕλικήν, ἕσαν τῶν ἀνθρώπων, ἠδὲ δόκησας φορέσαι, προήγαγες ἐκ ζείρας, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε.

Στχ. Τὸ πρόσωπόν σου.

**Ν**έον ὡς οὐρανόν, τὴν μήτραν τῆς Παρθένου, ἕ Θεοτόκου Λόγε, κατόκησας θεώσας, βροτῶν τὸ γένος Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἡχος β΄.

**Τ**ίς ὁ ἡχος τῶν ἑορταζόντων γίνεται, Ἰωακείμ ἕ Ἄννα πανηγυρίζουσι μουσικῶς συχαρήτε ἡμῖν λέγοντες, Ἀδάμ ἕ Εὐα σήμερον, οἱ πάλαι παραβάσει κλείσαντες παράδεισον, ὅτι καρπὸς εὐκλεέσατος ἡμῖν ἐδόθη, ἡ Θεόπαις Μαρία, ἀνοίγουσα τούτου πᾶσι τὴν εἰσοδόν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ΄.

Τοῦ ἀγίου μάρτυρος Αὐτονόμου.

Ἰστέον ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλονται πάντα τῆς ἑορτῆς, ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ. ἡ δὲ τοῦ ἀγίου ἀκολουθία προεγράφη εἰς τὰς ια΄.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ΄. Ἡ προσκύνησις τῶν τιμίων ξύλων, καὶ ἄθλησις τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

Στχ. Θῦμα τραπέζης προὔτεθη τῇ σῇ Λόγε,

Θύτης σὸς Αὐτόνομος, ἐκθανῶν λίθοις.

Αὐτόνομος δὲ λίθοις δύο καὶ δεκάτῃ κατελεύσθη. **Ο**ς ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καταλιπὼν δὲ τὴν Ἰταλίαν, τὴν βυθῆν ὑπέλαβε, καὶ διὰ τὸ πολλοὺς διδάσκειν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἀναρῆται ὑπὸ τῶν εἰδωλυλατρῶν ἐν αὐτῷ τῷ θυσιαστηρίῳ, ξύλοις καὶ λίθοις βληθείς.

Τῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Κουρνούτου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στχ. Κλέους καταγνοὺς τοῦ παρόντος Κορνούτος, εἴψει τὸ μέλλον ἐμπορεύεται κλέος.

**Ο**ὗτος τῆς αὐτῆς πόλεως ὑπάρχων γέννημα καὶ θρέμμα, κατὰ τὸ χωρίον Σουρσάλου, τῆνικαῦτα διατρέψων, κατσεχίθη ὑπὸ τῶν διωκτῶν, καὶ ἀχθεῖς Περνίῳ τῷ ἡγεμόνι μετὰ τὸ τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ διελέξαι, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἀγίων μαρτύρων Μακεδονίου, Τατιανοῦ, καὶ Θεοδούλου.

Στχ. Μακεδόνιος Τατιανὸς Χριστέ μου, καὶ Θεόδουλος ἐκτέμνονται σοῦ χάριν.

Ὁ ὄσιος Δανιὴλ ὁ ἐν τῷ Θασίῳ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ὁρμᾶς παθῶν ἐπέσχε Δανιὴλ νέος, Ὡς πρὶν Δανιὴλ τῶν λεόντων τὰς μύλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Γαλατία.

Στχ. Ἀσκητικοῖς ἰδρῶσι συμμίξας ἄθλους, Ἰουλιανὸς διττὰ τὰ στέφη λάβη.

**Ο**ὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ἐν πόλει τῶν Γαλατῶν γεννηθείς καὶ τραφεῖς. Ἀντωνίου δὲ τῆς τοιαύτης πόλεως ἡγεμονεῖεν λαχόντος, ἐπεὶ προσηγγέλθη τῷ ἄρχοντι τὰ περὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ, ὅτι σὺν ἑτέροις τεσσαράκοντα ἐν τῷ δεῖνι Σπηλαίῳ τοῦ ὄρους προσμένων θρησκεύει τὰ τῶν χριστιανῶν, ἐκρατήθη, καὶ βιαζόμενος ὑποδείξει τοὺς λοιποὺς, οὐκ ἐπέισθη ὡς δὲ ἐμελλεν ἤδη παρίστασθαι τῷ ἄρχοντι, ἀνέκραξε μεγάλη τῇ φωνῇ πρὸς τοὺς συνάσκητας αὐτοῦ, ὡς ἰδοὺ ἐγὼ κρατηθεῖς ἀπέρχομαι μαρτυρήσων, μὴ προδοὺς ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ σπεύσατε καταλαβεῖν με· ἤδη δὲ τούτου παραστάντος, Ἀντώνιος φησὶ πρὸς αὐτὸν· πρόσελθε τῷ Θεῷ καὶ ἔσπον· ὑπολαβῶν δὲ ὁ μακάριος ἔφη· ἄριστος ἡμῖν γέγονας σύμβουλος· οὐδὲ γὰρ ἄλλο κρεῖττον ἡμῖν ἢ συμφέρον, ἀλλ' ἡ τὸ θανεῖν ὑπὲρ εὐσεβοῦς, δι' ἧς ἀνατέθραμμαι πίστει· ἐπερωτᾶν οὐ προσθεῖς ὁ δικάζων, κλίνην σιδηρᾶν λαύριον πυρὶ ὑπανθρακωθῆναι προστάττει, καὶ ὑπτίαν ἐν αὐτῇ τὸν ἀθλητὴν ἀπλωθῆναι· πυρακτωθείσης οὖν τῆς κλίνης, ἄγουσι τὸν μάρτυρα· καὶ δεῖ ὅλον ἑαυτὸν σημειωσάμενος τῷ τιμίῳ σταυρῷ, τῆς πεπυρακτωμένης κλίνης ἐπέβη. Ἄγγελος δὲ Κυρίου τὴν φλόγα δροσίσας,



Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν γχ. ς'. καὶ ψάλλομεν γχ. ἰδιόμελ. τῶν ἐγκαινίων γ'. καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια γ'. ἦχος πλ. β'.

**Ε**γκαινία τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος, καὶ καλῶς ἔχων· μᾶλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι δι' ἐγκαινίων· ἐγκαινίζονται γὰρ νῆσαι πρὸς Θεὸν, ὡς φησιν Ἡσαΐας· ὡς τινὰς ὑποληπτέον τὰς ἐξ ἔθνων ἐκκλησίας, ἄρτι καθισταμένας, καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ. διὸ καὶ ἡμεῖς τὰ παρόντα ἐγκαινία, πνευματικῶς πανηγυρίζομεν.

<sup>Ὁ αὐτός.</sup>

**Ε**γκαινίζεσθε ἀδελφοὶ, καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος· πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσωμεν, πᾶσαν πονηρὰν τοῦ ξύλου βρωσίν μισήσαντες· καὶ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι, τῶν παλαιῶν ἵνα φύγωμεν. οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος, οὕτω τιμᾶται ἢ τῶν ἐγκαινίων ἡμέρα.

<sup>Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.</sup>

**Ε**ἶθου πύργον ἰσχύος, τὴν ἐκκλησίαν σου Χριστέ, προαΐωνιε Λόγε· ἐθεμελίωσας γὰρ αὐτὴν, ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως· διὸ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσα σὲ τὸν δι' αὐτὴν ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως γεγόμενον ἄνθρωπον. εὐχαριστοῦντες οὖν ἀνυμνοῦμέν σε λέγοντες· σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι· βασιλεὺς ἡμῶν δόξα σοι.

<sup>Τοῦ ἁγίου. ἦχος δ'.</sup>

<sup>Ἐδωκας σημείωσιν.</sup>

**Χ**ριστὸς ἐπινεύσας σου, ταῖς εὐποιΐαις Κορνῆλιε, καὶ ταῖς θεΐαις ἐντεύξεσιν, ἀγγελὸν σοι ἅγιον, ἀποστέλλει ὅλον, σὲ φωταγωγοῦντα, καὶ ἀποστόλων ἱερῶν, τὸν κορυφαῖον ἀνακαινίζοντα, δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, σὲ πανοικιᾶ ἀξιόγαστε, καὶ μυοῦντα τὰ κρείττονα, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

**Χ**ρίσμα περικειμένος, ἱερωσύνης διέδραμες, τὸ σωτήριο κήρυγμα, κηρῦξαι τοῖς ἔθνεσιν,

ἐκριζῶν τῆς πλάνης, ἀκάνθας θεόφρον, καὶ ἐμφυτεύων ἀπλανῆ, διδασκαλίαν ψυχαῖς ἐν πνεύματι. διὸ σε μακαρίζομεν, ὡς ἱεράρχην θεόληπτον, καὶ ἀήττητον μάρτυρα, γεγηθότες Κορνῆλιε.

**Τ**ρόποις σου χρηστότητος, ἀκολουθοῦντες οἱ ἄφρονες, ἀπεδείχθησαν ἐμφρονες· θνήξασθαι δὲ καὶ φύσεως, νόμῳ κατοικήσας, μακάριε τάφον, τοῦτον πηγὴν ἀποτελεῖς, πολλῶν θαυμάτων, σοφῆ Κορνῆλιε, ἰώμενος τοὺς κάμνοντας, καὶ φυγαδεύων τὰ πνεύματα, πονηρίας ἐν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ θεόπνευσε.

<sup>Δόξα. ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.</sup>

**Τ**ὴν μνήμην τῶν ἐγκαινίων, ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν· δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν, τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων ἀθλοφόρων, ἀγαθῆ Παντοδύναμε.

<sup>Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.</sup>

**Σ**ήμερον ξύλον ἐφανερῶθη, σήμερον γένος Ἑβραίων ἀπόλετο· σήμερον διὰ πιστῶν βασιλέων ἡ πίστις φανεροῦται. καὶ ὁ Ἀδάμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέπεσε· καὶ πάλιν διὰ ξύλου δαίμονες ἐφρίξαν παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

<sup>Εἰσοὶ, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.</sup>

<sup>Βασιλειῶν τρίτης τὸ ἀνάγνωσμα.</sup>

**Κεφ. 22.** Ἐπεὶ ἡ Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ἐκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου, πρὸς σὲ σήμερον. Τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. Τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ

σου Ἰσραὴλ, ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικησεως σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 19. **Θ**εὸς τῆ σοφία ἐθεμελίωσε τὴν γῆν· ἠτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ, ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρῦει δρόσον. Υἱὸς, μὴ παραρρύησ· τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἐνοιαν· ἵνα ζῆ σὴ ψυχὴ, καὶ χάρις ἦ περὶ σῶ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἰασις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου· ἵνα πορεύῃ πεποιθῶς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου, ὃ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόπη. Ἐὰν γὰρ κἀθῆ, ἀφόβος ἔσῃ· Ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἰδέως ὑπνώσεις. Καὶ οὐ φοβήθησῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὀρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας. Ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῆς. Μὴ ἀπόσχῃ εὐ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἠνίκα ἂν ἔχη ἢ χεῖρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς, ἐπανελθῶν ἐπάνηκε καὶ αὐριον δώσω, δυνατὸς ὢν εὐ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἢ ἐπιούσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικούντα, καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μήτι εἰς σὲ ἐργάσῃται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδη, μηδὲ ζήλου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδρεῖ. Κατὰρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν· ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνους ἀντιτάσσειται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 27. **Η** σοφία ἐκδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρεισε στύλοις ἐπτά· ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν· ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεῖσι φρενῶν εἶπεν· ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πῖετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν· ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσατε σύνεσιν ἐν γνώσει· ὃ παιδεύων κακοὺς λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἐλέγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μάλωπες αὐτῷ· μὴ ἐλέγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἐλέγχε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε· δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται γινώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχσθαι ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἀγίων σύνεσις· τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς· τοῦτω γὰρ τῷ τρόπῳ, πολὺν ζῆσιν χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὸν στίχ. στίχ. τοῦ Σταυροῦ ἤχος πλ ε·  
Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

**Χ**αίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἢ θύρα τοῦ παραδείσου, ὃ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' ἃ ἐξηφάνισται, ἢ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθει, τοῦ θανάτου ἢ δυνάμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανία· ὄπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκάλωπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὃ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

**Χ**αίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, δι' ἃ ἐλήθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὃ καταράσων ἐχθροὺς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε· ἡμῶν ἢ βοήθεια, βασιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια, ὃ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος· ράβδος ἢ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς ποιμενόμεθα, ὄπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ περιέπυσιν ἄγγελοι, Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος,

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

**Χ**αίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθενῶν τῶν ἰατρὸς ἢ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, ὃ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἢ ἀρὰ καὶ ἐξήνθησεν, ἢ ἀφθαρσία, ἢ βροτοὶ ἐθεώθημεν, ἢ διάβολος, παντελῶς καταδέβληται. σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορῶντές σε, ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀρῶμενοι πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα· ἤχος β'. Ανατολίου.

**Τ**ὸν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες, τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς σῆς ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἀγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σε χάριτι, καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργιμέναις, ὑπὸ τῶν πιστῶν μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ προσδεχόμε-

νον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, τὰς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντους θυσίας, ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

**Θ**εὸς θησαυρὸς ἐν γῆ κρυπτόμενος, τοῦ ζωοδότου ὁ Σταυρὸς, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο βασιλεὶ εὐσεβεῖ, καὶ νίκης κατ' ἐχθρῶν, ὑπογραμμὸν δηλοῖ νοερόν ὃν γεγηθῶς πίστει καὶ πόθῳ, θεόθεν ἀναδραμῶν πρὸς θεωρίας ὑψώμα, σπουδῆ μεγίστη ἐκ γῆς λαγόνων ἀνώρυξεν, εἰς κόσμῳ λύτρον, ἔσωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τροπᾶριον ἤχος δ'.

**Ω**ς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις. πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Δόξα καὶ νῦν. ἤχος β'.

**Τ**ὸν ζωοποιὸν σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδώρησω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβεΐαν. σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σε, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν 4. στιχολ. Κάθ. ἤχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

**Τ**ὰ πάντα ἐφώτισε τῇ παρθεῖα Χριστὸς, τὸν κόσμον ἀνεκαίνισε Πνεύματι θείῳ αὐτοῦ, ψυχὰς ἐγκαινίζονται οἶκος γὰρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν Κυρίου, ἔνθα καὶ ἐγκαινίζει τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Ἔτερον Κάθισμ. ὁμοιον.

**Ε**βρτίος σήμερον τῶν ἐγκαινίων πιστοῖ, ἡμέρα κατέλαβεν ἡμᾶς προτρέπουσα, τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χριστοῦ, πάντα ἐγκαινισθῆναι, ἔξαιδρῶ τῷ προσώπῳ, ἀσμάτα τῷ δεσπότῃ,

ἐκ μυχοῦ τῆς καρδίας, ἄσαι πιστῶς ὡς λυτρωτῆ καὶ ἡμᾶς ἐγκαινίζοντι. Δίς.

Οἱ κανόνες, ὁ προσόρτιος, τοῦ σταυροῦ, καὶ τῶν ἐγκαινίων. Κανὼν ὁ προσόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστ. κατ' ἀλφάβητον, ἀνευ τῶν Θεοδοκίων. Γερμανοῦ.

ᾠδὴ 4. ἤχος δ'. Ὁ Εἰρημὸς.

**Τ**ριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι- νίκιον ἄσω μελωδῆμα.

**Α**γάλλου οὐρανέ, καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω, ὁ πανάγιος Σταυρὸς, προέρχεται ἡμᾶς ἀγιάζων ἐν χάριτι, τοῦτον κατασπαζομένους, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, καὶ τῆς πάντων θεώσεως αἴτιον.

**Β**αδίζειν εὐσεβῶς, τὴν οὐράνιον τρίβαν, ἐνδυναμώσον ἡμᾶς, πανάγιε Σταυρέ, τὸς πιστῶς προσκυνουντάς σε ὅπως τὰ τῶν ἐναντίως ἀποκλίναντες βάραθρα, κοινωνοὶ θείας δόξης γενώμεθα.

**Γ**νωστοὶ τῷ Ποιητῇ, διὰ σοῦ γεγονότες, πανσεβάσμιε Σταυρέ, καρδίᾳ καὶ ψυχῇ προσπτυσσόμεθα πάντοτε, σὲ προκείμενον ὄρωντες, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμεθα, τὸν παναίτιον Λόγον δοξάζοντες. Θεοδοκίον.

**Η** πόλις τῷ Θεῷ, τὸ 18 παμδρασιλέως Θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτῶν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον τὴν κληρουχίαν, τὴν αἰεὶ εὐφημῆσάν σε, ἔξαιδρῶσαν πίσει τὸν τόκον σε.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ 4. ἤχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

**Ο**στύλω, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραὴλ, διὰ λυτρῶ βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν ἐκκλησίαν κράζουσάν ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

**Σ**ήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι ναόν, οὐ-

ρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλο-  
μεν ᾄσμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

**Ο**ὐ νόμῳ, ἡ ἐκκλησία Κύριε ἐγκαλλωπίζε-  
ται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσεσι χειρῶν, τοῦ σταυ-  
ροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοὶ  
ᾄσωμεν ᾄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν. **Θεοτοκ.**

**Α**σπύτως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ  
θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας  
Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς  
ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

*Ἔτερος Κανὼν τοῦ ἀγίου οὐ ἡ ἀκροστιχίς.*

Τῶν θαυμάτων σου τὸ κλέος μέλπω μάκαρ. Ἰωσήφ.

**Τ**ῷ δὲ ἤχος πλ. α' Ἰππον καὶ ἀναβάτην.  
ταύτην σου τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν κοί-  
μησιν, καὶ ὑπέρλαμπρον μνήμη, καὶ ἱε-  
ρὰν πανήγυριν, τοὺς πανηγυρίζοντας, ταῖς  
εὐχαῖς σου φώτισον, ἱεράρχα θεομακάριστε.

**Ο**φθης ἔχῃ πρὸ τελείας, σοφὴ μύσεως, ταῖς  
ἐλεημοσύναις, ἔχῃ ταῖς εὐχαῖς Κορνήλιε, σχο-  
λάζων πανόλβιε, ἔχῃ τὸν πάντων Κύριον, δια-  
νοίας ζητῶν εὐθύτητι.

**Ν**όμους τοὺς τοῦ σωτήρος, σαφῶς ἐξέμαθες,  
τοῦ σαρκὶ κενωθέντος, δι' ἄκραν ἀγαθότητα,  
τοῦ τῶν ἀποστόλων σε, κορυφαίου νεύσεσι,  
τοῦ δεσπότη μάκαρ μύσαντος.

*Θεοτοκίον.*

**Θ**έλγεις πιστῶν καρδίας, αἰεὶ δόξάζειν σε,  
ἀχορέστῳ ἐφέσει, Θεογεννήτορ Δέσποινα· δόξα  
χρηματίζεις γὰρ, τῶν ἀνθρώπων τέξασα, τὸν  
τῆς δόξης Κύριον ἄχραντε.

*Καταβασία.*

**Σ**ταυρὸν χαράξας Μωσῆς ἐπ' εὐθείας ρά-  
» ἔδω, τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πε-  
» ζεύσαντι. τὴν δὲ ἐπισρεπτικῶς Φαραὼ τοῖς  
» ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους δια-  
» γράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον διὸ Χριστῷ  
» ᾄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδοξασται.

*Ἦδὴ γ'. Ὁ Εἰρμύς.*

**Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει ἔχῃ πλούτῳ και-  
» χόμεθα· ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυ-  
» ποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος  
» πλὴν σου φιλόανθρωπε.

**Δ**όξαν Χριστοῦ σε, χρηματίζοντα πίστει  
δοξάζομεν, δοξαζόμενοι ταῖς σαῖς, δεδοξα-  
σμένε Κυρίου σταυρέ, σεπταῖς περιπτύξεσι,  
καὶ φωτιζόμενοι.

**Ε**ν εὐφροσύνῃ, προσελθόντες πιστοὶ ἀρυσώ-  
μεθα, ὡς ἐκ κρήνης καθαρᾶς, σταυροῦ ἀεί-  
ζωα νάματα, καὶ διασωζόμενοι, Θεὸν ὑμνή-  
σωμεν.

**Ζ**ωὴ ὑπάρχων, Ἰησοῦς κρεμασθεὶς τεθανά-  
τωται, ἐπὶ ξύλου τοῦ σταυροῦ· ὃν νῦν πιστῶς  
προσπτυσσόμενοι, πάθη ἀποφεύγομεν, θανά-  
του πρόξενα. *Θεοτοκίον.*

**Ε**πιφανείσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀ-  
πέλασον, ἀμαρτίας τὰς σειράς, ἀγνή Παρθένε  
διάρρηξον· σῶσόν με κηῖσασα, τὸν πανοι-  
κτίρμονα.

*Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.*

**Η**γίαςας ἐπὶ γῆς, τὴν ἐκκλησίαν σου Χρι-  
στὲ πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, τῆς ἀ-  
γαλλιάσεως ἔλαιον.

**Θ**εμέλιόν σε Χριστέ, ἡ ἐκκλησία ἀβραγαῆ ἔ-  
χουσα, τῷ σῶ σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῶ  
διαδήματι.

**Α**νέδειξας ἀγαθὴ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν  
σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς  
οἰκητήριον. *Θεοτοκίον.*

**Σ**ὐ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀ-  
γαθῶν πρόξενος, μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν  
σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν.

*Ἄλλος. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.*

**Α**γίου τὸν φωτισμὸν, μετέλαβες πνεύματος,  
καὶ τὴν θείαν χάριν ἐκ θείου στόματος, ὅλην

εἰσεδέξω πανοικί, τοῦ θείου κορυφαίου, ἐπι-  
στασίαις καταγγέλλοντος, τὰ σωτηριώδη δι-  
δάγματα.

**Υ**ψώθης ταῖς ἀρεταῖς, ὡς κέδρος ὑψίκομος,  
καὶ καρπούς εὐώδεις ἡμῖν προσήνεγκας, τὴν  
τῶν διδασμάτων παροχὴν, τὴν χάριν τῶν θαυ-  
μάτων, καὶ ἰαμάτων τὴν ἐνέργειαν, μάκαρ  
ιεράρχα Κορνήλιε.

**Μ**εγίστης ἀξιωθείς, εὐκλείας Κορνήλιε, σὺν  
τῷ κορυφαίῳ καὶ ἄλλοις πλείοσιν, ἔδραμες  
κηρύττων πανταχοῦ, τὸ κήρυγμα τὸ θεῖον,  
δι' οὗ ἡμεῖς φωταγωγούμενοι, σκότους ἀγνω-  
σίας ἐρρύσθημεν. *Θεοτοκίον.*

**Α**γνείας φωτειδές, γεγένησαι σκηνώμα,  
καὶ τὸν φωτοδότην φέρεις σαρκούμενον, ἄν-  
θρωπον ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, διὰ φιλανθρωπίαν,  
καὶ τὴν φθορὴν ἐξαφανίσαντα, ἄφθορε βρο-  
τῶν ἢ ἀνάκλησις. *Καταβασία.*

**Ρ**άβδος εἰς τύπον, τοῦ μυσηρίου παραλαμ-  
» θάνεται, τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱε-  
» ρεῖα τῇ χειρευούσῃ δὲ πρῶτην, ἐκκλησίαν νῦν  
» ἐξήνησε, ξύλον σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ  
» στερέωμα.

*Κάθισμα ἤχος πλ. δ'.*

*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.*

**Τ**οῦ μαρτυρίου τὴν σκητὴν Θεὸς παρέδει-  
ξε, καὶ ὁ θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῇ ἐπήξατο,  
καὶ ναὸν ἐγκαινίζει Σολομῶν ἐν θυσίαις· ἡ-  
μεῖς δὲ πρὸς τὴν νέαν Ἱερουσαλήμ, τῇ πί-  
στει καταφυγόντες Δαβιτικῶς, δῶμεν θεῖαν  
ἀνούμνησιν, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, αἰτού-  
μενοι συγχώρησιν, πάντων ὧν περ ἡμάρτομεν.

*Δόξα τοῦ ἁγίου. ἤχος δ'.*

*Ἐπεφάνης σήμερον.*

**Α**παρχὴν ἁγίαν σε ἡ ἐκκλησία, ἐξ ἔθνων  
εδέξατο, καταφωτίζοντα αὐτήν, ταῖς ἐναρέτοις  
σου πράξεσιν, ἱερομῦστα θεόφρον Κορνήλιε.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.*

**Ε**ν πίσει τὰ ἐγκαίνια ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς,

τοῦ οἴκου σου ἄχραντε, εὐλογημένη ἀγνὴ  
Παρθένε πανύμνυτε, χαίροντες τῇ ἐλπίδι, τῇ  
εἰς σέ Θεοτόκε, αἰτούμεν σε πρεσβεύειν, τῷ  
σωτῆρι ἀπαύστως, αὐτῷ τῷ σαρκωθέντι ἐκ  
σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.*

**Δ**ι' ἀγάπησιν οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας, ἐπὶ  
» σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη. σὺ  
» γὰρ εἶ φιλάνθρωπε, ἰσχύς με ἕ ὑμνησις.

**Η**λιόμορφος ὀρώμενος προσκυνεῖται, ὑπὸ  
πιστῶν ἀνθρώπων ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου, ὃν  
κατασπαζόμενοι, ψυχὰς φωτιζόμεθα.

**Θ**εὸς Κύριος σαρκούμενος ἐπεφάνη, καὶ ὑ-  
ψώθεις ἐν ξύλῳ, τοὺς αὐτὸν προσκυνοῦντας,  
φωτίζει ἐκάστοτε, δεινῶν ἐξαιρούμενος.

**Ι**λασμόν ἡμῖν καὶ ἄφεσιν τῶν πταισμάτων,  
Λόγε Θεοῦ παράσχου, τοῖς πιστῶς προσκυ-  
νοῦσι, σήμερον προκειμένον, σταυρόν σου τὸν  
τίμιον. *Θεοτοκίον.*

**Μ**ὴ κενώσας τοὺς πατέρας ὁ Λόγος κόλ-  
πης, σὲ ἐν τοῖς κόλποις Κόρη, ἀνεκλίθη ὡς βρέ-  
φος, θέλων ἀναπλαῖσαι με, φθορᾷ ὑποκείμενον.

*Ἄλλος. Ἐπαρθέντά σε ἰδοῦσα.*

**Ο**ὐκ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ  
τῷ σῷ τιμίῳ, ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου, αἱματι  
ραντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· δόξα τῇ  
δυνάμει σου Κύριε.

**Τ**ὰ σκηνώματα Κυρίῃ ἠγαπημένα, τοῖς κα-  
τιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν  
τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως κραυγάζου-  
σι δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

**Ε**ικονίζουσα τὴν χρίσιν ἡ ἐκκλησία, τοῦ ἐκ-  
λεκτοῦ λαοῦ σου τὸ πολύτιμον μῦρον, σήμε-  
ρον ἀλείφεται, τὴν θεῖαν τοῦ Πνεύματος, χά-  
ριν ἀοράτως λαμβάνουσα. *Θεοτοκ.*

**Α**πειρογάμως ἐκύησας, ὦ Παρθένε, ἕ μετὰ  
τόκον ὄφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὄθεν αἰ-

σιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρε σοι δέσποινα, πί-  
σται ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

*Ἄλλος.* Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

**Τ**ῆ πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, ἥλιος  
ὡσπερ φωταυγῆς, τὴν γῆν ἐπῆλθες Κορνῆλιε,  
ἀποδιώκων τὸ σκότος, τῆς εἰδωλομανίας πα-  
νεύφημε.

**Ω**ς μέγας ποταμὸς ἐκπεπόρευσας, ἅπαν τὸ  
πρόσωπον τῆς γῆς, ἀρδεύων θείοις διδάγμα-  
σι, καὶ τὰ ζιζάνια πνίγων, τὰ τῆς πολυθείας  
Κορνῆλιε.

**Ν**εκρὸς παντὶ τῷ κόσμῳ γενόμενος, τοῦ νε-  
κρωθέντος δι' ἡμᾶς, τὴν θεῖαν ἐγερσιν ἅπασι,  
τοῖς ἐκ παθῶν νεκρωθεῖσι, διήγγειλας παμ-  
μάκαρ Κορνῆλιε.

*Θεοτοκίον.*

**Σ**οφίας καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς τοῦ Πα-  
τρὸς ὑπερφυῶς, ἀγνή Παρθένε γεγένησαι δι'  
ἧς ἡμεῖς τῆς κακίας, νυνὶ τοῦ σοφιστοῦ ἐλυ-  
τριάθημεν.

*Καταβασία.*

**Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ  
» μυστήριον κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐ-  
» δόξασά σου τὴν θεότητα.

*Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμὸς.*

**Τ**ὸν φωτισμὸν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡ-  
» μῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμά-  
» των, λύσον ἀγαθὲ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρα-  
» νόθεν δωρούμενος.

**Κ**ατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, ἡμᾶς φθοροποιῶν,  
τοὺς σέ τιμῶντας, καὶ ἀσπαζομένους, τίμιε  
Σταυρέ, ἀγίου πάθους, ἀγιώτατον σύμβολον.

**Δ**ελαμπρυσμένοι σήμερον, καρδίας ἔ ψυχᾶς,  
κάλων ιδέαις, προσέλθωμεν πιστοὶ, ἔ τὸ σεπτὸν  
ἔ θεῖον ξύλον, τοῦ Σταυροῦ προσκυνήσωμεν.

**Μ**εῖζας γλυκαίνει πρότερον, τὰ ὕδατα Μω-  
σῆς, σημαίνων ξύλω, σέ τίμιε σταυρέ, δι' ἧς γλυ-  
κασμὸν σωτηριώδη προσκυνῶντες σέ εὖρομεν,

*Θεοτοκίον.*

**Υ**πὲρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸν τὸν ἐκ τῶν  
σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων, πανάχραντε Κόρη, σάρκα  
ὕλικὴν ἠμφιεσμένον, ἔ βροτῆς ἀναπλάσαντα.

*Ἄλλος.* Σὺ Κύριέ μου φῶς.

**Σ**ὺ πάλαι ἐν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον,  
ὑπέδειξας τῷ Θεόπτῃ Μωϋσῆ, διαγράφων,  
Χριστέ τὴν ἐκκλησίαν σου.

**Σ**ὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας,  
σὺ τάξεις οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χα-  
ρείας, συνάπτεις τῇ δυνάμει σου.

**Σ**ὺ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα, σὺ  
ἅγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστέ  
τῇ ἐκκλησίᾳ σου.

*Θεοτοκίον.*

**Σ**ὺ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-  
μεθα, σέ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σω-  
τηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

*Ἄλλος.* Ὁ ἀναβαλλόμενος.

**Ο**λως ἀνακείμενος, τῷ Παντοκράτορι, κω-  
φοῖς ξοάνοις ἱερομύστα, σέβας ἔ προσένειμας,  
ὑπὸ μαιφόνων, ἀνθρώπων συνωθούμενος.

**Υ**ψιστον ἀόρατον, Θεὸν Κορνῆλιε, ἐν ἐκτε-  
νεῖα ἐπεκαλέσω, καὶ ναὸν ἠδάφισας, βδελυ-  
κτῶν ξοάνων, μεγάλως θαυμαζόμενος.

**Τ**ὸ τοῦ παντοκράτορος, φυλάττων πρόσαγ-  
μα, ἐφυλακίσθης δεσμὰ ὑπέστης, ἔ δεσμῶν  
ἀπέλυσας, τῆς κακοπιστίας, τοὺς ἀφρονες  
» Θεόσοφε.

*Θεοτοκίον.*

**Ο**ρμηρῆσόν μοι Πάναγνε, πταισμάτων ἄφε-  
σιν, ἐπίσκεφαί με τὸν ἀσθενῶντα, ἔ κλυδωνιζό-  
μενον, συμφοραῖς τῆ βίβ, ἔ πάθεισι τῆ σώματος.

*Καταβασία.*

**Ω**τρισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χρι-  
» στός, ὁ βασιλεὺς ἔ Κύριος, δι' οὗ πέπτω-  
» κεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεα-  
» σθείς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ πα-  
» ρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.



<sup>ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.</sup>

**Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἕ κα-  
» τεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημά-  
» των· ἀλλ' ὁ Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν  
» ζωὴν μου ὡς φιλάνθρωπος.

**Ν**υγεῖς ἐπὶ σοὶ πλευρὰν ὁ κτίστης, Σταυρὲ  
ἐθελουσίως, ἀναρτώμενος αἷμα καὶ ὕδωρ ἀ-  
ποκενοῖ· δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, οἱ πιστῶς σε  
ἀσπαζόμενοι.

**Σ**ύλον ζωοδότητον Κυρίε, πηγὴ ἀθανασίας,  
ἀπολύτρωσις παντὸς τῷ κόσμῳ, σῶζε ἡμᾶς, τῆς  
ἀσπαζομένης σε, ὡς φρουρὸν ἡμῶν σωτήριον.

**Ο**πλον ἡμῖν ἀρρήκτον ἐδόθης, δι' οὗ νικῶ-  
μεν πάσας, τὰς ἐνέδρας τῶν ἀντικειμένων,  
θεῖε Σταυρὲ, οἱ ψυχῆς εὐθύτητι, ἱερῶς σε ἀ-  
σπαζόμενοι. Θεοτοκίον.

**Α**γιος ναὸς τοῦ ἐν ἀγίοις, ἐπαναπαυομένου,  
ἐχρημάτισας Θεογεννητορ' ὄθεν ἡμᾶς, τοὺς  
πιστῶς ὑμνοῦντας σε, ἀγιάζεις Μητροπάρθενε.

<sup>Ἄλλος.</sup> Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

**Τ**οῦ κάλλους, ὁ βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύ-  
μησέ, τῆς ἐκλεκτῆς ἐκκλησίας, ἕ ἐθνῶν μη-  
τέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἱοθετουμένων  
διὰ τοῦ πνεύματος.

**Φ**ρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φά-  
λαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ  
Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειουμένην, καὶ σκιαῶζει,  
ἀγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

**Ο**ὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχου-  
σα, ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία, στεφανοῦται κάλ-  
λει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ διαδήματι, τῆς βασι-  
λείας ἐγκαλλωπίζεται. Θεοτοκίον.

**Θ**αῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότε-  
ρον, ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαν-  
τα περιέχοντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, ἐκ  
ἑστενοχώρησε. <sup>Ἄλλος.</sup> Μαινομένην κλύδωνι.

**Κ**αθαρῶς ποιούμενος, τὰς εὐχὰς σου, ἀγ-

γελον Θεοῦ, φανερῶς τεθέασαι μυοῦντά σε,  
τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

**Λ**αμπρυνθεὶς τῷ πνεύματι, φωτοβόλος γέ-  
γονας ἀστὴρ, φωτοβόλοις λάμπσει τὰ πέρα-  
τα, φωταγωγῶν ἱερομῦστα Κορνήλιε.

**Ε**πιγνοὺς τὸν Κύριον, ὁ τῇ πλάνῃ πρῶην  
σκοτισθεὶς, ἀνανεύει μάκαρ τῇ ἐντεύξει σου,  
καὶ πανοικί, θεῖαν εἰσδέχεται κάθαρσιν.

Θεοτοκίον.

**Ο**τῆς δόξης Κύριος, ἐξ αἱμάτων σου παρ-  
θενικῶν, ἐσαρκώθη μόνος ὡς ἐπίσταται, Πα-  
νύμνητε, σῶζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Καταβασία.

**Ν**οτίου θηρὸς ἐν σπλάγγνοις, παλάμας Ἰω-  
» νᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον  
» πάθος προδιετύπου σαφῶς. ὄθεν τριήμερος  
» ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπέζω-  
» γράφισε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ  
» τοῦ Θεοῦ, καὶ τριήμερῳ ἐγέρσει, τὸν κό-  
» σμου φωτίσαντος. Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

**Ο**ὐρανὸς πολύφωτος ἡ ἐκκλησία, ἀνεδείχθη  
ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς, ἐν ᾧ  
ἑστῶτες κραυγάζομεν τοῦτον τὸν οἶκον στε-  
ρέωσον Κύριε. Ὁ Οἶκος.

**Ε**πιδημήσαντος ἡμῖν, τῷ λόγῳ κατα σάρ-  
κα, ὁ τῆς βροντῆς μὲν γόνος, φησὶ καθυπο-  
γράφῳν ἑθεασάμεθα φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν  
εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρός, ἐν ἀληθείας χά-  
ριτι. Ὅσοι δὲ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδω-  
κε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα  
Θεοῦ· οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήμα-  
τος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύμα-  
τος ἁγίου ἐπαυξηθέντες, οἶκον προσευχῆς ἐπή-  
ξαμεν καὶ βοῶμεν· τοῦτον τὸν οἶκον στε-  
ρέωσον Κύριε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΓ'. Μνήμη τῶν ἐγκαινίων τῆς  
ἀγίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως.

Στχ. Νόμον παλαιόν Ἰσραὴλ πληρῶν νέος,  
Ἐγκαινίοις σοι τὸν τάφον τιμᾷ Λόγε.  
Τύχθη ἀναστάσεως τρισκαίδεκάτῃ καινισμού.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος  
Κορνήλιου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Στίχ. Ζωῆς ἀπίστου Κορνήλιον ἐξάγεις,  
Πιστῶν ἀπαρχὴν τῶν ἀπ' ἔθνῶν Χριστέ μου.

**Ο**ὗτος ἐν τοῖς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων χρόνοις ὑπῆρ-  
χε, καὶ πρῶτος ἐξ ἔθνῶν ἐπίστευσεν· ὅς βίον με-  
τερχόμενος ἀνεπίληπτον, εἶδεν ἄγγελον προτρεπόμε-  
νον αὐτόν, τὸν Ἀπόστολον Πέτρον μετακαλέσασθαι,  
καὶ παρ' αὐτοῦ ἀκοῦσαι ἃ δεῖ· ὁ δὲ Πέτρος παραγενό-  
μενος πρὸς αὐτόν, καὶ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τοῖς συνε-  
ληλυθόσι, καὶ αὐτῷ προσειπὼν, κατηχήσας τε, καὶ  
βαπτίσας, τὴν προστασίαν τῆς Σκέψεως πόλεως ἐγ-  
χειρίζει· ἦν εὐρῶν κατείδωλον, χάριτι Χριστοῦ πάντα  
ἐβάπτισε, καὶ αὐτόν τὸν ἄρχοντα Δημήτριον πανοικί  
τῷ Χριστῷ πεπιστευκότα· ὤθεν ἀποσολικῶς τὸν βίον  
διανύσας, πρὸς Κύριον ἀπέρχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κρο-  
νίδου, Λεοντίου, Σεραπίωνος, Στράτωνος, καὶ Σε-  
λεύκου.

Στχ. Ὑπῆρξεν ἄθλος ἡ θάλασσα καὶ τάφος,  
Σεραπίωνι, Κρονίδῃ, Λεοντίῳ.

**Ε**ν τῇ Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλει, τοῦ μακαρίου  
Κρονίδου διακόου ἀναλάμψαντος, ἐπίστευσαν δι-  
αὐτόν Λεόντιος, καὶ Σεραπίων· ἐν δὲ Γαλατία τῇ  
βαρβάρῳ καὶ ἀπίστῳ, Σέλευκος, καὶ Οὐαλεριανός,  
Μακρόβιος, καὶ Γορδιανός· Στράτων δὲ ἐν Νικομη-  
δεῖα τῆς Βιθυνίας· καὶ ὁ μὲν Κρονίδης, Λεόντιος, καὶ  
Σεραπίων, ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ πλείστας βασάνους, δε-  
θέντες χεῖρας καὶ πόδας, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπερρέψη-  
σαν, καὶ τὰ τούτων Λείψανα τῇ ξηρᾷ διασωθέντα, δι-  
ὀπτασίας ἄγγελοι πιστοῖς ἀνδράσι τῇ γῆ καλύψαι  
προσέταξαν· Οἱ δὲ ἐν Γαλατία Σέλευκος, καὶ Οὐιλε-  
ριανός, Μακρόβιος, καὶ Γορδιανός, διὰ τοῦ ἐκεῖ ἄρ-  
χοντος, πυρὶ καὶ ξίφει, διαφοροῖς τε στρέβλαις τιμω-  
ρηθέντες, πέλος θηρίοις βορᾷ ἐξετέθησαν, καὶ τὰς ψυ-  
χὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο· Ὁ δὲ τῆς Βιθυνίας ἄρχων,  
δύο φυτῶν κλάδους ἐπὶ τῷ αὐτῷ κυρτίσας, μετὰ τὸ  
πολλὰ τιμωρήσασθαι τὸν ἅγιον Στράτωνα, ἀμφοτέρας  
αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐν αὐτοῖς προσέδησε· καὶ ἀθρόον  
κελεύσαντος ἀπολυθῆναι τοὺς κλάδους, εἰς τὸν ἴδιον  
τόπον, διμερίσαντο τὸν ἅγιον, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ  
πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων,  
Γορδιανοῦ, Μακροβίου, Ἡλεί, Ζωτικῆ, Λουκιανοῦ,  
καὶ Οὐαλεριανοῦ.

(Μὴν Σεπτέμ.)

Στίχ. Ποθῶν τὸν ἐν σοὶ Χριστέ μου μακρὸν βίον,  
Ὁ Μακρόβιος τὸν βραχὺν λείπει ξίφει.

**Ο**ὔτοι ἤθλησαν ἐπὶ Δικινίου ὑπῆρχον δὲ ὁ μὲν Γορ-  
διανός Καππαδόκης, ὁ δὲ Μακρόβιος ἐκ τῆς τῶν  
Παφλαγόνων χώρας, νέαν ἄγοντες τὴν ἡλικίαν καὶ  
τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν τέλειοι· καὶ οὗτοι μὲν ὡς προε-  
γράφη ἐτελειώθησαν· ὁ δὲ Ζωτικός, Ἡλεί, καὶ ὁ Λου-  
κιανός, κατὰ τὴν τομαίων πόλιν προστάξει Μαξίμου  
τοῦ ἡγεμόνος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, ξίφει ἐτε-  
λειώθησαν· ὁ δὲ Οὐαλεριανός ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν ἁγίων  
θρηνῶν ἐτελειώθη.

Ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Πέτρος ὁ ἐν τῇ Ἀγρέα, ἐν  
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ῥαγεῖς ὁ Πέτρος τῇ λύσει τοῦ Σαρκίου,  
Πρὸς ἀρραγῆ μετῆλθε τὸν Θεὸν πέτραν.

Ὁ ὄσιος νέος Ἱερόθεος ὁ Ἰβηρίτης ὁ γεννηθεὶς ἐν  
ἔτει ἀχψ'· ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ἱερόθεε ἱερός τῷ Θεῷ γίνῃ,  
Κτεῖνας τὰ πάθη ἐγκρατείας τοῖς πόνοις.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων προσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

**Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραν-  
» νικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, μέσον τοῦ πυ-  
» ρὸς ἀνεβόων· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν  
» πατέρων ἡμῶν.

**Π**άλαι ἐν ταῖς εὐλογίαις, τῶν παιδῶν ὁ  
Ἰακώβ, σὲ προδιεχάραττε τίμιε σταυρὲ· ἀλλ'  
ἡμεῖς σε νῦν προσκυνοῦντες πάντοτε, φωτισμὸν  
ἀρυώμεθα.

**Ρ**άβδῳ σε προεικονίζει, θεῖος πάλαι Μισῶ-  
σῆς, σταυρὲ τέμνων θάλασσαν· ἡμεῖς δὲ σὲ  
νῦν προσκυνοῦντες, παθῶν ἀβρόχως πέλαγος,  
χαλεπὸν περαιούμεθα.

**Σ**τόματί σε καὶ καρδία πανσεβάσμιε σταυ-  
ρὲ, νῦν περιπτυσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν, τὴν  
ὑγείαν, τὴν σωτηρίαν, ἀπαντλοῦμεν ψυχῆς τε  
καὶ σώματος.

Θεοτοκίον.

**Π**αρθένε εὐλογημένη, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν,  
τῶν ἰκετευόντων σε, εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν  
πάντες, καὶ σοὶ βοῶμεν· Δέσποινα, μὴ παρί-  
δῃς τὴν ποιμνὴν σου.

<sup>Ἄλλος.</sup> Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμαῖοι

**Δ**ροσοβύλος μὲν, ἡ καμινιαία φλόξ ἐδείχθη ποτέ. νῦν δὲ ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματικόν, ἀγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

**Ω**ς ἐν καμίνῳ, τῇ θεοδόχῳ ταύτηνέα σκη- νῆ, πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικοῦ, δρο- σιζόμενοι βοήσωμεν· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

**Ο**ἱ τετριμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε ἐν παστάδι ταύτῃ τῇ μυστικῇ, συνα- φθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ· εὐλογημένος εἶ ἐκβοῶντες, τῆς δόξης ὁ Κύριος. **Θεοσ.**

**Τ**ὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτό- κε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυ- ναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

<sup>Ἄλλος.</sup> Ὁ ὑπερυψούμενος.

**Σ**ὺ ἐθνῶν γεγένησαι, ἀπαρχὴ Κορνήλιε. πρῶτος γὰρ τὸ βάπτισμα, ἐδέξω τὸ ἅγιον, ἔκ πνεύματος τὴν χάριν, ὡς τὸ πρὶν οἱ Θεηγόροι

**Μ**έγιστα τεράσια, τελῶν θεία χάριτι, πρὸς πίστιν ἐζώγησας, τοὺς πάλαι κακόφρονας, διδάξας ἀναμέλπειν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Ε**ν τῇ γῆ κρυπτόμενος, καὶ βιάτῳ σκεπτόμενος, θείαις εἰσηγήσεσι, σοφῆ πεφανέρωσαι, θαυ- μάτων βρύων χάριν, καὶ νοσημάτων διώκων.

**Λ**ύρα μελωδήσασα, δόγματα σωτήρια, ἔκ πάντων Κορνήλιε, ψυχὰς ἐνηδύνουσα, ἐδεί- χθης ἀναμέλπων· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Δόξα.**

**Π**άντες τρισυπόστατον, μονάδα δοξάσω- μεν, Πατέρα προἀναρχον, Υἱὸν ὁμοούσιον, ἔκ Πνεῦμα μελωδοῦντες· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Θεοτοκίον.**

**Ω**ιφθης τὸ ἀνθρώπινον, φύραμα θεώσασα τῇ θείᾳ γεννήσει σου, Παρθένε πανάμωμε. διό σε κατὰ χρέος, οἱ πιστοὶ δοξολογοῦμεν.

**Καταβασία.**

**Ε**κνοον πρῆσαγμα, τυράννου δυσσεβοῦς, λαῖς  
» ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας  
» θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς παῖδας οὐκ ἐδειμά-  
» τωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμεον·  
» ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυ-  
» ρὶ συνόντες ἐψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν  
» πατέρων ἔκ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Ἠδὴ ἡ.** Ὁ Εἰρμός.

**Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν  
» μέσῳ φλογὸς εὐσεδέησαντας, συγκαταβάς  
» ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάντα τὰ  
» ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Τ**ὸ σωτήριον ὄπλον καὶ ἀρρήκτον, τῶν πι-  
» ρῶν τὴν ἐτοίμην βοήθειαν, τὴν κραταιὰν ἀν-  
» τίληψιν, τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου, νῦν προσ-  
» κυνοῦμεν, κατενώπιον πάντων προκειμένον.

**Υ**ψηλῶς ἐπὶ ξύλου ἀνήρτησεν, ἐγκαρσίως  
» τὸν ὄφιν ὡς γέγραπται, ὁ Μωϋσῆς προγρά-  
» φων σε, πανσεβάσμιον ξύλον. δι' οὗ τῆς βλά-  
» βης, νοσητῶν ἐκλυτρούμεθα ὄφειν.

**Φ**ωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πέφυκας, φω-  
» τοδότα σταυρῆ πανσεβάσμιε· σέ γὰρ περι-  
» πτυσσόμενοι, τὰς ἀρχὰς τε τοῦ σκότους, καὶ  
» ἐξουσίας, ἐκτρεπόμεθα θείᾳ δυνάμει σου.

**Θεοτοκίον.**

**Τ**ὴν ἀγνὴν καὶ Παρθένον τιμήσωμεν, τὴν  
» τὸν ἀναρχον Λόγον καὶ ἀκτιστον, ὑπερυψῶς  
» κυήσασαν, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, ἀναβοῶντες·  
» εὐλογοῦμεν Παρθένε τὸν τόκον σου.

<sup>Ἄλλος.</sup> Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

**Σ**ήμερον χιτῶνα νοητῶν, τὸν ἀνωθεν ὑφαν-  
» τὸν ἐκ θείας χάριτος, ἡ ἐκκλησία σου Κύριε,  
» ὡσπερ νύμφη ἐσολίσασα, ἔκ τοὺς οἰκείους συγ-  
» καλεῖ πρὸς εὐφροσύνην λαοῦς, εἰς τὸ μέλπειν·  
» πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Σ**ήμερον ὁ δεῦτερος Ἀδάμ, Χριστὸς ἀνέ-  
» δεῖξε παράδεισον νοητῶν, σκητὴν ἁγίαν τὴν

φέρουσιν, κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφόρον τοῦ σταυροῦ, ξύλον τοῖς ψάλλουσιν εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.

**Π**ατὴρ ἐξ ἀνάρχου σε Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον μίαν θεότητα, τελείαν ἀναρχον ἀτιμητον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσει τρισὶ, σέβοντες ψάλλομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκ.

**Σ**ὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἀχραντε, μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τῷ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες, σέ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

**Μ**όνον ἐκ ψυχῆς, τὸν ἐπὶ γῆς ὄφθεντα, Θεὸν ἐξεζήτησας, νοὸς εὐθύτητι· ὅθεν ἐγένετο ἀπαρχὴ θεοφόρε, τῶν ἐθνῶν τιμία, καὶ πνεύματος δοχεῖον

**Α**νθρακι τῶν σῶν, μάκαρ ἐμπύρων λόγων, τὴν ὕλην κατέφλεξας, τῆς ματαιότητος· ὅθεν πρὸς φέγγος ἀνέσπερον μετέβης, πάντας καταυγάζων, τοὺς πόθῳ σε ὑμνοῦντας.

**Κ**λῆρος καὶ μερίς, καὶ βοηθός καὶ ῥύστης, ἰσχὺς τε καὶ ὑμησις, καὶ φῶς σοι γέγονε, Λόγος ὁ πάντα καλῶν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἔχειραγωγία, Κορνήλιε θεόφρον.

Τριαδικόν.

**Α**γίε Πατὴρ, ἅγίε Λόγε Πνεῦμα, παναγία ἀκτιστε, Τριάς ἀμέριστε, σῶζε τοὺς πόθῳ, ὑμνοῦντάς σου τὸ κράτος, καὶ τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μεγαλωσύνην.

Θεοτοκίον.

**Ρ**ᾶνον ἐφ' ἡμᾶς, τὰ σὰ ἐλέη Κόρη, συνήθως καὶ αἰτησαι, ἀγνή συγχώρησιν, πάντων πταισμάτων, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, ἐξ ἀπροσεξίας, ἡμῶν ἐπισυμβάντων.

Καταβασία.

**Ε**ὐλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσαριθμοί,

» δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγ-  
» καταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον  
» μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι  
» ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς  
» αἰῶνας. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμῶς.

**Ο**τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη Θεὸς ἐκ λα-  
» γόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὄφθη  
» ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεσράφη  
» Σέ Θεοτόκε, διὰ πάντες μεγαλύνομεν.

**Χ**ριστὸς ἐπὶ σοὶ ἀνηρημένος, τὸν κόσμον ἀνύψωσε πεσόντα, εἰς βυθὸν ἀπωλείας ἀληθῶς, σταυρὲ Κυρίου, ὅθεν σέ πόθῳ, νῦν προσκυνοῦμεν, καὶ τιμῶμεν καὶ δοξάζομεν.

**Ψ**υχὰς ἀγνισθῶμεν καὶ καρδίας, καλῶν ἐπιμόνοις ἐργασίαις, καὶ προκειμένον μέσον, τὸ σωτήριον ὀρῶντες τοῦ σταυροῦ ξύλον, πίστει καὶ πόθῳ, θεοφρόνως προσκυνήσωμεν.

**Ω**ς ἥλιος μέγας ταῖς ἀκτίσι, ταῖς σαῖς καταυγάζεις τοὺς ἐν σκότει, καὶ τοὺς δαίμονας φλέγεις, ὡραιότατε σταυρὲ· ὅθεν βοῶμεν, φώτισσον πάντας, τοὺς ἐν πίσει προσκυνούντάς σε.

Θεοτοκίον.

**Φ**ωτὶ με καταύγασσον τῷ θείῳ, φῶς οἰκητήριον Παρθένε, τῶν παθῶν μου τὸ σκότος, καὶ τῶν ἡδονῶν τὴν βαθυτάτην ὄντως νύκτα, Θεοκῆτορ, Παναγία ἀπελαύνουσα.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότητος.

**Δ**εῦτε καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλίῳ διανοίᾳ, τῆς τοῦ βασιλέως θυγατρὸς, τῆς ἐκκλησίας τὴν ὡραιότητα. ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

**Χ**αῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ νύμφη, τῷ βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τῷ σοῦ νυμφίου τὴν ὡραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα. Σέ ζωοδότα μεγαλύνομεν.

**Τ**ὴν ἐξ ὕψους ἀμυναν Σῶτερ, τῇ ἐκκλησίᾳ σου παράσχου, ἄλλον γὰρ οὐκ εἶδεν εἰμὴ σέ,

Θεὸν τὸν ῥύστην, τὸν ὑπὲρ ταύτης τὴν σὴν, πάλαι ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει μεγαλύνουσαν.

Θεοτοκίον.

**Χ**αῖρε κεχαριτωμένη ἡ νύμφη, τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου· ὅτι διὰ σοῦ τῆς κατάρτας, τῆς Εὐας πάντες Ἀγνή ἐρρύσθημεν, καὶ τὴν ζωὴν εὐράμεθα, ἐν τῇ κηύσει σε ἀνύμφευτε.

Ἄλλος. Ἡσαΐα χόρευε.

**Ι**ερὰν πανήγυριν, ἐκαλησία πᾶσα συγκροτεῖ, τῇ μνήμῃ σου τῇ σεπτῇ, κηρύξ τοῦ Χριστοῦ· σὺ γὰρ ἴσος ἄσιος, τῶν ἁγίων ὠφθης μαθητῶν, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὡς ἐκεῖνοι κληρωσάμενος,

**Ω**ραιώθης δόγμασιν, εὐσεβείας ὡς ἱερουργὸς ἐξωμοιώθης Θεοῦ, θείοις λειτουργοῖς· πηγάζεις δὲ πάντοτε, ἰαμάτων μάκαρ ποταμοὺς, παύων νοσήματα, τῶν ἀνθρώπων ἱερώτατε.

**Σ**τολισθεὶς ἱμάτιον, σωτηρίῳ ὅπερ ὁ Χριστὸς, ἐξύφανε σαρκωθείς, νῦν περιχαρῶς, τὰ ἄνω βασιλεία, περιπολεῖς βλέπων καθαρῶς, κάλλος ἀμήχανον, τοῦ νυμφίου ἀξιάγαστε.

**Η** τιμία θήκη σου, ὡς περ κρύνη βρῦει τοῖς πιστοῖς, ἰάματα δαψιλῶς, καὶ ἀποσοθεῖ, Κορνήλιε πνεύματα τὰ πονηρὰ, καὶ φωταγωγεῖ, πάντων τὰ νοήματα, τῶν ἐν πίστει εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

**Φ**ωτισμὸν μοι αἰτήσαι, ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, ἐκλάμψαν, τὸν σκοτασμὸν, πόρρω ἀπ' ἐμοῦ ἐναποδιώκουσα, καὶ πειρασμῶν καὶ τῶν ἡδονῶν, ἄχραντε Δέσποινα, προστασία ἀκαταίσχυντε.

Καταδυσία.

**Μ**υσικὸς εἰ Θεοτόκε παράδεισος, ἀγεωργήτως βλασθήσασα Χριστὸν ὑφ' ἧς τὸ τῆς σαυρῆς ζωηφόρον ἐν γῆ πεφυτῆργηται δένδρον. δι' ἧς νῦν ὑψωμένον προσκυνῶντες, αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστ. Τοῖς Μαθηταῖς.

**Ε**ν Γολγοθᾷ ὁ Κύριος, ὑψωθείς ἐκουσίως, ἐπὶ σταυροῦ εἰργάσατο, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν,

καινίσας πᾶσαν τὴν κτίσιν· τάφῳ δὲ ζωοδόχῳ, ἐτέθη καὶ τριήμερος, ὡς Θεὸς ἐξανέστη, οὐ τῆς λαμπρᾶς, καὶ σεπτῆς ἐγέρσεως ἐκτελοῦμεν, σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, τὰ ἐγκαίνια πάντες.

**Μ**έσον τῆς γῆς ὁ Κύριος, καὶ Θεὸς σωτηρίαν, διὰ σταυροῦ εἰργάσατο, ὑψωθείς ἐν κρανίῳ, εἰς ἀνακαίνισιν κόσμου· τάφῳ δὲ κατετέθη, ἐξαναστὰς τριήμερος, καὶ ζωῆς ἀρραβῶνα, τὴν ἑαυτοῦ, προδεικνύει ἐγερσιν, ἧς ἐν πίστει, τελοῦμεν τὰ ἐγκαίνια, τοῦ Θεοῦ σὺν ἀγγέλοις.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

**Μ**ετ' εὐφροσύνης κράζομεν, σοὶ τὸ χαῖρε Παρθένε· χαῖρε ἁρᾶς ἡ λύτρωσις, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐας· χαῖρε δι' ἧς ἀνυψώθη, τῶν βροτῶν ἡ οὐσία, πρὸς δόξαν ὑπερκόσμιον, τοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου· χαῖρε δι' ἧς, ὑπ' ἀγγέλων πάντοτε προσκυνεῖται, ἐν οὐρανοῖς πανύμνητε, Θεοτόκε Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἰγύους. Πᾶσα πνοή· ἰστώμεν στχ. ε' καὶ ψάλλομεν στχ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

**Σ**ήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερός καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, παιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος οἶκος, καὶ νέμει ἐν κόσμῳ, τάφος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον· βλυσάνει ρεῖθρα χάριτος, θαυμάτων βρῦει τὰ νόματα, καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλλουσι.

**Η**στραφεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανὴς αἰγλή λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα, πικρῶς σὺν τιμῆσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ κτίστου, ἀνάστασιν πάντες, καὶ ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θεῖαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἐορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν, ὅπως ἰλεων εὐρωμεν, τὸν σωτήρα καὶ Κύριον.

**Μ**έσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφιέμενοι, τοῦ σταυροῦ σκῆπτρον ἅγιον, ψυχᾶς

προκαθάρωμεν, ἀστροφῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, ἔν δυνάμει Θεϊκῇ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τὸν ξύλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἀγιασμὸν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει γεραίρουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλπουσι.

Ἔτερα ἰδιόμελα ἤχος ἀ' Ἰωάννου Μοναχοῦ.

**Ε**γκαινίζου εγκαινίζου ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἦκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκε· τῆτον τὸν οἶκον ὁ Πατὴρ ἠκοδόμησε· τῆτον τὸν οἶκον ὁ υἱὸς ἐσερέωσε· τῆτον τὸν οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀνεκαίνισε, τὸ φωτίζον ἔσπριζον ἔαγιαζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς Ἀνατολίου.

**Π**άλαι μὲν εγκαινίζων τὸν ναὸν ὁ Σολομὼν, ἀλόγων ζώων θυσίας, ἔλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε· ὅτε δὲ ἠυδόκησας σωτὴρ τοῦς τύπους μὲν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀληθειαν, ἀναιμάκτως θυσίας, τὰ πέρατα τοῦ κόσμου προσφέρει τῇ δόξῃ σου· πάντων γὰρ δεσπόζων, τὰ πάντα ἀγιάζεις τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι.

Ἦχος δ' Ἰωάννου Μοναχοῦ.

**Ε**γκαινίζεται σήμερον ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία, τῷ τιμίῳ καὶ ζωηρότῳ αἵματι, τῆς ἀχραντοῦ καὶ ἀκηράτου πλευρᾶς, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὸ ἀθροισθεῖσαι, τῶν πιστῶν αἰ χορραῖαι, δοξάσωμεν τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεότητα, τὴν κρατοῦσαν τὰ σύμπαντα, Δόξα. Ἦχος γ'.

**Π**ρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγεθι ἄνθρωπε, γενεὴ καινὸς ἀντὶ παλαιοῦ, καὶ ψυχῆς ἐόρταζε τὰ ἐγκαινία. ἕως καιρὸς, ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας ὁδός· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά. τοῦτο τῇ ἐορτῇ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιόμενος. οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος· οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν ἐγκαινίων ἡμέρα.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτὸς Ἰωάννου Μοναχοῦ.

**Χ**ριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκούσιόν σου

σταύρωσιν, εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν τῆ γενέσεως τῶν ἀνθρώπων καταδεξάμενος, καὶ τῷ καλῶ τῆ σταυροῦ, βαφαῖς ἐρυθραῖς τῆς σεαυτοῦ δακτύλους αἱματώσας, τοῖς ἀφεσίμοις ἡμῶν, βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπεύσάμενος, μὴ παρίδης ἡμᾶς κινδυνεύοντας, ἔπαλιν τὴν ἀπὸ σοῦ διάστασιν· ἀλλ' οἰκτείρησον μόνε μακρόθυμε, τὸν ἐν περιστάσει λαὸν σου, καὶ ἀνάστηθι πολέμησον, τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς ὡς παντοδύναμος.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τῶν κανόνων, ὡδὴ γ'· καὶ ε'. Προκειμ. ἤχος δ'. τῷ οἴκῳ σου πρόπει. Στχ. Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν. Ὁ Ἀπόστολ. Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι κλήσεως ἐπουρανίου. Ἀλληλουῖα. ἤχος α' Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς Στ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας. Ζήτηι Ἰουνίῳ κδ'. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Καὶ εἰ βούλει. Κύριε ἠγάπησα ἐμπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

## ΤΥΠΙΚΟΝ

**Τ**ῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ μικροῦ ἐσπερινοῦ, ἀπέρχεται ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ ἐκκλησιάρχης σὺν τῷ κανδηλανάπτῃ ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιάματος, καὶ λαμβάνουσι τὸ Τιμίον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ψάλλοντες καὶ τροπάριον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ φέρουσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἐπιτιθέασιν αὐτὸ ἐπάνω τῆς ἀγίας Τραπεζῆς, καὶ κείται κηρὸς ἔμπροσθεν δι' ὅλης τῆς νυκτός.

Ἰστέον, ὅτι εἰ τύχη ἡ παρούσα ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλεται, οὔτε Εὐαγγέλιον ἐωθινόν, ἀλλὰ πάντα τοῦ Σταυροῦ.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΔ'.

Ἡ παγκόσμιος ὕψωσις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῷ μικρῷ ἐσπερινῷ. Εἰς τὸ Κύριε ἐλέησον, ἰσθῶμεν εσχ. δ'. καὶ ψάλλομεν εσχρ. προσόμοια ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

**Σ**ὺ ὑψάμενος Δέσποτα, ἐν σταυρῷ συνανύψωσας, τοῦ Ἀδάμ τὴν ἐκπτώτον φθισιν ἀπασαν· διὸ ὑψοῦντες τὸν ἀχραντὸν σταυρόν σου φιλάνθρωπε, τὴν ἐξ ὕψους σε ἰσχύν, ἐ-

ξαιτούμεν κραυγάζοντες σῶσον ὑψιστε ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοὺς τιμῶντας, τὴν σεπτὴν τε καὶ φωσφόρον, τοῦ σὸ ἑσαυρῶ θείαν ὑψωσιν.

**Ψ**αλμικῶς νυνὶ βλέπομεν, ὑποπόδιον Δέσποτα, ἔνθα πόδες ἔστησαν, σοῦ οἱ ἄχραντοι, σήμερον πόθῳ ὑψούμενον, σταυρόν σε τὸν τίμιον, καὶ ὑψούντες εὐσεβῶς, δυσωποῦμέν σε κράζοντες, πάντας ὑψιστε, τῷ σταυρῷ σε τῷ θείῳ ἀγίαςας, σῆς ἀγάτου εὐσπλαγχνίας, μετόχους δεῖξον καὶ χάριτος.

**Ω**ς ἀήττητον τρόπαιον, θυρεὸν ἀπροσμάχητον, καὶ ὡς σκῆπτρον ἔνθεον, προσκυνήσωμεν, σταυρόν Χριστοῦ τὸν πανάγιον, δι' οὗ κόσμος σέσωσται, καὶ χορεύει ὁ Ἀδάμ γηγενῶν τὰ συστήματα, τῆτον ἄσμασιν, εὐφημοῦντες τιμῶμεν, καὶ τὴν τούτῃ, θείαν ὑψωσιν τελούντες, τὸν ἱλασμόν ἐξαιτούμεθα.

**Σ**ύ με σκέπη κραταιά, ὑπάρχεις ὁ τριμερῆς ἑσαυρὸς τῷ Χριστῷ, ἀγίαςόν με τῇ δυνάμει σε, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνῶ ἕξ δοξάζω σε.

**Σ**ήμερον τοῦ Χριστοῦ, ὁ σταυρὸς ἀνυψοῦται, τὸ ζωηφόρον ξύλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη, πάντας ἀνακαλούμενος.

**Σ**ύλον τὸ τοῦ σταυροῦ, ὑψούμενον ὀρώντες, μεγαλωσύνην δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

**Χ**αίροις τὸ τῶν πιστῶν, φυλακτήριον θεῖον, ἀπροσμάχητον τεῖχος, σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

**Δ**εῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον. ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις. Τροπάριον ἦχος α'.

**Σ**ῶσον Κύριε τὸν λαόν σε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι,

κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

### Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμακὸν ψαλμόν, εἰ μὲν ἔστι Κυριακὴ, στιγολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθσμ. ὄλον· εἰ δ' οὐ, μετὰ τὸν προοιμακόν, εὐθὺς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἰσῶμεν δὲ στιχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμ.

**Σ**ταυρὸς ἀνυψούμενος, τῷ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείνας γάρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεσθαι, ἤξιώσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνομεν, ἄκραν συγκατάδασιν.

**Μ**ωσῆς προετύπου σε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, ἕξ ἔπειτα Μαρία. νος, Ἀμαλήκ τὸν τύραννον στο. Πᾶσα πνευστῶν πιστῶν καύχημα, ἀθλητῶν στήρηγμα, ἀποσόλων ἐγκαλλώπισμα, δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν δόσιων διάσωσμα· διὸ σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἢ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σ. ὁ, τὰ διεστῶτα συνάφαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

**Σ**ταυρὸς πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις ἀγγέλων γηθόμεναι, σήμερον ὑψούμενος θείῳ νεύματι, ἀνυψοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῇ βρώσεως, ἀπωσθέντας καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας· ὅθεν σε καρδία καὶ χεῖλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἀγιασμόν ἀρούμεθα, ὑψῶτε βοῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, ἕξ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, θεῖον ὑποπόδιον.

**Δ**εῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, τὸ εὐλογημένον ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ γέγονεν ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη τὸν γὰρ προπάτορα Ἀδάμ, ὁ ἀ-

πατήρας ἐν ξύλῳ, τῷ σταυρῷ δελεάζεται· καὶ πίπτει κατενεχθεὶς πτώμα ἐξάισιον, ὁ τυραννίδι κρατήρας τοῦ βασιλείου πλάσματος. αἵματι Θεοῦ, ὁ ἴος τοῦ ὄφους ἀποπλύνεται· καὶ κατάρα λέλυται, καταδίκης δικαίας, ἀδίκῳ δίκῃ τοῦ δικαίου κατακριθέντος· ξύλον γὰρ εἶδει τὸ ξύλον ἰάσασθαι, καὶ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τὰ ἐν ξύλῳ λύσαι πάθη τοῦ κατακριτοῦ. ἀλλὰ δόξα Χριστὲ βασιλεῦ, τῇ περὶ ἡμᾶς σοφῆ οἰκονομίᾳ, δι' ἧς ἔσωσας πάντας, ὡς ἀγαθοῦ καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰσόδος, προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσθη.

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιε'. **Ε**ξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ ἦγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ εὗρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. ἦλθον δὲ εἰς Μεδιάν, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς· πικρὸν γάρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Πικρία. Καὶ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς κατὰ Μωϋσῆ λέγοντες· τί πιῶν ἀγιάζεις πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ δ' Ἰωάννην· καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείραξε καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῆ ἀκοῆ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστά ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς, πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἰσχυρὸς σε. Καὶ ἦλθον εἰς Ἐλεῖμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὕδατων, καὶ ἑβδόμηκοντα στέλεχοι φοινίκων. Παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρά τὰ ὕδατα· ἀπήραν δὲ ἐξ Ἐλεῖμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ἧ ἔστιν ἀναμέσον Ἐλεῖμ, καὶ ἀναμέσον Σινᾶ.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιε'. **Μ**ὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπὸ αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅν γὰρ ἀπαιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν ἀγαπᾷ· καὶ ὁ ἐκάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ ἐκάρησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύσασθε· ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμιωτέρη ἢ ἄλλων τιτάσσεται αὐτὴ οὐδὲν ἀγαπᾷ· καὶ ἡ ἀγάπῳσιν αὐτὴν· καὶ ὁ ἀγαπᾷ γὰρ βίβ

καὶ ἡ ζωὴ ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς· ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον, ἐπὶ γλώσσῃς φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς, ὁδοὶ καλλίαι, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς μετ' εἰρήνης. Ἐύλον ζωῆς ἐστὶ, πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεριδομένοις ἐπ' αὐτὴν, ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλῆς.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· ἀνοχθήσονται αἱ πύλαι σου Ἱερουσαλὴμ διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτός· καὶ οὐ κλεισθήσονται τοῦ εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἳ τινὲς σοι οὐ δουλεύσουσιν, ἀποπλοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημιά ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Δαβάνου πρὸς σέ ἦξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ἀμὰ δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω· καὶ πορεύσονται πρὸς σέ δεδαικότες, οἱ υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξυναντές σε· καὶ κληθήσῃ πόλις Κυρίου Σιών τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε καταλειμμένην, καὶ μεμισσημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι· καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι· καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ὁ ἐξαιρούμενος σε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Ἐἰς τὴν Λιτὴν σχρ. ἰδιόμ. ἦχος α'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

**Σ**ήμερον ὡς ἀληθῶς, ἡ ἀγιοφθογγοῦς ῥῆσις τοῦ Δαβὶδ πέρας εἴληφεν· ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς τὸ τῶν ἀχράντων ποδῶν σου προσκυνουμένων ὑποπόδιον, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου ἐλπίζοντες σκιᾷ, Πανοικτήριμον βοῶμέν σοι· σημειωθεῖτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σε· τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ σου τὸ κέρασ ἀνύψωσον, τῇ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου ἀνυψώσει, Χριστὲ πολυέλεε. Ὁ αὐτός.

**Τ**ὸ φυτευθὲν ἐν κρανίᾳ τόπῳ ξύλον τῆς ὀντως ζωῆς, ἐν ᾧ εἰργάσατο σωτηρίαν ὁ πρὸ αἰώνων βασιλεὺς, ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὑψούμενον σήμερον, ἀγιάζει τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καὶ ἐγκαινίζεται τῆς ἀναστάσεως ὁ οἶκος· ὁ γὰρ ἀγαλλώνται Ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ καὶ εὐφρα



νονται ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς, Δαβιτικῶς βοῶντες, καὶ λέγοντες· ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστίν. ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

**Π**ροτυπῶν τὸν σταυρόν σου Χριστέ ὁ πατριάρχης Ἰακώβ, τοῖς ἐκγόνοις τὴν εὐλογίαν χαριζόμενος, ἐπὶ ταῖς κάραις ἐναλλάξ τὰς χεῖρας ἐπέθηκε. τοῦτον δὲ σωτήρ ἡμεῖς σήμερον, ἀνυψοῦντες κραυγάζομεν δώρησαι τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ τὸ νίκος, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρίπασιον. Ἦχος β΄. Θεοφάνους.

**Θ**εῖος θησαυρὸς ἐν γῆ κρυπτόμενος, τοῦ ζωοδότου ὁ σταυρὸς, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο βασιλεῖ εὐσεβεῖ, καὶ νίκης κατ' ἐχθρῶν, ὑπογραμμὸν δηλοῖ νοερόν· ὃν γεγηθῶς πίστει καὶ φόβῳ, θεόθεν ἀναδραμῶν, πρὸς θεωρίας ὑψωμα, σπυδῆ μεγίστη ἐκ γῆς λαγόνων ἀνώρουξεν, εἰς κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός Κυπριανῶν.

**Η**τῶν χειρῶν ἐναλλαγὴ τοῦ πατριάρχου Ἰακώβ, ἐπ' εὐλογία τῶν τέκνων, τὸ κραταῖον τοῦ σταυροῦ σου προεδήλωσε σύμβολον. ὃν περ ἡμεῖς κατέχοντες ἀρραγῆς φυλακτήριον, τὴν τῶν δαιμόνων πανσθενῶς ἐκδιώκομεν φάλαγγα, καὶ τοῦ Βελιάρ ἐν αὐτῷ τὴν ὄφρυν καταβαλόντες, τοῦ ἐχθίστου Ἀμαλήκ τροπούμεθα τὴν πανόλεθρον δύναμιν. αὐτὸν καὶ νῦν ἀνυψοῦμενον εὐσεβοφρόνως οἱ πιστοὶ, εἰς ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, τῇ σῇ ἀγαθότητι, ἐν πολλῶν πλείονι φωνῇ βοῶντες προσφέρομεν. Κύριε ἐλέησον, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς· οἰκτεῖρον τὸ τῶν χειρῶν σε ἀγαθέ, σοφὸν δημιουργημα.

Ὁ αὐτός Λέοντος δεσπότου.

**Σ**ύμου σκέπη κραταῖα, ὑπάρχεις ὁ τριμερῆς σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα ἐν τῷ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ ἰσχυρῶς

Ἦχος δ΄.

**Κ**ροτήσωμεν σήμερον ἀσματικὴν πανήγυριν, καὶ φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, καὶ τῇ γλώττῃ τρανῶς βοήσωμεν· ὁ δὲ ἡμᾶς Χριστέ, κρίσιν καταδεξάμενος, καὶ ἐμπτυσμοὺς, καὶ μάστιγας καὶ τὸ κόκκινον περιβαλλόμενος, καὶ ἐν σταυρῷ ἀνεληθῶν· ὃν ἰδὼν ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη, τὸ φέγγος ἀπέκρυψαν, καὶ τῷ φόβῳ ἐκείνου, καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη διχῶς. αὐτὸς καὶ νῦν δώρησαι τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἡμῖν φρουρόν καὶ φύλακον καὶ ἐλατήρα τῶν δαιμόνων· ἵνα πάντες προσπτυσσόμενοι, βοῶμεν αὐτῷ· σῶσον ἡμᾶς σταυρὲ τῇ δυνάμει σου, ἀγίασον ἡμᾶς τῇ λαμπρότητί σου τίμιε σταυρὲ, καὶ κραταῖωσον ἡμᾶς ἐν τῇ ὑψώσει σου, ὅτι φῶς ἡμῖν δεδώρησαι καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός Ἀνατολίου.

**Φ**ωτολαμπρῆς ἀστέριον τύπος, προεδείκνυε σταυρὲ, ὅποιον νίκης, εὐσεβεῖ ἀνακτι τῷ πόθῳ. οὐ ἡ μήτρα ἔβλεπεν ἀνευραμένη, κοσμοφανῆ σὲ πεποιθεῖς. Σὲ καὶ σήμερον ἀνυψοῦντες τῶν πιζῶν αἱ χορεῖται κραυγάζομεν φῶτι· ἡμᾶς τῇ ἐλλάμψει σε σταυρὲ ζωηφόρε, ἀγίασον ἡμᾶς τῇ ἰσχύϊ σου πανσέβαστε σταυρὲ, καὶ κράτυνον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου, ὑψοῦμενος πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν.

Δοξα, καὶ νῦν ὁ αὐτός Ἀνατολίου.

**Τ**οῦ τιμίου σταυροῦ σε Χριστέ τὴν ἐνέργειαν, προδιατυπώσας Μωϋσῆς, ἐτροπώσατο τὸν ἐναντίον Ἀμαλήκ, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. ὅταν γὰρ ἐφήπλου τὰς χεῖρας, σταυροῦ τὸν τύπον ποιεῖν, κατίσχυεν Ἰσραὴλ. νυνὶ δὲ τῶν προαγμάτων ἡ ἐκβάσις εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται σήμερον σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ δαίμονες ἀποδύονται. σήμερον ἡ κτίσις πᾶσα ἐλευθερωταὶ πάντα γὰρ ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα σου· οἱ πάντες, προσπίπτουσι τῷ σταυρῷ σου, καὶ βοῶντες

Εἰς τὸν 57. 57ρ. προσόμοια ἤχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

**Χ**αίροις ὁ ζωηφόρος σταυρός, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται, ἡ φθορά καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· ὄπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα μαρτύρων ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στχ. Ὑψούτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

**Χ**αίροις ὁ τοῦ Κυρίου σταυρός, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσων ἐχθρούς, ἐν τῇ σῆ ὑψώσει πανσιδᾶσμι· ἡμῶν ἡ βοήθεια· βασιλεὺς κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια· ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος. ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς ποιμαίνομεθα, ὄπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὁ περιέπουσιν ἄγγελοι· Χριστῷ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

**Χ**αίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθενούντων ἰατρός ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνηῶτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας, σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἡ ἀρὰ καὶ ἐξήνθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταδέβληται· σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορώντες σε, ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σέ προσκυνούμεν, ἀρυόμενοι πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. ἤχος πλ. δ΄. Ἰωάννης Μοναχοῦ.

**Ο**νπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαβὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σου βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο· τίμιον σταυρόν σε Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνού-

(Μὴν Σεπτέμ.)

μέν, χεῖλεσιν ἀναξίοις, σέ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνῶντες δεόμεθα· Κύριε σὺν τῷ ληστῇ, τῆς βασιλείας σε ἀξιώσον ἡμᾶς.

Τροπάριον ἤχος α΄.

**Σ**ιώσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἐκ τρίτου. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν. ἤχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

**Τ**οῦ σταυροῦ σε τὸ ξύλον προσκυνούμεν φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων· παράδεισον ἡνέμξας σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι ληστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοὶ μνήσθητί με Κύριε. δεῖξαι ὡς περ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας ἡμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Δίς.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν. ἤχος πλ. β΄.

**Μ**όνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ σταυροῦ σε, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε· ὄν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ ἄδης, ἀπήμεσε τρόμῳ· ἐδειξας ἡμῖν, τὸ σωτήριόν σου ἅγιε, ἡ δοξολογῶμεν σε Υἱέ Θεῶ, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ἐτερον Κάθισμα. μετὰ τὸν πολυέλεον.

ἤχος πλ. δ΄. Τὸ προσπαχθέν.

**Π**ροδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς σωτήρ μου, καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθρούς, ἀνείλεν ἀντισταμένως σοὶ τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσκότισται, ἐπὶ σταυροῦ σε ὀρών, θανάτου κράτος λύσαντα, καὶ τὸν κόσμον ἐγείραντα.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄ ἀτίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Πρακείμενον, ἤχος δ΄.

Στχ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα.

Πᾶσα πνοή. Καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Δεῖ εἶδέναι, ὡς εἰ τύχη ἡ Σεβάσμιος αὐτῇ Ἐορτῇ ἐν Κυριακῇ, οὐ λέγεται Εὐαγγέλιον εὐθιγόν, ἀλλὰ τὸ τῆς Ἐορτῆς· ἀλλ' οὐδέ τις ἐτέρα ἀκολουθία ἀναστά-

σιμος γίνεται, ἀλλ' ἡ τῆς Ἑορτῆς καὶ μόνης. Λέγομεν δὲ καὶ ὅποια ἡμέρα τύχη, τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, τὸν Ν. καὶ τὸ ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'. Λέοντος δεσπότου.

**Σ**ταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων λιμῆν' ἐν πολέμοις νίκος, οἰκνυμένης ἀσφάλεια, νοσούντων ἰατρὲ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ εὐθὺς, ὁ κανὼν, ὃς τήνδε τὴν ἀκροστιχ. φέρει:

Σταυρῷ πεπορθῶς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Λέγομεν δὲ τοὺς Ἐίρμους ἐκ β'. τὰ δὲ τροπάρια ὁμοῦ εἰς ιβ'. ὕστερον δὲ πάλιν τὸν Εἰρμόν.

ᾠδὴ 4. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

**Σ**ταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥά-  
» ἔδω, τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πε-  
» ζεύσαντι. τὴν δὲ ἐπισρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς  
» ἄρμασι κροτήσας ἦνωσεν' ἐπ' εὐρους δια-  
» γράφας, τὸ ἀήττητον ὄπλον' διὸ Χριστῷ ἄ-  
» σωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

**Τ**ὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηγε, τῶν ἱερῶν με-  
σοῦμενος. σταυρῷ δὲ σχηματισθεὶς, τεταμ-  
ναις τρόπαιον, παλάμαις ἠγειρε, τὸ κράτος διο-  
λέσας, Ἀμαλήκ τοῦ πανώλους. διὸ Χριστῷ ἄ-  
σωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

**Α**νέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος, φθο-  
ροποιῶν λυτήριον, καὶ ἰσοδόλου δῆγματος' καὶ  
ξύλῳ τύπῳ σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον  
ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμ-  
θεύσας τὸ πῆμα. διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ  
Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

**Υ**πέδειξεν οὐρανὸς, τοῦ σταυροῦ τὸ τρό-  
παιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ βασιλεὶ θεό-  
φρονι' ἐχθρῶν ἐν' ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη  
ἄρμασμα, ἀπάτη ἀνετράπη δὲ, καὶ πίστις ἐ-  
φηπλήθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία. διὸ Χριστῷ  
ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, δεδόξασται.

Καταστάσια. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπίδοτος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμ-

» θάνεται, τῷ βλασφῶ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα'  
» τῆς χειρευόσης δὲ πρώην, ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήν-  
» θησε, ξύλον σταυροῦ, εἰς κράτος ἔς σερέωμα.

**Ω**ς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη, ὕδωρ ἀκρότομος,  
ἀπειθοῦντι λαῷ, καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεο-  
κλήτου ἐδήλου, ἐκκλησίας τὸ μυστήριον' ἦς  
ὁ σταυρὸς, τὸ κράτος, καὶ στερέωμα.

**Π**λευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ  
σὺν αἵματι, ἐξεβλήθη ἐγκαινίζον διαθήκην, ἔς  
ῥυπτικὸν ἁμαρτίας. τῶν πιστῶν γὰρ σταυρὸς  
καύχημα, καὶ βασιλέων κράτος ἔς σερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

**Ε**ν παραδείσῳ με τὸ πρὶν, ξύλον ἐγύμνω-  
σεν, οὐπερ τῆ γεύσει ὁ ἐχθρὸς... εὐσεβείας νε-  
κρωσιν' τοῦ σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς  
τὸ ἐνδύμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάτη ἐπὶ τῆς  
γῆς, καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς'  
ὄν ὀρώντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ,  
συμφώνως ἀνακράξωμεν' πλήρης δόξης ὁ οὐ-  
κός σου. Δίς ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

**Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ  
» μυστήριον' κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐ-  
» δόξασά σου τὴν Θεότητα.

**Π**ικρογόνους μετέβαλε, ξύλῳ Μωϋσῆς πηγᾶς  
ἐν ἐρήμῳ πάλαι, τῷ σταυρῷ πρὸς τὴν εὐσε-  
βειαν, τῶν ἐθνῶν προφαίνων τὴν μετάθεσιν.

**Ο**βυθῷ κολπιωσάμενος, τέμνωσαν ἀνέδωκεν  
Ἰορδάνης ξύλῳ, τῷ σταυρῷ καὶ τῷ βαπτί-  
σματι, τὴν τομὴν τῆς πλάνης τεκμαιρόμενος.

**Ι**ερῶς προστοιβάσσει, ὁ τετραμερῆς λαὸς  
προηγούμενος, τῆς ἐν τύπῳ μαρτυρίας σκηνης,  
σταυροτύποις τάξεσι κλειζόμενος.

**Θ**αυμαστῶς ἐφαπλούμενος, τὰς ἡλιακὰς βο-  
λὰς ἐξηκόντισεν, ὁ σταυρὸς, καὶ διηγήσαντο,  
οὐρανοὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπιμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χρι-

» στος ὁ βασιλεύς, καὶ Κύριος δι' οὗ πέπτω-  
» κεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεα-  
» σθεις Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ πα-  
» ρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

**Σ** ἐ τὸ αἰοιδιμον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός  
ἢ τὴν Ἑδέμ φυλάττουσα, στρεφομένη ῥομ-  
φαία, σταυρὲ ἠδέσθη τὸ φρικτὸν δὲ Χερσβίμ  
εἶξε τῷ σοὶ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι  
τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

**Υ** ποχθονίων δυνάμεις, ἀντίπαλοι τοῦ σταυ-  
ροῦ, φρίττουσι χαραττόμενον, τὸ σημεῖον ἐν  
ἀέρι ᾧ πολοῦσιν οὐρανίων γηγενῶν, γένος δὲ  
γόνου καὶ σπέρματος Χριστῷ, τῷ παρέχοντι τὴν εἰ-  
ρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

**Μ** αρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανείς ὁ θεῖος  
σταυρός, ἐσκοτισμένοις ἔθνεσι, τῆς ἐν πλάνῃ  
ἀπάτης τὸ θεῖον φέγγος, ἀπαστράφας οἰκειοῖ,  
τῷ ἐν αὐτῷ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι  
τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

**Ν** οτίου θηρός ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰω-  
» νᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον  
» πάθος προδιετύπου σαφῶς. ὅθεν τριήμερος  
» ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπεζω-  
» γράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ  
» τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κό-  
» σμον φωτίσαντος.

**Ο** γήρα καμφθεις καὶ νόσω τρυχωθεις, ἀ-  
νωρθοῦτο Ἰακώβ χειρας ἀμείψας, τὴν ἐνέρ-  
γειαν φαίνων τῷ ζωηφόρῳ σταυρῷ. τὴν παλαιό-  
τητα ἔχων γάρ, τῷ νομικῷ σκιῶδες, γράμματος ἐ-  
καινογράφησεν, ὁ ἐν τούτῳ σαρκὶ προσπαγεῖς  
Θεός, καὶ τὴν ψυχόλεθρον νόσον, τῆς πλά-  
νης ἀπήλασε.

**Ν** ιεαζούσας θεῖς παλάμαις, ὁ θεῖος Ἰσραὴλ  
σταυροειδῶς κάραις ἐδήλου, ὡς πρεσβύτερον  
κλέος ὁ νομολάτρις λαός ὑποπτευθεῖς ὅθεν

οὕτως ἐξηπατῆσθαι, οὐκ ἠλλοίωσε τὸν ζωη-  
φόρον τύπον ὑπερέξει λαός γὰρ Χριστοῦ τῷ  
Θεοῦ, νεοπαγεῖς ἀνεβόα, σταυρῷ τειχιζόμενος.

Κοντάκιον ἤχος δ'.

**Ο** ὑψωθεις ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπω-  
νύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου  
δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός. εὐφρανον ἐν τῇ ду-  
νάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νί-  
κας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων τὴν  
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης  
ἀήττητον τρόπαιον. Ὁ Οἶκος.

**Ο** μετὰ τρίτον οὐρανὸν, ἀρθεις ἐν παραδεί-  
σῳ, καὶ ῥήματα ἀκούσας τὰ ἀρρήτα ἔθεια,  
ἃ οὐκ ἔξόν γλώσσαις λαλεῖν, τί τοῖς Γαλά-  
ταις γράφει ὡς ἐρασταὶ τῶν γραφῶν, ἀνέ-  
γνωτε, καὶ ἐγνωτε ἐμοὶ φησὶ καυχᾶσθαι μὴ  
γένοιτο, πλὴν εἰμὴ ἐν μόνῳ τῷ σταυρῷ τῷ  
τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθῶν ἔκτεινε τὰ πάθη.  
αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ  
Κυρίου τὸν σταυρὸν καύχημα πάντες. ἐσι γὰρ  
σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, ὄπλον εἰρήνης,  
ἀήττητον τρόπαιον.

Ἐν αὐτῷ μηνὶ ΙΔ'. Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ  
Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στχ. Ἰᾶς ἐν λάρυγγι Σῶτερ ὑψώσεις φέρει,

Ἐψόμενον βλέπουσα τὸν Σταυρὸν Κτίσις.

Ἐψῶθη δεκάτῃ, Σταυροῦ ξύλον, ἠδὲ τετάρτῃ.

**Κ**ωνσταντῖνος ὁ Μέγας καὶ πρῶτος ἐν Χριστιανοῖς  
βασιλεὺς εἶχε ποτὲ πόλεμον, ὡς μὲν τινὲς λέγου-  
σι, τῶν τὰς ἱστορίας συγγραφεμένων, ἐν τῇ Ῥώμῃ  
κατὰ Μαγνητίου, πρὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς βασιλείας.  
Ὡς δὲ ἕτεροι, εἰς τὸν Δούναβιν ποταμὸν κατὰ τῶν  
Σκυθῶν. Ὁρῶν δὲ τὴν τῶν ἐναντίων πληθύν ὑπὲρ τὸν  
οἰκειὸν οὖσαν στρατὸν, ἀπορία καὶ φόβῳ συνεί-  
χετο. Οὕτως οὖν ἔχοντι, τύπος αὐτῷ Σταυρικῶς με-  
σοῦσης ἡμέρας ἐφάνη κατ' οὐρανὸν δι' ἀστέρων, καὶ  
γραφὴ περὶ τὸν Σταυρὸν Ῥωμαῖκοῖς στοιχείοις, καὶ  
αὐτοῖς δι' ἀστέρων τυπομένοις καὶ φράζουσιν Ἦν  
τούτῳ νίκα. Ἐκ χρυσοῦ τείνου σχεδιάσας αὐτὴν Σταυ-  
ρὸν κατὰ τὸν φανέντα τύπον αὐτῷ, καὶ τοῦτον κελύ-  
σας τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ προπορεύεσθαι, τοῖς ἐναν-  
τίοις συρρέγγυται, καὶ ὑπερτερεῖ, ὡς τοὺς πλείους ἐ-  
κείνων ἀναίρηθῆναι, τοὺς δὲ λοιπούς, φυγὴν ἀπιδεῖν.  
Ἐντεῦθεν τὴν τοῦ ἐν αὐτῷ Σταυρωθέντος δυνάμιν ἐν-

νοήσας, καὶ τοῦτον μόνον ἀληθῆ πιστεύσας Θεόν, καὶ τῷ εἰς τοῦτον βαπτίσματι τειχισθεὶς, μετὰ τῆς οἰκίας μητρὸς, εἰς Ἱεροσόλυμα ταύτην ἐκπέμπει, εὑρεῖν τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. Ἦτις καὶ εὔρεν αὐτὸν κεκρυμμένον, καὶ τοὺς ἑτέρους δύο σταυροὺς, εἰς οὓς οἱ Λησταὶ ἐσταυρώθησαν· ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς ἡλούς. Διαπαρούσης δὲ τῆς βασιλείσης, τίς ἂν εἶη ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, διὰ τῆς εἰς θανοῦσαν γυναῖκα χήραν θαυματουργίας δεικνύται· ἢ καὶ ἀνέστη τῇ τούτου προσφάσει. Τῶν δὲ λοιπῶν δύο Σταυρῶν τῶν Ληστῶν μηδὲν εἰς τοῦτο ἐνδειξαμένων εἰς θαυματοποιίας ὑπόδειγμα. Ὁν δὴτα τίμιον Σταυρὸν προσεκύνησεν ἡ βασίλισσα καὶ ἠσπάσατο μετὰ τῆς Συγκλήτου ἀπάσης. Ζητῶν δὲ καὶ ὁ κοινὸς λαὸς προσκυνῆσαι, οὐκ ἠδύνατο, καὶ ἠτήσαντο κἂν ἰδεῖν αὐτόν. Τότε ἀνῆλθεν Μακάριος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, καὶ ὑψωσεν ἐπὶ τοῦ ἁμβωνος τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἰδόντες, ἤρξατο ὁ λαὸς κράζειν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ ἔκτοτε ἐπεκράτησεν ἡ τιμία Ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ κοίμησις τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. ἐν ταύτῃ γὰρ ἀνεπαύσατο, ἀλλὰ διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, μετετέθη ἡ τούτου ἑορτὴ, εἰς τὸν Νοέμβριον μῆνα.

Καὶ μνήμη, τῆς εὐσεβεστάτης βασιλείσης Πλακίλης, συζύγου γενομένης τοῦ μεγάλου βασιλέως Θεοδοσίου.

Στχ. Φθαρτὸν λιπούσα στέμμα γῆς ἡ Πλακίλα,

Ἐν οὐρανοῖς ἄφαρτον εὐρηκε στέφος.

Αὕτη πάντα τὸν τῆς ζωῆς χρόνον ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ τῇ τῶν νοσούντων ἐπιμελείᾳ διανύσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ Οἰκουμενικῇ ἔκτῃ Συνόδῳ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Παγωνάτου, πατρὸς Ἰουστιανοῦ τοῦ μικροῦ, τοῦ ῥινοτμήτου, Σεργίου τὴν ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ἰθύνοντος, καὶ Ἀγάθωνος τὴν Ῥωμαίων. Ἠθροίσθη δὲ ἐν τῷ Τρούλλῳ τοῦ Παλατίου τοῦ λεγομένου Ὠάτω, ἀναθέματι καθυποδαλοῦσα τοὺς μονοθελήτας Σέργιον, καὶ Πύρρον, καὶ Πέτρον, καὶ Παῦλον, Ἐπισκόπους γενομένους Κωνσταντινουπόλεως, Μακρόδιόν τε τὸν Ἀντιοχείας, καὶ Κύρον τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ Ὀνώριον τὸν Ῥώμης, Στέφανόν τε καὶ Πολυχρόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, ἧτις ἀγία Σύνοδος, ἐπὶ μὲν τοῦ δηλωθέντος Κωνσταντίνου τοῦ Παγωνάτου συνηθροίσθη· ἡ δὲ τῶν κανόνων ἔκδοσις, ἐπὶ Ἰουστιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γέγονε.

Στχ. Ὑπόστασιν μὲν τοῦ Θεανθρώπου μίαν,  
Διττάς δὲ γινῶθι, καὶ θελήσεις καὶ φύσεις.

Ἔτερον.

Στχ. Σέβειν θελήσεις τοῦ Θεανθρώπου δύο,  
Ἐκτῇ διδάσκει σαλήτις εὐσεβοφρόνων

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἀγίου μάρτυρος Πάπα.

Στχ. Λιδεῖτο Πάπας πρὸς τὰ τύμματα ζένειν,  
Βοηθὸν ἐγγὺς τὸν εὖν κεκτημένος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ καὶ Μαγνου ἡγεμόνος, πόλειως Λαράνδου τῆς Λυκαίων ἐπαρχίας· ὁ δὲ τρόπος τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας παικίλος· πλήγαι καὶ συντριβαὶ σιαγόνων, ἀναρτήσεις, σιδηρῶν ὀνύχων ξεσμοὶ, κρηπίδων σιδηρῶν καθηλώσεις· καὶ τρέχειν ἐν τούτοις ἔμπροσθεν ἵππων ἀναγκασθεὶς, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Θεοκλῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Πρὸς κλῆσιν ἦκει καὶ Θεοκλῆς τὴν ἄνω,  
Ἐχων ὄχημα τὴν τομὴν τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Βαλεριανὸς τὸ νήπιον ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Βαλεριανῷ τῷ μικρῷ Θεὸς μέγας,  
Ἐν οὐρανῷ δέδωκε πάμμεγα στέφος.

Ὁ ἅγιος νέος Ὄσιομάρτυς Μακάριος, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἔτος αφεκζ', ὁ καὶ μαθητῆς χρηματίσας τοῦ ἀγίου Νήφωνος τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ξίφει τελειοῦται. (δρα εἰς τὸ νέον Μαρτυρολόγιον).

Στχ. Μακάριος σὺ καὶ μακάρων εἰς τόπον,  
Θανὼν ἀπήλθες διὰ τοῦ μαρτυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἔδῃ ζ'. Ὁ Εἰσιός.

Εκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς,  
» λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς ἔξ δυσφημίας  
» θεοστυγοῦς· ὁμῶς τρεῖς παῖδες οὐκ ἔδει-  
» μάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμεον  
» ἀλλ' ἀντηχοῦντι δρασσοδόλῳ πνεύματι, πυ-  
» ρὶ συνόντες ἐψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν  
» πατέρων ἔξ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σύλις γευσάμενος ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς, φθορᾷ παρώκησε· ρίψιν γὰρ ζωῆς ἀτιμοτάτην κατακριθεὶς, ὄλω τῷ γένει σωματοφθόρος τις, ὡς λύμη τῆς νόσου μετέδωκεν. ἀλλ' εὐρηκό-  
τες γηγενεῖς ἀνάκλησιν, σαυροῦ τὸ ξύλον κράξωμεν· ὁ ὑπερύμνητος, τί. πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ελυσε πρόσταγμα Θεοῦ παρακοῆ, καὶ ξύλον ἠνεγκε θάνατον βροτοῖς, τὸ μὴ εὐκαιρῶς μεταληφθέν· ἐν ἀσφαλείᾳ τῆς ἐριτίμῃ δὲ, ἐν-

τεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον εἰργετοῦ ὁ νυκτιλόχου  
δυσθανοῦς ἠνέωξεν, εὐγνωμοσύνη κράζοντος  
ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς  
εὐλογητὸς εἶ.

**Ρ**άβδου προσπτύσσεται τὸ ἄκρον Ἰωσήφ, ὁ  
γενησόμενος, βλέπων Ἰσραὴλ, τῆς βασιλείας  
τὸ κραταιόν, ὅπως συνέξει ὁ ὑπερένδοξος σαυ-  
ρὸς προδηλῶν. οὗτος γὰρ τοῖς βασιλεῦσι, τρο-  
παιῶχον καύχημα, καὶ φῶς τοῖς πίσει κρά-  
ζουσιν ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡ-  
μῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ 4. Ὁ Εἰμὸς.

**Ε**ὐλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,  
» δημιουργὸν πατέρα Θεόν ὑμνεῖτε τὸν συγ-  
» καταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον  
» μεταποιήσαντα καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι  
» ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς  
» αἰῶνας.

**Υ**ψομένου ξύλου, ῥαντισθέντος ἐν αἵματι,  
τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Θεοῦ, ὑμνεῖτε αἱ  
τῶν οὐρανῶν δυνάμεις, βροτῶν τὴν ἀνάκλη-  
σιν ἑορτάζουσαι· λαοὶ προσκυνεῖτε Χριστὸν τὸν  
σταυρὸν, δι' οὗ τῷ κόσμῳ ἀνάστασις εἰς τοὺς  
αἰῶνας.

**Γ**ηγενεῖς παλάμαις, οἰκονόμοι τῆς ἀριτοῦς  
σταυρὸν οὗ ἔσθη Χριστὸς ὁ Θεός, ὑψοῦτε ἱε-  
ροπρεπῶς, καὶ λόγχην Θεοῦ Λόγος σῶμα ἀν-  
τιτορήσασαν· ἰδέτωσαν ἔθνη πάντα τὸ σω-  
τήριον τοῦ Θεοῦ, δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ο**ὐ τῇ θεῖα ψήφῳ, προκριθέντες ἀγάλλεσθε,  
Χριστιανῶν πιστοὶ βασιλεῖς, καυχᾶσθε τὸ  
τροπαιοφόρον ὄπλον, λαχόντες Θεόθεν, σαυρὸν  
τὸν τίμιον ἐν τοῦ ἡμῶν φύλα πολέμων, θρά-  
σος ἐπιζήτου, σὺ δάννυνται εἰς τὸς αἰῶνας.

Ἡ τι τῆρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῇ  
ἀποδόσει. Δίδονται κηρία τοῖς ἀδελφοῖς.

ᾠδὴ 4. Ὁ Εἰμὸς.

**Μ**υστικὸς εἶ Θεοτόκε παράδεισος, ἀγεωρ-

» γήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ  
» σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται  
» δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψομένου, προσκυ-  
» νοῦντες αὐτὸν σέ μεγαλύνομεν.

**Α**γαλλέσθω τὰ δρυμοῦ ξύλα σύμπαντα, ἀ-  
γιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν, ὑφ' οὗπερ ἔξ  
ἀρχῆς, ἐφυτεύθη Χριστοῦ, τανυθέντος ἐν ξύλῳ  
δι' οὗ νῦν ὑψομένου, προσκυνοῦντες αὐτὸν,  
σέ μεγαλύνομεν.

**Ι**ερὸν ἠγέρθη κέρας θεόφροσι, τῆς κεφαλῆς  
τῶν ἀπάντων ὁ σταυρός· ἐν ᾧ ἀμαρτωλῶν  
νοουμένων, συνθλῆνται τὰ κέρατα πάντα· δι'  
οὗ νῦν ὑψομένου, προσκυνοῦντες αὐτὴν, σέ  
μεγαλύνομεν. *Εἰμὸς ἄλλος.*

**Ο** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσ-  
» γενόμενος θάνατος, διὰ σταυροῦ κατήρηθη  
» ται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγ-  
» γενῆς, κατάρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς  
» ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ δυνάμεις,  
» τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

**Μ**ὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου, εἰσάσας ἀ-  
ναίρεσιμον Κύριε, διὰ σαυρῶ τελείως ἐξήλει-  
ψας, ὅθεν ἡ ξύλον ἔλυσε ποτέ, πικρίαν ὑδάτων  
Μετρίας, προτυποῦν τῆ σαυροῦ τὴν ἐνέργειαν·  
ἦν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

**Α**διαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζόφῳ τοῦ  
προπάτορος Κύριε, διὰ σταυροῦ ἀνέψωσας  
σήμερον· ὡς γὰρ τῇ πλάνῃ ἄγαν ἀκρατῶς, ἡ  
φύσις προκατηνέχθη, παγκλήρως ἡμᾶς πάλιν  
ἀνώρθωσε, τὸ φῶς τὸ τοῦ σταυροῦ σου ὄν  
οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

**Ι**νὰ τὸν τύπον ὑποδείξης, τῷ κόσμῳ προσκυνέ-  
μενον Κύριε, τὸν τῆ σαυρῶ ἐν πᾶσιν ὡς ἐνδοξον,  
ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτὶ ἀπλέτῳ ἠγλαί-  
σμενον, βασιλεῖ πανοπλίαν ἀήττητον· ἦν πᾶ-  
σαι αἱ δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Ἑξαποστιλάριον.

Σ τῶν μαθητῶν ὁρώντων. Λέγεται δὶς.  
Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμενης. Σταυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς ἐκκλησίας. Σταυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα. Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα. Σταυρὸς ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἄλλοτερον Ἑξαποστιλάριον, ὃ λέγεται ἅπασι.

Πρὸς τὴν Ἑκκλησίαν ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸς ὑψῆται σήμερον, καὶ κόσμος ἀγιάζεται. ὁ γὰρ Πατὴρ συνεδρεύων, καὶ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, ἐν τούτῳ χεῖρας ἀπλώσας, τὸν κόσμον ὅλον εἰλκυσας, πρὸς σὴν Χριστέ ἐπίγνωσιν. τὴς ἐν εἰς σὲ πεποιθότας, θείας ἀξίωσον δόξης.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Πᾶσα πνοή, ἰστώμεν σχ. δ' καὶ ψάλλομεν σχρ. προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου.

τοῦ παραδόξου θαύματος, τὸ ζωηφόρον φυτὸν, ὁ σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον. δοξολογήσει πάντα τὰ πέρατα. ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες. ὡ οἶον δῶρημα, τοῖς βροτοῖς κεχαρισται, δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δίς.

τοῦ παραδόξου θαύματος, ὡς βότρυον πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὑψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενο, Σταυρὸς ὁράται σήμερον· δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες ἐλκυσθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος· ὡ ξύλον Ἄχραντον, ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

τοῦ παραδόξου θαύματος· εὖρος καὶ ἰσχύος σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα· ἐν τούτῳ ἔθνη βάρβαρα ἠττηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα ἀνάκτων ἠδραστὰ· ὡ θείας κλίμακος, δι' ἧς ἀνατρέχομεν εἰς ἔρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ ἡν. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον προέρχεται ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου,

καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας. αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες, χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη.

Ψαλλομένης δὲ τῆς μεγάλης δοξολογίας, ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν, καὶ εἰσέρχεται μετὰ τοῦ θυμιατοῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ, καὶ θυμίων τὸν τίμιον Σταυρὸν σταυροειδῶς, αἶρει αὐτὸν μετὰ δίσκου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· καὶ προπορευομένων δύο λαμπάδων, φέρει αὐτὸν μέχρι τῶν βασιλικῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ. Καθεῖσε ἵσταται. Καὶ πληρουμένης τῆς Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγει ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώνως. Σοφία ὀρθῇ. Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ τροπαρίου. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ οὕτως εἰσοδεύει μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ· καὶ ὄντος ἡντρεπισμένης Τετραποδίου, τίθεται ὁ τίμιος Σταυρὸς ἐπάνω, καὶ θυμιατῶν σταυροειδῶς ὁ ἱερεὺς. Εἰθ' οὕτω βαλὼν μετανοίας τρεῖς, καὶ ὅποια καὶ ἔστιν ἡμέρα· καὶ λαβὼν ἐπὶ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν γυμνὸν μετὰ βασιλικῶν κλάδων, ἵσταται ἔμπροσθεν τοῦ τετραποδίου, βλέπων κατὰ ἀνατολάς.

Καὶ λέγει εἰς ἐπήκουον πάντων.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σε, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πρώτης ἑκατοντάδος τοῦ, Κύριε ἐλέησον· σφραγίζοντος τοῦ ἱερέως, ἐν ταῖς ἐνάρεξι μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τρεῖς.

Εἶτα κλίνει τὴν κεφαλὴν, ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχειν τῆς γῆς. Καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἑκατοντάδος.

Ἦνίκα δὲ φθάσει εἰς τὸ ἐννενηκοστὸν ἑβδομον Κύριε ἐλέησον, ὑψοῖ τὴν φωνὴν ὁ ἐκκλησιάρχης. Καὶ αἰσθόμενος ὁ ἱερεὺς τέλος λαμβάνειν τὴν ἑκατοντάδα, σφραγίζει· πάλιν τρεῖς. Εἶτα στραφείς ἐπὶ τὸ νότιον μέρος λέγει·

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, κράτους, ἰσχύος, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπιπλέον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι τοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὰ, καὶ πολέμιον.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας ἑκατοντάδος· καὶ ποιῶ

ὁ ἱερεὺς τὴν δευτέραν ὕψωσιν, ὡς προέγραπται. Εἶθ' οὕτω στραφεὶς ἐπὶ δυσμᾶς, λέγει·

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος, ἡγουν τοῦ Πρωεστῶτος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς τρίτης ἑκατοντάδος. Πληρουμένης δὲ αὐτῆς, στρέφεται ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ βόρειον μέρος, καὶ λέγει·

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν, ὑγείας, καὶ σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

Καὶ γίνεται ἡ τετάρτη ὕψωσις. Καὶ αὐθις γρέφεται κατὰ ἀνατολᾶς, καὶ λέγει·

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Μοιῇ ταύτῃ, ὑγείας, σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πέμπτης ἑκατοντάδος. Μετὰ δὲ τὴν πέμπτην ὕψωσιν, φάλλομεν τὸ Κοντάκιον. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Εἶθ' οὕτω. Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, τρίς. Ψαλλόντων δὲ τῶν ἀδελφῶν, ἀποτίθῃσιν ὁ ἱερεὺς τὸ Τίμιον Ξύλον ἐν τῷ Τετραποδίῳ. Καὶ ἀρχονται προσκυνεῖν ὁ, τε ἱερεὺς καὶ ὁ προεστῶς, βάλλοντες μετανοίας γ'. κατενώπιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, εἶτα ἀσπάζονται αὐτόν. Καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι βάλλουσι μίαν μετάνοιαν. Εἶθ' οὕτως εἰς τοὺς χοροὺς δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Εἶτα εἰσέρχονται οἱ ἀδελφοὶ δύο δύο, κατὰ τάξιν, καὶ προσκυνοῦσι, καὶ ἀσπάζονται ὁμοίως. Ψάλλομεν δὲ καὶ σχρ. ἰδιόμελα, ἕως οὗ προσκυνήσῃσιν οἱ ἀδελφοί.

Ἦχος β'.

Δ εὔτε πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὐς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίσους Θεοῦ πεποίηκε. δεῦτε πιστοὶ ξύλον προσκυνήσωμεν· δι' οὗ ἡξιώθημεν, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντριβεῖν τὰς κάρας. δεῦτε πάσαι αἱ πατρίαι τῶν ἐθνῶν, τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. χαίροις σταυρῆ, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ· ἡ τελεία λύτρωσις· ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται· ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσραηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑπότισσοντες. σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπάζομενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέοντα Θεὸν δοξάζομε λέγοντες· Κύριε ὁ ἐν αὐτῷ σταυρωθεὶς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. α'.

Δ εὔτε λαοὶ τὸ παράδοξον θαῦμα καθορῶντες, τοῦ σαυροῦ τὴν δύναμιν προσκυνήσωμεν· ὅτι ξύλον ἐν παραδείσῳ θάνατον ἐδλάστησε, τὸ δὲ τὴν ζωὴν ἐξήνθησεν, ἀναμάρτητον ἔχον προσηλωμένον τὸν Κύριον. ἐξ οὗ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφθαρσίαν τρυγῶντες κραυγάζομεν· ὁ διάσαυροῦ θάνατον καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα σοι. Ὁ αὐτός.

Η φωνὴ τῶν προφητῶν σε Ἰσαΐα καὶ Δαβὶδ, ἐπληρώθη ὁ Θεὸς ἡ λέγῃσθα· ἡξῆσαι πάντα τὰ ἔθνη Κύριε, καὶ προσκυνήσῃσιν ἐνώπιόν σε· ἰδοὺ γὰρ ὁ λαὸς, ὃς τῆς σῆς ἀγαθῆς, χάριτος πεπλήρωται, ἐν ταῖς αὐλαῖς σε Ἱερουσαλήμ. ὁ σταυρὸν ὑπομείνας ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν τῇ ἀναστάσει σου ζωοποιῶν, φύλαξον ἐ σωσον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. ε'.

Σ ἡμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν, καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς, καταγγέλει ἀνύψωσιν· δι' ἧς, τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς ἔβρανός πολιτεύεται. διὸ εὐχαρίσως βοήσωμεν· Κύριε ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, ἐν αὐτῷ συνυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίας χαρᾶς ἀξιώσον τοῦ ὑμνοῦντάς σε. Ὁ αὐτός.

Ο τετραπέρατος κόσμος, σήμερον ἀγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σε σταυροῦ Χριστοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ κέρας τῶν πιστῶν, συνυψοῦται βασιλέων ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν συντριβέντων τὰ κέρατα. μέγας εἶ Κύριε, ἐν θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις σε, δόξα σοι.

Σ ταυρῆ τοῦ Χριστοῦ, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων λιμῆν, ἐν πολέμοις νίκος, αἰκμημένης ἀσφάλεια, νοσόντων ἰατρῆ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.



**Τ**ῶν προφητῶν αἱ φωναί, τὸ ξύλον τὸ ἅγιον  
πρόκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἡλευθε-  
ρώθη κατάρaxis, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ· ἡ  
δὲ κτίσις σήμερον, ὑψουμένη τούτῃ, συνυφοῖ  
τὴν φωνήν, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτουμένη πλούσιον  
ἔλεος. ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος Δέ-  
σποτα, ἰλασμός γενοῦ ἡμῶν, καὶ σῶσον τὰς  
φυχὰς ἡμῶν. Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

**Η** φωνὴ τῆ προφήτε σὺ Μωϋσέως, ὁ Θεός.  
πέπλήρωται ἡ λέγισσα· ὄψεσθε τὴν ζωὴν ἡμῶν  
κρεμαμένην ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν·  
σήμερον σταυρὸς ὑψοῦτε, καὶ κόσμος ἐκ πλά-  
νης ἡλευθέρωται· σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀ-  
νάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς  
γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαβιτικαῖς ὑ-  
μνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· εἰργάσω  
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, σαυρὸν  
ἔξ τῆς ἀνάστασιν δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὲ ἔξ  
φιλόανθρωπε, παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ μετὰ τὸ προσκυνῆσαι πάντας· λέγει ὁ ἱερεὺς  
Σοφία, Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα. ἀντίφωνον α'. Ἦχος α'.

Ὁ Θεός ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλι-  
πές με; Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παρα-  
πτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος β'.

Ἰνα τί ὁ Θεός ἀπίσω εἰς τέλος;

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλ-  
λοντάς σοι, ἀλληλοῦσια.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς.

Ὁρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς.

Ὁ δὲ Θεός βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς.  
Δόξα. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς.  
Καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστίν.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰσοδικόν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ  
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Ἰρῖσαγίου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος βαρῦς.

Ὑψοῦται Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους α'. Ἀδελφαί, ὁ λό-  
γος ὁ τοῦ Σταυροῦ. Ἀλληλοῦσια. ἦχος α'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Στχ. Ὁ δὲ Θεός βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Συμβούλιον ἐποίησαν.  
Κοινωνικόν. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προ-  
σώπου σου Κύριε.

Ἰστέον ὅτι ἡ ἂν ἡμέρα τύχη ἡ Σεβάσμιος αὐτῆ  
Ἐορτῆ, εἴτε Κυριακῆ, εἴτε Σαββάτω, τυρόν, ἢ ὠόν,  
ἢ ἰχθύν οὐκ ἐσθίωμεν, εἰμὴ μόνον ἔλεον καὶ οἶνον. Ὁ-  
ρα, ὅτι ταύτην τοῦ Σταυροῦ τὴν νηστείαν, περιεκτι-  
κὴν ἔχει, καθὼς τινες παραδιδόασιν, τὴν ποιότητα  
μὲν παραδηλῶν τῶν βρωμάτων, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς ὥ-  
ρας. Σαββάτω μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Ὁ Ἀπόσ. Ἀδελ-  
φοί, βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν. Ζῆτε τῇ γ'. τῆς β'.  
ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα. Εὐαγγ. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς  
τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐγὼ ὑπάγω καὶ  
ζητήσετέ με. Κυριακῆ μετὰ τὴν Ὑψωσιν, ἀναγινώ-  
σκειται τὸ Συνοδικόν τῆς ς'. Συνόδου ἐν τῇ μεγάλῃ  
Ἐκκλησίᾳ. Ὁ Ἀπόσ. Πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοί, εἰ-  
δότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος. Ζῆτε Κυριακ. κἀ.  
Ἀλληλοῦσιον. ἦχος β'. Οἱ ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ἐνδύ-  
σονται δικαιοσύνην. Εὐαγγέλ. κατὰ Μάρκον. Εἶπεν  
ὁ Κύριος, ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν. Ζῆ  
τε Κυριακ. γ'. τῶν Νηστεϊῶν. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν  
Κύριον.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἀπ' τῆς β'. ἡ τις Κυριακῆ μετὰ  
τὴν Ὑψωσιν ἐστίν. ἔεται ἀναγινώσκεισθαι τὸ κα-  
τὰ Λευκᾶν ἅγιον Ἐγγέλιον, τότε γὰρ καὶ ἡ ἰσημε-  
ρία γίνεσθαι, δ. εἶται Νέον ἔτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'.

Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σχ. 5'. καὶ ψάλλομεν σχρ. προσόμοια, τῆς ἑορτῆς τρία, καὶ τοῦ ἁγίου τρία.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

**Χ**αίροις ὁ ζωηφόρος σταυρὸς, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, τὸ τῆς ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξήφάνισται, ἡ φθορὰ καὶ κατήρηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· ὄπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα μαρτύρων ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωραύμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

**Χ**αίροις ὁ τοῦ Κυρίου σταυρὸς, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσσων ἐχθροὺς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε· ἡμῶν ἡ βοήθεια, βασιλεὺν κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια, ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος, ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς ποιμενόμεθα, ὄπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὁ περιέπυσιν ἄγγελοι, Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

**Χ**αίροις ὁ τῶν τυφλῶν ἀδηγός, τῶν ἀσθενούντων ἰατρὸς ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας, σαυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἡ ἀρὰ καὶ ἐξήνθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορῶντές σε, ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σε, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀρῶμενοι πλυσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα τοῦ Μάρτυρος ἦχος α'.

Τῶν οὐρανόων ταγματῶν.

**Τ**ὸν ἀλητήριον μάρτυρα κατεπολέμησας, τῇ  
(Μην Σεπτέμ.)

πανακλίμῳ πίστει, τοῦ σωτήρος θεόφρον, βασάνους ὑπομείνας, ὅθεν σοφὸς, τοὺς βαρβάρους ἐπέστρεψας, πρὸς τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ ποιητὴν, καὶ δοξάζουσιν αὐτὸν εὐσεβῶς.

**Τ**ὰ ἀκροθίνια μάρτυς ἐκ τῶν βαρβάρων Χριστῷ, δόξαν προσάξας ὠφθης, ἀθλητὰ Θεηγόρε, θανὼν ὑπὲρ Τριάδος, ὅθεν σαφῶς, καὶ τὸ στέφος ἀπειλήσας, καὶ ὡς φωστὴρ διαλάμπεις θεοπρεπῶς, ἐν τῷ κόσμῳ ἀξιάγαστε.

**Τ**ὴν εὐσεβῆ πανοπλίαν ἀμφιασάμενος, προπολεμῶν ἐδείχθης, Χριστοῦ τοῦ βασιλέως, Νικήτα ἀθλοφόρε, ὡς περ ποτέ, Γεδεὼν ὁ παγκράτιστος, τῶν ἀλλοφύλων τὰ στίφη καταβαλὼν, ῥωμαλέα παρόρησιά σου.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

**Φ**ωστῆρα τῶν μαρτύρων σε ἐγνωμεν, Νικήτα τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὰ· σὺ γὰρ τοῦ ἐπὶ γῆς ἀξιώματος, τὴν δόξαν καταλείψας, καὶ πατρικὴν ἀθείαν βδελυξάμενος, τοὺς θεοὺς αὐτῶν συνέτριψας καὶ νικητικῶς τοὺς βαρβάρους καταισχύνας, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸ μάρτυριον τῆς ὁμολογίας ἐπλήρωσας, καὶ ζῆλιώτης τοῦ ἐπουρανοῦ Θεοῦ γέγονας, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν τὸν εὐεργέτην τῆ παντός, τῆ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

**Τ**ῶν προφητῶν αἱ φωναὶ, τὸ ξύλον τὸ ἁγίον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἡλευθέρωθη κατάρας, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἄδამ· ἡ δὲ κτίσις σήμερον, ὑψομένου τούτου συνυψοῖ τὴν φωνὴν, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτουμένη πλυσίον ἔλεος. ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμετρητος Δέσποτα, ἱλασμὸς γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, προκείμενον ἦχος βαρῆς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανόῳ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.

Στχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Στχ. Τί σοι ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Εἰς τὸν Στίχον στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

**Σ**ταυρὸς ἀνυψόμενος, τῷ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἀχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείνας γὰρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεσθαι, ἠξίωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, ἄκραν συγκατάβασιν.

**Μ**Στχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.  
ωσῆς προετύπη σε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλήκ τὸν τύραννον, σταυρὲ τίμιε, τῶν πιστῶν καύχημα, ἀθλητῶν στήριγμα, ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν ὁσίων διάσωσμα. διό σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἡ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

**Σ**Στχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.  
ταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, ἀγγέλων γηθόμεναι· σήμερον ὑψούμενος θείῳ νεύματι, ἀνυψοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῆ βρώσεως, ἀπωσθέντας, καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας· ὅθεν σε καρδίᾳ καὶ χεῖλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἀγιασμὸν ἀρυόμεθα· ὑψοῦτε βοῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, θείον ὑποπόδιον.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

**Τ**ῆς νίκης ἐπώνυμος, ἀνεδείχτης μάρτυς Νικῆτα πανσεβάσμιε, ἐν σαδῶ κηρύξας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐναντίον βασιλέων καὶ τυράννων, αὐτὸν ὁμολογήσας· διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ τῶν φιλοχρίστων ἀνάκτων, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, πρὸς τὸν μόνον φιλόανθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

**Η** φωνὴ τοῦ προφήτου σε Μωϋσέως ὁ Θεὸς πεπλήρωται ἡ λέγῃσα· ὄψεσθε τὴν ζωὴν ἡμῶν κρεμαμένην ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. σήμερον σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαδितिκοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· εἰργάσω σιατηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, σταυρὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν· δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. τοῦ ἀγίου, ἤχος δ'.

**Ο** μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύον σε, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ν**Ἦ τὸ παρόν. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.  
νικήσας τῶν βαρβάρων ἀθλοφόρε τὴν ἐφοδον, τοῦ σταυροῦ τῇ δυνάμει ἀηττήτω, τὸ ὑστερον, δαιμόνων κατέβαλες ὄφρυν, γενναίᾳ τῇ ἐνστάσει σου σοφῆ, καὶ νικήσας ὦ Νικῆτα, βραβεῖα εἴληψας νίκης ἀξίως. δόξα τῷ σέ ἰσχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ τὴν σεπτῆν σαφεί μνήμην δοξάσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον ἢ συνήθης στιχαλ. Μετὰ τὴν α. στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Σ**ταυρὸν ὡσπερ θώρακα ἀναλαβόμενος, πρὸς πάλιν ἐχώρησας τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, Νικῆτα τρισόλβιε· ὅθεν ἐξαφανίσας, ἀσεβῶν δυναστείαν, ἔπαθλον ἐκομίσω, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν, πρεσβεύων λυτρωθῆναι πειρασμῶν, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν ὁμοίον Ὑμνον προκατάλαβε.

**Ε**ν σοὶ τρισμακάριστε, καὶ ζωοδότα σταυρὲ,

λαοὶ εὐωχούμενοι, συνεορτάζουσι μετὰ αὐ-  
λων χορῶν τάξεις ἀρχιερέων εὐλαδῶς ἀνυ-  
μνοῦσι, πλήθη τε μοναζόντων ἀσκητῶν προσ-  
κυνοῦσι, Χριστὸν δὲ τὸν σταυρωθέντα πάν-  
τες δοξάζουεν.

Μετὰ τὴν 6' στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

**Ω** θαῦμα φοβερόν, ἔ παράδοξον τέρας, πῶς  
ἔφερες πληγὰς, ἀνυποίσεις Νικητὰ, ἔ πάσχων  
ἐκραύγαζες, πρὸς τυράννους ἀγνώμονας, οὐ  
χωρίζομαι τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ἀγάπης, ἔ-  
περ σέβομαι, σταυρὸν καὶ τίμια πάθη, δι' ὧν  
κόσμος σέσωσται.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Υ** ψούμενον Χριστέ, τὸν σταυρὸν σου ἠ κτί-  
σις, ὀρῶσα συνυψοῖ, τὴν φωνὴν ἀνυμνοῦσα,  
τὸ πάθος τὸ ἐκαύσιον, σοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ  
ἡμῶν, καὶ δοξάζουσα, τὴν ἐκ νεκρῶν πανα-  
γίαν, σοῦ ἀνάστασιν, δι' ὧν παρέσχες τῷ κό-  
σμῳ, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς η'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν καὶ  
τοῦ ἀγίου εἰς ς'. ὁ Κανὼν τοῦ ἀγίου, οὐ ἢ ἀκροστιχίς  
Νίκης σε μέλπω τὸν φερόνυμον πρόμον.

Θεοφάνους, Ὡδὴ α'.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

**Ν**εκρώσας τὸ τῆς σαρκὸς μου φρόνημα, τὸν  
νοῦν καταύγασον, φωτιστικῇ λαμπρότητι τὴν  
σὴν, ἀνυμνήσαι πανήγυριν, ὡς νικητῆς πανά-  
ριστος, καθικετεύων ὦ Νικητὰ Χριστόν.

**Ἰ**ὸν τὸν ἐκ τῶν παθῶν γενόμενον, ἀποτιθέ-  
μενος, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέμεινας στερρῶς, ἔ  
χιτῶνα τὸν ἐντιμον, μαρτυρικῶς ἐνδέδυσαι,  
ἐκ σῶν αἱμάτων ὑφαινόμενον.

**Κ**αινήντε καὶ θαυμασίαν ἔδειξας, ὁδὸν  
ἀθλήσεως, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ξύλῳ προσπαγεῖς  
ἀπαρχὴ γὰρ γεγένηται, τῆς τῶν μαρτύρων  
δέσποτα, ὁμολογίας καὶ στερρότητος.

Θεοτοκίον.

**Η** πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε, συγ-  
καταβάσεως, ἀνατολὴν καὶ ἥλιον ἔ φῶς, μυ-

στικῶς σε καλούμενον, ὑπερφῶς ἐξήστραψε,  
διπλοῦν τῇ φύσει τὸν φιλόνηρον.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

**Σ**τερρότητι τῆς ψυχῆς, τὰς τῶν τυράννων  
ἀπειλάς ἔφερες, μάρτυς Χριστοῦ ἐνδοξε, θεία  
δυναστεία ῥωννύμενος.

**Σ**αρκὸς σε τὸν σκορπισμόν, καὶ τῶν μελῶν  
τὴν ἐκκοπὴν ἠνεγκας, μάρτυς Χριστοῦ πα-  
νεύφημε, ἄ σε τὴν ψυχὴν συνεκρότησαν.

**Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ὁ τῶν μαρτύρων τοῦ  
Χριστοῦ σύλλογος, μνήμην τὴν σὴν σήμερον,  
ἐπιτελεσμένην θεώμενος.

Θεοτοκίον.

**Μ**αρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας καὶ σε-  
πτὸν σκῆνωμα, τὰ χαλεπὰ τραύματα, τῆς  
ἐμῆς καρδίας θεράπευσον.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Τ**ῶν πόνων μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρ-  
κός, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν παραδείσῳ τρυ-  
φήν, ἀξίως ἀπέιληφας στέφος ἀθανασίας, ἐκ  
Θεοῦ δεδεγμένος ὄθεν καὶ ἰαμάτων, ποτα-  
μοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι  
μάρτυς τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, τὸ αὐτό, καὶ νῦν Θεοτοκ. ὁμοιον.

**Τ**αχὺ προκατάλαβε, πρὶν δαλωθῆναι ἡμᾶς,  
ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡ-  
μῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἀνελε τῷ σταυ-  
ρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. γνώτωσαν  
πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἢ πίστις πρεσβείαις  
τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόνηρον.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

**Ε**νηδόμενος Κυρίου τῇ θεωρίᾳ, καὶ ταῖς αὐ-  
τοῦ λαμπρότησιν, ἐντρυφῶν ὁ μάρτυς, πά-  
σχων οὐκ ἠσθάνετο, καὶ χαίρων ἐκραύγαζε,  
δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

**Λ**ελυτρωμένος τῷ αἵματι τοῦ δεσπότου, ὁ  
ἀθλητῆς Νικήτας, τὸ ἴδιον αἷμα, χαίρων  
προσκομίζει Χριστῷ δι' ὃν ἀναιρούμενος, δά-  
ξα σοι Θεέ μου ἐκραύγαζε.

**Π**επυρσευμένος τῷ ἔρωτι τοῦ Σωτῆρος, εἰδωλικὴν ὁ Μάρτυς, κατεπάτησε ρλόγα, πᾶσάν τε δαιμόνων ἰσχὺν, κραυγάζων τῷ Κτίσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

**Ω**ραϊσμένος ποικίλη φωτοχυσία, ὁ οὐρανὸς ὁ ἔμφυχος, σοῦ τοῦ βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστέ, Παρθένος ἡ Ἄχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

**Τ**ίς δύναται λαλεῖν, σοῦ Νικῆτα τὰ ἔπαθλα; πανεύφημε ἔ στεφάνους, οὐς δωρεῖται Χριστός σοι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθλήσαντι;

**Ο**ἱ μάρτυρες ἐν γῆ, τοὺς ἀγῶνας ἀνύσαντες, οὐράνιον ἐν ὑψίστοις, παρὰ σοῦ ζωοδότα, τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβον.

**Ν**ῦν λάμπεις ὡς φωστῆρ, ὦ Νικῆτα πανεύφημε, φῶς δεύτερον χρηματίσας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, ἐνδοξῶς παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

**Φ**ῶς ἄχρονον ἡμῖν, ὑπὸ χρόνον γενόμενον, ἐγέννησας Θεομητορ, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, ἔ κόσμον κατεφώτισας.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι μεσὰ φωνῆς.

**Ε**θέλχθης, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Κτίσαντος ἐνδοξε, καὶ τὰς ἐκεῖθεν ἐμφάσεις, δεδεγμένος μάκαρ ἀνεπτερώθης, ἔ θανάτῳ καταφρονῶν αὐτῷ προσεχώρησας.

**Ρ**εόντων, λογισμῷ χρησάμενος σώφρονι, τὰ μὴ κινούμενα μάρτυς, προτιμήσας σῶμα σε ταῖς βασάνοις, ὦ Νικῆτα, μετ' εὐφροσύνης χαίρων παρέδωκας.

Θεοτοκίον.

**Ω**ς μῆλον, ἐν τῷ ὄρυμῳ σε μόνην εὐράμενος, καὶ καθαρῶτατον κρίνον, ἔ κοιλάδων ἀνθος ὦ Θεομητορ, ὁ νυμφίας, ὁ νοήτορ ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Κοντάκιον ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

**Τ**ῆς πλάνης τεμῶν, τὸ κράτος τῇ ἐνστάσει

σου, καὶ νίκης λαβῶν, τὸ στέφος τῇ ἀθλήσει σου, τοῖς ἀγγέλοις ἐνδοξε, συναγάλλη Νικῆτα φερώνυμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

**Γ**νώσιν ἐνθεις τῇ ψυχῇ μου, καθαρὸν με τὴν φρένα, καὶ τῶν σῶν ἐντολῶν ἐργάτην σῶτερ ἀνάδειξον, ἵνα ἰσχύσω καταπαλαῖσαι τὰς ποικίλας τῶν παθῶν μου ἐπαναστάσεις, νικητικὸν ἀπαθείας βραβεῖον τε δέξασθαι, πρεσβεύεις τοῦ σοῦ γενναίου ἀθλοφόρου Νικῆτα φιλήθρωπε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἡμᾶς ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ συνεκαλέσατο· πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΕ'. Ἀθλησις τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Νικῆτα.

Στχ. Φλέγη Νικῆτα, καὶ γίνη νικηφόρος.

Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν, πυρφόρος νικηφόρος.

Πέμπτη καὶ δεκάτη καμίνῳ βλήθη Νικῆτας.

**Ο**ὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς ἐν τῇ χώρα τῶν Βαρβάρων, τῶν καλουμένων Γόθων, πέραν τοῦ Ἰστροῦ· οὐ μὴν ἐκοινωνεῖ τοῖς βαρβάροις, ἀλλὰ τῶν εὐσεβούντων ἦν, ὡς καὶ γένει καὶ περιουσίᾳ προέχων· οὗτος συλληφθεὶς ὑπὸ Ἀθαναρίχου ἄρχοντος τοῦ Ἐθνους, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ αἰκισθεὶς σφύδρα, διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου Πρεσβυτέρου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στχ. Ζήσας ὁ Φιλόθεος ὡς Θεῷ φίλον.

Ζωὴν ἀληκτον εὔρε σὺν Θεοῦ φίλοις.

**Ο**ὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ χωρίου Μύρμηκος καλουμένου, θέματος Ὁφικίου, τοῦ μητρικοῦ ὀνόματος κατάλλων τὴν κλήσιν ἔχων. Θεοφιλα γὰρ ἐλέγετο· γάμῳ δὲ προσομιλήσας, καὶ παίδων πατὴρ γεγονώς, τῆς ἑρωσύνης καταξιούται. καὶ ἔκτοτε νηστεύων, καὶ ταῖς προσευχαῖς προσκαρτερῶν, θαυμάτων μεγίστων αὐτουργὸς γέγονεν· ἐξ ἀπόρων πεινῶσιν ἄρτον παρέσχε, καὶ ποτάμιον ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλε, καὶ λίθον μέγιστον λόγον μετέθηκε, καὶ μετὰ ἐνιαυτὸν τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ μετατιθέμενος ἐν ἑτέρῳ τόπῳ, τὰς χεῖρας ὡσεὶ ζῶν ἐκτείνας, καὶ τῶν ὤμων δραξάμενος τῶν δύο ἱερέων τῶν βουλομένων αὐτὸν μεταθῆναι, ἀνέστη, καὶ τρεῖς βάσεις βηματίσας, κατεπέθη ἐν ᾧ τόπῳ καίται· δεξὴ καὶ βλύζει πηγὴν ἀέννησον μύρου,

θαυμαστήν τινα καὶ ἐξαισίον καὶ ξένην τῆς πολιτείας αὐτοῦ παρέχων ἀπόδειξιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ Μίμων.

Στχ. Βάπτισμα παῖξαι προτραπείς, παίζεις πλάνην.

Ῥύπτῃ δὲ Πορφύριε, καὶ τέμνη ξίφει.

**Ο**ς ὑπὸ Ἰουλιανοῦ κελευσθεὶς τῶν γενεθλίων αὐτοῦ τελουμένων διασύρει, καὶ καταπαῖξαι τὰ Χριστιανῶν, ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν εἰς ὕδωρ καταδύσθαι, καὶ βαπτίζεσθαι, ἐξεβόησε· βαπτίζεται Πορφύριος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἀναδύς, καὶ ἐνδυσάμενος ἱμάτια λευκά, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, καὶ παρρησιασάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εὑρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀκακίου ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στχ. Τιμῶντες ἡμεῖς εὑρεσιν σοῦ λειψάνου,

Εὔροισεν Ἀκάκιε τῶν κακῶν λύσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Μάξιμος ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Θεὸν θεωρῶν σοὶ προτείνοντα στέφος,

Τὴν σὴν προτείνεις Μάξιμε ξίφει κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ ἅγαι δύο Κόραι ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Γνώμην ἔχουσαι καὶ προθυμίαν μίαν,

Κόραι δύο κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εὑρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Στχ. Εὐρημα κοινόν ὁ Στέφανος τῇ χτίσει,

Θεοῦ μεγίστου πρωταγωνιστῆς μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν σὺν τῷ Νικήτᾳ ἀθλησάντων.

Στχ. Ἀθλοῦσι πληθὺς εὐσεδῶν ἐν Γοθθία,

Τὴν βάρβαρον ῥίψαντες ἐκ ποδῶν φρένα.

Ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Βησσαρίων ἀρχιεπίσκοπος Λαρίσσης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Γῆθεν μεταστάς Βησσαρίων εἰς Πόλον,

Κακεὶ ἀρητῆρ ἐστὶ σὺν θυηπόλοις.

Ὁ ὁσιος Γεράσιμος ὁ κτήτωρ τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος, τῆς ἐπονομαζομένης Σουρβίας, ἥτις καλεῖται πλησίον τῆς ἐν Ζαγορά Μακρινιτζῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Χριστὸς γέρας σοὶ τῷ Γερασίμω ἄνω,

Κεδνὸν δέδωκε τῶν ἰδρώτων σου χάριν.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Κρής, ὁ μαρτυρήσας ἐν τῇ νέᾳ Ἐφέσῳ αἰωῖά (δρα εἰς τὸ νέον λειμονάριον).

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

**Ν**ῦν ἀπροσίτῳ, τῇ λαμπηδόνι καταυγαζόμενος, μάρτυς τοὺς ὑμνοῦντας νῦν τὴν σὴν ἑορτὴν, τῷ φωτί σου καταλάμπρυνον· εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων ἕ Κύριος.

**Υ**περηγάσθη, σοῦ τὴν ἀνδρείαν τὰ στρατεύματα, μάκαρ, τῶν ἀγγέλων βλέποντα καρτερῶς, ἐναθλοῦντά σε, καὶ λέγοντα· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

**Μ**ετὰ τῆς ἄνω, χοροστασίας ὁ ἀσώματος, χαῖρε Θεοτόκε πάναγνε Γαβριήλ, ἀγαλλόμενος κραυγάζει σοὶ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χείρας ἐκπετάσας.

**Ο**λόκληρον θῦμα καὶ δεκτὸν, σαυτὸν προσήγαγες μάρτυς ἀήττητε, καὶ ὀλοκάρπωμα γέγονας, εὐωδίας τῷ Δεσπότῃ σου, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, μετ' εὐφροσύνης βοῶν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ν**ομίμως ὡς θεὸς ἀριστεύς, ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας καταστρεψάμενος, ἀξίως εἴληφας στέφανον, τὸν τῆς νίκης τὸν ἀμάραντον, ἐκ ζωηφόρου δεξιᾶς, ἧ νῦν παρέστηκας, ἀναμέλτων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Π**οθήσας ἀσχέτως τὸν Χριστὸν, τῷ τούτου αἵματι, τὸ σὸν κατέμιξας, κατατεμνόμενος μάσιξι, καὶ ποικίλως ἀναιρούμενος· ὥπερ καὶ νῦν, ὡς μιμητῆς συμβασιλεύεις βοῶν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

**Ρ**ύπον τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν, Χριστὸν κυήσασα, τὸν μόνον Ἀχραντον, σαφῶς ἀπέπλυνας Ἀχραντε, Θεοτόκε παναμώμητε ἕ Χερουδίμ καὶ Σεραφίμ, γέγονας ὑπερθεν, τῶν βοῶντων· πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Δίθος ἀχειρότμητος.

**Ο**λον ἑμαυτὸν σοὶ προσφέρω, Θεομακάρισε Νικήτα, ἵνα σε πλουτίσω προστάτην, πρὸς τὸν

δεσπότην σώζειν δυνάμενον, ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ σωτηρίας θεῖον πρόξενον.

**Μ**άρτυς ἀληθῶς χρηματίσας, τῆς ἀληθείας ἀθλοφόρε, τῇ ἐνυποστάτῳ καὶ σεπτῇ, νῦν ἀληθεία χαίρων παρίστασαι, τὰ τῶν ἀγώνων ἐπαθλα, σὺν παρρησίᾳ κομισάμενος.

**Ο**ρμῶ γαλιηνῷ προσωρμίσθης, ἀναπαυσάμενος τῶν πόνων, καὶ στεφανηφόρος χορεύεις, ἐν παραδείσῳ μετὰ μαρτύρων Χριστοῦ· δι' ὃ ὡς θεοδόξαστον, πάντες ἀξίως σέ δοξάζομεν.

**Ν**έμοις μοι τὴν ἀφθονον χάριν, τῷ τῶν ἐπαίνων σοι τοῖς λόγοις, πλέξαντι προθύμως στεφάνους, ρυόμενός με τῆς ἀμαρτίας μου, καὶ τῶν δεινῶν με πράξεων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

**Ν**όμων τῶν τῆς φύσεως δίχα, τὸν νομοδότην ἀποτίκτει, σάρκα γεγονότα ἀτρέπτως, δι' εὐσπλαχνίαν ἀνεξιχνίαστον, εὐλογημένη Ἀχραντε, δυσὶν οὐσίαις γνωριζόμενον.

Ἑξαποστολιᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

**Ω**ς ἐτροπῶσω πάνσοφε, τοῦ σταυροῦ τῇ δυνάμει, βαρβαρικὴν θρασύτητα, καὶ τυράννων μανίαν, στήσον γενναῖε Νικητὰ, ἡμῶν ταῖς εὐχαῖς σου, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, ἡ παθῶν τὰς ἐφόδους, ἀμαρτιῶν, λύσιν παρεχόμενος ἀθλοφόρε, ὡς παρρησίαν ἀπλετον, πρὸς Θεὸν κεκτημένος.

Τῆς Ἑορτῆς. Τῶν Μαθητῶν ὁράντων.

**Σ**ταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκημένης, σταυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς ἐκκλησίας, σταυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα, σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα, σταυρὸς ἀγγέλων ἡ δόξα, ἡ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τὸν εἰρ. εἰρ. ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

**Σ**ήμερον τοῦ Χριστοῦ, ὁ σταυρὸς ἀνυψοῦται, τὸ ζωηφόρον ξύλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη, πάντας ἀνακαλούμενος.

Στχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

**Χ**αίροις τὸ τῶν πιστῶν, φυλακτήριον θεῖον,

ἀπροσμάχητον τεῖχος, σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

Στχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

**Δ**εῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ ζωηφόρον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Δόξα. ἤχος πλ. β'.

**Σ**ήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, τῇ σῇ ἀθλοφόρε ἀγάλλεται ἀθλήσει, ἡ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραϊζομένη, Χριστομάρτυς βοᾷ σοὶ θεράπον Χριστοῦ, καὶ προσάτα θερμότητε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

**Σ**ήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς, καταγγέλει ἀνύψωσιν· δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται. διὸ εὐχαρίσως βοήσωμεν· Κύριε ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανοῦ χαρᾶς ἀξίωσον, τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἀγίου. Προκείμενον. ἤχος βαρύς. Εὐφρονήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. εἰρ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός. Ὁ Ἀπὸς. Πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ. Ζητεῖ Ὀκτωβρίῳ κς'. Ἀλληλούϊα. Δίκαιος ὡς φοινῖξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

### Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΣΤ'.

Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου  
Εὐφημίας

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν εἰρ. ε'· καὶ ψάλλομεν εἰρ. τῆς ἑορτῆς. ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

**Ω**φθη ἡ τῷ ξύλῳ πονηρὰ, γεῦσις ἐν Ἐδέμ τοῖς γενάρχαις, συμβᾶσα πάλαι δεινῶς, θάνατον εἰσάξασα, παντὶ τῷ γένει βροτῶν, ἀλ-

λά νῦν πρὸς ἀκήρατον, ζωὴν καὶ ἀμείνω, λή-  
ξιν ἀνεκλήθημεν, διὰ τοῦ θεοῦ σταυροῦ ὃν  
περ ἀνυψοῦντες ὑμνοῦμεν, τὸν ἀνυψωθέντα  
ἐν τούτῳ, Κύριον, καὶ κόσμον συνυψώσαντα.

**Η** ρας τὸ πλανώμενον σωτήρ, πρόβατον ἐπ'  
ῶμων ἕ τοῦτο, τῷ σῶ προσήγες Πατρί, διὰ  
τοῦ τιμίου σου, καὶ ζωηφόρου σταυροῦ, καὶ  
ἀγγέλοις ἠρίθμησας, ἐν Πνεύματι θεῷ· ξύλον  
γὰρ ἀντέθηκας, ἀντὶ τοῦ ξύλου Χριστέ· ὃν  
νῦν ἀνυψοῦντες ἐν πίστει, σέ τὸν ἐν αὐτῷ ὑ-  
ψωθέντα, καὶ ἡμᾶς ὑψώσαντα δοξάζομεν.

**Σ** τῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τῆ Θεοῦ, πράξεις κο-  
μῶντες ἐνθέοις, καὶ τὸν κρανίου πιστοὶ, χῶ-  
ρον ἐποπτεύσωμεν, καθαρωτάτῳ νοί· καὶ ὑ-  
ψούμενον βλέψωμεν, βροτοὶ σὺν ἀγγέλοις,  
ξύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεός, χει-  
ρας ἐκουσίως ἀπλώσας, εἰλκυσεν ἐξώγησε  
πάντας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἡμᾶς ἀνύψωσεν.

**Π** αρθενίας ἐν κάλλεσι, καὶ μαρτύρων ἐν αἵ-  
μασι, τὴν ψυχὴν λαμπρύνασα μάρτυς ἐνδοξέ,  
κατηγγυήθης τῷ κτίσαντι, τηροῦντί σε ἀφθο-  
ρον, εἰς αἰῶνα ἀληθῶς, περὶ τοῦτον χορεύου-  
σα, σὺν στρατεύμασιν, ἀρχαγγέλων ἀγγέλων,  
ἀποστόλων, προφητῶν τε καὶ μαρτύρων, χο-  
ροστασίαις πανεύφημε,

**Κ** αὶ τροχοῖς ὁμιλήσασα, ἕ θηρσί προσπα-  
λαίσασα, καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι στομοθεῖσά σε,  
τὸν λογισμόν θεῷ Πνεύματι, τοῦ σκότεις τὸν  
ἀρχοντα, ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, ἀνδρικῶς  
ἐναπέπνιξας, ἕ ἀνέδραμες, νοητοὺς πρὸς θα-  
λάμους ὡσπερ προῖκα, τῷ νυμφίῳ σε Παρ-  
θένε, προσαγαγοῦσα τὴν ἀθλησιν.

**Κ** αὶ θανοῦσα ἀείζων, τῶν αἱμάτων τὴν  
πρόσχυσιν, εἰς Κυρίου αἰνεσιν μάρτυς ἐβλυ-  
σας· τοὺς μὲν πιστοὺς καταρδεύσασα, ἕ γνώ-  
σει φωτίζουσα, τοὺς ἀπίστους δὲ ἐχθροὺς, ἐν  
αὐτοῖς ἀποπνίγασα. ὄθεν τόμος σοι, ἐμπιστεύε-

ται θεῖος, ὃν φυλάττεις, καὶ κρατύνεις εἰς  
αἰῶνας, τῆς ἐκκλησίας τὰ δόγματα.

Δόξα, ἤχος πλ. β'. Ἐνατολίου.

**Η** διηνησιμένη ταῖς ἀρεταῖς, ἕ πεφωτισμένη  
τὸν λογισμόν, ἕ μῦρα προχέουσα ἐν ταῖς  
καρδίαις τῶν πιστῶν, ἕ ἐκ τῆς ἐώας ἀνατεί-  
λασα ὡς ἀστὴρ φαεινός, ἕ ἀθροισμόν ποιήσα-  
σα, διὰ τῆς τῆ ἀγίας Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως,  
τῶν θεῶν πατέρων, μὴ διαλίπης ὑπὲρ ἡμῶν  
δυσωποῦσα τὸν Κύριον, Εὐφημία πανένδοξε,  
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

**Ο** τετραπέρατος κόσμος σήμερον ἀγιάζεται,  
τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σε σταυροῦ Χρι-  
στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ τὸ κέρασ τῶν πιστῶν  
συνυψοῦται βασιλέων ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῶν δυσ-  
μενῶν συντριβέντων τὰ κέρατα. μέγας εἶ Κύ-  
ριε, ἕ θαυμασὸς ἐν τοῖς ἔργοις σου, δόξα σοι.

Ἀπόστ. ε. χρ. ἤχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

**Ρ** απίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σαύρωσιν μα-  
κρόθυμε, καὶ ὄνειδη, θέλων πάντας ἐκ χει-  
ρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωο-  
δότης, καὶ πανοικτίρμων καὶ φιλόθρωπος.

Στχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

**Τ** τιμῶ σου τὸν σταυρὸν ἀγαθὲ, τοὺς ἥλους  
ἕ τὴν λόγχην σωτήρ· δι' ὧν πάντας ἐλυτρώ-  
σω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, ἕ πάντων  
εὐεργέτης, μόνε φιλόθρωπε σωτήρ ἡμῶν.

Στχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

**Σ** ταυρῷ προσηλωθεὶς δι' ἐμέ, σωτήρ μου ὑ-  
περάγαθε, ἐρραπίσθης, ἕ ὑβρίσθης Λυτρωτὰ,  
καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ λόγχη ἐκεντήθης, ἕ  
πάντα φέρεις ἀναμάρτητε.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

**Π** ᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν τῆς  
πανευφήμου Εὐφημίας· ἅπαν γένος, καὶ ἡλι-  
κία πᾶσα, Νεανίσκοι καὶ Παρθένοι, τὴν Χρι-  
στοῦ Παρθενομάρτυρα ἐγκωμίοις κατασέψω-  
μεν. νομίμως γὰρ ἀνδρῖσαμένη, ἕ τὸ χαῖνον  
τοῦ θήλειου ἀπορρίψασα, δι' ἀθλητικῶν πό-



νων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τὸν νυμφίον ἕξ Θεόν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

**Ο**νπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο ἕξ Δαυὶδ ὁ μελωδὸς, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον σταυρὸν σοι Χριστὲ ὁ Θεός· σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνούμεν χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα· Κύριε σὺν τῷ ληστῇ, τῆς βασιλείας σὺ ἀξιώσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας. ἤχος δ΄.

**Η** ἀμνάς σὺ Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, ἕξ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· ἕξ πάσχω διὰ σὲ ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα ἕξ ζήσω ἐν σοί. ἀλλ΄ ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχεσθαι τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ τὸ παρόν. ἤχος γ΄. Θεΐας πίστεως.

**Λ**ίαν εὐφρανας τοὺς ὀρθοδόξους, ἕξ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν· μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Σῶσον Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἢ συνήθης σιχολ. μετὰ τὴν ἀ. σιχολογίαν Κάθισμα τῆς ἀγίας.

ἤχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

**Τ**ὸν νυμφίον σὺ Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ τὴν λαμπάδα σὺ φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

ἤχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

**Σ**ταυρὸν ἕξ θάνατον παθεῖν ἐλόμενος, μέσον νῆς κτίσεως τοῦτον κατέπηξας, ὅτε ἠυδόκησας σωτῆρ, τὸ σῶμά σου προσηλώσας. τότε ἕξ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτίνας ἀπέκρυψε, ταῦτα ἕξ ληστῆς ὄρων ἐν σταυρῷ σὲ ἀνύμνησε, βοῶν· μνήσθητί μου Κύριε, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν παράδεισον.

Εἰς τὴν β΄. σιναλ. Κάθισμα τῆς ἀγίας.

ἤχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

**Ο**ἱ ἀγῶνές σου σεμνὴ καὶ ὁ στέφανος, οἱ ἰδρωτῆς σὺ ἀγνή καὶ τὰ θαύματα, τοῦ διαβόλου ἠσχύναν τὰ τρόπαια· Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, ἐκ καρδίας ποθοῦσα, οὐ μάστιγας, οὐ θάνατον, δι' αὐτὸν ἐπτοήθης. ἀλλ' ἀνετέθης ὅλη τῷ Θεῷ, τῆς εὐσεβείας φοροῦσα τὸν στέφανον.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

ἤχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Ε**ν σοὶ τρισμακάριστε ἕξ ζωοδότα σταυρέ, λαοὶ εὐωχούμενοι, συνεορτάζουσι μετὰ αὐλῶν χορῶν, τάξεις ἀρχιερέων εὐλαβῶς ἀνυμνοῦσι, πλήθη τε μοναζόντων ἀσκητῶν προσκυνοῦσι, Χριστὸν δὲ τὸν σαυρωθέντα πάντες δοξάζομεν.

Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς εἰς ἡ. καὶ τῆς ἀγίας εἰς σ΄. οὐ ἢ ἀκροστιχ.

Ἐγκωμιάζω τὴν πανεύφημον Κόρην.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὡδὴ α΄. ἤχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

**Ε**λακεὶ πρὸς ὑμνωδίαν, τῶν ὑπερκοσμίων τὰ συστήματα, ἕξ βροτῶν τὰς χορείας, ἢ πανεύφημος Κόρη τοῖς θαύμασι.

**Γ**ένος ὑπεριδοῦσα, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πλοῦτου περιφάνειαν, ἢ σεπτὴ Εὐφημία, ἀντὶ πάντων Χριστὸν ἐπεκτήσατο.

**Κ**άλλεις ἐπιθυμήσας, τῆς ὠραιότητός σου ἀθλήσεως, ὁ δεσπότης θεόφρον, οὐρανίων θαλάμων ἠξίωσεν.

Θεοτοκίον.

**Α**χραντε Θεοτόκε, ἢ σεσαρκωμένον τὸν

αἶδιον, ἔ υπέρθεον Λόγον, υπέρ φύσιν τεκῶ-  
σα ὑμνοῦμέν σε.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

**Ω** φθης ἐπὶ βήματος, ἀρρένωπὸν ψυχὴν φέ-  
ρουσα, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνδρικοῖς ἐν ἀθλοῖς, ἐ-  
τροπώσω πανεύφημε.

**Μ** ῶμος ἐν τῷ κάλλει σου, οὐδὲ ρυτίς ψυ-  
χῆς πέφυκε· καὶ σέ Χριστὸς, νύμφην ἀκη-  
ράτοις, ἐν νυμφῶσι προσήκατο.

**Ι** ασαι πανεύφημε, τίς τῆς ἐμῆς ψυχῆς μώ-  
λωπας, μάρτυς Χριστοῦ, θραῦσον σαῖς πρε-  
σβεῖαις, τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα. Θεοτ.

**Σ** ἐ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέ-  
πην ἡμῶν, χριστιανοὶ, σέ δοξολογοῦμεν, ἀ-  
σιγήτως Θεόνομφε,

Κάθισμ. ἤχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

**Τ** ῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις μάρτυς Χριστοῦ.  
παντισμὸν ἀσεβείας διηνεκῶς, ἐργάζη πανεύ-  
φημε, ἐπομβρίαις δὲ χάριτος, τὰς λογικὰς ἀ-  
ρούρας, ἀρδεύουσα πάνσεμνε, ἐν αὐταῖς ἀξά-  
νει, τὸν στάχυν τῆς πίστεως ὅθεν παραδό-  
ξως, μετὰ θάνατον ὤφθης, νεφέλη πηγάζου-  
σα, τῆς ζωῆς τὸ μαρτύριον, ἀθληφόρε πανεύ-  
φημε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παι-  
σμάτων ἀφесιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι  
πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα καὶ νῦν.

**Τ** ὸν σταυρὸν τοῦ σωτήρος ἀπὸ τῆς γῆς, κε-  
κρυμμένον ἀνείλετο ἡ σεμνὴ, χαρᾶς τε ἐμ-  
πίπλησιν, οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τεμένει  
θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν πνεύματι, ἔ τὸ σκηπ-  
τρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασιλεία, ἡ σεπτὴ Ἑ-  
λένη, τῷ υἱῷ ἐκβοῦσά· ὑφάπλωσον δέσποτα,  
τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμε-  
νον ἀπασι, κράτος σου καὶ νίκας σοφέ, ἔ τὰ  
ἔθνη οἰδαξον ἐν χάριτι, προσκυνεῖν τὸν σταυ-  
ρὸν, καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

**Α** κηλίδωτον ἔσοπτρον, θείων ἐννοιῶν σαυτῆν  
(Μὴν Σεπτέμ.)

καταστήσασα, ὡς φωστὴρ ἀριπρεπέστατος,  
ἀθλητῶν ἐν μέσῳ, μάρτυς ἔλαμψας.

**Ζ** οφερῶ οὐ προσήνεγκας, δαίμονι θυσίαν  
μάρτυς ἀήττητε· ζωηφόρον γὰρ ἠγάπησας,  
ὑπὲρ εὐσεβείας θνήσκειν θάνατον.

**Ω** ς ἀνάλγητον φέρουσα, σὺν ταῖς ἀθλοφό-  
ροις σῶμα ἡ ἀμεμπτος, ἐν αἰκίαις ἀνεπαί-  
σθητος, διετέλει θείας στοργῆς ἔρωτι.

**Τ** ληπαθοῦν σου τὸ πρόσωπον, μάρτυς ταῖς  
βολαῖς λαμπρῶς ἐφαιδρύνετο· ἀσραπῆ δὲ θεῖς  
πνεύματος, τῶν ἐχθρῶν ἠμαύρω τὴν διάνοιαν.

Θεοτοκίον.

**Ι** λασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς  
ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σε,  
ὁ Θεὸς πρεσβεῖαις τῆς τεκούσης σε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

**Η** μέρας καὶ εἰρήνης ἀντίθεον, ἐπιγνοῦσα,  
ζέργειν ἐκ ἠξίωσας, τὸν φιλοπόλεμον δαίμονα.

**Ν** ομίσας σου ἐκλύειν τὸν ἔνθεον, μάρτυς  
τόνον, γέλως ἀπεδείκνυτο, ταῖς μηχαναῖς ὁ  
παμπόνηρος.

**Π** ἀράσχου φωτισμὸν μοι πανεύφημε, καὶ  
εἰρήνην, λύουσα πρεσβεῖαις σου, τὴν πολυτά-  
ραχον ἀγνοίαν. Θεοτοκίον.

**Π** αρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτό-  
κε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κό-  
σμῳ ἐκύησας. ᾠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

**Α** νδρεῖον ἐν θηλείᾳ τῇ σαρκὶ, τῆς ψυχῆς τὸ  
φρόνημα, φέρουσα ἐνδοξε, τῶν ἐν ὕδασι θη-  
ρῶν κατεφρόνησας.

**Ν** ενίκησας τυράννων τὴν ὄφρυν, ἀσινῆς ἐν  
ὕδασι, μάρτυς ἀήττητε, σὺν θηρσὶν ὡς Ἰωάνης  
διαμείναςα.

**Ε** ρρύσατο θηρῶν διαφθορᾶς, ἐπακούσας Κύ-  
ριος, σοῦ τῆς δεήσεως, ὡς ἐκ λάκκου Δανιήλ,  
σέ πανεύφημε.

**Η** μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον ἤχος β'.

**Α**γῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει, κατεβάλεθ θερωμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σὺ ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι, πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων, ὄρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε. Ὁ Οἶκος.

**Τ**ί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου θαυμάσειέ τις πρότερον; σὺ γὰρ ἠύφρανας τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ σεαυτὴν κατακοσμήσασα. τίς ἱκανοὶ πρὸς ταῦτα; τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδουεῖσαι; ὡς ἐξ Ἀνατολῆς τοῦ τάφου ἀνατέλλουσα, παντὶ φαίνεις καὶ ἀκτινοβολεῖς, ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἡπειρον, ἀγιάζεις καὶ φωτίζεις τὰ πέρατα. διὰ ταῦτα πεπίστευσαι, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων ὄρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

Τῷ αὐτῷ μηνί ΙΣΤ'. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στχ. Ὑπὲρ Θεοῦ κτανθεῖσαν ἄρκτου ταῖς μύλαις, Εὐφημίαις σε χρῆ στέφειν Εὐφημία.

Τῇ ἕξ καὶ δεκάτῃ Εὐφημίαν ἔκτανεν ἄρκτος.

**Α**ὕτη ὑπῆρχε κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κατασχεθεῖσα, πυρὶ καὶ τροχοῖς προσπαλαίεσσα, ἔτι δὲ καὶ μηχαναῖς ἐτέρων κολάσεων, καὶ βορὰ λέουσι προτεθεῖσα, καὶ ἐκ πάντων Χριστοῦ χάριτι διαμείνασα ἀλώβητος, ἐν αὐτῷ τῷ θεάτρῳ, τὴν ψυχὴν παρέδωκε τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Μελιτινῆς.

Στχ. Μελιτινὴ τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει, Αἷμα προσῆγεν ὡς γλυκὺ Χριστῷ μέλι.

**Α**ὕτη ἦν ἐκ Μαρκιανουπόλεως τῆς Θράκης ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀντωνίνου, καὶ ἡγεμόνος Ἀντιόχου, καὶ

πολλὰ ὑποστάσα δεινὰ, καὶ ἐνεργήσασα πλεῖστα σημεῖα· τὰ γὰρ εἶδωλα διὰ προσευχῆς κατήνεγκεν εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ τὸν Ἡρακλέα ὑφ' ἐν συνέτριψε, καὶ πολλοὺς τῷ Χριστῷ προσαγαγούσα, τὴν κεφαλὴν ἀπετεμήθη. ἀλλὰ καὶ τῇ συζύγῳ τοῦ ἡγεμόνος παραδοθεῖσα, ἐπὶ τῷ κατηχηθῆναι παρ' αὐτῆς, ταύτην χριστιανὴν πεποίηκε· μετὰ δὲ τὸ ἐκμηθῆναι τὴν κεφαλὴν, τοῦ τιμίου σώματος αὐτῆς ἀτάφου κειμένου, Ἀκάκιος τις Μακεδὼν διερχόμενος πρὸς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἠτήσατο τὸ λείψανον. ὁ δὲ ἡγεμόνων, μηδὲν ὑποπτέυσας εἰς αὐτόν, κατένευσε. Λαβὼν οὖν οὗτος, καὶ βαλὼν ἐν γλωσσοκόμῳ, ἔσπευδε πρὸς τὴν πατρίδα. ἀβρωστία δὲ περιπεσὼν κατὰ θάλατταν, ἐξῆλθε τοῦ βίου· τοῦ δὲ πλοίου ἀκρωτηρίῳ τινὶ τῆς Δήμνου προσωκείλαντος, ἐν τούτῳ τὸ ἅγιον σῶμα τῆς μάρτυρος κατετέθη· καὶ πλησίον ταύτης, ὁ φιλομάρτυς Ἀκάκιος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

**Υ**πὲρ ἐννοίαν ὤφθη, τὰ τῶν θείων μαρτύρων ἀνδραγαθήματα· ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὄλων, τὴν κτίσιν ὑποτάττει, τοῖς ἐν ἄθλοις κραυγάζουσιν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Φ**ληναφοῦντα ἐμφράττει, ἢ αἰοίδιμος Κόρη τυράννων στόματα, τεθρείαις παρανόμοις, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, Θεϊκῶς ἀντιμέλπουσα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Η** Τριάς τῶν ὁσίων, τοὺς ἐκκαύσαντας πάλαι φλέγει τὴν κάμινον. νυνὶ δὲ ἡ θεόφρων Τριάδα ἀνυμνοῦσα, ὑπηρέτας ἐζώγηρε, τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν, ὑμνοῦσα εἰς αἰῶνας.

**Μ**υστικῶς ὁ νυμφίος, πρὸς τὴν πάναγρον νύμφην, ἐν τῇ καμίνῳ μολῶν, τοῦ Πνεύματος τῇ δρόσῳ, Πατὴρ τῇ εὐδοκίᾳ, διεσώσατο ψάλλουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτακίον.

**Τ**ὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτην ἀνέδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η̄. Τὸν βασιλέα.

**Ο**λβιωτάτη ἐν γυναιξί τοῦ ὑψίστου, ἀντὶ φέρνης ἔχουσα τὴν χάριν, ἔφαλλες ὑμνοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ν**ευρωμένη τὸν λογισμὸν τοῦ νυμφίου, τῷ ἄλλω ἔρωτι τὸ σῶμα, δέδωκας θανάτῳ, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Κ**ατὰ τῆς πλάνης ὡς περ θηρὸς ὀπλισθεῖσα, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἡ μάρτυς ἤρατο βραβεῖα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ο**ὐ ψυχοφθόρον μόρον εἶλου, ἀλλὰ γενναίως τοῦ θηρὸς τῷ δῆγματι ἀγήρω, ἀμειμπτε ἠλλάξω, ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

**Τ**οὺς βοθησίας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ̄. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

**Ρ**ύσις ζῶντος αἵματος, τεκμήριον τῆς ἀκηράτου, σοὶ δωρημένης ἄνωθεν, ζωῆς μάρτυς πανεύφημε. τῶν γὰρ ἰαμάτων, θησαυρὸς ἀδιάλειπτος, τοῖς ἐν πίστει ἀρρομένοις ἀναδέδειξαι.

**Η**φατό σε θάνατος, θεόφρον φύσεως τῷ νόμῳ. τὴν δὲ ζωηφόρον νέκρωσιν, ἀπαθῶς ἀμφιέννυσαι. ἢ ὡς ψυχικόν σου σῶμα θεῖσα τὸ πάναγον, ζῆς ἀφθάρτως, καὶ μαρτυρεῖ σοὶ τὰ ἀμώρρυτα.

**Ν**όμοις τῆς ἀθλήσεως, στεφθεῖσα μάρτυς Χριστοκῆρυξ, τόμον εὐσεβῶν πεπίσεισαι, Εὐφημία δογμάτων σεπτῶν, ἐκ χειρῶν συνοδικῶν, ἃ στήλην κατέχουσα ὡς περ ζῶσαν, ὀρθοδοξίας ἐπιδείκνυσαι.

Θεοτοκ.

**Ν**ύμφη ἀπειρόγαμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, σὲ ὡς ἀληθῆ καὶ ἁμωμον, καὶ αὐλοῦ νεφέλην φωτός, σὲ ὡς δεξαμένην τὸν οὐράνιον ὄμβρον ἐν τῇ νηδύϊ, Παρθενομήτορ μεγαλύνουμεν

Ἐξαποστειλ. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

**Τ**ῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας, τὴν μνήμην συνελθόντες ἀνευφημοῦμεν. αὕτη γὰρ τὸν ὄρον ὀρθοδοξίας, ἐκ τῶν Πατέρων εἴληψε, καὶ τῆτον διατηρῆσα, τὴς ὀρθοδόξης λαμπρύνει.

Ἔτερον τοῦ σταυροῦ ὄμοιον.

**Σ**ταυρὸς τοῦ κόσμου πέφυκε σωτηρία. σταυρὸς ἁγίων πάντων ἡ βακτηρία· σταυρὸς βασιλέων τὸ στερέωμα· σταυρὸς πιστῶν ὀχύρωμα· σταυρὸς ἀνθρώπων ἡ ῥῶσις· σταυρὸς δαιμόνων ἡ πτώσις.

Εἰς τοὺς Αἴλους, ἰστώμεν σχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν σχρ. ἰδιόμελα τῆς ἁγίας. Ἦχος γ΄.

**Α**θλητικὴν πανήγυριν πιστοὶ, θεοφρόνως τελουμένην θεώμενοι, τῷ θαυμαστῷ ἐν βιλαῖς Θεῷ ἡμῶν, εὐχαριστήριον ὕμνον μελωδήσωμεν. τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος τῆς ἐναντίας δυνάμεως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσαστο, καὶ τὴν θείαν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἐν ἀσθενείᾳ τελειώσας τῆς καλλιμάρτυρος, ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Α**ληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων ἀθλητικῶν, ἡ πανεύφημος μάρτυς Χριστοῦ κερασαμένη, καὶ τοῦτον ἀεννάως τῇ ἐκκλησίᾳ προτιθεμένη, ἐν αὐτῇ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους, σοφίας φωνῆ, προτρέπεται λέγασαι· ἀρύσασθε πόμα, τῆς ἀναστάσεως μαρτύριον, παθῶν καθαρτήριον, τῶν ἀπίστων διωκτῆριον, εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλακτήριον, τῷ σωτῆρι κράζοντες· ὁ ποτίσας ἡμᾶς τὸν χειμάρρην τῆς τρυφῆς τοῦ πνεύματος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ο**ὐ τῷ αἵματι Χριστοῦ τὰς ψυχὰς σφραγισθέντες, εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, αἶμα ἁγιον ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν, μετ' εὐφροσύνης πνευματικῆς προφητικῶς ἀντλήσωμεν, τῶν ζωηρῶν παθημάτων τοῦ σωτῆρος, καὶ τῆς αἰδῆς δόξης μορφωτικόν. διὸ αὐτῷ βοήσωμεν ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς ἁγίοις

σε Κύριε, ταῖς τῆς πανευφήμου σου ἀθληφόρου πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δευτεροῦμεν τὸ α'. Δόξα ἡχος πλ. β'.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

**Ε**κ δεξιῶν τοῦ σωτήρος, παρέστη ἡ Παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, ἔ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, ἔ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, ἔ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιᾶσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὁσμὴν μύρρα σε ἔδραμον Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ, μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε, αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατέπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

**Σ**ήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν, ἔ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς ἕβρανους καταγγέλει ἀνύψωσιν δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς ἕβρανους πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν Κύριε ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανόθεν χαρᾶς ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἀποστόλιον εὐχ. ἡχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

**Ο**ὗ ἔστησαν οἱ πόδες Χριστοῦ, τὸν τόπον προσκυνήσωμεν, ἀνυψούντες, τὸν τρισόλιον σταυρὸν, ἐν ᾧ κατεκενώθη, τὸ αἷμα τοῦ δεσπότου, τὸ βλύσαν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Στχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

**Ν**εκρώσαντες τὰ πάθη σαρκὸς, ἔ πνεύματος Θεόφρονες, ἐπειχθῶμεν, ὑψωθῆναι ἀπὸ γῆς, οὐράνιον πρὸς λῆξιν, σταυροῦ τῆ ἀνυψώσει, συσταυρωθέντες τῷ δεσπότῃ Χριστῷ.

Στχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

**Ζ**ωήρρυτος ἐκ θείας πλευρᾶς, πηγὴ σαφῶς ἐξέβλυσε, τοῦ σωτήρος, καταρδεύουσα ψυχὰς, τῶν πίσει προσκυνούντων, τὸ θεῖον πάθος τέτου, ἔ τὸν σταυρὸν ἔ τὴν ἀνάστασιν.

Δόξα, ἡχος α'. Βυζαντίου.

**Σ**ήμερον χοροὶ Πατέρων πανεύφημε, συναθροισθέντες διὰ Χριστὸν, τὸν τόμον σοι προσάγουσι τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· ὄνπερ λαβοῦσα ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσὶ, φυλάττεις μέχρι τέλους· ὄθεν καὶ βροτῶν χοροστασίαι συνελθόντες, τὴν σὴν ἀθλήσιν γεραίρομεν, βοῶντες εὐσεβῶς· χαίροις πανεύφημε, ἢ τὴν τεῦ θήλεος φύσιν εἰς ἀνδρεῖον μεταβαλοῦσα ὄπλισμα· χαίροις πανένδοξε ἢ τὴν ὀρθόδοξον καὶ πατροπαράδοτον πίστιν, ἄτρωτον φυλάξασα, χαίροις ἢ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἡχος α'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

**Σ**ήμερον ὡς ἀληθῶς, ἢ ἀγιόφθογγος ῥῆσις τοῦ Δαβὶδ πέρας εἴληφεν· ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς τὸ τῶν ἀχράντων ποδῶν σου προσκυνούμεν ὑποπόδιον, ἔ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σε ἐλπίζοντες σκιᾷ, πανοικτίρμον βοῶμέν σοι· σημειώθητω ἐφ' ἡμᾶς τὰ φῶς τοῦ προσώπου σε. τεῦ ὀρθοδόξου λαοῦ σου τὸ κέρας ἀνύψωσον, τῇ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου ἀνυψώσει, Χριστέ πολυέλεε.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἀγίας. Προκείμενον. Θανμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. στχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν. Ὁ Ἀπὸς. Πρὸς Γαλάτας. Ἀδελφοὶ συνεργοῦντες. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἠρώτησέ τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν. Ζήτηε τῇ β'. τῆς δ'. ἐβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ'.

Τῆς ἀγίας μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίσεως, Ἀγάπης, καὶ Ἐλπίδος.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν στχ. ε'. καὶ ψάλλομεν εὐχ. τῆς ἑορτῆς προσόμοια. ἡχος δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν.

**Σ**ήμερον ἐξέλαμψε, φωτεινῆς ὡσπερ ἥλιος, ὁ σταυρός σου ὁ τίμιος, Χριστέ στηριζόμενος, ἐν κρανίου τόπῳ, τῷ δεδοξασμένῳ, καὶ ἀνυψούμενος σωτὴρ, ἐπὶ τὸ ὄρος σου τὸ πανά-

γιον, δηλῶν ἐμφαντικώτατα, ὡς δι' αὐτῆ παντοδύναμε, τὴν ἡμῶν φύσιν ὑψώσας, οὐρανοῖς ὡς φιλάνθρωπος.

**Α**νήγγειλαν σήμερον, οἱ οὐρανοὶ ἀκατάληπτε, τοῖς ἀνθρώποις τὴν δόξαν σου, φαιδρῶς ἐξαστράψας γάρ, τοῦ σταυροῦ ὁ τύπος, φέγγει ἀπροσίτω, τὴν μανιώδη καὶ σκληρὰν, τῶν θεοκτόνων γιῶμην διήλεγξε. διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Σ**ταυρὸς ὁ πανάγιος, τὸ ἀκατάλυτον τρόπαιον, ἀπὸ γῆς φανερόμενον, σήμερον προέρχεται, ὡσπερ κεκρυμμένος, θησαυρὸς πλετίζων, τὴν οἰκουμένην ταῖς αὐγαῖς, τῆς παγκοσμίου αὐτοῦ χρηστότητος. διὸ τὴν ὑπεράγαθον οἰκονομίαν δοξάζομεν, τοῦ ἐν αὐτῷ ἀξιώσαντος σταυρωθῆναι Θεοῦ ἡμῶν.

*Ἔτερα τῶν ἁγίων ὁμοία.*

**Π**αρθένοι νεάνιδες, φύσεως νόμῳ συνδούμεναι, καὶ σαφῶς κρατυνόμεναι, ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, τὸν δεσμὸν τῆς πλάνης, διέλυσαν πίστει, καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν, ἀνδρειωθεῖσαι, ποσὶ συνέτριψαν, καὶ νίκης διαδήματι, φωτοειδῶς ἐκοσμήθησαν, καὶ νυμφῶνα κατώκησαν, νοητὸν ἀγαλλόμεναι.

**Π**ίστις ἢ περίφημος, καὶ ἢ Ἀγάπη ἢ ἐνδοξος, καὶ Ἐλπίς ἢ θεόσοφος, ἀρετῶν ἐπώνυμοι, τῶν φαινοτάτων, ἀναδειγμένοι, ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν, καταβαλοῦσαι, τὸν τὴν προμήτορα, δολίως ἀπατήσαντα, τοῦ Παραδείσου τὴν οἰκῆσιν, θεωθεῖσαι ἀπέλαβον ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσαι.

**Π**υρὸς κατεφρόνησαν, καὶ πολυτρόπων κολάσεων, καὶ θανάτου αἱ πάγοι νυμφίου τὸ κάλος γάρ, τοῦ ὠραιστάτου, πίστει ἐκζητοῦσαι, διὰ ποικίλων αἰκισμῶν, ὠραιωθείσαι, τούτῳ συνήφθησαν, σοφίας τὰ βλαστήματα,

Πίστις Ἐλπίς ἢ Ἀγάπη τε δι' αὐτῶν ἡμᾶς Κύριε, τῶν δεινῶν ἐλευθέρωσον.

*Δόξα καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'.*

**Τ**ῶν προφητῶν αἱ φωναὶ, τὸ ξύλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἠλευθερώθη κατάραι, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ. ἢ δὲ κτίσις σήμερον, ὑψουμένη τούτῳ, συνοψοῖ τὴν φωνήν, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτημένη πλίσσιον ἔλεος· ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος Δέσποτα. ἰλασμός γενεῆ ἡμῶν, ἔσῳσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν,

*Εἰς τὸν σχ. σχρ. ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.*

**Ξ**ύλον τὸ τοῦ σταυροῦ, ὑψούμενον ὀρώντες, μεγαλωσύνην δώμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

*Στχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.*

**Λ**ύσιν τῶν δυσχερῶν, καὶ κτήσιν τῶν ἀρίστων, ὑψόμενος βραβεύει, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἅγιος.

*Στχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.*

**Ο**τε τὸν Ἀμαλήκ, Μωσῆς κατετροποῦτο, Χριστοῦ προγράφων πάθος, σταυρὸν προδιετύπου, δαιμόνων ἀμυντήριον.

*Δόξα καὶ νῦν, ἤχος β'.*

**Σ**ὺ μου σκέπη κραταιά, ὑπάρχεις ὁ τριμερῆς σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ προσκυνῶ, καὶ δοξάζω σε.

*Τροπάριον, Σῶσον Κύριε.*

*Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθης στχλ. μετὰ τὴν ἀ. στχλ. Κάθισμ. ἤχος β'. Εὐσπλαγγχίας ὑπάρχουσα.*

**Σ**ταυρωθέντος δέσποτα Χριστέ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ ἡ ἰσχὺς κατελύθη, καὶ ἡ ταραννὶς καταπεπάτηται, πᾶσα τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐξωώθημεν, οἱ ξύλῳ τεθνήξαντες ποτέ παραβάσεως, διὰ τοῦ ξύλου τοῦ σταυροῦ διό σου ὑμνοῦμεν τὰ παθήματα.

*Μετὰ τὴν β'. στχλ. κάθ. ἤχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.*  
**Σ**ταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος, μέσον τῆς κτίσεως. τοῦτον κατέπιξας, ὅτε ἡμῶν δόκησας Σωτὴρ, τὸ σῶμα σου προσήλωσαι,

τότε καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· ταῦτα καὶ ληστής ὄρων, ἐν σταυρῷ σὲ ἀνύμνησε, βοῶν μνήσθητί μου Κύριε, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν παράδεισον.

<sup>Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων. οὐ ἡ ἀκροσχη.</sup>  
Τῆς σοφίης ἀρίθμητα καὶ ἀγλαὰ τέκνα λιγαίνω. Θεοφ.

<sup>Ὡδὴ α΄. ἤχος. α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.</sup>  
**Τ**ῆς ὑπερκοσμίου σε Χριστέ, καὶ τῆς ἀφράστου σοφίας τὴν ἔλλαμψιν, δώρησαί μοι δέσποτα, τὰς εὐπρεπεῖς καὶ εὐκλεεῖς σε μάρτυρας, ὅπως ἀνυμνήσω, τὰ τῆς σοφίας βλαστήματα.

**Ἡ** προσηγορία σου σαφῶς, τῇ πολιτεία θεόφρον κεκόσμηται· πᾶσαν γὰρ διήνυσας, σοῦ τὴν ζωὴν, τῷ τῆς σοφίας ἔρωτι, ἐνδοξε Σοφία, σοφίας λάμψασα χάρισι.

**Σ**ὺ ὁ παμμακάριστος καρπὸς, τῆς ὑπερθέου τριάδος τρισσότητι, ἐγκαλλωπιζόμενος, ἀθλητικῶς ὑπὲρ ἐκείνης ἔλαμψε, πάνσοφε Σοφία, σοφίας θείας ἐπώνυμε.

**Σ**ῶμα καὶ ψυχὴν δι' ἀρετῆς, ἐκαθαρθεῖσαι παρθένοι νεάνιδες, τρεῖς σοὶ προσηνέχθησαν, μαρτυρικῶς τῷ νοητῷ νυμφίῳ, Χριστέ, Πίστις σὺν Ἐλπίδι, καὶ ἡ Ἀγάπη ἡ ἐνδοξος.

<sup>Θεοτοκίον.</sup>

**Ὀ**λην τὴν μορφήν με προσλαβὼν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὶν νοούμενος, ὄλην ἀνεκαίνισεν, ἐν σῆ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἀγνή· ὅθεν Θεοτόκον, πιστοὶ σε πάντες δοξάζομεν.

<sup>Ὡδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς.</sup>

**Φ**ωνῆς σε ἀκούσασαι Χριστέ, καλῶντος πρὸς ἀθάνατον, καὶ ἀπαθῆ ζωὴν ἠκολούθησαν, στεφανηφόροι παρθένοι μάρτυρες, τοῦ βοῶν σοὶ ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλάνθρωπε.

**Ἰ**σχὺν ἐδώρησατο Χριστὸς, ἐστῶσαις πρὸ τῆ βήματος, μαρτυρικοῦ ὑμῖν ὡς ὑπέσχετο, καὶ θεοπνεύστου σοφίας ἐπλήσθη, καὶ λαμπρὰς ἀνέδειξε, νικηφόρος μάρτυρας, παρθενίας λαμπύσας τῇ χάριτι.

**Ἡ**μβλύνετε νῦν τὸν δυσμενῆ, παρθένοι τὸν μέγαλαυχον, καὶ τὴν αὐτῆ ὄφρυν κατεβάλλετε, μεγαλοφρόνως ἀγωνισάμενοι, καὶ τὸν πρὶν καυχώμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἐπνίξατε.

**Σ**οφίας τῆς ἄνωθεν Χριστοῦ, πλουσίως ἐμφορούμενοι, τῆς ἐκλεκτῆς Σοφίας, καὶ ἐμφρονος, αἱ θυγατέρες αἱ τρεῖς κατήσχυαν, τυραννούντων φρούραγμα, καὶ μανίαν ἄσχετον, ῥητορεύουσαι θεία διδάγματα. <sup>Θεοτοκίον</sup>

**Ἀ**γίων τὸν ἅγιον Χριστὸν, ἀγίως ἀπεκύησας, ἀγιωσύνης ἅγιον σκῆνωμα, τὸν ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενον ὡς βοῶμεν ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχος, τῆς ἀφράστου σε δόξης φιλάνθρωπε.

<sup>Κάθισμ. τῶν ἁγίων ἤχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.</sup>

**Τ**ὰς ψυχὰς δεσμευθεῖσαι πόθῳ Χριστῷ, τῶν φθαρτῶν καὶ προσκαίρων τὴν καλλονὴν, ἐν λήθῃ παρεδράμετε, ὡς τῆ λόγῃ μαθήτραι, ἀσκητικῶς τὸ πρῶτον, τὰ πάθη νεκρώσασαι, καὶ ἀλγειναῖς βασάνοις, σερρῶς ἐναλλήσασαι· ὅθεν ὁ δεσπότης, τῆς διπλῆς μαρτυρίας, σφάνους ἐδώρησατο, καὶ νυμφῶνος ἤξιωσε, παμμακάριστοι μάρτυρες· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

<sup>Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.</sup>

<sup>Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.</sup>

**Ε**ν παραδείσῳ με τὸ πρὶν, ξύλον ἐγύμνωσεν, οὐπὲρ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νεκρωσιν· τοῦ σαυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος, ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὄρωντες ὑψέμενον, Θεῷ ἐν πίσει λαοί, συμφῶνως ἀνακράξομεν, πλήρης δόξης ὁ οἶκός σε.

<sup>Ὡδὴ δ΄. Ὁσος σε τῇ χάριτι.</sup>

**Ρ**ωσθεῖσαι τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ καλλίνικῳ, Πίστις, Ἀγάπη, καὶ Ἐλπίς, τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς, ἀνδρείως κατήσχυαν, διὰ πυρὸς ὁ-

λοκαυτούμεναι πάνσοφοι, ἔ τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ προσαγόμεναι.

**Ι**σχυσαν σταυροῦ, τῇ πανοπλίᾳ φραζόμεναι, Πίστις, Ἀγάπη, ἔ Ἐλπίς, τὰς τῶν κολάσεων πληγὰς, εὐτόνως αἱ ἅγιοι ὑπενεγκεῖν, μέχρις αἱμάτων στερόβωτα, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀντικαθιστάμεναι..

**Δ**υνάμει καὶ πόθῳ, τῆς Τριάδος ἐρρώσθησαν, Πίσις, Ἀγάπη, καὶ Ἐλπίς, αἱ τῆς Τριάδος τῆς σεπτῆς, Παρθένοι ἰσάριθμοι, καὶ ἀλγεινῶν τὴν δριμυτάτην ἐπίτασιν, ὑπενεγκεῖν αἱ πάνσεμνοι ἰσχυσαν.

**Η**σχυναν καὶ Κόραι, τρυφερὰ τοῦ ἀλάσσορος, διὰ σταυροῦ ὄπλου φρικτοῦ; τὴν ὑπερήφανον ὄφρυν, καὶ πρὸς γῆν κατέβαλον, περιφανῶς τὸν πρὶν ἀμέτρως καυχώμενον, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν καταλήψασθαι.

**Λ**αμπάδες τρισάριθμοι, σοφίας ἀστράπτουσαι, Πίσις, Ἀγάπη, ἔ Ἐλπίς, τοῖς τῆς Τριάδος φωτισμοῖς, σαφῶς λαμπρυνόμεναι, διαφανῶς τὰς ἐκκλησίας φωτίζουσι, πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν ἔ ἀντίληψιν.

Θεοτοκίον.

**Α**γίων ἁγία, Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ Λυτρωτὴς ἔ ζωοδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

ᾠδὴ 6. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

**Κ**αρτερίᾳ τῶν φρενῶν, τὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ σοφίας τῆς ἐνθέου λαλοῦσαι μυστήρια, τὸν κρατῶντα ἡσχυναν, αἱ τρεῖς Παρθένοι θεοφόροι, πίστει ἔ φύσει συνδούμεναι.

**Α**γάλλεται ἡ προμήτωρ, ὀρώσα νικώμενον, τὸν δόλιον τὸν αὐτὴν ἐξ Ἐδέμ ἐξορίσαντα, γυναιξὶ θεόφροσιν, Ἐλπίδι, Πίστει, καὶ Ἀγάπῃ, τοῖς τῆς σοφίας βλασθήμασι.

**Ι**σοβόλους τοῦ τυράννου θωπείας ἐξέφυγον,

καὶ βασάνων τὰς πληγὰς ἐκουσίως ὑπέμειναν, αἱ σεμναὶ νεάνιδες, τῇ σῇ ἀγάπῃ τετριωμένοι, Χριστέ ἔ θείῳ σου ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

**Α**γάλλονται οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὀρώσαι σε, εὐφραίνονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα, τῷ γὰρ τόκῳ ἦνῶνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε, ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

ᾠδὴ 5. Ἐκύκλωσαν ἡμᾶς.

**Γ**ηθόμεναι ταῖς σαῖς ἀχράντοις Δέσποτα, παλάμαις ἐναπέθεντο, τὰς ἐλπίδας αἱ νεάνιδες αἱ τρεῖς, ἔ τῆς Τριάδος τρισμακάριοι; τῷ ἀριθμῷ τετιμημένοι, ἔ σεμνυνόμεναι.

**Λ**αμπόμεναι τῆς παρθενίας κάλλεσι, μαρτύρων διαδήμασιν, ἐκοσμήθησαν, ἔ στέφανον διπλοῦν, δόξης ἐπαξίως ἐκομίσαντο, παρὰ Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, ἔ πανοικτίρμονος.

**Α**νήχθησαν ἐν τῷ ναῷ σου Δέσποτα, τῆ πάντων βασιλεύοντος, παρθενεύοντα κειμήλια σεπτὰ, σοῦ τῆς βασιλείας κοινωνήσοντα· σὺ γὰρ αὐτῶν, καὶ φῶς ὑπάρχεις ἔ ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

**Α**γάλλονται ἐν σοὶ Παρθένε Ἀχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδέμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἦν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ Ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Κοντάκ. ἦχος α. Χορὸς ἀγγελικός.

**Σ**οφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις ἔ Ἐλπίς, ἔ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμύραναν, τῶν Ἑλλήνων ἐν χάριτι. καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, στέφος ἀφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων δεσπότη, Χριστοῦ ἀνεδήσαντο.

Ὁ Οἶκος

**Ο**τε εἰς πάντα τὰ πέρατα, τὸ ἀθέμιτον ἐξελλήλυθε πρόσαγμα, θύειν εἰδώλοις, ἔ σπένδεσθαι, ἔ βωμούς δαιμόνων, ἔ ναοὺς εὐτρεπίζεσθαι, πρὸς ἀνθρώπων ἀπώλειαν· τότε αἱ πανευφημοὶ ἔ καλλιπάρθενοι, ὡς ἀστέρος ἐ-



ξέλαμψαν, ζόφον αθέτας, ἔ ἀγνωσίας ἐλαύνουσαι, ἔ φέγγος εὐσεβείας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν ὑπανάπτωσι, τρανωδὲς ἐκδοῦσαι Θεὸς μέγιστος ἐστὶν ὁ σαυρωθεὶς βουλήματι, ἔ ἀναστάς τριήμερος, ἐν ᾧ ἔ καυχώμεθα ὄθεν ἔ ἐπαξίως, εὐφροσύνην παρὰ Χριστοῦ ἀνεδήσαντο.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΖ'. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ καλλινίκων παρθένων, Πίστews, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

Στχ. Εὐφραίνεται νῦν ὡς Δαβὶδ ψάλλον λέγει,  
Μήτηρ κατ' εὐχάς, ἡ Σοφία ἐν τέκνοις.

Στχ. Τῇ πρὸς σὲ πίστις Πίσις, Ἐλπίς, Ἀγάπη,  
Αἱ τρεῖς Τριάς κλίνουσιν αὐχένας ξίφει,

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀγάπην τάμον, Ἐλπίδα, Πίσιν.

**Α**ὐτὰι ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. ἀχθεῖσα οὖν ἡ Πίστις, ἐτῶν ὑπάρχουσα δώδεκα, καὶ ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν, ραβδίζεται, καὶ τοὺς μαστοὺς σιδήρῳ ἐκκόπτεται· ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος, γάλα ἔρρευσε. Μετὰ ταῦτα εἰς ἐσχάραν πυρὸς ἀπορρίπτεται, καὶ ἀφλεκτος μέινασα τὴν κεφαλὴν ἀποτέμεται. Ἐπειτα ἡ Ἐλπίς ἐτῶν ὑπάρχουσα δέκα, βουλεύοις τύπτεται, καὶ εἰς πῦρ ἀπορρίπτεται. ἀναρτηθεῖσα ζέεται, εἰς λίθητα ἐμβάλλεται, καὶ παραδίξως ῥυσθεῖσα, καὶ αὐτὴ, τὸν διὰ ξίφους δέχεται θάνατον. Εἶτα ἡ Ἀγάπη χρόνων οὐσα ἐννέα, καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἀνεσκολληπίσθη, καὶ μέινασα ἀβλαθῆς, ἀπετμήθη τὴν κόραν. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Σοφία, μετὰ τρίτην τούτων ἡμέραν, τῷ τάφῳ αὐτῶν παραμέμνωσα, τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρατίθησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀγαθοκλείας.

Στχ. Ἀγαθοκλεία πῦρ ἐπ' αὐχένος φέρει,  
Δεινῆς πλάνης φλέγουσα δεινὸν αὐχένα.

**Η**τις ἐγένετο οἰκέτις Νικολάου ἀπὸ Χριστιανῶν, καὶ Παυλίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός, ἧτις πολλὰς τῇ Ἀγαθοκλείᾳ προσήνεγκε θλίψεις, ἐπὶ χρόνοις ὀκτῶ ἀκροτόμοις λίθοις αὐτὴν κατὰ τοῦ αὐχένος τύπτουσα, καὶ γυμνοῖς τοῖς ποσίν, εἰς τραχεῖς καὶ δυσβάτους τόπους ἐλαύνουσα, καὶ σιδηρᾷ σφύρα τὰς πλευρὰς αὐτῆς συνθλοῦσα, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκκαίουσα· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπειθε, πῦρ αὐτῇ κατὰ τοῦ τραχήλου ἐπενεγκούσα, τῆς παρουσίας ζωῆς ἀπορραγῆναι κατηνάγκασε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Μαξίμου, Θεοδότου, καὶ Ἀσκληπιοδότου.

Στχ. Μία γυναικὶ καὶ νεανίσκοις δύο,  
Πρὸς τὴν τομὴν ἦν καρδιῶν ζέσις μία.

**Ο**ὗτοι τυφθέντες, καὶ ἀκρωτηριασθέντες, καὶ ἐν ἀφειγῇ φυλακῇ καθειρθέντες διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τέλος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς ἁγίας Λουκίας, καὶ Γεμινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ μάρτυρος.

Στχ. Εἰρηνικῶς σὴ Χριστέ δούλη Λουκία,  
Εἰρηνικὸν μετῆλθεν ὄντως εἰς τόπον.

Θάρσους ὁ μάρτυς Γεμινιανὸς γέμων,  
Τομὴν ὑπέστη καρτερῶς τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδότης.

Στχ. Τὴν Θεοδότῃν πρὸς ξίφος τεθηγμένον,  
Ποιεῖ πρόθυμον ἡ Θεοδότος χάρις.

**Β**ασιλεύοντος ἐν τῇ Πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀπεστάλη Συμπλίκιος ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν χώρα, καὶ ἐμνηύθη αὐτῷ ἡ Θεοδότῃ, ἐκ τῆς Ποντικῆς οὐσα χώρας, σφόδρα πλουσία· ἧτις καὶ παραστάσα, ὡς οὐκ ἐπέιθετο ἀποστῆναι τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ἀπαιρωθεῖσα ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ἡμέραις, τὰ σπλάγχνα ἐξέετο, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν, καὶ ὡς ἄλλου πάσχοντος ἐδόκει τοὺς ξεσμούς ὑποφέρειν· εἶτα καταχθεῖσα φρουρεῖται, καὶ μετ' ἡμέρας ὀκτῶ, τῆς φυλακῆς αὐτομάτως ἀνοίγεισθε, ὡς εἶδον οἱ φύλακες ἐξέστησαν, καὶ δραμόντες ἀπήγγελλον τῷ Συμπλίκιῳ· οὐκ ἐπίστευσε δὲ αὐτοῖς, ἀλλὰ τῇ ἐξῆς ἀχθεῖσθε τῆς ἁγίας, ὡς εἶδε ταύτην ὁ Συμπλίκιος ὄλην ὑγιῆ, καὶ μηδὲν τι ἴχνος τῶν μολώπων ἐν τῷ σώματι φέρουσαν, λέγει πρὸς αὐτὴν τίς εἶ; ἡ δὲ ἁγία ἠμαύρωταί σου ἡ διάνοια φησίν; εἰ γὰρ νήφων ἦς, ἠΐδεις ἂν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ Θεοδότῃ. Τούτων ἀκούσας ὁ Συμπλίκιος, κλίθανον ἐκκαυθῆναι προστάσσει· τούτου δὲ ἐκκαυθέντος, καὶ τῆς ἁγίας ἐν τούτῳ ἀκοντισθείσης, ἐκχυθεῖσα ἡ φλόξ, ὡς εἰ τὸν ἀριθμὸν ἐβδομηκοντα ἄνδρας ἐνέπρησεν· οἱ δὲ καταλειφθέντες, τὸν κλίθανον ἀναφράξαντες, ὑπεχώρησαν· καὶ τῇ ἐξῆς ὁ ἀρχὼν δύο ἱερεῖς ἀποστείλας μετ' ἐτέρων τινῶν, τὸν χοῦν τοῦ σώματος αὐτῆς λιχμηθῆναι προσέταξεν· ἀνοιγέντος δὲ τοῦ κλίθανου, τὸ μὲν πῦρ ἐξελλθὼν, κατέκαυσε τοὺς δύο ἱερεῖς· οἱ δὲ λοιποὶ, ὡς εἶδον τὴν ἁγίαν μέσον δύο νεανίσκων λευχειμονούντων καθημένην, καὶ ψάλλουσαν, ἐκπλαγέντες, ὡς εἰ νεκροὶ γεγονάσιν· ἐξῆλθε δὲ ἡ ἁγία ἀπὸ τοῦ κλίθανου ἀβλαθῆς, χαίρουσά τε, καὶ ψάλλουσα· ἦν καὶ λαβόντες, ἀπήγαγον ἐν τῇ φυλακῇ· ἐπεὶ δὲ ἐμελλεν ὁ Συμπλίκιος εἰς τὸ Βυζάντιον ὀδεύειν, προσέταξε καὶ τὴν ἁγίαν συνακολουθεῖν αὐτῷ δέσμιον· τούτου δὲ γενομένου, καὶ τοῦ Συμπλίκιου ὑποστρέψαντος, καὶ ἐν Ἀγκύρᾳ προκαθεσθέντος, ἐδέησε παραστῆναι τὴν ἁγίαν· πρὸς ἣν φησίν ὁ Συμπλίκιος· εἰ μὴ πεισθῆς μοι, καὶ θύσης τοῖς θεοῖς, δεῖξας τῇ χει-

ρι, ἐν ταύτῃ τῇ πεπτουρακτωμένη σε ἐσχάρα ἀπολέσω· ἢ δὲ πρὸς αὐτόν· εἰ καὶ ὁ Λιβελλήσιος εἰσέληθαι μετ' ἐμοῦ, καὶ τοῦ πυρός κυριεύσει, θύσω καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς σου· καὶ ὁ Συμπλίκιος πρὸς τὸν Δωρόθεον· τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τοῦ Λιβελλήσιου· Δωρόθεε, κύρ Λιβελλήσιε, τὴν τῶν θεῶν ἔχων βρόθειαν, εἰσελθε, εἰσελθὼν οὖν σὺν τῇ ἀγία, εὐθὺς παρανάλωμα γέγονε τοῦ πυρός· ἢ δὲ ἐξήλθεν ἀβλαβής· ἐξαπορήσας οὖν ὁ ἄρχων, δεσμευθῆναι καὶ αὐθις τὴν ἀγίαν κελεύει, καὶ πρὸς Βιθυνίαν ἀπάγεσθαι· καὶ ἐπεὶ τὴν Νικαίαν κατέλαβον, ἐκέλευσεν ὁ ἄρχων εἰσελθεῖν τὴν ἀγίαν ἐν τῷ εἰδωλείῳ, καὶ προσευξασθαι· τῆς δὲ περιχαρῶς τοῦτο καταδεξαμένης, τὰ εἰδωλα πάντα εἰς γῆν πεσόντα, κατεπίβησαν, καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ παρευρεθέντες, ἰδόντες τὴν τῶν θεῶν συντριβήν· μανεῖς οὖν ὁ ἄρχων, ἐκέλευσε ταθῆναι ἐκ τεσσάρων τὴν ἀγίαν, καὶ ταθεῖσαν πρισθῆναι· καὶ τούτου γενομένου, ὁ μὲν πρίων ἠμβλύνετο μὴ ἔχων τὸ ἐνεργεῖν· οἱ δὲ δῆμιοι ἠτόνουν, καὶ ἡ ἀγία ἀνετος ἦν, εὐχαριστῶσα τῷ Σωτῆρι Θεῷ· Ὁ γοῦν Συμπλίκιος ἐπι σκοτισθεὶς, τὴν διὰ ἕξους τελευταίαν πληγὴν τῇ μάρτυρι ἀπεφῆνατο, καὶ οὕτως ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν ἀγίων ἑκατὸν μαρτύρων.

Στχ. Δεκάς δεκαπλῆ μαρτύρων Αἰγυπτίων,

Μία κεφαλὰς τέμνεται προθυμία.

Εἰς τὸν ἅγιον Πηλέα, καὶ Νεῖλον τοὺς ἐπισκόπους.

Στχ. Ἐποῦς ὁ Πηλεὺς ποῦ μέγας πρὸς πηλαία,

Νεῖλω συνεισβαίνοντα, τοῦ πυρός μέσον;

Εἰς τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ Ν'· μάρτυρας.

Στχ. Θεοφρονῶντες ἄνδρες ἐξ εὐβουλίας,

Πυρὸς καταφρονῶσιν ἐξ εὐτολμίας.

Τοῦ κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμοῦ παρὰ τῶν ἀσεβούντων συγκροτηθέντος, κατεσχέθησαν ἀπὸ μὲν τῆς Αἰγύπτου, ἐπίσκοποι Πηλεὺς καὶ Νεῖλος, καὶ δύο ἐνδοξότατοι Πατερμούθιος καὶ Ἡλίας, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς ἄνδρες ἑκατὸν, τέλος ἐδέξαντο· οἱ δὲ ἐκ Παλαιστίνης πενήτην διὰ πυρὸς ἐτελειώθησαν· καὶ οἱ μὲν ἑκατὸν μὴ πεισθέντες τὴν εἰς Χριστὸν ἀρνήσασθαι πίστιν, πρότερον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορυχθέντες, εἶτα καὶ τῶν ἀριστερῶν ποδῶν τὰς ἀγκύλας ἀποτριπθέντες, τῇ τῶν μετάλλων κακοπαθείᾳ παρεδόθησαν, καὶ οὕτω τὸ μακάριον τέλος ἐδέξαντο.

Εἰς τὸν ἅγιον Πατερμούθιον καὶ Ἡλίαν.

Στχ. Πατερμούθιος ἐμπροσθὸν τῇ καμίνῳ,

Πρὸς ζῆλον ἴσον ὀτρύνει τὸν Ἡλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Χαλαλάμπους, καὶ Παντολέοντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. Τελεῖται δὲ ἡ τούτων σύναξις, ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ δευτέρῳ.

(Μὴν Σεπτέμ.)

Στχ. Χαίρων ὑπῆρχε πρὸς σφαγὴν Χαλαλάμπους, Καὶ Παντολέων πρὸς μάχαιραν ἦν λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν ἀγίων ἱερομαρτύρων, Ἡρακλείδους καὶ Μύρωνος, ἐπισκόπων Ταμάσου τῆς Κύπρου.

Στχ. Πυρᾷ τεθέντες Ἡρακλείδης, καὶ Μύρων.

Χριστῷ προσηνήχθησαν ὡς ὀσμὴ μύρου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ἐλέητον.

ᾠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον.

Τρισσοφегγεῖ ἐνιαία χάριτι, καταλαμπόμεναι σαφῶς, αἱ παρθένοι δαιμονικὴν, ἔλυσαν σκοτόμαιναν, φῶς τὸ τρισυπόστατον, θεολογῆσαι καὶ μέλπουσαι· ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Εν οὐρανοῖς τὰς παστάδας ἔχουσαι, λαμπαδηφόροι τὸν Χριστὸν, σὺν ἀγγέλοις χαρμονικῶς, νῦν περιχορεύετε· δόξαν τὴν αἰδίων συνθεωροῦσαι καὶ λέγουσαι· ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Καρτερικὴν ὡς οἱ παῖδες ἔνστασιν, ἐπειδειξάμεναι τὸ πῦρ, κατεπάτησαν ἀνδρικῶς· τίτων γὰρ ἰσάριθμοι, γνώμην ἰσοστάσιον, αἱ θεοφόροι ἐκτήσαντο, τὸν αἰνετὸν τῶν πατέρων αἰεὶ Θεὸν δοξάζουσαι.

Θεοτοκίαν.

Νέμοις Ἄγνη τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πιστῶς, λυτρομένη τῶν πειρασμῶν, πάσης περιστάσεως· Σὲ γὰρ νῦν κεκτήμεθα καταφυγὴν Θεοσύμφευτε, ὡς αἰνετὸν τῶν πατέρων Θεὸν χερσὶ βαστάσασαν.

ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Αἱ παρθένοι αἱ θεοφегγεῖς, Πίσις, Ἐλπὶς, Ἀγάπη, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρῶτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγουσαι· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπομέναι καὶ φωτοειδεῖς, διὰ τοῦ μαρτυρίου, προδήλως γεγεννημένας, τὰς παρθένας οἱ πιστοὶ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ι**αμαίων ρείθρον δαψιλές, ἀφθόνως καὶ πλησίως, αἰθῆται τῶν ἀθληφόρων, ἀναδρύσιν αἰεὶ, τοῖς πίσει κραυγάζουσιν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας. Θεοτοκίον.

**Γ**ῆ ἁγία πέφνησας Ἀγνή, τὸν ζωηφόρον στάχυον, τεκοῦσα τῆς αἰδίου, ζωῆς πρόξενον Χριστὸν, ᾧ πάντες κραυγάζομεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

<sup>2</sup>Ωδὴ θ΄. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

**Α**ἰγλης τριφεγγῆς πληρέμεναι, καὶ λαμπρόνους θείας νῦν ἐμφορέμεναι, αἰδώνουμοι τῶν ἀρετῶν καὶ φερώνουμοι, τῆς Ἀγάπης Ἐλπίδος καὶ Πίστεως, ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ, ἡμᾶς καὶ πίστει βεβαιώσατε.

**Ι**να ἡ ἐξ ὕψους δύναμις, νῦν κατευνάσῃ τὸν κατέχοντα κλύδωνα, τῆς αἰρέσεως ᾧ ἀθληφόροι ἀήττητοι, καὶ βραβεύσῃ πιστοῖς τὴν ὁμόνοιαν, αἰτεῖσθε δυσωποῦμεν, ἀκαταπαύστως καλλιπάρθενοι.

**Ν**ύκτα τὴν τοῦ βίου πάνσοφοι, διαδραμοῦσαι τὴν ἡμέραν ἐφθάσατε, τὴν ἀνέσπερον, μαρτυρικῶς ἀγαλλόμεναι, καὶ Παρθένων χορῶν ἀριθμούμεναι, καὶ θείας βασιλείας, τῆς ἀκηράτου ἀξίζομεναι. Θεοτοκίον.

**Ὡ**πὼς ἡ παρθένος τέτοκε, τὸν αἰεὶ ὄντα Λόγον καὶ ἐνυπόστατον, τὸ ἀπαύγασμα τῆς πατρικῆς ὑποστάσεως, τὸν ἡμῶν εὐεργέτην καὶ Κύριον, ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν. Ἐξαποσειλάρ. Ὁ οὐρανόν.

**Τ**ῶ τῆς τριάδος κόραι, πυρούμεναι αἰετρεῖς ζήλω, τῶν ἀρετῶν τῇ τριάδι, Ἐλπίδι, Πίσει, Ἀγάπῃ, προσκείμεναι ὁμωνύμως, ἠλόγησαν τῶν βασάνων. Καὶ τῆς ἑορτῆς.

**Σ**ταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, σταυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς ἐκκλησίας, σταυρὸς

βασιλέων τὸ κραταίωμα, σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα, σταυρὸς ἀγγέλων ἠδύοξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

<sup>Εἰς τὸν σχ. σχρ. ἤχος β΄.</sup> Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.  
**Λ**όγῃν σὺν τῷ σταυρῷ, τοὺς ἡλούς καὶ τὰ ἄλλα, ἐν οἷς τὸ ζωηφόρον, Χριστοῦ ἐπάγη σῶμα, ὑψοῦντες προσκυνήσωμεν.

<sup>Στχ.</sup> Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.  
**Υ**λὴν φθοροποιόν, ἐξαιρεῖ ἀμαρτίας, τὸ τοῦ σταυροῦ σὺ ξύλον, ὑψοῦμενον σωτήρ μῆ, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

<sup>Στχ.</sup> Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς.  
**Υ**δατι θεουργῶ, καὶ αἵματι σου Λόγε, λαμπρῶς ἡ ἐκκλησία, ζολίζεται ὡς νύμφῃ, σταυροῦ τῆς δόξαν μέλπουσα.

<sup>Δόξα, καὶ νυν. ἤχος α΄.</sup>

**Π**ροτύπων τὸν σταυρόν σὺ Χριστέ ὁ Πατριάρχης Ἰακώβ, τοῖς ἐκγόνοις τὴν εὐλογίαν χαρίζομενος, ἐπὶ ταῖς κάραις ἐναλλάξ τὰς χεῖρας ἐπέθηκε. τοῦτον δὲ σωτήρ ἡμεῖς σήμερον ἀνυψοῦντες κραυγάζομεν· δώρησαι τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ τὸ νίκος, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον.

### Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΗ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου ἐπισκόπου Γαρτύνης τοῦ θαυματουργοῦ.

<sup>Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱεῶμεν σχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν σχρ. τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ΄.</sup>

<sup>Ἦχος α΄.</sup> Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.  
**Τ**ὸ ἀνυψοῦμενον ξύλον, τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ᾧ Χριστὸς τὰς χεῖρας, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, προσήλωσε βουλήσει, πάντας πιστοὺς, προσκαλεῖται ἐν ἄσμασιν, ἑορταζόντων μετ' ἡχοῦ τῷ προσκυνεῖν, ὑποπόδιον τὸ θεῖον αὐτῷ.

**Τ**ῶν ἐγκαινίων τὴν μνήμην, τῆς ἀναστάσεως, δι' ἧς τοῖς ἐν τῷ σκότει, φῶς ἐπέλαμψε μέγα, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας, δεῦτε πιστοὶ, ἐκτελῶντες ὑψώσωμεν, τὸ ζωοπάροχον ξύλον τὸ τῷ σταυρῷ, προσκυνῶντες τὸν σωτήρα Χριστόν.

**Μ**ωσῆς ὁ μέγας τὸ πάλαι, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, σαυροειδῶς τὰς χεῖρας, ἐκπετάσας εἰς ὕψος, ἐτύπῃ τὸν σταυρόν σου, Χριστέ ὁ Θεός, τὸν ὑψούμενον σήμερον, καὶ ἀγιάζοντα πάντας τοὺς ἐπὶ γῆς, ἐν αὐτῷ σε προσκυνοῦντας πιστῶς.

\*Ἔτερα τοῦ ἁγίου.

\*Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

**Τ**ὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, τῶν παθῶν καθηράμενος, τοῦ ἁγίου Πνεύματος οἶκος γέγονας, ἔξ ἱερέων ἐν χρίσματι, σαυτὸν κατεκόσμησας, παραστάτης δεξιᾶς, χρηματίσας Εὐμένιε, ἔξ συνόμιλος, τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ τῆς δόξης, τοῦ Κυρίου κληρονόμος, καὶ πρεσβευτῆς τῶν ὑμνούντων σε.

**Ο**περίδοξος βίος σου, ἀρεταῖς φαιδρυνόμενος, τῶν θαυμάτων ἔλαμψε ταῖς φαιδρότησι, καὶ εὐκλεῆ σε τοῖς πέρασιν, παμμάκαρ εἰργάσαστα, καὶ φωστῆρα ἀπλανῆ, ἔξ ἁγίων ὁμόσκηνον, καὶ τῆς πόλεως, τῆς ἁγίας πολιτεν, ἱεράρχα, τῶν ἀγγέλων συμπολίτα, θαυματουργέ ἀξιάγαστε.

**Τ**ὸ Κρητῶν ἐγκαλλώπισμα, τῆς Γορτύνης τὸν πρόεδρον, ἐκκλησίας ἄσειστον, τὸν θεμέλιον, τὸν ἱεράρχην Εὐμένιον, ἐν θαύμασι μέγιστον, καὶ δυνάμεσι πολλαῖς, γεγονότα περιδόξον, ἔξ φωτίσαντα, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας, ὡς φωστῆρα, τῶν πιστῶν μεγαλοφώνως, οἱ συνελθόντες τιμήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

**Τ**οῦ τιμίου σαυροῦ σου Χριστέ τὴν ἐνέργειαν, προδιατυπώσας Μωϋσῆς, ἐτροπώσατο τὸν ἐναντίον Ἀμαλήκ, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, ὅτε γὰρ ἐφῆπλε τὰς χεῖρας σαυροῦ τὸν τύπον ποιῶν, κατίσχυεν Ἰσραήλ. νυνὶ δὲ τῶν πραγμάτων ἡ ἐκθασίς, εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται. σήμερον σαυρὸς ὑψοῦται, ἔξ δαίμονες φυγαδεύονται. σήμερον ἡ κτίσις πᾶσα ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέ-

ρωται· πάντα γὰρ διὰ σαυροῦ, ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα. διὸ γηθόμενοι πάντες προσπίπτομέν σοι λέγοντες· ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, δόξα σοι.

\*Ἀπόσχ. σχρ. ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

**Ρ**απίσματα ὑπήνεγκας, ἔξ σταύρωσιν Μακρόθυμε, ἔξ ὀνειδῶν, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, ἔξ πανοικτίρμων ἔξ φιλάνθρωπος.

Στχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

**Τ**ιμῷ σου τὸν σταυρόν Ἀγαθέ, τοὺς ἥλκους ἔξ τὴν λόγχην σωτῆρ, δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, ἔξ πάντων εὐεργέτης, μόνε φιλάνθρωπε σωτῆρ ἡμῶν.

Στχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

**Σ**ταυρῷ προσηλωθεὶς δι' ἐμέ, Σωτήρ μου ὑπεράγαθε, ἐρραπίσθης ἔξ ὑβρίσθης λυτρωτᾶ, ἔξ ὄξος ἐποτίσθης, ἔξ λόγχῃ ἐκεντήθης, ἔξ πάντα φέρεις ἀναμάρτητε.

Δόξα, καὶ νῦν ἦχος πλ. β'.

**Σ**ήμερον ξύλον ἐφανερῶθη. σήμερον γένεας Ἑβραίων ἀπώλετο. σήμερον διὰ πιστῶν βασιλέων ἡ πίστις φανεροῦται· καὶ ὁ Ἀδάμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέπεσε· καὶ πάλιν διὰ ξύλου δαίμονες ἐφριξάν. παντοδύναμι Κύριε, δόξα σοι.

Τροπᾶριον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰς τὸν Ὀρθρον ἢ συνήτης σχολ. Μετὰ τὴν ἀ. σχολογίαν Κάθισμα.

\*Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Δ**ιαπετάσας Μωϋσῆς, χεῖρας πρὸς ὕψος ἕρανοῦ, προετύπῃ τὸν σταυρόν, τὸ θεῖον ὄπλον τῶν πιστῶν, ἐν ᾧ Χριστὸς προσήλωσε τὴν ἀμαρτίαν. ὄθεν ὁ ἐχθρὸς ἐπωδύρετο, ἀλγῶν ὀδυνηρῶς τὰ αἰσθητήρια· ὡ τὶ ξυλίνῃ λόγχῃ μοι προσήλωται, κατὰ τὸ μέσον τῆς καρδίας μου. Χριστὸς τοὺς πάντας, ἐκ τῶν τοῦ ἀδὸς λύει δεσμοτηρίων.

Μετὰ τὴν β'. σχολογίαν Κάθισμα.

\*Ἦχος πλ. β'. Ἐλπὶς τοῦ κόσμου.

**Ε**ν ξύλῳ σῶτερ τοῦ σταυροῦ διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἀνυψωθείς καὶ τὴν πλευρὰν, κεντη-

θεις ὑπὸ λόγῃς, διέρρηξας ἀμαρτημάτων τὸ δεινὸν, χειρόγραφον ὡς παντοδύναμος Θεός. διό σε τὴν ἀπόρρητον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς Λόγε οἰκονομίαν.

Ὁ Κανὼν τῆς ἐκτελέσεως, καὶ τοῦ ἀγίου οὗ ἡ ἀκροεὐχαῖς δίδου μοι Χριστὸν εὐμενῆ μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

**Ε**χων Χριστὸν, πάτερ θεόφρον Εὐμένιε, τῶν σῶν καθυπακούοντα, θείων ἐντεύξεων, εὐμενῆ τοῦτον μάκαρ, ἀπέργασαι τοῖς πόθῳ ἀνευφημοῦσί σε.

**Υ**ψοποιὸν, ἀπὸ νεότητος Ὅσιε, ἠγαπητικῶς ταπεινῶσαι, τὸν ὑπερήφανον, ἐταπεινῶσας ὄφιν, καὶ χάριν ἰαμάτων σαφῶς ἐπλούτησας.

**Χ**ωρητικὸν, Πνεύματος ὄργανον γέγονας, τὰ τῆς σαρκὸς φρονήματα, πολλαῖς ἀσκήσεσι, τῆ ψυχῇ ὑποτάξας, τῷ κρείττονι τὸ χειρὸν σὺ δουλωσάμενος.

Θεοτοκίον.

**Α**ἰ περὶ σοῦ, νῦν προφητεῖαι πεπλήρωνται, Θεοκυῆτορ Δέσποινα ὄν γὰρ προήγγειλαν, ὑψηλόρως ἐν μήτρᾳ, ἐχώρησας ἐν δύο τελείαις φύσεσι.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

**Δ**ιέτρεχες σπουδῇ σοφῇ ὡς μέλιττα, λειμῶνας τοὺς λογικοὺς ἱεράρχα, τὸ γλυκὺ μέλι θηρώμενος, καὶ καρδίας τοῖς σύμβλοις ἐντιθέμενος.

**Ο**βίος καθαρὸς ὁ λόγος ἅλατι, τῷ θείῳ Εὐμένιε ἠρτυμένος, διεδείκνυ σου τὴν ἐνδοθεν, κεκρυμμένην καὶ χάριν καὶ λαμπρότητα.

**Υ**ψώθης ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος, καὶ θρόνων ἐπέδης ὑψηλοτάτων, μύρω θείῳ χρισθεὶς Πνεύματος, καὶ Χριστοῦ εὐωδία γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον.

**Μ**αρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν μὲ ἀπέλασον τὸ δυσῶδες, καὶ στερέωσον κλονέμενον, προσβολαῖς τοῦ δολίῃς πολεμήτορος

Κάθισ. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

**Ο**ρθοδόξοις ἐμπρέπων πάτερ διδάγμασι, τὰς

ζοφῶδεις αἱρέσεις πάσας ἐμείωσας, καὶ θαυμάτων αὐτοεργὸς δειχθεὶς Εὐμένιε, περιβόητος παντὶ, προμηθεῖα θεϊκῇ, ἐγένου ὅθεν σε πίστει, τιμῶμεν ὡς ἱεράρχην, καὶ τῶν ἀγγέλων ὁμότιμον.

Δόξα, τὸ αὐτὸ καὶ νῦν. Ὁμοιον.

**Τ**ὸ πανάγιον ξύλον τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, ἀναλάβωμεν πίστει, ἐπὶ τῶν ὤμων ἡμῶν, καὶ τοῦ βίου τὰ τερπνὰ ἀπορρίψωμεν, ὅ οἱ πάλαι βασιλεῖς, ἀναλαμβάνοντες πιστῶς, ἐνίκησαν πολεμίους, καὶ φυλά τὰ τῶν βαρβάρων, τῇ δυνάμει τούτου ἀνέτρεψαν.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

**Ο**ἶκος γέγονας Πνεύματος, θείοις ναοῖς σχολάζων ἱεράρχα, καὶ σεπταῖς μελέταις ὠραϊζόμενος.

**Ι**εράρχης θεόληπτος, πάτερ σοφέ καὶ πρόεδρος Γορτύνης, γεγονόνως θαυμάτων, αἰγλήν ἀπήστραψας.

**Χ**άσμα μέγα τοῦ δράκοντος, τῶν προσευχῶν ἐνέπρησας λαμπάσι, κατὰ σοῦ ὀρμήσαντας ἱερώτατε.

**Ρ**ωμαλέω φρονήματι, τὸν δυσμενῆ κατέβαλες ἀνδρείως, καὶ ὀρμᾶς λεόντων σὺ ἐχαλίνωσας,

Θεοτοκίον.

**Ι**εραὶ προκατήγκειλαν, πάλαι φωναὶ τῷ τόκῳ σου τὸ βάθος ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις, εἶδομεν Ἄχραντε.

Ὡδὴ ι'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

**Σ**ύνεσιν ἐσχηκας, ὡς εἰρηνεύσας ἐκ παθῶν ὄσιε, νῦν καὶ ψυχὴν ὅθεν διαλύεις τὰς ἐριδας πικρῶς, τῶν βασιλευόντων, καλῶς πειθομένων σοι.

**Τ**ὰς ἀκοὰς ὑποθεῖς, σοὶ βασιλέων ὁ πιεσὸς ἔλυσεν, ἐχθραν μακρὰν, ὄλεθρον γεννῶσαν, καὶ τῇ ἀδελφικῇ, ὁμόνοιαν στέργει, θεόφρον Εὐμένιε.

**Ο**ἶα πυρσὸς ἐπιστᾶς, Ῥώμην φωτίζεις ἐκτελῶν θαύματα, καὶ τοὺς παθῶν, βυθῶ νηχομένους, πρὸς ὄρμον γαλήνῳ, ἰάσεων μάκαρ, σοφῶς ἐκκαλούμενος.

Θεοτοκίον.

**Ν**έον ὡς βρέφος ἡμῖν, τὸν προαιώνιον Θεὸν τέτοκας, θελητικαῖς, δυσὶν ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα διπλοῦν, ὡς ἄνθρωπον ἅμα, Θεὸν τε πανάμωμε.

*Ῥόδης.* Ἐν ἀδύσσω πταισμάτων.

**Ε**ναργῆ θησαυρὸν ἀδαπάνητον, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου, Χριστὸν Εὐμένιε, ὡσπερ πηλὸν λελόγισαι, τὸν χρυσὸν βασιλεὺς, ὃν παρέσχε σοι.

**Υ**ψηλὴν εἰς καθέδραν ἐκάθισας, πάτερ τῆς εἰρήνης φθεγξάμενος πρόσημα, τῇ ἐκκλησίᾳ ἄνωθεν οὐπερ νῦν τῇ προσκλήσει σεμνύνεται.

**Μ**ὴ βραχεῖς ἀμαρτίαις διέπλευσας, βίου τὸ κλυδώνιον τὸ πολυώδυνον, ἕ τούς λιμένας ἐφθασας, ἐνθα ὄμιος ὀσίων εὐφραίνεται.

*Θεοτακίον.*

**Ε**πὶ σὲ καταβάς ὁ οὐράνιος, ὄμβρος χερσωθείσαν τὴν γῆν Ἀειπάρθενε, θεογνωσίας νάμασι, καταρδεύσας πολύφορον ἔδειξε.

*Κοντάκιον ἤχος β'.* Τὰ ἄνω ζητῶν.

**Φ**ωτὶ Θεϊκῶ, ἐλλαμφθεῖς παμμακάρισε, φωτίζεις ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ ἐνδοξον, καὶ ἁγίαν πάτερ μεταστασιν, ἱεράρχα Εὐμένιε· πρεσβεύεις γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

*Ὁ Οἶκος.*

**Ο**ἴκτειρον Κύριε τὸν σὸν δοῦλον, καὶ συγχώρησον πάντα τὰ ὀφειλήματα νῦν, καὶ δώρησαι μοι τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σῆ· ἵνα ὕμνοις σε δοξάζω ἀπαύστως, καὶ τὸν πικρὸν σου θεράποντα στέψω ὡδαῖς, τὸν πρόεδρον Γορτύνης σήμερον· Εὐμένιον τὸν φωστῆρα, γῆς πάσης τὸ μέγα κειμήλιον, τῆς ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, ἕ τῆς Κρήτης τὸ θεῖον ἀγλαΐσμα· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

*Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΗ'.* Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης.

*Στχ.* Τὸ λεῖον Εὐμένιος ὄμμα Γορτύνης, Πανευμενὲς κατείδεν ὄμμα Κυρίου.

*Ὁγδοάτη δεκάτη θάνατον Εὐμένιος μεγαλήτωρ.*

**Ο**ὗτος ὁ Εὐμένιος, ἐκ νεότητος πολλαῖς σκληραγωγίαις ἀσκήσεως ἑαυτὸν καθυποβάλλων, τὴν ἄκραν

ταπείνωσιν ἐκτέτατο· διὸ καὶ τοὺς οἰακὰς τῆς κατὰ Γορτύνην ἐκκλησίας πιστεύεται. οὗτος δεινότατον δράκοντα καθ' αὐτοῦ ὀρμήσαντα, λαμπᾶσι κατέφλεξεν. ἐκείθεν δὲ τὴν Ῥώμην καταλαβὼν, οἶά τις πυρσὸς ταῖς θείαις διδαχαῖς κατεφώτισε, σημείαις καὶ τέρασι πολλοὺς καταπλήξας. κάκειθεν τὴν Θεβαΐδα καταλαβὼν, καὶ μὴ βουλόμενος, παραυτίκα τοῦ αὐχμοῦ τὴν κατῆφειαν καταστέλει, ἐνθα ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ. οἱ δὲ παῖδες τῶν Θεβαίων τῇ πατρίδι καὶ ποιμνῇ τὸ τούτου σκῆνος παραπέμπουσι, Ῥάξος ὄνομα τῷ τόπῳ, ἧτις καὶ Κυρίλλου τὸ σεπτὸν κατέχει σῶμα.

*Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ,* Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν, Σοφίας καὶ Εἰρήνης

*Στχ.* Εἰρήνη καὶ Σοφία τμηθεῖσαι κάρας, Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν εἶδον εἰρήνην λόγε.

*Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ,* Μνήμη τῆς Ἁγίας μάρτυρος Ἀριάδνης.

*Στχ.* Σαῖζει ῥαγεῖσα τὴν Ἀριάδνην πέτρα, Χριστὸς γὰρ αὐτὴν ἔσκεπε ζωῆς πέτρα.

**Α**ὕτη ἐπὶ Ἀδριανοῦ, καὶ Ἀντωνίνου τῶν βασιλέων ἤθλησε, δούλη τινὸς χρηματίσασα Τερτίλλε πρώτου τῆς Προμισέων πόλεως, Φρυγίας Σαλουταρίας· καὶ διὰ τὸ μὴ θελήσει αὐτὴν συνορτᾶσαι ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τοῦ παιδὸς τοῦ κυρίου αὐτῆς ἐν τῷ ναῶ τῶν εἰδώλων, ἐξέστη σφοδρῶς, καὶ ἀφέθη· ἐπεὶ δὲ πάλιν ἐδιώκετο ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος, πέτρα τινὶ πλησιάσασα, ἤξαστο ῥυσθῆναι, καὶ θεία νεύσει ῥαγεῖσθαι αὐτῆς, μέσον αὐτῆς εὐρέθη, τῶν πετρῶν αὐθὺς εἰς ἐν συνελθουσῶν. οἱ δὲ διώκοντες αὐτὴν ἄνδρες ἐξ ἐπιφανείας ἀγγέλων ἐφ' ἵππων δόρατα κατεχόντων, διεφθάρησαν, καὶ ἀπώλοντο.

*Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ,* Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καστορος.

*Στχ.* Οὐ θῆρ ὁ Κάστωρ, ἀλλ' ἀνὴρ τις γεννάδας,

*Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν ἀνδρίας πρὸς αἰκίας·*

*Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.*

*Ῥόδης ζ'.* Βικόνος χρυσῆς.

**Ν**εκρῶν λογισμῶν, προθυμία τῆς ψυχῆς κατακαυχώμενος, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα ὅσιε, ἀποδημίας ἐκέχρησο, ἐπ' εὐεργεσία τῶν πίστει, δεχομένων Εὐμένιε, σὲ τὸν σπόρεα τῶν σεπτῶν, καὶ ἱερῶν διδαχῶν.

**Η** Ῥώμη τῶν σῶν, ἀπολαύσασα καλῶν δῶρον ποθέμενον, τῇ Θεβαΐδι μὴ βεβλόμενον, πάτερ ἐκπέμπει Εὐμένιε, ἐνθα γεγωνῶς ἀναστέλλεις, τοῦ αὐχμοῦ τὴν κατῆφειαν, τῇ ἐπομβρία τῶν σεπτῶν εὐχῶν σου ὅσιε.

**Μ**αζοῖς ἐκτραφεῖς, ἐγκρατείας τὸ σεπτὸν γά-  
λα ἐθήλασας, ἔ ηλικίας μέτρον ἐφθασας, ἀ-  
νενεχθεῖς εἰς ἀκρόρειαν, πάτερ ἀρετῶν καὶ  
ἡλίου, ἀπασφάφας φαιδρότερον, θεοσημείαις  
τοὺς νυκτὶ, κατασχεθέντας παθῶν.

Θεοτοκίον.

**Α**ύλου φωτὸς, οἰκητήριον ἢ σὴ μήτρα γε-  
γένηται, τοῦ φρικτωρίας θείας γνώσεως, τὴν  
ἀθεΐαν μειώσαντος, ἄχραντε Θεόνυμφε κόρη,  
ἂν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς εἶ ὁ  
Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τυῦ πυρός.

**Κ**αταπαλαίσας τὸν ἐχθρόν, καὶ τὸν δρόμον  
τὸν καλὸν διατελέσας, βαθυτάτῳ ἐν γήρᾳ,  
πρὸς τοὺς πατέρας τοὺς σους, μετέβης σίτος  
ὡσπερ ὄριμος, ξένης ἐπὶ χώρας, λαβὼν τοῦ  
βίου πέρας.

**Α**μνημονήσαντες τῶν σῶν, οὐδαμῶς πάτερ  
καλῶν παῖδες Θεβαίων, τῇ πατρίδι ἔποιμνη  
τὴν ἱεράν σου σορὸν, αἰσίως κρίναντες ἐκπέμ-  
πασιν ἤς τῇ ἐπανόδῳ, θαυμάτων βρῦει χάρις.

**Ρ**άξος Κυρίλλου τὸ σεπτὸν, καὶ πολὺάθλον  
τὸ πρὶν κατέχων σῶμα, καὶ τὸ σὸν νῦν συγ-  
κρύπτει, παραπλητίως σοφῆ, συνάφας τοὺς  
βίῳ ὁμόφρονας, οὗς ἡ ἄνω φέρει, πατρὶς εἰς  
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

**Ι**ερωτάτη προφητῶν, σὲ προγράφει κιβωτὸν  
σεμνῆ χορεία, ἀλατόμητον ὄρος, ράβδον καὶ  
πύλην δι' ἧς, διήλθεν ὡς οἶδεν ὁ ὑψιστος, πάλ-  
ιν κεκλεισμένην εἰσάσας σε Παρθένε.

ᾠδὴ β'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον.

**Ω**ς τοῦ Χριστοῦ ἱεράρχης, ἐκ δυνάμεως πά-  
τερ, εἰς δυνάμιν μετέβης θαυμαστῶς ἐνθα  
χοροὶ ἱερώτατοι, λειτουργῶσιν ἐν φόβῳ, Τριάδι  
τῇ σεπτῇ μετὰ πασῶν, οὐρανόων παμμάκαρ,  
Εὐμένιε δυνάμεων.

**Σ**τῆσον τὴν νῦν καταιγίδα, τῆς πατρίδος τὸ  
θεῖον, ταῖς σαῖς ἐξευμενίζων προσευχαῖς, βαρ-

βαρικὴν μάκαρ ἔφοδον, τὴν ἡμᾶς τυραννῆσαν  
καὶ πείρα συνωθοῦσαν τῶν κακῶν, εἰς βυθὸν  
ἀπωλείας, αἰοῖδιμε Εὐμένιε.

**Η**σὴ πανίερος μνήμη, συγκαλεῖται ποιμέ-  
νας, ὅσις ἔ λαὸν τὸν εὐσεβῆ, ἀγιασμὸν πᾶσι  
φέρουσα ἦν τελοῦντας πλοσίως, καταύγασον  
ἡμᾶς μαρμαρυγαῖς, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων,  
πανεύφημε Εὐμένιε.

Θεοτοκίον.

**Φ**έρεις τὸν φέροντα πάντα, Θεϊκῆ δυνασείᾳ,  
καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν πᾶσαν πνοήν, τὸν δια-  
τρέφοντα Πάναγνε· ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα,  
ἀγγέλους καταπλήττον καὶ βροτοὺς, τῆς ἀεί-  
σε ὑμνοῦντας, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Ἑξαποσειλάρ. Γυναῖκες ἀκουτίστητε:

**Ε**ὐμένιε θεόληπτε, τῶν ἀρχαγγέλων σύσκηνε,  
ὡς παρρήσιαν πλουτήσας, πρὸς τὸν Χριστὸν  
ἱεράρχα· οὐ καὶ τῷ θρόνῳ ἁγίε, ἐνδοξίως νῦν  
παρίσασαι, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν φω-  
τοφόρον σε μνήμην, ἔ σε τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Σταυρὸς ὁ φύλαξ.

Εἰς τὸν σχ. σχρ. ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραῖα.

**Α**σμασι μυστικοῖς, ὑμνήσωμεν συμφώνως,  
σταυρὸν τὸν τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ σωτὴρ ἐπάγη,  
ἢ πάντων ἐξανάστασις.

Στχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

**Δ**εῦτε τῶν μονασῶν, τὰ πλήθη συνελθόντα,  
ὑμνήσωμεν ἐνθέως, τὸ ζωηφόρον ξύλον, ἐν ᾧ  
Χριστὸς ἐφήπλωτο.

Στχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

**Δ**οξάσωμεν πιστοὶ, σταυρὸν τὸν τοῦ Κυρίου,  
ἐν ᾧ κατεκενώθη, τὸ αἷμα τοῦ δεσπότη, εἰς  
πάντων ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος α'.

**Τ**ὸ φυτευθὲν ἐν κρανίῳ τόπῳ ξύλον τῆς ἄν-  
τως ζωῆς, ἐν ᾧ εἰργάσατο σωτηρίαν ὁ πρὸ  
αἰῶνων βασιλεὺς, ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὑψέμενον  
σήμερον, ἀγιάζει τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ἔ  
ἐγκαινίζεται τῆς ἀναστάσεως ὁ οἶκος· ἀγάλλ-  
λονται ἀγγελοὶ ἐν οὐρανῷ, καὶ εὐφραίνονται

ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς, Δαδτικῶς βοῶντες, ἔ-  
λέγοντες· ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔ-  
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,  
ὅτι ἅγιος ἐστίν· ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέ-  
γα ἔλεος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΘ'.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Τροφίμου, Σαββατίου,  
καὶ Δορυμέδοντος.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν στχ. ς'. καὶ ψάλ-  
λομεν στχρ. τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Σταυρὸς ὁ πανάγιος, τὸ ἀκατάλυτον τρόπαιον,  
ἀπὸ γῆς φανερούμενον, σήμερον προέρχεται  
ὡσπερ κεκρυμμένος, θησαυρὸς πλουτίζων τὴν  
οἰκουμένην ταῖς αὐγαῖς, τῆς παγκοσμίας αὐτῆ  
χρηστότητος· διὸ τὴν ὑπεράγαθον οἰκονομίαν  
δοξάζομεν, τοῦ ἐν αὐτῷ ἀξιώσαντος σταυρω-  
θῆναι Θεοῦ ἡμῶν.

Πάλαι μὲν παράταξιν, τῶν ἄλλοφύλων ἀ-  
πέστρεφεν, ὁ σταυρὸς ἐκτυπούμενος Μωσῆ  
τῷ θεράποντι, καὶ πιστῷ Θεόπτῃ, προφήτῃ  
τε θείῳ, νῦν δὲ παλάμαις ἱεραῖς, θεία ὑψώσει  
διατυπούμενος, δαιμόνων τὴν παράταξιν, καὶ  
Ἰουδαίων συστήματα, ἀπελαύνει ἐλέγχει τε,  
τὴν ἀθέων ὕρασύτητα.

Κράτος ἀπροσμάχητον, Χριστιανοῖς ἡμῶν  
πέφυκεν, ὁ σταυρὸς σου σωτὴρ ἡμῶν· δι' οὗ  
τὰ ἀλλόφυλα τῶν ἐθνῶν τροποῦνται, πλήθη ἔ-  
εἰρήνη, τῇ ἐκκλησίᾳ σου Χριστέ, ὀρθοδοξία  
καλῶς δεδώρηται, ὃν περ νῦν ἀσπαζόμενοι, σέ  
δυσωποῦμεν φιλόθροπε, τῆς μερίδος ἀξίω-  
σον, καὶ ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου.

Ἔτερα τῶν ἁγίων Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Τρυφὴν τὴν ἀδαπάνητον, ποθῶν κληρώσα-  
σθαι· Τρόφιμε μάρτυς, πόνοις τοῦ σώματος  
σὺ ἐνετρώφας, ἔδῃ μετέστης ἐκ φθορᾶς, πρὸς  
τὴν ἀφθαρσίαν ἀγαλλόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ

ἐγκοσμούμενος· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰ-  
τησαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Σαββάτιος ὁ ἐνδόξος, πολλαῖς κολάσεσιν ἐγ-  
καρτερήσας, νῦν ἐσαββάτισεν εἰς τὰς ἐπαύλεις,  
τῶν οὐρανῶν περιχαρῶς, γέρα τῶν ἀγῶνων  
κομιζόμενος, δῆμοις τῶν ἀγγέλων ἀριθμούμε-  
νος· αὐτοῦ Χριστέ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ  
λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Α Θεῶν βουλευτήριον, ἀποκρουσάμενος βου-  
λαῖς ἐνθέοις, τὸν νοῦν ὠχύρωσεν ὁ Δορυμέδων,  
καὶ προσεχώρησε στερῶς, πρὸς τὰ τῶν βα-  
σάνων πειρατήρια, νίκης τε βραβεῖα κομισά-  
μενος, Χριστῷ συμβασιλεύει, πάντοτε ὑπὲρ  
πάντων ἡμῶν δεόμενος.

Δόξα καὶ νῦν Ἦχος πλ. δ'.

Η φωνὴ τοῦ προφήτου σε Μωϋσέως, ὁ Θεὸς  
πεπλήρωται ἢ λέγουσα· ὄψεσθε τὴν ζωὴν ἡ-  
μῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑ-  
μῶν. σήμερον σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος  
ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. σήμερον τοῦ Χριστοῦ  
ἡ ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς  
γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαδτικαῖς, ὑ-  
μνον σοι προσφέροντα, ἔλέγοντα· εἰργάσω σω-  
τηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, σαυρὸν ἔ-  
τὴν ἀνάστασιν· δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὴ καὶ φι-  
λάνθρωπε· παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἄπὸς. στχρ. Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Οὔ ἔστησαν οἱ πόδες Χριστοῦ, τὸν τόπον  
προσκυνήσωμεν, ἀνυψοῦντες, τὸν τρισόλβιον  
σταυρὸν· ἐν ᾧ κατεκενώθη, τὸ αἷμα τοῦ Δε-  
σπότη, τὸ βλύσαν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Στχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Νεκρώσαντες τὰ πάθη σαρκός, ἔπνεύματος  
θεόφρονες, ἐπειχθῶμεν, ὑψωθῆναι ἀπὸ γῆς,  
οὐράνιον πρὸς λῆξιν, σταυροῦ τῇ ἀνυψώσει,  
συσταυρωθέντες τῷ δεσπότη Χριστῷ.

Στχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

Ζωήρρυτος ἐκ Θεῆας πλευρᾶς, πηγὴ σαφῶς  
ἐξέδλυσες τοῦ σωτήρος, καταρδεύσασα ψυχὰς,



τῶν πίστει προσκυνόντων, τὸ θεῖον πάθος τρέτου, καὶ τὸν σταυρὸν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Δόξα καὶ νῦν ἤχος πλ. β΄.

**Ο** τετραπέρατος κόσμος σήμερον ἀγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σε σταυροῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ κέρασ τῶν πιστῶν συνυφούται βασιλέων ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν συντριβέντων τὰ κέρατα. μέγας εἶ Κύριε, ἔθαυμασὸς ἐν τοῖς ἔργοις σε, δόξα σοι.

Τροπάριον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθης στιχολ. μετὰ τὴν ἀ. στιχ. κάθισμα ἤχος βαρύς.

**Η** ἐκκλησία βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἐν πεύκῃ καὶ κέδρῳ καὶ κυπαρίσσῳ, προσκυνῶσα σε νίκας τοῖς βασιλεῦσι διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. στιχολογ. κάθισμα ἤχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

**Ο** σταυρός σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλάμπων, τὰς τοῦ σκότους φάλαγγας, ἀποδιώκει καὶ πιστοῦς, καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντας· σταυρός ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων, οὗ ἢ ἀκροστιχίς.

Τρίφων ὑμῶν μαρτύρων διαυγίαν. Ἰωσήφ.

Ἦδὴ ἀ. ἤχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

**Τ**αῖς ὑπερφώτοις ἀστραπαῖς τοῦ πνεύματος καταλαμπόμενοι, τὰ σκοτεινὰ νέφη, τῆς ψυχῆς μου λύσατε, τὸν νοῦν μου καταυγάσατε, καὶ τὰ χεῖλη πρὸς ὕμνον, ὑμᾶς γεραίρειν ἀνοΐξατε, μάρτυρες Χριστοῦ μεγαλῶνυμοι.

**Ρ**ωμαλεότητι φρενῶν ἀντέστητε, τῷ ματαιόφρονι, νέμειν θεοῖς σέβας, μάρτυρες ἀλλόκοτον ὑμᾶς καταναγκάζοντι, καὶ θυσία τελεία, διὰ ποικίλων κολάσεων, τῷ παμβασιλεῖ προσηνήθητε.

**Ι**σχύς ἡμῖν παρὰ Θεοῦ δεδώρηται τῷ παντοκράτορι, καταβαλεῖν πᾶσαν, τὴν ἰσχύν τῷ δράκοντι, σεπτοὶ μεγαλομάρτυρες, τῆς Τριά-

δος ὀπλῖται, Σαββάτιε ἀξιάγαστε, θεῖε Δορυμέδον καὶ Τρόφιμε. Θεοτοκίον.

**Φ**ωτιστικαῖς σου πηγαζούσαις χάρισι, θεοχαρίτωτε, πύλη φωτὸς μόνη, οἱ γενναῖοι μάρτυρες, φαιδρῶς καταυγαζόμενοι, τὸ βαθύτατον σκότος, τῶν ἀνυποίστων κολάσεων, σὲ ὑμνολογοῦντες παρέδραμον.

Ἦδὴ γ. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς

**Ω**ραιοτάτῳ λογισμῷ, καὶ σταθιρᾷ διανοίᾳ, πρὸς βασάνων ἐχωρήσατε πείραν, αἰκιζόμενοι σφοδρῶς, ἔμᾶστιξι ξεόμενοι, ἔἀηττήτῳ γνώμῃ, ἀπαρασάλευτοι μένοντες.

**Τ**αῖς τῶν αἱμάτων προχοαῖς, ἱερωτάτην πορφύραν, ἐπιχρώσαντες γενναῖοι ὀπλῖται, ἀθανάτῳ βασιλεῖ, Κυρίῳ νῦν παρίστασθε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν, ἀκαταπαύτως ποιῶμενοι.

**Ο**ὐκ ἐξηρηθήσαθε Χριστὸν, προσομιλοῦντες βασάνοις, καὶ ξεόμενοι τὸ σῶμα ποικίλως, ἔτεινόμενοι δεινῶς, ἔ τοῖς θηροῖσι διδόμενοι, πανευκλεεῖς ὀπλῖται, ἅγιοι μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

**Ν**ομοθεσίαις τοῦ ἐκ σοῦ, σεσαρκωμένου Δεσπότη, πειθαρχοῦντες παναμώμητε Κόρη, οἱ γενναῖοι ἀθληταί, ἀνόμους ἐτροπώσαντο, σὲ συνεργὸν ὡς σχόντες, τὴν σῶζουσιν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισ. ἤχος ἀ. Τὸν τάφον σου φωτήρ.

**Β**ασάνων ἀνδρικῶς, ὑπομείναντες πόνους, τὴν ἀπονὸν ζωὴν, ἐκομίσασθε ἅμα, Δορυμέδον, ἔ Τρόφιμε, καὶ Σαββάτιε πάνσοφε ὄθεν σήμερον, ἢ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, ἑορτάζουσα τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, ἐνθέως ἀγάλλεται.

Δόξα, ἕτερον. ἤχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

**Τ**οῦ ἡλίου ἀκτίνων μάλλον ὑμεῖς, ἀπαστράπτοντες φέγγει μαρτυρικῷ, ὑπέρλαμπροι μάρτυρες, κόσμον ὅλον φωτίζετε, τὸν τῆς πλάνης ζόφον, ἐκ μέσου διώκοντες, εὐσεβείας τὸ φῶς, πυρσεύετε ἅπασιν ὄθεν εὐσχημῶνως ὡς

ἐν φαύσει ἡμέρας, τὴν τρίβον τῆς πίσεως, ἀπλανῶς διοδοῦσαντες, ἀλλοφόροι πανεύφημοι. προσδεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. ὁμοιον.

**Τ**ὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀνείλετο ἢ σεμνή, χαρὰς δὲ ἐμπύπλησι, τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, καὶ τεμένη θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν πνεύματι, καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασιλεία, ἢ σεπτὴ Ἑλένη, τῷ Υἱῷ ἐκδοῦσα ὑφάπλωσον δέσποτα, τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σου καὶ νίκας σοφῆ, καὶ τὰ ἔθνη διδάξον ἐν χάριτι, προσκυνεῖν τὸν σταυρὸν, καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

**Υ**πομονῇ τῶν αἰκισμῶν λαμπρυνόμενοι, ἐπὶ ξύλου, μάρτυρες ἠρτήθητε, καὶ σιδηροῖς, ὄνυξι πλευρὰς, ἐνδοξοὶ ξεσθέντες, τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος, τὴν θείαν ἀφθαρσίαν, ἐνεδύσασθε θρόνῳ, τῆς Τριάδος αἰεὶ παριστάμενοι.

**Μ**αστιγωθείς, διὰ Χριστὸν μάρτυς Τρόφιμε, ἐνετρύφας, πόνοις ὑπερβάλλουσιν, ἀποσκοπῶν, τὰς ἐν οὐρανοῖς, θείας ἀντιδόσεις, καὶ τὴν τρυφήν τὴν ἀδάπανον. ἦς νῦν κατηξιώθης, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ τρυφῇ τῷ δεσπότη γενόμενος.

**Ν**εανικῶς, ἐγκαρτερήσας Σαββάτιε, ταῖς βασάνοις, χαίρων ἐναπέδωκας, Θεοῦ εἰς χεῖρας τὴν σὴν ψυχὴν, καὶ πρὸς οὐρανίους, μονὰς καλῶς ἐσαββάτισας, νικήσας τὸν ἐκεῖθεν, ἐκριφέντα ἀθλίως, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

**Ω**ς καθαρὸν, τοῦ βασιλέως παλάτιον, σὲ μαρτύρων, σύστημα τρισάριθμον, ἐπικαλούμενοι βοηθὸν, ἀχραντε Παρθένε, ναοὺς δαιμόνων ἠδάφισαν, καὶ πρὸς ναὸν τὸν ἄνω, μετετέθησαν δόξη, ἐλλαμπόμενοι, καὶ σὲ γεραίροντες.

(Μὴν Σεπτέμ.)

ᾠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπόσω.

**Μ**ακρυνθέντες φιλίας, σώματος πανεύφημοι προσωκειώθητε, διὰ πλείστων πόνων, καὶ μεγίστων Θεῷ πανοικτίρμονι, τῷ ὑμᾶς δι' οἶκτον, πεφιληκότι καὶ τὰ πάθη, τοῖς αὐτοῦ ἀποκτείναντι πάθεσιν.

**Αἰ** πορεῖαι σου μάρτυς, Τρόφιμε καὶ γεγονάσι κατευθυνόμενοι, πρὸς ὁδοὺς πανσόφως, μαρτυρίᾳ ἐν αἷς καλλυνόμενος, σιδηραῖς κρηπίσι, καθηλωμένος τοῦ Βελίαρ, κεφαλὴν καὶ τὰ κέντρα συνέτριψας.

**Ρ**ητορεύων τὰ θεία, Τρόφιμε πολυάθλε, τυράννους ἠσχυνας, καὶ τοῖς αἵμασί σου, βηματίζων τὴν γῆν καθηγίασας, ἐμπεριπατεῖς δὲ, χαρμονικῶς τῷ Παραδείσῳ, σωτηρίαν ἡμῶν ἐξαιτούμενος.

Θεοτοκίον.

**Τ**ὴν ἀγίαν Παρθένον, τὴν θεοχαρίτωτον καὶ παναμώμητον, οἱ σεῖροὶ ὀπλῖται, εἰς βοήθειαν ἐπικαλούμενοι, τῶν βασάνων ὄγκον, καὶ τῶν δεινῶν τὴν τρικυμίαν, ἀκλονήτῳ διήλθον φρονήματι.

ᾠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

**Υ**πέπλευσαν γαληνῶς, τῇ κυβερνήσει τοῦ Πνεύματος, οἱ εὐκλεεῖς ἀθληταί, βασάνων τὸ πέλαγος, καὶ πρὸς τὸν ἀκύμαντον, σωτηρίας ὄρμον, ἱερῶς ἐγκαθωρμίσθησαν.

**Ρ**αινόμενα καθορῶν, εἰς γῆν τὰ μέλη σου Τρόφιμε, καὶ ὄξος κατὰ τῶν σῶν, μυκτῆρων δεχόμενος, εὐώδεις ὀσφρήσεως, ἀντελάβου πλέον, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγαπήσεως.

**Ω**ς βουλευτῆς τοῦ Χριστοῦ, δικαιωμάτων γενόμενος, βουλὰς ἀθῶν ἐχθρῶν, τελείως ἐξέκλινας, καὶ σαυτὸν παρέδωκας, Δορυμέδον μάρτυς, ταῖς βασάνοις μαστιζόμενος.

Θεοτοκίον.

**Ν**ευρούμενοι ταῖς ἐκ σοῦ, ἐκπεμπομέναις δυνάμεσιν, οἱ ἀθλοφόροι Χριστέ, νομίμως ἐ-

νήθλησαν, τὴν ἀγνὴν Μητέρα σου, ἀνυμνολογοῦντες, ἀπορρήτως σὲ κυήσασαν.

Κοντάκ. ἠχος πλ. δ' Ὡς ἀπαρχάς.

**Ω**ς ἀθλητῶν ἑδραῖωμα, καὶ εὐσεβείας ἔρεισμα, ἡ ἐκκλησία τιμᾷ καὶ γεραίρει σου, τὴν φωτοφόρον ἀθλησιν, παναοίδιμε μάκαρ, ἀβλητὰ γενναϊόφρον, ἐνδοξε Τρόφιμε, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, ἰλασμὸν τοῖς ὑμνοῦσι σε αἰτήσαι, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

**Τ**ῶν ἀγίων μαρτύρων τὰ ἔπαθλα, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ἐθαύμασαν ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσαντο, σταυροῦ τῇ ἰσχύϊ κρατυνόμενοι ὅθεν μακαρίζονται εἰς αἰῶνας, ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων αἰτούμενοι ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καὶ γὰρ τιμῶνται αὐτοὶ, ὡς ἀήττητοι.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΘ'. Τῶν Ἁγίων μαρτύρων, Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος

Στχ. Πνέοντες ἐν Τρόφιμε καὶ Δορυμέδων,  
Ἐν ἐκ ξίφους δέχεσθαι καὶ βίου τέλος.  
Ἔσθεις σιδήρεις, Σαββάτιος ἐξέσιν,  
Εἰς Σαββατισμὸν θεῖον, ὡς μάρτυς φθάνει.  
Ἐννέα καὶ δεκάτῃ Τρόφιμον τάμον, ἠδὲ συνάθλις.

**Ο**ἱ τοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόβου. ὧν ὁ μὲν Σαββάτιος ἐν Ἀντιοχείᾳ παραστάς τῷ Βικαρίῳ, καὶ σφοδρῶς τυφθεὶς, καὶ καθεῖρθεὶς, ἐν ταῖς βασάνοις παρέδωκε τὸ πνεῦμα. ὁ δὲ Τρόφιμος κρηπίσι σιδηραῖς ὑποδεθείς, καὶ ὑπερόριος ἐν τῇ Συνάδων γενόμενος, πολλὰς τε μετὰ Δορυμέδοντος ὑποστάς τιμωρίας, ἀπετιμήθησαν τὰς κεφαλὰς.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

**Δ**ιόλι ταῖς νεύτεσι, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον καλλωπιζόμενος, ὀβελίσκοις τε μάκαρ, πυρακτωθεῖσι καταφλεγόμενος, ἔ τὰς πλευράς σου ἀδίκως ξεόμενος, ὧ Δορυμέδον, στερρῶς ἐνεκαρτέρησας.

**Ι**δεῖν ἐφιέμενος, Θεοῦ τὴν δόξαν τὴν ἀνεκλάλητον, ὀφθαλμοὺς ἐπηρώθης, πυρακτωθεῖσι σιδήρεις, Τρόφιμε, ἔ εὐχαρίσως Κυρίῳ ἐκραύγαζες εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

**Α**γάπη φλεγόμενοι, σεπτῆς Τριάδος οἱ τρεῖς ἠύσατε, τὲς μεγίστες ἀγῶνας, ἔ μυριάσι νῦν συναγάλλεσθε, ἐπυρανίαις μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε, λύσιν πταισμάτων αἰεὶ ἡμῖν αἰτῆμενοι.

Θεοτοκίον.

**Υ**πάρχουσα Δέσποινα, καθαρωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, ὑπεδέξω τὸν Λόγον, ἐκ σὲ ἀρρήτως ἀποτικτόμενον ὃν οἱ γενναῖοι ποθήσαντες μάρτυρες, τῇ τῶν βασάνων πυρᾷ ἐνεκαρτέρησαν.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

**Γ**εγυμνωμένοις σώμασιν, αἰκισμοῖς προσπαλαίσαντες, τὸν τῆς ἀφθαρσίας, ζολισμὸν ἐδέξασθε, αἰσχύνην ἐνδύσαντες, τὸν δυσμενῆ αἰώνιον, καὶ στεφανηφόροι, μεταβάντες πρὸς λήξιν, τὴν θεῖαν ἐκβοᾶτε ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ι**χνηλατοῦντες μάρτυρες, τῷ Χριστῷ τὰ παθήματα, ξύλοις προσδεθέντες, σπαραγμοὺς ἠνέγκατε, γενναίῳ φρονήματι, καὶ ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, πνίξαντες δαιμόνων, πονηρότατα στίφη, ἐνθέως μελεθεῖτε ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Α**νευφημείσθω Τρόφιμος, δοξάζεσθω Σαββάτιος, ἔ μεγαλυνέσθω, Δορυμέδων σήμερον οἱ σύλοι οἱ ἄσεισοι, τὰ τῶν πικρῶν προπύργια, οἱ φωτοειδεῖς, τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες, οἱ ταύτην ταῖς ἀκτίσι, τῶν μεγίστων ἀγῶνων, σεπτῶς φωταγωγῶντες, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

**Ν**έον ὡς βρέφος τέτοκας, τὸν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἄχραντε Παρθένε, συμφυῶς νοούμενον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν οἱ γενναῖοι μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἱερῶς ἐναθλῆσαι μεθ' ὧν σε παναγία, μακαρίζουσι πίσει, λαοφυλαὶ καὶ γλωσσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

**Ι**σχύϊ τοῦ τῶν ὄλων δημιουργοῦ, τῶν θηρῶν

τάς ὁρμὰς ἐπεδήσατε, καὶ ἀβλαβεῖς, μάρτυρες ἐμείνατε ἐξ αὐτῶν, μεγάλως θαυμαζόμενοι, ταῖς ἀμετατρέπτοις μεταβολαῖς διὸ ταῖς τῶν μαρτύρων, ἀγέλαις συναφθέντες, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε.

**Ω**ς θύματα τραπέζη τῆ μυστικῆ, προσηνήχθητε ξίφει τεμνόμενοι, πανευκλεῶς, ἕ τῶν πρωτόκων νῦν ἐν σκηναῖς, περιχαρῶς αὐλίζεσθε, βλέποντες τὴν δόξαν τὴν τοῦ Θεοῦ, ἕ τὰς ἐπικαρπίας, δεχόμενοι τῶν πόνων, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς ἀθλήσεως.

**Σ**υμφώνως συνελθόντες δεῦτε πισοὶ, Δορυμέδοντα νῦν καὶ Σαβθάτιον, καὶ τὸν κλεινόν, Τρόφιμον δοξάσωμεν τοὺς στερρόους, τῆς ἀληθείας μάρτυρας, βότρυας ἀμπέλου τῆς νοητῆς ἐξ ὧν ἡμῖν ὁ οἶνος, τῆς ὄντως εὐφροσύνης, ἐναποστάζει θεία χάριτι.

**Η**μνήμη ἡ πανέορτος τῶν σοφῶν, ἀθλητῶν ἀνατείλασα σήμερον, ὡς ἀληθῶς, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακὰς, καταφωτίζει ἅπαντας, σκότος ἀπελαύνουσα τῶν παθῶν, καὶ νέφη ἀθυρίας ἐν Λόγε ταῖς πρεσβείαις, παράσχει πᾶσι τὰ ἐλέη σου.

Θεοδοκίον.

**Φ**υλάξας σε Παρθένον ὁ ἐκ τῶν σῶν, ἀνατείλας λαγόνων ἀνέσπερος, ὡς ἀληθῶς, ἥλιος παρθένε τοὺς ἀθλητὰς, περιφανῶς ἐλάμπρυνε, διηγωνισμένους καρτερικῶς, μεθ' ὧν αὐτὸν δυσώπει, ἡμᾶς κατοικτειρησθαι, τοὺς εὐσεβῶς σε μεγαλύνοντας.

Ἐναποστειλ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

**Ο**ὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατακόσμησας ὡς Θεός, ἕ διὰ τῶν σῶν ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν ὀημιουργέ τῶν ἀπάντων, τῆς ἀνυμνωσάς σε σώζε. Καὶ τῆς ἑορτῆς. Σταυρὸς ὁ φύλαξ.

Ἀπόστ. στχρ. ἡγος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

**Υ**λην φθοροποιόν, ἐξαίρει ἀμαρτίας, τὸ τοῦ σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον σωτήρ μου, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Στχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

**Λ**ύσιν τῶν δυσχερῶν, καὶ κτήσιν τῶν ἀρίστων, ὑψούμενος βραβεύει, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἅγιος.

Στχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

**Ο**τε τὸν Ἀμαλήκ, Μωσῆς κατετροποῦτο, Χριστοῦ προλέγων πάθη, σταυρὸν προδιετύπου, τὸν θεῖον καὶ πανάχραντον.

Δόξα καὶ νῦν ἡγος πλ. ἁ.

**Η**φωνῆ τῶν προφητῶν σου, Ἡσαΐου καὶ Δαβὶδ, ἐπληρώθη ὁ Θεὸς ἡ λέγουσα ἤξουσι πάντα τὰ ἔθνη Κύριε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου ἰδοὺ γὰρ ὁ λαὸς, ὅς τῆς σῆς ἀγαθῆ χάριτος πεπλήρωται, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ. ὁ σταυρὸν ὑπομείνας ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τῆ ἀναστάσει σου ζωοποιῶν, φύλαξον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'.

Τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στχ. ς' καὶ ψάλλομεν στχρ. τῆς ἑορτῆς ἡγος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

**Ο**φιν ἀνεστήλωσε χαλκοῦν, πάλαι Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, πρὸς τὴν ἀναίρεσιν, τῶν ὀκνητῶν ὀφειῶν αὐτὸς δὲ ὄλον σαυτὰν, ἐπὶ ξύλου ἀνύψωσας, σωτήρ μου ζωώσας, πάντας ἐν τῷ θείῳ σου, καὶ ζωηρόρω σταυρῷ ὅς νῦν ἀνυψούμενος φλέγει, φάλαγγας δαιμόνων, καὶ τρέπει, τῶν βαρβάρων φύλα ἕ φρυάγματα.

**Σ**ὺ μου τὸ φθαρτὸν τε καὶ θνητὸν, Σῶτερ ἐκ παρθένου φορέσας, καὶ Θεομήτορος, ἀφθαρτον ἀπέδειξας, καὶ πρὸς ζωὴν ἕ τρυφήν, ἀτελεύτητον εἰλκυσας, πρὸς ἣν ἐπανάγεις, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Λόγε Χριστέ ὁ Θεός, ὄπλον κραταῖον ἐν πολέμοις, Δέσποτα τὸν θεῖον σταυρὸν σου, τῷ πιστῷ σου ἀνακτι δωρούμενος.

**Λ**άμπρον φῶς ἀπρόσβητον ἡμῖν, ἔργα γὰρ ἐ-

σμέν τῶν χειρῶν σε, πάντες Χριστέ ὁ Θεός· ὄπλῳ δὲ σεφάνῳσον, τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς· νίκας τούτοις δωρούμενος, κατὰ πολεμίων· τείχος καὶ ὀχύρωμα, ἰσχὺν καὶ ἄσυλον, ὄλβον, τὸν σεαυρόν σε πλετοῦντας, Ὑψισε ὁ ἀφθορον μήτραν, σῶτερ ὑποδὺς τῆς Θεομητόρας.

Ἔτερα τῶν ἁγίων ἤχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

**Α**νωθεν ἡ κλήσις σου, οὐκ ἐξ ἀνθρώπων Εὐστάθιε, ἀλλ' αὐτός σοι ὀπτάνεται, Χριστός ὁ φιλόθρωπος, καὶ ἀγρεύει μάκαρ, πίσεως δικτύοις, καὶ τῷ βαπτίσματι αὐτῆ, ἀποκαθάρας τὰς ἀμαρτίας σου, πρὸς βίου πειρατήριον, ὑπομονὴν σοι προτείνεται, ὁ Δεσπότης καὶ δείκνυσι, νικητὴν διαδόητον.

**Χ**αίρων ἐν νεότητι, τῶν ἀρετῶν τὸ γυμνάσιον, ὑπεδέξω Εὐστάθιε, τῶν παιδῶν στερούμενος, καὶ τῆς σῆς συζύγου, τὴν αἰχμαλωσίαν, ὑπενεγκῶν καρτερικῶς, καὶ ὑπομείνας θητεῖαν ἄτιμον· ἀλλὰ σε παναοίδιμῃ, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρία σου, ποθητὸν κατεστήσατο, καὶ λαμπρῶς ἐπανήγαγε.

**Θ**εῖον ὡς θυμίαμα, διὰ πυρὸς εὐωδέστατον, καὶ τερπνὸν ὀλοκάρπωμα, θυσία εὐπρόσδεκτος, προσφορά τε ζῶσα, καὶ τελειωτάτη, σὺ προσηνέχθης τῷ Θεῷ, πανοικεσία καρποφορήμενος· διό σε ἡ ἐράνιος, νῦν κατοικία Εὐστάθιε, σὺν τοῖς σοῖς ὑπεδέξατο, καὶ ἁγίων κρατεύμασιν.

Δόξα ἤχος β'. Ἐφραὶμ Καρίας.

**Ο** δεύτερος Ἰώβ Εὐστάθιος, τῷ βίῳ τοὺς ἀθλους καὶ τοὺς ἀγῶνας, εἰς προτροπὴν ἀρετῶν ἑαυτοῦ ἡμῖν προέθηκε, στήλην καρτερίας, ὑπερβάς ἀληθῶς τὸν Ἰώβ τῇ ἀρετῇ, σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τοῖς τέκνοις, ὁ πιστὸς ἐν βίῳ, καὶ ἀκράδαντος ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ ἐν ἀθλήσει νικηφόρος· ὃν προσάξωμεν εἰς πρεσβείαν Χριστῷ, τοῦ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, φωτισμὸν καὶ ἰλασμὸν τῶν πλημμελημάτων.

Καὶ νῦν ἤχος ὁ αὐτός.

Θεὸς ἡ σταυρὸς ἐν γῆ κρυπτόμενος.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς.

Ἄποσχ. ἤχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

**Σ**ταυρὸς ὑψοῦται καὶ δαίμονες φυγαδεύονται, ληστής τὴν τῆς Ἐδέμ δὲ διανοίγνυσι πύλην, ὁ θάνατος νεκροῦται φροῦδος φανείς· ὁ Χριστὸς μεγαλύνεται· διὸ ἀγάλλεσθε πάντες οἱ γηγενεῖς, ἡ κατάρα διαλέλυται.

Στχ. Ὑψοῦτε Κύριον.

**Δ**εῦτε φιλόθεοι πάντες σταυρὸν τὸν τίμιον, ὑψοῦμενον ὀρῶντες, μεγαλύνωμεν πάντες, καὶ δόξαν δῶμεν μόνῳ τῷ λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἀνακράζοντες· ὁ προσπαγεῖς ἐν τῷ ξύλῳ τῷ τοῦ σταυροῦ, μὴ παρίδης δεομένους ἡμᾶς.

Στχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεύς.

**Π**ικρίαν πάλαι γλυκαίνων Μωσῆς ἐρρύσατο, τὸν Ἰσραὴλ ἐν τύπῳ, τὸν σεαυρόν διαγράφων. ἡμεῖς δὲ τοῦτον πάντες ἐνθέως πιστοὶ, μυστικῶς ἐντυπούμεθα, ἐν ταῖς καρδίαις ἐκάσσετε ταῖς ἡμῶν, καὶ σωζόμεθα τῷ κράτει αὐτῆ.

Δόξα, ἤχος πλ. β'. Ἐφραὶμ Καρίας.

**Α**δαμάντινε τὴν ψυχὴν, πῶς σὲ καταξίαν ἐπαινεσωμεν; τὴν γὰρ φύσιν ὑπερέβης, χρημάτων τε καὶ παιδῶν, καὶ τῆς συμβίου στερούμενος, τὴν μακαρίαν ἐκείνην καὶ αἰοίδιμον φωνὴν τοῦ Ἰώβ ἐξεβόησας ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο. ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, ἔτω καὶ ἐγένετο. ἀλλ' ὃν ἠγάπησας Θεὸν, καὶ ὃν θερμῶς ἐπεπόθησας, πάλιν σοὶ τοὺς φιλότατους ἔδωρήσατο, συναθλητὰς γενέσθαι σοὶ προμηθευσάμενος· μεθ' ὧν διὰ ποικίλων βασάνων, τὸ μακάριον τέλος διήνυσας. αὐτοὺς καὶ συμπρεσβευτὰς σου δεξάμενος, καρτερόψυχε Εὐστάθιε, δυσώπησον λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

**Σ**ήμερον προέρχεται ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα, ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ πάσης μαλακίας. αὐτὸν ἀσπασώμεθα, τῇ χαρᾷ μὲν καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἀμαρτίαν,

ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

<sup>Ἀπολυτίκιον. ἤχος δ'.</sup>

**Ο**ἱ μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνως ἐκομίσαντο, τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχοντες τὴν ἰσχὺν σου τοὺς τυράννους καθείλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς· Σῶσον Κύριε.

Ἐἰς τὸν Ὅρθρον ἢ συνήθης σιχολογία μετὰ τὴν ἀσυχολογ. Κάθισμα τοῦ ἀγίου. ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

**Ε**ν τῷ ζῶν κατείδες τύπον σταυροῦ, ἃ ἐν τούτῳ εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ, πρηνῆς δὲ γενόμενος, ἔθαμβώθης τὸ ὄραμα, ἃ πανοικί προσήλθες τῷ θείῳ βαπτίσματι, καὶ πτωχεύσας ὡς δευτέρος, Ἰῶ ἀναδέδειξαι· ὅθεν ὁμοζύγου στερηθεῖς καὶ τῶν τέκνων, ἐβόας ὁ Κύριος, ἔδωκε καὶ ἀφείλετο, στρατηλάτα Εὐστάθιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισιμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

**Ε**ν μέσῳ τῆς Ἐδέμ, ξύλον ἠνεγκε θάνατον, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε. γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν. διὰ σταυροῦ γὰρ σώζει ὁ Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β'. σγλ. Κάθ. ἤχος πλ. δ'. Τὸ προσαχθέν.

**Π**ροδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς σωτῆρ μῆ, καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθροῦς, ἀνεῖλεν ἀντισταμένους σοι τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσχότισται, ἐπὶ σταυροῦ σε ὄρων, θανάτου κράτος λύσαντα καὶ τὸν κόσμον ἐγειράντα.

**Δ**όξα, καὶ νῦν ἤχος α'. Τὸν τάφον σου σωτῆρ. Ἄνω ὡς Θεός, οὐρανὸν θρόνον ἔχων, καὶ γῆν Χριστέ σωτῆρ, ὑποπόδιον φέρων, σταυρὸν ἡμῖν ἐδειξας, σὼν ποδῶν ὑποπόδιον· τοῦτον ἅπαντες Δαβιτικῶς προσκυνούμεν. τοῦτον φύλακα, καὶ βοηθὸν ἐξαιτούμεν, καὶ πίστει δοξάζομεν.

<sup>Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἀγίων εἰς ε'.</sup> οὐ ἡ ἀκρῶς. Τῆς Εὐσταθείας τῷ φερωνύμῳ κρότος. Θεοφάνης.

**Τ**ῷ Λόγῳ, τῷ τῶν παθῶν μου σκίρτημα, ταῖς ἰκεσίαις σου, καθυποτάξας μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφημεῖν παρασκευάσον, τὴν ἱεράν πανήγυριν, τῶν σὼν ἀγώνων παμμακάριστε.

**Η** κλήσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἢ σὴ πανάριστε· ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρῖν, ὁ Χριστὸς σε ἐκάλεσεν, ἐπιφανεῖς ὡς ἔλαφος, τῶν ἰσοβόλων ἐκλυτρούμενος.

**Σ**οφίας, τῆς ἀνωτάτω ἔμπλεως, μάρτυς γενόμενος, τοῦ φθειρομένου πλούτου ἃ τρυφῆς, οὐρανῶν τὴν ἀπόλαυσιν, πανευσεβῶς προέκρινας, πανοκεσία στεφανούμενος. **Θεοτοκί:**

**Ε**ύρων σε, καθαρωτέραν Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, ὁ τῶν ἀπάντων Κτίστης καὶ Θεός σαρκωθῆναι ἠδύοκησεν, ἐκ σοῦ σεμνῆ τὸν ἀνθρωπον, ἀναμορφῶσαι προμηθούμενος.

<sup>Ὡδὴ γ'.</sup> Ευφραίνεται ἐπὶ σοί.

**Υ**πέφερες πειρασμῶν, τὰς τριχυμίας καρτερῶς ἐνδόξε, μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, τέκνων γυναικός τε στερρόνυμος.

**Σ**ωθέντες παρὰ Θεοῦ, τῆς τῶν θηρῶν διαρπαγῆς παιδές σου, μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, θήρας νοητοῦς ἐτροπώσαντο.

**Τ**ὸν βίον διαπερῶν, ὡς ποταμὸν ταῖς πειρασμοῖς ἐνδόξε, σοῦ τῆς ψυχῆς διέσωσας, τὸ θεοειδὲς ἀταπεινώτων. **Θεοτοκίον.**

**Α**γνείας τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας τὸ σε-

πτὸν σκήνωμα, δεῦτε πιστοὶ ὑμνήσωμεν, ἐν χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

*Κάθισ. ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.*

**Ε**ὐτεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, καρτερίας τοῖς πόνοις ὑπεραλλῶν, νέος ἀνηγόρευσαι, Ἰώβ μάρτυς πανένδοξε. τῶν γὰρ τερπνῶν τοῦ βίου, παθῶν τὴν ἀφαίρεσιν, σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις, Θεῷ ἠὲ χαρίστησας ὄθεν ἐπὶ τέλει, τῶν ἀγῶνων ὡς νίκης, βραβεῖον παρέσχεσοι, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν, ἀθλοφόρε Εὐστάθιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμη σου.

*Δόξα, τὸ αὐτὸ καὶ νῦν ὁμοιον.*

**Τ**ὸν σταυρὸν τοῦ σωτήρος ἀπὸ τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀνείλετο ἡ σεμνὴ, χαρᾶς δὲ ἐμπύπλησι, τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, ἔτεμένει θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν πνεύματι, καὶ τὸ σκηπτρον κομίζει ἐπὶ τὰ βασίλεια, ἡ σεπτὴ Ἑλένη, τῷ Υἱῷ ἐκβοῶσα· ὑφάπλωσον δέσποτα, τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σου καὶ νίκας σοφέ, καὶ τὰ ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι, προσκυνεῖν τὸν σταυρὸν, καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

*ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε.*

**Θ**εῖα παλάμη σφλεῖσα τῆς τυραννίδος, τῆς τοῦ ἐχθροῦ διέμεινε, τὰ τῆς σωφροσύνης, σώζουσα ἢ σύμβιος, ἡ σὴ ἀνακράζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

**Ε**πειράσθης καὶ ποικίλως ἐδοκιμάσθης, μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, καὶ τοῦ μαρτυρίου, ἔδραμες τὸ στάδιον, βοῶν τῷ δεσπότη σου· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

**Ι**θυνώμενος προστάγματι τοῦ δεσπότη, μαρτυρικοῖς ἐν αἵμασι, καθωραϊσμένος, ὦφθης παναοίδιμε, Εὐστάθιε ἐνδοξε, σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις σου.

*Θεοτοκίον.*

**Α**πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, ἔμετὰ

τύκον ὦφθης παρθενεύουσα πάλιν ὄθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

*ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.*

**Σ**ὺ οἶά περ Ἰώβ, ἀνεφάνης Εὐστάθιε. σὺ ἄμειπτος εὐσεβῆς τε, μακροθύμως τὸν βίον, εὐρέθης περαιούμενος.

**Τ**ὶς μάκαρ ἀριθμεῖν, τὰς σὰς πόνους δυνήσεται; Εὐστάθιε οὐς ὑπέστης. τὴν ὁμόζυγον μάρτυς, καὶ παῖδας ἀφαιρούμενος.

*Θεοτοκίον.*

**Ω**μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, θεράπευσον ἢ τεκοῦσα, τὸν πανάγαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

*ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.*

**Φ**ανέντα, σὺ τὸν Χριστὸν ἐπόθησας ἐνδοξε, καὶ συνεκράθης τῷ πόθῳ, ὡς φανῆσαι μάρτυς ὠραῖσμένος, πορφυρίδι, τῶν σῶν αἱμάτων καλωπιζόμενος.

**Ε**δραμες, ἀκολουθῶν Χριστοῦ θείοις ἰχνεσι, καὶ κοινωνὸς ἀνεδείχθης, τῶν παθῶν τῶν τούτου καὶ βασιλείας, ὀλοκλήρως, πανοικεσία μάρτυς στεφόμενος.

*Θεοτοκίον.*

**Ρ**ήμασι, τοῦ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, νῦν κεχηρημένοι βοῶμεν· χαῖρε μόνη Μῆτερ εὐλογημένη, χαῖρε πύλη, δικαιοσύνης ἡλίον ἔχουσα.

*Κοντάκ. ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν*

**Τ**ὰ πάθη Χριστοῦ, σαφῶς μιμητάμενος, ἔτούτου πιὼν πιστῶς τὸ ποτήριον, κοινωνὸς Εὐστάθιε, ἔτῆς δόξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων ἐξ ὑψους θείαν ἄφεσιν.

*Ὁ Οἶκος.*

**Υ**μνον μοι δώρηται ὁ Θεός μου, ἀνυμνηταὶ καὶ λέγειν, τοὺς ἀγῶνας νυκτὶ τοῦ ἀθλοφόρου σου Κύριε, ὅπως εὐρύθμως ἐγκωμιάσω, τὸν γενναῖον Εὐστάθιον ἐν τοῖς ἀθλοῖς, τὸν νικητὴν ἐν πολέμοις ἐχθρῶν γεγονότα αἰεὶ, τὸν

μέγαν ἐν εὐτεβείᾳ, καὶ χορῶ τῶν μαρτύρων ἐλλάμψαντα· σὺν τούτοις γὰρ ψάλλει ἀπαύστως σοι, μετ' ἀγγέλων ὁ πάνσοφος, λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν ἄφεσιν

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Κ'. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Εὐστάθιου, καὶ Θεοπίστης συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου.

Στχ. Εὐστάθιον βουὲ παγγενῆ χαλκοῦς φλέγει,

Καὶ παγγενῆ σὺ τοῦ Θεοῦ σώζεις λόγε.

Εἰκάδι Εὐστάθιος γενεῇ ἅμα ἐν βοῇ καύθη.

**Ο**τος ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Εὐστάθιος, ἦν στρατηλάτης ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει, ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως· ἐκαλεῖτο δὲ αὐτὸς μὲν Πλακίδας, ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ, Τατιανή· ἦν δὲ πλούσιος σφόδρα, καὶ χαίρων ἐν ἐλεημοσύναις πενήτων, Ἑλλήνων. κυνηγοῦντι δὲ αὐτῷ, ἐφάνη ἔλαφος, καὶ ἤρξατο καταδιώκειν αὐτήν· ἡδὴ δὲ μέλλων καταφθάσαι τὸ ζῶον, βλέπει ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτῆς, τὸν τίμιον Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λάμποντα ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ ἐν αὐτῷ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἦλθε φανῆ ἐκ τοῦ Σταυροῦ λέγουσα· ὦ Πλακίδα τί με διώκεις; ἐγὼ εἰμὶ ὁ Χριστός· εἶτα ἐξαπίσθη, καὶ οὕτως ἐπολεμήθη ὑπὸ τοῦ βροντοκτόνου δαίμονος, ὡς καὶ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἀπολέσαι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αἰχμάλωτον ἰδεῖν, καὶ τὰ παιδιά αὐτοῦ ὑπὸ θηρίων ἀρπαγέντα, καὶ αὐτὸν γενέσθαι ἐν πενίᾳ· εἶθ' οὕτως εὐρεῖν πάλιν, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά, ζητηθῆναι τε παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπολιθεῖν τὸ πρότερον ἀξίωμα· μετὰ ἕστερον ἀναγκασθεὶς ὑσαι τοῖς εἰδώλοις, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐμβάλεται εἰς χαλκοῦν βουὴν πεπυρωμένον καὶ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν, Ὑπατίου ἐπισκόπου, καὶ Ἀνδρέου πρεσβυτέρου.

Στχ. Ὑπὲρ πανάγων Ὑπάτιον εἰκόνων,

Σὺν Ἀνδρέᾳ σφάττουσιν ἄνδρες αἱμάτων.

**Ο**ῦτοι τῆς Λυδῶν χώρας ὄντες, καὶ ἐν τινι φροντιστηρίῳ παῖδες ὄντες φοιτήσαντες, ὁ μὲν Ὑπάτιος, τὸν μονήρη βίον ἠσπάσατο, Ἀνδρέας δὲ Ἱεροκλήρου τῆς ἐκκλησίας κατέστη· οὐ νηστεῖαις δὲ μόνον καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς τῶν ἄλλων ἐκράτου, ἀλλὰ καὶ πάσῃ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀγάπῃ· μαθῶν δὲ περὶ αὐτῶν ὁ πρόεδρος Ἐφέσου, καὶ πρὸς εαυτὸν ἀγαθῶν, Ὑπάτιον μὲν, ἐπίσκοπον χειροτονεῖ, Ἀνδρέαν δὲ, πρεσβύτερον· ἐπεὶ δὲ ὁ μισαγροῦς Λέων ὁ βασιλεὺς ἀνέμαθε τὰ περὶ αὐτῶν, εἰς ἐαυτὸν μετεκαλῆσατο, καὶ εἰρκτῆ ἑναπέθετο, καὶ σπαράτεσθαι καὶ εὐρεσθαι προὔτρεψε, καὶ μετὰ ταῦτα προσέταξε καὶ τὸ δέσμα τῆς κεφαλῆς ἀποσυρῆναι, καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας παμπόλλας οὕσας κατὰ

τῆς κεφαλῆς ἀναφθῆναι ἐδέξαντο, καὶ πίσση χρυσθέντες τὰς γενειάδας, διὰ μέσης τῆς πόλεως σύρονται, καὶ ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ ξηρολόφου κατασφάττονται, ῥιφέντες βορὰ τοῖς κυσί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀρτεμιδώρου καὶ Θαλοῦ.

Στχ. Ἀρτεμιδώρον καὶ Θαλὸν κτείνει ξίφος,

Μὴ προσκυνούντας Ἀρτεμιν ξενοκτόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἐπισκόπου Κύπρου.

Στχ. Ζωῆς ῥεούσης οὐ μέλει Μελετίῳ,

Ὅθεν τελευτᾶν, πῶς ἂν εἴποις, ἡγάπα.

Καὶ μνήμη, Τοῦ ἐν ὁμολογηταῖς μεγίστου Ἰωάννου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στχ. Ὁ Ἰωάννης σὺν δεκαπλῇ τετράδι,

Στερῶς ὑπέηθε, τὴν ταμὴν ἐκ τοῦ ξίφους

**Ο**ὔτινος τὴν παρῆσιν μὴ ἐνεγκῶν ὁ παράνομος Μαξιμιανός, ἐκέλευσεν ἀνααιρεθῆναι αὐτὸν, μετὰ καὶ ἄλλων τεσσαράκοντα.

Ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς Ἰλαρίων ὁ Κρήσιος ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει αἰσθ', ξίφει τελευτοῦται.

Στχ. Ὁ Ἰλαρίων διττὸν εἶληψε στέφος,

Ὅσιος οἶα καὶ ἀθλητῆς Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἰδιὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

**Ω**ς ἐν καμίνῳ, τοῦ πυρωθέντος χαλκουργήματος, ἐνδον καθειργμένοι μάρτυρες τῷ Χριστοῦ, εὐχαρίστως ἐκραυγάζετε, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

**Ν**όμῳ φιλίας, ὡς ἠνωμένοι καὶ τῆς φύσεως, μίαν καρτερίαν μάρτυρες εὐκλεεῖς, ἐναθλιῶντες ἐπεδειξέσθε· εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς ἐκβοῶντες καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

**Υ**ψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων θείων δυνάμεων, μόνῃ ἐξ αἰώνων πέφηνας ἀληθῶς, τὸν γὰρ κτίστικόν τούτων τέτοκας· ἀνερμηνεύτως σὺ, Θεογεννητορ Πάναγνε Δέσποινα.

Ἰδιὴ η'. Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

**Μ**αρτύρων χορείαν ἀψευδῶν, συγκροτημένην λαμπρῶς, θεσμοῖς τῆς φύσεως, καὶ λόγῳ πίστεως ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν εὐφημήσωμεν, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, ἡ πίστις μέλψωμεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰδιὴ θ'. Ἰσραὴλ ἠνώθητε σεπτοί, διαιρεθέντες τὸ πρῶν,



προναία μείζονι, οικείοις αἵμασι βάψαντες τὴν πορφύραν τῆς νυμφεύσεως, καὶ πρὸς οὐράνιον θερμῶς, παστάδα σπεύδοντες, καὶ βοῶντες. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Κ**αρπὸν τῆς κοιλίας εὐσεβῶς, Θεῷ προσήγαγες, μάκαρ Εὐστάθιε, καὶ τὴν ὁμόζυγον χαίρισαν· κοινωνοὺς γὰρ τῆς ἀθλήσεως, τοὺς ἐκ τῆς φύσεως Χριστῷ, φάλλοντας εἴληφας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

*Θεοτοκίον.*

**Ρ**άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, Παρθένε πέφνησας, ἄνθος βλαστήσασα, τὸν παντοδύναμον Κύριον, τὸν ἡμᾶς εὐωδιάζοντα, καὶ τὴν ὁσμὴν τὴν ἑαυτῆ, πᾶσι παρέχοντα τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

*ᾠδὴ 9'. Λίθος ἀχειρότητος.*

**Ο**λω τῷ φωτὶ τῆς τριάδος, μετ' εὐφροσύνης προσχωρήσας, ταῖς ἀγγελικαῖς στρατηγίαις, νῦν συναγάλλη μάρτυς Εὐστάθιε· μετ' ὧν ἀπαύτως πρέσβευε, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

**Τ**οὺς ἐπὶ τῆς γῆς σου ἀγῶνας, καὶ τὰς παικίλας περιστάσεις, ἢ ἐν οὐρανοῖς εὐφροσύνη, μετὰ δικαίων νῦν διεδέξατο, ἧς ἀπολαύειν ἐνδοξε, τοὺς σέ ὑμνοῦντας καταξίωσον,

**Ο**λον ἑμαυτὸν σοι προσφέρω, μάρτυς Εὐστάθιε προθύμως, ἵνα σε πλετίσω προσάτην, πρὸς τὸν Δεσπότην, σῶζειν δυνάμενον, ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ σωτηρίας θείας πρόξενον.

*Θεοτοκίον.*

**Σ**έ τὴν ἀπειράνδρως τεκῆσαν, τὸν ζωοδότην καὶ σωτῆρα, πάντες δυσωποῦμεν ἐκτενῶς, οἱ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, ῥυσθῆναι πάσης θλίψεως, σαῖς ἰκεσίαις μητροπάρθενε.

*Ἐκποστ. λ. Τοῖς μαθηταῖς.*

**Ι**ὼβ εἰδείχθης δεύτερος, μάλλον δὲ τοῦ προτέρου, ἔργω φανείς πολυάθλε, καὶ ἀήττητε μάρτυς, σὺν γυναικί τε καὶ τέκνοις, πειρασμοὺς γὰρ ποικίλους, καθυποσάς ἠξίωσαι, ὡς ἐκείως τῶν ἰσῶν παρὰ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἐπά-

θλων, ὃ καὶ πρεσβεύειν, ὑπὲρ ἡμῶν Εὐστάθιε, μὴ ἐλλίπης θεόφρον.

*Ἔτερον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.*

**Τ**ῆς ἀθανάτου δόξης τε, καὶ ζωῆς τῆς ἀλήκτου, ἐπέτυχες καταλιπὼν τὰ τοῦ κόσμου ἡδέα, Εὐστάθιε μακάριε, σὺν παισὶ θεόφροσι, καὶ γυναικὶ πανολβίῳ· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερρον καὶ θείαν, ἐορτάζομεν μνήμην.

*Θεοτοκίον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων.*

**Η**μεῖς ἐν σοὶ θαρρόυντες τῇ Θεοτόκῳ, ἐχθροὺς διπλοὺς τροπούμεθα κατὰ κράτος, τὸν σταυρὸν κατέχοντες τοῦ Υἱοῦ σου, ὄπλον ἡμῖν καὶ τρόπαιον, ἀσπίδα ξίφος καὶ δόρυ, καὶ βέλος κατὰ Βελίαρ.

*Εἰς τοὺς Αἶνους ἰσῶμεν σχ. δ'. καὶ φάλλμεν σχ. δ'. Διόμμελα τῶν ἁγίων.*

*Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Πυρρόου.*

**Τ**ίς μὴ μακαρίσει σου, τὸν πανόλβιον τρόπον Εὐστάθιε; ὅτι γενναίως ὑπήνεγκας, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ τὰς προσβολὰς· τῆς γὰρ συζύγου καὶ τῶν τέκνων, τὴν στέρησιν οὐκ ἐδυσφόρησας, ἀλλ' ἐβόας τὴν εὐχάριστον φωνὴν τοῦ Ἰώβ· γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι πρὸς τὸν μόνον δημιουργόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Ἦχος πλ. β'.*

**Α**φθόρου τόκου Μαρίας, ὑπάρχων μάρτυς καταγώγιον, ἀλήκτως πέλων ἐν φωτὶ αὐλῷ τε, καὶ ἡμῖν εὐμενίζεις Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

*Ἦχος πλ. δ'.*

**Τ**ῷ ἀδύτῳ γνώφῳ εἰσδὺς, καὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης ἡλίῳ οἰκειωθείς, τῇ ἐξ ὕψους νοητῶς φανείσῃ διὰ ζώου εἰκόνα θεία προσφάσας, ἔμπνευς εἰκὼν ὑπῆρξας, παμμάκαρ Εὐστάθιε, ὄθεν τὴν ἐκ Πνεύματος καὶ ὕδατος, ἐσχηκῶς ἐνέργειαν, τῷ μαρτυρικῷ τε λουσάμενος αἵματι, ταῖς οὐρανίαις κατηξίωσαι συγχορεύειν τῶν ἀγγέλων ὁμηγύρεσιν. ἐν ᾧ καὶ ἡμᾶς προσοικείωσον, τῷ σωτηρι Χριστῷ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

**Τ**ὴν στρατοπεδαρχίαν τῆς κάτω βασιλείας ἀποβαλόμενος, καὶ διὰ ζώου ὀφθέντος σοι ἐν εἰκόνι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, νῦν συγχορεύεις τοῖς ἄνω, σὺν γυναικί σου καὶ τέκνοις, παμμάκαρ Εὐστάθιε. διὸ δυσωποῦμέν σε, τῷ Κυρίῳ πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

**Ο**νπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο, καὶ Δαβὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον σαυρόν σε Χριστὸν ὁ Θεός· σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦμεν χεῖλεσιν ἀταξίαις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα· Κύριε σὺν τῷ λησῆ, τῆς βασιλείας σε ἀξίωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

**Ξ**ύλον τὸ τοῦ σταυροῦ, ὑψούμενον ὀρῶντες, μεγαλωσύνην δῶμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

Στχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

**Υ**δατι θεουργῶ, καὶ αἵματί σου Λόγε, λαμπρῶς ἡ ἐκκλησία, στολιζέται ὡς νύμφη, σαυροῦ τὴν δόξαν μέλπουσα.

Στχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

**Υ**λην φθοροποιὸν, ἐξαίρει ἁμαρτίας, τὸ τοῦ σταυροῦ σου ξύλον, ὑψούμενον σωτήρ μου, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

**Ο**σπερ ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν, οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, μάρτυς Εὐστάθιε, καὶ αὐξάνων ἐν Θεῷ τῇ τοῦ σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν τυράννων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπιηνές ἀνδρείως κατήσχυνας. διὸ καὶ μέχρις αἵματος, ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύτως τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένη εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

(Μὴν Σεπτέμ.)

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

**Η** φωνὴ τοῦ προφήτου σου Μωϋσέως ὁ Θεός, πεπλήρωται ἡ λέγουσα· ὄψεσθε τὴν ζωὴν ἡμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. σήμερον σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαβιτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ λέγοντα· εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, σταυρὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὴ καὶ φιλόφρων, παντοδύναμη Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν ἀγίων. Προκείμενον ἤχος δ'. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ. Στχ. Προσώμνη τὸν Κύριον. Ὁ ἀπόστολος. Πρὸς Ἐφεσίους. Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ. Ζῆτει κυριακὴ κζ'. ἀλληλούια Ἦχος δ'. ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ κύριος προσέχεται ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ζῆτει τῇ γ'. τῆς β'. ἑβδομάδος. Κοινωνικόν, Ἀγαλλιάσθαι δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. καὶ τὰ ἐξῆς.

### Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'.

Τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Κοδράτου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ψάλλονται πάντα τῆς ἑορτῆς ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ. ἡ δὲ τοῦ ἀγίου ἀκολουθία ψάλλεται τῇ ἑπαυρίῳ, μετὰ τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΚΑ'. Μνήμη τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Κοδράτου.

Στχ. Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας, Τὸν Κοδράτον βάλλουσιν ἀφρονες λίθοις. Βικάδι δὲ πρώτη Κοδράτος στέφος εὗρατο ἄθλοισι.

**Ο**ὗτος ἀρχαῖος καὶ πολὺς τῶν ἀνὴρ ὑπάρχων, ἐν Ἀθήναις καὶ Μαγνησίᾳ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου κατήγγειλε, καὶ πολλοὺς φωταγωγήσας τοῖς δόγμασι, πρὸς φῶς θεογνωσίας ἐπανήγαγεν. ὅθεν ἐξ Ἀθηνῶν τῆς αὐτοῦ ποιμνῆς ὑπὸ τῶν διωκτῶν ἀπελαύνεται, πρότερον λίθοις βληθείς, καὶ πυρὶ δοκιμασθείς, καὶ ποιναῖς ἄλλαις ὕστερον δὲ ὑπὸ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἰωνᾶ.

Στχ. Ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ φεύγεις πάλαι,  
Νῦν δὲ πρόσωπον Ἰωνᾶ τούτου βλέπεις.

Οὗτος ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμαθῆ, ἀπὸ Γέτ, ἐκ Καριαθμα-  
σῶς, πλησίον Ἀζώτου, πόλεως Ἑλλήνων κατὰ  
θάλατταν, καὶ ἐκβρασθεὶς ἐκ τοῦ κήτους, ἀπελθὼν  
εἰς Νινευί, καὶ κηρύξας καὶ ἀνακάμψας, οὐκ ἔμεινεν  
ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. ἀλλὰ παραλαβὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ,  
παρώκησαν ἐν τῇ Ἀσσοῦρ χώρα τῶν ἀλλοφύλων.  
ἔλεγε γάρ, ὅτι οὕτως ἀφελῶ τὸ ὄνειδός μου, ὅτι ἐψευ-  
σάμην προφητεύσας κατὰ Νινευί τῆς πόλεως τῆς  
μεγάλης. οὗτος ἐστὶν οὐ υἱὸς τῆς χήρας, ὃν ἤγειρεν Ἡ-  
λίας ὁ προφήτης· ἦν γὰρ τότε Ἡλίας ἐλέγχων τὸν  
Ἀχαάβ, καὶ καλέσας λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἔφυγε, καὶ  
ἐλθὼν εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδωνίας, εὗρε τὴν χήραν μετὰ  
τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ ἔμεινε παρ' αὐτῆ. οὐ γὰρ ἠδύνα-  
το μένειν μετὰ τῶν ἀπεριτιμήτων. καὶ εὐλόγησεν αὐ-  
τὴν διὰ τὴν ξενοδοχίαν αὐτῆς· ἦν γὰρ γινώσκων αὐ-  
τὴν ἐκ πρώτου, ἧς καὶ θανάοντα τὸν υἱὸν ἤγειρε. καὶ  
ἀναστὰς Ἰωνᾶς μετὰ τὸν λιμὸν, ἐπορεύετο εἰς γῆν  
Ἰούδα, καὶ ἀποθανοῦσαν τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἔθαψεν  
αὐτὴν ἐχόμενα τῆς βαλάνου Δεσόβρας, καὶ κατώκη-  
σεν ἐν γῇ Σεναάρ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ, καὶ ἐτάφη ἐν  
τῷ σπηλαίῳ τοῦ Κεναιζέου κριτοῦ, γενομένου μιᾶς  
φυλῆς, ἐν ἡμέραις τῆς ἀναρχίας· καὶ ἔδωκε τέ-  
ρας ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ὅλην τὴν γῆν, ὅτε ἰδῶσι  
λίθον βοῶντα οἰκτρῶς λεπτήν φωνήν, καὶ κάνθαρον  
ἀπὸ ξύλου πρὸς Θεὸν φθεγγόμενον, τότε ἐγγίξουσιν τὴν  
σωτηρίαν. τότε ὄψονται τὴν Ἱερουσαλήμ ἠδαφισμένην  
ἕως θεμελίου, καὶ εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη ἤξει, ἐν  
προσκυνήσει κυρίου. καὶ μεταθήσουσι τοὺς λίθους αὐ-  
τῆς, κατὰ δυσμὰς Ἡλίου. καὶ ἐκεῖ ἔσται ἡ προσκύ-  
νησις τοῦ ἠλειμμένου, διὰ τὸ Ἱερουσαλήμ βδελυχθῆναι  
ἐν ἐρημώσει θηρίων. καὶ τότε ἤξει τὸ τέλος πάσης  
πνεύσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ  
τοῦ Σαββαΐτου.

Στχ. Ἀφείς Ἰωνᾶς ἀστάτου βίου τόπον,  
Ἐστῶτα καὶ βέβαιον εὐρίσκει τόπον.

Οὗτος ὁ ὀσιος, πρεσβύτερος ἦν, πατὴρ Θεοδώρου  
τοῦ ὀσιωτάτου καὶ μακαριωτάτου, καὶ Θεοφάνους  
τοῦ ποιητοῦ τῶν κανόνων, ὧν τὰ πρόσωπα ἐπέγραψε  
Θεόφιλος ὁ εἰκονομάχος. οὗτος ὁ πατὴρ Ἰωνᾶς, ἀπελ-  
θὼν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Σάββα λαύρᾳ, καὶ ἐποκαρεῖς,  
ἄκραν εὐλάβειαν ἐκτήσατο, καὶ πολλὰς ἀρετὰς κα-  
τορθώσας ἐν γῆρᾳ καλῶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐσεβίου.

Στχ. Εὐσεβίον κτείνουσι δυσσεβεῖς ξίφει,  
Τὸν Εὐσεβῶς βιοῦντα, καὶ Χριστοῦ φίλον.

Οὗτος ἀντόκλητος ἦλθε πρὸς τὸν ἄρχοντα Φοινίκης  
καὶ φησὶ τί ἀνοηταίνης θεομάχε δῶκων τὴν τοῦ  
Χριστοῦ ποιμνὴν; ὁ δὲ ὀργισθεὶς προσέταξεν ἀναρω-

θέντα τὸν ἅγιον ξέσθαι. ἐπὶ πολὺ δὲ ξέσαντες τρι-  
γίνοις ῥάκεσιν, ἄλας ἐμβαλόντες, καὶ προσδήσαντες  
ἀνέξαινον τὰς σάρκας τοῦ ἁγίου. ὁ δὲ ἅγιος ἠγαλλιᾶτο  
ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι πάσχων. καὶ ὁ ἄρχων ἐν ἀ-  
μηχανίᾳ γενόμενος, ξίφει ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν  
αὐτοῦ ἀπεφῆνατο· καὶ ἀνήλθεν εἰς οὐρανοὺς, δοξάζων  
καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ  
αὐταδέλφων, Εὐσεβίου, Νεστάβου καὶ Ζήνωνος.

Στχ. Εὐσεβίος, Νεστάβος, ἀλλὰ καὶ Ζήνων,  
Δι' εὐσεβῆ θνήσκουσι πίστιν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων ἡ-  
μῶν καὶ ἐπισκόπων Κύπρου, Μελετίου καὶ Ἰσακίου.

Στχ. Τὸν μόσχον Ἰσακίε τὸν θεῖον θύων,  
Ξίφει δι' αὐτὸν οἶά περ μόσχος θύη.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι καὶ μακάριοι πατέρες ἡμῶν, γεγόνασι  
ἐπίσκοποι τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τῆς ἐν τῇ  
Κύπρῳ, εὐλαβεῖς καὶ φοβούμενοι τὸν Θεόν. εἶχον δὲ  
ἀκατάπτυστον ἔργον, τὸ διδάσκειν τὸν λαὸν τὰ θεῖα  
λόγια τοῦ Χριστοῦ, καὶ διανέμειν τὰ ὑπάρχοντα αὐ-  
τῶν τοῖς χρήζουσιν. οὕτω δὲ ποιούντες παρ' ὅλην τὴν  
ζωὴν αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν κατὰ διαφόρους  
καιροὺς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πρίσκει.

Στχ. Φέρων ὕδωρ ζῶν Πρίσκος ἐν τῇ καρδίᾳ,  
Ἐμπρησμόν οὐ δέδοικε τὸν τοῦ σαρκίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν ἁγίων 5' μαρτύρων  
ὑπαπιστῶν ὄντων Μαξιμιανοῦ.

Στχ. Ὑπὲρ Θεοῦ κλίναντος ἐν ξύλῳ κάραν,  
Ἐξ μάρτυρες κλίνουσι τὴν κάραν ξίφει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς  
ἐορτῆς, ἀρχόμεθα στιχολογεῖν ἐν τῷ ἁθρῶ, καθίσμι-  
γ'. καὶ ἀναγνώσεις ποιεῖν. δ'.

Ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ τὰ πρὸς Κύριον.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΦΑΓΙΝΗΣ

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ'.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φωκά.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στχ. 5'. καὶ ψάλ-  
λομεν στχ. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Κοδράτου, γ'  
καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φωκά τρία· τοῦ ἁγίου  
Κοδράτου ἤχος 4'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων ταῖς ἐπιλάμψεσι,  
καταυγασθεὶς εἰδέχθης, ἐν τῷ κόσμῳ Κοδράτε,  
φωστὴρ πᾶσι προφαίνων, ἀκτῖνας φαιδρᾶς, τῷ  
ἐνθέου κηρύγματος. καὶ διὰ τοῦτο τιμῶμέν  
σε οἱ πιστοὶ, ὡς ἀπόστολον καὶ μάρτυρα.

**Σ**ὺ τὰς εὐθείας πορείας βαδίσας ἐνδοξε, τῶν σχολιῶν ἐρρύσω τρίβων τῆς ἀσεβείας, ἀνθρώπων πλανωμένους· ὅθεν πιστοὶ, ἀπλανῆ σε δοξάζομεν, καὶ ὁδηγὸν καὶ μεσίτην τῆς πρὸς Θεὸν, εἰκειώσεως ἀπόστολε.

**Θ**αυμαστός ἐν ἀγίοις ὑπάρχων Κύριος, σέ τῇ ἀφθόνῳ δόξῃ, τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων, ἐδόξασεν ἐν κόσμῳ, καὶ τῶν ψυχῶν, ἃ σωματίων παρέσχετο, θεραπευτήν, ὦ Κοδράτε, τοῖς εὐσεβῶς, εὐφημοῦσί σε ἀπόστολε.

**Κ**αταβαλὼν τῶν εἰδώλων τὴν ματαιότητα, τῷ ἱερῷ σου λόγῳ, ἐβεβαίωσας πίστει, καρδίας ἀστηρίκτως, καὶ πρὸς ζωὴν, ἱεράρχα ὠδήγησας, ἃ ἐναθλήσας νομίμως μάρτυς Φωκᾶ, τοῦ Κυρίου ἐχρημάτισας.

**Τ**ὴν ἱερὰν διπλοῖδα βάψας ἐν αἵματι, τῆς ἱερᾶς σαρκὸς σου, ἱερώτατε πάτερ, διπλοῦς στεφάνους ὄντως παρὰ Χριστοῦ, ὑπεδέξω πανόλβιε, καὶ σὺν ἀγγέλοις χορεύεις ἐν οὐρανοῖς, ἰκετεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

**Τ**αῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, πᾶσαν φωτίζεις τὴν γῆν, τοῖς ἐν θαλάσῃ πάτερ, βοηθεῖς καθ' ἐκάστην, νοσήματα διώκεις, παύεις ψυχῆς, ἃ σαρκὸς ἀρρώγηματα, παρὰ Κυρίῃ τὴν χάριν μάρτυς Φωκᾶ, εἰληφῶς θεομακάριστε.

*Δόξα, ἦχος δ'. Κυπριανοῦ.*

**Ε**κ βρέφους ἐγένεθ, τῷ Κυρίῃ ἐραστής, Φωκᾶ παμμακάριστε, ἱερομάρτυς Χριστοῦ· τὸ γὰρ ὄπλον τοῦ σταυροῦ, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινωῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τοῦ μαρτυρίου, δι' οὗ τῶν ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας· δαιμόνων ἀντίπαλος καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτῆς ὠφθης διαπρύσιος.

*Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.*

*Ἐδωκας σημείωσιν.*

**Φ**όβος φοβερώτατος, ὁ τῷ θανάτῳ Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μὲ τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν δαιμόνων, πα-

ρασκευάζει ἀγαθῇ· ἐξ ὧν με ρῦσαι τῇ δυναστεία σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν ἀγίων κατατάζον.

*Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.*

**Ν**εκρούμενον βλέψουσα, Χριστὸν ἢ πάναγνος Δέσποινα, ἃ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὠλόλυζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχμων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο τέκνον με ποθεινότατον μὴ ἐπιλάθη τῆς δόξης σου· μὴ βραδύνης φιλόανθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

*Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωῆχου.*

*Τροπάριον τοῦ ἀποστόλου. Ἀπόστολε ἄγιε.*

*Τοῦ ἱερομάρτυρος. Καὶ τρόπων μέτοχος.*

*Εἰς τὸν ὄρθρον. ἢ συνήθης σχλ. Κανὼν τῆς ὀκτωῆχης εἰς, καὶ τῶν ἀγίων δύο. προηγείται τοῦ ἀποστόλου. οὐ ἢ ἀκροστιχίς.*

*Σοὶ Κοδράτε μέγιστε τοὺς ὕμνους πλέκω. Ἰωσήφ.*

*Ὡδὴ α'. ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἀσώμεν.*

**Σ**τεφηφορῶν, τῷ βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, παρεστηκῶς ἰκέτευε καταλαμπρύνεσθαι, τῆς τὴν μνήμην σου ταύτην, φαιδρῶς ἐπιτελοῦντας, μάκαρ ἀπόστολε.

**Ο**ικοδομῶν, τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα ὀχυρωτάταις σε, διδασκαίς Θεοφόρε, εἰδώλων τὴν ἀπάτην, πᾶσαν κατέστρεψας.

**Ι**ερουργῶν, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἱερωτάτοις λόγοις σε, ψυχᾶς τῷ κτίσει σου, καθιερώσας πίσει, αἰοῖδιμε Κοδράτε, σθένει τῷ πνεύματος.

*Θεοτοκίον.*

**Κ**όρης σαρκί, ἐξ ἀπειράνδρου τικτόμενος, ὁ ποιητῆς τῆς κτίσεως, μετὰ τὴν κύησιν, ὡς πρὸ τόκου Παρθένον, αὐτὴν διαφυλάττει, καθὼς ἠυδόκησεν.

*Ἐτερος Κανὼν τοῦ ἀγίου Φωκᾶ, οὐ ἢ ἀκροστιχίς.*

*Ἦμνεῖν σε Φωκᾶ προσθέτω Θεός χάριν. Ἰωσήφ.*

*Ὡδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.*

**Μ**νήσαι, προθυμουμένους σήμερον, τὴν θείαν

μνήμην σου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος ἀγαθαῖς τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, ποιμὴν καὶ μάρτυς ἐνδοξε, τῷ παντοκράτορος δεικνύμενος.

**Μ**αρτύρων, περιφανῶς ἐπλούτησας, τὴν θείαν εὐκλειαν, ποιμαντικάς ἐμπρέφας καλλοναῖς, καὶ φοινίξας ἐν αἵματι, τῆς ἱεράς ἀθλήσεως, σοῦ τὴν στολὴν θεομακάριστε.

**Ν**ευρώσας, τὸν λογισμὸν ταῖς κρείττοσιν, ἐλπίσι πάνσοφε, τὸν ἐν κακίᾳ ὄντα δυνατὸν, παντελῶς ἐξενεύρισας, καὶ νικηφόρος ἄριστος, πρὸς οὐρανοὺς Φωκᾶ ἀνέδραμες.

Θεοτοκίον.

**Ε**λύθη τῶν προπατόρων Ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον, τῶν πρὸ αἰώνων τίκτεις γὰρ Θεὸν, νέον βρέφος γινόμενον, καὶ νεουργοῦντα ἅπασαν, τὴν ἀνθρωπίνην ὄντως ὑπαρξιν.

ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

**Τ**ελῶν τὰ φοβερά Κοδράτε θαύματα, ἀπίστους εἰς πίστιν θείαν ἐνήγηες, ὡς ἀπόστολος θεόληπτος, ὡς σεπτὸς ἱεράρχης ἱερώτατε.

**Ε**νθέοις διδαχαῖς πολλοὺς ἐφώτισας, φωτὸς γὰρ διάκονος ἀνεδείχθης, τοῦ φωτίσαντος τὰ πέρατα, ἱεράρχα Κοδράτε θείαις λάμπεσι.

**Μ**εγίστων ἀγαθῶν ὑπῆρξας πρόξενος, τῇ ποιμνῇ ἐξαίρων ταύτης τὸ σκότος, τῆς ἀγνοίας, καὶ φωτίζων αὐτὴν, παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξεν.

Θεοτοκίον.

**Ε**σκήνωσεν ἐν σοὶ τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, μὴ φλέξαν τὴν μήτραν σου Θεοτόκε, καὶ κατέφλεξε τὰ πάθη ἡμῶν, καὶ κακίας τὴν ὑλὴν ἀπετέφρωσεν.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

**Γ**άσεις ἐπιτελῶν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ Ὅσιε, πλάνης ἐχθροῦ ἔσωσας, πόλεις καὶ λαοὺς θείᾳ χάριτι.

**Ν**αὸς ὑπάρχων Θεοῦ, εἰδωλικούς μάρτυς

ναὸς ἤρειψας, τὴν παντουργὸν δύναμιν, ἔχων συνεργὸν καὶ συνέριθον.

**Σ**τρατὸς ὠράθη Φωκᾶ, ἀγγελικὸς καὶ φῶς Θεοῦ ἄπλετον, δικαστικῶν θρόνων σε, ἐναντι Κυρίου δοξάζοντος.

Θεοτοκίον.

**Ε**κ σῆ Θεὸς σαρκωθείς, δι' εὐσπλαγχνίαν τοῖς βροτοῖς ἦνωται, καὶ τὴν ἀρὰν ἔλυσε, μόνη παντευλόγητε Δέσποινα.

Κοτάκ. τοῦ ἁγίου Φωκᾶ. ἤχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

**Ω**ς θεαυγῆ καὶ φωτοφόρον ἥλιον, σέ νοητὸν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ ὑψιστος, δεσπότης καταλάμποντα, πιστῶν τὰ πλήθη μάρτυς ἔθετο. τὸν πάνσεπτον γὰρ βίον καὶ τοὺς ἀθλους σου, ὡς μύρον εὐωδίας προσεδέξατο, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Ὁ Οἶκος.

**Φ**ώτισόν με φωτὶ ἀνεσπέρῳ τῆς σῆς γνώσεως Σῶτερ, τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν σκεδάζων μου, καὶ σκοτόμαιναν. λόγον σοφίας δίδου μοι Λόγε, καὶ συνέσεως θείας ἐν κατανύξει, ὅπως τὸν σὸν παναοίδιμον μάρτυρα στέψω Φωκᾶν ἐν ὕμνοις καὶ μελωδίαις ἀπορούντων γὰρ πέλεις ἀντίληψις, καὶ πλοῦτος πᾶσι πτωχεύουσι, καὶ πηγὴ ἀγαθῶν δωρεῶν καὶ σωτῆρ, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Κάθισμα ἤχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Τ**ὸν μέγαν ἀπόστολον, καὶ ἱεράρχην Χριστοῦ, Κοδράτον τὸν ἐνδοξον, ἐν θεοπνεύστοις ὠδαῖς, πιστοὶ εὐφημήσωμεν βρύει γὰρ ὡς ἐκ κρήνης, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν, ἄφεισιν ἐγλημάτων, καὶ παθῶν θεραπείαν, λαβὼν ἐκ τοῦ ὑψίστου, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Δόξα, ὁμοιον.

**Η** χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐν σοὶ σκηνώσασα, πηγὴν σε ἀνέδειξε, πολλῶν χαρίτων Φωκᾶ, πλουσίως ἐκόλυζουσιν. ὅθεν καὶ τοῖς πλωτῆροι, βοηθεῖς καθ' ἐκάστην, πίστει ἐπι-

ζητοῦσι, σὴν βοήθειαν Πάτερ' σὺν τούτοις  
καὶ ἡμῖν, ἰλασμόν νέμοις Θεόσοφε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

**Π**αρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν  
ἢ κυήσασα, σὺν ἀσωμάτοις αὐτὸν, ἀπαύστως  
ικέτευε, ἄφρασι τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθω-  
σιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν  
πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μό-  
νη πανύμνητε.

Σταυροθετοκίον ὁμοιον.

**Π**αρθένε πανάμωμε, μήτηρ Χριστοῦ τοῦ  
Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυ-  
χὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως,  
τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὄνπερ εὐλογημένη,  
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμά-  
των ἡμῶν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

**Γ**ηπονήσας τὴν ἄρουραν, τῶν καρδιῶν, δρε-  
πάνῃ σου τῶν λόγων, τῆς κακίας ὕλην πᾶ-  
σαν ἐξέκοψας.

**Ι**αμάτων χαρίσματα, πᾶσιν ἡμῖν ὁ τάφος  
σε πηγάζει, ἱερὲ Κοδράτε, τοῖς αἰτῶμένοις σε.

**Σ**υμπαθῶς ἐπικλόμενος, τῶν δυσχερῶν ἐ-  
ξαίρεις καὶ κινδύνων, ἱερὲ Κοδράτε τοὺς αἰ-  
τουμένους σε.

**Τ**αῖς λαμπάσι τῶν λόγων σου, φωταγωγῶν,  
τοὺς πλάνη σκοτισθέντας, φρυγανώδη πᾶσαν,  
ἀπάτην ἐφλεξας. Θεοτοκίον.

**Ε**ξ ἀγνῶν σου σεσάρκωται, ὁ πλαστοουργὸς,  
αἱμάτων Θεοτόκε, ἔφθαρέντας πάντας, ἐκαι-  
νοποίησεν.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

**Φ**αινότατον ἀστέρα σὲ ἐν τῷ ὕψει, τῆς  
ἐκκλησίας ἔθετο, Φωκᾷ ὁ δεσπότης, ἀθλων  
ἱερώτατε, θαυμάτων τε λάμψεσι, πάντων τὰς  
καρδίας φωτίζοντα.

**Ω**μολόγησας τὴν σάρκωσιν τοῦ δεσπότη, ἡ  
τυραννικοῦ πρὸ βήματος, μάρτυς ἀθλοφόρε, ἔ-

λαμπρῶς κατήσχυνας, Ἑλλήνων σεβάσματα,  
καὶ πολυθείας τὸ ἄθεον.

**Κ**ορυφουμένην τὴν θάλασσαν τῆς ἀπάτης,  
πολυθείας λαίλαπι, θεία κυβερνήσει, ἐνδοξε  
παρέδραμες, λιμὴν γαληνότητος, πᾶσι γεγο-  
νῶς θαλαττεύουσιν. Θεοτοκίον.

**Α**πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, ἔ μετα  
τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα πάλιν ὄθεν ἀσι-  
γήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πῖσει  
ἀδιστάκτω κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χωρηγός.

**Τ**ὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ὁ καθαρῶτατος  
Θεὸς σκήνωμα, τῆς ἑαυτοῦ εὐράμενος δόξης,  
καθαίρει διὰ σοῦ, ψυχὰς ῥυπωθείσας, δεινοῖς  
παραπτώμασιν.

**Ο**ἱ τῶν Ἑλλήνων σοφοὶ, σὲ ἠττηθέντες τοῖς  
σοφοῖς δόγμασιν, ὁμολογεῖν ἐπέισθησαν μά-  
καρ, Χριστὸν δημιουργὸν, Πατρὸς προανάρχου  
σοφίαν ἔ δύναμιν,

**Υ**ποφωνῶν ἱερῶς, τὴν γενομένην τοῖς βρο-  
τοῖς ἔλλαμψιν, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων  
Κοδράτε, ἐφώτισας λαοὺς, σέβειν ἔ δοξάζειν,  
Τριάδα ἀχώριστον. Θεοτοκίον.

**Σ**εσαρκωμένον ἡμῖν, ἐν δύο φύσεσιν Υἱὸν  
τέτοκας, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ πάντων αἰώνων,  
Ἄγιη γεννηθέντα, ἀρρέυστως ἀχρόνως, ὡς  
μόνος ἐπίσταται.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

**Π**ορείας τοῦ ἐχθροῦ, προφανῶς ὑπεσκέλι-  
σας, ἰθύνων σου τὰς παρείας, πρὸς Θεοῦ θελη-  
μάτων, τὰς τρίβους ἱερώτατε.

**Ρ**ηγνύμενον πληγαῖς, τὸ πολυάθλον σῶμά  
σου, διέρρηξεν ἀθείας, τοὺς δεσμοὺς θείω σθένει,  
Φωκᾷ καὶ στέφος εἴληψας.

**Ο**λόκληρον Θεῷ, προσεσήνεξαι σφάγιον, πα-  
νεύφημε τῷ τυθέντι, καὶ ἐναίμιους θυσίας, εἰ-  
δώλων καταπαύσαντι. Θεοτοκίον.

**Σ**οφία τοῦ Θεοῦ, ἑαυτῇ ὠκωδόμησεν, ὧ δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, τὸν Οἶκον ὡς ἠδῶκησεν.

<sup>ᾠδὴ 5'.</sup> Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

**Υ**ψηλὸς οὐρανὸς ἐχρημάτισας, δόξαν διηγοῦμενος, Θεοῦ σωτήριον, ὡς ἱεράρχης ἐνθεος, ὡς κλεινὸς σὺ Κοδράτε ἀπόστολος.

**Μ**ίαν φύσιν Θεότητος ἀναρχον, μίαν κυριότητα κηρύττων πάνσοφε, πολυθείας ἔλυσας, τὴν σκοτώδη Κοδράτε ἀπόνοιαν.

**Ν**όμῳ φύσεως τάφῳ τὸ σῶμά σου, μάκαρ ἱερώτατε, νῦν κατακείμενον, θαυματουργεῖ παράδοξα, ὑπὲρ φύσιν Κοδράτε καὶ ἔννοιαν.

<sup>Θεοτοκίον.</sup>

**Ο**ὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, ἄλλον οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σέ ἀνέδειξε, Θεογεννήτορ Δέσποινα, ἕκ σου τοῖς ἐν σκότει ἐπέφανε.

<sup>Ἄλλος.</sup> Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

**Θ**άλασσαν, ἀθείας ἐξήρανας πάνσοφε, πηγὴν ζωῆς ἀναβλύζων, διδαχῶν ὀσίων, νῦν δὲ θαυμάτων, ἐπομβρίαις, ἀποπλύνεις παθῶν πάντα βόρβορον.

**Ε**πήρθης, ἐπὶ ξύλου δεινῶς σπαλιζόμενος, ἕξ ἐξαρθρωόμενος μάκαρ, καὶ φωνὴν ἐξ ὕψους σέ δυναμοῦσαν, ἐνωτίσθης, ἱεράρχα καὶ μάρτυς πολὺάθλε.

**Τ**ὸ πάθος, τῷ ἀπαθῆς Φωκᾷ μιμητάμενος, πάθη ποικίλα ἴασαι, καὶ λυτροῦσαι ζάλης καὶ τρικυμίας, τοὺς πλωτῆρας, ταῖς πρὸς Θεόν σου θείαις ἐντεύξεσιν. <sup>Θεοτοκίον.</sup>

**Ω**ς ὄμβρος, ὁ σωτήριος Λόγος κεκένωται, ἐν τῇ ἀχράντῳ σὺ μήτρα, Παναγία κόρη, ἕξ τῆς κακίας, τῆς χειμάρρους, θεϊκῆ δυναστεία ἐξήρανε.

<sup>Κοντάκιον ἤχος πλ. δ'.</sup> Ὡς ἀπαρχάς.

**Ω**ς ἱεράρχην τιμιον, ἕξ ἀθλητὴν σερότατον, ἡ οἰκουμένη προσάγει σοι Κύριε, θεῖον Κοδράτον ἀπόστολον· καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε,

πταισμάτων ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς μέλυσιν ἀλληλουῖα. <sup>Ὁ Οἶκος.</sup>

**Τ**ὸν σοφὸν ἱεράρχην τιμήσωμεν, ὡς ποιμένα πιστὸν καὶ διδάσκαλον, ὅτε ἐν τῷ λιμῶνι τῆς ἀθλήσεως, ἐξήνησε ῥόδον ἱερώτατον, καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύρισε, βολαῖς θαυμάτων τε, καὶ πράξεσιν ἐναρέτοις, φωτισμοῦ πληρώσας πᾶσαν γῆν, ἱαμάτων ταῖς λάμπουσιν· ἐθαυμάστωσε γὰρ ὁ Θεὸς, τοὺς βουώντας αὐτῷ ἀλληλουῖα.

<sup>Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΚΒ'.</sup> Τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τοῦ θαυματουργοῦ.

<sup>Στχ.</sup> Δῶρον προσήχθη τῷ Θεῷ Φωκᾶς θύτης,

<sup>Ὡς ἱερεῖον ἱερόν κτανθεὶς ξίφει.</sup>

<sup>Εἰκάδι δευτερίῃ Φωκᾶ κεφαλὴν τάμε χαλκός.</sup>

**Ο**ὗτος υἱὸς ἐγένετο Παμφίλου καὶ Μαρίας κατὰ τὸν τόπον Σινώπης. εὐθὺς δὲ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τῇ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριτι, θαύματα ἐπετέλει παράδοξα, καὶ παρέτεινε θαυματουργῶν μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς· ὤθεν καὶ τὸ συμβησόμενον αὐτῷ ἐμνηνῆθη τέλος τοῦ μαρτυρίου. περισερᾶς ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ καθεσθίσης, καὶ γέφανον περιθείσης, καὶ ἀνθρωπίνως φθεγξαμένης, καὶ εἰπούσης· ποτήριον κεκέρασται, καὶ δεῖ σε αὐτὸ ποιεῖν. ὁ καὶ κατηξιώθη ποιεῖν ἐπὶ Τραϊανοῦ βασιλέως, ξίφει καὶ πυρὶ τελειωθείς. πολλὰ δὲ καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίαν, γεγονάσι θαύματα παρ' αὐτοῦ.

<sup>Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ ἀγίου Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ.</sup>

<sup>Στχ.</sup> Ἄδει χάριν σοι, σοῦ χάριν θνησκῶν λόγε, Φωκᾶς ὁ μάρτυς τῷ διὰ ξίφους τέλει.

**Ο**ὗτος ἐκ πόλεως ἐγεγόνει Σινώπης, ἀρχαίως καὶ γνωρίμου κατὰ τὸν πόντον, ἐπιτήδευμα δὲ ἦν αὐτῷ κηπέιον, περὶ ὃ ἡσχολεῖτο, καὶ ἐργαζόμενος κοινὰ προσέθει τὰ ὄντα· ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς φιλοκαλίαν περὶ πλείονος εἶχε. διὰ τοῦτο οὐ διέλαθεν, ἀλλὰ καὶ οὗτος ὡς δούλος γνήσιος Χριστοῦ ἐμνηνῆθη τῷ τότε κρατοῦντι. ἐλθόντες δὲ οἱ δήμιοι, παρ' αὐτῷ τῷ ζητουμένῳ κατέλυσαν· οὐς δεξιωσάμενος καὶ ἀναπαύσας, ἐπυνθάνετο τίνες τε εἴεν, καὶ τὴν αὐτοῦ πόλιν τίνος χάριν κατέλαβον· οἱ δὲ γνωρίζουσιν αὐτῷ τὸ ἀπόρρητον καὶ ὅτι Φωκᾶν ἐπὶ τιμωρία ζητοῦσι λαβεῖν. ἤκουσεν ὁ τοῦ Κυρίου θεράπων, καὶ τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ τάφου εὐτρεπίσας, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν τοῖς ζητοῦσιν. οἱ δὲ ἐπλήγησαν τὰς ψυχὰς. ὁ δὲ, καὶ ἐτι παρεκάλει αὐτοὺς πρὸς τὴν τόλμαν τῆς ἀναιρέσεως, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, ἱερεῖον τῷ Θεῷ κεχαρισμένον προσήχθη.

Καὶ μνήμη, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰσαὰκ, καὶ τοῦ ἁγίου Μαρτίνου.

Στχ. Χριστοῦ τὸ θάρσος ἐμπνέοντος ὑπόθεν,  
Πρὸ τῆς σπάθης ἔσπευδεν ἐκπνεῖν Μαρτίνος.

Μνήμη τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθω ὀσίου Κοσμᾶ τοῦ ζωγραφίτου, ἀσκήσαντος ἐν ἔτει ατκγ'.

Στχ. Μύσας τὸ ὄμμα σώματος βλέπεις ἄνω,  
Κοσμᾶ ὅσιε τὸ πρόσωπον Κυρίου.

(Ὅρα τὸν βίον τούτου ἐν τῷ νεοτύπῳ νέω ἐκλογεῖω.)

Οἱ εἰκοσιῆξ ὀσιομάρτυρες ζωγραφῖται οἱ ἐλέγχαντες τοὺς Λατινόφρονας, τὸν τε βασιλέα Μηχαήλ, καὶ πυτριάρχην Βέκκον ἐπάνωθεν τοῦ πύργου, πυρὶ τελοῦνται.

Στχ. Ὡς πυρίκαυστοι θυσίαι τῷ Κυρίῳ,  
Οἱ εἰκοσιῆξ ὠράθησαν εἰκότως.

(Ὅρα τῶν βίον αὐτῶν εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγιορειτῶν πατέρων.)

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

**Ψ**ώσας τὸν νοῦν, πρὸς τὸ πρῶτον ἀγαθὸν θεοειδέστατος, ναὸς τριάδος ἐχρημάτισας, καὶ τοὺς ἐν βάθει κακώσεως, ὑψώσας ταῖς ὑψηλοτάταις, διδασκαίς σου κραυγάζοντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

**Σ**υντρίβας ναοὺς, τῶν εἰδώλων προσευχῶν ἀναμοχλεύσεις, ἀνεδομήσω θείῳ πνεύματι, ναοὺς Θεῷ ιερώτατε, καὶ τῶν σφισσομένων τὰ πλήθη, προσηγάγου κραυγάζοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

**Π**υρίπνοος ὢν, ὡς τοῦ πνεύματος τὸ πῦρ τὸ θεῖον πάνσοφε, ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχων πάντοτε, λαμπρὰς ὠράθης φλογίζουσα, πᾶσαν φρυγανώδη ἀπάτην, καὶ τοὺς βοῶντας φωτίζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν

Θεοτοκίον.

**Α**υθέντες ἀρᾶς, διὰ σοῦ προγονικῆς Θεοχαριτωτέ, καλῶν αἰτίαν σέ γινώσκωμεν, ὡς τῆ παντὸς τεκοῦσα τὸν αἴτιον, Λόγον ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ὅθεν βοῶμέν σοι Ἄχραντε· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

**Θ**υμὸν τυράννων, οὐκ ἐδειλίσας πάνσοφε· ποιμένης προϊστάμενος δὲ τῆς λογικῆς, ὡς ἀρ-

νίον προσενήνεξαι, τῷ ἀρχιποίμενοι, μαρτυρικῶς Φωκᾶ κλειζόμενος.

**Ε**δοκιμάσθης, ὡς ἐν χωνία μάρτυς χρυσός, μέσον ἐμβληθεὶς ἀοβέστου φλογειδοῦς, καὶ μηδ' ὄλως φλογιζόμενος, εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

**Ο**θεῖος πόθος, προσαναφλέγων τὴν καρδίαν σου, θείῳ δροσισμῷ σε ἐνδόξε συντηρεῖ, ἐν πυρὶ μὴ δαπανώμενον· τῆς ἀθείας δὲ ἱεράρχα, τὴν ὕλην συγκαίοντα. Θεοτοκίον.

**Σ**εσαθρωμένον, τὸν τῆς ψυχῆς μου οἶκον πανάμωμε, κόρη, μετανοίας τρόποις ὡς ἀγαθῆ, ἀνακαινίσον ἢ ἅπασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τοκετῷ σε ἀνακαινίσασα.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ

**Ε**στηριγμένης νοητῆν, ἐπὶ πέτραν τῆς ψυχῆς ἔχων τὰς βάσεις, ὑπεσκέλισας μάκαρ, τοὺς τοῦ Κυρίου ἐχθροὺς, καὶ πάντας Κοδράτε ἐσθήριξας, τὴν ὑπερυψῶντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Κ**εκοσμημένην ἀρεταῖς, κεκτημένος τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, κατεκόσμησας λόγοις διδασκαλίας ψυχᾶς, ἐξαίρων ἀκοσμίαν ἅπασαν, εἰδωλομανίας Κοδράτε θεηγόρε.

**Ω**ς μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, ὡς ἀπόστολος φαίδρὸς ὡς τοῦ ἡλίου, τοῦ τῆς δικαιοσύνης, φωτοφανῆς ἀσραπῆ, Κοδράτε φώτισον ἀγίασον, τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

**Ι**ερωτάταις σε φωναῖς, ιερώτατοι Θεῷ Ἀγνή προφήται, ἐσομένην μητέρα, προανεφώνουν τρανώς, τοῦ πάντων δεσπόζοντος Ἄχραντε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

**Χ**άρις σε τοῖς χεῖλεσι σοφέ, Φωκᾶ ἐκκέχεται, ὅθεν ἐπέστρεψας, λαὸν πλανώμενον ὀφειῶς, ὑποθήκαις καὶ προσήγαγες, οἷα ποιμήν



ἀληθινός, Χριστῷ κραυγάζοντα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Α**κοίμητον ἔχει σε πιστῶν, σοφὴ ὁμήγουρις, πρέσβυν κοιμίζοντα, θαλάσσης κύματα ἄγρια, πειρασμὸς τε κατευνάζοντα, καὶ ὀδυνῶν παντοδαπῶν, ἡμᾶς λυτρούμενον, τοὺς βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Ρ**ειθρα ἰαμάτων ὁ ναός, ὁ σὸς τοῖς χρήσις πηγάζει πάντοτε, λιμὴν δεικνύμενος ἄκλυτος, καὶ παθῶν φυγαδευτήριον, τοῖς σὲ τιμῶσι, ἔχοντες Χριστῷ μάρτυς κραυγάζουσιν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ι**να σου τιμῶμεν τὸ σεπτόν, Φωκᾶ μνημόσυνον, πανηγυρίζοντες, τὸν υπεράγαθον Κύριον, ἐκδυσώπει προθυμότητα, ἀπαλλαγὴν τῶν δυσχερῶν, ἡμῖν δωρήσασθαι, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοδοκίον.

**Ν**όμου σε ἐτύπου κιβωτός, καὶ στάμνος φέρουσα, τὸ μάννα Πάναγνε, ἡ θεία τράπεζα αὐθις τε, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, τὸ φῶς κηύσασαν, τὸ φωτίζον, θεογνωσία τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

ᾠδὴ 9'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

**Ω**ραιωθείς διανοία, τῷ ὠραίῳ Δεσπότη, παρίστασαι φαιδρότατος ἀεὶ, ὡς ἱεράρχης θεόληπτος, ὡς ἀπόστολος θεῖος, σὺν πᾶσιν ἀποστόλοις ἀληθῶς, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, Κοδράτε ἐξαιτούμενος.

**Σ**οῦ Μαγνησία κατέχει, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ὡς θείαν κιβωτὸν, καὶ ἐξ αὐτῆς, πᾶσαν Κοδράτε ὠφέλειαν, ἀπαρύεται πόθῳ· σκηναὶ δὲ ἕρανῶν τὴν σὴν ψυχὴν, κεκτημένα· σὺν πᾶσιν, ἀγίαις ἐπαγάλονται.

**Η**φωταυγής σου ἡμέρα, ἡ φωσφόρος σου μνήμη, ἡ ὄντως εὐκλεής σου ἑορτή, πᾶσιν ὡς ἥλιος ἐλαμψέν· ἦν πιστῶς ἐκτελούμεν, Κο-

δράτε ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, δυσωποῦντες εὐχαῖς σου, λαβεῖν καὶ μέγα ἔλεος. Θεοτοκ.

**Φ**εῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρίνειν, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ σὺν προφήταις μάρτυρες.

Ἄλλος. Δίθος ἀχειρότητος.

**Ι**ερολογίαις ἐνθέοις, τοῦ ἱεροῦ δεῦτε ποιμένος πάντες τὴν πανίερρον μνήμην, ἱερωτάτως πανηγυρίσωμεν, τὸν εὐεργέτην Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύοντος.

**Ω**φθης πυρακτέμενος ζήλω, τῷ τῆ δεσπότη ὀπηνίκα, μάρτυς τὸ λητρὸν ὑπεισηλθες, ἐκκεκαυμένον ἐν ᾧ τὸ πνεῦμά σου, Θεοῦ ἐπαγαλλόμενος, μάκαρ εἰς χεῖρας παραδέδωκας.

**Σ**ὲ ἱεραρχῶν αἰ χορεῖται, καὶ τῶν μαρτύρων αἰ ἀγέλαι, καὶ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων, ἡ συναυλία πάντων δικαίων τε, μάρτυς Φωκᾶ τὰ πιεύματα, ἔχοντα μέσον ἐπαγάλονται.

**Η**πλωται ἐν κόσμῳ ἡ μνήμη, ἡ σὴ ψυχὰς φωταγωγοῦσα, τῶν ἀνευφημούντων ἐν πίσει, τοὺς σοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, ἔχοντες τὴν γενναίαν ἀθλησιν, ποιμὴν ἔχοντες μάρτυς ἀξιάγασε.

Θεοδοκίον.

**Φ**ώτισον Ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, ἐσκοτισμένην ἀμαρτία, καὶ αἰωνίζουσης φλογός με, ἔχοντες σκοτούς ῥῦσαι τῇ μεσιτεία σου, ἵνα τὴν σὴν γηθόμενος, ἀνευφημῶ μεγαλειότητα.

Ἑξαποσειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

**Ω**ς μάρτυς καὶ ἀπόστολος, καὶ ἱεράρχης ἐνθεός, Κοδράτε μῦστα τοῦ λόγου, Χριστοῦ κηρύξας τὸ θεῖον, πανσόφως εὐαγγέλιον, πᾶσαν τὴν γῆν ἐφαίδρυνας, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος, τοὺς γηγενεῖς ἐκδιδάσκων, τοῦ προσκυνεῖν τὴν Τριάδα.

Ἄλλος. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

**Ι**εραρχῶν ἀκρότης, ἔχοντες ἀθλοφόρων τὸ κλέος,

Φωκᾶ καὶ μέγας προσάτης, θαλαττευόντων  
 ὑπάρχων, περισώζε ἐκ κινδύνων, τοὺς εὐφη-  
 μούντας σε μάκαρ.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

**Τ**ὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν ἀγγέ-  
 λων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον  
 ἰκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερί-  
 δος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

**Η** ἀνυμφός σου Χριστέ μου, μήτηρ Ἀγνή ἐν  
 σταυρῷ σε, ὡς ἐθεάσατο θρήνοις, ἐκόπτετο ἐκ-  
 βοῶσα· οἴμοι γλυκύτατον φέγγος, πῶς ἔδυσ ἐξ  
 ὀφθαλμῶν μου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπάλυσις.

Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τὰς κβ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀρχό-  
 μεθα ψάλλειν τὰ μεσώρια, καὶ τοὺς ἰκετηρίους κανό-  
 νας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ'.

Ἡ σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου  
 προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στχ. ς'. καὶ ψάλ-  
 λωμεν στχρ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

**Ι**ερατεύων ὁ θεῖος Ζαχαρίας, ἔκ ἐνδον γενό-  
 μενος τοῦ θειοτάτου ναοῦ, καὶ τοῦ λαοῦ τὰ  
 αἰτήματα, προσαναφέρων, τῷ εὐεργέτῃ καὶ  
 πανουκτίρμονι, θειότατον ἀγγελον, εἶδε βοῶν-  
 τα αὐτῷ· ἢ προσευχὴ καὶ ἢ δέησις, σοῦ εἰ-  
 σηκούσθη· θάρσει πρεσβύτα ἔκ μη ἀμφίβαλε·  
 ἔξεις γὰρ παῖδα θεῖον Πρόδρομον, γεννητοῖς  
 γυναικῶν ὑπερέχοντα· Ἡλιοῦ ἐν δυνάμει, τοῦ  
 Χριστοῦ προπορευσόμενον.

**Ξ**ένος μοι φαίνῃ τῇ θεᾷ καὶ τῷ τρόπῳ, ξένος  
 ἔκ τῶν ῥήμασι καὶ τοῖς μηνύμασι, ὁ Ζαχα-  
 ρίας ἀντέφησεν· ἐγὼ γὰρ ἦλθον, τὴν σωτηρίαν  
 λαοῦ αἰτήσασθαι, οὐχὶ δὲ κομίσασθαι, παῖδα  
 ὡς σὺ προσφωνεῖς. ἀπεναντίας εὕρισκω σε, τῶν  
 αἰτημάτων· καὶ ὑποπτεύω μὴ ἀληθεύειν σε·  
 πῶς γὰρ ὁ λέγεις, βεβαιότατον, ἀποδειχθῆ;

(Μὴν Σεπτέμ.)

Ἐλισάβητ γὰρ στεῖρά ἐστὶ καὶ γὰρ ὡς σὺ  
 οἶδας, καὶ ἐπίστασαι πρεσβύτατος.

**Τ**ὶ ἀπιστεῖς με τοῖς λόγοις Ζαχαρίας; ψευ-  
 δῆ εὐαγγέλια λέγων κομίζεις με; Θεοῦ ἀρ-  
 χάγγελος πέφυκα, ἃ προσετάχθην, ταῦτά σοι  
 λέγω σὺν σοὶ ἰστάμενος· ἐπεὶ δὲ ἠπίστησας,  
 καὶ ἔκ ἐπίστευσας, ἔση κωφεύων καὶ ἀλαλος,  
 ἕως ἂν ἴδῃς, ἐμῶν ῥημάτων τὴν θείαν ἐκβα-  
 σιν· ἐπὶ δὲ τέκῃ Ἐλισάβητ σοι, τὴν τῷ Λό-  
 γου φωνὴν μέγαν Πρόδρομον, τρανεμένης τῆς  
 γλώττης, εὐλογήσης τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

**Ε**κ σειρευούσης σήμερον νηδύος, καρπὸς προ-  
 σευχῆς ἀνεβλάστησεν, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος.  
 ἀγάλλου ἢ ἔρημος, καὶ χόρευε ἢ ἀνθρωπότης·  
 ὁ τῆς μετανοίας κῆρυξ, ἰδοὺ ἀρχεται, ἐν κοι-  
 λίᾳ μητρικῆ σαρκουσθαι. δεῦτε ἀγαλλόμενοι ἐν  
 τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ συλλήψει, οἱ φιλέορτοι χο-  
 ρεύσωμεν βοῶντες· ὁ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν  
 μείζων ὑπάρχων, μὴ διαλίπης πρεσβεύων,  
 ὑπὲρ τῶν πίσει τιμώντων τὴν θείαν σου σύλ-  
 ληψιν, ὅπως εὐρωμεν ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ  
 τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ. νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

**Τ**ὶς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς  
 μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ  
 ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογε-  
 νῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν ἀ-  
 φράστως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, ἔκ  
 φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς  
 δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι  
 φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· αὐτὸν ἰκέ-  
 τευε σεμνῇ παυμακάρισε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυ-  
 χὰς ἡμῶν.

Εἰ δὲ βούλει εἰπέ-

**Θ**εοτόκε σὺ εἶ ἢ ἀμπελος ἢ ἀληθινή, ἢ βλα-  
 στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἰκετεύομεν,  
 πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Προδρόμου, ἔκ  
 πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Μ**ὲς τὸν εχ. εχρ. ἤχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. Μολοῦντι εἰς ἅγια, τὰ τῶν ἁγίων ἁγίως, ἱερεῖ προφήτῃ τε, καὶ ἁγίῳ ἁγίως ὡσπερ γέγραπται, ἐπιστὰς ἄγγελος, προσεφώνει λέγων· εἰσηκούσθη σου ἡ δέησις, καὶ διαλύεται, νῦν τῆς Ἐλισάβετ ἡ στείρωσις, καὶ τέξεται πρεσβύτατε, υἱὸν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, λύχνον τῆς ἡλίου, προφήτην τοῦ Ὑψίστου, καὶ φωνὴν, τῆ ἐκ Παρθένου Θεόπαιδος, Λόγῃ ἀνατείλαντος.

Στχ. Καὶ σὺ παιδίον προφήτης.

**Λ**έγε μοι τρανώτατα, κατὰ τί γινώσομαι τῶτο; αὐτὸς πρὸς τὸν ἄγγελον ὁ μακαριώτατος, πρέσβυς ἔφησεν· ὡς ὁρᾷς πλήρης γάρ, ἡμερῶν ὑπάρχω· Ἐλισάβετ στεῖρα πέφυκε· πῶς οὖν μοι ῥήματα, φθέγγῃ ὑπὲρ φύσιν ἐξίσταμαι, οὐδ' ὄλως ἀληθεύοντα, νῦν ὑπονοῶ σε ὡ ἀνθρωπε· ἀπιθι, ἐγὼ γάρ, λαοῦ τὴν σωτηρίαν ἐξαιτῶ, οὐχὶ δὲ παῖδα κομίσασθαι, πρᾶγμα δυσπαράδεκτον.

Στχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν οἰότητι.

**Θ**εὸς παντοκράτορας, ἐγὼ ἀρχάγγελος πέλω, Γαβριήλ μοι ὄνομα, τῷ πρεσβύτῃ ἔφησεν ὁ ἀσώματος· τὸ παρὸν κώφευσον, καὶ σιγὴν ἀσκησον, ἀπιστήσας ἐμοῖς ῥήμασιν· ἐπὶ δὲ τέκῃ σοι, σάλπιγγα τοῦ λόγου ἡ σύζυγος, τῆ πνεύματος τρανοῦντός σοι, γλωτταν ἐκβοήσεις τρανώτατα· προφήτης ὑψίστου, κληθήσῃ ὡ παιδίον τὰς αὐτοῦ, προετιμᾶσαι ἐν χάριτι, τρίβους ὡς ἠδύοχησεν.

Δόξα. ἤχος πλ. β'.

**Α**γγελος ἐκ στεριωτικῶν λαγόνων προῆλθες βαπτιστά, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων, τὴν ἐρημον οἰκήσας, σφαγίς τε πάντων τῶν προφητῶν ἐδείχθη· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τῶτον βαπτίσει ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθη, φωνῆς τε ἀκήκοας πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρέσης αὐτοῦ τὴν Υἱότητα· καὶ τὸ πνεῦμα εἶδες, περιστερᾶς ἐν εἶδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. ἀλλ' ὡ πάντων τῶν προφητῶν

ὑπέρτερε. μὴ διαλίπης πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Ο**ὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἀπολυτικίον ἤχος δ'.

**Η**πρώην οὐ τίκτουσα, στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες, ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκζυμένην ἀδελφίαν νοσῆσαν. χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησίᾳ· προφήτης τῆ Ὑψίστου ἐστὶν ὁ μέλων τίκτεσθαι.

Καὶ Θεοτοκίον οἶον βούλει. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος,

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὴν α. εχλ. Κἀθ.

ἤχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον.

**Ε**λισάβετ στεριώσεως ἠλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν Παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῆ τοῦ Γαβριήλ γαστρὶ συνέλαβεν· ἀλλ' ἐνηδυῖ προσκιρτᾷ, τὸν ἐν γαστρὶ Παρθενικῇ, Θεὸν προγνοῦς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

**Χ**αῖρε ἅγιον ὄρος καὶ Θεοβάδιστον· χαῖρε ἐμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡμόνη πρὸς Θεὸν κόσμος γέφυρα· ἡ μετάγῃσα θνητοὺς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀκήρατε κόρη, ἡ ἀπειράνδρος τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα καθίσμ. μετὰ τὴν β'. στίχολ.

ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Τ**ρυγῶν ἡ φιλέρημος, ὁ ἱερός Βαπτιστής, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστὸν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἀμαρτανόντων, ἐγεννήθη προσάτης, πᾶσι χειμαζομένοις, βοηθῶν ἀεννάως· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

**Η** Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.  
μόνη κυήσασα, τὸν ποιητὴν τῷ παντός,  
ἢ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τό-  
κῳ σου ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τῷ  
δολίου Βελιάρ, στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν  
Χριστοῦ θελημάτων· αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκ-  
τενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Εἰς τὸν Ὅρθρον οἱ Κανόνες τῆς ἁκτωήχης εἰς ε'. καὶ  
τοῦ ἁγίου εἰς ἦ. Εἰ δὲ βούληται ὁ προεστὼς ἐορτάσαι,  
λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Ν·  
ὁ Κανὼν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

**Τ** <sup>Ωδὴ α'. ἦχος πλ. β'.</sup> Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.  
τῆς στειρευούσης ψυχῆς με τὴν λογισμῶν,  
τοὺς ἀκαρπῆς ἐκτίλον, στειρευούσης ὁ βλαστῶν,  
εὐφρῆμειν ὀρμήσαντος τὴν σὴν, ἐν νηδύϊ μη-  
τρικῇ, ἁγίαν σύλληψιν.

**Ο** ἱερός Ζαχαρίας ἐν τῷ ναῷ, εἰσελθὼν τε-  
θέαται, θεῖον ἄγγελον αὐτῷ, ἐμφαντῶς μηνύοντα  
υἱὸν μετὰ γῆρας ἱερεῦ, ἐξεῖς τὸν Πρόδρομον.

**Λ** ὕχνος ἡλίου τῆς δόξης ὁ φωταυγῆς, ἐν  
νηδύϊ ἀρχεται, ἀναλάμπειν μητρικῇ δι' οὐ-  
σκότος λέλυται παθῶν, καὶ στειρώσεως δεσμῶν,  
ὁ μέγας Πρόδρομος. Θεοτοκ.

**Τ** ὃν ἐν γαστρὶ σου Δεσπότην ἐν μητρικῇ,  
Θεοτόκε πάναγνε, βασταζόμενον γαστρὶ, κα-  
τιδὼν ἐσκήρτησε σαφῶς, Ἰωάννης ὡς αὐτοῦ,  
ὑπάρχων Πρόδρομος.

**Η** <sup>Ωδὴ γ.</sup> Οὐκ ἔστιν ἅγιος.  
στεῖρα σήμερον καρπὸν, ἱερὸν συλλαμ-  
βάνει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν τῶν  
ψυχῶν, ἀξίνη τῇ νοητῇ, ἀποτέμνειν μέλλον-  
τα ἐν χάριτι.

**Κ** ωφεύσας ἔνδον τοῦ ναοῦ, Ζαχαρίας ὁ  
μέγας, τὴν φωνὴν τὴν τοῦ λόγου, ἀγγελία  
φοβερά, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει  
Κύριον τὸν εὐσπλαγχνον.

**Ο** δείξας τρίβον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς με-  
τανοίας, προτροπῇ τοῦ ἀγγέλου, ἐν νηδύϊ μη-

τρικῇ, βλαστάνει θεία βουλή, παρ' ἐλπίδα, ὁ  
ἐνδοξος Πρόδρομος. Θεοτοκ.

**Γ** αστρὶ φερόμενον Χριστὸν, τῆς Παρθένου ὡς  
ἔγνω, ὁ ἐκ στεῖρας ἐσκήρτα, προμηνύων τὴν  
χαρὰν, ἐπιδημῶσαν ἐν γῇ, κατηφείας πάντας  
ἐκλυτρώσασθαι.

**Σ** <sup>Κάθ. ἦχος πλ. β'.</sup> πρὸς ἀγγελικαὶ δυνάμεις·  
στειρωτικαῖς λαγόσιν ἰδὲ φυτεύεται, ὁ μέγας  
Πρόδρομος, τοῦ φυτρωτοῦ τοῦ παντός, ὁ μέλ-  
λων τῇ ἀξίνη τῆς μετανοίας, ἐκκόπτειν ψυ-  
χῶν τὴν ἀκαρπίαν. ἀγάλλεσθε καρδίαι δει-  
νῶς στειρεύσαι πρὶν. εὐφρᾶνθητι πᾶσα κτίσις  
καὶ βόησον ἐκτενῶς· ὁ χορηγὸς τῶν ἀγαθῶν,  
Κύριε δόξα σοι.

**Θ** <sup>Ἔτερον ἦχος δ'.</sup> Κατεπλάγη Ἰωσήφ.  
ὁμιῶντι ἐν ναῷ, τῷ Ζαχαρίᾳ ἱερεῖ, Γα-  
βριηλ ἐξ οὐρανοῦ, ἐπέστη λέγων πρὸς αὐτόν·  
ὅτι ἐν γῆρα σε ἐξεῖς καρπὸν εὐκλεῆ, καὶ στει-  
ρωσις ἢ πρὶν, τῆς Ἐλισάβετ νυν, λυθήσεται  
εὐθὺς, καὶ ἀκαρπίας γονή, καὶ συλλαβοῦσα  
τέξεται τὸν κήρυκα, τοῦ Ἰησοῦ τε καὶ Πρό-  
δρομον. αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ κόσμου,  
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Κ** <sup>Θεοτοκίον ὁμοιον.</sup> ατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,  
καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν,  
ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε. βᾶτον  
ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν  
βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστῳ σου,  
καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τί-  
κτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

**Θ** <sup>Ωδὴ δ'.</sup> Χριστὸς μου δύναμις.  
ωνὴ ἀγγέλου σε, τὸν ὄντως ἄγγελον, τῆς  
Χριστοῦ παρουσίας τῷ ἱερεῖ, ἱερῶς προήγγει-  
λε, στειρωτικῆς ἀπὸ γαστροῦ, ἐκβλαστάνειν  
μάκαρ Πρόδρομε.

**Η** πρώην ἄγονος, καὶ ἢ οὐ τίκτουσα, νῦν  
εὐφρᾶνθητι στεῖρα, ὅτι Χριστοῦ, βαπτιστῆν

καὶ Πρόδρομον, καρπογονεῖς πανευκλεῶς, Ἐλισάβετ ἀξιάσαστε.

**Α**ξίνη Πρόδρομε, τῆς σῆς δεήσεως, τῶν παθῶν μου ἀκάνθας καὶ λογισμῶν, ἐκτιλον προσκόμματα, καὶ καρποφόρον μου τὸν νοῦν, ἀρεταῖς παμμάκαρ ποίησον. Θεοτ.

**Ν**ηδύς σε ἔφερε, τὸν πάντα φέροντα, τῆς παρθένου ἡνίκα ὁ βαπτιστῆς, ἐν γαστρὶ φερόμενος, σέ προσεκύνησε Χριστέ, καὶ σκιρτῶν ἠγαλλιάσατο.

**Μ**αλοῦντι ἐνδὸν τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὰς νομικὰς τῷ ποιητῇ λατρείας προσαναφέροντι, ὤφθη τῷ προφήτῃ ἅγιος ἄγγελος, μηνύων τῷ Προδρόμου, τὴν θείαν σύλληψιν. ᾠδὴ ἕ. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

**Π**ῶς ἔσται τοῦτο μοι τηλαυγῶς; πέλω γὰρ πρεσβύτης ὡς ὄρας, καὶ στεῖραν σύζυγον κέκτημαι, ἔφη Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἀρχάγγελον, φύσεως ἐναντία, λέγεις μοι ῥήματα.

**Π**ρὸς Σάρραν βλέψον τοῦ Ἀβραάμ· ἴδε πῶς ἐκεῖνῃ Ἰσαὰκ, ἐν γήρα τέτοκεν ἄνθρωπε, καὶ τοῖς λεγομένοις δικαίως πίστευε· πρεσβύτη προσεφώνει, ὁ μέγας ἄγγελος. Θεοτ.

**Ε**ὐλογημένη ἐν γυναιξί, σὺ Θεοχαρίτωτε σαφῶς, ἡ Ἐλισάβετ ἐβόα σοι· ὅτι κυοφόρον ἀνάνδρως ἔγνω σε, τὴν μόνην μετὰ τόκον, ἀφθορον μείνασαν.

**Α**μφίβολον κέκτημαι, τὴν διάνοιαν ἐγώ, καὶ ἀπιστῶ τοῖς λόγοις σε, τῷ ἀρχαγγέλῳ ἔφη ὁ ἱερεὺς· λαοῦ σωτηρίαν γὰρ, οὐκ ἐμῆς ἐξ ὀφύας, καρπὸν ἤτῃσα. ᾠδὴ Ὶ. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

**Ο**πλάσῃς τῆς φύσεως, τῶν ἀγγέλων βασιλεὺς, ὁ λειτουργὸς ἀντέφησε, τῆς παρουσίας ἀγγελὸν τῆς αὐτοῦ, ἠυδόκησε τίκτειν σε, τοῖς ἐμοῖς μὴ ἀπίσται, λόγοις ἄνθρωπε.

**Τ**ὸ εἶδος σου πύρινον, καὶ ἡ θεὰ σου φρικτή,

καὶ θαυμαστὸς ὁ λόγος σου, ὁ Ζαχαρίας ἔφη τῷ λειτουργῷ. ἀλλ' οὖν οὐ πιστεύω σοι, ὑπὲρ φύσιν, λαλοῦντι ξένα ῥήματα.

**Ο**λύχνος τὸν Ἥλιον, ἐν νεφέλῃ μητρικῆς γαστρὸς κατακρυπτόμενον, ἐπεγνωκῶς ὑπάρχων ἐν ζοφερῷ, τῆς μήτρας σκηνώματι, προσεκύνησε χαίρων καὶ ἐσκήρτησε. Θεοτοκίον.

**Ε**ὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, σὺν τῇ πανευκλεεῖ Ἐλισάβετ συζύγῳ, ἀξίως συλλαμβάνοντες, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν ἀρχάγγελος, εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος. Κοντάκ. ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

**Τ**ὸ ἱερόν εὐαγγέλιον ἀναπτύξωμεν, ὁ Λακκῆς ἡμῖν ἔγραψεν ὁ ἱερός καὶ θαυμάσιος, καὶ τὴν τοῦ Προδρόμου θεασώμεθα σύλληψιν τὴν φαιδρὰν καὶ ἐπίσημον. φησὶ γὰρ, ὡς ἰσηλθεν ὁ πρεσβύτης καὶ δίκαιος Ζαχαρίας, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἀγίων τῷ θυμῷ τῷ τῆς ἔφημερίας καιρῷ, ἐπέστη αὐτῷ Γαβριήλ εὐαγγελιζόμενος, καὶ λέγων· ἔξεις ἱεράρχα υἱὸν ἐν τῷ γήρα, προφήτην τε καὶ Πρόδρομον, φωνὴν τε καὶ κήρυκα, καὶ λύχνον αἰείφωτον, τὸν μύστην τῆς χάριτος. ᾠ Οἶκος.

**Τ**ῷ αὐτῷ μηνὶ ΚΓ'. Ἡ σύλληψις τοῦ ἀγίου ἐνδοξοῦ προφήτου προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Στχ. Ἀνδρὶ προφήτῃ χρησμός ἐξ ἀρχαγγέλου, Τεκτεῖν προφήτην καὶ προφήτου τι πλέον.

**Τ**αύτην τὴν θείαν σύλληψιν εὐηγγελίσατο τῷ προφήτῃ καὶ ἱερεῖ Ζαχαρία, ὁ θεὸς ἀρχισατάτηγος Γαβριήλ. εἰσηκούσθη ἡ δέησις σου εἰπών· ὡς ἐκ τοῦτε προμηνύεσθαι, διὰ τὸ παράδοξον τοῦ τε γήραος καὶ τῆς στεριώσεως τῆς Ἐλισάβετ, τὸν θεὸν καὶ παρθενικὸν τῆς παναχράντου Θεοτόκου τόκον. Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ γαστῆρ λάβε πρόδρομον εἰσω

**Τ**ῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἀνδρέου καὶ Ἰωάννου, Πέτρου καὶ Ἀντωνίου τῶν ἐν Ἀφρικῇ τελειωθέντων.

**Στχ.** Ὑπὲρ υγιέντος πρὶν μισθ' λόγῃ Λόγου, Λόγχαῖς ἠνεγκε, υγιεῖς διτταῖς Ἀνδρίας.

Ἐχθραν πλανηθεὶς καὶ σφαγεὶς Ἰωάννης,  
 Σφάττει τὸν ἐχθρὸν καὶ σὺν αὐτῷ τὴν πλάνην.  
 Ἀντώνιος καὶ Πέτρος ὡς στερραὶ πέτραι,  
 Πρὸς τὰς μεληδὸν ἐκκοπὰς ἐκαρτέρουν.

**Β**ασιλείου τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν διΐθνοντος, τῆς Ἀφρικῆς ἀπάσης τῶν Ἀγαρηνῶν ἐκράτει, καὶ ἐτυράννει ὁ ὠμότατος Ἀβραχὴν. οὗτος πορθήσας τὰς Συριακούσας ( αὕτη δὲ ἐστὶ μητρόπολις Σικελίας ) ἐκείθεν ἠγάγετο Ἰωάννην, ἅμα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Πέτρω καὶ Ἀντωνίῳ, παῖδας ἐτιάωρους τυγγάνοντας, οὓς καὶ παραυτίκα τοῖς Ἀγαρηνῶν ἐκέλευσεν ἐκπαίδευσθαι γράμμασιν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας ἐτέλουν, καὶ φρονήσει καὶ ἀρετῇ πολλοὺς ὑπερεῖχον, ἀγασθεὶς ἐπ' αὐτοῖς ὁ Βελίαρ, γενικὸν μὲν Ἀντώνιον, σακελλάριον δὲ τὸν Πέτρον προχειρίζεται. οὗτοι μὲν κρυφίως ἐχριστιάνιζον, εἰς τὸ φανερόν δὲ τὰ τῶν σαρακινῶν ὑπεκρίνοντο. ἀλλ' οὐκ ἔλαθον γνοῦς γὰρ τοῦτο ὁ Ἀβραχὴν, καὶ μανεῖς, τοὺς πόδας αὐτῶν ξύλω ἀσφαλίσάμενος, ξύλοις ἀγρίοις αἰκίζει. τετρακοσίας τοίνυν λαβῶν κατὰ τῶν ποδῶν ὁ μακάριος Ἀντώνιος, καὶ τούτοις κατακλασθεὶς, ἠὺχαρίζεται τῷ Θεῷ, εἶτα ὄνῳ ἐπιθιβάσκειται, καὶ κατὰ τοῦ σάγματος σχοινίοις δεδεμένος, διὰ μέσης τῆς πόλεως ἑσαυτρίζεται. Πέτρος δὲ γυμνωθεὶς, ράβδοις τὸν τένοντα αὐτοῦ καὶ τὴν κοιλίαν αἰκίζεται, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ἀποτίθεται. ἐξαγαγῶν δὲ αὐτοὺς, τοὺς βραχίονας ἀπὸ τῶν ὤμων, καὶ τὰς χεῖρας, ξύλοις ἀγρίοις συνθλά, ἔπειτα τοὺς μηρούς αὐτῶν καὶ τὰ σκέλη, καὶ τοὺς πόδας ὡσαύτως σενέτριψεν, ὡς ὅλον μὲν τὸ ὀστώδες ἀπαλυθῆναι, τὸ σαρκώδες δὲ χυλωθῆναι, καὶ τῷ αἵματι συμφυραθῆναι· μετὰ δὲ ταῦτα ἀνθράκων πλήθη ἀθροίσας, καὶ χαλκῆα προκαλεσάμενος, διὰ σιδηρᾶς λαβίδος πεπτωρακτωμένης, τὰ αἰδοῖα αὐτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεμεῖν, καὶ τοῖς τῶν μακαρίων στόμασιν ἐμβαλεῖν. τούτων ἐν τούτοις τελειωθέντων, τὸν πατέρα αὐτῶν Ἰωάννην ἐλκύσας πρὸς ἑαυτόν, καὶ τῇ λαῖᾳ χειρὶ τὸν τράχηλον ἀνακλάσας, τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μάχαιραν ἐπέθηκεν ἐν τῷ φάρυγγι, καὶ οὕτως ἐπάνω τῶν ἰδίων αὐτοῦ τέκνων ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. εἰθ' οὕτω πυρὰν πολλὴν ἀνάψας, κατέκαυσεν ἅμα τὰ τῶν ἁγίων σώματα. τὸν δὲ μακάριον Ἀνδρέαν γηραιὸν ὄντα πάνυ τὴν ἡλικίαν, χρόνοις πολλοῖς καθερχθέντα, καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι καὶ ταλαιπωρίαις τεταριχευμένον καὶ μὴ πειθόμενον τῷ κυνί, τί ποιεῖ ὁ θῆρ; ἵππ' ἐπιβάς καὶ ἀκόντιον λαβῶν, κατ' εὐθὺ τὸν ἅγιον ῥῶν, κατὰ τοῦ στήθους ἐκρούσεν. ἐπεὶ οὖν ὁ ἅγιος εὐχαριστήσας ἔβρηξε φωνὴν πρὸς τὸν Θεόν, αὐτῶν τῶν ὀπισθεν ὁ μαιφόνος παριῶν, ἐτέρῳ τοῦ ἁγίου ἔβαλλε κατὰ τοῦ νότου πελτῶ, καὶ οὕτω καὶ τῶν σπλάγγων αὐτοῦ τῶν δύο δοράτων διαδιπίπτει. ὁ μακάριος ἐπὶ τῆς γῆς, μαχαίρα τῆς ἀποτμηθεὶς κεφαλῆς καὶ οὕτως ἐπληρώθη μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ῥαίδος τῆς παρθένου.

Στχ. Ποθοῦσα κάλλος ἢ Ῥαίς Θεοῦ βλέπει  
 Σαρκὸς τὸ κάλλος ἐκδίδωσι τῷ ξίφει.

**Α**ὕτη γέγονεν ἐν τῇ Αἰγυπτίῳ χώρᾳ, ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Τάμμα, θυγάτηρ πρεσβυτέρου τινός, Πέτρου τοῦνομα. ἦν δὲ τὸ τῶν μοναζουσῶν σχῆμα περιεβόλημένη, οὕσα ἐτῶν ὡσεὶ δώδεκα. κατελιθοῦσα δὲ μεθ' ἐτέρων παρθένων ὑδρεύσασθαι, καὶ θεασαμένη πολλὰς παρθένας, καὶ πλήθος ἀνδρῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων καὶ μοναζόντων, οὓς εἶχε δεσμίους ὁ ἡγεμὼν Λουκιανὸς, παρερχομένων πλοῖω, καὶ μαθοῦσα ὅτι διὰ Χριστὸν δέδενται, ἀνδρισαμένη συνέμιξεν αὐτοῖς ἑαυτήν. δεηθεῖσα ἐπὶ τοῦτο τοῦ κομενταρησίε. τοῦ δὲ παραινέσαντος αὐτῇ τὴν ἀσφάλειαν ἐλεῖσθαι, καὶ μὴ συναποθανεῖν τοῖς δεσμίοις. ἐπεὶ οὐκ ἐπέισθη, ἐνεφανίσθη τε τῷ ἡγεμόνι, καὶ τοὺς αὐτοῦ θεοὺς ἐμυκτήρισε, καὶ εἰς τὸ τούτε ἐνέπτυσε πρόσωπον, ὡς τὰ Χριστιανῶν διαπαίζοντος, καὶ τὴν διὰ ξίφους μετὰ πολλὰς βασάνους ἐδέξατο τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ὁσίων γυναικῶν Ξανθίππης καὶ Πολυξένης τῶν ἀνταδελφῶν.

Στχ. Τὰς συγγόνους Ξανθίππην καὶ Πολυξένην,  
 Χοροὶ συνοίκους λαμβάνουσιν ἀγγέλων.

**Α**ὗται ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἰσπανῶν χώρας, ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. ὣν ἡ μὲν Ξανθίππη, γυνὴ ὑπῆρχε Πράβη, ἀνδρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς χώρας ἰθύνοντος. αὕτη δὲ ἐμαθητεύθη παρὰ τοῦ ἀποστόλου Παύλου κατὰ τὴν χώραν ἐνδημήσαντος, μετὰ τῶν ἄλλων δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. ἡ δὲ Πολυξένη ἠρπάγη παρὰ τινος κακοσκόλου, ἀλλὰ χάριτι Θεοῦ ἀφθορος ἔμεινε. καὶ ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐβαπτίσθη. πολλῶν δὲ πιστευσάντων δι' αὐτῆς, παραλαβούσα Ὀνήσιμον τὸν ἀπόστολον, ὤρμησεν ἐπὶ τὴν πατρίδα αὐτῆς Ἰσπανίαν καὶ μετὰ τὸν πολὺν ἐκεῖνον πλοῦν, καὶ τὰς ἀπείρους φυγὰς, συνεπαγομένην ἔχουσα καὶ τὴν Ῥεββέκαν, μεθ' ἧς ἐβαπτίσθη, κατέλαβε τὴν ἑαυτῆς ἀδελφὴν Ξανθίππην. αὗται τὸν ἐπίλοιπον βίον καλῶς διανούσασαι, καὶ πολλὰς δυνάμεις ἐπιδειξάμεναι, πρὸς κύριον ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος νεομάρτυς Νικόλαος, ὁ Παντοπόλης, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐν ἔτει αχρσ'. ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Ὁ Νικόλαος πάντα πωλήσας κάτω,  
 Ἐξηγόρασε Χριστὸν ἄνω ἐκ ξίφους.

(Τὸ μαρτύριον αὐτοῦ ὄρα εἰς τὸ νέον μαρτυρολόγιον.)

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης, ὁ ἐκ Κονιῆς.  
 (Τὸ μαρτύριον αὐτοῦ ὄρα εἰς τὸ νέον λειμονάριον.)  
 Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον.

**Α**πιστήσας μου τοῖς ῥήμασι τὴν κώφευσιν,  
 κομίζου προδηλότατα, ἕ τιχτομένην ὀπηνέκα.

ἰδῆς τὴν Φωνὴν, τοῦ Λόγου ἀνάλαβε φωνήν·  
εὐλογητὸς εἶ ἐκβοῶν, τοῦ Ἰσραὴλ ὁ Θεός.

**Τ**ῆ σελήνῃ Ἐλισάβετ προσενοούμενος, πολ-  
λύφωτος ὡς ἥλιος, ὁ Ζαχαρίας σελασφόρον  
λύχνον τοῦ φωτός, ἐκτέτοκε φαίνοντα ἡμῖν,  
τοῖς ἐν τῷ σκότει τῶν παθῶν κατασχεθεῖσι  
δεινῶς.

**Τ**οῖς σκιρτήμασιν ὡς ῥήμασι χρησάμενος,  
Χριστέ ὁ μέγας Πρόδρομος, προσεκύνησεν, ἐν  
νηδύϊ σε παρθενικῇ, αὐτὸς βασταζόμενος γα-  
σιρὶ, τῆς Ἐλισάβετ Ἰησοῦ, ὁ τῶν Πατέρων  
Θεός.

*Θεοτοκίον.*

**Η** σελήνῃ Ἐλισάβετ ἐνδον φέρουσα, ἀστέρα  
θεῖον Πρόδρομον, προσεκύνησε, φωτεινὴν Νε-  
φέλην Μαριάμ, τὸν ἥλιον φέρουσαν Χριστὸν,  
σαρκοφορούμενον ἐκ σοῦ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

*ᾠδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.*

**Τ**οῦ νυμφίου ὁ φίλος προετοιμάζεται, ἡ  
Φωνὴ δὲ τοῦ Λόγου ἀρχὴν εἰσδέχεται, καὶ  
χειρωτικαῖς νῦν λαγόσιν ἐντρέφεται, τοῦ παμ-  
βασιλέως, ὁ μέγας στρατιώτης.

**Σ**τειρευούσαις καρδίαις γεωργὸς ἦνθησε, τῶν  
παθῶν ἡ ἀξίνη ἰδὲ χαλκεύεται, μὸσχος ὁ  
σεπτὸς, ἐγκρατεία σιτεύεται, Πρόδρομος ὁ μέ-  
γας λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

**Τ**ὰ δεσμὰ ὡσπερ πάλαι τὰ τῆς στεριώσεως,  
τῆς ἐμῆς διανοίας, οὕτω τὴν πύρωσιν, λύσον  
Βαπτιστὰ, καὶ καρποὺς μετανοίας με, ποιήσον  
βλαστάνειν, καὶ ζῆν εἰς τοὺς αἰῶνας.

*Θεοτοκίον.*

**Κ**υοφόρον σε Κόρη ὡς ἐθεάσατο, Ἐλισά-  
βετ ἐνθέως ἠγαλλιᾶσατο, ἐνδοθὲν αὐτῆς τοῦ  
ἐμβρύου σκιρτήσαντος, ὡς ἐπεγνωκότος, τὸν  
ἑαυτοῦ Δεσπότην.

*ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.*

**Χ**ριστοῦ ὁ μέγας καὶ θεῖος Πρόδρομος, χει-  
ρωτικὰς νῦν πύλας διανοίξας ἀυλίζεται, ἐν  
ἐν βασιλείοις ἐν νηδύϊ μητρός. ὅσις ὡς σι

τιώτης, προεξελεύσεται, τῷ παμβασιλέως τὰς  
ὁδοὺς ἐτοιμαζόμενος.

**Θ**εοῦ προφήτα πρεσβύτα χόρευε, ἔξεις Υἱὸν  
οὐ μείζων ἐν βροτοῖς οὐκ ἐγήγερται, Ἰωάν-  
νην Κυρίου τὸν Πρόδρομον. σκίρτησον Ἐλισά-  
βετ, γῆ πᾶσα γήθητι, αἰνεσιν τῶν πάντων ποιη-  
τῆ Θεῷ προσάγουσα.

**Η**μῶν τῶν πίστει ἀνευφημούντων σε, μέ-  
μνησο νῦν προφήτα τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρο-  
με, ψυχικῶν ἐκ παθῶν ἐκλυτρούμενος, σώ-  
ζων ἡμᾶς κινδύνων, καὶ πρὸς οὐράνιον, τρίβον  
ὁδηγῶν, Θεοπρεπῶς ἀειμακάριστε.

*Θεοτοκίον.*

**Α**γνὴν μητέρα σαφῶς ἐπέγνωσε, χειρωτι-  
κῶν δεσμῶν ἡ Ἐλισάβετ ὡς ἦσθητο, ἑαυτὴν  
λελυμένην καὶ φέρουσαν, Πρόδρομον τοῦ ἐν  
μήτρᾳ, σοῦ κατοικήσαντος, Ἀχραντε Παρθέ-  
νε, Μαριάμ Θεοχαρίτωτε.

*Ἐκαλοστ. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.*

**Η** τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος, σύλληψις προ-  
μηνύει, τὸν ἐκ Παρθένου μέλλοντα, τίχτεσθαι  
βασιλέα, ὡς οὕτως ἐξ Ἐλισάβετ, τῆς ἀκάρπης  
ἔς στεῖρας, πρεσβύτου ἱερέως τε, Ζαχαρίου τοῦ  
πάνυ, ὧν ταῖς εὐχαῖς, ἔς τῆς Θεοτόκου καὶ  
Ἰωάννου, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, σῶσον  
οἰκτεῖρον πάντας.

*Θεοτοκίον ὁμοιον.*

**Χ**αρμονικῶς τὸ χαῖρέ σοι, τοῦ σεπτοῦ ἀρ-  
χαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες πάναγνε, τῆς ἀρ-  
χαίας κατάρας, διὰ τοῦ Θεοῦ σου τόκω, εὐ-  
χαρίστως βοῶμεν· χαῖρε Ἀδάμ ἡ λύτρωσις,  
Θεοτόκε Παρθένε· χαῖρε σεμνή, δι' ἧς ἀπὸ  
καὶ ἐλύθημεν τοῦ θανάτου· χαῖρε δι' ἧς ἐτύχομεν,  
ἐν τῶν βασιλείας.

*τοὺς Αἰῶνας. Πᾶσα πνοή, ἰστώμεν εχ. δ'. καὶ*

*ἐν στιχηρᾷ προσόμοια.*

*Ἰηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

ἀλλήλων ἡ Κτίσις ἐν τῇ συλλήψει σου,  
καὶ προφήτα, Βαπτιστὰ Ἰωάννη. ὁ  
σου τόκος, σημαίνει ἡμῖν, τοῦ Δε-

σπότου τὴν γέννησιν, ἔξ διὰ τοῦτο σύμφωνως οἱ ἐπὶ γῆς ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.

**Ω**ς θαυμαστὴν μαρτυρίαν, εὐρῶν ὁ ἄγγελος, τὴν σύλληψιν τῆς στείρας, τῇ Μαρίᾳ προσάγει, πρὸς πίστωσιν προσφέρων· διὸ καὶ ἡμεῖς, Ἐλισάβετ τὴν σώφρονα, ἔξ Ζαχαρίαν ὁμόζυγον τὸν αὐτῆς, ἔξ Ἰωάννην εὐφημήσωμεν.

**Θ**εοσκεύαστος λύχνος, τοῦ αἰδίου φωτός, ὁ τοῦ νυμφίου φίλος, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης, ὁ μέγας Ἐωσφόρος, ἡ ζῶσα Φωνή, θείου Λόγου ὁ Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Κυρίου ἀγγελικῆ, προσφωνῆσει νῦν συνείληπται.

**Θ**υσιαστήριον θεῖον, τῆς εὐωδίας Χριστοῦ, ἐκ δεξιῶν τὴν χάσιν, εἰληφῶς καὶ τὴν γνῶσιν, αὐτοῦ εὐωδιάζων συμβολικῶς, διαγινώσκησὺ Πρόδρομε, ἐπιστάσια ἀγγέλου ἐκ δεξιῶν, τῶν ἀγίων, προτυπούμενος.

*Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.*

**Η** Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, ἔξ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦνει τὸν Δεσπότην. θαυμάσασα ἡ μήτηρ τῆ Προδρομῆ, ἤρξατο βοᾶν· πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

*Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.*

Εἰς τὴν λειτουργίαν. τὰ τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Προδρομοῦ. ᾠδὴ γ'· καὶ ε', προκείμενον ἦχος βαρύς· Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. στχ. εἰσάκτισσον ὁ Θεός· ὁ ἀπόστολος, πρὸς Ἐφεσίους. ἀδελφοὶ Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν. ἀλληλοῦϊα· δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει Ἐὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἐγένετο τις ἱερεὺς. Τέλος, τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. Ζῆτει εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρομοῦ, καὶ ἐν τῇ ἀποτομῇ· Κωνωνικόν. εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται. μὴ θαυμάσης περὶ τῆς μεγάλης δοξολογίας· ἔξεστι γάρ, ὡς ὁ τὸ τυπικόν συγγραψάμενος λέγει. καὶ τῆς ὀκτωῆχος ψαλλομένης, καὶ ὡς ἐν ἐτέρῳ τυπικῷ εἶδομεν τοῦ, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν λεγομένου, ποιῆσαι καὶ μεγάλην δοξολογίαν. εἰδ' οὐ βούλει, εἰπέ καὶ ἀπὸς. τῆς ὀκτωῆχου.

*Δόξα, τὸ παρὸν ἰδίῳ. ἦχος πλ. β'.*

**Ε**νσαρκε Λύχνε, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος βλάστημα στείρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου ὄν σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας, ἔξ ἐδάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου, τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα προσήτα, τὰς τῶν μελλόντων ἐκφυγεῖν τρικυμίας.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.*

**Μ**εταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε. σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμυμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη. ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

*Τῷ αὐτῷ Μηνί ΚΔ.*

Τῆς ἀγίας μεγαμάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου Θέκλης. ὡς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στχ. ε'. καὶ ψαλλομεν στχ. προσόμοια.

*ἦχος πλ. δ'. Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ.*

**Κ**ύριε, εἰ καὶ ἐν θυρίδι ἡ Θέκλα, προσεπάγη τῷ πόθῳ σε, ἀλλὰ νοερῶς ἐν ὑψίσις, παρισταμένη τῷ θρόνῳ σε, ἔξεπλήττετο τὴν σὴν, ἀσύγκριτον εὐπρέπειαν, τῆ σαρκωθέντος φιλανθρώπως, ἵνα σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Κ**ύριε, εἰ καὶ δεσμευθέντι ἡ Θέκλα, τῷ ἀποσόλῳ προσέδραμεν, ἀλλὰ προσπαθείας γῆινων, τὸν δεσμὸν ἀπεσεισατο, καὶ κραταιότητι τῆς σῆς, ἀλῆσα ἀγαπήσεως, βεβαιωθείσα συνεδέθη, σοὶ τῷ σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Κ**ύριε, εἰ καὶ διδασκάλου ἡ Θέκλα, οὐχ ἐκάσα σὲ μεμόνωται, ἀλλὰ συμπρόντα σε εἶχεν ἐν καιρῷ, τῷ τῆς ἀθλήσεως, ἔξ γυμνωθείσα σολῆς, ἐσκέπτετο τῇ δόξῃ σε, ἔξ σεφανωθείσα τῇ χειρὶ σου, προασπίζει τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Ἐστὲρα ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίσε κληθεῖς.*

**Η** Θεοφόρος ἀγνή παρθένος Θέκλα, ὅτε τὴν ἐπὶ κηρον δόξαν ἐπάτησε, καὶ τὰ τοῦ Παύλου διδάγματα, ἐν τῇ καρδίᾳ, ὡς ἀρραβῶνα θεῖον ἐδέξατο, τότε τοῦ Θαμύριδος τὰ συναλλάγματα, ὡσπερ ληρήματα μάταια, λογισαμένη, Χριστῷ τῷ πάντων Θεῷ μεμνήσεται. ἀνα



βοῶσα, ἐξεκαύθην σε, τῷ ὑπὲρ νῶν σῶτερ ἔρωτι, ἢ ψυχῇ μου ὅπισθε, ἐκολλήθη σε φιλόνηρωπε.

**Ἡ** πρὸς θηρία καὶ πῦρ ἀνδρισαμένη, πρώτη ταῖς μετέπειτα τρίβον διήνυσας, τοῦ μαρτυρίᾳ λαμπρότατον, καὶ τὸν τὴν Εὐάν, ἐν παραδείσῳ τρώσαντα ἔτρωσας· ἐντεῦθεν τοῖς ἰχνεσι τοῦ Θεοκλήρυκος, ἀκολουθοῦσα ἐζώγησας, λαοὺς ἀπείρους, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς Θεότητος, θαυματουργοῦσα, καταγγέλλουσα, λόγον Θεοῦ τὸν σωτήριον, διὰ τοῦτο σε Θέκλα κατὰ χρέος μακαρίζομεν.

**Ἡ** πρὸς αὐλῆς μονὰς κληρωσαμένη, ὅτε τὸν πολύφωτον καὶ μέγαν ἥλιον, Παῦλον τὸν κήρυκα ἔβλεψας, τὸ θεῖον φέγγος, ἐσκοτισμέναις ψυχαῖς ἐκπέμποντα· τότε ἐφωτίσθη σου τὰ αἰσθητήρια, καὶ ὡς λαμπὰς ἐπανήφηθη σε, ἐν τῇ καρδίᾳ, ἢ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἔλλαμψις· ὅθεν ἐγένεθ' ὡς ἀνέσπερον, τὴν ἐν νυκτὶ καταυγάζουσα, τῆς εἰδωλομανίας, πρωτομάρτυς ἀξιάγαστε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.  
Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

**Ἀ**θλητικοῖς παλαιίσμασι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας, Θέκλα παμμακάριστε, καὶ τὰς τέτις μηχανὰς, μαρτυρικῶς συντρίψασα, Θάμυριν ἐφυγες, καὶ Χριστῷ ἐνυμφεύθης τῷ ἀληθῆ ἔραστῇ. τοῦ Παύλου συνόμιλε, καὶ τοῦ Στεφάνου σύναθλε· παρρησίαν ἔχουσα, πρωτομάρτυς Χριστοῦ ἐν γυναιξί, τοὺς πικρῶς ἐκτελοῦντας τὴν πανέορτον μνήμην σου, ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ταῖς πρεσβεΐαις σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης.

**Τ**ὸ μέγα μου προσφύγιον, ἐλπίς τε καὶ προστατῆς μου, σὺ ὑπάρχεις Μητροπάρθενε Ἀγνή· σπεῦσον τοίνυν ἐν τάχει, καὶ ρῦσαί με τῶν κύκλω, κακῶν συνεπιτιθεμένων μοι.

Σταυροθετοκίον ὁμοιον.

**Ο**ρῶσά σε σταυρουμένον, Χριστέ ἢ σὲ κηρύσσασα, θρηνηδοῦσα ἀνεβόα μητρικῶς, Υἱέ μου

καὶ Θεέ μου· γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπανειδίστον;

**Ω**ς εὐκλεῆς πρωτομάρτυς καὶ ἰσαπόστολος, τῶν ἀθλοσῶν ἢ δόξα, καλλιπάρθενε Θέκλα, ἴασαι βοῶ σοι· πάθη δεινὰ, τῆς ψυχῆς μου καὶ μώλωπας, θεοπειθέσι λιταῖς σου καὶ ἐκ πυρός, τοῦ ἀσδέστου με ἐξάρπασον.

Στχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν.

**Δ**ὶ ὀμβροτόκῳ νεφέλης, τὴν φλόγα ἔσβεσε, δροσιζοσά σε Θέκλα, ὡς πιστὴν καὶ ἐνδίκως, φλέγουσα ἀπίστους ἢ πανσθενῆς, τοῦ Χριστοῦ θεία δύναμις, καὶ ἐκ θηρίων καὶ ταύρων διασπασμῶν, ρυομένη σε ἐδόξασε.

Στχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας.

**Τ**ὸν πανωραῖον ἐν κάλλει, νυμφίον ἀχραντόν, ἐπιποθοῦσα Θέκλα, τὸν μνηστῆρα ἠρνήσω, Παύλου ἐκκλησίας νυμφαγωγοῦ, ἐπομένη ταῖς ῥήμασι, μεθ' οὗ ἀρθεῖσα εἰς λήξιν τὴν παντερπή, ἐμνηστεύσω ὃν ἐπόθησας.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

**Λ**εόντων ὄρμας κατεπάτησας, καὶ Θάμυριν καταισχύνουσα, πρωτομάρτυς πολυάθλη, ἠκολούθησας τῷ νυμφίῳ σου κράζουσα· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστέ. διὸ καὶ Παῦλον διώκουσα, ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξω τὸ χάρισμα, καὶ τὸ στέφος κεκλήρωσαι παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεῖεις ἀπαύστως, δωρηθῆναι πταισμάτων ἰλασμόν, τοῖς ἐν πίσει ἐκτελεῖσι τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Οἱ μάρτυρές σε Κύριε.

**Ε**λπίς μου καὶ προστατῆς μου, καὶ ἀντίληψις καὶ προσφυγή μου, καὶ καταφύγιον πέλεις πανάχραντε Ἀγνή· ὅθεν καὶ προσφεύγω πρὸς σὲ Δέσποινα, κράζων καὶ βοῶ σοι τὸ ἡμάρτηκα· σῶσόν με κόρη σῶσον, ἀμαρτανόντων μόνη, ὡς ἀληθῶς ἐγγυήτρια.

Σταυροθετοκίον ὁμοιον.

**Ο**ὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλω ὑπνώσαντα, ὅπως

τοῖς πάλοι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ, ὕπνω ὀ-  
λεθρίω ἀφυπνώσασι, θείαν ἔ σωτήριον ἐγρή-  
γορσιν, παρασχοῦσιν, ἢ Παρθένος, ἔλεγε θρηνη-  
δοῦσα: ἦν μεγαλύνομεν.

*Τροπῆριον, ἦχος δ'.*

**Η** ἀμνάς σε Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῆ φω-  
νῆ· σέ νυμφίε μου ποθῶ, ἔ σέ ζητῶσα ἀθλῶ,  
ἔ συσταυροῦμαι ἔ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ  
σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί,  
καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί·  
ἀλλ' ὡς θυσιάν ἀμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ  
πόθου τυθεϊσάν σοι, αὐτῆς πρεσβεΐαις ὡς ἔ-  
λεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ἡ βούλει εἰπεῖ τὸ παρὸν ἀπολυτικίον ἦχος β'.*

**Ω**ς τῷ Παύλῳ μαθητευθεῖσα πανεύφημε, ἔ  
τῆ πίστει στηριχθεῖσα Πέτρῃ θεόσοφε, πρω-  
τομάρτυς ἀνεδείχθη καὶ πρώταθλος ἐν γυναι-  
ξίν, ἐπέβη τῆ φλογὶ ὡς ἐν λειμῶνι εὐθαλεῖ  
θῆρες καὶ ταῦρος ἐφριζάν σε ὀπλισθεῖσαν τῷ  
σταυρῷ· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἀποστόλων  
Θέκλα συνέκδημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Εἰς τὸν Ὀρθρὸν ἢ συνήθη στιχολ. Κανόνες τῆς ὀ-  
κτωήκου καὶ τῆς ἀγίας, οὗ ἢ ἀκροστιχίς.*

*Ἡ πρωτομάρτυς ἐνθῶς δοξάζεται. Ἄνευ τῶν Θεοτ.*

*Ὡδὴ ε'. ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.*

*Ἰωάννου Μοναχοῦ.*

**Η**χος γλώττης οὐ σθένει, τοὺς πανευκλεεῖς  
τῆς πρωτομάρτυρος, διηγῆσασθαι ἄθλους· ἀ-  
τονεῖ γὰρ πρὸς ὕμνον ἐπάξιον.

**Π**έπαυται τοῦ τυράννου, ἢ ἀλαζονεία ἢ ὑ-  
πέροφρος, κατὰ τούτῃ γυναῖκες, εὐσεβῶς ἐν  
Χριστῷ γὰρ ἠνδρίσαντο.

**Ρ**ήμασιν ἀπορρήτοις, εὐαγγελικῶς ἐνηχη-  
θεῖσά σου, παμμακάριτε Παῦλε, τῷ Χριστῷ  
ἢ Παρθένος νενύμφευται. *Θεοτοκ.*

**Α**χραντε Θεοτόκε, ἢ σεσαρκωμένον τὸν αἰ-  
διον, καὶ ὑπέρθεον λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκῶ-  
σα ὕμνουμέν σε.

*Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.*

**Ω**τῆς ἀγαπήσεως, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν πάν-  
(Μὴν Σεπτέμ.)

σεπτε, ἢ ἐν Χριστῷ, Παύλῳ συνεδέθη, ἐ-  
νωθεῖσα τῷ πνεύματι.

**Τ**ρῶσαι ἢ ἐνήδονος, τὴν τετρωμένην σε ἐρώτι  
πνευματικῶ, φρένα οὐκ ἰσχύει, τῶν γῆινων  
ἀπόλαυσις.

**Ο**λη ἐκδημήσασα, τῶν τῆς σαρκὸς παθῶν  
ρήμασι, τοῖς μητρικοῖς, οὐκ ἐμαλακίσθη, ἀ-  
θληφόρε πανεύφημε. *Θεοτοκ.*

**Δ**ὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πά-  
ναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρομένη, τῶν δει-  
νῶν περιστάσεων.

*Κάθισμα ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.*

**Α**ποστόλου τοῦ σοφοῦ, Παύλου τῶν λόγων  
ἠκροῦ, καὶ κατέλιπε φθαρτὰ, ἔ ἐνυμφεύθη  
τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς πίστεως  
δραξάμενη, δύναμιν πυρὸς κατεπάτησας, καὶ  
φρύαγμα θηρῶν κατεπράυνας, καὶ οὐρανόθεν  
ἄφθαρτον τὸ στέφος, τῆ κορυφῇ σου ἀπέλα-  
βες· καὶ νῦν πρεσβεύεις, εἰς τὸ σωθῆναι, τῆς  
ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

*Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.*

**Εἰς** ἀνδρείαν τὸ θῆλυ δι' ἀρετῶν, μεταθεῖσα  
τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Χριστοῦ, Θεοῦ οἰκητήριον, ἀμ-  
φοτέρωθεν γέγονας· τῶν παθῶν γὰρ τὸν γνόφον,  
ἀσκήσει μειώσασα, μαρτυρικῶς ἐδείχθη, ἀ-  
θλήσεως καύχημα. ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, ὡς  
φωστὴρ διαλάμπεις, δισσῶς ἐξαστράπτουσα,  
τὰς ἀκτῖνας τῆ πνεύματος, Πρωτομάρτυς πα-  
νεύφημε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν  
πτεισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

*Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοίον.*

**Ω**ς Παρθένον ἔ μόνην ἐν γυναιξί, σέ ἀσπό-  
ρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν,  
γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν,  
ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἔ ὡς βρέφος θηλάζεις,  
τὸν κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν ἀγγέλων,  
καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν  
πανάγιον τόκον σε, ἔ συμφώνως βοῶμέν σοι

πρέσβευε τῷ σὺ Ἰωὺ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

**Τ**ὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μὲ φλέγονται, ὀρώσης σὺ τὴν σαύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος ἰλάσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

**Μ**νηστευθεῖσαν Θαμύριδι, ὁ νυμφαγωγὸς σὲ Παῦλος ἠρμόσατο, τῷ νυμφίῳ ὡς ἀμώμητον, τῷ ἐπουρανίῳ Θεέκλα πάνσοφε.

**Α**πηρτήθης τῷ ἔρωτος, τῆς θεοσεβείας Παύλου τοῖς ἔπεσι, καὶ Θαμύριδος τὰ ῥήματα, ὡσπερ λῆρον μάρτυς ἐμυκτήρισας.

**Ρ**αντισμῷ θεῖς αἵματος, τὸ Ἀδαμιαῖον γένος ἠυλόγηται, Εὐα χαίρει καθορῶσα δὲ, γυναιξὶ τὸν ὄφιν, ὑποπίπτοντα.

**Τ**ὴν ἀγνεῖαν ποθήσασα, πάντα τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ἀπώσατο, πλοῦτον γένος ὠραιότητα, καὶ ἡδὺν μνηστήρα, ἡ πρωτόαθλος.

Θεοτοκίον.

**Ι**λασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις, τῆς τεκούσης σε.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθίζοντες.

**Υ**πέρογκον ἀθλήσεως στάδιον ἠγωνίσω, Θεέκλα παμμακάριστε, καὶ τοῦ βραβείου ἠξιώσαι.

**Σ**εσύληται ὁ δράκων ὁ δόλιος, ἡ Παρθένος. θείοις γὰρ παθήμασιν, ὑπακοὴν ἐδιδάσκετο.

**Ε**νίκα τὴν αἰδῶ σε ἡ ἔνθεος παρρησία, πῦρ

γάρ σε ἐγκάρδιον, τὸ τῆς Τριάδος ἐξέκαυσε.

Θεοτοκίον.

**Π**αρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας. Ὡδὴς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

**Ν**εάνιδος τὸ τῆς φύσεως σαθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ ἀνεβρώσθη, νεανικὸν, κόσμον τῷ θείῳ πόθῳ, περιελούσα γὰρ νύκτωρ ἐθάρσησε, καὶ ἔδραμε τοῦ ἔραστοῦ, τὰ εὐώδη ζητοῦσα διδάγματα.

**Θ**αλάμων ὑπερφυῶς τῶν νυμφικῶν, αὐθαίρετῳ ἀντηλλάξατο πόθῳ, ἡ εὐκλεῆς, καὶ πρωτόαθλος Θεέκλα, τὸ τῶν κακούργων οἰκεῖν δεσμοτήριον ὁ πόθος γὰρ τοῦ ποιητοῦ, τῶν κτισμάτων ἐνίκα τοὺς ἔρωτας.

**Ε**ν πνεύματι κατεφίλει τὰ δεσμὰ, τοῦ ἐνθεοῦ διδασκάλου ἡ μάρτυς, ἐν τῇ φρουρᾷ, ὡς ἐν θείῳ λειμῶνι, ἀρδευομένη τοῖς λόγοις καὶ ἠύξανε, καὶ ἔφερεν ὡς ἀληθῶς, τῷ δεσπότη καρπὸν ὠραιότατον.

Θεοτοκίον.

**Μ**ὴ παύση ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι πιστῶν σῆριγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιούμεθα καὶ πόθῳ σε καὶ τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν.

Κοντάκ. ἦχος πλ. δ'.

**Τ**ῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, τοῦ μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεῦη Παρθένε ὡς ἐνδοξος καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλες, τὸ ταύρε δὲ τὸν θυμὸν προσευχήσῃ ἡμέρωσας, ὡς πρωτόαθλος.

Ὁ Οἶκος.

**Ε**ορτῆς σεβασμίας ἡ ἔλλαμψις, ὑπερλάμπει φαιδρῶς ὑπὲρ ἥλιον. μαρμαρυγὰς γὰρ φωτὸς ἀπαστράπτουσα, τοῖς πιστῶν ὀφθαλμοῖς ἐνοπτρίζεται. διὸ ἀγγέλοις συγχορεύοντες, τῷ Θεῷ ἀλαλάζωμεν πάντες, βοῶντες αὐτῷ ἐμεγάλυνας Σῶτερ τὰ ἐλέη σου, δωρητάμενος

δώρημα τέλειον τῷ λαῷ, τὴν πρωτόαθλον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΚΔ'. Τῆς Ἁγίας μεγαλομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου Θεέκλης.

Στχ. Αὐτός σε σώζει Θεέκλα ρήξας τὴν πέτραν.

Οὐ τῷ πάθει πρὶν ἐρράγησαν αἱ πέτραι,

Πέτρη ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα δέκατο Θεέκλαν.

**Α**ὕτη γέγονεν ἐκ πόλεως Ἰκονίου, μητρός Θεοκλείας, τῶν εὐγενῶν καὶ ἐνδοξῶν. κατηχήθη δὲ τὸν λόγον τῆς πίστεως, παρὰ τοῦ μεγάλου Παύλου τοῦ ἀποστόλου, διδάσκοντος ἐν τῷ τοῦ Ὀνησιφόρου οἴκῳ. ἦν δὲ ὅτε προσήλθε τῇ πίστει, ἐτῶν δέκα ὀκτῶ, μνηστεισα Θαμύριδι. περιφρονήσασα δὲ πυρός, ἐν ᾧ ἐβλήθη, καὶ μητρός καὶ μνηστήρος, τῷ Παύλῳ ηκολούθησε καὶ μετὰ ταῦτα γενομένη ἐν Ἀντιοχείᾳ, θηρίαις ἐκδίδοται ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ ταύροις εἰς διασπασμὸν προσρίπτεται, καὶ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ῥυθθεῖσα, καὶ ἐν διαφόροις πόλεσι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εὐαγγελισαμένη, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν ἐπισπασαμένη, ὕσερρον ἐν τῇ ἰδίᾳ πατριδί γίνεται. καὶ ἐν τινι τῶν ὁρέων, τῆς λεγομένης παλαιᾶς Σελευκείας ἰδιάσασα, καὶ πολλὰς δυνάμεις ἐπιτέλεσασα, τὸν βίον κατέλιπε, πέτρας ῥαγεῖσθαι, καὶ ὑποδεξαμένης αὐτήν. ὁ δὲ πᾶς χρόνος τῆς ζωῆς αὐτῆς ἐτῆ ἐννεήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κόπριος.

Στχ. Κόπρις οὐ κόπρις ἀλλ' ἀρεταῖς κυπρίζων.

Βότρως γλυκανθεὶς προσφέρεται Κυρίῳ.

**Ο**ὗτος ἐν κοπρίᾳ ἐγεννήθη, ἔξω τῆς μονῆς τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου, παρὰ γυναικὸς διωκομένης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, μετὰ καὶ ἄλλων οὐκ ὀλίγων πλησιοχώρων, προσφυγόντων τῷ ἀγίῳ ἐπὶ σωτηρίῳ. μετὰ γοῦν τὴν τῶν ἀθέων διάβασιν κατασιγασθέντων, ὑπὸ τῆς ἐνοικουσῆς αὐτῷ θείας χάριτος, εὐρόντες οἱ μοναχοὶ τῆς μονῆς, τὸ γεννηθὲν ἐν τῇ κοπρίᾳ παιδίον, προστάζει τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἀντελάβοντο τοῦτο, καὶ Κόπριν ὠνόμασαν. ἐτρέφετο δὲ τὸ παιδίον, γάλακτι αἰγός. ἡ γοῦν ἀφορισθεῖσα αἶξ πρὸς τὸ θηλάζειν τὸ παιδίον, ἐνέμειτο μὲν μετὰ τῶν λοιπῶν ὀπηνίκα δὲ τὴν ὥραν τοῦ θηλάσαι τὸ παιδίον ἐσοχάζετο, μόνη κατήρχετο ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ μετὰ τὸ θηλάσαι τὸ παιδίον, πάλιν ὑπέστρεφε, καὶ τοῦτο οὕτως ἐποίει μέχρις ἂν ὁ παῖς δρασιχωτέρας ἐδράξατο τροφῆς. οὕτως εἰς ἡλικίαν τελειωτέραν φθάσας, ποθεινὸς ἦν τῷ μεγάλῳ Θεοδοσίῳ, διὸ καὶ πνεύματος ἁγίου ἤξιώθη, καὶ τὸ κατ'εἰκόνα φυλάξας, τὰ θηρία ὑπέταξεν. ἄρκτον γὰρ εὐρών ἐν τῷ κήπῳ ποτὲ θριδακίνας ἐσθίουσαν, καὶ ἐκ τοῦ ὠτός κρατήσας αὐτὴν ἤγαγεν ἔξω, καὶ τῇ τοῦ μεγάλου εὐχῇ ταύτην ἐπεὶ ἠσφαλίσατο, οὐδέποτε ἄλλοτε ὤρμησεν ἐν τῷ κήπῳ εἰσελθεῖν. ἀλλὰ καὶ μετ' ὄνου εἰς τὸ ὄρος ἀνεληθὼν χάριν συγκομιδῆς ξύλων, ὡς ἐποιεῖτο τὴν τούτων

συλλογὴν, ἄρκτος ἐλθοῦσα, ἐπληξε τὸν ὄνον ἐν τῷ κήπῳ. κρατήσας οὖν τὴν ἄρκτον ὁ Κόπρις, ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰ ξύλα, λέγων· οὐκ ἐῷ σε, σὺ γὰρ ποιήσεις τὸ τοῦ ὄνου δακόνημα, ἄχρις ἂν ὑγιῆς γένηται, καὶ τῇ εὐχῇ τοῦ μεγάλου, ὑπετάσσετο αὐτῷ ἡ ἄρκτος, καὶ δεκόμενος τὰ ξύλα. οὗτος ὅτε ἐν τῷ μαγειρείῳ ἐξυπηρετεῖ, τοῦ χαλκοῦ σκεύους καχλάζοντας, καὶ τοῦ ὀσπρίου ἐκχεομένου, μὴ εὐχερῶς εὐρών τὸ κατὰ συνήθειαν ξύλον, χαλάσας γυμνῆν τὴν χεῖρα, κατέπαυσε τὸν βρασμὸν αὐτοῦ ἀβλαβῆς διαμείνας. οὗτος ἐννεήκονταετῆς γεγονώς, ἐλαμπε μέσον τῶν πατέρων ἐκείνων ὡσπερ ὁ ἥλιος, τῇ ἱερωσύνῃ κοσμούμενος, καὶ παντοίαις ιδέαις ἀρετῶν· καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὼς τότῳ παρέτεινε τὰς πρὸς Κύριον εὐχάς, ὡς καὶ τὸν μέγαν Θεοδοσίον μετὰ τὴν πρὸς Κύριον αὐτοῦ ἐκδημίαν, φαίνεσθαι συνερχόμενον αὐτῷ καὶ συμπάλλοντα, καὶ τελευταῖον εἰπεῖν πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ ἀδελφε Κόπρι, ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς σου ἐπέστη, καὶ ἐλθὲ πρὸς ἡμᾶς ἐν τῷ ἐτοιμασθέντι σοι τῆς ἀναπαύσεως τόπῳ. ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ θαυμάσιος, μετ' ὀλίγας ἡμέρας μικρὸν μαλακισθεὶς, καὶ τοὺς ἁγίους πατέρας ἀσπασάμενος, ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

**Ω**ς δεσμίῳ τῷ Παύλῳ, συνεδέθης τῷ πόθῳ ᾧ παμμακάριστε, ἐν ἄμμασιν ἀλύτοις, τῇ πίσει συμφωνοῦσα, εὐσεβοῦς καὶ συμπάλλουσα ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Σ**υμπαρέστης τῷ Παύλῳ, πρὸ βημάτων ἀδίκων ᾧ καλλιπάρθενε, καὶ πόθῳ τοῦ Δεσπότη, ἐβόας ἐν ἐκστάσει, τὴν αἰδῶ ἀπορρίψασα ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Δ**ιὰ πόθον τὸν θεῖον, τῇ καμίνῳ τὸ σῶμα μάρτυς ἐκδέδωκας, καὶ τῇ τοῦ ποθουμένου, διέμεινας δυνάμει, ἀκατάφλεκτος ψάλλουσα ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Ο**μβροτόκος νεφέλη, ὑετῷ καὶ χαλάζῃ τὴν φλόγα σθέσασα, ἐνδίκως καταφλέγει, τοὺς ἀφρονας καὶ σώζει, μελωδοῦσαν τὴν μάρτυρα ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

**Π**αρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν μητέρα, εἰ-

δότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν  
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Ωδὴ γ΄.** Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.  
**Σ**ενοφανῆς σου ὁ λογισμὸς τὸν γὰρ τάφον,  
ὡς Ἐδέμ κατώκησας παρθένε, μάρτυς ἀνυ-  
μῶσα Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Α**μαυρωθῆναι τῆς εὐπρεποῦς παρθενίας,  
τὸ φαιδρὸν μὴ φέρουσά σε κάλλος, θνήσκειν ἡ-  
ρετήσω, καὶ ζῆν εἰς τοὺς αἰῶνας,

**Ζ**ωοποιῶ καὶ ὑπερφυεῖ συναφθειῖσα, τῷ Χρι-  
στῷ πρωτομάρτυς νυμφίω, θῆρας ἡρετήσω,  
φρουρὸς τῆς παρθενίας.

**Ε**κδυσάμενης σου τῆς φθορᾶς τὴν αἰσθητα,  
εὐσταλῆς Χριστοῦ σταδιοδρόμας, ἤλθες πρὸς  
ἀγήρω ζωὴν εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτ.**

**Τ**ὸν κατελλθόντα ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐν μήτρᾳ,  
παρθενικῇ οἰκήσαντα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε  
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ωδὴ θ΄.** Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.  
**Τ**ίς σου τὸ ἀήττητον, ὦ πρωτομάρτυς μὴ  
θαυμάση; θῆρας νοητοῦς τὰ πάθη γὰρ, τῆς  
ψυχῆς τιθασεύσασα, τὴν ἀκρατῆ θηρῶν ὄρ-  
μὴν οὐκ ἐπτόησαι, ἀλλὰ μένεις, ἐν μέσῳ τῶ-  
των ἀδιάφθορος.

**Α**θῶτος ἀκρότομος, Θεοῦ προστάξει σοι ἐρ-  
ράγη, πέτρα θεοφόρῳ μάρτυρι, λουτρῷ ἀνα-  
γεννήσεως, ἐσφραγισμένη θείᾳ νύμφη, ὡς  
θάλαμος τῆ φυγάδι, καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑ-  
πεδέξατο.

**Ι**άσαι πρωτόαθλε, τοὺς μώλωπας τοὺς τῆς  
ψυχῆς μου, κόσμῳ τὴν εἰρήνην βράβευσον,  
τῷ πιστῷ βασιλεῖ ἡμῶν, κατὰ βαρβάρων δυσ-  
μενῶν, νέμουσα τρόπαια, καὶ εἰρήνην ταῖς ἐκ-  
κλησίαις σαῖς δεῖξαι.

**Θεοτοκίον.**

**Ν**έκρωσόν μου Δέσποινα, τὴν ἐτι ζῶσαν ἀ-  
μαρτίαν, ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνερ-

γεία τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς γεγεννημένης ἐκ γά-  
στρός σου δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, τοῖς εὐ-  
σεβῶς σε μεγαλύνουσιν.

**Ἐξαπτος.** Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

**Ρ**ωσθειῖσα καλλιπάρθενε, ταῖς θείαις εἰσηγή-  
σεσι, τοῦ θεοκῆρυκος Παύλου, φθαρτὸν μνη-  
στῆρα παρείδες, καὶ τούτῳ ἠκολούθησας, πρω-  
τομάρτυς πολυάθλε, ὦ Θέκλα ἰσαπόστολε.  
διὸ καὶ νίκης τὸ στέφος, παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσω.

**Θεοτοκίον ὁμοιον.**

**Κ**υρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα,  
οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι. τὸν γὰρ Θεὸν ἀπορ-  
ρήτως, ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ σταυροῦ τὸν  
θάνατον, πρὸς ἑαυτὸν δ' ἐλκύσαντά, μαρτύρων  
δήμους μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστώμεν **σχ. δ'** καὶ ψάλλομεν **σχρ-  
ιδιόμελα.**

**Ἦχος α΄.** Ἀνατολίου.

**Α**θλητικὸν στάδιον σήμερον πρόκειται, λαοὶ  
χορεύσωμεν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, πα-  
ράδοξα πράγματα κατοπτεύσωμεν ἄσπιλος  
γὰρ ἀμνάς πρόκειται σφαγῆ ὑπὲρ τοῦ σφα-  
γιαθέντος Χριστοῦ τῆ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ καλλι-  
πάρθενος Θέκλα καὶ θεόνυμφος. διὸ Τριάδος  
τῆ πίστει, τὴν τῶν τυράννων κατήργησεν ἀ-  
θεότητα, καὶ σὺν ἀγγέλοις χορεύουσα, τῷ  
Σωτῆρι πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Τοῦ αὐτοῦ. ἦχος β΄**

**Ν**υμφίον ἔχουσα ἐν οὐρανοῖς, Χριστὸν τὸν  
Θεὸν ἡμῶν, νυμφῶνος κατεφρόνησας τοῦ ἐ-  
πιγείου, καὶ μνηστῆρος, Θέκλα πρώταθλε. ταῖς  
γὰρ μητρῴαις θωπείαις ἐμφρόνως μὴ πεισθει-  
σα, Παύλῳ ἠκολούθησας, ἐπ' ὤμων ἀραμμένη  
τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ τὸ μὲν πῦρ οὐκ  
ἐνάρκησας, τῶν δὲ θηρῶν τὴν ὠμότητα, εἰς  
ἡμερότητα μετέβαλες, φώκας δὲ ἀπενέκρω-  
σας, τῇ ἐν Χριστῷ καταδύσει τοῦ ἁγίου  
βαπτίσματος. ἀλλ' ὡς ἐν ἄλλοις γενναίοις ἐν-  
θέως διαπρέψασα, μὴ διαλίπης ἱκετεύουσα

ἀπαύστως τὸν Κύριον, ὑπὲρ τῶν πίστει τε-  
λόντων τὴν ἀεισέβασον μνήμην σου.

Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

**Α**ναθείσα σεαυτὴν παντοδυνάμω νεύματι,  
κρατυνομένη ὡς πρώταθλος τοῦ Χριστοῦ, καὶ  
τὴν γεώδη καταλείψασα στοργὴν, ἀνεδέξω  
τὴν λαμπάδα τῆς αἰωνίας ζωῆς, ὀλβίος ὑπάρ-  
ξασα θάλαμος· εἰς ὃν αἱ τῶν θηλειῶν ἀγγέλαι  
προσαναπαύονται, εἰσοδὸν εὐράμεναι τῆς αἰω-  
νίου ζωῆς. μεθ' ὧν ἰκέτευε ἀπόστολε Θεέκλα,  
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

Ἦχος δ΄. τοῦ αὐτοῦ.

**Χ**ορείας ἐγειράτε φιλομάρτυρες· τῶν ἀγῶνων  
γὰρ ἐφέστηκεν ὁ καιρὸς, καὶ τῆς πρωτομάρ-  
τυρος ἡ ἐτήσιος μνήμη, πάντας εἰς δοξολο-  
γίαν προτρέπεται Θεοῦ. Θεέκλα γὰρ πρώτη  
μαρτύρων ἐν γυναίξει, τὸ ἀθλητικὸν στάδιον ἀ-  
νύσασα, πρώτη καὶ στεφηφόρος ἀναδέδεικται,  
καὶ παρρησία πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν  
ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

**Τ**ὴν σὴν ὑπὲρ ἀνθρωπὸν ἀθλησιν, πρωτομάρ-  
τυς Χριστοῦ, οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἐθαύμασαν  
τὰ γένη, ἀλλὰ καὶ θῆρες τεθήπασιν ἄγριοι.  
αἱ φλόγες, οὐ φλόγες ἐλογίσθησάν σοι καλ-  
λιπάρθενε Θεέκλα, διὰ τὸν σὸν νυμφίον Χριστόν·  
γέγηθας γὰρ δι' αὐτὸν πάσχουσα, καὶ κόσμος  
χωριζομένη, ἵνα τῆς ἐπουρανίου τύχης μα-  
καριότητος, ἐν παρρησία πρεσβεύουσα, ὑπὲρ  
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

**Ε**πομβρίαῖς τοῦ Πνεύματος, τῷ ἁγίου Πανά-  
χραντε, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον, ἢ  
τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὴν ἀμέτρητον  
ἀνομίαις τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμή-  
χοντα, ἀποξήρανον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν με,  
καὶ χειμάρρῳ, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς ἀει-  
ζώου πανάμωμε.

Σταυροθεοδοκίον. Ὁμοιον.

**Ε**ν σταυρῷ ὡς ἐώρασε, καθηλγμένον Κύριε,

ἢ ἀμνάς καὶ μήτηρ σε ἐξεπλήττετο, καὶ τί  
τὸ ὄραμα ἔκραζεν; μίε ποθεινότετε, ταῦτά σοι  
ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος,  
ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ  
δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σε Δέσποτα.

Απόστχ. Στχρ. τῆς δικτυήχου

Δόξα Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

**Δ**εῦτε φίλαθλοι, τῶν θηλειῶν τὸ καύχημα,  
τὴν πρωτομάρτυρα Θεέκλαν, ἐν ὕμνοις τιμή-  
σωμεν. αὕτη γὰρ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν, τῇ  
δυνάμει τοῦ σταυροῦ κατεπάτησε, καὶ τὴν  
νίκην ἄρασα, ἀξίως ἐστεφανώθη. διὸ δυσωπεῖ  
ἢ πολυάθλος, τοῦ ρυσθῆναι κινδύνων, καὶ τῆς  
μελλούσης κρίσεως, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ  
τελοῦντας τὴν μνήμην αὐτῆς

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

**Α**λλὴν κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος  
πύργον, καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ  
κεκτήμεθα, εἰμὴ σέ Πάναγνε, ἢ πρὸς σέ κα-  
ταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκδοῶμεν Δέσποινα  
βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα. δεῖξον τὴν σὴν  
χάριν εἰς πάντας, ἢ τῆς δυναστείας τὴν δό-  
ξαν, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Σταυροθεοδοκίον Ὁμοιον

**Β**ότρυν ἢ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ὃν ἀγεωργή-  
τως ἐν μήτρᾳ, ἐκυσοφόρησας, ξύλω ὡς ἐώρακας  
τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυζες, ἢ  
ἔκραζες τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσαξον τὸ πᾶσαν  
μέθην παθῶν, αἶρον παντελῶς εὐεργέτα, δι' ἐμῆ  
τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐν-  
δεικνύμενος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοὶ τῆς  
δικτυήχου εἰς ε΄. καὶ τῆς ἁγίας ὠδῆ ε΄ εἰς δ΄. προ-  
κειμενον Ἦχος δ΄. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς. Στχ. Ἐν  
ἐκκλησίαις εὐλογεῖται τὸν. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς  
Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκας. Ζήτηι  
Κυριακῇ λγ'. ἀλληλούια. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν  
Κύριον. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύριος  
τὴν παραβολὴν ταύτην. ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν  
οὐρανῶν δέκα παρθένοις. Ζήτηι σαββάτῳ ιε'. τοῦ  
Ματθαίου. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.  
ἀλληλούια· καὶ τὰ εἰς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ΄.

Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν σχ. ς'. καὶ ψάλλομεν σχρ. ἦχος πλ. α΄.

Ὅσιε Πάτερ.

**Μ**ῆτερ ὁσία, Εὐφροσύνη ἀξιάγαστε, τὴν ὄντως εὐφροσύνην ἐπιποθήσασα, τὴν ταύτην προξενούσαν ὠδευσας τρίβον. πλούτε ἠλλάξω γὰρ, πτωχεῖαν πολλήν· σαρκικοῦ μνηστῆρος, τὸν ζῶντα εἰς αἰῶνας· τρυφῆς ρέεσης, τὸ ἐγκρατές· τῆς ἀναπαύσεως, πόνος τὲς ἐν ἀσκήσει· τὴν ὑπερκόσμιον ζωὴν, τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἦς καὶ ἐπέτυχες φρονίμοις σὺν Παρθένοις, διατηρήσασα τὴν σὴν λαμπάδα ἄσβεστον, καὶ νυμφῶνος ἀξιωθείσα, ὡς Παρθένος, ὡς νύμφη Χριστοῦ πανεύφημε.

**Ρ**εῖθροις δακρύων, ἀρδευθεῖσα τὴν διάνοιαν, εὐθύνησας ἀσκήσει τὲς ἐναρέτους καρπούς, ἔξ ἄμπελος καθάπερ ὠραιοτάτη, ἤνεγκας βότρυας ὠραίους σεμνή, ὧν τοῦ θείου γλεύκος σαφῶς ἐμφορηθέντες, τὰ αἰσθητήρια τῆς ψυχῆς, καταγλυκαίνομεν ὄντως σοῦ τῆ μιμήσει, καὶ εὐφραϊνόμεθα τὴν θείαν εὐφροσύνην, μέθην ὠθόμενοι τὴν ἐκ τῆς ἀμαρτίας, βρῶντες πάνσεμνε· Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, δωρηθῆναι τῆ οἰκουμένη ὁμόνοιαν εἰρήνην, ἔξ μέγα ἔλεος.

**Θ**έαμα ξένον, καὶ τῆ φύτει δυσπαράδεκτον, πῶς ἔλαθες τῆς Εὐας τοῦ παλαιοῦ πτερινισθ, δεινὰς μηχανουργίας, μέσον ἀνδρῶν κατασκηνώσασα τελείῳ νοτῖ πῶς πυρὸς ἐν μέσῳ, διήλθες μὴ φλεχθεῖσα· πῶς συνεχάλυψας γυναικῶν τὸ ἀσθενές, νευρουμένη θεία δυνάμει, τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἀναλαβόντος, ἔξ ἀνατείλαντος ἐκ κόρης ἀπειράνδρου· ὃν καθικέτευε, ἀγγέλοις συγχορεύουσα, δωρηθῆναι τῆ οἰκουμένη, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου

**Τ**ὸ καθαρὸν τῆς ἀγνείας σε χρῆμα, ἀμω-

μον ἐξ ἀνδρῶν φυλάξασα, νύμφη Χριστοῦ ἐχρημάτισας, Εὐφροσύνη παμμακάριστε· σώματος μὲν κάλλος, ἀσκητικοῖς πόνοις μαράνασα, ψυχὴν δὲ ὠραίσασα τῆ εὐμορφίᾳ τῆς χάριτος· ἐν γὰρ τῷ ἄρρени τὸ θῆλυ σοφῶς ὑποκρύψασα, ἔλαθες τοῦ Βελίᾳρ τὰ ἐνεδρα, ἀγγελικῶς ἐν γῆ βιώσασα· ἀλλ' αἰτησαι εἰρήνην, τοῖς πόθῳ εὐφημοῦσί σε, ὡς χαρᾶς ἐπώνυμος κοσμοχαρμόσυνη.

Καὶ νῦν Θεοδοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε. **Χ**αῖρε ἠλιόμορφε ἀστῆρ'· χαῖρε ἡ αἰτία ἀπάντων, καλῶν πανάμωμε· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν στάχυν βλασήσασα, τῆς ἀθανασίας· χαῖρε θεῖον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος· χαῖρε ἡ ἄραξ ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρη, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Σταυροθεοδοκίον ὁμοιον.

**Ο**τε ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, ἐβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνωσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν· τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτῆς τοῦ παντός; ὁμοως, ἀνυμῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν ἰε καὶ λόγον, ἀκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. τῆς ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. δ'.

**Ε**ν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα, λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράπτουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Εὐφροσύνη τὸ πνεῦμά σου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κανόνες τῆς ὀκτωήχου, εἰς, καὶ τῆς ἀγίας δύο.

Ὡδή α. ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

**Ο**τρισαγίοις ἐν φωναῖς ὑμνόμενος, ὑπὸ φρικτῶν στρατειῶν, καὶ συνωδᾶ δεΐξας, τὲς βροτούς δοξάζεις σε, ἔξ νῦν αὐτὸς τὴν βλάβστημον

ἀνατρέπων προσθήκη, τοῦ τρισαγίου ἑξαίσιον, ἔθου τοῦ παιδὸς ἀρπαγὴν καὶ φωνήν.

**Σ**ὺ τὸν Θεὸν ἀπὸ ψυχῆς ἐπόθησας, καὶ ἐμνηστεύθης αὐτῷ, κοσμικὸν μνηστῆρα, καὶ σαρκὸς εὐπάθειαν, καὶ πλοῦτον τὸν ἐπίκηρον, καὶ τρυφήν καὶ τὴν δόξαν, καταλιπούσα πανεύφημε, καὶ ἀσκητικὸν βίον ζήσασα.

**Ε**ὐφροωτάτη γῆ καθάπερ πέφηνας, ἑκατοξεύοντα, καρπὸν ἀποδοῦσα, Εὐφροσύνη πάνσεμνε· καὶ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δεξαμένη προθύμως, τὴν συμβεβληνὴν τὴν σωτήριον, ἐνεγκεῖν εἰς ἔργον ἐσπούδασας. **Θεοτοκ.**

**Ρ**ήσεσι θείων προφητῶν ἐπόμενοι, καθωμολόγησαν, τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον, σάρκα προσλαβόμενον, οἱ Θεοφόροι μάρτυρες, ἐξ ἀχράντης Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξάζομεν, ἁσμασιν αἰεὶ μακαρίζοντες.

*Ἔτερος Κανὼν τῆς ὁσίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.*

Ἕμνον σοὶ μέλπω προφρόνως Εὐφροσύνη, ὁ Ἰωσήφ.  
Ὡδὴ ἀ. ηχος πλ. α. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

**Υ**μνοῖς θεοτερπέσιν, ὑμνοῦντα σήμερον, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, ἧ ὄντως ἀξιέπαινον, φωτὶ με καταύγασον, τῶν εὐχῶν σου πάνσεμνε, εὐφροσύνης θείας ἐπώνυμε.

**Μ**όνον τὸ θεῖον κάλλος, Χριστῷ ποθήσασα, καὶ ταῖς τούτῃ θελχθεῖσα, αὐλοῖς ὠραιότησι, τὸ κάλλος τῆς σώματος, ἐδδελύξω ἐνδοξε, θεωρίας θείας σχολάζουσα.

**Ν**ύμφη ὠραισμένη, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, ἐμνηστεύσω τὸν ὄντως ὠραῖον κάλλει Κύριον, λιπούσα τὸν πρόσκαιρον Εὐφροσύνη μνήσορα, καὶ τοῦ βίου πᾶσαν τερπνότητα. **Θεοτοκ.**

**Ο**λος ἐπιθυμία, καὶ γλυκασμὸς καὶ ζωὴ, ὃ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ὑπερβολῇ χρηστότητος, Παρθένε Πανάμωμε. ὃν δυσώπει σῶσαί με, τὸν ἀπαύστως σὲ μακαρίζοντα.

*Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.*

**Α**πὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, ὃ ἀποκρύψας τὰ

βάθη, μυστηρίων σε ἧ ἀποκαλύψας, νηπίοις ταῦτα θαυμασῶς, νηπίῳ ἐκκαλύπτεις νῦν, ἀρθέντι ἐν νεφέλαις, μέλος σαφῶς τὸ τρισάγιον.

**Τ**ῆς ἐμπαθείας δυσειδῆ, χιτῶνα ἐκδυσταμένη, ἐν σοφίᾳ τὴν στολὴν ἐνεδύσω, ἀπαθείας ἐν Χριστῷ, μέσον ἀνδρῶν ἀπήσραψας, ἀσκητικῶς βιοῦσα, καὶ σκεπομένη τῇ χάριτι.

**Τ**ῆς ἐγκρατείας χαλινῷ, τὰς ἀκαθέκτες ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς ἀναχαιτίζουσα μήτηρ, πρὸς τὸν δρόμον τὸν καλόν, τῆς ἱεράς ἀσκήσεως, τήνσὴν καρδίαν εἶχες, εὐθυπορῆσαν ἀπρόσκοπα. **Θεοτοκίον.**

**Α**πειρογάμως τοῦ Θεοῦ, τὸν Λόγον ὦ Θεοτόκε, ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα. ὃν οἱ μάρτυρες Θεὸν, ἀνδρείως ὠμολόγησαν, ὡς κρατιῶται τούτου, καὶ σεφανῖται γενόμενοι.

*Ἄλλας. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.*

**Μ**εγάλοις ἐγκαρτερήσασα ἀγωνίσμασι, τῷ ἔχθρου καθεῖλες τὰ μηχανήματα, ἔτρεψας δαιμόνων προσβολὰς, ἀγγέλοις ὠμοιῶθης, ἀθανασίαν μελετήσασα, μήτηρ ἐν θνητῷ σου τῷ σώματι.

**Ε**ὐφραίνει τῶν μοναστῶν καρδίας ὁ βίος σε, στηριγμὸς ὑπάρχων καὶ παιδαγωγῆσις, πρὸς σωτηριώδεις ἐντολάς, πρὸς τρίβους ἀφθαρσίας, πρὸς τῆς ἀγάπης τὸν ἀκρότατον, ὄρον Εὐφρονη τοῦ κτίσαντος.

**Λ**αμπρύνει τὰ τῶν πιστῶν, ἐνθέως συστήματα, ἡ λαμπρά σου μνήμη καὶ ἀξιέπαινος, θέλγει τῶν ὁσίων τοὺς χοροὺς, ἀγγέλους ἐπευφραίνει, μεθ' ὧν αὐλίζῃ ὡς ἰσάγγελον, βίον Εὐφροσύνη ζηλώσασα.

*Θεοτοκίον.*

**Π**αθῶν με τὸ χαλεπὸν χειμάζει κλυδώνιον, πονηρῶν πνευμάτων βυθὸς συνέχει με, ἡ τῆς ἁμαρτίας καταγιγίς, δονεῖ μου τὴν καρδίαν, Θεοκῆτορ σύ με στήριξον, τὸν εἰλικρινῶς σε δοξάζοντα.



Καθίσμ. ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον.

**Τ**ὸ τοῦ θῆλεος χαῦνον ἐπινευρώσασα, ἐρανίαις ἐλπίσι μέσον κατώκησας, ἀδιστακτῶ λογισμῶ ἀνδρῶν θεόπνευστε, τὸν τῆς Εὐδᾶς πτερνιστήν, ὑποτάπτουσα ταῖς σαῖς, Παρθένε πτέρναις τοῖς πόνοις, ἔ ταῖς ἀγρύπνοις μελέταις. διὸ ἐν πίστει σε μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

**Τ**ὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν προσανατίθημι ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, μὴ κατασχύνῃς με, μηδὲ ἐκπέσοιμι Ἀγνή τῆς προσδοκίας μου. εἰς σέ γὰρ μόνην ἀγαθὴ, θαρρῶν τροποῦμαι εὐθαρσῶς, τὰς ἐναντίας δυνάμεις, καυχόμενος σῆ δυνάμει, ὡς ἀμαχόν σε πλουτῶν ἀντίληψιν.

Σταυρθεοτοκίον ὁμοιον.

**Ε**ν σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ μήτηρ σου, θρηνωδῶσα ἐβόα οἰκτρῶς ἔ ἔλεγε· πῶς ἀτεκνῶσαί με Υἱέ σπεύδεις γλυκύτατε, τὴν σέ τεκῶσαν ἀληθῶς, ἔ γαλουχήσασαν σαφῶς τὸν τρέφοντα πνοὴν πᾶσαν; ὁμῶς ὑμῶ εὐλογῶ σου, τὸ ὑπὲρ πάντων Σῶτερ μακρόθυμον. Σὺ μου Χριστέ Κύριος

**Ο**ἰκονομῶν, πρὸς τὸ συμφέρον τὰ πάντα Σωτῆρ, καὶ παιδεύων, πάντας πρὸς διάρθρωσιν, καὶ τῶν κακῶν πάντων ἀποχὴν, καὶ τὰ νῦν συνήθως, σεισμῶ τὴν γῆν συνετάραξας, βλασφήμους ἀνατρέπων, δόξας αἰρετιζόντων, καὶ διδάσκων ὡς θέμις δοξάζειν σε.

**Α**σκητικὴν, παλαίστραν ἤνυστας χαίρουσα, Εὐφροσύνη, ἀνδρῶν μέσον μένουσα, καὶ θανατοῦσα τὰς ἐμπαθεῖς, τῆς σαρκὸς ὀρέξεις, τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Δεσπότη σου. διὸ τῆς ἀθανάτου, κατοικίας καὶ δόξης, ἡξιώθης λαβοῦσα τὸν στέφανον.

**Τ**οὺς στεναγμοὺς, τῶν σῶν δακρύων προσφέρουσα, ὡσπερ μῦρα, Μήτηρ τῷ Δεσπότη σι, τὴν εὐωδιαν τὴν παρ' αὐτοῦ, τὴν τῶν χαρισμάτων, τῶν θεϊκῶν ἀνταπειλήφας· δι' ὧν εὐωδιάσθης, καὶ διέπνευσας πᾶσι, τὴν ὁσμὴν τῶν θαυμάτων Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

**Ο**πλον Χριστέ, τὴν σέ τεκοῦσαν Πανάμωμον, κεκτημένοι, πλάνης ἐτροπίωσαντο, τὰς μηχανὰς, μάρτυρες σοφοὶ, καὶ τὰς τῶν τυράννων, θωπείας σοφῶς διέλυσαν, καὶ νῦν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοῶσι τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε.

Ἄλλος. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

**Π**ατρί σε οὐρανίῳ προσέχουσαν, τῷ τῶν ψυχῶν νυμφαγωγῷ, Πατρός στοργῇ οὐκ ἐκώλυσεν, οὐδὲ προσκαίρου νυμφίου, ὁδεῦσαι τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

**Ω**ς φοῖνιξ θεοφρόνως ἐξήνησας, δικαιοσύνης γλυκασμόν, καὶ ὡσεὶ κέδρος παρ' ὕδατα, τῆς ἐγκρατείας θεόφρον, καρποὺς τοὺς ἐναρέτους ἐπλήθυνας.

**Π**υρὶ τῆς ἐγκρατείας ἐτέφρωσας, τὰς φρυγανώδεις ἡδονὰς, ἔ πυρωθεῖσα τῷ ἀνθρακι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, θαυμάτων λαμπηδόνας ἐξήστραψας. Θεοτοκίον.

**Ο**ἰκτεῖρησον οἰκτίρων ὑπάρχουσα, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, Θεοκυῆτορ Πανάμωμε, τὴν ἐκ παθῶν ἀμαρτίας, δεινῶς ἀμαυρωθεῖσαν καὶ στένουσαν.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

**Π**ροτυπῶν τῶν δικαίων, τὴν ἐν τῇ δευτέρᾳ Χριστέ παρουσία σου, ὑπαντὴν φρικώδη, ἐν νεφέλαις ἔ νῦν τὴν ἐξάισιον, ἀρπαγὴν εἰργάσω, τὴν τοῦ παιδός, δι' οὗ διδάσκεις, τὸ τρισάγιον μέλος ὀρθότομον.

**Τ**αῖς ἐνθέοις σου ἔργοις, ἐδειξας τὴν κλησιν σου ἐπαληθεύουσαν. ὡς γὰρ λίθος ὠφθης, πολυτίμητος σμάρραγδα ἐνδοξε, διαλάμπων μέσον, τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν Παρθένε, τῇ λαμπρότητι τῆς καθαρότητος.

**Ε**ὐφροσύνην τὴν θεῖαν, ἔσχες ἐν καρδίᾳ σε εὐφραινομένη αἰεὶ, ἐν τοῖς τοῦ Κυρίου, διατάγμασι οἷς ἐντροφήσασα, πολιτείαν ἤσκεις, τὴν

ἀκραιφνή καὶ πανολβίαν, Εὐφροσύνη Παρθέ-  
νε θεόνυμφε.

*Θεοτοκίον.*

**Α**ληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε  
μάρτυρες ἑνδοξοί, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν  
Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν  
νεανικῶς μέχρι θανάτου, ἀνθιστάμενοι Κόρη  
πανύμνητε.

*Εἰρμός ἄλλος. Ὁ ἀναβαλλόμενος.*

**Φ**έγγει θείων πράξεων, ὡς λίθος σγάραγ-  
δος, σεμνή ὠράθης, ἀνδρῶν ἐν μέσῳ, ἀνδρικά  
παλαίσματα ἐπίδεικνυμένα, καὶ τέρπουσα τὸν  
Κύριον.

**Ρ**αίνεσα τὰ δάκρυα, ὡσπερ ἀρώματα, εὐω-  
διάσθης, ἐμεγαλύνθης, ὡς πολύτιμον μύρον,  
Θεῷ προσηνέχθης Παρθένος ἀδιάφθορος.

**Ο**λην σου τὴν ἔφεσιν, Θεῷ προτένειμας,  
αὐτὸν ποθοῦσα, αὐτὸν ζητοῦσα, αὐτοῦ ἀνι-  
χνεύουσα, τὴν νομοθεσίαν, Παρθένε τὴν σω-  
τήριον.

*Θεοτοκίον.*

**Ν**έον ἀπεκύησας, ὡς βρέφος Ἄχραντε, τῶν  
προαιώνων, Πατὴρ ἀνάρχε, ἀχρόνως ἐκλάμ-  
ψαντα ὄν ὑπὲρ τῶ κόσμου δυσώπει θεονύμφευτε.

*ᾠδὴ 5 Ἰλιόσθητί μοι Σωτήρ.*

**Σ**υνέσεισας μὲν τὴν γῆν, καὶ βλέματι συνε-  
τάραξας, καρδίας δὲ τῶν βροτῶν, κλονήσας  
ἐσάλευσας, δεινῶς βλασφημούντων σε· ἀλλ'  
ἀνεκαλέσω, συμπαθῶς αὐθις τὸ σύντριμμα.

**Ω**ραία νύμφη Χριστοῦ, ἐδείχθης καὶ περι-  
δέξιος, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, σεαυτὴν κο-  
σμήσασα, Εὐφροσύνη πάνσεμνε. διὸ καὶ πα-  
στάδος, οὐρανοῦ κατηξίωσαι.

**Μ**αράνασα τῆς σαρκός, τὰ θηριώδη ὀρμή-  
ματα, τὸν ἔρωτα τῆς Χριστοῦ, ἀγάπης λαμ-  
πρότερον, ἔσχες διανάπτοντα, καὶ φωτίζοντά  
σου, τῆς ψυχῆς ἀαῖσθητήρια.

*Θεοτοκίον.*

**Ν**ευρούμενοι ταῖς ἐκ σοῦ, ἐκπεμπομέναις  
(Μὴν Σεπτέμ.)

δυνάμεσιν, οἱ ἀθλοφόροι Χριστέ, νομίμως ἐ-  
νήθλησαν, τὴν Ἄγνην μητέρα σε, ἀνυμνολο-  
γοῦντες, ἀπορρήτως σε κυήσασαν.

*Εἰρμός ἄλλος. Μαινομένην κλύδωνι.*

**Ω**ς Ἄγνη καὶ ἄμωμος, ὡς ὠραία καὶ περι-  
καλλῆς, τῷ νυμφίῳ Λόγῳ σὺ μεμνήστευσαι,  
εἰς αἰῶνας, διατηροῦντί σε ἄφθορον.

**Σ**τεναγμοῖς καὶ δάκρυσιν, ἐκζητοῦσα τὸν δη-  
μιουργὸν, τῆς ἐκείνου θεάς κατηξίωσαι, ὡς  
ἐκλεκτῆ, σὺν ἐκλεκτοῖς ἀξιάλαστε.

**Ε**γκρατείας ἀγαλμα, σωφροσύνης ἐμψυχος  
εἰκὼν, τοῖς πιστοῖς ὠράθης εὐφημοῦσί σε, τὸ  
ιερόν, ὧ Εὐφροσύνη μνημόσυνον.

*Θεοτ:*

**Υ**πὲρ νοῦν τὸν ἄχρονον, ὑπὲρ λόγον τὸν  
δημιουργὸν, Παναγία τέτοκας λυτρούμενον,  
πάσης φθορᾶς, τοῦς Θεοτόκον ὑμνοῦντάς σε.

*Κοντάκ. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.*

**Τ**ῆς ἄνω ζωῆς, ποθοῦσα ἐπιτεύξασθαι, τὴν  
κάτω τρυφήν, σπουδαίως καταλέλοιπας, καὶ  
σαυτὴν κατέμιξας ἀναμέσον ἀνδρῶν ὠραιότα-  
τε· διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σε, μνηστῆρος  
προσκαίρου κατεφρόνησας.

*Ὁ Οἶκος.*

**Ε**ν εὐφροσύνη καὶ θυμηδίᾳ, τὰς ψυχὰς εὐ-  
φρανθέντες ἀναστῶμεν σπουδῆ ἀκοῦσαι λόγον  
παράδοξον. ὑπερβαίνει γὰρ ἔννοιαν πᾶσαν τὸ  
διήγημα τοῦτο καὶ καταπλήττει· ὅτι γυνὴ ἐν  
μέσῳ ἀνδρῶν καταμένουσα, ἐνίκησε τὸν Βε-  
λίαν, καὶ τὸ πῦρ κατεπάτησε τῶν ἡδονῶν, καὶ  
οὐκ ἐφλέχθη τὸ σύνολον. τὸν Χριστὸν γὰρ  
ποθοῦσα ἢ ἄσπιλος, μνηστῆρος προσκαίρου  
κατεφρόνησεν.

*Τῷ αὐτῷ μηνί ΚΕ΄. Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ευ-  
φροσύνης, θυγατρὸς Παφνετίου τοῦ Αἰγυπτίου.*

*Σαχ. Τὸ θῆλυ κρύπτεις ἀνδρικῶς Εὐφροσύνη.*

*Καὶ κρυπτά τὸν βλέποντα, δεσπότην βλέπεις.  
Εἰκάδα Εὐφροσύνη κατὰ πέμπτην πότμον ὑ-  
πέστη.*

**Η**τὴν φύσιν λαθοῦσα καὶ τερπνὰ βίου,  
Κλῆσιν σμάραγδος, τὸν δὲ νοῦν Εὐφροσύνη.  
Διποῦσα πᾶσαν τοῦ βίου φαντασίαν

Ἄνδρῶν μοναστῶν ἀγαπήσασα βίον.  
 Εὐνοῦχος ὡσπερ βασιλικῶν δωμάτων,  
 Ἐν ἀνδρικῷ σχήματι γνωστός οὐδ' ὄλως.  
 Μονῇ προσήλθε, καὶ θέλημα καὶ τρίχας  
 Ἐκδοῦσα, καὶ σπεύδουσα λαθεῖν πατέρα.  
 Καὶ εὖ τυχοῦσα τοῦ ποθουμένου, πόσοις  
 Κόποις πόνοις τε καὶ προσευχαῖς συντόνοις.  
 Τὸ μαλακὸν τέτηκε δεινῶς σαρκίον,  
 Ἄπαντας ἐκπλήττουσα τῇ κακουχίᾳ,  
 Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀδυνατεῖ καὶ λόγος.  
 Ὡ πῶς λαθοῦσα πατέρα πρᾶγμα ξένον.  
 Καλὴ θυγάτηρ τῶν μοναστῶν ἐν μέσῳ,  
 Τρέχουσα λίθος ὡς Σμάραγδος εὐρέθη.  
 Πολλὴ γὰρ ἡ ζήτησις ἐκ τῶν ἰδίων,  
 Πατρός ἑρύχοντος ἐκ πόνου καὶ καρδίας,  
 Τῆς Εὐφροσύνης τὴν μακρὰν ἐκδημίαν,  
 Τριπλῆ δεκάδι καὶ πρὸς ὀκτώ, φεῦ! χρόνοις.  
 Ὅρη βάραθρα καὶ τόπους ἐρημίας,  
 Περιπολοῦντος καὶ στένοντος ἐκ βάθους.  
 Ἄλλ' ὁ σμάραγδος αὐτός ἡ Εὐφροσύνη,  
 Ὡ πάτερ εἰπὼν τὸν τελευταῖον λόγον.  
 Ὡς ἐμπόρευμα τῶν μακρῶν λαβῶν κόπων,  
 Τῶν οὐρανῶν γέγηθε τῇ μεταστάσει.  
 Κάκεινος ὡσπερ ἐκπλαγεῖς, φεῦ! τοῦ πάθους.  
 Πέπτωκεν εἰς γῆν ὡσπερ ἄψυχος νέκυς.  
 Ἄκουσμα καὶ γὰρ παράδοξον καὶ ξένον,  
 ἤκουσεν ὄντως, τί γὰρ ἄλλο καὶ πάθη;  
 Καὶ λοιπὸν ἀφείς καὶ βίον καὶ πατρίδα,  
 Καὶ ζῆλον ὡσπερ αἰνετῶν παιδὸς πόνων.  
 Ἐνθεῖς ἑαυτῷ, καὶ πόθου δείξας φλόγα,  
 Διάδοχος τοιοῦτο γὰρ ὡς πατὴρ τέκνου,  
 Γεγώς, μετέστη πρὸς μονὰς οὐρανίου.

Εἰς τὸν ὄσιον Παφνούτιον τὸν πατέρα αὐτῆς.

Στχ. Μύσας ὁ Παφνούτιος ἐν τῷ σαρκίῳ,  
 Τῷ πνεύματι ζῆ, καὶ θεωρεῖ φῶς μέγα.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παφνούτιου.

Στχ. Σταυροῦσι Παφνούτιον οἱ κόσμου φίλοι,  
 Τὸν παντὶ κόσμῳ καὶ πρὶν ἐσταυρωμένον.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου σει-  
 μοῦ, ἐν ᾗ τελεῖται ἡ ἐν τῷ ἀέρι ἀρπαγὴ τοῦ παιδός.  
 Στχ. Ἄρθεις ἄνω παῖς τὸ τρισύμνητον μέλος,  
 Καθὼς νόες ψάλλουσιν, ἀγγέλει κάτω.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου, τοῦ Θεοῦ  
 (οἷς τρόποις αἰδεῖ) θελήσαντος δεῖξαι τοῖς ἀνθρώποις,  
 καὶ πρὸ τῆς ἀναστάσεως τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως,  
 γέγονε σεισμός φοβερός, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ λαοῦ παν-  
 τός σὺν τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ καὶ Πρόκλῳ τῷ πα-  
 τριάρχῃ, μετὰ παντός τοῦ τῆς ἐκκλησίας πληρώματος,  
 καὶ πάσης τῆς πόλεως, ἔξω λιτανευόντων διὰ τὸν φόβον  
 ἐν τῷ κάμπῳ, ἥδη τῆς τῶν Θεοπασχῆτων αἰρέσεως

ἐξ ἐπιρρείας τοῦ διαβόλου ἀρχὴν λαμβανούσης, καὶ τῷ  
 τρισαγίῳ τῷ, ὁ σταυρωθεὶς διήμας βλασφημοῦντων, ἐξαι-  
 φνης παιδίον ἀπὸ μέσου τοῦ πλήθους ἀρπαγένεις τὸν ἀέρα  
 ἀνεφέρετο, καὶ πάντων ἐν ἐκπλήξει καὶ φόβῳ κραζόντων  
 ἐπὶ πολλὰς ὥρας τὸ, Κύριε ἐλέησον. αὐτὸς κατηνέχθη  
 τὸ παιδίον ὡς ἐπὶ νεφέλης καθήμενον, καὶ φωνῇ με-  
 γάλῃ παρεκελεύσατο, ὅτι οἱ τῶν ἀγγέλων χοροὶ, ἄ-  
 νευ τῆς προσθήκης τοῦ, ὁ σταυρωθεὶς, τὸν τρισαγίον  
 ὕμνον ἀναπέμπουσι τῷ Θεῷ. ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰ-  
 σχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ εὐθέως ταῖς  
 τοιαύταις φωναῖς ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, καὶ  
 ὁ τοῦ σεισμοῦ κλῆνος ἐπαύσατο.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων,  
 Παύλου, καὶ Τάττης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν.

Στχ. Πατὴρ ὁ Παῦλος μαρτυρεῖ σὺν τοῖς τέκνοις,  
 Μεθ' ὧν σεαυτὴν Τάττα τάττεις ἐμφρόνως.

Ὅτοι οἱ ἅγιοι Παῦλος καὶ Τάττα, καὶ οἱ τούτων  
 παῖδες, Σαβδινιανός, Μάξιμος, Ρούφης καὶ Εὐ-  
 γένιος, ὠρμητο ἐκ πόλεως Δαμασκού, καὶ διαβλη-  
 θέντες ὡς Χριστιανοί, ξυλω ἠσφαλίσθησαν, καὶ ἀλύ-  
 σεσιν ἐδέθησαν, καὶ πάλιν ἀνακριθέντες, σφοδρῶς  
 ἐτύφθησαν, καὶ ταῖς τῶν ἀνόμων χερσὶ σφελούμενοι  
 τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἐχθροὺς ματαιόφρονας, νηπιοφρόνως σέ πα-  
 ροργίζοντας, καὶ δεινῶς βλασφημῶντας, προσθήκη  
 νόθῳ τῆς τρισαγίας φωνῆς, διὰ νηπίου φωνῆς  
 νῦν διήλεγξας, ἐπιστηρίξας πιστοὺς ἐν ξένοις  
 τέρασι.

Θεῷ προσανέθηκας, τὴν τῆς καρδίας σου  
 πᾶσαν ἔφεισιν, αὐτὸν στέργουσα πίστει, αὐτὸν  
 ζητοῦσα καὶ ἀνιχνεύουσα, τῶν προσαγμάτων  
 αὐτοῦ τὴν σωτήριον, νομοθεσίαν σεμνὴν, δι-  
 ῆς ἐφεῦρες ζωὴν.

Νηστεῖαις δεήσεσι, σκληραγωγίαις καὶ χα-  
 μευνίαις σεμνῇ, ἐκλεπτύνασα σάρκα, τὸν νοῦν  
 ἀνύψωσας πρὸς τὸν κτίσῃν σε, ὡ ἐνυμφεύθης,  
 ὃν καὶ ἐπόθησας, οὐ κατετρέφθησας νῦν τῆς ὡ-  
 ραιότητος. Θεοσκίον.

Ἰπάρχουσα Δέσποινα, καθαρωτέρα πάσης  
 τῆς κτίσεως, ὑπεδέξω τὸν λόγον ἐκ σοῦ ἀρρή-  
 τως ἀποτικτόμενον, ὃν οἱ γενναῖοι ποθήσαντες  
 μάρτυρες, τῇ τῶν βασάνων πυρᾷ ἐνεκαρτέρησαν.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ὁ ὑπερυψούμενος.

**Φ**ῶς σοι ἀνατέταλκε, καὶ ἡ τούτου σύζυγος, Εὐφροσύνη ἔνδοξε. εὐθείαν γὰρ ἔσχηκας, τὴν γνώμην μελωδοῦσα· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Ρ**άβδον δυναμοῦσάν σε τὸν Σταυρὸν κατέχουσα, δαιμόνων τὰ φάσματα, διέβης ἀπήμαντος, ὅσια μελωδοῦσα· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Ο**ἶκον τὴν καρδίαν σου, τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὅσια ἐτέλεσας, τοῦ σέ ἐνισχύσαντος, καὶ δεῖξαντος πνευμάτων, πονηρῶν δυνατωτέρων.

Θεοτοκίον.

**Σ**ῶμα περικείμενον, Θεὸν τὸν ἀσώματον, Πανάμωμε τέτοκας, ἡμᾶς ἐκλυτρίμενον, τὴς φόβῳ μελωδοῦντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

**Ε**πὶ τῷ πύργῳ πάλαι μὲν, τῆς Χαλάνης συνέχεας, γλώσσας τῶν κακῶς ὁμονούντων Κύριε· νῦν δὲ ἐσηλίτευσας, τὰς γλωσσαλγίας τῶν δυσσεβῶν, ἐπὶ βλασφημίᾳ συμφωνούντων ἀθέσμῳ, ἐν γλώσῃ φελλιζούσῃ, αἰθερίου ἀρθέντος, νηπίς παραδόξως, εἰς θάμβος τῶν ὀρώντων.

**Α**σκητικοῖς παλαίσμασι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας, καὶ ἠγαλλιάσω, ἀληθῶς τῷ πνεύματι. ἐντεῦθεν αἰδῖος, σέ Εὐφροσύνη πάνσεμνε, ὑπεδέξατο κόρη, τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, κατέχουσαν καὶ πίστει, τῷ Σωτῆρι βοῶσαν· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Μ**έσον ἀνδρῶν κατώκησας, τὴν ἀγνείαν φυλάττουσα, καὶ συντηρουμένη μηχαναῖς τοῦ ὄφους, ἀπήμων ἀκράδαντος, τῷ Θεῷ σε σκεπάζοντος, καὶ διατηροῦντος, τῇ οἰκείᾳ δυνάμει, καὶ πᾶσι προδεικνύοντος, τῆς ψυχῆς σου τὴν αἴγλην, καὶ γνώμην τὴν ἀνδρείαν, θεόφρων Εὐφροσύνη.

Θεοτ.

**Ν**έον ὡς βρέφος τέτοκας, τὸν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἄχραντε Παρθένε, συμφυῶς νοούμενον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν οἱ γενναῖοι

μάρτυρες καθομολογοῦντες ἱερῶς ἐναθλοῦσι· μεθ' ὧν σε Παναγία, μακαρίζουσι πίστει, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμὸς ἄλλος.

Σοὶ τῷ παντουργῷ.

**Υ**λην τῶν παθῶν ἀπετινάξω κόρη, ἀγγέλων τὸν αἴλον βίον ζηλώσασα, οἷς περ συμμέλπεις· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ν**ῆμι σοὶ ζῶην, ὁ τῆς ζωῆς ταμίας· αὐτοῦ γὰρ τοῖς ἵχνευσιν ἐξηκολούθησας, τούτου τὸ κάλλος ἐπόθησας τὸ θεῖον, ὧ καὶ συνευφραίνῃ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Η**ρθης πρὸς μονάς, τὰς ἀειζώους ὄντως· ἐφέσεως ἔτυχες ἥς ἐπεπόθησας, ξύλου Παρθένε, ζωῆς κατατροφῶσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Λ**η ἐκλεκτῆ, ὠραῖσμένη ὅλη, Θεὸς ἦν ἠγάπησεν, ἦν ἐξελέξατο, ὠφθης Παρθένε, αἰεὶ δεδοξασμένη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

**Ε**ξέστη ἐπὶ ξένῳ καὶ φοβερῷ, τερασίῳ τῷ νῦν τελεσθέντι ἡ γῆ, καὶ οὐρανός, ὅτε πρὸς αἰθέριον ἀρπαγὴν, ἀπὸ λαοῦ Θεόφρονος, τὸ νήπιον ἦρθη τὸ τὴν ὠδὴν, μεμυσταγωγημένον, τοῦ τρισαγίου μέλους· δι' οὗ ἀθάνατος ὑμνεῖται Θεός.

**Ε**κοπάσας σε ἰλύος βιωτικῆς, ὁ νυμφίος ὁ σὸς Εὐφροσύνη σεμνή, εἰς τὴν σερράν, πέτραν προσταγμάτων τῶν ἑαυτοῦ, ἔστησε καὶ κατεύθυνε, σοῦ τὰ διαβήματα προφανῶς, εἰς πρᾶξιν ἐναρέτου, καὶ σεμνῆς πολιτείας, καὶ ἐγκατώκησεν εἰς θείας αὐλάς,

**Α**σκήσεις τὸν δρόμον τὸν εὐκλεῆ, διανύσασα σθένει τοῦ πνεύματος, καὶ σεαυτὴν τέμενας τελέσασα Θεϊκόν, τὴν εὐφροσύνην εἰληφας, τὴν διηνεκὴν τε καὶ καθαρὰν, τῷ κάλλ-

λους τοῦ νυμφίου, αἰεὶ κατατρυφῶσα, ὦ Εὐφροσύνη παμμακάριστε. Θεοτοκ.

**Ω**ς ἥλιος ἡ μνήμη τῶν ἀθλητῶν, τῆς πιστοῦς περιλάμπει τοῖς θαύμασιν· ὁ γὰρ ἐκ σῶ, ἀχραντε Παρθένε τεχθεὶς Θεός, ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξαν, τούτους κατελάμπρυναν ἐμφανῶς, δοξάζων τοὺς ἐν πίστει, αὐτοῦ τὴν παρθεσίαν, τετιμηκότας ὡς ὑπέσχετο.

*Εἰρμὸς ἄλλος. Ἑσαΐα χόρευε.*

**Ι**ερὰν πανήγυριν, μοναζόντων δῆμος συγκροτεῖ, τὴν μνήμην σε ἐκτελῶν, τὴν θεολαμπῆ, χορὸς ἐπαγάλλεται, μοναζουσῶν ὠφθης γὰρ σεμνῆ, πάντων ἀγλαΐσμα, Εὐφροσύνη ἀξιόγαστε.

**Ω**ς σεπτὸν ἀνάθημα, οὐρανίαις γέγονας ναῶ, ὡς κρίνον ἐν ταῖς αὐλαῖς, ἠνθησας Θεοῦ, ὡς ῥόδον ἠδύπνοον, προσηνέχθης τῷ παμβασιλεῖ, μῦρον ὡς τίμιον, Εὐφροσύνη παμμακάριστε.

**Σ**εαυτὴν ἐφαίδρυνας, ἀρετῶν σε κόσμῳ φωτεινῷ, ἔχθης πρὸς νοητὸν, θάλαμον ἀγνῆ, ἔχθης τὸ ἀμήχανον, κατανοεῖς κάλλος τῆ Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεώσεως, ἀπολαύεις τελεώτερον.

**Η** ἀγία μνήμη σε, ἀγιάζει σήμερον πιστοὺς, πηγάζουσα φωτισμὸν, ἀγιαστικόν. ἐν ἧ δυσωποῦμέν σε, ὡς ἐκλεκτὴν, νύμφην τοῦ Χριστοῦ, σῶζε πρεσβεΐαις σε, Εὐφροσύνη τῆς τιμῶντάσε.

*Θεοτοκίον.*

**Φ**ωτὶ τῆ προσώπῳ σε, τὸν ἐν σκότει κείμενον παθῶν, καταύγασον τοῦ φωτός, πύλη νοητῆ, μὴ νύξ καταλάβῃ με, τῆ θανάτῳ, ἀχραντε ἀγνῆ, τῆς σωτηρίας μου, τὰς ἐλπίδας ἀνακόπτουσα.

*Ἐκ αποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.*

**Τ**ὸν ἄρχοντα διέλαθες, τῆς αἰσχύνῃς ἔχθης ἐν φιλοσόφῳ σχήματι, ἐναπέδειξας ἄνδρ, Παρθένας οὖσα τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα γέγονας, ἀνὴρ φρονήσει καὶ πίστει, Εὐφροσύνη ὁσία, τῶν Παρθένων καλλονῆ, μοναζουσῶν ὠραιότης.

*Θεοτοκίον ὁμοιον.*

**Θ**ρόνοι ἔ κυριότητες, ἐξουσίαι δυνάμεις, ἀρχάγγελοι καὶ ἄγγελοι, Μητροπάρθενε κόρη, τῷ σῶ Υἱῷ λατρεύουσιν, ὡς Θεῷ ἔ δεσπότη, ἔ σε ἀπαύτως ὑμνῶσι τῆτον ἰκέτευε αἰεὶ, λυτρωθῆναι με Ἀγνῆ, τῆς φοβεραῖς καταδικῆς. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνθηες, καὶ ἀπόλυσις.

*Τῷ αὐτῷ Μηνί ΚΣΤ'.*

Ἡ μετάστασις τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Εἰ βούλει, ποιήσον ἀγρυπνίαν, ἐν ἧ ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σχ. δ' καὶ ψάλλομεν προσόμοια, ἤχος β'.

*Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.*

**Δ**εῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθὸν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, τὸν συγγραφέα πιστοῖ, ὑμνοῖς εὐφημήσωμεν, ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην τὸν ἐνδόξον, καὶ ἠγαπημένον. οὗτος γὰρ ἐβρόντησεν, ὁ λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ. ὅθεν ἔ βροντόφωνος ὠφθῆ, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμῳ, γράψας πολυσόφως ὁ ἀοίδιμος.

**Ο**ντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπισήθιας μέγας, τῷ διδασκάλῳ Χριστῷ, στήθει γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πάσαν τὴν περίγειον, ὡς θεηγόρος Θεοῦ. ὅθεν καὶ κατέχευσα ταῦτα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ ἐκκλησία, νῦν εὐφρανομένη ἐπαγάλλεται.

**Χ**αίροις, Θεολόγε ἀληθῶς· χαίροις τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου, Υἱὲ παμπόθητε· σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότη· ἴδε νῦν ἡ μήτηρ σου, πρὸς σὲ βοήσαντος. ὅθεν ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολον μέγαν, καὶ ἠγαπημένον μακαρίζομεν.

*Δόξα, ἤχος β'.*

**Θ**εολόγε Παρθένε, μαθητὰ ἠγαπημένε τοῦ σωτήρος, ταῖς ἰκεσίαις σου ἡμᾶς περισώζε δεό-

μεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας. ὅτι σοῦ ἐσμέν ποιμνιον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

**Ω**σεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ Παρθένος ἐβλάστησε, σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, καρποφορῶντα κόσμῳ, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

**Τ**<sup>Εἰς τὸν εχ. εχρ. ἦχος πλ. β'.</sup> Τριήμερος ἀνέστη τὴν μνήμην τοῦ σεπτοῦ μαθητοῦ, Χριστοῦ τοῦ βασιλέως ἡμῶν, ἐπαξίως, ἀνυμνήσωμεν πιστοί· αὐτὸς γὰρ τῆς τριάδος, τὴν γυνῶσιν ἀριδῆλως, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκήρυξε.

**Τ**<sup>Στχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.</sup> τὴν ζάλην μετεποίησε, τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων νῦν, εἰς γαλήνην, ὁ ἀπόστολος Χριστοῦ, τὸν κόσμον ὁδηγήσας, ἐν πίστει ὀρθόδοξῳ. ὅθεν πρεσβεύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

**Μ**<sup>Στχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.</sup> ἐγίστον ἀντιλήπτορα, Χριστέ τὸν σὸν ἀπόστολον, ἐδωρήσω, Ἐφesoίς τὸν σοφὸν καὶ θεῖον Θεολόγον, ὃν καὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὡς οἰκιστὴν καὶ πολιούχον αὐτῆς.

Δόξα καὶ νῦν, ὁμοιον.

**Τ**ριάς ἀπειροδύναμε, μονὰς ἢ τρισυπόστατος, ταῖς πρεσβείαις Θεολόγου τοῦ σεπτοῦ, καὶ τῆς ἀειπαρθένου, καὶ μόνης Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε

Ἀπολυτίκιον, ἦχος β'.

**Α**πόστολε Χριστῶ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ σῆθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἔθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, τὸ, **Μακάριος ἀνὴρ.** Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν εχ. ἢ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα εχρ. προσόμοια γ' καὶ ποιούμεν ἁπτό.

ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

**Θ**εατῆς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἑρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ

παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

**Ἡ** Θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ Θεόφρασον ζῶμα, τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων, ἀδει τερπνῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευράς, ὡσπερ δὲ πλήκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν, ἰκετεύει τῷ σωθῆναι ἡμᾶς.

**Τ**ῆ βροντοφώνῳ σε γλώττη ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, κράζεις αἰεὶ, ἀναπτύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γινῶσιν Θεοῦ.

Δόξα ἦχος β'. Γερμανοῦ. οἱ δὲ, Βυζαντίου.

**Τ**ὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τῶν θείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς θεολογίας, καὶ κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ Παρθένον, μερόπων γένος κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ἄληκτον ἔχων τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ λόγου, αὐθις δὲ τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς ἀγίας Τριάδος, δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ ζωὴν φέροντα καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. ὡ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικοῦ· ὅτι πλήρης ὦν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς Θεολογίας· δόξη καὶ τιμῇ καὶ πίστει, θέμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως, δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁ αὐτός.

**Π**αρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλλοῦσῆς· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, ἔτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας. ἀντὶ ζύβη πυρός, δικαιοσύνης

ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

μισθός. τὸ Φῶς λαβόν. τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώματα, ἐν οἷς καὶ ἰστάμεθα.

Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. Α' **Α**γαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγιγνώσκῃ ἡμῶν, παρόρησιαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν. καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν. ἡμῖν ἐντολήν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, αὐτός ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν. ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν Κόσμον. ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. πᾶν πνεῦμα ὁ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ. καὶ πᾶν πνεῦμα ὁ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὁ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ Κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστέ, τεκνία, καὶ νενικῆκατε αὐτούς. ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ Κόσμῳ. αὐτοὶ ἐκ τοῦ Κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ Κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ Κόσμος αὐτῶν ἀκούει. ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμὲν, ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν. ὅς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. Α' **Α**γαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, δ' 1. καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε θεάσεται. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. καὶ ἡμεῖς θεαμέθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. ὅς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Κεφ. Α' **Α**γαπητοί, ἐὰν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, δ' 20. ἀκαλ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῆ, ψεύστης ἐστὶν. ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν εἶώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ εἶώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; καὶ ταύτην τὴν ἐντολήν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν

τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεννηταί. καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν. αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν. καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν. ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν Λιτὴν ψάλλομεν στχρ. ἰδιῶμ.

Ἦχος ἁ. Γερμανοῦ.

**Π**όταμοι Θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σε στόματος ἀνέβλυσαν ἀπόστολε. ἐξ ὧν ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον. ἦν ἔ νῦν αἰτηται, Ἰωάννη Θεολόγε, σκηρῆθῆναι, ἔ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Πυρροῦ.

**Τ**ὸ φυτὸν τῆς ἀγνείας, τὸ μῦρον τῆς εὐωδίας πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτὴν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν. ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στήθος τὸ δεσποτικόν, καὶ ἐπομβρόησας τῷ κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἰτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

**Μ**αθητὰ τοῦ Σωτῆρος, Παρθένε καὶ Θεολόγε, σοὶ ὡς Παρθένω, τὴν Παρθένον ἔ Θεότοκον παρέθετο, Χριστὸς ὁ Θεὸς σταυρούμενος. ἔ ταύτην ἐφύλαξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. διὸ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

**Ω**ς τῶν ἀπορρήτων μυσηρίων αὐτόπτης, ἐκέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεόν, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν Θεόν, Ἰωάννη ἀπόστολε. ἐπιστήθιε Χριστοῦ, ἔ φίλε γνήσιε, καὶ τῆς Τριάδος τὸ ἥδυσμα. τῆς Ἐφέσου καὶ τῆς Πάτμου, τὸ στήριγμα τὸ ἄσεισον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. πρέσβευε Θεολόγε παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰ-

σθητῶν καὶ νοσητῶν, λυτρωθῆναι λαόν, τὸν τὴν μνήμην σε αἰεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

*Ἦχος β'. Θεοφάνους.*

**Τ**ὴν τῶν ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς Θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν αἰοίδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον· ἀλλὰ ζῶντα ἔ μένοντα, τὴν σοβερὰν τοῦ Δεσπότη δευτέραν ἔλευσιν ἦν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς αἰτησαι, φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

*Δόξα ἡχος δ'. Βυζαντίου.*

**Α**ναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν τῷ δείπνῳ Κυρίου, ἠγαπημένε μαθητὰ, ἐκείθεν ἔγνωσ τὰ ἀρρήτα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

*Καὶ νῦν. Θεοτακίον. Ὁ αὐτός.*

**Ο**φὺν Πατρὶ, καὶ Πνεύματι δόξολογούμενος Υἱὸς, ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ, τὸν πρωτόπλαστον ἀναπλάσαι βουλούμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σε, Θεοτόκε Πανύμνητε, ἔ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ἐφώτισε πάντα τὸν κόσμον Θεότητι, ρυσάμενος εἰδωλομανίας· καὶ ἐν ἑαυτῷ θεώσας, εἰς οὐρανοὺς συνανήγαγε τὸ ἀνθρώπινον, Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἔ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Εἰς τὸν συ. σχρ. προσόμοια.*

*Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.*

**Τ**ὸν τοῦ Ὑψίστου Υἱὸν Θεολογήσας, Πατρὶ συναίδιον καὶ ὁμοούσιον, φῶς ἐκ φωτὸς ἀπαράλλακτον, καὶ χαρακτῆρα, τῆς ὑποστάσεως τοῦ γεννήτορος, ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ, δημιουργόν τε καὶ Κύ-

ριον, πάντων αἰώνων, ἠγαπημένε σὺ ἀνεκῆρυξας, τοῦτον τῷ κόσμῳ, τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ὃν ἐκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν.*

**Τ**ῷ Παρακλήτου τὸ φῶς εἰσδεδεγμένος, ὃ καὶ φωτιζόμενος ἐθεολόγησας, ἐκ τῷ Πατρὸς προερχόμενον, διὰ Υἱοῦ δέ, τῆ ἀνθρωπότητι φανερούμενον, ὁμότιμον σύνθρονον καὶ ὁμοούσιον, ὃν τῷ Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, ἔ Θεῷ Λόγῳ, ἠγαπημένε πᾶσιν ἐκῆρυξας. ὅθεν ἐν ὕμνοις, σέ γεραίρομεν, ὡς τῆς Πίσεως θεῖον θεμέλιον ἦν ἀσάλευτον τήρει, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

*Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.*

**Τ**ῆς ὑψηλῆς ἐπιβάς Θεολογίας, ἐμυθήθης ἀρρήτα Θεῷ μυστήρια, μίαν Οὐσίαν Θεότητος, ἔ μίαν Δόξαν, ἔ Βασιλείαν ἔ Κυριότητα, τρισὶν ὑποστάσει διαιρουμένην αὐτὴν, ἕσιωδῶς ἀδιαίρετον, καὶ ἐνουμένην, ἐν ἀσυγχύτῳ Θεῷ ἐνότητι. ἕτω δοξάζων ἀνεκῆρυξας, Θεολόγε Τριάδα ἀχώρισον ἦν ἐκέτευε σῶσαι, ἔ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Δόξα ἡχος πλ. β'. Ἰωάννου μοναχοῦ.*

**Α**πόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Θεολόγε, τῶν ἀπορρήτων μύσσης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπορρήτα ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα· τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος τρανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τὸ οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανείς ἔ φίλος ἠγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἐκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Καὶ νῦν Θεοτακίον διπλόν.*

**Ο**ποιητῆς ἔ λυτρωτῆς με Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρτας τὸν Ἀδάμ ἠλευθέρωσε· διό σοι ἅπαντες ὡς τοῦ Θεοῦ μητρί τε, ἔ Παρθένω ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγή-



τως, τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου· χαῖρε Δέσποινα  
προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυ-  
χῶν ἡμῶν·

*Ἀπολυτίκιον, ἦχος β'.*

**Α**πόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε,  
ἐπιτάχυνον, ρῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέ-  
χεται σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στή-  
θει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ  
ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμε-  
νος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

*Δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.*

**Π**άντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ  
σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγι-  
σμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, μήτηρ ἐ-  
γνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν.  
αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὴν 4. στιχολ. Καθίσμ.*

*Ἦχος πλ. δ* Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

**Σ**ὺ Υἱὸς ἐπεκλήθης θείας βροντῆς, ὡς τὰ  
ὦτα κωφεύσας τῶν δυσσεβῶν, καὶ σάλπιγγος  
ἠδύτερον, διηχήσας ὧ πάνσαφε, εἰς εὐθείας  
καρδίας, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, καὶ ὡς  
γνήσιος φίλος, τῷ στήθει ἀνέπεσες. ὅθεν ἐ-  
ξαντλήσας, τὸ τῆς γνώσεως βάθος, τοῖς πᾶσιν  
ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν συνάναρχον, Ἰωάν-  
νη ἀπόστολε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν  
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-  
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

*Θεοτοκίον ὁμοιον.*

**Τ**ὴν σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλ-  
λαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ  
ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν  
ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν  
τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς φύσεως.  
ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει  
δοξάζω σε, τῷ ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν  
μέλλω παρίσασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστη  
μου· Δέσποινα Παρθένε Ἄγνη, τὴν σὴν βοή-  
θειαν τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα  
θέλεις Πανύμνητε.

*Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Καθίσμα ὁμοιον.*

**Τ**ὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, τοῦ ζαυ-  
ροῦ τῷ καλάμῳ πάντα σαφῶς, τὰ ἔθνη ἐζώ-  
γησας, ὡς ἰχθύας πανεύφημε· καὶ γὰρ κα-  
θώς σοι ἔφη, Χριστὸς ἀναδέδειξαι, ἀλιεύς ἀν-  
θρώπων, ζωγρῶν πρὸς εὐσέβειαν. ὅθεν κατα-  
σπείρας, καὶ τοῦ Λόγου τὴν γνῶσιν, τὴν Πά-  
τμον καὶ τὴν Ἐφεσον, ἐκαρπώσω τοῖς λόγοις  
σε, Θεολόγε ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ  
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,  
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

*Θεοτοκίον ὁμοιον.*

**Ε**νθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πρά-  
ξας αἰσχύνης ὁ ταπεινός, ἀξία καὶ δέομαι,  
Θεοτόκε Πανύμνητε. πρὶν ἢ νύξ με φθάσῃ,  
θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας  
ὁδὸν ὁδηγοῦσά με· ἵνα εὐχαρίστως, προσκυ-  
νῶν ἀνυμνῶ σου, τὴν ἀμετρον δύναμιν, καὶ τὴν  
θείαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε, πρεσ-  
βεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτούμαι  
σε δοθῆναι μοι, ἱλασμόν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέ-  
γα ἔλεος.

*Μετὰ τὸν πολυέλεον, Καθίσμα.*

*Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον*

**Α**ναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρ-  
ρήσιας τυγχάνων ὡς μαθητῆς, ἠρώτησας τίς  
ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε· καὶ ὡς ἠγα-  
πημένῳ ὑπάρχοντι ἐνδόξε, διὰ τοῦ ἄρτου ἔ-  
τος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι. ὅθεν καὶ ὡς μύστης,  
γεγονὸς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκω-  
σιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε ἀπόστολε.  
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων  
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν  
ἀγίαν μνήμην σου.

*Θεοτοκίον ὁμοιον.*

**Π**αναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυ-  
χῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον δέο-  
μαι, καὶ συγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν  
πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπράξα, τὴν ψυ-  
χὴν καὶ τὸ σῶμα, μελύνας ὁ ἄθλιος οἰμοί· τί

ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἥνικα οἱ ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίμου σώματος; τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενου, καὶ προστάτις θερμότατος. σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλος σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχος.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἐωθινὸν ια'.

Ο Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀποστόλου.

Καὶ τῶν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἰτὰ τὸ ἰδίον ἤχος πλ. β'.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.

**Θ**εολόγε Παρθένε, μαθητὰ ἠγαπημένε τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἰκεσίαις σου ἡμᾶς περίσῳζε δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας ὅτι σοῦ ἐσμὲν ποιμνιον.

Οἱ Κανόνες. εἰ ἐστὶ Κυριακῆ, ὁ ἀναστάσιμος, εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου, εἰς δύο, καὶ τοῦ ἀποστόλου, εἰς ἡ'. Οἱ δύο Κανόνες, ἀνά τέσσαρα. εἰδ' οὐ, ὁ παρὼν τῆς Θεοτόκου, εἰς ε'. καὶ τοῦ ἁγίου. ἀνά τέσσαρα. Κανὼν τῆς Θεοτόκου οὐ ἡ ἄκρος.

Ἀλφάβητος ἀντιστροφῶς

ᾠδὴ α'. ἤχος β'. ὁ Εἰρμός.

**Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις. σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξῆλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος. ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

**Ω**ραίαν ὡς περικαλλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ὤκησε, τὴν ἀμώμητον. ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μῶμε ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

**Ψ**αλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ βασιλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, βασιλέως ἕστηκας ὃν ἰκέτευε δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

**Χ**εῖρα σου φουσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀποπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὁ

(Μὴν Σεπτέμ.)

λην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δέσμαι τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλακα, ἀποχερωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεόνυμφευτε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Βροντῆς τὸν υἱὸν Χριστοτορωπῶς αἰνέσω. Θεοφάνους. ᾠδὴ α'. ἤχος β'. Καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

**Β**ασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, μάκαρ ἦν ἐκήρυξας, ἀπολαβὼν, καὶ τῷ λόγῳ συνόμιλος, γεγονὼς οὐράνιος, τοὺς πισεύοντας τῷ σεπτῷ σου κηρύγματι, καὶ Θεολογία, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις διαφύλαξον.

**Ρ**ωμαλέον φρόνημα δεικνύς, πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς καὶ δεσμῶν τῶν τῆς φύσεως, καὶ τῷ Λόγῳ πάνσοφε, λογικῶς τε καὶ νουνεχῶς συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας τοὺς ἀλογωθέντας ἠλευθέρωσας.

**Ο**υράνιων γνῶσιν εἰληφώς, θεολογικώτατα, τὸν τῷ Θεῷ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας, ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν, ἢ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐτοῦ γεννήτορα, καὶ Θεός ὁ Λόγος, εὐαγγελιζόμενος Θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

**Ν**εανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξὶ σε καλὴν ἀσματίζεσαι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραῖζομένην Θεότητος, τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ἐτερος Κανὼν τοῦ ἁγίου, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐκτὴν δέησιν τῷ Θεῷ μύστη φέρω. Ὁ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. ἤχος πλ. β'.

**Εἰς** τὰ τοῦ Πνεύματος βάλθη τὸν λογιισμόν, ἐλλαμφθεῖς ἐνέκυφας, ἢ τὴν γέννησιν ἡμῶν, τὴν φρικτὴν ἐτράνωσας βοῶν Θεολόγε ἐν ἀρχῇ, ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ.

**Κ**ατακαμπτόμενοι πλῆθει τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν ἐπαγωγῶν, πιστεὶ καταφεύγομεν πρὸς σέ, Θεολόγε. βοηθὸς γενου τοῖς δούλοις σου.

**Τ**ὰ σπύριψον ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπὰ, ἰατρὸς ἕως ἁριστοῦ, ἰασάμενος σοφέ, αἰωνίου

λύτρωσαι ἡμᾶς, καταδικῆς καὶ πυρὸς τῆ με-  
σιτεία σου. Θεοτοκίον.

**Η** τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς, γε-  
γονότα ἄνθρωπον, τοῦτον αἶτησαι Ἄγνη, ἐν  
ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς πολλὰ  
ἡμαρτηκότας αὐτῶ.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

**Ε** ξήθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ  
» τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, ἐκκλησία τῆ πα-  
» ρουσία σου ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

**Φ** ορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρὸς σου  
πρόεισιν, ὁ ποιητῆς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας  
στολήν δωρούμενος. τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν  
ἄτοπήμασιν.

**Υ** πέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα  
ὄν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν  
με ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις σκυθρωπάζουσα.

**Τ** ἄ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου  
Ἄχραντε, καὶ τὴν οἰκτρὰν καρδίαν μου, φαρ-  
μαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφους, δραστηκῶ σου  
φαρμάκῳ περιποιήσαι. Τοῦ ἁγίου ὁ αὐτός.

**Τ**ριάδος ἐφάνέρωσας, θεολόγῳ γλώττῃ σε,  
τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, Ἰωάννη Θεομακά-  
ριστε, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

**Η** γλῶσσά σε γεγένηται, γραμματέως κά-  
λαμος, τῷ παναγίῳ Πνεύματι, θεογράφως ὑπο-  
σημαίνουσα, τὸ σεπτὸν τε καὶ θεῖον εὐαγγέλιον.

**Σ**οφίας σὺ τὴν ἄβυσσον, ἀνιμήσω πάνσοφε,  
ἀναπεσῶν θεόφρονι, παρρησία τῆ τῆς σοφίας  
πηγῆς, καὶ ταύτης Θεοκρηῆς ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

**Τ**ὴν μόνην παρθενεύουσαν, καὶ Μητέρα σέβο-  
μεν, σὲ σωτηρίας πρόξενον, γενομένην ἡμῖν πα-  
νάμωμε, καὶ κόσμον ῥυομένην ταῖς πρεσβείαις σε.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

**Ν**οὶ λαμπρῶ καὶ καθαρῶ, ὁμιλήσας τῷ Λό-

γῶ Θεολόγε τρισμάκαρ, ἐμυθήθης παρ' αὐτοῦ,  
τὰ ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν  
κατέφώτισας.

**Δ**εσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν, ἀμαρτίας τρι-  
σμάκαρ, τῆ στοργῆ συνδεσμῶν με, τοῦ Δε-  
σπότου καὶ Θεοῦ ὃν ἀγαπήσας θερμῶς, Θεο-  
λόγος τούτου ἐχρημάτισας.

**Ε**δόθης πρόμαχος ἡμῖν, καὶ μεσίτης καὶ  
ῥύστης, καὶ πρὸς Κύριον πρέσβυς, καὶ θαυ-  
μάτων αὐτουργός, καὶ ἰαμάτων πηγῆ, Θεο-  
λόγε ὄθεν σε γεραίρομεν. Θεοτοκ.

**Η**νίκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθείς ἀπορρή-  
τως, Θεοτόκε ἐν ξύλῳ, ἀνυψοῦτο τοῦ σαυρῆ  
Παρθένῳ τῷ μαθητῆς, ὡς Παρθένον κόρην σε  
παρέθετο. Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

**Τ**ῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσῶν, καὶ τὴν  
ἡνῶσιν τοῦ Λόγου καταμαθῶν, ἐνθέως ἐβρόν-  
τησας, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλιγραφῆσας  
πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ καταγγεί-  
λας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν. ὄθεν καὶ  
τῆ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν  
τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασιν, Θεο-  
λόγε ἀπόστολε πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,  
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορ-  
τάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

**Ε**λεήμονα Λόγον καὶ συμπαθῆ, ὡς κυήσασα  
Δέσποινα τοῦ παντός, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς  
εἰς σὲ καταφεύγοντας, πειρασμῶν καὶ νόσων,  
καὶ πάσης κακώσεως, καὶ τῆς αἰωνιζούσης,  
φλογὸς ἐλευθέρωσον. ὅπως εὐχαρίστως, τῶν  
πολλῶν οἰκτιρμῶν σε, τὸν πλοῦτον δοξάζω-  
μεν, καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ βοῶμέν σοι  
πάντοτε μὴ ἐλλίπης πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ  
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,  
τοῖς ἀνυμνοῦσι τὸν τοκὸν σου ἄχραντε

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

**Ε**λήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς οὐκ ἁγ-

» γελος ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος  
» καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. διὸ  
» κραυγάζω σοι δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

**Σ**ταγόνα μοι κατανύξεως ὀμβρησον Δέσποινα, ἐξαίρουσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου τὰς σφαλερὰς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσαν.

**Ρ**ομφαία με ἥδονῆς πληρωθέντα, ἔκειμενον, τραυματίαν ἀχραντε, μὴ ὑπερίδης ἀλλ' ἰασαι, λόγχῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

**Π**λουτήσατα δεσποτείαν ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας ἀξιώσον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προστάτιν παναμώμητε.

*Εἰρμὸς ὁ αὐτός.*

**Ο** Λόγος σε Θεολόγον ἀξίως ἀνέδειξε, τὴν αὐτοῦ Θεότητα, μυσταγωγήσας πανάριστε, καὶ τὴν κατὰ ἄνθρωπον, οἰκονομίαν διδάξας τὴν ἀπόρρητον.

**Ν**ῦν ἐνθεον, καὶ Παρθένον τὸ σῶμα κτησάμενος, ναὸς ἐχρημάτισας, ζῶν τε καὶ ἔμψυχος ἐνδόξε, καὶ κατοικητήριον, τῆς πανυμνήτου Τριάδος ἱερώτατε.

**Υ**ιότητι τῆς ἀχράντου Παρθένου τετίμησαι Παρθένε μακάριε, καὶ ἀδελφὸς ἀναδέδειξαι, τοῦ ἐκλεξαμένου σε, καὶ μαθητὴν Θεολόγον ἐκτελέσαντος.

*Θεοτοκίον.*

**Ι**ώμενος τὴν τῆς Εὐσας ἀρχαίαν παράδασιν, σὲ τὴν Παναμώμητον, καὶ παναρίαν κατώκησεν, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφώσας πεσόντα ὁ Ὑπέρθεος.

*Ἄλλος. Χριστὸς μου δύναμις.*

**Σ**ταγόνισιν ἠρδεύσας, τοῦ Λόγου ἐνδόξε, τὴν ὑψήλιον πᾶσαν, τὰ θολερὰ, ἀσεβείας ὕδατα, ἀποξηράνας εὐσεβῶς. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

**Ι**σχὺν περὶζῶσον, καὶ κράτος δέσμαι, πα-

ρειμένην παντοίαις ἐπιφοραῖς, τὴν ψυχὴν με πάνσοφε, τῶν ἀκαθάρτων δυσμενῶν, προσφυγοῦσαν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

**Ν**αὸς γενόμενος, τοῦ θείου Πνεύματος, τοὺς τῷ θείῳ ναῷ σε διηνεκῶς, πίσει προσεδρεύοντας, ναὸς ἀνάδειξον Θεῷ, Θεολόγε μωσιτεία σε.

*Θεοτοκίον.*

**Τ**ὸ θεῖον τέμενος, Θεοῦ ὑμνήσωμεν, τὴν ἀγίαν Παρθένον περιφανῶς, πάντες μακαρίσωμεν, οἱ θεωθέντες δι' αὐτῆς, ἔδεινῶν ἀπολυτρούμενοι.

*Καταβάσι. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.*

*Ὡδὴ ἐ. Εἰρμὸς.*

**Μ**εσίτης Θεοῦ, ἔανθρώπων γέγονας Χριστὸς ὁ Θεός διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον πατέρα σε, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

**Ὁ**δὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἄχραντε ὀδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθειαν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημιζόμενον.

**Σ**ενώσας φρενὶ, ἑμαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένε Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος, ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσι.

**Ν**αμάτων τῶν σῶν, ζωηρόρητων πότισον τὸν δούλον σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἀμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, παρθενομητορ Ἄχραντε.

*Εἰρμὸς ὁ αὐτός.*

**Ὀ**υράνιος νοῦς, Θεολόγε πέφηνας τῇ χάριτι, ὅλος φῶς γενόμενος, τῇ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἐγγύτητι, καὶ συντόμῳ σου νεύσει, τῇ πρὸς αὐτὸν Θεούμενος.

**Ν**οὶ καθαρῷ, καὶ ἀγίοις χεῖλεσι θεόπνευσε, καὶ πανάγνω στόματι, τὸ σὸν εὐαγγέλιον ἐκήρυξας, καὶ κοινὴν σωτηρίαν, πᾶσι πιστοῖς προτέθεικας.

**Χ**ριστῶ συνοικῶν, ἀπὸ βρέφους ὄργανον τῆς χάριτος, ὑπ' αὐτοῦ προβέβλησαι, τὴν Θεολογίαν ἐξασκούμενος, καὶ Τριάδος τὴν δόξαν, ὑπερφυῶς μυούμενος. Θεοτοκίον.

**Ρ**ημάτων τῶν σῶν, μεμνημένοι σέ νῦν μακαρίζομεν, διὰ σοῦ Πανάμωμε, τὴν μακαριότητα τὴν ἀφραστον, καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, παναληθῶς πλουτήσαντες.

*Ἄλλος.* Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

**Ω**s ὄρθρος ἔλαμψας τοῖς ἐν γῆ, τὴν ἀνατολὴν τὴν νοσητήν, ἀνακηρύττων ἀπόστολε, κόσμῳ μετὰ σώματος ἐνδημήσασαν, καὶ τῆς πολυθείας τὸ σκότος λύσασαν.

**Θ**εολογίαις σου ἱεραῖς, ἀπασαν κατήρδευσας ψυχὴν, ἱεροκῆρυξ ἀπόστολε. ὄθεν σοι κραυγάζω τὴν χερσωθεῖσάν μου, καρδίαν ἀμαρτίαις ὄλην κατάρδευσον.

**Ε**πλήγην βέλεσι τοῦ ἐχθροῦ, ὄλον με ὑγιώσον σοφέ, ἐπιστάσια σε δέομαι, καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς με Θεοῦ κατεύθυνον, ἀεὶ ταῖς ἀνοδίαις ἀποπλανώμενον.

*Σταυροθεοτοκίον.*

**Ο**τε παρέστης σὺν μαθητῇ, τῷ ἡγαπημένῳ ἐν σταυρῷ, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Παναμώμητε, ἔστενες δακρύουσα ἔθαύμαζες, αὐτοῦ τὴν πρὸς ἀνθρώπους πολλὴν συμπάθειαν.

*Καταβασία.* Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

*Ὡδὴ ε' ὁ Εἰρμός.*

**Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν » ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπι- » καλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με » ἀνάγαγε.

**Μ**ή με δείξης δαιμόνων ἐπιχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προβλέψαι μοι, τὸν κριτὴν καὶ υἱὸν σου δυσώπηρον.

**Λ**ογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέστοις μου πράξεσιν, εἰς ἰλα-

σμὸν προσάγω σοι, τὴν μητέρα σου, οἰκτεῖρον σῶσον με.

**Κ**ατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταισίμασιν, ὡς τὸν κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων παύμητε,

*Εἰρμός ὁ αὐτός.*

**Ι**ησοῦς ὁ Θεός με ἔ Κύριος, σέ τῆς καθαρότητος ἀποδεξάμενος, ἔ παντελοῦς ἀγνότητος, ἀδελφὸν Θεολόγε προσήκατο.

**Σ**τεφανώσας ἀγίως τὸν βίον σου, οὕτω πεπορθῶς τῆς σοφίας ἀνέπεσες, ἐπὶ τὸ στήθος ἐνδοξε, καὶ τὴν χάριν ἐκείθεν ἀνείλκυσας.

**Τ**ὰ μεγάλα καὶ θεῖα πυρσεύματα, τῆς Θεολογίας σου πᾶσαν ἐφώτισαν, τὴν οἰκουμένην ἐνδοξε, καὶ φωτὶ τρισηλίῳ κατηύγασαν.

*Θεοτοκίον.*

**Ο**ὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἐπλάτυνε, σέ Θεομητορ Ἀχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

*Ἄλλος.* Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

**Υ**πῆρξεν ὡς κάλαμος, ὄξυγράφου ἀληθείας, ἡ Θεολόγος γλωττά σε, καλλιγραφῶσα γινῶσιν ἀληθινὴν, καὶ νόμον καινότατον, ἐν πλαξί Θεολόγε καρδιῶν ἡμῶν.

**Μ**αράνας προθέλυμα, ἀσεβείας τὰ φυτὰ, εἰς γεωργὸς πανάριστος, ἐν τῇ ψυχῇ μου φόβον τὸν τῷ Θεῷ, ἐμφύτευσον ἐνδοξε, ἀρετῶν εὐκαρπίαν ἀναθάλλοντα.

**Υ**ἱὸν τῆς Παρθένου σε, ὁ ἐκ ταύτης προελθὼν, περιφανῶς ὠνόμασε μεθ' ἧς δυσιώπει θέσει πάντας υἱοὺς, Θεοῦ παναοίδιμε, χρηματίσαι ποιῶντας τὰ εὐάρεστα.

*Θεοτοκίον.*

**Σ**αρκὸς ὁμοιώματι. ἐγνωρίσθη τοῖς βροτοῖς, Θεός ἐκ σοῦ πανάμωμε ὃν ἐκδυσώπει πάντοτε τῆς σαρκὸς, ἡμῶν τὰ φρονήματα, Παναγία νεκρῶσαι τὰ ὀλέθρια.

Καταβάσι. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον ἦχος β'.

**Τ**ὰ μεγαλειά σου Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

**Υ**ψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, ἢ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον ὡσπερ γὰρ ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὄλως, οὕτως ἔδὲ τὰ τῆ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν. τοσοῦτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸς ὃν ἠγάπησεν ἔστεψεν, ἔ τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυσικῷ δείπνῳ συνεισιάθη, ὡς Θεολόγος ἢ φίλος Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΚΕΤ'. Ἡ μετὰστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, φίλου, ἐπιστηθίου, παρθένου, ἠγαπημένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στχ. Πατὴρ παρῆστις, ἠγαπημένῳ Λόγῳ,

Πάντων μαθητῶν ἠγαπημένε πλέον.

Πρὸς γε Θεὸν μετέστη βροντῆς πάϊς εἰκάδι ἕκτη

**Ο**ὗτος ἦν υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, ἣτις ἦν Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος θυγάτηρ. ὁ γὰρ Ἰωσήφ τέσσαρας υἱοὺς ἔσχεν, Ἰάκωβον, Συμεὼν, Ἰούδαν, καὶ Ἰωσήφ, καὶ θυγατέρας τρεῖς, τὴν Ἐσθήρ, τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν Σαλώμην, ἣτις ἦν γυνὴ Ζεβεδαίου, μήτηρ δὲ Ἰωάννου. ἐντεῦθεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, θεῖος ἦν Ἰωάννου, ὡς ἀδελφός Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ. οὗτος ἔστιν ὁ ἐν τῷ στήθει τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσών, ὡς ἀγαπώμενος σφόδρα. καὶ γὰρ ἐν τῇ προδοσίᾳ, καὶ ἐν τῷ σταυρῷ αὐτῷ συμπάρην ὅτε καὶ τὴν Θεοτόκον ἔλαβεν εἰς τὰ ἴδια, καὶ μέχρι τῆς κοιμήσεως διηκόνει καὶ μετὰ τὴν κοίμησιν γενομένων κλήρων παρὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ποῦ ἂν ἕκαστος αὐτῶν ἀπέβη καὶ κηρύξη, καὶ κλῆρον λαβὼν Ἰωάννης ἀπέβη εἰς Ἀσίαν, καὶ δυσχεράνας ἐπὶ τούτῳ, προέβη κατὰ θάλασσαν πειρασθῆσθαι, ὃ καὶ προσεῖπε τῷ μαθητῇ Προχόρῳ. καὶ δὴ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ποιήσας ἐν τῇ θαλάσῃ, περιφερόμενος ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων, διὰ τὸ λυπηθῆναι ἐπὶ τῷ κλήρῳ, καὶ μὴ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἐν τόπῳ τινὶ Μαρμαρέοντι καλουμένῳ τῆς Ἀσίας ἀπέβη, ἔνθα τῷ Προχόρῳ περιτυγχάνει, κινδύνοις καὶ κείνῳ περιπεσόντι, καὶ μόλις εἰς Σελεύκειαν διασωθέντι ἐν ᾗ μετὰ τὸν θαλάσσιον κλύδωνα, καὶ ὁ τῶν πειρασμῶν συνήνησεν τῷ Προχόρῳ, τῶν ἐκεῖσε ἀνθρώπων βαρύτερα προσφερομένων αὐτῷ, καὶ ἐπὶ μαγείαις

διαβαλλόντων. πρὸς δὲ καὶ τὸν Ἰωάννην χρυσοῖον ἐκ τοῦ πλοῖου κεκλοφέναι λεγόντων, καὶ φυγῇ χρῆσασθαι, ὡν τὰς χεῖρας οὐκ ἀμογητὶ διαδράς, τὸν προδεδηλωμένον τόπον κατέλαβεν. εἰς Ἐφεσον δὲ γενομένοις τὴν πόλιν, Ῥωμὰνα αὐτοῖς συναντᾷ, ἣτις ἦν μνηστευθεῖσα Πριβάτιῳ, γυνὴ δὲ διαδόδομημένη καὶ μέχρι Ῥώμης ἐπὶ κακία. αὐτὴ οὖν τούτους μισθωσαμένη, τῷ λουτρῷ κατηνάγκασεν ἐκδουλεύειν, ἐν ᾗ καὶ ἀπείρως τοῦ ἀποστόλου διατεθέντος, κακῶς τούτοις ἐχρήσατο, ὥστε καὶ εἰς δουρικὴν τάξιν ἀμφοτέρως αὐτοὺς ἐπενεγκεῖν. καὶ τὸν μὲν Ἰωάννην, ἐγκαύστην εἶναι, τὸν δὲ Πρόχωρον, ἐπιχύτην διὰ πάσης αὐτῶν τῆς ζωῆς, ἐνώκει δὲ τῷ λουτρῷ τούτῳ δαίμων τις ἄγριος, ὃς τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπνιγεν ἔνδον νεανίσκον ἢ νεάνιδα. διὰ γὰρ τὸ εὐηχόν τοῦ λουτροῦ, ποιητικὰς ἀφορμὰς ὁ σατανᾶς ἐπενόησεν. ἠνίκα γὰρ ἐκτίζετο, διουρτυομένων τῶν θεμελίων, νεανίσκον καὶ νεάνιδα τούτῳ ἐνέβαλον, κἀντεῦθεν ἡ τοιαύτη μαιφονία ἤρξατο γίνεσθαι. μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας εἰσελθὼν Δόμνος ὁ υἱὸς Διοσκορίδου ἐν τῷ τοιούτῳ λουτρῷ, ἀπεπνίγη παρὰ τοῦ δαίμονος. καὶ δὴ πένθους πολλοῦ τῇ Ῥωμάνῃ γενομένου, γνωστὸν ἐγένετο τοῦτο τῇ Ἐφεσίων πόλει, καὶ αὐτῷ τῷ πατρὶ Διοσκορίδῃ, ὃς τῇ ἀκοῇ ταύτῃ ὑπὸ λύπης καταποθεῖς, ἀπέψυξε καὶ αὐτὸς. πολλὰ οὖν τῆς Ῥωμάνης καθικετευούσης τὴν Ἄρτεμιν ἀναστήναι τὸν Δόμνον, καὶ τὰς σάρκας κατατεμνοῦσαι, οὐδὲν πλέον ἠνύετο. τοῦ δὲ Ἰωάννου πυνθανομένου τὸν Πρόχωρον τί τὸ συμβῆναι, ἰδοῦσα ἡ Ῥωμὰνα αὐτοὺς κοινολογουμένους, κρατήσασα τὸν Ἰωάννην, ἔθλιβεν ἰσχυρῶς, καὶ ἄλλα μὲν λέγουσα, καὶ συκοφαντοῦσα αὐτὸν μάγον εἶναι. τελευταῖον δὲ ὡς εἰ μὴ τὸν Δόμνον ἀναστήσῃ, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ χωρῆσαι τοῦ σώματος. τοῦ δὲ ἀποστόλου εὐξαμένου, καὶ ἀναστήσαντος τὸν παῖδα, ἐξέστη τὸ πνεῦμα Ῥωμάνης, καὶ Θεόν, ἢ Θεοῦ υἱὸν τοῦτον κατήγγειλε. προσέτι καὶ ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, πολλὰ πρότερον ἐξομολογησαμένη τῷ Ἰωάννῃ. ἀναστήσαντος δὲ καὶ τὸν Διοσκορίδην, ἐπίστευσε καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ υἱοῦ Δόμνου, καὶ πάντες ἐξομολογήσαντο, καὶ ἐβαπτίσθησαν, Διοσκορίδης καὶ Δόμνος καὶ Ῥωμὰνα. διαρρήξασθαι δὲ τῆς Ῥωμάνης καὶ τὴν ὄνην τῆς δουλείας, ἀπεδίωξεν ὁ Ἰωάννης καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ. ἑορτῆς δὲ τῇ Ἄρτεμιδι ἀγομένης τοῖς Ἐφεσίοις, ἀνελθὼν ὁ ἀπόστολος, ἔστι ἐπὶ τόπου ὑψηλοῦ, ἔνθα ἦν τὸ μιαιώτατον ἄγαλμα. οἱ δὲ ὄχλοι θυμοῦ ἐπὶ τούτῳ πλησθέντες, λίθους κατὰ τοῦ Ἰωάννου ἔβαλλον. οἱ δὲ λίθοι μὴ τούτου τὸ παράπαν ἀφάμενοι, τὸ ἄγαλμα μᾶλλον συνέτριψαν εἰς λεπτά. πολλὰ δὲ αὐτοῖς περὶ πίστεως διαλεχθέντος τοῦ ἀποστόλου, οὗτοι ἀγανακτήσαντες, πάλιν λίθους ἔβαλλον ἐπ' αὐτόν. ἀλλ' οὐδεὶς τῶν λίθων ἐπληξεν αὐτόν, ἀλλὰ ἀνακάμπτοντες, τοὺς βάλλοντας ἔβαλλον καὶ κατέτεμνον, καὶ τὰς

στολάς αὐτῶν θεία ῥοπή διεῖρήγγυον. εὐκαίμενον δὲ τοῦ ἀποστόλου, βρασμὸς μέγας γέγονε τῆς γῆς, καὶ ἔπεσον ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τοῦ πλήθους, ἄνδρες ὡσεὶ διακόσιοι, καὶ ἀπέθανον. οἱ δὲ λοιποὶ μόλις τοῦ φόβου ἐκνήψαντες, ἐδέοντο ἑλέες τυχεῖν. τρόμος γὰρ καὶ κλονὸς ἐπῆλθεν αὐτοῖς. ἅμα δὲ ἀναστῆναι καὶ τοὺς τεθνεῶτας. καὶ δὴ προσευξαμένου, καὶ πάντας ἀναστήσαντος, βρασμοῦ καὶ αἵθις γενομένου, προσέπεσον τῷ Ἰωάννῃ καὶ ἔβαπτίσθησαν ἅπαντες. ἐπιστάς δὲ ἐντινὶ τόπῳ καλουμένῳ Τύχη, ἰάσατο παράλυτον, ἐπὶ δώδεκα ἔτη κατακείμενον. ὃς καὶ ἀνέστη, δοξάζων τὸν Θεόν. πολλῶν δὲ καὶ ἑτέρων γενομένων σημείων ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ τῆς φήμης τῶν θαυμάτων πανταχόσε διατρεχούσης· ἰδὼν ὁ δαίμων ὁ παραμένων τῷ ναῷ τῆς Ἀρτέμιδος, πάντα τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ γενομένα, καὶ γνοὺς ὡς μέλλει καὶ αὐτὸς ἐκεῖθεν ἀπελαύνεσθαι σχῆμα στρατιωτικὸν ὑποδύς, ὡς δῆθεν ταξιώτης, καὶ χάρτας ἐπιφερόμενος, ἐκάθητο κλαίων ἐντινὶ τόπῳ, καὶ λέγων· δύο μάγους παρὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ πιστευθέντας, διαδρᾶναι. διὸ καὶ κινδυνεύειν μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς, ὑπεδείκνυε δὲ πρὸς οὓς ἔλεγε, καὶ χρυσοῦ ἀποδεσμὸν, καὶ τούτοις δῶσειν ὑπισχνεῖτο, εἰ τοὺς μάγους ἀνέλωσι. τῆς δὲ πόλεως ἐπὶ τούτῳ σεισθείσης, ἐκινήθησαν ὄχλοι πολλοὶ κατὰ τῆς οἰκίας Διοσκορίδους, ἀπειλοῦντες κατακαῦσαι αὐτὸν μετὰ τῆς οἰκίας, εἰ μὴ δώῃ τοὺς μάγους. τοῦ δὲ Διοσκορίδους μᾶλλον ἐλομένου καταφλεχθῆναι, ἢ τοὺς ζητούμενους ἐκδοῦναι· ἐπιγνοὺς ὁ Ἰωάννης τῷ πνεύματι, ὡς ἡ συστροφή τοῦ λαοῦ εἰς ἀγαθὸν ἄγει τοὺς πλείους αὐτῶν, παραδίδωσιν ἑαυτὸν μετὰ τοῦ Προχόρου τῷ λαῷ. ἀπαγόμενοι δὲ παρὰ τοῦ ὄχλου, ἐπέστησαν τῷ ναῷ τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ προσηύξαντο πρὸς τὸν Θεόν, τὸ μὲν ἱερὸν καταπεσεῖν, μηδένα δὲ τῶν παρόντων βλαθῆναι. καὶ δὴ τούτου καταπίπτοντος, ὁ ἀπὸστολος εἶπε πρὸς τὸν παραμένοντα αὐτῷ δαίμονα· σοὶ λέγω τῷ ἀκαθάρτῳ δαίμονι, πόσον χρόνον ἔχεις οἰκῶν ἐνθάδε; καὶ εἰ σὺ τοὺς ταξιώτας τούτους καὶ τὸν ὄχλον αὐτὸν ἐξήγειρας καθ' ἡμῶν; ὁμολόγησον. ὁ δὲ δαίμων ἀνέκραξε λέγων· χρόνους μὲν ἔχω οἰκῶν ἐνταῦθα, διακοσίους τεσσαράκοντα ἑννέα. πάντας δὲ τούτους ἐγὼ ἐξήγειρα, καθ' ἡμῶν. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· παραγγέλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, μηκέτι οἰκῆσαι ἐν τῷ δε τῷ τόπῳ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ δαίμων εὐθὺς ἀπὸ τῆς πόλεως. ἔλαβεν οὖν πάντας θάμβος καὶ ἔκστασις, καὶ οἱ πλείους αὐτῶν ἐπίστευσαν τῷ Κυρίῳ. καὶ ἑτέρων δὲ πολλῶν σημείων καὶ τεράτων γενομένων διὰ τῶν τοῦ ἀποστόλου χειρῶν, καὶ πλήθους πολλοῦ προσελθόντος τῇ πίστει, ἀννήχθη τῷ τότε κρατοῦντι τὰ περὶ τούτου. ὡς ὅτι μαγικαῖς τισι τῶν λεγομένων Χριστιανῶν παραδόσεσιν ὑπαχθέντες οἱ ὄχλοι, ἀθετοῦσι τοὺς νόμους τῶν βασιλέων, καὶ τὸ τῶν Θεῶν σέβας καταφρονοῦσιν, ὡς καὶ τὰ κράτιστα τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἐπ' ἐδάφους καταπεσεῖν. διὸ

καὶ ἐν Πάτρῳ τῇ νήσῳ ὑπερόριοι γίνονται. ὤφθη δὲ ὁ Κύριος ὄνορ τῷ Ἰωάννῃ τὰ περὶ τούτου δηλώσας, ὅτι δεῖ αὐτὸν πολλὰ πειρασθῆναι, καὶ ἐν νήσῳ τινὶ, ἣ καλεῖται Πάτμος ἐξορισθῆναι, ἥτις πολλὴν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει. πλέων δὲ μετὰ τῶν προτεκτόρων εἰς τὸν τῆς ὑπερορίας τόπον, τινὰ τῶν στρατιωτῶν ἐν τῇ θαλάσῃ ἀποπνιγέτω ἀνέστησε, πολλὰ παρ' αὐτῶν εἰς τοῦτο δυσωπηθείς. ἀλλὰ καὶ τὸν ἐσῴστερον αὐτοῖς ἐπεγεθῆντα λαίλαπα, καὶ σφοδρότατον τῆς θαλάσσης κλύδωνα, εἰς γαλήνην μετεποιήσατο, καὶ ἕνα τῶν προτεκτόρων δυσεντερία συσχεθέντα, καὶ ἤδη τὰ ἔσχατα πνέοντα, ἰάσατο, καὶ εἰς παντελῆ ὑγείαν κατέστησεν. ἐπὶ τούτῳ οὖν ἔβαπτίσθησαν ἅπαντες· ὁ δὲ Ἰωάννης ἐκουσίως τῇ Πάτρῳ νήσῳ ὑπερόριος ἀπώσθεις τὸν υἱὸν τοῦ Μύρωνος Ἀπολλωνίδην, ἀπαλάττει τοῦ ἐνοικοῦτος αὐτῷ δαίμονος, καὶ αὐτίκα πᾶσα ἡ τοῦ Μύρωνος οἰκία πιστεύει τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζεται. ὕστερον δὲ καὶ Λαυρέντιος ὁ τῆς τούτου θυγατρὸς Χουσίππης ἀνὴρ, μέγала παρὰ τῇ νήσῳ δυνάμενος. Κύνωψ δὲ τις οἰκῶν ἦν ἐνταυθι, εἰς ἄκρον τὴν τῶν μάγων τέχνην ἐξησκηκώς, καὶ πᾶσαν τὴν τῶν δαιμόνων ἐνέργειαν ἐν ἑαυτῷ περιφέρειν· ὃς τῷ πλήθει τῶν φαντασιῶν οὕτω παρὰ τοῖς ἄφροσιν ἐθαυμάσθη, ὡς καὶ Θεὸς νομίζεσθαι παρ' αὐτῶν. τὸ οὖν ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ πεπαρήσιασμένον τοῦ Ἰωάννου ἰδόντες οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, τὰ περὶ τούτου εἰς τὸν Κύνωπα ἀναφέρουσι, ταῖς οἰκείαις κατατεχνίαις χρῆσασθαι κατ' αὐτοῦ ἀξιοῦντες. ὁ δὲ μὴ ἀνεχόμενος εἰς τὴν πόλιν παραγενέσθαι, καὶ γὰρ ἐτύγγανεν ἐν ἐρήμοις ἀβάτοις ἔχων τὴν διαίταν, ἄγγελον πέμψειν ὑπισχνεῖτο πονηρὸν κατὰ τὴν οἰκίαν Μύρωνος, τὴν ψυχὴν παραληψόμενον Ἰωάννη. τῇ οὖν ἐπιούσῃ, ἐν τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἀποστέλλει πρὸς Ἰωάννην, ἐπισκήψας τὴν αὐτοῦ ψυχὴν ἀγαγεῖν. ἀπελθὼν δὲ ὁ δαίμων εἰς τὸν οἶκον Μύρωνος, ἔστη ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἦν Ἰωάννης. ὃς περὶ τοῦ δαίμονος ἐγνωκώς· μὴ περαιντέρῳ προσελθεῖν ἐγκλεούεται, ἀλλ' ἐκεῖσε ἐστάναι μέχρις ἂν τὴν αἰτίαν ἐξείπῃ, δι' ἣν πάρεστι. τὸ δὲ πνεῦμα εἶπεν· οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος ἦλθον πρὸς Κύνωπα, πολλὰ κακὰ εἶπον αὐτῷ περὶ σοῦ, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν κατασκευάσαι σοι θάνατον, καὶ αὐτὸς οὐκ ἠνέσχετο, λέγων· ὅτι πολλὰ ἔτη ἔχω ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ οὐ καταλύω ἑμαυτὸν τοῦ εἰσερχέσθαι εἰς τὴν πόλιν διὰ μικρὸν ἄνδρα τετραγωδημένον. ἀλλ' ὑποστρέψατε εἰς τὴν ὁδὸν ἡμῶν καὶ αὐριον ἀποστελῶ ἄγγελον, καὶ παραλήψεται αὐτοῦ τὴν ψυχὴν καὶ ἄξει αὐτὴν πρὸς με, καὶ παραδώσω αὐτὴν εἰς κρίσιν. εἶπε δὲ Ἰωάννης· ἀπεστάλης ποτὲ παρ' αὐτοῦ, καὶ λαβὼν ψυχὴν ἀνθρώπου ἀπήνεγκας αὐτῷ; εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα· ἀπεστάλην, καὶ ἀπέκτεινα, ψυχὴν δὲ οὐ κατήνεγκα. καὶ ὁ Ἰωάννης· τίνας χάριν πείθεσθαι αὐτῷ; καὶ εἶπε τὸ πνεῦμα· πᾶσα ἡ δύναμις τοῦ Σατανᾶ ἐκεῖ κατοικεῖ, καὶ συντάξεις ἔχει μετὰ πάντων τῶν ἀρχόντων, καὶ ἡμεῖς

μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀκούει ἡμῶν ὁ Κύνωψ, καὶ ἡμεῖς ἀκούομεν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάννης· ἀκουσον πνεῦμα πονηρὸν, κελύβει σοι ὁ ἀπόστολος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Ἰωάννης, μηκέτι εἰς ἐπιβουλὴν κινήσῃαι ἀνθρώπου, μηδὲ ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἀπελθεῖν ἔτι, ἀλλ' ἐξὼ τῆς νήσου ταύτης ἀπελθεῖν, καὶ πελαζέσθαι, καὶ μηδαμοῦ τόπον ἔχειν. καὶ εὐθέως τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν ἐξῆλθε τῆς νήσου. ἰδὼν δὲ ὁ Κύνωψ, ὅτι οὐδαμῶς τὸ πνεῦμα ἐπέστρεψε, καὶ ἕτερον ἀπέστειλε. οὗ τῷ προτέρῳ τὰ αὐτὰ πεπονθότες, ἕτερα δύο πνεύματα ἐκ τῶν ἀρχόντων ἀπέστειλεν· ἐν εἰσελθεῖν πρὸς Ἰωάννην, τὸ δὲ ἕτερον ἐξὼ ἐστήκατος, ἀγαγεῖν ἀπόκρισιν πρὸς αὐτόν. τοῦ δὲ εἰσελθόντος, καὶ τὰ ὅμοια τοῖς πρὸ αὐτοῦ πεπονθότες, τὸ ἕτερον ἐξελθόν, τῷ Κύνωπι τὰ πεπραγμένα ἀπήγγειλεν. ἐπὶ τούτοις ὁ Κύνωψ θυμοῦ πλησθεὶς, ἀπαντα τὰ πλήθη τῶν δαιμόνων παραλαβὼν, ἀπῆλθεν ἐν τῇ πόλει, ἤχησε δὲ ἡ πόλις ἰδοῦσα τὸν Κύνωπα, καὶ πάντες αὐτὸν προσεκύκουν. διδάσκοντα δὲ τὸν Ἰωάννην καταλαβὼν, ἐπλήσθη θυμοῦ πολλοῦ, καὶ φησὶ πρὸς τὸν λαόν· ἄνδρες τυφλοὶ καὶ πεπλανημένοι, τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἀκούσατε, εἰ δίκαιος ἐστὶν ὁ Ἰωάννης καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ λαλούμενα ἀληθῆ, θεραπεύσει ἐμέ τε καὶ ὑμᾶς διὰ τὸν λόγον ὃν λέξω πρὸς αὐτόν, καὶ πιστεύσω καὶ γὰρ τοῖς λεγομένοις ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἐπιλαβόμενος ὁ Κύνωψ νεανίσκος τινὸς εἶπεν αὐτῷ· νεανίσκε ζῆ ὁ πατήρ σου; ὁ δὲ εἶπεν, τέθνηκεν. ὁ Κύνωψ εἶπε· ποῖω θανάτῳ; ὁ δὲ εἶπε· ναυτικός ὑπῆρχε, καὶ τοῦ πλῆθι συντριβέντος ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀπέθανεν ἐν τοῖς ὕδασι. ὁ δὲ Κύνωψ εἶπε πρὸς τὸν Ἰωάννην· ἰδοὺ δεῖξον εἰ ἀληθῆ λέγεις, καὶ ἠνάγαγε τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ παράστησον αὐτόν τῷ παιδί, καὶ πᾶσιν ἡμῖν ζῶντα. εἶπεν ὁ Ἰωάννης· οὐκ ἀπέστειλέ με ὁ Χριστὸς νεκροὺς ἐγείρειν, ἀλλὰ πεπλανημένους ἀνθρώπους διδάσκειν, εἶπε δὲ ὁ Κύνωψ πρὸς πάντα τὸν περιεσῶτα λαόν· καὶ ἄρτι πισθεύετε, ἄνδρες οἱ τὴν χώραν κατοικοῦντες, ὅτι πλάνος ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος οὗτος, καὶ πλανᾷ ὑμᾶς διὰ μαγικῶν ἐμπαιγμάτων· κρατήσατε αὐτόν, ἕως ἂν ἀγάγω τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς, καὶ παραστήσω αὐτόν ὑμῖν ζῶντα· καὶ ἐκράτησαν τὸν Ἰωάννην. καὶ διαπετάσας ὁ Κύνωψ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ κρούσας αὐτὰς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, κτύπου μεγάλου γεγονότος ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πάντων φοβηθέντων, ἐξ ὀφθαλμῶν πάντων ἀφανὴς ἐγένετο. τότε δὲ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν ἀπαντες λέγοντες· μέγας εἰ Κύνωψ, καὶ οὐκ ἔστι πλήν σου. καὶ ἐξαίφνης ἀνέβη ὁ Κύνωψ ἐκ τῆς θαλάσσης, ἔχων ὡς ἔλεγε τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς, καὶ ἐξέστησαν ἀπαντες. εἶπε δὲ πρὸς τὸν παῖδα· οὗτος ἐστὶν ὁ πατήρ σου; καὶ εἶπεν ὁ παῖς· ναὶ Κύριε· καὶ προσεκύνησαν ἀπαντες τὸν Κύνωπα. ζητούντων δὲ τὸν Ἰωάννην ἀποκτείνειν, οὐκ ἀφήκεν ὁ Κύνωψ λέγων, ὡς ὅταν σφραγίσθαι τούτων μεζονα, τότε τιμωρηθήσεται κακῶς· ἦρετο δὲ τινα τῶν περιεσῶτων ἔχεις υἱόν; ὁ δὲ εἶχεν

εἶπεν, ἐφρονέθη δὲ παρὰ τινος δι' ἐπιβουλῆς. ὁ Κύνωψ δὲ κακείον ἀποκαταστήσαι ζῶντα τῷ πατρὶ ἐπηγγείλατο. μέγα τοίνυν βοήσας, ἐξ ὀνόματος ἄμα τὸν τε πεφονευκότα καὶ τὸν πεφονευμένον ἐκάλει. οἱ δὲ παραυτίκα ἔδοξαν παραστήναι. καὶ εἶπεν ὁ Κύνωψ πρὸς τὸν ἀνθρώπον· οὗτος ἐστὶν ὁ υἱός σου; καὶ οὗτος ἐστὶν ὁ ἀποκτείνων αὐτόν; καὶ εἶπεν ὁ ἀνθρώπος· ναὶ Κύριε. ὁ Κύνωψ πρὸς τὸν Ἰωάννην, ὡς διήθεν τὰς ἐκείνου πράξεις θαυμάζοντα, τί θαυμάζεις ἐπὶ τούτοις φησίν; ὁ δὲ, οὐ θαυμάζω εἶπεν, ἐλεῶ δὲ μᾶλλον τὰς ὑπὸ σοῦ ἀπολλυμένας ψυχὰς τοῦ δὲ, καὶ ἐπὶ πλέον τοῖς τελουμένοις ἐκστήσειν ὑποσχόμενον, προσαπειλησαμένου δὲ καὶ ἐσχάτον αὐτοῦ τὴν ζωὴν ἀφαιρέσειν· ταχύ σου τὰ σημεῖα λυθήσονται, φησίν ὁ ἀπόστολος ὅπερ οἱ ὄχλοι ἀκούσαντες, ὁρμήσαντες κατὰ τοῦ Ἰωάννου, οὕτως αὐτὸν διεσπύραζεν, ὡς νεκροῦ μηδὲν ἄμεινον διακείσθαι. δόξαν δὲ πᾶσι καὶ αὐτῷ τῷ Κύνωπι θανεῖν τὸν ἀπόστολον, οὐδὲ ταφῆς ἄξιός αὐτοῖς ἐκρίθη, ἀλλ' ἐπισκήψει Κύνωπος, ἀταφον τοῦτον ἐῶσιν, ὡς βορὰν θηρῶν γενέσθαι καὶ πετεινοῖς· ἀναχωροῦσι τοίνυν ἕκαστος οἰκαδὲ ἠδόμενοι τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ Ἰωάννου, καὶ ἄμα τὸν μυσαρὸν ἐκθειάζοντες Κύνωπα. μετ' οὐ πολὺ δὲ τῷ Κύνωπι ἀκουσθέν τὸν Ἰωάννην ἐν τόπῳ τινὶ λίθου βολῆ καλῶν διδάσκειν. τὸν δαίμονα δι' οὗ τὰς νεκρομαντείας ἐποίει προσκαλεσάμενος, καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν λέγει πρὸς Ἰωάννην· βουλόμενός σοι περισσοτέραν αἰσχύνην περιβαλεῖν, τούτου χάριν ἔασάσε τέως ζῆν· ἀλλὰ δεῦρο ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ ὄφει τὴν δυνάμιν μου καὶ ἐντραπήσῃ. ἦσαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς δαίμονες οἱ νομισθέντες ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἐγγεγέρθαι, ἀκολουθοῦντες αὐτῷ· καὶ δὴ κρούσας κτύπῳ μεγάλῳ τὰς χεῖρας ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπάντων ἐξαίφνης γενόμενος· οἱ δὲ ὄχλοι ἐβόησαν· μέγας εἰ Κύνωψ, καὶ οὐκ ἔστι πλήν σου. Ὁ δὲ Ἰωάννης παραγγείλας τοῖς δαίμοσι τοῖς διήθεν ἐκ νεκρῶν ἀναστᾶσι μὴ ἀναχωρεῖν, ἠύξατο πρὸς τὸν Θεόν, μὴ κατκλεθθῆναι ἐν τοῖς ζῶσι τὸν Κύνωπα· παραχρῆμα δὲ, ἦχος ἐγένετο μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ εἰληθέντος τοῦ ὕδατος ἔνθα ἔβαλεν ἑαυτὸν ὁ Κύνωψ, οὐκ ἔτι ἐξῆλθεν· οἱ δὲ δαίμονες οἱ δοκοῦντες ἐκ νεκρῶν ἐγγεγέρθαι, παραγγείλαντος Ἰωάννου ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἐσταυρωμένου ἐξελθεῖν τῆς νήσου ταύτης, ἀφαντοὶ γεγόνασι τοῦ δὲ λαοῦ προσδοκῶντος τὸν Κύνωπα τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ἐν τῷ αἰγιαλῷ, ἀπὸ τῆς ἀστίας καὶ τῶν φωνῶν καὶ καύσωνος, οἱ πλείονες αὐτῶν λειποθυμήσαντες, ἀφῶνοι ἕκκειντο· ἐξ ὧν καὶ τρία παιδιὰ ἀπέθανον. οὗς ὁ Ἰωάννης οἰκτιρᾶς καὶ ἐπευξάμενος τὰ πρὸς σωτηρίαν, καὶ πολλὰ περὶ πίστεως τούτοις διαλεχθεὶς, καὶ τοὺς θανέντας παιδας ἀνέστησε. πάντες τοίνυν ὁμοθυμαδὸν τῷ Χριστῷ προσελθόντες, τὸ σωτήριον ἐδέξαντο βάπτισμα, τοῦ Κύνωπος ἐν τῷ βυβῶ καταποντισθέντος τῆς θαλάσσης ἀθλιῶς ὡς ὁ πάλαι Φαραὼ. Γυνὴ δὲ τις ἦν ἐν



τῆ νήσῳ τὴν κλῆσιν Προκλιανή, ταύτῃ υἱὸς ὑπῆρχεν ἀγαλαματίας μὲν τὴν ὄψιν, γυμνὸς δὲ τοὺς τρόπους, Σωσιπάτρος τῷ νεανίσκῳ ἢ κλῆσις· τούτου διὰ τὸ τῆς ὄψεως εὐπρεπὲς, βαβαί! μέχρι καὶ τίνων ἢ κακία πρόβεισιν, εἰς ἀτόπους ἔρωτας κινηθεῖσα ἢ μήτηρ· ἐπέπειρ οὐ καταπίθει τούτον, ὃν εἶχε πρὸς τὸν οἰκεῖον σκοπὸν, πρὸς διαβολῆς ἐτράπη καὶ συκοφαντίας, τὰναντία τούτου κατηγοροῦσα πρὸς τὸν Ἀνθυπάτον· μέλλοντος τοῖνον τοῦ Σωσιπάτρου, ἀνεκέστοις ὑποβάλλεσθαι τιμωρίας, καὶ τοῦ ἀποστόλου βοηθοῦντος αὐτῷ, ἐξηράνθη ἢ χεῖρ τοῦ Ἀνθυπάτου, τὸ αὐτὸ τῆς Προκλιανῆς πεπονθυίας, πρότερον τῆς γῆς δεινῶς ἐν βρυγμῇ κινηθείσης, τοῦ δὲ Ἀνθυπάτου καὶ τῆς Προκλιανῆς μετανοησάντων· εὐθὺς τῷ ἀποστόλῳ, καὶ ἢ γῆ ἐστειρίχθη, καὶ ἀμφότεροι ἰάθησαν, καὶ τῷ Χριστῷ προσήλθον· πάντων δὲ τῶν τὴν νῆσον οἰκούντων πειθηνίων τῷ εὐαγγελικῷ κηρύγματι γενομένων, καὶ τῷ Χριστῷ διὰ τῆς πίστεως προσελθόντων, ὡς μηδένα σχεδὸν ἀπολειφθῆναι, κοινῇ παρὰ πάντων πρὸς τὸν ἀπόστολον παράκλησις γίνεται, ἐγγράφως τούτοις ἀπαν ἐκθέσθαι τὸ σωτήριον κήρυγμα· ὡν τὸν πόθον ἀποδεξάμενος, πείθεται τῇ αὐτῶν παρακλήσει, καὶ εἰς τι μετὰ τοῦ μαθητοῦ Προχόρου ὄρος γεόμενος, τρεῖς ἡμέρας διήγειν ἐν αὐτῷ ἄσιτος, δεόμενος τοῦ Θεοῦ περὶ τούτου· καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀστραπῆς γενομένης μεγάλης καὶ βροντῆς, ὥστε σαλευθῆναι τὸ ὄρος, ἐπεσεν ὁ Πρόχορος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ γέγονεν ὡσεὶ νεκρός· ὁ δὲ Ἰωάννης ἀναστήσας αὐτόν, καὶ καθίσας ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἀναδύψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἤρξατο λέγειν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ συμπέρανας τὸ ἱερώτατον καὶ πάνσεπτον εὐαγγέλιον, παρέδωκε τούτο αὐτοῖς· κακεῖθεν εἰς ἀπαντα διεδόθη τὰ τοῦ κόσμου πέρατα· ἐξεληθὼν δὲ εἰς τὴν Ἀγροικίαν, ἰάσατο τυφλόν· μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἐφεσον, εἴτα κακεῖσε, διατρίψας ἅμα τῷ Προχόρῳ ἐπὶ τινα τῶν οὐ πόρρω πόλεων, νεανίσκον τινα, ὃν πρὸ τῆς εἰς Πάτμον ὑπερορίας τῷ τῆς ἐκκλησίας ἐπισκόπῳ ἦν παραθέμενος, τῶν τοῦ ἐπισκόπου χειρῶν ἀποδράντα, καὶ λήσταρχον ἤδη γεόμενον εὐρηκῶς, ἀνεκαλέσατο πρὸς μετάνοιαν· ἐν αὐτῇ καὶ τινα βάρει χρεῶν βαρούμενον οὐκ ὀλίγων, καὶ διὰ τούτου δις δηλητήριο φάρμακον πεπωκότα δεινῶς, τὸ τοῦ θεοῦ σταυροῦ σημεῖον τῷ φαρμάκῳ ἐπιβαλόντα, ὠδήγησε πρὸς Χριστόν, καὶ τοῦ θανάτου ἐρρύσατο· προσέτι δὲ καὶ τὸν τὸ φάρμακον δεδωκότα Ἑβραῖον ἐκπλαγέντα τῷ θαύματι, ἐπεὶ κατεῖδεν ὁ θεὸς ἀπόστολος τὸ βάπτισμα ζητοῦντα, τὸν λόγον κατηχήσας τῆς πίστεως, τοῦ λουτροῦ ἀξιοῖ τῆς θείας ἀναγεννήσεως· λύει δὲ τῷ ἐνδεῖ ἐκείνῳ ἀνδρὶ τὰ τῆς ἀπορίας, χόρτον πολὺν ἀμείψας εἰς χρυσὸν καθαρῶτατον, καὶ αὐτῷ ἐπιδοῦς· εἰς Ἐφεσον δὲ ὑποστρέψας, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, καὶ θαύματα ἐργασάμενος ἀπειρα, ἐξ πρὸς τοῖς εἰκοσι μετὰ τὴν ἐπάνοδον, ἔτη διατελέσας ἐν ταύτῃ ἐννέα δὲ πρὸ τῆς ἐπανόδου ἀπήλασε δὲ τῆς αὐτοῦ,

ἐνδημίας καὶ Πάτμος, πέντε πρὸς τοῖς δέκα· ἦν δὲ ὅτε εἰς Ἐφεσον ἐξ Ἱεροσολύμων ἀφίκετο, πεντήκοντα καὶ ἕξ, καὶ μηνῶν ἑπτὰ, ὡς εἶναι τὰ τῆς ἐν γῆ βιοτῆς αὐτοῦ ἔτη, ἕξ πρὸς τοῖς ἑκατόν, πρὸς δὲ καὶ μῆνας ἑπτὰ· Δόμου δὲ τηλικαῦτα τούτον ὁ οἶκος εἶχεν ἐν αὐτῷ διατρίβοντα, τότε δὴ ἐξεληθὼν σὺν τοῖς φοιτηταῖς ἑπτὰ τελοῦσι τὸν ἀριθμὸν, καὶ κατὰ τινα τόπον γεόμενος, ἐκεῖ τούτοις καθίσαι παρηγγυάτο· ἦν δὲ πρὸς ὄρθρον· καὶ μικρὸν ἀπ' αὐτῶν διαστάς καὶ πλείστα εὐξάμενος, ὑποστρέψας πρὸς αὐτοὺς, ἐν ἰσότητι τῆς αὐτοῦ ἡλικίας σταυροειδῶς ὀρθῶς διεκελεύσατο· τῶν δὲ τὸ κελευσθὲν πληρωσάντων· αὐτὸς εἰς τὰ ὄρυγμα εἰσελθὼν, καὶ τὰ ἐξιτήρια αὐτοὺς ἀσπασάμενος, αὐτῶν τε πρὸς τὴν τοῦ διδασκάλου στέρῃσιν περιπαθέστατα διατεθέντων, καὶ δάκρυσι καταδρεξάντων αὐτόν, ἐπιτάσσει μέχρι τῶν γονάτων καλύψαι αὐτόν, οὗ δὴ γεγονότος, καὶ αὐθις αὐτοὺς ἀσπασάμενος καὶ διδάξας, μέχρι τοῦ τραχήλου καλύπτεται· εἴτα ὀθόνης περιτεθείσης αὐτοῦ τῷ προσώπῳ, καὶ κατ' αὐτοῦ τῆς γῆς ἐνεχθείσης· τέλειον ἐκαλύφθη· καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ αὐτὸς τὸ πνεῦμα παρέδωκεν· Ἐπὶ πολὺ τοῖνον θρηνησάντες οἱ μαθηταὶ τὸν ἀποφανισμόν τοῦ καλοῦ διδασκάλου, ὑπέστρεψαν· τοῖς ἐν τῇ πόλει τὰ κατ' αὐτόν ἀπαγγέλλοντες· ἀκούσαντες δὲ τούτου οἱ ἐν τῇ πόλει ἀδελφοί, καὶ ἐλθόντες, καὶ ὀρθῶντες, οὐδὲν εὖρον, καὶ κλαύσαντες σφόδρα· καὶ εὐξάμενοι ὑπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν· ὅθεν καὶ Πολυκράτης ὁ τῆς Ἐφέσου παροικίας Ἐπίσκοπος, Βίκτωρι τῷ Ἐπισκόπῳ Ῥώμης γράφας, οὕτως αὐταῖς λέξεν· φησί· «Καὶ γὰρ κατὰ τὴν Ἀσίαν μέγα στοιχεῖον κεκοίμηται, ὃ καὶ ἀναστήσεται τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας Κυρίου, Ἰωάννης ὁ ἐπιστήμιος Χριστοῦ, ὃς καὶ τὸ πέταλον πεφορηκῶς, καὶ διδάσκαλος ἐν Ἐφέσῳ γεόμενος· οὐμὴν, ἀλλὰ καὶ ὁ θεὸς Ἰππόλυτος, περὶ τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς τελειώσεως τῶν ἀποστόλων ἔφη· Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου κηρύσσει ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν λόγον, ἐξωρίσθη ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ, κακεῖθεν πάλιν εἰς Ἐφεσον ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνακαλεσθεῖς ἀπὸ Νέρουσα, τελευταῖ ἐκείσε· οὐ τὸ λείψανον παρὰ τῶν ἐποίκων τῆς πόλεως πιστῶν ζητηθὲν, οὐχ εὐρέθη· Ὁ δὲ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου ἀδελφὸς Καισάριος, ἐπὶ συγκρέτου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐρωτηθεῖς περὶ τούτου, οὕτως ἀπεκρίνατο λέγων· αὐτὸς ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ κατ' αὐτόν εὐαγγελίῳ πρὸς τὴν τέλει διεσαφήσε τούτο φάσκων, καὶ τούτο εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι· τουτέστι τῷ Πέτρῳ· ἐπιστραφεῖς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς καὶ φησί· Κύριε, αὐτὸς δὲ τίς καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐάν αὐτόν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀπολήθη»

» σκει. ὅθεν καὶ τινες ὡς κατὰ πρόφασιν τοῦδε τοῦ λό-  
 » γου φασι, μήπω καὶ σήμερον θανάτου πείραν τὸν  
 » Ἰωάννην λαβεῖν, ἀλλὰ μετατεθῆναι· ἔχει δὲ ὁμοίως  
 » οὐχ οὕτω τὸ ἀληθές· ἐπεὶ γὰρ ἀλιεύοντας αὐτοὺς εὐ-  
 » ρεν ὁ Χριστός, τῷ Πέτρῳ μόνῳ προσέταξεν ἔπε-  
 » σθαι αὐτῷ· ὁ δὲ, συμπορεύεσθαι αὐτῷ καὶ τὸν Ἰωάν-  
 » νην βουλόμενος, ἔφη· Κύριε, οὗτος δὲ τίς ἐν θεσπί-  
 » σας ὁ Ἰησοῦς προσμένειν ἐπὶ τῆς ἀλείας, φησίν·  
 » ἐάν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι ἐνταῦθα, καὶ ἀ-  
 » λιεύειν, ἕως ἂν ὑποστρέψω πάλιν, τί πρὸς σέ; ὥστε  
 » οὖν τὸν τοῦ Χριστοῦ φιλούμενον Ἰωάννην, ἀποθα-  
 » νεῖν ἤδη, ἐπεὶ καὶ ὁ τάφος ἐνθα κεῖται, δῆλος ἦν.  
 Βεβαίῳ δὲ μάλιστα τοῦτο καὶ ὁ μέγας ὑφηγητής, καὶ  
 ἰσαπόστολος Ἰωάννης ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν, ἐν τῷ  
 εἰκοστῷ δευτέρῳ, καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἕκτῳ τῆς πρὸς  
 Ἑβραίους ἐπιστολῆς Κεφαλαίῳ, οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ  
 ἐν τῷ εἰκοστῷ ἕκτῳ τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου,  
 ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ τοῦ κατὰ Ἰωάννην διαλαμ-  
 βάνει, καὶ τούτοις συνάδει καὶ μέχρι τοῦ νῦν, καὶ ἡ  
 ἀναδιδομένη κόμης λεπτή τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἦν κατὰ  
 τὴν ὁγδόην τοῦ Μαΐου πηγάζειν πᾶσι διέγνωσται.

Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος χήρας ἐν μαχαίρᾳ  
 τελειωθείσης.

Στχ. Σφαγεῖσα χήρα σοι νενύμφευται λόγε,  
 Γράψασα συμβόλαιον ἐκ τῶ αἱμάτων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Γεδεὼν, ὃς τὸν τοῦ Χριστοῦ  
 τόκον διὰ τῆς ἐν τῷ πόκι δρόσου προεῖδε.

Στχ. Καὶ οὐ κατεῖδε Γεδεὼν τὸν σὸν τόκον,  
 Προεῖδε Χριστὲ τοῦ τόκου σου τὸν τύπον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

**Α**ντίθεον πρόσαγμα παρανομοῦντος, Τυ-  
 » ράννου, μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερρίπισε,  
 » Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεδέσι Παισι,  
 » δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημέ-  
 » νος, ἔξ ὑπερένδοξος.

**Ι**σχύς μου ἔξ ὑμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία  
 ἀντίληψις, ἔξ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχου-  
 σα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαίμο-  
 νας πολέμησον αἰεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θα-  
 νατῶσαι με.

**Θ**εὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμά-  
 των ἐθέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον. διό με  
 τοῖς πάθεσι καταρρύπυμενον, ἔξ καταφθειρό-  
 μενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις, ῥύσαι πρε-  
 σβεῖαις σου.

(Μὴν Σεπτέμβ.)

**Η** κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν  
 Παναμώμητε. τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν,  
 ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄσεκτον.  
 ὅθεν ἰκετεύω σε πυρός, τοῦ αἰωνίου ῥύσαι τὸν  
 δοῦλόν σου.

Εἰρμός, ὁ αὐτός.

**Τ**ῆ θείᾳ λαμπόμενος φωτοχυσία, τὸ Πνεῦ-  
 μα τὸ ἅγιον, τρανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἐκπο-  
 ρευόμενον ἐκ τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ ἀνα-  
 παυόμενον Ἰῶ, ἀνεκφοιτήτως ὡς ὁμοῖσιον.

**Ε**ν σοὶ μάκαρ ἔθετο Δικαιοσύνης, ὁ Ἥλιος  
 σκηνώμα, Οὐρανὸν ἀεικίνητον, ὁ σὲ ἐργασά-  
 μενος, ἔξ θεολόγῳ σὲ, γλώττη κηρυττόμενος  
 Χριστὸς, ἠγαπημένε ὁ ὑπερένδοξος.

**Ρ**ημάτων ἡ δύναμις ὁ θεῖος φθόγγος, τῶν  
 σῶν ἐξελέλυθε, Παμμάκαρ ἀξιάγαγε, ἔξ τὸ  
 ὑπερκόσμιον σὺ Εὐαγγέλιον, πᾶσαν περιέ-  
 λαβε τὴν γῆν, τῆ τῶν δογμάτων μεγα-  
 λειότητι.

Θεοτοκίον.

**Π**ανάχραντον Σύλληψιν, ἀφθορον Τόκον,  
 Σὺ μόνη ὑπέδειξας, Παρθένος διαμείναςα.  
 Θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ἐπὶ πάντων Ἀγνή,  
 ἄνθρωπον γενόμενον πιστῶν, πρὸς σωτηρίαν ἔξ  
 ἀπολύτρωσιν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν.

**Τ**ὴν βροντὴν τὴν διηχήσασαν εἰς ἅπαντα,  
 τὰ πέρατα ὑμνήσωμεν, τὸν θεολόγον, δι' ἧ  
 πᾶσα ὄντως ἀκοή. ἐμβρόντητος ἤρθη ἀπὸ γῆς,  
 καὶ μεγαλύνεται Χριστὸς, ὁ τοῦ παντὸς  
 Ποιητής.

**Η**περίβλεπτος τῷ οἴκου σου εὐπρέπεια, πᾶ-  
 σαν φαιδρύνει ἔννοιαν. ἐν ᾧ πάντοτε ἀθροίζό-  
 μενοι θεοπρεπῶς, ὑμνοῦμεν τὸν πάντων ποιη-  
 τὴν, ἔξ εὐφημοῦμέν σε πιστῶς, ὄντα προστά-  
 την ἡμῶν.

**Φ**ωτοβόλον ὡς ἀστέρα σε γινώσκοντες, ταῖς  
 σελασφόροις λάμπει, σοῦ φωτίζεσθαι, μα-

θητά δεόμεθα Χριστοῦ, ῥυσθέντες ἐκ σκότους τῶν παθῶν, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν, τῆ μεσιτεία σου.

*Θεοτοκίον.*

**Ε**ὐλογοῦμέν σε Πανάμωμε κηύσασαν, εὐλογημένον Κύριον, τὸν εὐλογίας, κατασέψαντα ταῖς Θεϊκαῖς, ἐπάρατον φύσιν τῶν βροτῶν, καὶ καινουργήσαντα ἡμᾶς, παλαιωθέντας φθορᾷ.

*Καταδυσία.* Οὐκ ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει.

*Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.*

**Κ**άμιμος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε τῷ Θεῷ προσταγμάτι, » τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ » πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· εὐλογεῖτε » πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ζ**ήλου τὰ καλὰ, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχὴ με πρεσβεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, ἕ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προσασίαν, ὡς συμπαθὴ καὶ φιλάνθρωπον.

**Ε**λύσας δεσμῶ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυήτορ τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἱκετεύω σε, διαλύσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, Ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θεία στοργῆ με τοῦ Κτίσαντος.

**Δ**όξης τοῦ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξία σκυθρωπάξουσα, πταισμάτων καρδίας μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον αἰδίου, ὅπως ἐν πίσει δοξάζω σε.

*Εἰρμός ὁ αὐτός.*

**Ω**σπερ ἀστραπὴ, φωτὸς διερχομένη, τῆ οἰκουμένη μάκαρ ἔφανα, ἀγνείας λαμπρότητι, παρθενίας τε φανότητι, καὶ εὐσεβείας δόγμασι, κόσμον καταλαμπρύνων, ἠγαπημένε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

**Σ**ῶμα ἕ ψυχὴν, ἕ νῦν κεκαθαρμένος, εὐηγγελίσω τὸ ἔθνηον, Χριστῷ εὐαγγέλιον, ἕ ἀγγέ-

λοις ὁμοδαίτος, ἐν οὐρανοῖς γενόμενος, κράζεις νῦν εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

**Α**γαλμα φαῖδρον, ἀνάθημά τε θεῖον, ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας, καὶ θρόνος αἰσθήσεως, ἕ σοφίας ἐνδιαίτημα, Θεολογίας ὄργανον, μέλων ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

*Θεοτοκίον.*

**Ι**να τὴν ἀρὰν, τὴν πρῶν ἀφανίσης, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεῷ γεγέννησαι, πᾶσι παρασχόμενος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

*Ἄλλος.* Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

**Ρ**ητορεύουσαν γλῶσσαν, μάκαρ εὐπόρησας, καὶ θανόντας κακία, πάντας ἐζώσας, τοὺς τὸ ἱερὸν δεξαμένους σου κήρυγμα. ὅθεν σε τιμῶμεν, ὡς μύστην τῶν ἀρρήτων.

**Ω**ς παράδεισος ἄλλος, ὁ θεῖος οἶκός σου, ἀναδέδεικται θαύμασιν, ὡσπερ ἄνθεσι, πάντων τὰς ψυχὰς ἐνηδύνων ἀπόστολε, καὶ τῶν παθημάτων, διώκων τὸ δυσῶδες.

**Θ**εὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες καὶ ῥυσαί με, ἕξ ἐχθρῶν καθ' ἐκάστην, ἐπεμβαινόντων μοι, καὶ τὴν ταπεινὴν συντριβόντων καρδίαν μου, ἔχων δυσωποῦντα, τὸν θεῖον μαθητὴν σου.

*Θεοτοκίον.*

**Γ**ητοῦν τὸν Σωτῆρα, ὃν ἐσωμάτωσας ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Θεοχαρίτωτε, αἰτησαι ἡμᾶς οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σε, ἕ τῆς αἰωνίης κολάσεως ἐξάραι.

*Καταδυσία.* Παῖδας εὐαγεῖς.

*Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.*

**Α**νάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, » σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ » ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

**Γ**ευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάγατον, ὁ Ἀδάμ ἐκ τῆ ξύλης πικρῶς ἐτρέφησε.

ξύλω δὲ παγεῖς ὁ Υἱός σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγαγεν Ἀχραντε. διὰ τῆ-τόσε γεραίρομεν.

**Β**ασίλισσα πέφυκας, τὸν βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, ἄδου τὰ βασιλεία Κόρη ὄν ἐκτενῶς, δυσώπει τῆς ἄνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιώσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

**Α**γάθωνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὴν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη, καὶ πρὸς μετανοίας με, ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε. *Εἰρήμὸς ὁ αὐτός.*

**Ν**ῦν ἐκ ἐν αἰνίγματι, πρὸς πρόσωπον δὲ πρόσωπον, τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρου ὄραν ἠξιώσαι, καὶ τὸν ποταμὸν τῆς εἰρήνης, καὶ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, ἣ νῦν ἀρδευόμενος, ἀπολαύεις τῆς Θεώσεως.

**Ε**πίγειον ἤτησας, παρὰ Χριστοῦ καθέδραν λαβεῖν ἀλλ' αὐτός σοι τὸ στήθος αὐτοῦ χαρίζεται, ὡς ἐπικληθεῖς Θεολόγε, τὴν ἀσφαλῆ καὶ νόμιμον ἔδραν, τοῦ καλοῦ πεπλούτηκας, ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα.

**Σ**οφίας κατέσθεσας, ἑλληνικῆς τὸ ἄθεον, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος σοφὸς φθεγξάμενος, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἦν ὁ Λόγος, καὶ ἀληθῶς Θεὸς ἦν ὁ λόγος, δι' οὗ πάντα γέγονεν, ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα.

*Θεοτοκίον.*

**Ο**ς ἄρθρος εὐρέθης πρῶινός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, παρθενίας ἀκτίσι περιεσράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα, Θεομητορ πανσεβάσμιε.

*Ἄλλος.*

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

**Ο**ρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, ὁ λυτρωτῆς μεσοῦσης τῆς ἡμέρας ἐκρέματο, ἐπὶ ξύλω καὶ σοὶ παρετίθητό, οἷα παρθένω μάκαρ, τὴν ἀειπαρθέιον, κλέος ἀναφαίρετον διδοὺς, τὸ μεγαλύνειν σε.

**Σ**υνὸν ταῖς ἄνω θείαις δυνάμεσι, καὶ σὺν αὐταῖς τὸ θεῖον ἀνακράζων μελώδημα, τοὺς ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου ψάλλοντας, καὶ ἀνυμολογοῦντας, τὸν ὑπεράγαθον, σῶζε μεσιτείαις σου σεπταῖς, Χριστοῦ ἀπόστολε.

**Η**μᾶς τοὺς πίστει παρακαλοῦντάς σε, σῶζε παντὸς κινδύνου Θεολόγε μακάριε, τὰς πορείας ἡμῶν τὰς πρὸς Κύριον, πνεύματι κατευθύνων, καὶ ὁδηγῶν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης, ἐντολῶν τοῦ Παντοκράτορος.

*Θεοτοκίον.*

**Φ**ωνὴν προσάξωμεν χαριστήριον, τῇ τοῦ Θεοῦ μητρὶ περιφανῶς καὶ βοήσωμεν· χαῖρε θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε· χαῖρε φωτὸς νεφέλη· χαῖρε παραδείσει· δι' ἧς παραδείσου τῆς τρυφῆς κατηξιώθημεν.

*Καταβασία Ἄπας γηγενής.*

*Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.*

**Β**ροντῆς Υἱός γενόμενος, βροτοῖς ἐθεολόγησας, τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, ἀπόστολε Ἰωάννη. ἐπιπεσὼν τῷ στήθει γὰρ, πιστῶς τῷ τοῦ Δεσπότου σου, καὶ κείμενος ἀρυσάμενος, Θεολογίας τὰ ρεῖθρα, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

*Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.*

**Σ**ταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, παρισταμένη Πάναγνε, σὺν μαθητῇ τῷ παρθένῳ, γύναι, ἰδοὺ ὁ Υἱός σου, ἀκήκοας τοῦ πλάσαντος. τῷ μαθητῇ ὡσαύτως δὲ, ἰδοὺ φηρὶν ἡ μήτηρ σου· μεθ' οὗ σε πάντες ὑμνοῦμεν, Θεογεννητορ παρθένε.

*Εἰς τοὺς Αἶνους, Πᾶσα πνοή· ἱστώμεν στχ δ'· καὶ ψάλλομεν στχρ, προσόμοια.*

*Ἦχος πλ. δ'.* Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

**Μ**άκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσίᾳ θερμῆς, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφηνας, μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτῃ, Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν, τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας κάλλεσι καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν, Θεομακάριστε.

**Θ**εολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πε-  
σῶν, τῆς σοφίας ἐξήντησας, καὶ τὸν κόσμον  
ἤρδευσας, Ἰωάννη πανάριστε, τῇ τῆς Τριάδος  
γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεό-  
τητος, στύλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμφυ-  
χος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληρο-  
δοσίαν ἡμᾶς.

**Τ**ὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν  
ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄρ-  
γανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτο-  
φόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς ἐκκλησίας τὸ  
φαινότατον, ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννη  
ἄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν,  
ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ.

**Ε**ὐαγγελιστὰ θεσπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πη-  
γὴν, βασιλείαν ἀσάλευτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον,  
καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, καὶ θεωρίας θείας  
ἀπόλαυσιν, καὶ πλουτοδότως Χριστοῦ χαρί-  
σματα, νοῦν ὑπερβαίνοντα, καὶ βροτῶν διά-  
νοιαν, γόνε βροντῆς, εὐαγγελιζόμενος, τῷ  
κόσμῳ ἔλαμψας. Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

**Ε**ὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσάγγελε Παρθένε,  
Θεολόγε Θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ  
τὴν ἄχραντον πλευρὰν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ  
βλύζουσας ἐκήρυξας ἐν οἷς τὴν αἰώνιον ζωὴν,  
ποριζόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Δ**έσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δού-  
λων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀ-  
νάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. Καὶ ἐκ τῶν Κατόνων,  
ὠδὴ γ' καὶ ε'. καὶ τροπᾶριον, τοῦ ἀγίου. Δόξα καὶ  
νῦν. τὸ Κοντάκιον. μετὰ τὸν τρισάγιον ὕμνον. προ-  
κείμενον ἤχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν εχ.  
οἱ οὐρανοὶ διηγούνται. ὁ ἀπόστολος. καθολικῆς ἐπίσης.  
Ἰωάννη τὸ ἀνάγνωσμα. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε.  
Ἄλληλούϊα. ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί. εχ. ὁ Θεὸς  
ὁ ἠδοξαζόμενος ἐν βουλῇ. εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.  
τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, εἰστήκησαν πρὸς τῷ σταυρῷ τοῦ  
Ἰησοῦ. Κοινωνικόν. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ'.

Τοῦ ἀγίου μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν εχ. ε'. καὶ ψά-  
λομεν στιχηρὰ ἤχος πλ. δ'.

Ἔκ τοῦ παραδόξου θαύματος.

**Μ**άρτυς ἀθλητὰ Καλλίστρατε, τῆς εὐσε-  
βείας φωτὶ, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὴν ὁδὸν  
ἐβάδισας, ἀκλινῶς τὴν εἰσάγουσαν, πρὸς τὴν  
ἐκεῖθεν μακαριότητα, νικήσας πάντα τὰ μη-  
χανήματα, τοῦ πολεμήτορος. ὅθεν εὐσημοῦ-  
μέν σε τὴν ἱεράν, μνήμην σου. γεραίροντες,  
μακαριώτατε.

**Μ**άρτυς θεόφρον Καλλίστρατε, λόγον πλε-  
τήσας ζωῆς, πρὸς ζωὴν καθωδήγησας, τοὺς  
ἀγνοῖα πρότερον, ἐν κακοῖς ἀποθνήσκοντας, οἱ  
καὶ θανόντες προθύμως ἔνδοξε, διὰ τὴν πάν-  
των ἡμῶν ἀνάστασιν; ζῆν ἀληθέστατα, ἐν  
Χριστῷ πιστεύονται μεθ' ὧν ἡμῶν, μέμνησο  
πρὸς Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον.

**Μ**άρτυς ἱερὲ Γυμνάσιε, ξίφει τὴν κάραν  
τμηθεὶς, τῇ πλημύρᾳ τοῦ αἵματος, Φαραῶ  
τὸν δόλιον, ἀληθῶς κατεπόντισας ἕ νῦν πη-  
γάξεις πᾶσιν ἰάματα, τοῖς τῷ ναῷ σε πίστει  
προστρέχουσι, καὶ τοὺς ἀγῶνάς σε, ἐν αὐτῷ  
γεραίρουσι καὶ τὴν σεπτὴν, μνήμην σου μα-  
κάριε, πανηγυρίζουσιν.

Δόξα. ἤχος δ'. Βυζαντίου.

**Π**ρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σε, φοβερὸς ὁ θά-  
νατος τοῖς ἀνθρώποις. μετὰ δὲ τὸ ἔνδοξον  
πάθος, φοβερὸς ὁ ἀνθρώπος τῷ θανάτῳ. ἔτι  
ἐνίσχυσεν ὁ ἀθλοφόρος, οὕτω κατήργησε πᾶ-  
σαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν. αὐτοῦ ταῖς πρε-  
σβείαις, Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοσ. Ἐδωκας σημείωσιν.

**Χ**αίροις ἠλιόμορφε ἠλίου ἀδυτον ὄχημα  
ἢ τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον χαῖρε  
νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις ἢ λαμ-  
πηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγάζουσα γῆς τὰ

πέρατα· ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα· ἢ παγκαλῆς καὶ πανάμωμος· ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα. Σταυροθεοτ. ὁμοιον.

**Ν**εκρούμενον βλέπασα, Χριστὸν ἢ πάναγγοῦ Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ἕμνει τὸν ἐκ σπλάγχθων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτῷ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλόφρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Ἐροπάριον ἤχος δ΄. Ὁ μάρτυρες σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἢ συνήθης στιχολογία. Κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἀγίου. Ὁ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῷ παμμεγίστῳ προσλαλῶ Καλλιστράτῳ. Ἰωσήφ.

Ἐδὴ α΄. ἤχος πλ δ΄. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

**Τ**ρίβον διοδοῦσας ἀκλινῶς, τοῦ μαρτυρίου γέγονας, πεπλανημένοις ὁδοῖς, πρὸς θείας καταπαύσεις, παμμάκαρ εἰσάγασα· ὅθεν σε συνελθόντες, εὐφημοῦμεν Καλλίστρατε πίστει.

**Ὡ**σπερ φαινότατος ἀστὴρ, ἐξανατείλας ἠγάσας ἀγνωσίας φωτὶ, Χριστοῦ τὴν ἐκκλησίαν, τὸ σκότος δὲ ἤλασας, μάρτυς τῆς ἀγνωσίας, καὶ τεμένη τῆς πλάνης καθεῖλες.

**Π**άντα πειρασμὸν καρτερικῶς, ὑπενεγκῶν Καλλίστρατε, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, θανεῖν ἔπαρητήσω. διὸ πρὸς ἀθάνατον, χαίρων λήξιν μετέβης. καὶ ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλη.

**Α**νθραξ θείου πνεύματος πυρὶ, ὁ ἱερός Γυμνάσιος, προσαναπτόμενος, ἐδείχθη καὶ τῆς πλάνης, τὴν ὕλην κατέφλεξε. θαύμασι δὲ δροσίξει, φλεγόμενους καύσει παθημάτων.

Θεοτοκίον.

**Μ**όνη γυναικῶν κυφορεῖς, ὑπερφυῶς πανάμωμε, πείραν μὴ γνοῦσα ἀνδρὸς, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, διὸ σε δοξάζομεν, ἕ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὑπὲρ πᾶσαν αἰτίαν καὶ λόγον.

Ἐδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

**Μ**επιθύτας ὅλων γλυπτοῖς θεοῖς, καθαρὰ

θυσιά προσηνέχθης Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ τιθέντι, μάρτυς ἀθλοφόρε Καλλίστρατε.

**Ε**στολισμένος χλαῖναν ἐξ ἱερῶν, βεβαμμένην μάρτυς ὄντως αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, μάκαρ στεφηφόρος παρίσασα.

**Γ**εγυμνωμένος ὤφθη ὁ δυσμενῆς, σοῦ τὴν θείαν δόξαν, ἕ τῶν σὺν σοὶ ἀθλητῶν, ἐνδυσσάμενων ἐξ ὕψους, βλέπων ἀθλοφόρε Γυμνάσιε.

Θεοτοκίον.

**Ι**κετηρίαν πότησον ἐκτενῆ, πρὸς τὸν σὸν Υἱᾶν Παρθένε, τοῦ σῶσαι ἡμᾶς, προσδοκωμένων κινδύνων, καὶ αἰωνιζούσης κολάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

**Ο**σπερ ὡς λόγῳ τῆς ἕρανός, καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, σερεώσον με πρὸς ἕμνον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Κάθισμα ἤχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον λόγον.

**Κ**αλλιστράτου τῆς ἀθλῆς ἀνευφημήσωμεν, Γυμνασίου τοὺς πόνους ὑμνολογήσωμεν. ἕ σὺν αὐτοῖς τοὺς καρτερῶς πόθῳ ἀθλήσαντας, μακαρίσωμεν πικροῖ, καὶ ἐκδοθήσωμεν αὐτοῖς· ἀπλῆται τῆς εὐσεβείας, αἰτήσασθαι δωρηθῆναι, ἡμῖν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος. Θεοτοκ.

**Τ**ὴν ταχεῖάν σε σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· ἕ τὰ κύματα Ἀγνῆ καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν. καὶ τὴν πεσοῦσαν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

**Γ**αβριήλ μοι τὸ χαῖρε, πρὶν προσεκόμισε, μετ' ἐμοῦ σε φωνήσας ἔσεσθαι Κύριε, ἢ Θεοτόκος ἐν κλαυθμῷ πικρῶς ἐφθέγγετο· πῶς ἐν εἰς λύπην ἢ χαρὰ, νῦν μοι ἐγένετο Υἱέ; καὶ πῶς ὡς ἀπαις φανοῦμαι, ἢ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, σὲ τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

**Σ**τρατηγὸς ὡσπερ ἄριστος, μάρτυς τῷ διώκτῃ παραταξάμενος, ἐσαγήνευσας πρὸς Θεῶν

ζωήν, αἰχμαλώτους πάλαι οὖς ἐκέκτητο.

**Τ**ῆ πλημμύρα τῶν λόγων σε, ἤρδευσας καρδίας, καὶ καθωδήγησας, πρὸς τὸ ὕδωρ τὸ αἰζωνοῦ, ἀθλητὰ Κυρίου ἀξιάγαστε.

**Ω**ς κριὸς σφαγιάζεται, ἔχων ἴσπερ ἄρνας προθυμμένους αὐτοῦ, ὁ αἰοιδίμος Καλλίστρατος, τοὺς στερροὺς ὀπλίτας προθυμότετα.

**Π**ιανθεὶς ὁ γυμνάσιος, ἄμπελος καθάπερ μάρτυς τῷ λόγῳ σου, μαρτυρίου βότρυν ἤνθησεν, εὐσεβείας οἶνον ἀποστάζοντα.

**Θεοτοκίον.**

**Ρ**υπωθεῖσαν τοῖς πάθεσι, Κόρη τὴν καρδίαν μου ἀποκάθαρσον, καὶ δοχεῖον ἀποτελέσον, καθαρόν ἐνθέων ἐπιλάμψεων.

**Ὤδη εἰ.** Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

**Ο**λοκαρδίως μάρτυς, ἐπιποθήσας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἤθλησας καὶ τὸ κράτος, ὠλεσας ἐχθροῦ τὸ ἀνίσχυρον.

**Σ**τρατολογίας θείας, ἀναφανεῖς κορυφαῖος Καλλίστρατε, στρατιαῖς τῶν ἀγγέλων, μάρτυς ἠριθμητῆς γηθόμενος.

**Λ**ελαμπρυσμένος δόξη, μαρτυρικῆς ἀγλαίας Γυμνάσιε, χαίρων νῦν μετετέθης, πρὸς τὰς τῶν ἀγγέλων λαμπρότητας. **Θεοτοκ.**

**Α**νατολή ἐδείχθης, δικαιοσύνης ἡλίου Πανάμωμε. ὃν ἐκέτευε σῶσαι, τοὺς εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

**Ὤδη εἰ.** Πλάσθητί μοι Σωτήρ.

**Λ**εόντων μύλας σοφέ, τῶν ἀοράτων συνέθλασας, καὶ βρῶμα τοῦ δυσμενοῦς, τοὺς πάλαι ὑπάρχοντας, Θεοῦ τέκνα ἐδείξας, καὶ τρυφῆς αὐλοῦ, κοινωνοὺς μάρτυς Καλλίστρατε.

**Ω**ραίως περὶ Θεοῦ, τὸν θεῖον λόγον ποιούμενος, θεοῖς ἀψύχοις τοὺς πρὶν, ἀθλίως προσέχοντας, ἐνθέως ἀπέδειξας, σὺν αὐτοῖς ἀθλήσας, περιδόητε Καλλίστρατε. **Θεοτοκ.**

**Κ**υρίῳ τῆς ἑαυτῶν, ἀρχένας κλιναντες μάρ-

τυρες, ἐδέξασθε τὴν σφαγὴν, καὶ θύματα τέλεια, Θεῷ προσηνέχθητε, καὶ τὴν πρωτοτόκων, ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνετε. **Θεοτοκίον.**

**Α**γιάσόν μου τὸν νοῦν, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἁγία μήτηρ Θεοῦ, καὶ τῶν συνεχόντων με, δυσχερῶν ἀπάλλαξόν, ἵνα σε δοξάζω, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

**Κοντάκ. ἤχος δ΄.** Ἐπεφάνης σήμερον.

**Ω**σπερ ἄστρον μέγιστον, ἔλλαμψας κόσμῳ, τὰς ἀκτῖνας ἅπασι, τῶν σῶν ἀγώνων ἐφαπλῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τοῖς κράζουσι χαίροις μαρτύρων, τὸ κλέος Καλλίστρατε.

**Ὁ Οἶκος.**

**Τ**ὸν τοῦ Κυρίου ἀθλητῆν, καὶ μέγαν στρατιώτην, καὶ φίλον τῆς Τριάδος, καὶ μύστην τῶν ἀρρήτων, καὶ μιμητῆν τοῦ Ἰησοῦ, ἀσμασιν ἐν πίστει συνελθόντες οἱ πιστοὶ, χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν, γεραίροντες αὐτοῦ τὰ παλαιόσματα καὶ τὰς ἀριστείας, καὶ τοὺς πόνους οὖς ὑπέστη διὰ Χριστὸν τὸν παμβασιλέα. αἰτούμενοι τυχεῖν αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀμείνονος ζωῆς τοῦ παραδείσου, ἐνθα οἱ χοροὶ εὐφραίνονται τῶν κραζόντων χαίροις μαρτύρων, τὸ κλέος Καλλίστρατε.

**Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΚΖ΄.** Ἡ Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων μθ΄ μαρτύρων, **Στχ.** Τμηθεὶς ὁ Καλλίστρατος ἀρχένας ξίφει.

Στρατῆ συνήφθη, καλλινίκων μαρτύρων.

Στίχαι εἰς τοὺς ἁγίους μθ΄ μάρτυρας.

**Στχ.** Δεκάς τετραπλῆ μαρτύρων σὺν ἐννάδι,

Διὰ ξίφους ἀθλήσιν ἀθλεῖ τιμίαν.

Εἰκάδι ἐβδομάτη Καλλίστρατος ἐνθεν ἀέρθη.

**Κ**αὶ οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως ὑπῆρχον ἐν Ῥώμῃ. κρατηθεὶς δὲ ὁ ἅγιος Καλλίστρατος παρὰ Περσεντίνου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεὸν ἀληθινὸν εἶναι, τύπτεται ἰσχυρῶς, εἶτα τίθεται ἐπ' ὄστράκου, καὶ σύρεται ἐπάνω τούτου, καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβάλλεται εἰς σάκκον, καὶ ρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν. σχισθέντος δὲ τοῦ σάκκου, ἐξῆλθεν ὑγιής. καὶ ἰδόντες οἱ τεσσαράκοντα ἐννέα στρατιῶται, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν οὗς τύψας ὁ Περσεντίνος, ἐνέβαλλε μετὰ τοῦ Καλλιστράτου εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἐδιδάσκοντο παρὰ τούτου περὶ κρίσεως καὶ ἀναστάσεως καὶ περὶ ψυχῆς. εἶτα ἐκ-

βλήθεις τῆς φυλακῆς μετὰ τῶν τεσσαράκοντα ἑννέα στρατιωτῶν, καὶ προσευξάμενος, ἔρριψε πάντα τὰ εἶδωλα· καὶ ἰδόντες ἕτεροι στρατιῶται ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τέσσαρες, ἐπίστευσαν καὶ οὗτοι, καὶ πάντες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.** Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἐπιχάρως.

**Στχ.** Εὐτολμος Ἐπιχάρις ἦν πρὸς τὸ ξίφος,  
Συλλήπτορα πλουτοῦσα τὴν θείαν χάριν.

**Ε**πιχάρις ἡ τοῦ Χριστοῦ μάρτυς ὑπῆρχεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἐκρατήθη δὲ παρὰ Καισαρίου τοῦ ἐπάρχου, καὶ ὁμολογήσασα παρῆρσία τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ κρεμάται καὶ ζέεται εἶτα τυπτεται μετὰ σφύρας μολυβδίνης ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν οἵτινες, εὐχαμένῃς αὐτῆς, ὑπὸ ἀγγέλων ἀνηρέθησαν· καὶ λαβούσης αὐτῆς τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ἡ πέτρα ἢ οὐσα ὑποκάτωθεν τῶν ποδῶν αὐτῆς, ὕδατος πλήθος ἀνέβλυσε. πληγείσα δὲ τῷ ξίφει ὑπὸ τοῦ δημίου, παρέδωκε τῷ Θεῷ τὴν μακαρίαν αὐτῆς ψυχὴν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.** Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, ἡγουμένου γενομένου τῆς μονῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, τοῦ ἐπιλεγομένου βαθέως ρυακος.

**Στχ.** Τὸν Ἰγνάτιον λαμβάνει μονὴ πόλου,

Μονῆς προσεξάρξαντα ὡς Θεὸς φίλον.

**Ο**ὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς δευτέρας τῶν Καππαδοκῶν ἐπαρχίας, ἐπὶ τῶν βασιλέων Νικηφόρου καὶ Ἰωάννου· ὃς ἐκ νηπίου παρὰ τῶν γονέων ἀνετέθη Θεῷ κατὰ τὸν ἱερόν Σαμουήλ· καὶ ὑπὸ τοῦ θείου Βασιλείου τοῦ κτήτορος τῆς μονῆς, τὴν μοναρχικὴν ἀκριβείαν ἐκπαιδευθεὶς, καὶ διὰ πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν βαθμῶν διελθὼν χειροτονεῖται πρεσβύτερος, καὶ ἡγούμενος προχειρίζεται. ὃς καὶ ἠύξησε καὶ ἐπλήθυνε τὴν μονήν, ἐν προσόδοις καὶ πᾶσι χρειώδεσιν, φιλοδόμησέ τε καὶ θείους ναοὺς, τοῦ τε ταξιάρχου Μιχαήλ καὶ Ἠλιοῦ τοῦ θεόπτου. καὶ ἐν τινι προαστείᾳ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἱερόν Σηκὸν πεποίηκεν. ὁμοίως δὲ καὶ ταῖς κανονικαῖς, θριγγίον ἀσφαλὲς πᾶν καὶ εὐπρεπέσαστον. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀποστασίας, γενναίως κατηγωνίσαστο τῶν τότε ἀρχόντων, ὃς ὁ ἄνομος ἀνάρτης προχειρίσαστο, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ταραξάς, ἀθεώτατος σκληρός. τοῦ δὲ ἐκ ποδῶν γενομένου, παρεγένετο εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ κατεσκευάσεν ἱερὰ κειμήλια, καὶ σίγγον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περιηργυρωμένον εὐαγγέλιον. ὃ καὶ ἀπέσπασκε διὰ τῶν συνόντων αὐτῷ ἀδελφῶν εἰς τὴν ἐκεῖσε μονήν. αὐτὸς δ' ἐκεῖσε χρονίζων, νόσφ δισηντερικῇ περιπίπτει, ὑφ' ἧς ἑαυτὸν κατεργαζόμενον συννοῶν, καὶ πρὸς θάνατον κατὰ μικρὸν ἐπειγόμενον, ἔσπευδεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν μονήν. φθάσας δ' ἐπὶ τὸ Ἀμώριον τέλει τοῦ βίου ἐχρήσαστο, καὶ θάπτεται ἐν τινι σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς αὐτῆς πόλεως. ἐνιαυσίῳ δὲ χρόνῳ παρωχηκότος, οἱ τῆς μονῆς πατέρες ἤδου-

λήθησαν ἀνακομίσασθαι τὸ αὐτοῦ λείψανον, καὶ τὴν τούτου θήκην ἀνοίξαντες, εὗρον τὸ αὐτοῦ σῶμα σφόν καὶ ἀκέραιον καὶ θείας εὐωδίας πλήρες, καὶ ἀνεκόμησαν ἐν τῇ μονῇ αὐτῶν, καὶ κατέθεντο ἐν τῷ Νάρθηκι τῆς ἐκκλησίας.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.** Μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων, Μάρκου Ἀριστάρχου καὶ Ζήνωνος.

**Στχ.** Ὁ κλῆσιν αὐχῶν Ἰωάννου καὶ Μάρκου,  
Ἀποστολῆς ἦν ἐνδιαπρέπειων δρόμοις.  
Ἄριστος Ἀρίσταρχος ἐν μύσταις λόγῳ,  
Ἄρξας ἄριστα καὶ ξένου ζήσας βίον.  
Ζήνων Θεοῦ τὸν ζῶντα κηρύττων λόγον,  
Πλείστους ἀνεζώωσε νεκροὺς τῇ πλάνῃ.

**Μ**άρκος ὁ ἀπόστολος ὁ καὶ Ἰωάννης καλούμενος, οὗ ὁ ἀπόστολος Λουκάς ἐν ταῖς πράξεσι μέμνηται, παρὰ τῶν ἀποστόλων χειροτονηθεὶς τῆς Βίβλου ἐπίσκοπος, δόκιμος ἐν τῇ ἐργασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου γνωρίζεται. καὶ οὕτως ἦν οἰκειωμένος τῷ Θεῷ ὡς διὰ τῆς σκιάς τούτου τὰ νοσήματα δραπετεύειν. Ἄλλὰ καὶ Ἀριστάρχος ἕτερος ἀπόστολος ἐν τοῖς ἑβδομήκοντα εὑρηται. οὗ ἐμνημόνευσεν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ ἀπόστολος, καὶ Ἀπαρσίας τῆς Συρίας ἐπίσκοπος γέγονεν· ἄλλος Ἰωάννης ὢν ἀκριδομελίτροφος στολὴν δερματίνην ἡμφιεσμένος. Ζήνων δὲ, οὗτος ὁ νομικός ἐστίν, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ μακάριος μνεῖαν ποιεῖται Παῦλος, καὶ οὗτος Διοσπόλεως ἐπίσκοπος γέγονε. καὶ οἰκητήριον τοῦ ἁγίου γεγόμενος Πνεύματος, ἐν τῷ κηρύττειν τὸ εὐαγγέλιον, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.** Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Φιλήμονος ἐπισκόπου, Φορτουμιανοῦ, καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Γαϊανῆς.

**Στχ.** Χριστὸν φίλων φιλοῦντα Φιλήμον ἕτης,  
Φορτουμιανῷ συναθλεῖ φιλομένου.  
Γαϊανῆ φλεχθῆναι τὰ νῶτα δίδου,  
Ὡς ἂν φλογίνης ῥομφαίας νῶτα ἴδης.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.** Μνήμη τῶν ἁγίων δεκαπέντε μαρτύρων, οἵτινες ἐν πλοίῳ ἐμβληθέντες, καὶ τοῦ πλοίου πυρποληθέντος ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπεπνίγησαν.

**Στχ.** Ὁ τριπλοπεντάριθμος ἀθλητῶν στόλος,

Καὶ πυθμένος κατῆρε μέχρι ποντίου.

Ἡ ἁγία νεομάρτυς Ἀκυλίνα ῥάβδοις συνθλασθεῖσα τελειοῦται.

**Στχ.** Τὴν φύσιν οὐσα θῆλυ ἡ Ἀκυλίνα,  
Ἄνῃ ἐδείχθη γεννάδας πρὸς βασιάνους.

(Ταύτης τὸ συναξάριον ὄρα ἐν τῷ νέῳ μαρτυρολογίῳ.)

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

**Ὡδή ζ΄.** Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

**Λ**αμπρυνθεὶς ὡς χρυσίον, τῷ πυρὶ τῶν βασιάνων, τῶν παθημάτων Χριστοῦ, ἐκσφράγισμα ἐδείχθη, καὶ νῦν ἐναπετέθη, θησαυροῖς θείοις



ἐνδοξε, ὁ τῶν πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Λ**ιπανθεὶς ταῖς βασάνοις, ξίφος ὄφθης παμμάκαρ ἕρανοχάλκευτον, συγκόπτων ἀοράτων, τὰς φάλαγγας δαιμόνων, καὶ κραυγᾶζων Καλλίστρατε ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Ι**σχυρὸς ἀνεφάνης, κατὰ τῆς ἀσεβείας μάρτυς Καλλίστρατε, ἰσχυρὴ τῆς Τριάδος, ἧς νῦν ταῖς λαμπηρόσιν, ἐκδοῶς φωτιζόμενος ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Σ**ταθηρᾶ διανοίᾳ, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας μάρτυς Γυμνάσιε, σὺν πᾶσιν ὁμοζήλοις, ἐτύθης ἀναμέλπων, εὐχαρίστως Θεόπνευστε ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

*Θεοτοκίον.*

**Τ**ὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, Θεοχαρίτωτε, ἰκέτευε σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ συμφώνως κραυγάζοντας ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός.

*ᾠδὴ ἦ. Οἱ Θεορρήμονες παῖδες*

**Ρ**ιζοτομήσας τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, τοῦ παραδείσου ἐδείχθης, μάρτυς φυτὸν ὠραιότατον, εὐσεβείας προφέρων, καρπούς θεία χάριτι.

**Α**ποσκοπῶν τὰς ἐλπίδας τὰς μελλούσας, ἐν πεποιθήσει τελεία, πρὸς τὴν ἀγῶνας ἐχώρησας, καὶ νικήσας νομίμως, ἐστέφθης Καλλίστρατε.

**Τ**ὸν σὸν ναὸν ἰατρεῖον κεκτημένοι, οἱ εὐσεβῶς προσιόντες, τῶν δυσχερῶν ἀπολύονται, εὐφημοῦντές σε πίστει, Γυμνάσιε ἐνδοξε.

*Θεοτοκίον.*

**Ω**ς ἀνωτέραν ἀπάντων τῶν ποιημάτων, Θεοχαρίτωτε κόρη, τὸν λογισμόν σου ἀνώτερον, τῶν τοῦ πλάνου σκανδάλων, Πανάμωμε ποίησον,

*Ὁ Ἐρμῶς.*

**Ο**ἱ Θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον εὐλογεῖτε τὰ ἔργα.

*ᾠδὴ ὁ. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.*

**Ι**ασιν πᾶσιν ἡ σορὸς, τῶν λειψάνων σπηγάζει τοῖς χρήζουσι, μάρτυς Καλλίστρατε,

καὶ παύει πάθη ὄντως δυσίατα, καὶ ἀπελαύνει πονηρῶν πνευμάτων σκοτόμαιναν, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ἐνεργεία καὶ δυνάμει καὶ χάριτι.

**Ω**φθητε μάρτυρες Χριστοῦ, ὡς θεόπλοκος σειρά ἐξαρτούμενοι, ἀλλήλων χάριτι, καὶ πρὸς τὸ ὕψος ἐπανατρέχοντες, καὶ ἀγιάζοντες τὴν γῆν, τῷ λύθρῳ τοῦ αἵματος. διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, ἐορτάζομεν πιστῶς εὐφραίνόμενοι.

**Σ**τέφανον εἴληφας σαφῶς, ἀμαράντινον, καὶ δόξαν αἰώνιον, καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην πέρας οὐκ ἔχουσαν, καὶ βασιλείαν οὐρανῶν, θεόφρον Καλλίστρατε, σὺν τοῖς συνάθλοις σὺ μεθ' ὧν μέμνησο ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

**Η**θεία μνήμη τοῦ σοφοῦ, Καλλιστράτου Γυμνασίου τε σήμερον, καὶ τῶν συνάθλων αὐτῶν, ἡλίξ πλέον ἐξανατείλασα, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, φωτίζει τὰ πέρατα. ὦν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, κατακρίσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον

*Θεοτοκίον,*

**Φ**ωνήν σοι τὴν τοῦ Γαβριήλ, γεγηθότι λογισμῷ ἀνακράζομεν· χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν· χαῖρε λυχνία χρυσῆ καὶ τράπεζα, ὄρος καὶ πύλη νοητή· χαῖρε θεῖον ὄχημα τῆ βασιλείας Χριστοῦ· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς παντευλόγητε.

*Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς.*

**Κ**ραταιωθέντες Πνεύματι, τῷ ἀγίῳ καθείλον, οἱ ἀθλοφόροι μάρτυρες, τῶν τυράννων τὰ θράση, διὰ Χριστὸν ὑποστάντες. πᾶσαν πειραν βασάνων, ὁ πάνσοφος Καλλίστρατος, καὶ Γυμνάσιος ὄντως ὁ θαυμαστός, μετὰ τῶν συνάθλων ὦν τὴν φωσφόρον, μνήμην τελῶντες εὐροίμεν, ψυχικὴν σωτηρίαν. *Θεοτοκίον.*

**Θ**εοπαρόχων μέγεθος, δωρεῶν καὶ χαρίτων ὦνπερ ἡμᾶς ἠξίωσας, Δεσποτα πανοικτίρμον, τίς λόγος δύναται φράσαι; ρεύσαντας γὰρ ἀθλίως, ζωῆς Χριστέ τῆς κρείττους, ἐπανήγαγες αὐθις, οὐσιωθείς, ὅλον μετὸν ἄνθρωπον

ἐκ Παρθένου, καὶ σώσας ὡς φιλόανθρωπος, καὶ Θεὸς ἐλεήμων.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθεις, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ'.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχος ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

**Π**ᾶθη τὰ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας ἐμάρανας, καὶ συντόνου δεήσεως, καὶ ὄφιν τὸν δόλιον, τῶν δακρῦν ὄμβροις, ἀπέπνιξας πάτερ, καὶ εὐηρέεστης Θεῷ, ὑπερβαλλόντως Χαρίτων ὄσιε. διό σε κατεκόσμησεν, ἐπικρατίαις χαρίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Ι**δρῶσιν ἀσκήσεως, ἐναποσβέσας τοὺς ἀνθρακας, τῶν παθῶν ἀξιάγαστε, πυρὶ προσωμίλησας, αἰκισμῶν καὶ πόνων, καθομολογήσας, πρὸ τῶν ἀνόμων δικαστῶν, τοῦ σαρκωθέντος λόγου τὴν κένωσιν, καὶ μάρτυς ἐχρημάτισας, πεποικιλμένος τοῖς στίγμασι, πολυτρόπων κολάσεων, θεοφόρε πανόλβιε.

**Ε**ρήμοις καὶ ὄρεσι, σὺ φυγαδεύων ἐμάκρυνας τὴν ψυχὴν ἀκηλίδωτον, τηρῶν ἱερώτατε, καὶ Τριάδος οἶκος, Χαρίτων ἐδείχθης ἥς τῆ δυνάμει ἱερός, ἀνεδομήσω οἶκος μακάριε, καὶ μάνδρας εἰς σωτήριον, τῶν μοναχῶν περιποίησιν, τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σε, τὴν ἁγίαν αἰοῖδιμε.

Δόξα ἤχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

**Θ**εοφόρε Χαρίτων, σὺ καὶ μετὰ θάνατον ἐν οὐρανοῖς ζῆς ἐν τῷ Χριστῷ, δι' ὃν τῷ κόσμῳ σεαυτὸν ἀνεσταύρωσας. ἔξω γὰρ σαρκὸς καὶ κόσμου γενόμενος, ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα ἔξῃς ἀληθῶς. οὐ γὰρ ἔξῃς σεαυτῷ, ἔξῃ δὲ μάλλον ἐν σοὶ Χριστῷ ὁ Θεὸς ἡμῶν. αὐτὸν ἰκέτευε σαθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

**Ε**ν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα.  
(Μὴν Σεπτέμβ.)

ζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου πανάμωμε, καὶ ἀξιώσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσφυγῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

**Ε**ν σταυρῷ ὡς κατείδε σε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνὰς καὶ μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ τί τὸ ὄραμα ἐκράζεν Ὑιέ ποθεινότατε, ταῦτα σοὶ ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολάυσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκατατάσει σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν σχ. τῆς ὀκτωήχου, Δόξα ἤχος πλ. δ'.

**Τ**ῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Χαρίτων ὄσιε διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν πορεύεσθαι ἐγνωμεν. μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύνάμιν ἀγγέλων συνόμιλε ὁσίῳν συμμετοχῇ καὶ δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὡ τοῦ παραδόξου.

**Χ**αῖρε πιστῶν περιποίησις, χειμαζομένων λιμῆν, ἀμελούντων διόρθωσις, χαῖρε ψυχαγωγῆμα, θλιβομένων βοήθεια, πολεμουμένων χαῖρε ψυχῶν ἀγαθή, τῶν ἀσθενούντων, ψυχῶν ἡ ἴασις, χαῖρε συνάλλαγμα, πρὸς Θεὸν μεσίτρια, τῶν Σεραφίμ, πάντων ὑπερέχουσα, Ἁγιωτέρα σεμνή.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

**Τ**ὶ τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὁ τοῖς ἑμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἀπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρηται, καὶ ἀποθνήσκεις ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν, ἡ Θεοτόκος κλαίβσα ἔλεγεν ὅτε κατέβλεψεν ἐν σταυρῷ κρεμάμενον τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

<sup>1</sup>Απολυτίκιον ἤχος πλ. δ'.

**Τ**αῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, Χαρίτων πατὴρ ἡμῶν ὅσι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἢ συνήθης στιχολογία. Κάθισμα.

<sup>2</sup>Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

**Τ**ῆς ἀθλήσεως πόνους δοκιμασθεῖς, τῆς ἀσκήσεως ἄλλοις βεβαιωθείς, χρυσίου λαμπρότερον, εὐσεβεία ἀπήστραψας, καὶ καθαρὸν δοχεῖον ὑπάρξας τοῦ Πνεύματος, πονηρῶν πνευμάτων, τὸ σκότος ἐμείψας. ὅθεν συναθροίσας, μοναζόντων ἀγέλας, ποιμὴν τούτων γέγονας, καὶ φωστὴρ διαυγέστατος, Χαρίτων μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοίον.

**Λ**ογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἀμαρτιῶν, ἔξ ἐνῶν κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε· ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον, καὶ δός μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι. σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δεῖλός σε.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοίον.

**Ε**ν τῷ ξύλῳ ὄρῳσα τῷ σταυρικῷ, ἡ πανάμωμος μήτηρ τὸν Λυτρωτὴν, ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο, καὶ συνοχῆ καρδίας, τὰς κόμας ἐσπάραττε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόα· Υἱέ μου ἔξ Κύριε, πῶς σε ὁ Ἑβραίων ἀνομώτατος δῆμος, ἀδίκως προσπῆγνυσι, τῷ σταυρῷ ἀναμάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, ἦλους καὶ τὴν τρήσιν τῆς πλευρᾶς, χολὴν

τε οἶμοι, ἔξ ὄξος μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα Σωτήρ μου, τῇ ἀρρήτῳ οἰκονομίᾳ σου.

Οἱ Κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς'.

Θεοφάνους. Οἱ δὲ Ἰωάννου μοναχοῦ.

<sup>3</sup>Ὡδὴ α'. ἤχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

**Θ**αλάσσης ἀθλητικῆς, τὸ πέλαγος, διανηξάμενος, τῷ ζωηφόρῳ ὄπλῳ τοῦ σταυροῦ, Φαραῶ τὸν ἀλάστορα, τὸν νοητὸν Μακάριε, θεία δυνάμει κατεπόντισας.

**Κ**υρίῳ ἀνατεθείς Μακάριε, σπαργάνων ἐκ μητρικῶν, τυραννικοῦ πρὸ βήματος Χριστόν, θεοφρόνως ἐκήρυξας. Μωσαϊκῶς καθεῖλες δέ, τῶν ἀντιπάλων τὰ φρυάγματα.

**Τ**ῆς πλάνης καταλιπὼν τὴν Αἴγυπτον, Χαρίτων ὅσιε, καὶ ἐρημοπολίτης γεγονώς, καθαρῶς προσωμίλησας, τῷ καθαρῷ καὶ εἰληφας, τὴν κληρουχίαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

**Α**σπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

<sup>4</sup>Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται.

**Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, τῶν φοιτητῶν ἡ λογικὴ ποίμνη σου, πνευματικῶς ὅσιε, τῆς σῆς κοινωνοῦσα φαιδρότητος.

**Τ**ὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ὡς δυσμενεῖας εἰς Θεὸν αἴτιον, τῷ τῆς ζωῆς πνεύματι, ὅσιε Χαρίτων ὑπέταξας.

**Κ**αθεῖλες Δαβιτικῶς, τοῦ ἀλλοφύλου Γολιάθ ὅσιε, τὴν νοητὴν δύναμιν, ἐν τῇ παντευχίᾳ τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκ.

**Σ**ὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, μήτηρ Θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Κάθισμα ἤχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε.

**Τ**οῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ κατ' εἰκόνα

Θεοῦ, Χαρίτων μακάριε. ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ, ἢ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτουσα πίστει διὸ καὶ ἐορτάζομεν, πόθῳ τὴν μνήμην σου.

*Θεοτοκίον ὁμοιον.*

**Π**αρθένε Πανάμωμε τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἢ κύησασα, σὺν τοῖς ὁσίοις αὐτὸν, ἀπαύσως ἰκέτευε, ἄφεισιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὕμνουσί σε κατὰ χρέος, μόνῃ πανύμνητε.

*Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.*

**Σ**ταυρῷ σε ἠλέμμενον ὡς ἐθεάσατο, ἢ Ἀχραντος μήτηρ σε, Λόγε Θεῶ μητρικῶς, θρηνησα ἐφλέγγετο τί τὸ καινὸν ἢ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἢ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

*Ὡδὴ δ'. Δι' ἀγάπῃσιν οἰκτίρμων.*

**Τ**ὰς τυραννοῦσας Χαρίτων πρὸ τελευτῆς σε, τῆς ἐγκρατείας πόνοις, ἡδονὰς θανατώσας, ζωηφόρον νέκρωσιν, ὁσίοις ἐνδέδουσαι.

**Τ**ὰς συμπνιγούσας, φυχῆς τὴν καρποφορίαν, βιωτικὰς μερίμνας, τῇ ἐμπύρῳ μελέτῃ, ὡς ἀκάνθας ἐφλέξας, Χαρίτων μακάριε.

**Ε**σεφάνωσαν αἱ χάριτες σέ Χαρίτων, ἀθλητικῷ στεφάνῳ, τῆς Χριστοῦ βασιλείας. τῆς γὰρ πλάνης ἐσθεσας, τὴν μέθην μακάριε.

*Θεοτοκίον.*

**Α**νεκκλάλητος ὁ τόκος σου ἀνεδείχθη, Θεογεννήτορ μόνῃ, ἀγνή εὐλογημένη ὅθεν σοὶ προσιπτόντες, τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

*Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.*

**Σ**ὺ ὅσιε φωτὸς, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, τῆς ἀνθθεν φρυκτωρίας, τηλαυγῶς ἀνεδείχθης, Χαρίτων παμμακάριστε.

**Σ**ὺ ὅσιε δισσαῖς, ἀπαστράπτεις ταῖς χάρισιν. ἀθλήσεως αἰκισμοῖς γὰρ, εὐσεβῶς ἐπυρσώθης, ἢ πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

**Σ**ὺ ὅσιε ψυχῶν, ἰατρὸς ἀναδέδειξαι, τὴν ἔνθεον ἐξ ὀνύχων, ἀπαλῶν ἐκζητήσας, σοφίαν παμμακάριστε.

*Θεοτοκίον.*

**Σ**έ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σέ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

*Ὡδὴ ε'. Θύσω σοὶ μετὰ φωνῆς.*

**Ο**ὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον θέμενος, ἐπωκοδόμησας Πάτερ, ἀρετὴν χρυσίῳ τιμιωτέραν, ἢ Τριάδος, τῆς παναγίας γέγονας οἴκημα.

**Ο**ργανον, τῆς κακίας ὁ ὄφις γυρορίζεται ἀλλὰ ταῖς σοῖς θεοφόρε, ἀρεταῖς Χαρίτων νενικημένος, τοὺς ἀδίκους ἐκ δικαίας προνοίας ἀμύνεται.

**Ο**ὐδέν σε, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης ἐχώρησεν, οὐκ αἰκίζόμενον σῶμα, οὐ θανάτου ψήφος ἀπειλουμένη, ἐν ἐνώσει, Θεοῦ κατατρυφῶν παμμακάριστε.

*Θεοτοκ.*

**Ω**θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδριος, συλλαβοῦσα οὐκ ἔστενεχώρησε.

*Κοντάκιον ἤχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.*

**Τ**ὸν ἀσκητὴν τῆς ἀληθείας ἀπαντες. καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας σήμερον, οἱ πιστοὶ ἐν ὕμνοις καὶ ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν, Χαρίτων ποιμένα καὶ διδάσκαλον, τοῦ κόσμου φωστῆρα τὸν παγκόσμιον πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

*Ὁ Οἶκος.*

**Τ**οῦτον τὸν μέγαν ἐν τοῖς ὁσίοις, τὸν φωστῆρα τὸν θεῖον Ἰκονίου πιστοὶ, Χαρίτων τὸν μακάριον, ἐν ὕμνωδαῖς ἀνευφημῶμεν, καὶ ἐν ἄσμασιν ὡς ἀνθεσιν, αὐτοῦ τὴν κάραν στέφωμεν τὴν γὰρ ὄφρυν τῶν ματαίων εἰδώλων ἠδάφισε. σὺν τούτοις καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἐνέργειαν πᾶσαν ἐνέκρωσε διὸ τῆς πόνου μέν

ἤνεγκε, τῶν βραδείων δὲ ἔτυχεν ἀληθῶς. αὐτὸν οὖν ἐπαινοῦντες γεραίρομεν, τοῦ κόσμου φωστῆρα τὸν παγκόσμιον πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ ΚΗ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.

Στχ. Τῆς γῆς πατήσας τὰς τρυφὰς ὁ Χαρίτων,  
Κατατρυφᾷ νῦν οὐρανοῦ τῶν χαρίτων.

Εἰκάδι ὀγδοάτη χαρίτων θάνε γῆραι μακρῶ.

**Ο**ὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ πόλεως Ἰκονίου, τῆς Λυκαόνων ἐπαρχίας· ὃς προσαχθεὶς τῇ Ὑπατικῇ καὶ παρῶσι τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ἐκ τεσσάρων, καὶ πυρὶ καταφλέγεται. μετὰ δὲ τὴν καταστοφὴν Αὐρηλιανοῦ, ἀπολυθεὶς, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ λησταῖς περιπεσὼν, καὶ δεσμευθεὶς, λυτροῦται τούτων τρόπῳ τοιῷδε. εἰς τὸ κεράμιον ἐν ᾧ εἶχον τὸν οἶνον οἱ λησταί, ἔχισ προσερχύσασα τὸν οἶνον ἐξέχεεν, οὐ ἐμφορηθέντες ἐξέψυξαν· αὐτὸς δὲ τὸ σπῆλαιον ἐκκλησίαν ποιήσας, καὶ πλήθος μοναχῶν συναγαγὼν εἰς μονὴν ἀπεκατέστησε, ἐξ ἀκροτόμου πέτρας ὕδωρ ἐξενεγκὼν, καὶ ἰατὴρ παντοίων νοσημάτων φανείς, ἐν γῆραι βαθεὶ τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Βαροῦχ.

Στχ. Βαροῦχ προφήτης Ἰερουσαλὴμ φίλος.

Χριστοῦ προφήταις συγχορεύει ἐν πόλει.

**Η**μῖνου πνοή καὶ ἀνάπαυλα, ἐφεπόμενος ἦν τῷ διδασκάλῳ Ἰερουσαλὴμ, ὅτε ὡς αἰχμάλωτος ὁ λαὸς εἰς Βαβυλῶνα κατήγετο, θρηγῶν τὴν ἀλωσιν τῆς Ἰερουσαλὴμ. εἰς ἐβδομήκοντα δὲ χρόνους ἐπεκτεινομένης τῆς αἰχμαλωσίας, σπηλαιῶ ἐαυτὸν καθιέρξας ὁ Βαροῦχ, τὸν ἐπιξενισμὸν ἐθήρει Ἰερουσαλὴμ, ἀπρόιταν ἐαυτὸν συντηρῶν, μέχρι τῆς ἀναστροφῆς τοῦ λαοῦ. ὅτε δὲ ὁ λαὸς πρὸς ἀναστροφήν ἐπανήλθεν, Βαροῦχ ἐξεληθὼν τοῦ σπηλαιῶ, πάλιν τὰ ὑπὸ τοῦ Ἰερουσαλὴμ ἐν ἐκτάσει καθοραθέντα, ὅτε καὶ τοῖς λιθοῖς ἐδῶλλετο, σὺν τῷ Ἀβιμέλεχ ἀκούει, καὶ ὡς ἐν δυοῖ σώμασι, μία ψυχὴ ἐν ἀμοτέροις ἐγνωρίζετο τοῖς προφήταις. ἐπεὶ καὶ εἰς ἓνα ταξίαρχον, τὸ Θεῖον Πνεῦμα ἀμοτέρους ἐπέγραφε. τρανωτέρως γὰρ ὁ Βαροῦχ περὶ τῆς Χριστοῦ οικονομίας ἀνεκαλάθησε λέγων· οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰ ἐξῆς. εὐροὶ δ' ἂν τις καὶ πλείονα, τῶν φιλοπόνως τὰς προφητικὰς βίβλους ἀνακρινόντων, τὸν προφήτην Βαροῦχ τὰ περὶ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἰερουσαλὴμ προαγγέλλοντα. τὸν γοῦν Ἰερουσαλὴμ ἐπιμελῶς κηδεύσας, μετὰ τὴν πρὸς Κύριον τούτου μετὰσασιν, μετ' οὐ πολὺ καὶ αὐτὸς πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μάρκου τοῦ ποιμένος. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων, καὶ αὐταδέλφων, Ἀλεξάνδρου, Ἀλφειοῦ, καὶ Ζωσίμου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ποιμένος. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων, Νίκωνος, Νέωνος, Ἡλιοδώρου, καὶ τῶν λοιπῶν παρθένων καὶ παίδων.

Στχ. Εἰσδύντες εἰς γῆν μάρτυρες τρεῖς Κυρίου,  
Ἐκείθεν εἰσδύνουσιν εἰς θεῖαν δρόσον  
Ποιμὴν ὁ Μάρκος, Μάρκος ὃν κτείνει ζίφος.  
Ποιμὴν προβάτων, ὡς ὁ τῆς Γραφῆς Ἄβελ.  
Ἡλιόδωρος Νίκων, ἀλλὰ καὶ Νέων,  
Χριστοῦ κατ' ἐχθρῶν ἐκ ζίφους νίκη νέα,  
Τμηθέντα παίδων καὶ γυναικῶν μυρία·  
Ὡ παῖ γυναικός, καὶ Θεὸς πλήθη δέχου.

**Ο**ὗτοι οἱ ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως ἐν πόλει Πισιδίας, Μάγνου ἡγεμονεύοντος. ὁ δὲ μακάριος Μάρκος ἦν ποιμένων πρόβατα, λευκὴν ἔχων τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς καὶ βαθεῖαν μέχρι καὶ πτέρνης αὐτῆς. ἐπεὶ δὲ διεγνώσθη ὡς εἰς χριστιανός, παραχρῆμα κρεμασθεὶς ζέεται, καὶ παρεπέμφθη ἐν Κλαυδίουπόλει. προσκληθέντων δὲ χαλκοτύπων κατασκευῆς ἕνεκα τῶν τοῦ μάρτυρος δεσμῶν, προσήχθησαν τρεῖς ἀδελφοί, Ἀλέξανδρος, Ἀλφειός, καὶ Ζωσίμος, τὴν κατάλυτον οἰκοῦντες κώμην, βάνουσι τὴν τέχνην, καὶ τῆς τοῦ σιδήρου ἐργασίας ἐπισήμονες· ἀρξάμενων δὲ τύπτειν κατέρρει ὁ σιδηρὸς ὡς ὕδωρ, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν ἐνάρκουν. οἱ δὲ, τὸ συμβᾶν θαυμάσαντες, καὶ φωνῆς θείας ἐπακούσαντες, προτροπύσης συναβλήσαι αὐτοὺς τῷ Μάρκῳ, οὐκ ἠμέλησαν, ἀλλὰ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ὁμολόγησαν. εὐθὺς δὲ στρέβλαις ὑπεβλήθησαν, καὶ μόλυβδον ζέοντα διὰ τοῦ σώματος ἐδέξαντο, καὶ ἐν πέτρᾳ προσηλώθησαν, καὶ τοῦ βίου ἐξήλθον. ὁ δὲ Μάρκος ὑποδεθείς κριπίδας, καὶ μαστιχθεὶς ἰκανῶς, καὶ ὀβελισκοῖς καταπαρεῖς, καὶ τὴν γλώτταν τμηθεὶς, καὶ ἐν πέτρᾳ κηλυθεὶς τὴν κεφαλὴν ἀπετημήθη. ὁμοίως δὲ καὶ Νίκων καὶ Ἡλιόδωρος, καὶ Νέων, κρατηθέντες μετὰ νηπίων καὶ παρθένων πολλῶν, ἐν τῇ λεγομένῳ Μαυρομιλίῳ, ὑπὸ ζίφους ἀνηρέθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Καλλινίκου καὶ Εὐσταθίου τοῦ Ῥωμαίου.

Στχ. Ῥωμαῖος ἐστίν, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαίος,  
Ὁ μάρτυς Εὐστάθιος, ἀθλῶν πρὸς ζίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριάκοντα μαρτύρων.

Στχ. Ἐξάρχον Ἀλεξάνδρον εἶχον τοῦ τέλους,  
Τμηθέντες ἄνδρες, ὡν ἀριθμὸς τρισδέκα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ἦδη ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

**Τ**ὸς ἐν καμίνῳ, Ἀβραμαιοῖς ἀμιλλώμενος,  
Ζῆλῳ εὐσεβείας δόγμα τυραννικόν, Θεοφόρε,

κατεπάτησας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μὲν, κραυγάζων καὶ Κύριος.

**Ω**ς ἐν καμίνῳ, τῶν πειρασμῶν τοῖς ὑπεκκαύμασι, θεία ὀροσοβόλος χάρις ἐξ οὐρανοῦ, ἐπεσκέψατό σε ὅσι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μὲν, βοῶντα καὶ Κύριος.

**Ω**ς τετρωμένος, τῷ τῆς Τριάδος θείῳ ἔρωτι, ταύτῃ ἰσαριθμὸς μάνδρας πνευματικᾶς, μελωδούσας ἀνατέθεικας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκ.

**Τ**ὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σὲ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

*Ὡδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας.*

**Τ**ὰ στέρνα πυρούμενος φλογί, ἀδίκους ὅσι, ταύτῃ κατέφλεξας· αὐτὸς δὲ ἀφλεκτος ἐμεινας, ἐνεργεῖα θείου Πνεύματος, καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαοὺς, ψάλλειν διήγειρας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Χ**ριστὸν ἐνεδύσω ἀληθῶς, τὸν πάλαι ἀνθρώπον, ἀπεκδυσάμενος, καὶ ἐθριαμβεύσας ὅσι, τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, ἐν αἰκισμοῖς μαρτυρικοῖς, μετ' εὐφροσύνης βοῶν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Τ**οῦ Παύλου Χαρίτων ἀψευδῶς, γενόμενος φοιτητής, τοῖς τούτου ἰχνεσιν, ἐπηκολούθησας ὅσι, καὶ ἀλείπτῃς ἐχρημάτισας, τῶν μοναζόντων γεγονῶς, πᾶσι κανὼν ἀρετῆς τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

**Σ**ὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ. σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

*Ὡδὴ ἡ. Λίθος ἀχειρότητος.*

**Ο**ὐ τάφος ὁ πρόξενος λήθης, ἐπικαλύψαι

ἰσχυσέ σου, ὅσι Χαρίτων ἀρετάς· ἡ σὴ γὰρ μνήμη διαιωνίζουσα, ἠλιακῶς ἐξέλαμψεν. ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

**Δ**εῦτε τὴν ἐτήσιον μνήμην, πνευματικῶς ἐπιτελοῦντες, τῇ τῶν ἀρετῶν ἐκμιμήσει, τὸν Θεοφόρον πάντες ζηλώσωμεν, καὶ σὺν αὐτῷ βοήσωμεν· σὲ μεγαλύνομεν τρισάχιε.

*Δόξα.*

**Μ**ονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, ἐν ἁσυχύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῆ ὁμότιμον· ἦν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν. Θεοτ.

**Χ**αῖρε καὶ εὐφραίνε ἡ νύμφη, τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ νυμφίου τὴν ὠραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, καὶ ὑπὲρ ἥλιον ἀστράπτουσαν.

*Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.*

**Α**θλήσει μὲν τὸ πρότερον, καλῶς ἐγγυμνασάμενος, τὸ δεύτερον δὲ ἀσκήσει, δρόμον τὸν θεῖον τελέσας, εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμες. καὶ τῷ Χριστῷ παρίστασαι, Χαρίτων Πάτερ· Ὅσι, ὑπὲρ ἡμῶν ἐντυγχάνων, τῶν σὲ θερμῶς ἀνυμνούντων. Θεοτοκίον ὁμοιον.

**Β**ουλῆς μεγάλης ἄγγελον, τῆς τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, Χριστὸν πανύμνητε Κόρη, τὸν βασιλέα τῆς δόξης. οὐ τὸν σαυρὸν ἀράμενοι, οἱ ἀσκηταὶ καὶ μάρτυρες, ὀπίσω τέττε ἔδραμον. μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

*Εἰς τοὺς Αἴγους Πᾶσα πνοή· ἰστώμεν στίχους δ'.*

*εὐχρ. προσόμ. ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.*

**Χ**άρις ἡ τοῦ Πνεύματος, Χαρίτων Πάτερ σοι λάμψασα, τηλαυγῶς κατεφώτισεν. ἐντευθεν ἐμείωσας, τῶν παθῶν τὴν νύκτα, καὶ τῆς ἀπαθείας, ἡμέραν φθάσας καθαρῶς, καθαρωτάτῳ φωτὶ ὠμίλησας· ἐν ᾧ ἐνδιαπύωμενος, μὴ ἐπιλάβῃ θεσπέσιε, τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σου, ἱερῶς τὰ μνημόσυνα. Ὅμοιον.

**Χ**άριν ἐπανθοῦσάν σοι, Χαρίτων φέρων οὐ-

ράνιον, ἐπιγείων ἠλόγησας, ἐντεῦθεν ὡς ἄσαρκος, κακουχίαις εἴλου, ζῆν ὡς αἰδίς, τρυφῆς χειμάρρουν εὐσεβῶς, περιπολεῦειν μέλλων θεόληπτε, καὶ δάκρυσιν ἐξήρανας, τὴν θολερὰν πηγὴν ὅσιε, τῶν παθῶν καὶ κατήρδευσας, ψυχοτρόφεις τὸς εἰσάχυσας. Ὅμοιον.

**Χ**άριν τῶν ἰάσεων, Χαρίτων θείας ἐκ χάριτος, ἐπαξίως ἀπειλήσας, ἐντεῦθεν πνευμάτων σοι, τῶν τῆς πονηρίας, τρέπεται ἢ πλάνη, καὶ νοσημάτων δυσχερῶν, λύμη φυγοῦσα οἴχεται ὅσιε. πηγάζεις γὰρ ὡς νάματα, τῶν χαρισμάτων τὰ ρεῖθρά σου, ἀφ' ὧν νῦν ἀρδευόμενοι, ἀνυμνοῦμεν τὴν μνήμην σου,

*Δόξα ἤχος πλ. β΄.*

**Ο**σιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰ φάλαγγας· τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

*Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης.*

**Ε**μέ τὸν ἀδιόρθωτον, διόρθωσον πρεσβεΐαις σου, Θεοτόκε, ἢ ἐλπίς Χριστιανῶν, ἢ ῥύσαι με βασάνων, καὶ πάσης τιμωρίας, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος. Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

**Η**πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ὀρηνοδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

*Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ΄.*

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.

*Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱστώμεν σπχ. ε΄. καὶ ψάλλομεν σπχρ. προσόμνια.*

*Ἦχος πλ. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.*

**Π**αθῶν κυριεύσας τοῦ σώματος, ἐγκρατείας χαλινῷ, θαυματουργέ Κυριακέ, ἀπαθείας τὴν λαμπρὰν, πάτερ ἐνδέδυσαι στολὴν, καὶ πᾶσαν,

τὴν κακίαν ἀπεγύμνωσας, τοῦ πάλαι, τοὺς προπάτορας γυμνώσαντος· καὶ νῦν οἰκεῖς τὸν παράδεισον, διὰ παντὸς εὐφραϊνόμενος, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

**Φ**έρων τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων σου, ἠκολούθησας Χριστῷ, ἀνεπιστρόφῳ λογισμῷ, τῶν ἐν βίῳ ἡδονῶν, καταφρονῶν Κυριακέ, καὶ πάθη, θανατώσας τὰ τοῦ σώματος, συντόνοις, ἀγρυπνίαις καὶ δεήσεσι, χάριν ἀπειλήσας ὅσιε, τοῦ θεραπεύειν νοσήματα, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

**Ε**ρημον κατώκησας ὅσιε, ἐδώδην Κυριακέ, σκύλλαν ποιούμενος πικρὰν, καὶ τὴν αἰσθησιν πικραίνων, τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, προῤῥίζους, ἐναπέτεμες μακάριε. διό σε ἢ οὐράνιος ἀπόλαυσις, μετὰ τὸ τέλος ἐδέξατο, ἀγγελικῶς βιοτεύσαντα, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Δόξα, ἤχος πλ. δ΄.*

**Τ**ῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Κυριακέ πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον τὴν ὄντως εὐθείαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δαλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν· ἀγγέλων συνόμιλε, ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλετηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.*

**Τ**ίς ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἀνύμφευτε ἀγνή, οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν τῶν δεινῶν ἀπαλλαγὴν; εὐρίσκει, βοηθὸν σε ἀκαταίσχυντον, προστάτιν τε, καὶ πύργον ἀρραγέστατον, Θεογεννήτορ Πανάμωμε, Χριστιανῶν ἢ ἀντίληψις, μεσίτευσον τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

*Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.*

**Α**ρνα ἢ ἀμνάς ὡς ἐώρακα, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς καθηλωμένον ἐν σταυρῷ; ἐτιτρώσκετο τῆς λύπης, τῇ ρομφαίᾳ τὴν ψυχὴν, τὰ σπλάγ-

χνα, ἔδονεῖτο γόους πλέκουσα, ἔ λύπης τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο. οἶμοι Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; δοξάζω σου τὸ πρὸς ἅπαντας μακρόθυμον.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. τῆς ὀκτωήχου.  
Δόξα ἤχος πλ. β'.

**Ο**σιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φλόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἰτησαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

**Μ**εγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς. Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν, καινίζει βροτῶν φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Σταυροθεοτοκίον ἁγιον.

**Ο**ρῶσά σε ἡ Πάναγνος, ἐν ξύλῳ καθηλούμενον, ἀνεβόα· ὦ Υἱέ μου καὶ Θεέ. τί τὸ παράδοξόν σε, μυσῆριον τῆ πάθης; δι' ἧ ἔξ σῶζεις τὸ ἀνθρώπινον.

Τροπάριον. ἤχος α'.

**Τ**ῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λαβῶν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἡ συνήθης σχολογία Κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἀγίου εἰς 5'. οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Κυριακὴ γένοιτο πρὸς Θεὸν μοι προστάτης.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ποίημα Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Ὡδὴ α'. ἤχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί.

**Κ**λέος θείας γνώσεως Χριστέ, παράσχου μοι καὶ χάριτος, τὸν ὅσιον ἀξίως, Κυριακὸν ὑμῆσαι, ταῖς τούτου ἐντεύξεσι. σὺ γὰρ τῶν ὑπὲρ λόγον, ὁ ταμίας σοφῶν δωρημάτων.

**Υ**μνον προσκομίζοντά σοι νῦν, Κυριακὴ μακάριε, εὐμενεῶς δεδεγμένος, τῆς θείας μετασχεῖν με, Χριστὸν καθικέτευε, αἰγλῆς καὶ φωταυγίας, καὶ τῆς ὄντως τυχεῖν σωτηρίας.

**Ρ**ώμη τοῦ Δεσπότη κραταιᾶ, βροννύμενος τοὺς ἄρχοντας, Κυριακὴ παμμάκαρ, τοῦ σκότους ἐτροπώσω, τοῖς τούτου δὲ ἔχνεσι, πάτερ ἀκολοθήσας, πρὸς τὴν ἄνω κατήντησας λήξιν.

**Ι**σὴν ἐνεδείξω ἐπὶ γῆς, πρὸς ἀσωμάτους ἀμιλλαν. ὅλον καθυποτάξας, σαρκὸς τῷ ζωηφόρῳ τὸ φρόνημα πνεύματι. ὅθεν ἐν οὐρανοῖς νῦν, συγχορεύεις αὐτοῖς Θεοφόρε. Θεοτοκ.

**Κ**λίμαξ ἀνεδείχθης νοητῆ, ἦν Ἰακώβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ, κατήλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως γενέσθαι, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

**Α**όκνως διήνυσας, τῆς ζωῆς τὴν τρίβον. ἐκ γὰρ βρέφους ἐπόθησας τὸν Κτίστην σου ὅσιε, ὃν διψῶν ἐξεζήτηεις, ἐλάφου μιμούμενος, τὸν δρόμον ἐφ' ὑδάτων πηγᾶς.

**Κ**αρδίας τοῖς πιναξίν, ἐγγραφείσας τῆς σῆς, δεδεγμένος θεσπέσιε, δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος, ὡσπερ ἐμψυχὸς βιβλός, ἐμπράκτως ἐτήρησας, Χριστοῦ τὰς ζωτικὰς ἐντολάς.

**Ε**κράτησας ὅσιε, ἐν νηστείαις γαστρός, τῆς λιχνώδους ὀρέξεως, καὶ τὴν ὑπογάστριον ἠδονὴν συννεκρώσας, ἀγνεία συνέζησας, πάτερ διὰ βίου παντός.

**Γ**ηλόμενος ἐμφρονα, τῇ Τριάδι ναόν, σεαυτὸν κατεσκεύασας, τὸν νοῦν καθηράμενος, καὶ τὸ σῶμα καὶ πνεῦμα, τρισμάκαρ καὶ γέγονας, δοχεῖον τρισηλίου φωτός. Θεοτοκ.

**Π**αρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, σὺ μὲν ἡμῶν.



Ὁ Εἰρμός.

**Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι  
» δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα  
» κτίσις. οὐκ ἔστι γὰρ ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Κάλισμα. ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Τ**ῆς ἄνω ἐφιέμενος ὑπερκοσμίου ζωῆς, τοῦ  
κόσμου τὴν τερπνότητα, ὡς διαπίπτουσαν, κα-  
τέλιπας ὅσιε, ὅθεν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ σπη-  
λαίοις οἰκήσας, πόλεως οὐρανόθεν ἀνεδείχθης  
πολίτης· ἐν ἧ τῶν ἐκτελέντων, τὴν σὴν μνή-  
μην μνημόνευε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

**Ε**καίνισας Ἀχραντε, τῷ θεῷ τόκῳ σοῦ, φθα-  
ρεῖσαν ἐν πάθει, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν,  
οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου,  
πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε κατὰ χρέος,  
μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη,  
ὡς πρεφίτευσας.

Σταυροθεοδοκίον ὁμοιον.

**Π**αρθένε Πανάμωμε, μήτηρ Χριστοῦ τοῦ  
Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σοι, τὴν παναγίαν ψυ-  
χὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως,  
τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σοῦ, ὃν περ εὐλογημένη, δυ-  
σωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων,  
ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

**Ε**φρίξε σοῦ, ἥλιος τὸ ἐγκρατές καὶ στερρόν,  
δι' ἐτῶν σε, πλείων ὀργιζόμενον, μὴ δυνηθεῖς,  
ὄλως κατιδεῖν, μήτε ἐν ἡμέρᾳ, τροφῆς μετέ-  
χοντα ὅσιε, εὐτόνως μελωδοῦντα, ἀγρυπνίαις  
ἀπαύστοις, τῇ δυνάμει σοῦ δόξα φιλόνηρωπε.

**Ν**όμοις καινῆς, καὶ παλαιᾶς διαθήκης σοφῆς,  
ἐν συνέσει, μάκαρ τῶν ἀγίων ἀνδρῶν, ἐμμε-  
λετῶν ἅπαν ἀρετῆς, εἶδος ἐξεμαῶ, σοφῆς  
μελίσης τὸν τρόπον ζηλῶν, καὶ σκευὸς χρη-  
ματίας, ἐκλογῆς ἀνεβόας· τῇ δυνάμει σου  
δόξα φιλόνηρωπε.

**Ο**λβος τρυφῆς, καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα,  
τῶν ὁπίων, πέφυκας Χριστέ ὁ Θεὸς, ὅθεν πο-

θῶν, σὲ Κυριακὸς, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ, τερ-  
πνὰ λελόγισαι σκύβαλα. διὸ ἔν ἐρήμοις, ἐρω-  
τικῶς ἀβάτοις, κατετρύφα τῆς σῆς ὠραιότητος.

**Ι**σμεν ποτὲ, Μερρῶς γλυκάναντα νάματα,  
τὸν προφήτην, σκύλλης δὲ πικρὰν ἐδώδην,  
μεταβαλὼν, σὺ Κυριακῆ, εἰς γλυκεῖαν γεῦσιν,  
τὴν παρρησίαν δεικνύεις σαφῶς, πρὸς Κύριον  
τὸν ὄντως, τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, θεϊκῆ δυ-  
ναστεία δοξάζοντα.

**Ο**φοιτητῆς καὶ μιμητῆς τοῦ Δεσπότη Χρι-  
στοῦ, τοῦ ἱκέτε σεληνιαζόμενον, σὺ τὸν Υἱόν,  
διὰ προσευχῆς, οἰκτῶ θεραπεύεις, πρὸς τού-  
τε χάριν δεξάμενος, τὰς νόσους φυγαδεύειν,  
ἔ δαιμόνων τὰ στίφη, ἀπελαύνειν τῷ τύπῳ  
τοῦ θεοῦ σταυροῦ.

Θεοδοκίον.

**Σ**ὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε  
σὺ προσάτις, σὺ ἔ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τει-  
χος καὶ λιμῆν. πρὸς γὰρ τὸν υἱόν σου, ἐντεύ-  
ξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων,  
τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἀγνήν  
σε γινώσκοντας.

Ὡδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπόσω.

**Π**ρὸς Χριστοῦ δεδεγμένος, τὴν ἀκαταμά-  
χητον χάριν τοῦ Πνεύματος, καταδέβληκας  
μὲν, κατὰ κράτος δεινοῦς κοσμοκράτορας, ψυ-  
χικῶν παθῶν δὲ, Κυριακῆ ἐπικρατήσας, ἀ-  
παθείας στεφάνῳ κατέστεψαι.

**Ρ**ωμαλέος ἐδείχθης, πόνοις τῆς ἀσκήσεως,  
ἐγκαρτερήσας σερρῶς, μέχρι γήρους μείνας,  
βαθυτάτου ἀνένδοτος ὅσιε, ἐν ἐρήμοις ὡσπερ,  
βασιλικῶν αὐλῶν θαλάμοις, σὺν πολλῇ χαρ-  
μονῇ διαιτώμενος.

**Ο**λονύκτους ἀνύων, μάκαρ ἀγρυπνίας, καὶ  
πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, ἀμετειρίστως, δι'  
εὐχῆς τῷ αὐτῷ ὠμίλεις νοῖ, καὶ λαμπρὰς ἐκ-  
δέχου, Κυριακῆ φωτὸς ἀκτίνας, φεγγαβοόλους,  
τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος.

**Σ** ελασφόρου πλησθεῖσα, καὶ προφητικῆς ἀναρρήσεως ὅσιε, ἡ σεπτὴ σου γλῶσσα, προηγόρευσε τῆς τυραννοῦσης τέως, Ὁριγένους λύμης, φρενοβλαβοῦς καὶ ψυχοφθόρου, παντελεῖ καὶ τελείαν καθαίρεισιν. **Θεοτ.**

**Ν** οερῶς ἐμυήθη, προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σὰ μυστήρια. Οὐρανοῦ γὰρ πύλην, ὁ Δεσπότης σε ἐδείξεν ἀχραντε, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν Ἡλιος.

**Θ** εὐδὸς θετὸς γεγονώς, Χριστοῦ θεώσει τοῦ φύσει Θεοῦ, τῆς φύσεως ἀλγεινάς, πηρύσει ἀνὼρθωσας, νοσοῦντας ἰώμενος, δαιμονῶντας αὔθις, θεραπεύων θεία χάριτι.

**Ε** ξέφυγες τοῦ πρὸς σέ, φοιτῶντος πλήθους τὴν ὄχλησιν, καὶ πάλιν τοὺς φοβεροὺς, χειμάρρους κατέλαβες, ἐκαλίμων αἰοίδιμε, τῶν κενῶν ἐπαίνων, τῶν ἀνθρώπων τὸ δοξάριον.

**Θ** νεῖρου δίκην φθαρτοῦ, τοῦ κόσμου πᾶσαν τὴν δόξαν ὀρώων, τοῦ μόνου ζῶντος Θεοῦ, τῆς δόξης τῆς κρείττονος, ἐπόθησας μέτοχος, σοφὴ χρηματίσαι, ἥς ἐνδίκως καταξίωσαι. **Θεοτ.**

**Ω** ς ἐμψυχος κιβωτὸς, ἐδέξω λόγον τὸν ἀναρχον, ὡς ἅγιον ἱερόν, τὸν κτίστην ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρήμορφος, φέρεις τὸν δεσπότην, Θεομήτορ πάσης κτίσεως.

**Ε** γκρατείας ἀσκησιν, καὶ πολιτείαν, σὺ ἐκτήσω ὅσιε, Κυριακὴ θαυματουργέ, ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευσ, τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

**Γ** αλήνης θείας χορηγὸς ὑπάρχων ὦ Χρισέ μου, τὸν κλύδωνα του βίου κατεύνασον οἰκτίμων, ὡς μόνος εὐδιάλλακτος, ὅπως εἰς λιμένα καταντήσω ἀρετῆς, καὶ πίστει εὐφημήσω νῦν, θεία σου κυβερνήσει φιλόνηρωπε, τὸν

(Μὴν Σεπτέμ.)

γενναῖον ὄντως, Κυριακὸν τὸν ἐνδοξον, καὶ θεῖόν σου θεράποντα Σῶτερ' παρέχων ἀγαθὲ τοῖς σέ φοβουμένοις, παραδείσου τὴν τρυφήν, ἐνθα δικαίων πάντων αἱ ψυχαὶ εὐφραίνονται ἀκαταπαύσις, τοῖς ἐκτελοῦσιν ἐν πίστει τὴν μνήμην αὐτοῦ.

**Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ΄.** Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.

**Στχ.** Σκίλλης ἀμύνη Κυριακὴ πικρία,  
Γεῦσιν γλυκεῖαν, ἧ θανεῖν κατεκρίθης.  
Σκιλλοδόρος δ' ἐννάτη μύσεν εἰκάδι Κυριακὸς

**Ο** ὕτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐκ πόλεως Κορίνθου, πατὸς Ἰωάννου πρεσβυτέρου τῆς ἐν Κορίνθῳ ἐκκλησίας, καὶ μητρὸς Εὐδοκίας, ἀναψιὸς Πέτρου ἐπισκόπου, ἀναγνώστης τὴν τάξιν. ἔτος δὲ ὀκτὼ καὶ δέκατον ἀνῶν, καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, παρὰ τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου γίνεται μοναχὸς, πολλὴν τε ἐπιδειξάμενος ἀσκησιν, καὶ τοὺς τὰ Ὁριγένους φρονοῦντας ἐλέγξας, καὶ πολλὰ θαύματα τῆ συνεργείᾳ Χριστοῦ τελέσας, ἐν βαθυτάτῳ γήρα τὸν βίον ἀμείβει, ἦν δὲ πρῶτος καὶ εὐπρόσιτος, καὶ ἐκ θείας ἀποκαλύψεως περὶ τῶν μελλόντων προλέγων, μέγεθος ἔχων σώματος, μετὰ καὶ τινος εὐτρεπείας καὶ χάριτος, σφρα πάντα τὰ τοῦ σώματος μέρη φυλάττων, μὴ μετασχόντα τῆς ἀπὸ τοῦ χρόνου φθορᾶς, ἐπὶ τινος χρόνου καθηγησάμενος τῆς Λαύρας τοῦ ἀγίου Χαρίτωνος.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ,** Μνήμη τῶν ἁγίων ἑκατὸν πενήτηκοντα μαρτύρων τῶν ἐν Παλαισίνῃ, καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων, Τρύφωνος, Τροφίμου, καὶ Δορυμέδοντος, καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Πετρωνίας.

**Στχ.** Εἶψι κλίνασα τὴν κάραν Πετρωνία,  
Ψυχῆς ἐρείδεις ὄμμα τῇ θείᾳ πέτρα.  
Δεκάς δεκαπλῆ μαρτύρων καὶ πεντάκις,  
Δέκα ἀθλοῦσι καὶ κομίζονται στέφη.  
Τροφήν τρόφιμον Τρόφιμός τε καὶ Τρύφων,  
Συν τῷ Δορυμέδοντι εὐρον τὴν ἄνω.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ,** Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Γεδεσίας.

**Στχ.** Σοὶ τὴν κεφαλὴν τῇ κεφαλῇ τῶν ὄλων,  
Χριστὲ προσήξεν ἐκ ξίφους Γουδελία.

**Α** ἰὺτη χριστιανὴ οὔσα, καὶ πολλοὺς τῶν Περσῶν πρὸς τὴν τῶν χριστιανῶν ἐπιστρέφουσα πίστιν ἐκρατήθη ὑπὸ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, καὶ ὀλλὰ τιμωρηθεῖσα, καὶ μὴ πεισθεῖσα ἴσασαι τίον εἶναι, εἰς φυλακὴν ἐνεβλήθη, λοιμοκτονηθεῖσα ἐπὶ γυναικὶ πολλοῖς. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκβλήθη τῆς φυλακῆς, καὶ μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, πρῶτον μὲν ἐ-

ἔξδαρη τῆς κεφαλῆς τὸ δέριμα, εἶτα προσηλωθεῖσα τῷ ξύλῳ καὶ καθηλωθεῖσα ἰσχυρῶς, παρέδωκε τὴν ἀγίαν αὐτῆς ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Κασδόου καὶ Κασδόας.

Στχ. Ἀθλοῦσιν ἄμφω Κασδόος καὶ Κασδόα,

Ὁ μὲν σπαθισθεὶς, ἡ δὲ θλασθεῖσα ξύλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Δάδα, Γοβδελαᾶ, καὶ Κασδόας, ὧν ὁ μὲν, συγγενῆς, οἱ δὲ, γνήσια τέκνα Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν.

Στχ. Εἶψι μεληδὸν σῶμα πᾶν τετμημένον,

Τὸ πνεῦμα σφῆζεις μάρτυς Ὑψίστου Δάδα.

Ὁ Γοβδελαᾶς πείρεται τοῖς καλάμοις,

Τὸν καλάμῳ τυφθέντα Χριστὸν μου σέβων.

**Ε**νταῖς ἡμέραις Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πατὸς τοῦ ἁγίου Γοβδελαᾶ, ἦν τις χριστιανὸς ὄνομα Δάδας, πρῶτος τοῦ παλατίου, προσφιλέστατος καὶ συγγενῆς τοῦ βασιλέως, καὶ ἀποσταλεὶς ἄρχειν εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν χώρας, ἐσέβετο τὸν Χριστὸν ἐν φανερωῷ, καὶ διεβλήθη πρὸς τὸν βασιλέα παρά τινος. καὶ ἐπεὶ ἀποσταλεὶς πρὸς αὐτὸν Ἀνδραμέλεχ' ὁ πρῶτος τῶν αὐτοῦ μεγιστάνων μαθεῖν τὸ ἀληθές, εὔρεν αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ τὸν Χριστὸν σεβόμενον, ἔγραψε τῷ βασιλεῖ περὶ τούτου. ὁ δὲ βασιλεὺς δι' ἀντιγραφῆς αὐτοῦ δέδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν κατὰ παντός χριστιανοῦ. ταύτην τὴν ἀντιγραφὴν ἀπέστειλε διὰ Γοβδελαᾶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἦν καὶ δεξάμενος, συνεδριάζοντος αὐτῷ τοῦ Γοβδελαᾶ, ἤρξατο ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν. ἀνακρίναντες δὲ αὐτὸν ἐπιμελῶς, καὶ τὰ συντείνοντα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν ὁμιλήσαντες, εὔρον τὸν ἅγιον ὀλοφύχως εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πιστεύοντα, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀποθανεῖν βουλόμενον. τότε κάμινον λαυροτάτην ἀνάψαντες, ἐν αὐτῇ τὸν ἅγιον βληθῆναι προσέταξαν. ἀναφθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ, καὶ εἰς ὑψὸς ἀρθείσης τοσοῦτον, ὡς καταπλήττειν τοὺς βλέποντας, ἀγαγόντες τὸν ἅγιον Δάδαν πρὸς τὸ ἐναπορρίφῃναι ταύτη μὴ πειθόμενον. ὡς ἤδη πλησίον ἢ κάμινος τοῦτον εἶχε, καὶ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ ἐδέξατο, ἐσβεμένην ταύτην ἰδόντες, καὶ ὕδωρ ἀντὶ φλογὸς βλύσασαν, ἐξέστησαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι. ὁ τοῦ βασιλέως οὖν υἱὸς Γοβδελαᾶς, προσφιλέστατε Δάδα, εἶπε, τίς σε τὰς τοιαύτας μαγείας ἐδίδαξεν; ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶθε καὶ αὐτὸς παρά τοῦ ἐμοῦ. Διδασκάλου ἠξιώθη μαθεῖν. καὶ ὁ Γοβδελαᾶς ἐὰν ἰστεύσω εἶπεν τῷ Χριστῷ σου, δύνησομαι καὶ γὼ τοιαῦτα ποιεῖν; ὁ Δάδας εἶπεν. οὐ μόνον ταῦτα ποιήσεις, ἀλλὰ καὶ συμβασιλεύσεις αὐτῷ. καὶ προστάξας ἀναφθῆναι κάμινον ὁ Γοβδελαᾶς, ἐπικαλεσάμενος τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, εὐθέως κατέσβεσεν, αὐτὴν καὶ προσπεσὼν τῷ ἁγίῳ, ἐπίστευσε

τῷ Χριστῷ. ταῦτα ἰδὼν ὁ Ἀνδραμέλεχ, ἀπελθὼν ἀνήγγειλε πάντα τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γοβδελαᾶς χριστιανὸς γέγονε, ῥάβδους ἀκανθώδεις κοπήναι προσέταξε, καὶ ὑπὸ τεσσάρων τούτων στρατιωτῶν τύπτεσθαι. τούτων δὲ ἀπονησάντων, ἕτεροι ἀντ' αὐτῶν εἰσῆχθησαν. ὁ δὲ ἅγιος τυπτόμενος καθ' ὅλου τοῦ σώματος, ὑπομονὴν δοθῆναι αὐτῷ σιωπηρῶς προσήχετο τῷ Θεῷ, καὶ ἄγγελος αὐτῷ φανείς, ἐνίσχυσε λέγων. θάρσει, μετὰ σοῦ γὰρ εἰμί. καὶ καθειρχθεὶς διεβίβασεν ἐν τῇ φυλακῇ ἡμέρας πέντε. εἶθ' οὕτω Γαργάλου τινὸς ἐκ τοῦ βασιλέως κατὰ τε τοῦ ἁγίου τὴν ἐξουσίαν λαβόντος, καὶ κατὰ πάντων τῶν Χριστιανῶν, τῆς φυλακῆς ἐξαχθεὶς, καὶ τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος ὁ ἅγιος, προσήχετο ἀναθεματίζων τὸ πάτριον σέβας. τότε ὁ Γαργαλος δύο λώρους προσέταξεν ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἁγίου ἄχρι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ εἰπὼν πάντως ἐλθὼν ὁ Χριστὸς σου ἀποκαταστήσει σε ὑγιή. καὶ τούτου γενομένου, δῆσας αὐτὸν ἀσφαλῶς ἐναπέθετο τῇ εἰρκτῇ. λυθέντων δὲ αὐτομάτως τῶν δεσμῶν, καὶ τοῦ ἁγίου ἀθρόον ὑγιῶς ἀποκαταστάτος, ὡσπερ πρότερον ἦν, ἰδὼν ὁ Γαργαλος ἐξέστη, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀποκτεινὸν ἔφη τὸν δυσσεβῆ. οὐ γὰρ υἱὸς μου ἐστίν, ἀλλ' ἐπίβουλος, ἐπεὶ ἐπίστεισεν εἰς Χριστόν. ἐμβαλὼν οὖν σούβλαν πεπυρωμένην εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσας εἰς τὸ ἕτερον, ἀπέθετο ἐν τῇ φυλακῇ. προσευχομένου δὲ αὐτοῦ, ἐλθὼν ἄγγελος κυρίου ἤρε τὴν σούβλαν καὶ ἰάσατο αὐτόν. ἰδὼν δὲ ὁ Γαργαλος, καὶ βουνεύροις τοῦτον καταξάνας, καθείρξε. καὶ τὰ ἐξῆς πάλιν ῥόιναις ῥάβδοις ἔτυψεν. εἶθ' οὕτως ὀγκίνους σιδηροῖς τὰς πλευρὰς αὐτοῦ καταξάινων ἀφειδῶς, ἔλεγεν, ἰδωμεν εἰ ἔλθη ἄρτι ὁ Χριστὸς σου, καὶ ἰάσεται σε. καὶ ὡς μόνον προσήκατο ἐν τῇ φυλακῇ ὢν, παρευθὺς τὴν ἴασιν ἔλαβε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν. ἰδόντες δὲ οἱ ἐν τῇ φυλακῇ οὕτως ἔχοντα, ἐξέστησαν λέγοντες. μέγας ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν. ὁ δὲ ἄρχων θυμωθεὶς, ἐκέλευσεν ὀγκίνους σιδηροῦς βληθῆναι κατὰ τῶν ὠμων αὐτοῦ, καὶ κρεμασθῆναι ἀπὸ ὥρας τρίτης, μέχρις ἐνάτης. καὶ τούτου γενομένου, ὁ ἅγιος καὶ ἀπηρηρημένος ὢν, προσήχετο καθ' ἑαυτόν. καταχθεὶς δὲ ἐκείθεν, τῇ φυλακῇ καὶ αὐθις κατησφαλίσθη. ἡ οὖν μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἐπεθύμουν αὐτὸν θεάσασθαι, ἀλλ' ἐφοβοῦντο τὸν βασιλέα. ὑπομνησθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς, λέγει τῷ Γαργάλῳ, ἔτι ζῆ ὁ Γοβδελαᾶς ὁ γόνυ; ὁ δὲ, ναί, βασιλεῦ ἔφη. πολλὰ μὲν ἐνεδειξάμην δεινὰ εἰς αὐτόν. ἔτι δὲ ζῆ. τότε ὁ βασιλεὺς προσέταξεν ἀποσπασθῆναι τὸ δέριμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τένοντος, καὶ καλύψαι τὴν ὄψιν αὐτοῦ. καὶ πάλιν ῥίφει ἐν τῇ φυλακῇ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. τῇ

δὲ ἐξῆς μαθὼν ὅτι ζῆ, τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν αὐτοῦ ἐκριζώσας, καὶ τοὺς τέσσαρας γομφίους μύλωνας τῶν ὀδόντων αὐτοῦ, ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, ὡς κίνα τεθνηκότα, προστάξας μὴ δεθῆναι αὐτῷ ὕδωρ, μηδὲ τινα εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν. ἀφίκετο δὲ πρὸς αὐτόν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ δέδωκεν αὐτῷ ὕδωρ, εἰπούσα τῷ δεσμοφύλακι· εἰ τὸ γεγονός κατάφωρον τινι ποιήσης, τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθήσῃ· καὶ μέχρι μὲν τούτου τὰς ἰάσεις ἐδέχετο, ὡς μήπω πεπαγωμένης οὐσης καὶ στερεᾶς τῆς αὐτοῦ ψυχῆς· παγωθείσης δὲ τῆς πίστεως αὐτοῦ, ἰάσεις μὲν οὐκ ἐδέχετο, ὑπομονὴν δὲ καὶ παρρησίαν καὶ προθυμίαν ἐν ταῖς βασάνοις λαμβάνων, τῇ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπιλάμψει, τετραυματισμένους ὦν, ἔχαιρε· καὶ ἑτέρους ἐθεράπευε, καὶ πάντες ἐθαύμαζον ἐπὶ τούτοις. Γάργαλος δὲ τις ἕτερος, μάγος, ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ὦν, χάριν πολλῶν κακῶν ὦν διεπράξατο, ἰδὼν τὴν ὑπομονὴν τοῦ ἁγίου, καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ γινόμενα ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία ἐν τῇ φυλακῇ, ἐπέπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ λέγων· δέομαί σου δοῦλε τοῦ Θεοῦ, μνήσθητί μου ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ σου· ὁ ἅγιος εἶπε· πιστευσον εἰς αὐτόν καὶ ῥύσεται σε ἐκ πάντων τῶν κακῶν σου· ὁ Γάργαλος εἶπε· πιστεῦω εἰς σέ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ προσεκολλήθη τῷ Γοβδελαῖ. καὶ τῇ ἐξῆς καθίσας ὁ ἄρχων, παρέστησεν ἀμφοτέρους, καὶ ἀποδύσας τὸν Γάργαλον, προσέταξε τύπτεσθαι ῥάβδοις· τυπτόμενος δὲ, καὶ εἰς Οὐρανὸν ἀποβλέπων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλεγε, διὰ τὸ ὄνομά σε πάσχω ἐνδυνάμωσόν με· καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ κυρίῳ· τὸν δὲ ἅγιον Γοβδελαῖν βαλὼν εἰς τεκτωνικὸν κοχλίαν, κατέχευε τοὺς πόδας αὐτοῦ, εἰθ' οὕτω σφαίρας σιδηρᾶς ἐκπυρώσας, τὰς μασχάλας αὐτοῦ κατέκαυσεν· ἐμβληθέντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν φυλακὴν, οἱ δέσμιμοι χριόμενοι ἐκ τῶν ἰγῶρων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἐθεραπεύοντο ἐκ τῶν πληγῶν, ὧν ἐπεφέροντο ἐκ τῶν μαστίγων· ἀλλὰ καὶ ἀσθενεῖς εἰσερχόμενοι, ῥῶσιν ἐλάμβανον, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· ἀκούων δὲ ὁ ἄρχων ἠπίσται, καὶ μετὰ πεντεκαίδεκα ἡμέρας, ἐξαγαγὼν αὐτόν τῆς φυλακῆς, εὗρεν αὐτόν ὀλόκληρον, σῶν, καὶ ὑγιῆ· καὶ ἰδὼν ἐξέστη· καὶ βαλὼν εἰς λέβητα πίσσαν καὶ τίσιον, καὶ ἐκκαύσας αὐτόν σφοδρῶς, προσέταξεν ἐν τούτῳ βληθῆναι τὸν ἅγιον· ὁ δὲ ἅγιος ἀναβλέψας εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ προσευξάμενος, ἐβλήθη ἐν τῷ λέβητι· τούτῳ δὲ διαβραχέντος, ἐξῆλθεν ὁ ἅγιος ὑγιής, μηδ' ὅπως οὖν μολυνθεὶς παρ' αὐτοῦ· τότε σκεψάμενος μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ὁ Γάργαλος, ἐσαύρωσε τὸν ἅγιον ἐπὶ ξύλου γυμνόν, καὶ ἐτόξευον αὐτόν ἐπὶ ὥρας πολλὰς πλῆθος λαοῦ πολὺ· καὶ ἦν ἰδεῖν πρᾶγμα παράδοξον· οὐ μόνον γὰρ ὁ ἅγιος ἀτρώτος ἔμεινεν, ἀλλὰ καὶ τὰ πεμπόμενα κατ' αὐτοῦ θέλη, ἐν τῷ ἀέρι ἀπῆρηγτο, τοῦτο πάντας ἐξέπληξεν· ὁ τὴν βουλὴν δὲ ταύτην δοὺς, τείνας τὸ τόξον κατὰ τοῦ ἁγίου, τοῦ βέλους ἀνακάμψαντος, καὶ τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν τρώσαντος, δεδήλωκεν αὐθις τῷ βασιλεῖ πάντα· ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέστειλε Κασδόαν τὴν θυ-

γατέρα αὐτοῦ κατηγήσαι τὸν Γοβδελαῖν· ἡ δὲ ἀπελθοῦσα, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ κατηχηθεῖσα, γέγονε χριστιανή· θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τούτῳ, προσέταξε ταθῆναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ ῥάβδοις τύπτεσθαι· οὐ γενομένου, ἔρριψεν αὐτὴν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ· ἡ δὲ Κασδόα κειμένη ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ὕδωρ ἀποδύσας αὐτὴν προσενεχθεῖσάν αὐτῇ μαστίγων, φησὶ πρὸς τὸν ἅγιον· εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅτι οὐ δύναμαι ὑπενεγκεῖν τὰς βασάνους, ὁ δὲ ἅγιος· ἢ πρὸς τὸν Χριστόν σε πίστις μὴ ἐκλείπη, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Χριστόν, εἰς ὃν ἐπίσευσας, οὐ μὴ σε ἀφήται βασάνος, οὐδ' οὐ μὴ πειραθῆς ἑτέρας βασάνου· ἐξαγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν ἅγιον Γοβδελαῖν, προσέταξε δεθῆναι, τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ῥιφῆναι εἰς τοὺς μύλωνας ἵππων, ὅπως καταπατηθῇ ὑπ' αὐτῶν δι' ὅλης τῆς νυκτός· οὐ γενομένου, ἀβλαβῆς διεφυλάχθη, εὐλογῶν τὸν Θεόν· πρᾶϊας δὲ εὐρεθεὶς σῶος, καὶ τῶν δεσμῶν λελυμένος, ἐξέστησεν ἀπαντας· τότε σούβλας πυρώσας, κατέκαυσεν αὐτόν· εἰθ' οὕτω δύο ὀγκίνους κελύει βληθῆναι εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ κρεμασθῆναι εἰς δύο ξύλα, ἀπέχοντα ἀλλήλων ἀπὸ πηγῶν τριῶν· ὁ δὲ ἅγιος καὶ ἀπῆρωρημένος ὦν, προσήχετο· Δαδῆς δὲ καὶ Λιδῆς χριστιανοὶ ὄντες, παριστήκεισαν ἀπογραφόμενοι τὰ τοῦ μάρτυρος ἄλλα ἐν τῷ κρυπτῷ, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασιλέως· πρὸς οὗς ὁ ἅγιος εἶπεν· εἰ δυνατόν ἡμῖν ἀγάγετέ μοι ὕδωρ καὶ ἔλαιον πρὸς τὸ βαπτισθῆναι με· εἰ δὲ ἀδυνατῶς ἔχεται, εὐχασθαι ἵνα τοῦτο γένηται· ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, ἰδοὺ νέφος μικρὸν ὡς ὀμίχλη ἐπεσκίασε τὸν ἅγιον, καὶ ἐξέχευε κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔλαιον καὶ ὕδωρ κρουνηδόν, καὶ ἤκουσε φωνῆς λεγούσης αὐτῷ· ἰδοὺ ἐδέξω τὸ ἅγιον βάπτισμα, δοῦλε τοῦ Θεοῦ Γοβδελαῖ· καὶ ἐφάνη τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς φῶς, καὶ εὐωδία γέγονε οὐκ ὀλίγη· ἀκούσας δὲ ὁ ἅγιος τῆς φωνῆς, ἐν τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, προσήχετο πρὸς τὸν Θεόν, εὐχαριστῶν, καὶ δοξάζων αὐτόν· καταγαγὼν δὲ τοῦτον ὁ Γάργαλος ἐκ τῆς τιμωρίας ταύτης, ὄξυνας καλάμους προσέταξεν ἀπαντὸ σῶμα αὐτοῦ κατακεντηθῆναι ἀπὸ ποδῶν ἄχρι τῆς κεφαλῆς· ὁ δὲ ἅγιος μάρτυς ἐπὶ πολλὰς τὰς ὥρας κατακεντούμενος, καὶ πρὸς Θεὸν εὐχόμενος, παρέδωκε τὴν ψυχὴν· τότε ὁ Γάργαλος δήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν σπαρτίῳ, καὶ ἵπποις ἀγρίοις τούτῳ προσδήσας, ἐκέλευσε γυμνόν τὸ σῶμα ἔλκεσθαι εἰς τραχεῖς καὶ πετρώδεις τόπους, ὅπως αἱ σάρκες αὐτοῦ πᾶσαι διαμερισθῶσι τῇ γῇ καὶ ταῖς πέτραις· ὁ καὶ γέγονε τὸ δὲ περιλειφθὲν αὐτοῦ σῶμα, κόψας εἰς τρεῖς μερίδας, δισκόρπισεν· ὅπερ λαβόντες πολλοῦ τιμήματος οἱ προμνημονευθέντες ἄνδρες χριστιανοὶ, οἱ καὶ πρεσβύτεροι ὑπῆρχον, Δαδῆς καὶ Ἀυδῆς, καὶ Ἀρμαζα· ὁ διάκονος, ἀπήγαγον ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν καὶ ἄρῶμασι καὶ σινδόσιν εἰλίσαντες κατέθεντο λιμελῶς· τὸν δὲ ἅγιον Δάδαν τὸν ἐνδοξότατον, τὸν καὶ συγγενῆ τοῦ βασιλέως, πρότερον πολυεῖδος καὶ πολυτρόπως

βασανίσαντες, κατέκοψαν μελιδόν· και οὕτω και αὐ-  
τός ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθη. φιλοθεοὶ δὲ τινες λαβόντες  
εὐτοῦ τὰ συγκοπέντα λείψανα, και κηδεύσαντες, κα-  
τέθεντό ἐν ἐπισημῷ τόπῳ. ψαλλόντων δὲ και τῶν  
προμνημονευθέντων τριῶν ἀνδρῶν δι ὅλης τῆς νυκτός,  
περὶ τὸ μεσονύκτιον εὐρέθη και ὁ ἅγιος Γοβδελαῆς ἐν  
τῷ μέσῳ αὐτῶν, και φησὶν· ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ  
ἀδελφοί, και στήτε ἐδραῖοι και ἀμετακίνητοι, και μὴ  
φοβείσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ  
ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτείνειν. οἱ δὲ ὡς εἶδον  
αὐτὸν, ἐχάρησαν. εἶπε δὲ αὐτοῖς πάλιν· και δώη ἡμῖν  
Κύριος τὸν μισθόν, ὑπὲρ ὧν μοι πεποιθήκατε· και κλί-  
νας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πρὸς Δαδιῆ, λέγει· λάβε τὸ  
κέραις τοῦ ελαίου, και τοῦ ἁγίου σώματος τοῦ Χριστοῦ  
και εἰσελθε εἰς τὸν περίβολον τοῦ βασιλείως, και χρί-  
σον Κασδῶαντὴν ἀδελφὴν μου, και μετὰδος αὐτῇ τοῦ  
ἁγίου σώματος, ὃ δὲ λαβὼν αὐτὰ, ἐπορεύθη· και ὡς  
κατέλαβε τὴν θύραν, ὤφθη αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου και  
εἰσήλθε σὺν αὐτῷ, και βαπτίσας αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, και  
μεταδούς αὐτῇ τοῦ δεσποτικοῦ σώματος, εἶπεν· ἄπελθε,  
και κάθειδε ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ· και εὐ-  
θὲως λαβὼν ὁ ἄγγελος τὴν ψυχὴν αὐτῆς, ἀπήλθε πρὸς  
Οὐρανοῦς. πρωίας δὲ εἰσελλοῦσα ἡ μήτηρ αὐτῆς, και  
εὐροῦσα ταύτην τελειωθείσαν, ἀπήλθε πρὸς τὸν βασι-  
λέα, και λέγει αὐτῷ· τοῦ λοιποῦ βασιλεῦ, χαῖρε σὺ και  
ἡ βασιλεία σου· ὁ υἱός μου, ὡς μυρίων φονευτῶν ἐγκλή-  
ματα μόνος ἔχων, μυριοπλασίως τιμωρηθεῖς, τοῦ ζῆν  
παρὰ σοῦ ἀπηλλάγη· και ἰδοὺ νῦν και ἡ θυγάτηρ μου,  
ὡς φρονεῦτρια τοῦ ἰδίου πατρός, γυμνή ὡσπερ ληστῆς  
ταῖς ἀκανθώδεσι ράβδοις καταξανθεῖσα, και αὐτῇ ἐτε-  
λεύτησε. ταῦτα ἀκούσας ὁ ἀνάλητος ἐκεῖνος και αἰ-  
μοδόρος βασιλεὺς, οὐδ' ὅπως οὖν ἐκάμφθη πρὸς οἶκτον·  
ἡ δὲ βασίλισσα λαβοῦσα ἀρώματα πολυειδῆ και ἡδύ-  
πνοα, ἐμίρισε τὸ λείψανον τῆς ἁγίας αὐτῆς θυγατρὸς,  
και πορφύρα βασιλικῇ εἰλίσασα, κατέθετο μετὰ Γο-  
βδελαῆ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, εἰς δόξαν τοῦ ἀγαθοῦ και φι-  
λανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς  
τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ῥωθ' ζ', Παῖδες Ἑβραίων.

**Ν**όμων και λόγων θεοπνεύστων, κατεγλύ-  
κανε τὸν λάρυγγα μελέτη, ὑπὲρ μέλι ὁ σός,  
πιστότατος θεράπων, εὐλογητός εἶ Κύριε, με-  
λωδῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Μ**άκαρ! θεσπέσιε προσάγεις, τοὺς ὑμνού-  
τάς σε Θεῷ κεκαθαμένους, ἐξ ἰλύος παθῶν,  
πρεσβείαις σου βοῶντας· εὐλογητός εἶ Κύριε,  
ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ο**λὴν τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, εἰσωκίσατο

Χριστὲ ὁ ἐραστής σου, τοῦ γὰρ κάλλους τοῦ  
σοῦ ἀπαύστως ἐνετρύφα, Κυριακὸς κραυγάζ-  
ζων σοι· ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

**Γ**να λεόντων διαδράση, τὴν ὠμότητα Δανιὴλ  
ἐδοξάσθη ὑπερβοῖς δὲ αὐτοῖς, ἐκέχρητο προσ-  
τάσσιων, Κυριακὸς κραυγάζων σοι· ὁ Θεός  
εὐλογητός εἶ. Τριαδικόν.

**Π**ράξει προσθεῖς τὴν θεωρίαν, τρισυπόστα-  
τον ἐκήρυξας οὐσίαν, ἐν Πατρὶ και Υἱῷ, και  
Πνεύματι κραυγάζων· Κυριακὸς θεόληπτε, ὁ  
Θεός εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

**Σ**θέσον τὴν φλόγα τῶν παθῶν μου, και κα-  
τεύνασον αἱρέσεων τὴν ζάλην, θεομήτορ τοῖς  
σοῦ κραυγάζουσι· τῷ τόκῳ, εὐλογημένος πά-  
ναγενε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

**Ρ**αῖς τῶν δακρύων, ἠρδευσας μακάριε τὴν  
ἱεράν σου, κατανύξει θεία ψυχὴν ἔ πολύκαρπον  
ἔδειξας μέλπων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν  
Κύριον, ἔ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ο** θεσβίτης πάλαι, αὐχμῷ κατεξήρανεν ὄμ-  
θρων ψεκάδας· ὑετῶ δὲ χύσιν, ἐν ἀκμῇ κατή-  
γαγες θέρους σὺ μάκαρ· εὐλογεῖτε μέλπων  
τὰ ἔργα τὸν Κύριον, και ὑπερυψοῦτε αὐτὸν  
εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Σ**ὺ τῶν κακοδόξων, τὴν ἀπάτην ἠλεγξας  
τῶν Ὀριγένους, γενναῖοις ἀγῶσι, μαθητῶν τῆ  
λήρου τε και μυθολόγου, εὐλογεῖτε μέλπων,  
εὐσεβῶς τὸν Κύριον, και ὑπερυψοῦτε αὐτὸν  
εἰς τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόν.

**Τ**ῆς Τριάδος μίαν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας πάτερ  
οὐσίαν, τρισὶν ἐν ἡλίσις, ὡσπερ μίαν αἰγλήν  
τε και λαμπηδόνα, εὐλογεῖτε λέγων, ὀρθο-  
δόξως τὸν Κύριον, και ὑπερυψοῦτε αὐτὸν  
εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

**Τ**οῦ Ἀδάμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν  
ὄφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀ-

νακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

*Ὡδὴ 9. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.*

**Α**ντὸν σε δέδεκται σοφέ, τὸ δεξιόμενον πηγὴν τὴν θεόδοτον, τερατουργήσαντος, τῷ θεῷ πάλαι πατρὸς Χαρίτωνος, Μωσαϊκῶς Κυριακέ, καὶ τείχος ἀκράδαντον, τῇ ποιμνῇ γέγονας, τῇ ἐκείνου καὶ φρουρὸς ἀσφαλέςτατος.

**Τ**ῆς ὄντως ἔρωτι ζωῆς, τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τὸν βίον Κυριακέ, μελέτην ἔθες θανάτου ὄθεν ἔ νῦν, πρὸς τὴν ἀγήρω μεταστάς, τρυφήν τὴν ἀκήρατον, τοῖς οὐρανίαις χοροῖς, ἐν φωτὶ περὶ Θεὸν συγχορεύεις αἰεὶ.

**Η**σραψας αἰγλή πυρσωθείς, τῇ τῷ Πνεύματος ἔ ωφθης ταῖς ὑπερθεν, χοροστασίαις φαιδρός, ἀλλ' αὐγασὸν με τὸν νῦν μακάριε τῷ νοερῷ ἔ τριφεγγεῖ, φωτὶ τῆς Θεότητος, ταῖς ἰκεσίαις σου, καὶ παθῶν με ἔ πταισμάτων διάσωσον.

**Σ**τεφθέντες τῷ νικητικῷ, διαδήματι Χαρίτων Θεσπέσιε, Κυριακέ τε μάκρ, καὶ παρεστῶτες τῷ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ποιμνῇ ἰδίαν πατρικῶς, κινδύνων λυτρώμενοι, νῦν ἐποπτεύετε, ἐορτάζουσαν ἡμῶν τὰ μνημόσυνα.

*Θεοτοκίον.*

**Ε**ντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱέ Θεομήτορος, Ἰσμαηλίτην λαὸν, καθυποτάπτων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ, πρεσβείαις δεόμεθα, τῆς κυρηάσης σε, ἀπειράνδρως, ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

*Ἐξαποσειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.*

**Ε**ν δόξῃ παριστάμενος, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, Κυριακέ σὺν τῷ θεῷ, Χαρίτωνι Θεοκῆρυξ, ἀδιαλείπτως μέμνητο, τῶν ἐκτελούντων ἁγίε, τὴν φωτοφόρον μνήμη σου, καὶ σὲ Χριστοῦ ὑπῆρέτην, τιμώντων πάτερ ἐκ πόθου.

*Θεοτοκίον ὁμοιον.*

**Κ**υρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογῶμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, καὶ γὰρ Θεὸν

ἀπορρήτως, ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς δ' ἑαυτὸν ἐλκύσαντα, ὁσίων δῆμις μεθ' ὧν σε, ἀνευφημῶμεν Παρθένε.

*Ἀπίστιχα τῶν Αἰώνων. Δόξα ἤχος πλ. α.*

**Ο**σιε πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμὸν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν ἔ τὸ σῶμα τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἠτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποίησατο, ἔ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος θεράπων γενόμενος, μεγαλοκῆρυξ πατὴρ ἡμῶν. πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Καὶ νῦν Θεοτοκίον.*

**Μ**ακαρίζομεν Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος. τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, ἔ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Σταυροθεοτοκίον.*

**Ε**ν σταυρῷ ὄρωσα ἡ Παρθένοσ σε Σῶτερ· προσπαγέντα ἦλοις, ἐκείσια βεβλήσει, ἐβόα δακρύσσα, Υἱέ ποθεινότατε. τί ἄτεκνόν με δεικνύεις, θέλων ἀνασῶσαι πλάσμα τὸ σόν.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ζῆτει τὴν ἀπασαν ἀκολουθίαν εἰς ὁσίους, ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

*Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Α'.*

*Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.*

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σχ. 5'. καὶ ψαλλομεν σιχηρά.

*Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.*

**Μ**αρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ἱεράν διπλοῖδα, φοινίξας εἰσέδραμες, εἰς ἀγίων ἁγία, ἀξιάγαστε, ἔνθα φῶς ἀρρήκτον, ἔνθα θεῖα δόξα, ἔνθα ἤχος ἐορτάζοντος, ἐν ᾧ τῶν πόνων σου, μάρτυς ἀποδέχη τὰ ἔπαθλα, καὶ στέφος τ' ἀμάραντον, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν εὐκλειαν, ἔ τοῦ παραδείσου τὴν οἰκῆσιν Γρηγόριε σοφέ, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Β**ασάνων οὐκ ἔσεισε, σοῦ τὴν ψυχὴν τρι-

κυμία, οὐ κάθειρξίς χρόνιος, ἐν ζοφώδει λάκκῳ σε κατακρύπτουσα, ἀθλητὰ ἐνδοξε, ἀλλ' ὡς φῶς ἤστραψας, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, τῆς ματαιότητος. οὐς Υἱὸς ἡμέρας ἀνέδειξας, λουτροῦ διὰ βαπτίσματος, καὶ ἀναγεννήσεως κρείττονος, καὶ σωτηριώδους καὶ θείας ἀληθῶς διαγωγῆς, ὡς ἱεράρχης θεόληπτος, πάνσοφε Γρηγόριε.

**Ν**υμφίον ἀθάνατον, σὲ τῶν ἀπάντων Δεσπότην, Ῥιψμία στέργουσα, τὴν δορὰν ἀφήρηται τὴν τοῦ σώματος, τῶν παθῶν πρότερον, τὸν ζοφώδη σάκκον, ἐγκρατεία διαρρήξασα. μεθ' ἧς ἠγώνισται, καὶ Γαϊανὴ ἡ αἰδιδιμος Παρθένων ἐπιφέρουσα, ὄμιλον στερῶς ἐναθλήσαντα, καὶ καταβαλόντα, τῆς Εὐας τὸν ἀρχαῖον πτεριστὴν, ἃς ἐπαξίως γεραίροντες, σὲ Χριστέ δοξάζομεν.

Δόξα, ἤχος πλ. β'. Σεργίου.

**Τ**ίς ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν σου διηγῆσεται τὰ τρόπαια; ποῖον ζόμα τοῦ μαρτυρίᾳ τὴν καρτερίαν ἀποφθέγγεται; ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ἠρίσευσας Γρηγόριε. ἀλλὰ μὴ παύση δυσωπῶν, εὐαρεστήσας Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἔχων ἱερομάρτυς παρρησίαν πολλήν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης.

**Τ**ὴν πᾶσαν μὲ ἐλπίδα εἰς σέ, Παρθένε ἀνατίθημι, μὴ παρίδης, ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθῆ, ρυσθῆναί με ἐν τάχει, παθῶν τῶν ἐνοχλούντων, καὶ καθ' ἐκάστην πολεμούντων με.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

**Ο** ἥλιος ἐσκότασε, Υἱέ μου προσηλούμενον, φωτοδότα, καθορῶν σε καὶ ἡ γῆ, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, λαὸς δὲ Ἰουδαίων, ἕδ' ὅλως ὠκτείρε παμφίλτατε.

Εἰς τὸν εὐχ. τῆς ὀκτωήχου. Δόξα ἤχος πλ. β'.

**Εἰς τὸν** ἄδυτον γνόφον τοῦ ἀφράστου φωτός, εἰσὺς νοητῶς, ὁ μάρτυς καὶ ποιμὴν, ἐμυήθη τὰ ἀπόρρητα τῶν μυστηρίων Θεοῦ ὡς μάρτυς μὲν ἠτιζόμενος, ὡς ποιμὴν δὲ μυσταγωγούμενος. διὸ διπλοῦς ἔ τὸς ρεφάνης,

ἐκ τῆς ἄνω δόξης ἀνεδῆσατο, πρεσβεύων πάντοτε Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης.

**Π**αρίστατο τῷ ξύλῳ ποτέ, καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν Παρθένῳ μαθητῆ, καὶ κλαιούσα ἐβόα· οἴμοι πῶς πάσχεις πάντων. Χριστέ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Εἰς τὸν Ὀρθρον ἡ συνήτης στιχολογία. Κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἀγίου οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν γρηγόρον μέλω σε μάρτυς ποιμένα. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. ἤχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

**Τ**ριάδι τῆ σεπτῆ, παρεστῶς στεφηφόρος, ὡς γρηγόρος ποιμὴν, ὡς μάρτυς ἱερός, ἱεραῖς σου δεήσεις, κοιμήσον τὰ τῶν παθῶν μὲ, ἀχλυώδη ἰνδάλαμα, εὐφημῶντος σε, μακάρε Γρηγόριε.

**Ο** ἄδυτος λαμπτήρ, ἱεράρχης ὁ μέγας, ὁ πολυάθλος ποιμὴν, ἀγώνων ἡ τριβῆ, Ἀρμενίας τὸ καύχημα, σήμερον πρὸς εὐωχίαν, τοὺς πιστοὺς συνεκάλεσε, συνελθόντες αὐτὸν μακαρίσωμεν.

**Ν**αμάτων ζωηρῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος μακάρε, ἐμπλησθεῖς ὡς ποταμὸς, Ἐδέμ τῆς νοητῆς, ἐκπεπόρευσαι πρόσωπον, ἄρδων τὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ ξηραίνων τὸ πέλαγος, τῆς εἰδωλομανίας Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

**Γ**υναῖκες τῷ σαυρῷ, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, κραταιούμεναι Ἀγνή, ἐνήθλησαν στερῶς, καὶ αὐτῷ προσηνέχθησαν, ὀπισθὲν σου τῆς Παρθένου, παρθενίας λαμπρότησι, καὶ μαρτύρων ἐν αἵμασι λάμπεισαι.

Ὡδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

**Ρ**απισμοῖς σιαγόνων σου, μύλας συντρίβεις. λεόντων, καὶ ὀχετοῖς αἱμάτων, δαιμόνων λυθρον ἐκμειοῖς, εἰδωλικὰς προρρίζεις τε, καταστρέφεις στήλας ἀξιάγαστε.

**Ο**ὐ δεινῶν ἐπίτασις, εἰ χαλεπαὶ τιμωρίαι, οὐ ζοφωτάτου λάκκου, κάθειρξίς χρόνιος τὴν σὴν, ἀδαμαντίνην ἔτρεψε, διάνοιαν μάρτυς ἀξιάγαστε

**Ν**υσταγμὸν σοῖς ὄμμασι, μάρτυς οὐκ ἔδω-  
κας ἔως, τοὺς νυσταγμῶν κακας, κεκρατημέ-  
νους δυσσεβίως, Υἱὸς ἡμέρας ἔδειξας, κραυ-  
γάζοντας, ἅγιος εἶ Κύριε. Θεοτοκ.

**Μ**ητροπάρθενον Κόρην, σέ Ῥιψιμία ἡ μάρ-  
τυς, ἐπισταμένη μόνην, ἐθέλχθη σοῦ ταῖς  
καλλοναῖς, καὶ τῷ Χριστῷ ὀπίσω σε, προσή-  
νεκται, ἄθλοις διαλάμπουσα. Ὁ Εἰρμός.

**Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἔθνων ἐκκλησία, ἔ-  
κ ἡ πολλῆ ἐν τέκνοις ἠσθένησε συναγωγῆ,  
τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, ἅγιος  
εἶ Κύριε.

*Κάθισμα ἤχος γ΄. Θείας πίστεως.*

**Β**λέμμα γρήγορον τῆς διανοίας, μάρτυς ἐν-  
δοξε προκεκτημένος, ὁμωνόμως καὶ καταλλή-  
λως διέπρεψας ὑπὲρ Χριστοῦ τῇ ἀθλήσει σρε-  
βλούμενος, ἐν προσευχαῖς ἀνευδότης ἠγγρύπη-  
σας ὄθεν καὶ εἴληφας, ἱεραρχικῶς δι' αἵμα-  
τος, βραβεῖον κατ' ἄμφω παμμάκαρ Γρηγόριε.

*Δόξα τῷ αὐτῷ, καὶ τῷ Θεοτοκῷ.*

**Θ**εῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη  
Πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι ἀγ-  
γέλους υπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ δὲ  
γενόμενον, βερυπωμένον σαρκὸς πλημμελή-  
μασιν, ἀποκάθαρτον πρεσβειῶν σου, τοῖς ἐν-  
θέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

*Ἡ Σταυροθεοτοκίαν ὁμοιον.*

**Η** αἰμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος  
Παρθενομῆτορ, ἐν τῷ σαυρῷ θεασαμένη κρε-  
μάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλασήσαν-  
τα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν  
οἱμοὶ τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ρύσα-  
σθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

*Ὡδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.*

**Εἰς** περίβλεπτόν σε ὕψος, μαρτυρὶς ἀνήγα-  
γεν, ὕψηλός ἐν δόξῃ, Κύριος ὁ ὕψιστος ἐν-  
δοξε, οὐ τὰ παθήματα χαίρων ἑξεικόνισας,  
ἱερομάρτυς, δόξα βοῶν τῇ δυνάμει σου.

**Λ**υμαινόμενον ἀθέως, τὸν ἐχθρὸν χῶραν

ἅπασαν, τὴν τῶν Ἀρμενίων, θεία δυναστεία  
κατέβαλες, ἔως πυρσὸς ἀναλάμψας, κατεφώ-  
τισας, τὸς ἐν σκότει κειμένους σοφὴ ματαιότητος.

**Π**ολυπλάσιον τῷ κτίσῃ, σοῦ τὸ τάλαντον  
ἠνεγκας, τῶν ἀνασωθέντων, θείαις διδαχαῖς σε  
Γρηγόριε, ἔως πρὸς αὐτὸ τὸν ἀγῆρω κλῆρον εἴλη-  
φας, βασιλείαν τὴν τῶν ἑρανῶν ἔλαμπρότητα.

*Θεοτοκίον.*

**Ω**ς καλὴν ὡς ἐκλεκτὴν σε, ὡς ὠραίαν ἠγά-  
πησαν, νεάνιδες κόραι, μετὰ Ῥιψιμίας ἀθλή-  
σασαι, Παρθενομῆτορ Μαρία καὶ ὀπίσω σου,  
προσηνέχθησαν τῷ σῷ Υἱῷ εὐφραϊνόμεναι.

*Ὡδὴ ε΄. Τὸν φωτισμὸν σε Κύριε.*

**Σ**ταυροφανὲς ἐώρακας, σημεῖον ἐμφανῶς,  
φωτὶ ἐκλάμπων, ἔλυσον τὴν νύκτα τὴν εἰδωλι-  
κὴν, φωτὸς τε τέκνα τὸς πικρὸς ἐργαζόμενον.

**Ε**ν κατωτάτῳ λάκῳ σε, διέσωσε Θεός,  
θηροῖ συνόντα ἐτῶν περιόδους, μέλλοντα φωτὶ  
τοῦ θείου Λόγου, καταυγάζειν τοὺς ἀφρονας.

**Μ**αρτυρικῶς ἠγώνησαι, σεφθεὶς ὡς νικητῆς,  
χρισθεὶς δὲ μύρω ἀρχιερωσύνης, ἔχρισας  
λαβὲς, δυσώδους πλάνης ἀπαλλάξας Γρηγόριε.

*Θεοτοκίον.*

**Αἰ** τῆς ὁσμῆς αἰσθόμεναι, τῶν μύρων τῶ ἐκ  
σε, ἀγνὴ Παρθένη ἐκλάμψαντος Λόγου, δι' ἀ-  
θλητικῶν αὐτῷ ἀγώνων, εὐηρέστησαν χαίρεισαι.

*Ὡδὴ ς΄. Ἐβόησε προτυπῶν.*

**Ρ**ημάτων σε, δυναστεία νοσὶ κατεβράβησαν,  
καὶ δαιμόνων, κατεβλήθη ἀνίδρυτα ξόανα, ἔ-  
πιστῶν καρδιαί, Θεϊκῶ ἐνιδρύθησαν ἔρωτι.

**Τ**ηριδάτην, ὡς περ σὺν δεδεμένον προσήγα-  
γες, τῷ Κυρίῳ, ὡς περ ἄρνα τὸν πρὶν λύκον  
ἀγριον, διὰ μέγαν πλοῦτον, εὐσπλαγχνίας  
Θεοῦ νῦν σωζόμενον.

**Υ**πέδειξας, πλανηθεῖσι τὴν τρίβον τὴν ἐνθεον  
ἀπλανέσι, διδαχαῖς ἱεράρχα χρησάμενος ὡς  
ποιμὴν ποιμένος, ἀληθῆς μιμητῆς τε Γρηγόριε.

*Θεοτοκίον.*

**Σ**ταυρωθέντα, τὸν ἐκ σε ὡς ἐπέγνω σο



ον, Θεοτόκε, Ῥιψιμία αὐτῷ συνεσαύρωται,  
ὡς ἀμνάς ποιμένοι, ἱερεῖον Θεοῦ ὡς ἀμώμητον.

Κοντάκιον ἤχος β'. Τὸς ἀσφαλεῖς.

**Τ**ὸν εὐκλεῆ και ἱεράρχην ἅπαντες, ὡς ἀ-  
θλητὴν τῆς ἀληθείας σήμερον, ἐν ὧδαῖς και  
ὕμνωδιαῖς εὐφημήσωμεν, τὸν γρηγόρον ποι-  
μένα και διδάσκαλόν, Γρηγόριον, τὸν φωστή-  
ρα τὸν παγκόσμιον. Χριστῷ γὰρ πρεσβεύει,  
τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς. **Ὁ Οἶκος.**

**Τ**οῦτον τὸν μέγαν ἐν ἀλλοφόροις, τὸν φω-  
στήρα τὸν θεῖον, Ἀρμενίας πιστοὶ, ποιμένα  
τε και διδάσκαλον, ἐν ὕμνωδιαῖς εὐφημῶμεν,  
και ἐν ἄσμασιν ὡς ἀνθεσιν, αὐτοῦ τὴν κά-  
ραν στέψωμεν τὴν γὰρ ὄφρυν τῶν ματαίων  
εἰδώλων ἠφάνισε, σὺν τούτοις και τῶν δαι-  
μόνων τὴν ἐνέργειαν πᾶσαν ἐνέκρωσε· διὸ  
τοὺς πόνους ὑπήνεγκε σταθῆρᾶ διανοίᾳ καὶ χά-  
ριτι, καὶ πρεσβεύει Χριστῷ τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Δ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρη-  
γορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

**Στχ.** Εἰδὼς τὸ, γρηγορεῖτε τοῦ θεοῦ λόγου,  
θεοῦ καλοῦντος, γρηγορῶν ὠφθῆς Πάτερ.

Ἀρμενίης μεγάλης θάνε Γρηγόριος τριακοσῆ'.

**Ο**ὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως,  
πάρθος τὸ γένος, υἱὸς Ἀνάκ, συγγενῆς Κουσαρῶ  
Βασιλέως Ἀρμενίας, ἀδελφὸς Ἀρταβάνου Βασιλέως  
Πάρθων, παρὰ δὲ Τηριδάτου τοῦ Βασιλέως κρατηθεὶς  
ὡς χριστιανός, πολλὰς τιμωρίας ὑπέμεινεν. ἀναρτᾶ-  
ται ἐφ' ὑψηλοῦ ἐπὶ ἡμέρας ἐπτὰ. θυλάκιον τὴν κεφα-  
λὴν ἐμβάλεται, δεξὴν ἦν μεστός καμινιαίας αἰθάλης. εἴ-  
τα κατενεχθεὶς, ἐξ ἑνὸς ποδὸς ἀναρτᾶται, ὑποκαπι-  
νιζομένης αὐτῷ κόπρου δυσώδους, και βάρδοις σκλη-  
ροῖς ἐφ' Ἰκανὸν τύπτεται. και ἐπὶ ἡμέρας ἑτέρας ἐπ-  
τά μένει τῇ ἀναρτήσει, και πάλιν κατενεχθεὶς κνη-  
μῖσι σιδηραῖς τὰ γόνατα ἐξαρθροῦται, παχείας σφη-  
νὸς αὐτοῖς ἐμπαγίσσῃς. και ἐπὶ δυσὶν ἡμέραις μεταιω-  
ρίζεται. εἴτα κατενεχθεὶς μόλυβδον λελυμένον διὰ τῆς  
ἕδρας ἐπιχέεται τοῖς ἐγκάτοις. μετὰ δὲ ταῦτα μαθὼν  
ὁ Τηριδάτης, ὅτι υἱὸς ἐστὶν Ἀνάκ τοῦ Πάρθου, τοῦ τὸν  
πατέρα αὐτοῦ δολοφονήσαντος, δεσμεῖ αὐτοῦ χεῖρας  
και πόδας, και ἐν Ἀραράτ τῇ Πόλει ἐν λάκκῳ βαθεῖ  
πέβριψεν, ἐμπλέω ὄντι θηρίων και ἐρπετῶν. ἐν  
ὧ τῷ δεκαπέντε διαβιβάσας ζῶν, ἐτρέφετο κρυ-  
πῶς ἐν γυναικὸς Χήρας· τοῦ δὲ βασιλέως Τηριδάτου  
υἱός, και τὰς σάρκας αὐτοῦ κατεσθίον-  
μετα χάρων ἐν τοῖς ὄρεσι βλαστημένον, ἐλεά-

σατο ὄνειρον Κεσαροδοῦκτα ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, και φω-  
νῆς ἤκουσεν, ὡς εἰμὴ ἐξέλη Γρηγόριος ἐκ τοῦ λάκ-  
κου, Τηριδάτης οὐχ ὑγιαίνει. Ἐξελθὼν οὖν ἐδάπτισεν  
ἅπαντας και γεγονώς Ἐπίσκοπος, και ἐκκλησίας  
συστησάμενος και πολλὰ παράδοξα ἐργασάμενος ἐν  
βαθυτάτῳ γείρα εἰρηνικῶς πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ,** Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων,  
Γουαϊκῶν, Ῥιψιμίας, Γαϊανῆς και ἑτέρων, λβ'. Ὁσιο-  
μαρτύρων Γουαϊκῶν και Παρθένων.

**Στχ.** Ἠλγει σπαθισμοῖς οὐδαμῶς Ῥιψιμία,  
Ἄπειρα τούτοις, ἀνταριθμοῦσα σέφη.  
Γαϊανὴν ἐξεσφεν ἀσκήσις πάλαι,  
Και νῦν ἀθλήσις ἡ διὰ ξίφους σέφει.  
Τιμᾶ Τριάς δέκας σε τριπλῆ μαρτύρων,  
Σὺν ταῖς δυσὶ θνήσκουσα, σοῦ χάριν ξίφει.

**Α**ῦται αἱ δύο ἁγία γυναῖκες, ὑπῆρχαν γένους ἐπιδόξου  
καὶ μεγάλου ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ τῷ κάλ-  
λει διαπρεπεῖς Παρθένοι και μονάζουσαι. διὰ γούνητό μ-  
θελήσαι τὴν Ῥιψιμίαν γήμασθαι τῷ βασιλεῖ, φυγοῦσα  
ὄχετο μετὰ Γαϊανῆς ἐπὶ τὰ ὄρια Ἀρμενίας. μαθὼν δὲ ὁ  
τῶν ἐκεῖσε βασιλεὺς Τηριδάτης, ἀποστείλας ἐκράτησεν  
αὐτὴν και ἐβιάζετο πρὸς ἀθέμιτον μίξιν. ἀλλὰ τῇ τοῦ  
Χριστοῦ δυνάμει οὐ περιεγένετο αὐτῆς. ἀποτυχῶν δὲ  
τοῦ σκοποῦ, ἐκείτο ὡς νεκρός. οἱ δὲ τοῦ βασιλέως στρα-  
τιῶται, ἐκφυγοῦσαν αὐτὴν διώξαντες και λαβόντες,  
πρῶτον μὲν, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῆς, ἔπειτα τὰς  
χεῖρας αὐτῆς ὀπίσω προσδήσαντες, τὴν γλῶσσαν ἀ-  
πέτεμον, και τὸ σῶμα αὐτῆς ἔκαυσαν, και τοὺς ὀ-  
φθαλμοὺς ἐξώρυξαν. ἦτις κατὰ μικρὸν κοπτομένη, τὴν  
μακαρίαν αὐτῆς ἀφήκε ψυχήν. συνανηρέθησαν δὲ  
αὐτῇ ἄνδρες χριστιανοὶ, τὸν ἀριθμὸν ἐβδομηκοντα, και  
γυναῖκες τριάκοντα δύο. ἡ δὲ γενναία Γαϊανὴ διε-  
πάρη τὸν αὐχένα και ἐφυσήσθη ὡσεὶ ἄσκος, και τὴν  
δόραν τῆς σαρκὸς μέχρι τῶν μαστῶν ἀφαιρηθεῖσα, λί-  
θοις συνετρίβη, και οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ,** Μνήμη τῶν ἁγίων ἐβδομηκοντα  
μαρτύρων τῶν συνανααιρεθέντων τῇ ἁγίᾳ Ῥιψιμίᾳ, και  
μνήμη τῶν ὁσίων δύο γουαϊκῶν.

**Στχ.** Θνήσκειν ἐτοιμῶς εἰ δεῖ και πολλάνικς,  
Τέθνηκεν ἀνδρῶν ἐβδομηκοντὰς ξίφει.  
Δυὰς γουαϊκῶν ἀρεταῖς τεθραμμένων,  
Ἀθλητικῶ τμηθεῖσα, κοσμεῖται τέλει.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ,** Μνήμη τοῦ ἁγίου μαστυρος  
Στρατοῦκου.

**Στχ.** Ὁ Στρατόνικος τῷ διὰ ξίφους τέλει,  
Ἄπαν στρατεύμα δαιμόνων νικᾷ μόνος.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ,** Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρδόνιος, ἀνθρα-  
κας ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ δεξάμενος τελειοῦται.

**Στχ.** Γνώρισμα Μαρδόνιος τοῦ πάθους φέρεις,  
Ἐπ' ὀμφαλοῦ σφράγισμα καύσεως φέρων.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ,** Οἱ ἅγιοι χίλιοι μάρτυρες ξίφει τε-  
λειοῦνται.

**Στχ.** Χιλιάριθμος πύχνοτμήτων φύλαγξ,  
Ἐπαθλον εὔρεν οὐκ ἀριθμητὰ στέφη.  
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

**Π**ολυειδείς βασάνες, καθυπομείνας μάρτυς, πολλούς βασάνων ἠλευθέρωσας, μελλούσης ἐτάσεως ὁ τῶν πατέρων βοῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Ο**ἶκον σεαυτὸν Τριάδος, ἀποτελέσας μάρτυς, ναοὺς εἰδώλων κατηδάφισας, ναοὺς δὲ ἀνήγειρας, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ, λαοῦ εἰς σωτηρίαν.

**Ι**ερουργὸς ἐδείχθης, σαυτὸν θυσίαν πρώην, θερμῶς προσάξας τῷ Δεσπότῃ σου. ὄν θύων μετέπειτα, τοῖς εὐσεβέσι νέμεις, ψυχῶν εἰς σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

**Μ**αρτυρικοῖς στεφάνοις, κατακεκοσμημέναί κόραι, τῷ ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντι, Θεῷ προσηνέχθησαν, μελωδικῶς βοῶσαι ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἡ. Λιτωτὰ τοῦ παντός.

**Ε**ναθλήσας νομίμως κατήσχυνας, τοὺς ἀνόμους ἐχθροὺς κραταιότατα, ἱερουργέ Γρηγόριε, καὶ Θεῷ προσηγάγου μέλλοντα δῆμον εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Ν**ευργήσας τὴν ἄκαρπον ἄρουραν, κατεδάλου τοῦ λόγου τὰ σπέρματα, εἰς ἑκατὸν δρεφάμενος, λογικῶν ἀσταχυῶν τὴν εὐκαρπίαν, γεωργῷ τῶν ψυχῶν εὐφορήσασαν.

**Α**στραπαῖς σου τῶν λόγων ἐφώτισας, καὶ πολλὰς μυριάδας προσήγαγες, τῷ δι' ἡμᾶς ἐκούσια, ὑπομείναντι πάθῃ ὧς μελωδοῦμεν εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεστοκ.

**Ο**ὐ βασάνων πληθὺν δειλιάσασα, οὐ σαρκὸς ἡδοναῖς ὑποσκύφασα, τὸν ἐκ Παρθένου Κύριον ὡμολόγει βοῶσα ἡ Ῥιψιμία, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. ᾠδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

**Ι**σχύϊ νευρούμενος Χριστοῦ ὑπήνεγκας, τῶν βασάνων τὸ επίπονον, στήλας κατέαξας δαιμόνων, ναοὺς εἰδωλικοὺς κατηδάφισας, λαοὺς τε τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ ἐφώτισας, ἱερομάρτυς πανσεδάσμιε.

**Ω**ς ὄρθρος ἀνέτειλεν ἡμῖν ἡ μνήμη σου, χαρισμάτων αἰγλήν φέρουσα, σὺ γὰρ ὠφθης δοχεῖον, τοῦ θείου φωτός, καὶ πρὸς φῶς ἐξεδήμησας, ἀνέσπερον πλουσίως λαμπόμενος, φωτοχυσίαις θείαις ὄσει.

**Σ**υνόμιλος ὠφθης προφητῶν, μαρτύρων τε, ἀποστόλων ὁμοδίαιτος, ἀρχιερέων καὶ ὁσίων, ἀγγέλων ἀρχαγγέλων ἰσόρροπος, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, πάτερ, δυσώπει τὸν φιλόανθρωπον.

**Η**ρίστευσαν γυναῖα σεμνά, τὴν ἐκπτωσιν, τὴν τῆς Εὐὰς ἀνορθούμενα, ἠνεγκαν πόνων τρικυμίαν, μεγάλα τὸν εἰς ὕψος καυχώμενον, ποσὶν ὠραιότατοις συνέτριψαν, ἄς ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

**Φ**ωτὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἐκ σοῦ ἐκλάμψαντος, ἐλλαμφθεῖσα Ἀειπάρθενε, πόθῳ ἀσχέτω Ῥιψιμία, παθήματα αὐτοῦ καὶ τὸν θάνατον, οἰκεία τῇ σαρκὶ ἐξηκόνισεν. ὅθεν σὺν σοὶ νῦν ἐπαγάλλεται.

Ἐξαποσειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

**Φ**ρικτὸν ἰδόντες θέαμα, ἐξέστησαν οἱ ἄπιστοι ὄν γὰρ ἐνόμιζον εἶναι, νεκρὸν ἐν λάκκῳ θηρίων, ζῶντα ἀναδιβάσαντες, προσπίπτουσι κραυγάζοντες μέγας Θεὸς Γρηγόριε, ὁ τοῦτον δεῖξας φωστῆρα.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

**Ο**νώτοις ἐποχούμενος, Χερουβικοῖς Πανάχραντε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου θέλων, σάρκα λαβὼν ἀνεκλίθη, ὅπως ἡμᾶς ἐργάσῃται, υἱὸς Θεοῦ τῇ χάριτι, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, ἕσέ ἀεὶ εὐφημοῦντας τὴν πρόξενον σωτηρίας.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά. Καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου. προκείμενον. ἤχος βαρῆς. Τιμιὸς ναντίον Κυρίου. Στχ. Τί ἀνταποδώσω σοὶ Κύριε ἀπόσολος. πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοὶ ἀγαπᾶτε. Ζῆτει κυριακὴν ἡμέραν. ἀλλήλων ἀγαπᾶτε. Κύριε ἐνδύσονταί. Εὐαγγέλιον καὶ ἄλλα. Ἐπεὶ ὁ Κύριος. Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα, διὰ ἧς εἰσέρχονται εἰς τὴν ζωὴν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

# ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

## ΤΩΝ

Μετατοπισθέντων τακτοποιηθέντων υπομνημάτων και συναξαρίων τοῦ Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου και Νοεμβρίου.

### Σεπτέμβριος.

2. Ἀφηρεθὴ ἡ μνήμη Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, διότι εορτάζεται τῇ 30 Αὐγούστου. Ὁμοίως και τοῦ ἐν ἀγίοις Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ· ὅστις εορτάζεται τῇ 6 Νοεμβρίου ὅπου ἡ ἀκολουθία του και τὸ συναξάριον.
5. Ἀφηρεθὴ ἡ μνήμη τῆς ἀγίας Βαθίας, διότι εορτάζεται τῇ 23 τοῦ παρόντος ὅπου και τὸ συναξάριον αὐτῆς. Ὁμοίως και τοῦ μάρτυρος Σαρβήλου, ἧτις προεγράφη εἰς τὰς 4 τοῦ παρόντος.
6. Ἀφηρεθὴ ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου Μεδίμου, διότι ἐγράφη εἰς τὰς 5 τοῦ αὐτοῦ.
7. Ἀφηρεθὴ ἡ μνήμη και τὸ συναξάριον Στεφάνου Πάπα Ῥώμης, διότι εορτάζεται κατὰ τὴν 3 Αὐγούστου.
9. Ἀφηρεθὴ ἡ μνήμη τοῦ μάρτυρος, Στράτωνος γράφεται γὰρ κατὰ τὴν 13. τοῦ παρόντος, ὅπου και τὸ συναξάριον αὐτοῦ μετὰ Κρονίδου και ἄλλων μαρτύρων. Ὁμοίως και ἡ μνήμη τῶν μαρτύρων, Θεοδώρου Ἀμμιανοῦ και Ἰουλιανοῦ, προεγράφησαν γὰρ κατὰ τὴν 4 τοῦ παρόντος.
16. Ἀφηρεθὴ ἡ μνήμη και τὸ συναξάριον Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, ὅστις εορτάζεται Ἀπριλίου 13. ὅτε και τὸ συναξάριον αὐτοῦ πλήρες. Ὁμοίως και τῆς ἀγίας Σεβαστιανῆς, ἧτις γράφεται πλατύτερον Ὀκτωβρίου 24.
18. Ἀφηρεθὴ ἡ μνήμη και τὸ συναξάριον τοῦ ἀγίου Συμεὼν συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, διότι εορτάζεται κατὰ τὴν 27 Ἀπριλίου με ἀκολουθίαν.
19. Ἀφηρεθὴ τῆς ὁσιομάρτυρος Σωάννης, διότι γράφεται πληρέστερον, κατὰ τὴν 15 Δεκεμβρίου.
20. Ἀφηρεθὴ Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, και Μαξίμου ἡ μνήμη και τὸ συναξάριον ὃ μὲν γὰρ ὡς εἰπομεν εορτάζεται Ἀπριλίου 13, ὃ δὲ Ἰανουαρίου 21.
22. Ἀφηρεθὴ τῆς μάρτυρος Δροσθήλης, γράφεται γὰρ Μαρτίου 22.
29. Ἀφηρεθὴ τῶν ἐν Βυζαντίῳ μαρτύρων ἡ μνήμη και τὸ συναξάριον, ταῦτα γὰρ προεγράφησαν κατὰ τὴν 5 τοῦ παρόντος.

### Ὀκτώβριος.

6. Ἀφηρεθὴ ἡ μνήμη Νικήτα Πατρικίου τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἐν γὰρ τῇ 13 ὁ βίος του.
9. Ἀφηρεθὴ ὁ βίος Δωροθέου Ἐπισκόπου τοῦ Τύρου. Ἰουνίου γὰρ 5. ἡ ἀκολουθία και ὁ βίος αὐτοῦ.
15. Ἀφηρεθὴ ὁ βίος Σαρβήλου, και βέβαια. γέγραπται γὰρ Ἰανουαρίου 20.
17. Ἀφηρεθὴ ὁ βίος Χρυσάνθου και Δαρσίας. ἐν γὰρ τῇ 13 Μαρτίου ἡ ἀκολουθία και ὁ βίος αὐτῶν. και ἡ μνήμη Κλαυδίου Τριβούνου και τῶν σὺν αὐτῷ, ἅπερ γράφονται Μαρτίου 19.
24. Ἀφηρεθὴ ὁ βίος Πράκλου Κωνσταντινουπόλεως. ἐν γὰρ τῇ 20 Νοεμβρίου, και ὁ βίος και ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.
28. Ἀφηρεθὴ ὁ βίος Ἰωάννου τοῦ Χοζβίτου, προεγράφη γὰρ τῇ 13. και ἡ μνήμη Σάββα τοῦ Στρατηλάτου, ὅστις γράφεται Ἀπριλίου 24. και ὁ βίος τῶν ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμά και Δαμιανοῦ και τῶν τριῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. προεγράφη γὰρ τῇ 17 τοῦ παρόντος.
30. Ἀφηρεθὴ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἀγίας Μελετινῆς, εἰς τὴν 29 γὰρ ὁ βίος αὐτῆς. και τὸ τοῦ ἀποστόλου Ἀριστοβούλου, ὡς εορταζομένου ἐν τῇ 51 μετὰ τῶν ἀποστόλων. Στάχος, Ἀμπλία, και τῶν λοιπῶν.

### Νοέμβριος.

15. Ἀφηρεθὴ ὁ βίος Ἰππυτίου ἐπισκόπου Γαγγῶν, ἐν γὰρ τῇ 31 Μαρτίου ἡ ἀκολουθία και τὸ συναξάριον αὐτοῦ.
16. Ἀφηρεθὴ ὁ βίος τοῦ μάρτυρος Βαρλαάμ, γράφεται γὰρ τῇ 19 τοῦ παρόντος.
27. Ἀφηρεθὴ ὁ βίος τοῦ ἀγίου Ρωμανοῦ, ὡς γεγραμμένου Φεβρουαρίου. 9.
29. Ἀφηρεθὴ τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἀγίου Βησαρίωνος. ἐν γὰρ τῇ 20 Φεβρουαρίου ὁ βίος τοῦ αὐτοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών